

34/81 - 10/10/1938

சிகர்தியர் கணவாகடம்

பக்கம் 38/

அகத்தியர் குணவாசகம்.

34/நா-நா/6/கூழ்

அகத்தியர் குணவாசகம்

நா-நா 38/

மலைமயம்மாபுரி வைத்தியசாலை.

பழனி.

உ.
சிவமயம்.

அகத்தியர் குணவாகடம்.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,
பழனி.

பதிப்புரிமை]

1973.

[விலை ரூ. 5-00.

உ
அகத்தியர் துணை.

நூன் முகம்.

தமிழ் நாட்டின் தலையாய, பழமையான மருத்துவம் சித்த மருத்துவமே யாகும். சித்த மருத்துவத்தில் அச்சு எழுத பழமையான எட்டுச் சுவடிகள் பல உள்ளன. சித்த மருத்துவம் பயிலும் மாணவர்களுக்கும், சித்த மருத்துவர்களுக்கும் பயன்படும்படி சில நூல்களை அச்சிட நாம் எண்ணி, முதன் முதலாக “அகத்தியர் குணவாகடம்” என்ற இந்நூலைப் பிரசுரித்துள்ளோம். மறைந்த தவத்திரு விருதை சிவஞான யோகிகள் நம்மிடம் மனமுவந்து கொடுத்த பிரதிகளில் உள்ள வற்றைச் சோதித்துப் பார்த்ததில் ‘அகத்தியர் குணவாகடம்’ என்ற தலைப்பைக் கொண்ட சில பாடல்கள் இருந்தன. இந்நூல் முழுமையாக இல்லை. மறைந்த கோவை சித்த வைத்திய சிகாமணி C. K. குமாரசாமி பிள்ளை அவர்களிடம் இருந்த சில பிரதிகளில், இதே தலைப்பின் கீழ் சில பாடல்களும் இருந்தன. அவைகளைப் பிரதி செய்து கொள்ளும்படி அனுமதித்தார். இவைகளைத் தொகுத்து பிரதிகளில் உள்ளவாறே இந்நூலை வெளியிட்டிருக்கிறோம். இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர், காலம், ஊர் முதலியவை தெரியவில்லை.

சித்த மருத்துவ உலகம், விருதை மறைத்திரு, சிவஞான யோகிகளை நன்கு அறியும். சித்த மருத்துவத் திற்குப் புத்துயிர் ஊட்டியவர். தமிழ் நாட்டில் முதல் முறையாக சித்த மருத்துவ சங்கம் ஒன்றை நிறுவி சித்த மருத்துவர்களை ஒன்று திரட்டி உறுப்பினர்களாகக் கினர். முதன் முதலாக சித்த மருத்துவ மாநாடுகள் கூட்டியவர் இவரே. சென்னை, மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் மாநாடுகள் நடத்தினார். சித்த

மருத்துவத்திற்கு அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று குரல் எழுப்பினார். மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு சிறந்த மருந்துகளைக் கண்காட்சியில் வைத்த சித்த மருத்துவர்களுக்கு தங்கப் பதக்கம், பட்டம், நற்சான்றிதழ்கள் வழங்கி மருத்துவர்களை ஊக்கினார். இவருடைய முயற்சியால் சித்த மருத்துவர்களிடையே விழிப்பு ஏற்பட்டது. இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி அமைய முயற்சித்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். இவர், சைவ சித்தாந்தத்திலும் நுண்ணறிவு படைத்தவர். 'தேவோபாசனாதிபத்திற்கு' தெள்ளிய உரையும், 'விபூதி ருத்திராக்ஷதாரண நிருபணம்' என்ற நூலுக்கு கருத்துரையும் வழங்கிப் பிரசுரித்தவர்.

இந்நூலில் சில பாடல்கள் சந்தர்ப்பத்திற்குப் பொருத்தமில்லாமல் இருக்கின்றன. சில பாடல்கள் முழுமையாக இல்லை. பிரதியில் உள்ள பிழைகளைக் கூடியமட்டும் நீக்கிப் பிரசுரித்து உள்ளோம். இந்நூலின் கண் உள்ள பிழைகளைச் சுட்டிக் காட்டினால் மறு பதிப்பில் பிழைகளை நீக்கி அச்சிடுகிறோம்.

இந்நூலை, சித்த மருத்துவர்கள் வாங்கிப் பயன் அடைந்து ஊக்குவிக்க வேண்டுகிறோம்.

Dr. C. P. சாமி,

ஆமேதான் சயரோகம் இருபத் தொன்றில்
 அழகான குரல்கம்மல் ரோக மாறும்
 நாமேதான் அரோசிய ரோக மஞ்ச
 நலமான வாந்தியுடன் ரோக மாறும்
 போமேதான் மருட்சி ரோகங்க னீந்து
 புகலான தாகரோக மது ஐந்தாகும்
 ஓமேதான் உன்மாத ரோக மேழாம்
 உத்தமனே மதமூர்ச்சை ரோக மஞ்சே. (3)

அஞ்சான மூலமதி ஒற்ப வித்த
 அசையாத மூலநோய் இருப தய்யா
 நஞ்சான அதிசாரம் ஈரைந் தாகும்
 நலமான கிராணியது பத்தோ டொன்றும்
 துஞ்சான் அசீர்ணமாம் ரோகம் பத்தில்
 தோகையரே விடபேதி ரோக மாறும்
 பஞ்சான கிரிச்சனங்கள் இருப தாகும்
 பாரோர்க்கு மேகமது இருபத் தொன்றே. (4)

ஒன்றான மேகத்தின் கட்டி பத்தாம்
 ஒழுகிவரும் வெகுமுத்திர ரோக மொன்றும்
 நன்றான பிரமியந்தான் பதினென் றாகும்
 நாடியதோர் வெக்கைக்கட்டி யிரண்ட தாகும்
 குன்றான குடல்விருத்தி ரோக மேழு
 குடிகெடுத்த குன்மமதோ டெட்ட தாகும்
 அன்றான அண்டத்தின் ரோக மெட்டு
 அறியாத அனாகதத்தின் ரோக மஞ்சே. (5)

அஞ்சடிக்கும் சூலையது பதினெட் டாகும்
 அதன்பின்னால் உதரத்தின் ரோகம் பத்தாம்
 கெஞ்சடிக்கும் பீலிகா ரோகம் நான்கு
 கிளர்ந்துவரும் பாண்டுரோ கங்கள் ஏழு
 துஞ்சடிக்கும் காமாலை பதின்மூன் றாகும்
 துக்கமுள்ள சோகையது ஈரைந் தாகும்
 விஞ்சையென்ற விசற்பநோய் ஏழே யாகும்
 விதமான வைகூரியது பதினா லாமே. (6)

நாலான குட்டமது பதினெட் டாகும்
 நெளிந்துவரும் கிருமியுள்ள ரோக மேழாம்
 பாழான மகாவாத ரோக மெட்டு
 பரிசுத்த சுரோணிதத்தின் ரோக மெட்டு
 ஆழான ஆவிர்தனோய் இருபத் திரண்டு
 அடைவான விடபாக ரோக மெட்டே
 ஊழ்வினையா மலட்டு ரோகங்க னேழு
 உண்டான பிரசவத்தின் ரோகம் பத்தே. (7)

குழந்தை நோய்.

பத்தான பாலருக்குப் பிறந்த நோய்கள்
 பாரிலுள்ளோர் தானறியப் பகரக் கேளாய்
 முத்தான சூலைகளை கிரந்தி நோய்கள்
 முடிவிலவை ஒவ்வொன்றும் பதினெட் டாகும்
 சித்தான மாந்தமுடன் சுரமுந் தோடம்
 சிறப்புடனே ஒவ்வொன்றும் இருப தாகும்
 எத்தாலே வந்ததென்று கேட்பா யாகில்
 இளமாதர் முலைப்பாலால் விளைந்த நோயே. (8)

நோயான கழிச்சலொடு கரப்பான் ரூனும்
 நோக்கமுடன் வகையொன்று பதின ரூகும்
 வாயான அட்சரந்தான் ஒன்ப தாகும்
 வரிசையுடன் சன்னியது ஆற தாகும்
 மாயாத அமரமுடன் எங்கல் தானும்
 மார்க்கமுள்ள கடுவானும் கக்கு வானும்
 ஓயாதபடி யழுகுமிளம் பிள்ளை வாதம்
 ஓடிவரும்காமாலை செவ்வாப்பு கட்டி யெட்டே. (9)

எட்டுமிரண்டு மிழிபட்சி தோட மும்
 முட்டுமாதரின் மூன்றுநாள் தோட மும்
 சட்டமாகவே புணர்ந்திடுந் தோட மும்
 இட்டமாகவே யினிவரும் நோய் களே. (10)

பூதகண ரோகமது முப்பத் தாரும்
 புகலான உன்மத்த ரோக மாறும்
 பேதமில்லா அபஸ்மார ரோகம் நாலு
 பிரிந்தறிவு கெட்டிறந்த கட்டை போலாம்
 வேதனைசெய் நேத்திரநோய் தொண்ணூற் ருறு
 விளைந்த குன்மரோக மிருபத்தி நாலு
 சேதமிலா வெள்விழிச் சந்திலிலொன்ப தாமே
 சிறந்த வெள்ளைவிழியிற் பதின்மூன் ருமே. (11)

ஆமேதான் கருவிழியில் ஏழ தாமே
 அப்பனே பார்வையில்தான் இருபத் தேழாம்
 காமேதான் கண்ணில்நோய் பதினா ருகும்
 கருவான செவியின்நோய் நூற தாமே
 நாமேதான் நாசினோய் பதினெட் டாகும்
 நலமான முகத்தில்தோய் எழுபத் தைந்தாம்
 போமேதான் தந்தநோய் இருபத்து மூன்றும்
 புகழான நாக்கில்தோய் ஆற தாமே. (12)

ஆருன தாளின்நோய் எட்ட தாகும்
 அடைவுடனே கண்டநோய் பதினெட் டாகும்
 மாருன சர்வமுக ரோக மெட்டு
 மகத்தான கிரரோகம் பத்தே யாகும்
 காரூன கபாலநோய் யொன்ப தாகும்
 காசினியில் ரணநோக மறுபத் தைந்தாம்
 கீரான கிரந்திரணம் பதினென்றே தான்
 சிறந்ததோ ராலைக்கால் மூன்ற தாமே. (13)

மூன்றான கண்டத்தின் மாலை ரெண்டு
 முட்டிலும் அரையாப்பு மிரண்டே யாகும்
 ஊன்றான துடைவாழை மிரண்ட தாகும்
 உள்நாடி ரணபேதம் அஞ்சே யாகும்
 பேன்றான அத்திரணம் முப்பத் தாரும்
 பித்தவெடி யொன்றுபத ரோக மைந்து
 ஆன்றான ஆண்குறியி் விருபத் திரண்டு
 ஆனதோர் பிரமேகம் இருபத் தொன்றே. (14)

ஒன்றான யோனினோ யிருபத் தொன்று
 உத்தமனே விடரோக மறுபத் தேழாம்
 மன்றான எவிகடிகள் பதினெட் டாகும்
 மாறாத நாய்க்கடிகள் இரண்டே யாகும்
 நின்றோரும் நீரம்பல் கட்டி யொன்று
 நிலையாத கவுசியெனுங் கட்டி யொன்று
 சென்றுமே திரிந்தோரும் விப்புருதி யெட்டு
 சீரான கெண்டையென் கட்டி யொன்றே. (15)

சுர வகை.

கேளப்பா சுரம்பிறக்கும் வகையைக் கேளாய்
 கெடியான அறுசுவையின் பேதத் தாலும்
 தாளப்பா தகாததொரு நடக்கை யாலும்
 தருவான வாதபித்த சிலேற்பன மென்னும்
 மூளப்பா மூன்று தோசமு மொன்றாகி
 முடிவாக இரண்டிரண்டாய்த் தொந்தித்தே தான்
 குளப்பா தனித்தனியே ஆக்ரமித் துச்
 சுகமான அமாசயத்தைப் பற்றுந் தானே. (16)

பற்றியங்கு மிருதுகெட்டி ரூப மாகப்
 படிந்திருக்கும் ஆமமது அடை தானாகி
 தத்திதங்கள் வலிமைக்குத் தக்கவா றிளகித்
 தகுந்தபடி அவ்வடையை யுப்பச் செய்து
 சத்திதரு மன்னத்தை அசிர்ணமே செய்து
 சதிரான சீரணத்தின் நரம்பு துவாரம்
 சுத்திவரும் ரோமத்தின் துவாரத் தன்னை
 சுகமாக மறைத்தபின்பு சொல்லக் கேளே. (17)

சொல்லுகிறேன் பக்குவா சயத்தைச் சேர்ந்து
 சுயமாக வளர்ந்துவருஞ் சடராக் கினியை
 மெல்லவே விசிறுவதா லெழுப்பி விட்டு
 மெதுவாக அதனுடனே தானுஞ் சேர்ந்து
 வல்லவே சரீரத்தில் வியாபித்துப் பின்
 வளமாக வடல்முழுதுங் கொதிப்பைத் தந்து
 அல்லல்செய்து தேகத்தைக் கொடுமை செய்யும்
 அழலான சுரத்தினது தன்மை தானே. (18)

நானு அக்கினிதான் வீச லாலே

தக்கதொரு ஆகாரன் செல்லா தய்யா
ஊனுன காங்கினது துவார முற்றும்

உறவான ரோமத்தின் துவார முற்றும்
தேனாக அடைவதனால் காமே யுண்டாய்த்

தேகத்தில் வியர்வையது காணு தய்யா
மாலைகெள் ஆமத்திற் பித்தகப தொடம்

அநுமயின் வியர்வையது உண்டாம் பாரே. (19)

பாரே சகனகாந் தீர வேண்டிற்

பங்குவங்கள் சொல்லுகிறேன் பிந்து கேளு
ஊதோதான் உபினதோர் செட்டுமத் தடை

உறுதியாய் முன்போலே சுருங்கவே தான்
விநோதான் விசிறினதோ ரக்வி தாலும்

வினாவான பக்குவா சயத்தி லுடங்க
சீரான லங்கனந்தான் முதலிற் செய்து

சிறப்புடனே பின்னாலே அவிழ்தார் பாரே. (20)

பாண்டு வகை.

பாண்டா பாண்டுவகை சொல்லக் கேளாம்:

பரிவான பாண்டதுதா னஞ்சே யாகும்
வாடா வாதபித்தம் சீத பாண்டு

வனகாரான விடபாண்டு மிருத்திகா பாண்டு
தோடா தேகத்தில் இரத்தம் வற்றித்

திங்கான விந்தகெய் காணு மப்பா
கூறடா சொல்லுகிறேன் நன்றாய்ப் பாரு

குறிப்புடனே நியதைத்தா னறிந்து கொள்ளே. (21)

கொள்ளடா அங்குன போசனத்தி னாலும்

குடகேடுத்த பேரும்பாடு கிராணி யாலும்
கள்ளடா கருப்பத்தின் கிரந்தி யாலும்

கனமான ரத்தத்தின் போக்கி னாலும்
அள்ளடா அதியாம கவனத் தாலும்

அளவற்ற விசாரந்தா னடையும் போதும்
தெள்ளவே தேகத்தில் ரத்தம் கேட்டு

தெளிவான பாண்டதுவு முண்டாம் பாரே. (22)

உண்டாகும் வேளைதன்னில் தேக கேர்மை
 உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன் கண்ணாய் பாரு
 குண்டான முகங்கன்கள் உதுரு நங்கு
 குறிப்பான வாள்ளேறும் தேக முற்றும்
 வெண்டாக வேடினக்கு வெண்மை மயகி
 விவங்கங்கள் முழுவதிலும் ரத்தம் வற்றி
 கண்டான கால்கள்தான் தணிந்து நிற்கும்
 கருவான நாடியது மெதுவாய்ப் போமே. (23)

போபோதான் திணங்கள் மட்டுப் பட்டு
 பெலிவான கண்ணிரிகள் பெருத்துத் தோன்றும்
 ஆமேதான் அசுத்தியு மாயாசங் கண்டு
 அவநடையும் தளர்க்கு பெருமூச்சுக் கண்டு
 மூமேதான் மூர்ச்சையுடன் மார் துடித்து
 முடிவான கணுக்காலில் வீக்க முண்டாய்
 தாமேதா விடுதலாத்தின் ஏதனம் தன்னிற்
 துருத்திகெர் சத்தமது கேட்கும் பாரே. (24)

மிருத்திகா பாண்டு.

பாரே மலமுத்திரம் மாயா மய்யா
 பண்பாக மஞ்சரிதத் திறங்கு மப்பா
 கூறே மிருத்திகா பாண்டன் கேர்மை
 குணமுடனே சொல்லுகிறேன் குறிப்பாய்க் கேளு
 தேரே தித்திப்பு மண்ணுங் கூட
 திமான் துவர்மண்ணுஞ் சவுட்டு மண்ணும்
 திராகத் தினத்தினமற் தின்று வந்தால்
 திமான் மிருத்திகா பாண்டுன் டாமே. (25)

உண்டாகும் போதிலே தேக கேர்மை
 உறுதியாய் முன்சொன்ன குணத்தைக் காட்டும்
 பண்டாக இதுநீர் மருந்து சொல்லேன்
 பருத்ததொரு பாவனாகல் லோகமுற் தான்
 மண்டான வகுவினோ சனமு மாகும்
 கலமான தேகத்தி லெல்லாம் விற்கும்
 துண்டான கிருமிமலம் ரத்தங் கோழை
 துலங்குமடா இங்கேய்க்குக் குணந்தான் பாரே. (26)

அசாத்திய பாண்டு.

தானுன அசாத்தியத்தின் பாண்டி நேர்மை
 தாவறியச் சொல்லுகிறேன் தாணி யோர்க்கு
 ஊனுன தேகத்தில் இருமல் பேதி
 உறுதியாய் வாத்தியுடன் விக்கல் காணும்
 தெனுன தொற்றமடா மஞ்சள் காட்டும்
 தெளிவான கைக்கன்களு மஞ்ச ளாகி
 வினாகப் பொருமடா மறுத்து செய்தால்
 விண்ணுலகிற் செல்வாப்பார் விதிநிற் தோனே. (27)

விச பாண்டு.

விதிநிந்த ரோகமடா விடப்பாண் டாய்மா
 விரமாய்ச் சொல்லுகிறேன் விசிறங் கௌமய்
 மதிபொன்ற தேகமது வெளுத்துக் காட்டும்
 மதிசெட்டு மிகுசாமுந் தோடமுண் டாய்ச்
 சதிசெய்யும் வாத்திவிக்கல் இருமல் கண்டு
 சதிராக விரோசிகத்தை யுண்டு செய்து
 அதிகமாய்த் தேகத்தில் விக்கமுண் டாய்
 அன்னத்தைத் தள்ளிவிடு மவனி யோர்க்கே. (28)

அவ்வினோர் தனக்கின்வித ரோகங் காணில்
 அப்பனே விடபாண்டு திர வென்றால்
 புவனாதில் வசந்தகுசமா காத்த தால்
 குணங்காட்டு மென்றுந் குறிப்பாய்ச் சொல்லு
 கவனமுடன் மற்றையாவாம் பாண்டுக் கெல்லாம்
 கடலாயார் அயமெழுநோ டன்ன பேதி
 சிவகரத்தை லேலியமு மண்டா மிவந்தால்
 விறப்புடனே தீர்த்துவிடுந் தின்னந் தானே. (29)

பீலிகை.

திண்ணமாம் பீலிகா தோரின் நேர்மை
 தேகத்தில் காணுகின்ற வித்ததைக் கேளு
 உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன் மேடு பள்ளம்
 உறுதியாய் வாய்க்கால்கள் இவைகளைத் தான்

வண்ணையார் வெகமாய்த் தாண்ட லாலும்
வகையான பேதியவிர்தம் தொண்ட போது
தன்மையுடன் அநிகரடை நடக்க லாலும்
சாலவே மிகப்பிசித்து வெகமாயோடு வேளர்க்கும். (30)

ஓடுகின்ற வேளைகளில் இந்நயத் தின்
இடப்பக்கம் பிவித்தான் குழங்கு மய்யா
வாதின்ற காலமதில் அகந் தினி
வளவில்லா வரச்சோடு டெல்லம் தின்று
சாடுகின்ற பகல்தாக்கம் மிகவுந் செய்து
தகாததொரு நடக்கைமுதல யாவுஞ்செய் தால்
சாடிவரும் பிவிகா ரோக மப்பா
சாண்வயிற்றிற் கட்டிபோற் காணும் பாரே. (31)

காணுமடா உதாரோகத்தின் தன்மை போல
காட்டுமடா குறிக்கெல்லாம் கண்டப் பாகத்
தோணுமடா வயிற்றினில் வாய்வது நாளும்
துள்ளியுப்பி வேதனையே செய்யும் பாது
காணுமற் போகவே மருந்தைச்சொல் னென்
காய்ச்சுப்பு லவும்கேசு மாத்திரை யோடு
கோணுத யவச்சாரக் குழப்பு மியக்
குணமாகும் என்றுநி தெரிந்து கொள்ளே. (32)

நீர்க்கோவைக் குணம்.

தெரிந்து கொள்வாய் நீர்க்கோவை ரோகத்தன்னை
நாமாகச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
அறிந்து கொள்வாய் தேகத்தின்சுவை லேனும்
அக்கையின் தேவையு மிருக்கும்சுவை லேனும்
பாந்துந் தத்தர் சேர்வ தாலே
பாடுவது நீர்க்கோவை யென்று பெயரய்த்
நூந்துமே வெளியாகந் தொற்ற லாலே
தொல்லுலகில் அநெகவிதப் பேருமாய் செ. (33)

அச்சப்பா சிசில்தான் நோகன் டால்
அப்பாண அதற்கு சலமஸ்தக மென்பார்
பேச்சப்பா மார்பில் நோற்றங் கண்டால்
புகழுவ உரோசல ரோகமென் பார்

வாச்சாப்பா வயிற்றில்தான் கிரோகன் டால்
 வளமான பசோதாம் என் றே சொல்வார்
 ஓச்சப்பா ஓடித்தில்த் தாலிந் தால்
 உறுதியாய்ச் சொலையென்று சொல்வார் பாரே. (34)

பாரே அண்டத்தில் கிரோகன் கில்
 பனாபந்த நீண்டம் என்று போதம்
 கிரே சர்வங்க புற்றுகண் டால்
 குழைந்த கித்தோவை வந்ததென் பார்
 ஊரே இந்தவகை போகங் கட்டே
 உடலிலுள்ள கிச்சாப்பு அதிகமா லுல்
 காரே கிறகிறப்பு அதிகமா லும்
 கண்டப்பா இங்கோகங் கண்ணும் பாரே. (35)

காணாமடா சொறிசிரங்கு சருமபா கம்
 கதியுடனே உள்ளடங்கிப் போவதா லும்
 புணாமடா இத்தத்தில் பொருளா லும்
 புகலான இத்தந்தோட்டங் குறைதலா லும்
 நொணாமடா களகத்தில் இத்தங் கன்றி
 குடிப்புடனே தான்கெட்டுப் போகு மப்பா
 வீணாகப் போவதினா ல் இந்த போகம்
 விசிப்பாக்குக் காணுகின்ற செங்கை கேளே. (36)

கேளடா பாடியது விவையார் சென்று
 குறிப்புடனே சூத்திரமும் வியர்வை குன்றும்
 பாழான தாகியது விச்சமா கில்
 பண்புடனே ஈரதுடி அங்கிப் போகும்
 வளமா இவ்விரோகம் திவென் லும்
 வளமா சரத்தித்தைப் பெருக்கச் செய்வார்
 தேளா பிழிக்ஞம் கொடுத்து வந்தால்
 தெளிந்துவிடு மண்டு மித்தால் தாரே. (38)

குன்மம்.

தானா குன்மவகை எட்டு மித்தத்
 தாரணியி லுண்டான விதத்தைக் கேளாய்
 ணனுன அரிணத் தாலிந்த போகம்
 உற்பத்தியாது மேன் றே உறுதி சொல்லு

தேனாக உண்கின்ற அன்னமுற் றும்
தெளிவான அன்னவா சயத்திற் று னும்
மாண சிறுகுட லிற்றினு ம்ப்பா
மகிழ்வுடனே சீரணங்கள் ஆகுந் தானே. (38)

ஆகுமா சடராக்கினி வேகங் கூட
அருந்து நீரோடு கலிப்பு நீரும்
போகுமடா புளிப்புடனே ரத்தநீ ரும்
பொங்கமுடன் உமழ்நீரும் இருக்கு தய்யா
யேகுமடா சடராக்கினிக் குணமே தென்னில்
இதமாகத் தீவிப்பைக் குள்ளே செல்லும்
பாகமடா பதார்த்தத்தின் குணத்தைப் பற்றிப்
பண்பாக நூதனமாய்ச் செய்யும் பாரே. (39)

செய்கின்ற மூளை நுரையி ர லப்பா
செயலான உதரத்திற் கருப்பைக் குள்ளே
உய்கின்ற எதற்கேனும் விகற்பம் வந்தால்
உறுதியாய் அக்கினி மாந்தத்தைத் தந்து
கொய்கின்ற வாந்தியுடன் பேதி யாகி
குடிசெடுத்த சரந்தன்னை விசிறச் செய்து
கைகால்கள் முழுவதுமே அயர்த்து போகும்
கண்டிப்பாய்க் குன்மமது காணுந் தானே. (40)

குன்மமது வருகின்ற வேளைதன் லில்
குணமான சடராக்கினி குறைந்து போக
அன்னமது மெதுவாகத் தகனமா கில்
அப்போது மேல்வயிற்றின் இடது பக்கம்
சின்மயமாய் வலிகண்டு வேதனைகள் செய்து
சிறப்பான குலைவயிற்றில் புடைப்புக் காணும்
வன்மமுள்ள வாய்வுதான் மேலே கோக்கி
வகையான புளியேப்பம் உண்டாம் பாரே. (41)

உண்டான பொதுமலங் கட்டிப் போகும்
உத்தமனே மார்த்துடிப்புக் காணும் பின்னால்
நண்டான நாடிதுடி ஒட்ட மாகி
நலமான மனதுதான் தந்தளிக்கு ம்ப்பா

திண்டான திணிப்பை தன்னி லப்பா
 திண்டான வயல்வெட்டின் செந்தால் கேளு
 கண்டான கவாசாது முட்டன் காணும்
 சொல்லெனத் துயரத்தை எண்ணு வாரே (42)

எண்ணுகநற் கின்னமொரு விதத்தா ளுண்டு
 குதமாகச் சொல்லுகிறேன் இன்பமாக
 நண்ணிவரும் அன்னு சயத்தி லப்பா
 கலங்கெட்ட பின்புணர் காணும் பாந்
 குண்ணிதமங்க குலைவிறிற் றில் வேதை சொட்டும்
 குடிகெடுத்த புண்ணுதுதான் இருக்கு மப்பா
 நண்ணியதைத் தானறிந்து பார்ப்ப வற்கு
 நலமான குறியுதனைச் சொல்லக் கேளே. (43)

கேளா திணிப்பை தன்னிற் றுணும்
 குடிகெடுத்த வியாதியது கண்ட தா னுல்
 நாளாப் பேச்சனந்தான் செய்த பின்பு
 கலமான வேதைதா னதிகமா சும்
 மூளடா அதன்தொழில் பெதப்பாட் டால்
 முக்கியமாய்ப் பேச்சனந்தால் வேதை தீரும்
 வாளடா விணத்தில் வேதைகண் டால்
 ளளமாக எப்போதும் இருக்கும் பாரே. (44)

பாநுந் யாகாழன் ளேசென் றால்
 பாரித்து கோயதுதா னதிகமா சும்
 கடறே இத்தவிதம் தெரிந்து கொண்டு
 குறிப்பாகச் சொல்லுவாய் போகத் தன்னை
 சீரான இடுப்புவலி கைகால் கோவு
 சிரோபாயம் தண்ணிவி மிமைகா ளும்
 திரை திணிப்பை முறுக்குங் டாகில்
 திண்டான குன்மமென்று சொல்லு வாயே. (45)

சொல்லுவேன் இன்னமொரு பாகத் தன்னைச்
 குட்சாமாய் நியறிய யுணாப்பேன் கேளு
 சொல்லுகிறேன் குன்மத்தின் வேதைதா ளும்
 குணமாக நான்குவிதம் உண்டா மப்பா

செல்லுனென் வெறுவயிற்றில் கோஷகண் டால்
விருப்பமுடன் போசனத்தான் செய்யத் தீரும்
சல்லியமாய்ச் சாப்பிட்ட உடனே கோஷ
தான்வருகும் சிவருக்குத் தன்மை தானே. (46)

நானாக அன்னமது சீனிக்கும் தலை
தான்கோஷ சிவருக்கிங் கிருப்ப துண்டு
மானாக மாந்தருக்கு வந்தியா னுல்
மகத்தான கோட்டனே தீருந் தீரும்
தோனான ஆகாரம் கொண்ட பின்பு
தொல்லுலகில் சிவருக்குச் சொல்லக் கேளு
னான நாயியினைத் துக்கப் பால்
உண்டாகும் வயிற்றுநோய் உள்ள தாமே. (47)

ஆமெதா விண்ணமொன்று சொல்லக் கேளு
அப்பனே காலபேதத் தாற்கால னும்
நாமேதான் அடிவயிற்றைச் சுருட்டிப் பற்றித்
தானியில் மாதருக்குக் காணும் கோளம்
பொமெதான் வந்தியாடி காணத்தைச் சொல்வேன்
புகழான திபனத் தனக்கு மப்பா
கொமெதான் கொதிப்புச் சுவாதிச்சி கண்டு
சுறிப்பாக வந்தியாது ஆகும் பாடு. (48)

விக்கல்.

குறிப்பாக விக்கல் துண்டாகு ஷேமை
கூறுகிறேன் நியதியக் குணமாங்க் கேளு
பிறப்பான ஈஸ்தாங்கிச் சைதங்க மப்பா
சீரான திவிப்பை தனக்கு மப்பா
தேறிப்பாக வலிகாணப் படுவ தானே
திமான விக்கலது தானே காணும்
விப்பான திவிப்பையிற் புளிப்புச் சேரில்
விதவிதமாய் விக்கல்தான் விளைக்கும் பாடு. (49)

வயிற்றுப் பொருமல்.

விளைக்கின்ற வயிற்பொருமல் வருகும் ஷேமை
விள்ளுகிறேன் பெருங்குடலில் வாய்வு சேர்ந்து

முனைத்தின்ற வாய்வுதுதான் எழும்பி யப்போ
 முக்கியாய் வயிற்று வெயினைச்சல் கண்டு
 வளைக்கின்ற வயிற்றுதான் விரிப் மெத்த
 வறுத்தமாய்த் தான்காணு மப்போ தப்பா
 முனைத்திருக்குங் குடலுக்கு வலிமை கொண்டு
 பொரு இக்குணங்கள் காணும் பாரே. (50)

காணுதற்குக் காரணங்கள் சொல்லக் கேளாய்
 கதிப்பாகப் பெயசனத்தை யருந்தலா லும்
 காணுதற்கிங் உபயோக மற்றுப் போன
 ஊன்குறிகள் மிகவுமறைக் கொள்ளலா லும்
 பெணுதற்தச் செந்துவரும் பதர்த்தக் தன்னைப்
 பெலமாக மென்றுமறைப் புதிக்காததா லும்
 கோணிவிடு மதுபான மருந்தலா லும்
 கொடுவிராய் கொண்டுதுய டடைவா ரன்றே (51)

அடைவுடனே புகைக்கருட்டும் பொடிபுகையிலை யும்
 அதிகமாய்க் கொள்ளுதலா வாய் கேளே
 மடையனைப்போல் சோம்பலாய் இருந்ததா லும்
 மாலிலத்தில் அதிகமாய் உழைத்தலா லும்
 கடினமாய் வாசிப்பில் வியாபித்தலா லும்
 கவரான மனஊக்கங் கொள்ளலா லும்
 கொடியாக இப்பேய்கள் அணுது பென்று
 தேட்டோர்கள் தனக்குமெத்த உறுதி சொல்லே. (52)

உறுதியாய்த் தீர்வுதற்கு மருந்து கொடு
 உத்தமனே கரிவுப்புச் செத்தாற் செந்து
 பந்துயாய்ப் பஞ்சாக்கினிச் சூனைத் தீல்
 பக்குமமாய்த் தவிந்தால் பறங்கு மய்யா
 குருதியாய்க் குவாத்தினை குடோர் செய்து
 குறிப்புடனே ஐந்துதா விமந்தயா னால்
 அறுதியாய்ப் பொருமடா அட்ட குன்மம்
 அஷ்டியே ஓடுமம் புவிவிற பாரே. (53)

சய ரோகம்.

சயரோகம் உண்டாகும் நெய்மை தன்னைச்
 சாற்றுகிறேன் மானேந்தில் மாந்தர்க் கய்யா

கயரோகம் வரும்பொது ரத்தத்தன் னில்
காணுகிற சிறுகிருமி சுவாசப்பை யின்
மயமான கண்ணறைக்கு மத்திமத்தி லும்
மகத்தான அவ்வறைக் குள்ளுந் சென்று
சயமான சுவாசப்பை கிளைகளிலுந் சென்றால்
செயலான சயரோகம் உண்டாம் பாரே.

(54)

உண்டாகும் வேளைதன்னில் கிரந்தி அய்யா
உத்தமனே ளாளுக்குநாள் பெரிதே யாகி
பண்டாகி முதலில்அது உறுதி யாகிப்
பாடித்து நாள்சென்று லப்பாகே ளாய்
கிண்டிக்குங் கிரந்தியில் சுற்றிலுந் தான்
சிறந்துப்பு சத்தில்தா பனமுங் கண்டு
கண்டதமாய் சிக்கொண்டு கிரந்தி யாகித்
கறித்துடைத்து சுவாசக்குழல் களுக்குட் செல்லும். (55)

சென்றுபின்பு கபத்துடனே வெளியே வந்து
சிறப்பான கிரந்திகளில் குழியுண் டாகி
அன்றுமுதலக் குழியைச் சுற்றியே தான்
அரகான நூதனக் கிரந்தியுண் டாய்ப்
பன்றிபோல் அதைப்பெருக்கச் செய்து விட்டு
பண்பான புப்புசத்தில் பாஸ்தானத் தில்
குன்றியே பண்ணுமது கிரந்தியுண் டாய்
குறிப்பாக உப்புசத்தைக் கெடுக்குந் தானே. (56)

கெடுக்கின்ற வேளைதன்னில் குறியைக்கே ளாய்
கெடியான இருமலுடன் ரேத்தகா சம்
நடுக்குகின்ற சயகாசம் அக்கினி மந்தம்
மலமான நாடியது விரைந்தே யோடும்
படுக்கின்ற காழுடனே கஷ்டசுவா சம்
பண்பாகத் திரேகத்தில் சடவுகா னும்
விடுக்கின்ற குரல்கம்மல் வியர்வை பேதி
மிகுந்திரு கண்களத்துச் சிவக்கும் பாரே. (57)

பாரே மாதருக்கு இவ்வினோகம் வந்தால்
பண்பான குதகத்தை நிறுத்து மய்யா
கூறேந் சிலநாட்கள் சென்ற பின்பு
குறிப்பாக சொற்பகரம் பலவீனங் கள்

தேவீ மூகத்தல்நிஸ் மீனுமினுபுண் டாய்

தெளிவாக மாலைதவிற் கரமுண்டா கும்
கடையீ காலையித்தான் விரவையுண்டாய்

கனமான சொகமது காணும் பாரே.

(58)

காணுமட இன்னுமொரு குறியைக் கேளு

கனமாதத் தோன்றிச் சேற்பனமுக்கா னும்
புறுகின்ற விலதிலுல் தட்டிப்பார்த் தால்

பொங்கமுடன் கெட்டாய்ச் சத்தம் கேட்கும்
பெணியந்த ஆரம்பம் தனிலேகனா சம்

பிரிவுமுடன் பலமான சத்தம்காட் டும்
காணுகின்ற ரோகமது மிறிந் ருல்

கதிப்பாகக் குருகுடெனக் காட்டும் பாரே.

(59)

காட்டுகின்ற திரேகத்தின் எடைதான் மெத்தத்

கதிப்பாகக் குறையுமடா நானுக்குநான் தான்
காட்டுகின்ற இரண்டாண்டு வரையிலும் தான்

உள்ளபடி போரடும் உயிருக்கே தான்
பூட்டிவீடும் சிலருக்கு மூன்றுத்திங் கள்

புகழான மானமது உன்டா மப்பா
ஆட்டமுடன் இதற்குத்தான் மருந்துகே ளாய்

அப்பனே அயனென்கை யப்பிக மாமே

(60)

ஆமேதான் தாம்பிரத்தின் கன்னியின் தால்

அப்பனே மூன்று தினத்தில்தீரும் பார்
பேமேதான் தாளகத்தின் கன்னியின் தால்

புகழான ஐந்துநாள் பத்தியம் காரு
பாமேவும் சிவபூசை மந்தானம் மூம்

பக்குவமாய் சத்திரங்கள் கட்டி வைத்து
பூமேவும் அன்னதானங் கள்செய் தால்

பொறிவிட்டு ரோகபெல்லாம் பறக்கும் பாரே. (61)

காசம்.

உடைக்கிறேன் காசரோகத் தின்பெர் மை

உட்பரிசு நம்பையது பற்றிக்கா னும்

மரைக்கான கவசத்தின் குழல்கள்தன் னில்

மருங்கியதொர் சிறுகிளைகள் பிசுவமாய்ச் சுண்டி

முறைப்பதினு விக்கொடிய பேரக மப்பா
முறையாகக் காணுமடா மரத்தர்க்கே தான்
சத்திசென்று உடலுக்கக் துணதெனக் கௌய்
தலைவனியால் தித்திகாழும் தெய்வப் பேரமே. (62)

கெட்டின்பு மூச்சடைப்புக் கொஞ்சமுண் பாய்க்
துயிரென்று மார்பினிலே பாண்டே யாதி
பெட்டென்று மோதியனன் எய்திற்று மெத்தத்
திண்டாடி சுவாசம்விட அடியவான் பாடு
பட்டவான் தலைகவிழ்ந்து காத்தை வாய்கிப்
பாரிலிலே கைகளைத்தான் தலைமேல் வைத்து
சட்டமுடன் வாய்திறந்து இரும்பானய்யா
சத்திரன் திதாண்டுகனில் சத்தம் பாடு. (63)

சத்தமடா கருகுதென்று கெட்டும் மெத்தச்
சாதகமாய் பாடியது மெதுவாய்ப் பேரகம்
தித்தமுடன் கண்ணினும் உற்றுப் பார்த்து
பிறப்பான முகமதனில் கவலை கொள்ளும்
தத்துவத்தி னதிகமடா தணிந்து காணும்
தாளாத தால்வியிவை திளம்ப ஆண்டு
உத்திரத்த வியாதியது நீங்கிப்போ னுல்
உடமதனில் கபம்கீங்கி வெளியாக் காணே. (64)

வெளியாக் பித்தகோய் திளையு மேனும்
விதிப்படியே வார்த்துக் கொரு காளைனும்
வழியாக் மாதத்துக் கொடுக்கா லேனும்
வன்மையுடன் வருடத்துக் கொடுக்காலே னும்
தெளிவாகக் காணுமடா திரோகத் தன்னில்
திங்கில்லை இதனுலே கண்டு கொள்வாய்
பழிப்பாக இத்துடனே வெறு செய்யும்
பாரித்துக் கண்டக்கால் இறப்பான் பாடு. (65)

இறக்காமல் மறைத்திடவே மருத்து கௌய்
என்மகனே புகழென்கி வார்த்திக் கிபந்து
மறக்காமல் மலத்தில்தும் மலத்தை நீங்கி
மருவியே புனைச்சுருட்டுக் கொள்ளச் செய்வாய்

துறக்காத மத்தனிலைச் சுருட்டுத்தந் தால்
 தூலத்தின் போகத்தான் தவ்ந்துபோ கும்
 கரைக்காத னெடியுப்பைக் கரைத்து அப்பா
 காகிதத்தில் லைத்தப்பா காயப் போடே. (66)

போட்டபின்பு அதைஎடுத்துச் சுருட்டித்தந் தால்
 பொங்குட்ட விளைப்புத்தான் தனியும் பாரே
 ஆட்டிவிடுமா தோடைக் கியாழமே னும்
 அன்பாக வசம்பினி. கியாழமே னும்
 காட்டிவிடு காப்பினித் தண்ணிரே னும்
 கனமான கற்பூரம் காயமே னும்
 பூட்டிவிட்டால் போகமது தனிந்துபோ கும்
 புவியதனில் சஞ்சாரம் செய்வான் பாரே. (67)

தமரக வாயு.

சஞ்சரிக்கும் தமரகத்தின் வாயு கேளாய்
 சாதகமாய் இருதயத்தைப் பற்றிக்கா னும்
 நெஞ்சடைக்கும் இக்கொடிய ரோக மப்பா
 மிலைத்துவருந் தன்மைதனைச் சொல்வென் பாராய்
 நஞ்சான இரத்தமுறை ஸ்தானந் தன்வில்
 பரிவாக நின்று வேதனைகள் செய்து
 நஞ்சான மாற்புறதுகு கழுத்துத் தன்வில்
 உட்ப்பது போலிக்குக் தீயிட்டந் தானே. (68)

இரத்த காசம்.

நாட்டமமா இரத்தகாச ரோக பேர்ண
 நாகுக்குத் தோன்றுகின்ற தன்மைகே ளாய்
 பூட்டகமாய்க் குரவையின் குளில் நென்றும்
 புனிதமுடன் சுவாசக்குழற் குள்ளே நென்று
 தாட்டகமாய் புப்புசத்திற் குள்ளே நென்றும்
 தாவ்வாயில் ரத்தமது வந்ததா னால்
 சாட்டகமாய்ச் சிலவேளை வெளித்தோன்றா மல்
 சடலத்திற் புப்புசத்தில் நிற்கும் தானே. (69)

தானாக அங்வேளை இடது பக்கம்
 தாவிருக்கும் புப்புசத்தி ரத்தம் ஓடி
 ஊனுள் சூதகந் தாவிக்கமா லுல்
 உறுதியா யிந்த ஸோஷண்டர மய்யா
 தெனா இருமலது உண்டாம் போது
 தெளிவான பருவத்தி லேறலா லும்
 கோனா இந்த ஸோஷண்டர மேன்று
 குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் குறியைக் கேளு. (70)

கௌடா குறியதனைச் சொல்லக்கே ளாம்
 கெடியான மாப்புதன்னை வேதனையே செய்யும்
 காளடா வாயடைப் பாயாசங்கா னும்
 கலமான முகம்சிவப்பு வாயி லும்பு
 வாளடா வறட்சியுட னிருமல்கா னும்
 வளமான இருதயத்தான் துடிப்புத்தோன் றும்
 கௌடா மாநிலா எல்லாமின் கீழே
 சிச்சயமாய் உட்டணங்கள் உண்டாம் பாரே. (71)

பாய்யா இக்குறிகள் ஒன்று மன்றி
 பரிஷடனே இரத்தத்தான் கபத்தில்கீத் தாய்
 கூறிய்யா துளித்துவியாக் கட்டி யாகக்
 குறிப்புடனே விழுகுமடா மாந்தர்க்கே தான்
 வாய்யா ஆழாக்குப் புகண க்கு
 பவளமாய் ரத்தத்தான் விழுகு மப்பா
 தேரய்யா இருமலுடன் தும்ழும் போது
 தெளிவுடனே இரத்தத்தான் வருகும் கானே. (72)

கானேந் அதிகமாய்க் கண்ட தானால்
 கதிப்பாக வாந்தியுடன் வெளியே தோன்றும்
 பூணுவாய் அதைநிறுத்த மருந்து கேளாய்
 புனிதரடன் துவர்மருந்து செய்வா யப்பா
 பேணுவாய் காரமில்லாப் போசனமுஞ் செய்து
 பொல்லாத புனிபுகையுங் காரந் தள்ளி
 காணுவாய் ஊன்கறிகள் அறிந்துகொண் டால்
 உத்தமனே தீருமடா உறுதி கானே. (73)

இரத்த வாந்தி.

உறுதியாய் இரத்தவாந்தி போக வேன்மை

உடைக்கிறேன் அதனுடைய உண்மை கேளாய்
பகுதியாய் அன்னவா சமத்தி வின்று

பக்குவமாய்த் தோன்றுகின்ற இரத்தத் திற்கு
அழகியாய் இரத்தவாந்தி யென்றும் பேராய்

அப்பின் அந்நிபுத்து பெண்டாய்த் தோன்றும்
குருதியாய் இதுதானாய் நுகுக்கு தம்மா

கொற்றவனே குன்றுபோல் குறியைக் கேளே. (74)

கேளப்பா சடாக்கினிநிற் புவிப்புள்ள தால்

கெடியான இரத்தத்தான் கறுத்திருக் கும்
வாளப்பா இரத்தாசயந் தன்னிலை தான்

வளமான மூச்சடைப்புத் தொண்டைக் குத்தல்
நீளப்பா மாங்கில் சங்கடமும் கண்டு

நிசமான இரத்தத்தான் பின்னே காணும்
தேளப்பா கொட்டுதல்போல் இந்நமனுட் டாய்

சிறந்திரத்தம் வாய்நிறைய வருகும் பானே. (75)

நிறைந்திரத்தம் செவந்திருக்கும் சேட்பத் தோடே

நிச்சயமாய் அதன் காரணத்தைக் கேளு
மறந்ததுபோல் தற்செயலாக்க காண்ப துண்டு

மகத்தான மாதருக்குச் சூதகமே நின்றால்
அறைந்தோமே அவருக்குக் காண்ப துண்டு

அப்பனே இருதயமீறலில் நோய் தோன்றும்
சிறந்தஇரத்தம் கறுத்திருக்கும் கரியைப் போல

திறமாக உண்டா தும் முன் குணத்தைக் கேளே. (76)

குணமான வாந்திதான் உண்டாய் முன்னே

குறையைத்தில் பிடிப்புடனே வலிபுண் டாகி
கிணத்துக்குள் வெதலையு மிகவும் கண்டு

சிறந்தபுத்தி யெக்கமுண்டாய் மூர்ச்சை காணும்
மனமற்ற இரத்தத்தை மெகிகண் டால்

மகத்தான பிரமைகொண்டு போவான் பாரு
பணப்பைபோல் சிலவேளை இரத்த மய்யா

பண்பாகு மதுவழியாய்ச் செல்லும் தானே. (77)

தொண்டின்று இரத்தம் தான் கருமை யாதி
 திவனேன் தாண்டிபென் கருத்தே தொன்றும்
 அன்னச்செய் இரத்தம் தான் கருத்தே தொன்றும்
 அனுகரம் விடுத்தகால் அப்பா கெளமம்
 சொல்லுகின்ற இரத்தமது கருத்தே தொன்றும்
 மருகெடுத்த கால்தால் தாபம் மாரம்
 தொன்றே சென்றம் திவனே திவனே கண்ணு
 தொன்றும் இரத்தமே தொன்றும் தானே. (78)

தொன்றே தொன்றேன் தான்காண் வென்றம்
 சொல்லுகிறேன் மருத்துவகை கண்ணும் பாரு
 கண்ணிச்செய் எழும்பிச்செய் மருத்தின் காலும்
 உற்றதென மருத்திபுக்கிச் சலங்கன் தானும்
 மென்மைமான் துளிச்செய்யம் அனுகரம் தான்
 மருவாக சலங்கியங்க எண்ணாம் பாரு
 கண்ணென் வானித்தான் மருந்து லம்பா
 உருவோம் உங்கண்ணாம்பு போடு வாயே. (79)

இரத்தப் பிரமேகம்.

போடுவோம் இரத்தப் பிரமேகம் தன்னை
 போங்கருடன் சொல்லுகிறேன் பண்பாங்க கேளு
 வருவாய் புத்திரிக்குண்டக் காலிலே னும்
 மருத்தியாய் புத்திரித்தின் பையிலே னும்
 காலிலாய் புத்திரித்தின் நரலிலே னும்
 கலமான கல்லுத்தா விருப்ப தாலே
 தேருவா மிருப்பின்மேல் அரபடுவ தாலும்
 தெளிவான உண்ண கோயால் வருத்த தானே. (80)

தானும் மருத்தின்தான் விளக்கும் போது
 நக்காதாம் புத்திரித்தேருவாய் மாரம்
 தெருவா இரத்தருடன் சொந்த புத்திரம்
 தெளிவத்தக் கலங்கலாய் கருத்துக் காலும்
 மருவாய் துண்டிக்காய் விடுத்து வந்தாய்
 மருத்தின் புத்திரித்தின் மருத்திச் சலங்கம்
 கண்ணும் புத்திரிப்பையி லிருந்து கண்ணிச்
 உருவானே மருத்திப்புத்திரம் தெளிவாய்மருத்துவ தானே (81)

தெளிவான முத்திரை நானுமென்பு

தெளிந்ததும் வகையென இத்தங் காணும்
தெளிவாக அந்நுமென சீயங் காணும்

உத்தமனே நர்தநாதனின் இரத்த முண்டாய்
முனைப்பாக இவர்களுக்கு மருந்தே தென்னில்

முக்கியமாய் துவர்மருந்து உள்ளாக் கீய்த்து
அவியான புண்ணாகத் துவர்த் அடிக்க

அப்பனெ சவுக்கியாது அதும் பாயே.

(82)

பெரும்பாடு.

பாதே பெரும்பாடுமேன் வகையைக் கௌமம்

மக்குவாய் வருகின்ற கண்ட மலை

ஊமே முத்திரை முண்டக்காயின் ரோகம்

உத்தமனே பிலகோ ரோகத் தானும்

தேநே கான்பட்ட பாண்டு ரோகம்

தெளிவாக இத்தரோகம் தன்னு லையா

சீநே சினைப்பைக்கும் கருப்பைக்கு மப்பா

சிறப்பாக அசிகாத்த மெறுங் காணே.

(83)

காணுவாய் சூதகம் வெளியாகு மப்பா

கருப்பைதான் அழலகொண்டு போவ தானே

பூணுவாய் சம்போக மதித்தா ளும்

பொல்லாத புத்துகளாற் கட்டியா ளும்

பேணுவாய் பெரும்பா டுண்டா மென்று

பெஸமாகத் தான்சொல்லாய் உலகத்தோர் க்கு

காணுவாய் அப்போது கருப்பை கின்று

கருவான இத்தத்தான் வதகுத் தானே.

(84)

வருகின்ற இத்தத்தான் பெரும்பாடென் மார்

வன்மையுள்ள இத்தத்தான் அதிகார னால்

தேரிதின்ற காளினிலே கெட்டா மல்

தீரோகத்தில் சிலகாட்கள் வடித்தாலும் தான்

குதிகண்டு அதற்குத் மருந்துகே ளாய்

கொற்றவனே துவர்மருந்து வங்கரிக் தால்

பரிகொண்டு நடப்பான்போல் ரோக மப்பா

பாரைவிட்டுப் போகுமெனப் பகர்த்தோம் பாரே. (85)

காசம்.

பாரே காதோ கத்தின் தேர்மை

பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
ஊரே சுவாசத்தின் குழல்கடன் வில்

உற்பவித்த விவாதிக்குக் காசமென் பார்
கூறே புப்புசத்தின் வியாதிக் குள்ளே

குறிப்பாக வெப்போதுங் காணு ம்பார்
தீரே இதுக்குள்ளே ரண்டுவித முண்டு

தெளிவான தீவிரம் சாதிரிக மாமே.

(86)

ஆமேதான் தீவிர காசமோ கம்

அப்பனே சொல்லுகிறேன் அறிந்து பாரு
போமேதான் சுரமுடனே மார்டில் குத்தல்

பொங்கமுடன் நுனையதிலே கருகுர்ச் சத்தம்
நாமேதான் மேல்கவாசம் இளமல் கண்டு

நலமான கபமதுதான் நார்போல் தோன்றும்
துமேதான் துர்ப்பலமும் அதிக மாகி

சுகமாக நாடியது விரைவாய்ப் போமே.

(87)

விரைவான நாக்குத்தான் அடிக்க டைந்து

விருப்பமில்லாத் தலைவலி ஆயாசங் கண்டு
மறைவில்லாக் குமட்டலுடன் கபமு மாகி

மகத்தான உறக்கமுடன் விக்கல் கானும்
சிறுப்பமுடன் சுவாசக்குழல் பொருமி யெய்த்தால்

திறமான வருத்தமது அதிகத் தானே
முறுக்கமுள்ள சிறியகுடல் தனக்கே கண்டால்

முக்கியமாய் அய்யமது முண்டாம் பாரே.

(88)

உண்டாகும் குழந்தைக்கும் கிழவருக் கும்

உறுதியுள்ள சிறுகுழலில் வியாதிகா னும்
பண்டான வாலிபர்க்குக் காணு தய்யா

பருத்தொரு புப்புசத்தில் இரண்டு பக்கம்
அண்டாத புப்புசத்தின் மேற்பக்க மேலும்

அப்பனே புப்புசத்தின் மேற்பக்க மேலும்
தண்டாக அந்நுடைய குணத்தைக் கேளாய்

திறமாகச் சுவாசகஷ்டம் முச்சடைப் பாமே.

(89)

ஆமேதான் திரேகமதுநீல வர்ணங்காட் டும்
 அப்பனே ஓயாத இருமல்தோன் றும்
 பூமேதான் புரட்டலொடு ரோகி தன்னை
 துவளாகப் படுக்கவே மிடங்கோ டாது
 நாமேதான் சதாநிலம் உட்கார்த்து கொள்வான்
 நலமனை மூத்திரம் சிவந்து காணும்
 காமேதான் நாடியது பெல்லும் கெட்டு
 கண்டப்பாய்த் தீவிரமாய் நடக்கும் தானே. (90)

தானுன பாதம்-கால் தவிலே யப்பா
 தக்கதொரு வீக்கந்தான் காணு மப்பா
 மானுன அசாத்தியங்கள் உண்டாம் வேளை
 மயக்கமொரு பிதற்றலுட னுறக்கமுண் டாம்
 தேனான பிராணந்தான் போகு மென்று
 செப்பிடுவாய் ரோகிதனைக் கண்ட போது
 ஊனான வியாதியடா ஆரம்பத் தில்
 உள்ளபடி மிரண்டுவிதச் சத்த மாமே (91)

சத்தமது குழல்தன்னில் ஓடும் போது
 சதிரான அந்நீருடனே காத்து மோதும்
 மத்ததொரு குமிழ்களுண் டாகிப் பின்னே
 மகிழ்வுடனே ளுடைகிறதும் இப்படியே யாகி
 சுத்தமுடன் போவதினால் சத்தமுண் டாகி
 சதிரான பெருங்குழலில் பெருத்துக் காட்டும்
 சித்தமுள்ள சிறுகுழலில் சிறுத்துக் காட்டும்
 சிரான குழாய்க்குள்ளே இன்னும் கேளே. (92)

கேளேநீ சளியடைத்துக் கொண்ட தானால்
 கெடியான துவாரமது மூடிக் கொண்டி
 வாளேபோல் காத்தடைய மிடமில்லா மல்
 வளமில்லா மந்தசத்தம் உண்டா மப்பா
 பாழான இதுதீர மருந்து கேளாய்
 பக்குவமாய் உப்பினங்கள் இரசசெந் தூரம்
 நாளேநீ கபமதனை வெளிப் படுத்த
 நலமான பூரணச்சந்திரோதய முதலி லீயே. (93)

வளமான சாத்திக காசரோ கம்

வன்மையதைச் சொல்லுகிறேன் வளமாய்க் கேளாய்
தளமான இந்தோய் வாலிப் க்கு

தான்காணு மென்று யறிந்து கொள்ளு
சளமான குளிர்ச்சியாலும் யித்தா தும்

தான்காணு அப்பாநீ சப்தங் கேளாய்
களியான அதிங்குணத்தைச் சொல்லக் கேளாய்

அப்பனே மூச்சுமுட்டல் சலமதிகங்காணும் பாரே. (94)

பாரே இதுதீ மருந்து கேளாய்

பக்குவமாய் மனகுலேகியங் கற்கண்டுசேர்த்துச்
கூடேநீ ஆடாதோடைக் கிருதம் செய்து [செய்வாய்

கொத்தவனே அந்திசந்தி கோண்டா யானால்
நிராத டோகமெல்லா மிதற்குத் தீரும்

தினந்திவமுஞ் சாப்பிடுவாய் இருமல்காணும் போது
ஆருத இரணமெல்லாம் ஆறிப்போ கும்

அப்பனே இதையறிந்து அவிந்தன் செய்யே. (95)

குரல்வளை.

செய்கின்ற குரல்வளையின் மந்தரோ கம்

குறிப்பறிய சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
உய்கின்ற கண்டத்தின் சிலேட்டும சவ்வு

உறுதியாய்த் தடித்துமே போவ தாலே
அய்யமில்லாத் துவாரங்கள் மூடிக்கொ ண்டு

அப்பனே கவாசந்தான் தடையே பட்டு
பைபோலே தண்டுண்டு போவ தாலே

பண்பாக இந்தோய் காணுந் தானே. (96)

அனுகிலந்த வேளைதலில் குணத்தைக் கேளாய்

அப்பனே காழுடனே யிருமல் கண்டு
கணிதமுடன் மூச்சுமுட்டல் வேதலோடும் கண்டு

களமான கவலைமுடன் குரல்கம்மல் தான்
குணிதமுடன் விழுங்குவது கஷ்ட மாகி

கூப்பிடவே சத்தமின்றித் தோனியில் லாமல்
பணிகள்செய்யப் பெலங்கெட்டு முகமும் ஊதி

பண்பான கண்களுந்தான் மிதுங்கிப் போமே. (97)

தோமோதான் உதற்கனம் விக்கம் கண்டு
 மெய்வான் நாடியது வினாவாய்ச் செல்லும்
 ஆமோதான் அவிவளை ஆவ்வளைமுன் சுவாசக்குழுவாய்மாய்
 அதிசேக நாகனை மேல்தீர் செல்லும்
 தாமோதான் வினாவொம்பு யெடுத்தெடுத்துத்
 தாண்டத்துக் கொள்ளுமா மீதந் தோய்க்கு
 மாமோதன் மோகியப்பிபு காந்தை வேண்டிப்
 பத்துவாடி மனுசிப்பான் பண்பாய்த் தானே. (98)

தான்பிறகு சொல்லுகிறேன் உறக்கமும்விவகாரமும் கண்டு
 தக்கதொரு முக்கரட்டல் மிதிந்துமே தான்
 மானுன பிரானவது போகு மாய்
 உள்ளமடி மிதந்துடனே பரிதாபச் செல்வாய்
 தேனான சுவாசக்குழல் தனையே அய்யா
 சோதித்து விடுவதெ நல்ல வேளை
 மானுன இத்தநோய் அபூர்வமாகப் பார்த்தே
 மாவிடர்க்கு வருமென்று வருத்தி னேனே. (99)

சல தோடம்.

வழித்துவேன் சலதோட வகையைக் கேளாய்
 வன்மையாய் நாகிக்கும் சுவாசக்குழலுக் குந்தான்
 அழுத்துவேன் அதிலிருக்கும் சிலைமச் சவ்வுக்கேதான்
 அம்பனை உக்கிர தாயங் கண்டால்
 கழுத்துவேன் அதற்குசல தோட மென்பார்
 நலமானசலியுநம் சவ்வுக்கு வெப்பங் கண்டால்
 கிளர்த்தியாந் சலதோட மென்றே போய்
 கழநாநாதிக்காய் மிடுத்துக்கு வேதனைகாணுங் காணே
 (100)

காலான அதற்றமெல் காகாப்பென் னும்
 கழதான சுவாசக்குழல் அதன்களைக்குங் கண்டால்
 மெலான அதற்குத்தா விநாமலென் பார்
 மெதுவாகத் தாவிநிற்கக் காரணத்தைக் கேளாய்
 சேலான குளிர்ச்சியொடு காத்தின் பேதம்
 சேம்மையுள்ள ஈரத்தில் நடக்கை யாலும்
 வாலான வாலிவருமென்று சொன் னேன்
 வன்மையுள்ள சலதோட த்தின் மேன்மை தானே (101)

சேர்மையுட வதினுடைய குணத்தைக் கேளாய்
 நெத்திமுகம் கண்கால்கள் வேதனையே செய்யும்
 கூர்மையுடன் நிர்விடுநல் குரலுங் கம்மல்
 குடிகெடுத்த சுரந்தாக மன்னத்து வெசம்
 பாரய்யா தொண்டைதன் புண்போல் நோகும்
 பண்பான உஷ்ணந்தா வதிகங் கொண்டு
 சீர்மையுடன் முன்னுநான் வருத்தந் தந்து
 சிறப்புடனே அப்பாலே என்மை போமே. (102)

பீனிசம்.

எல்லையுள்ள பீனிசத்தின் கோயைக் கேளாய்
 எப்போதும் சலதோடம் வருவ தாலும்
 தொல்லை செய்யும்மேக ரோகத்தி னாலும்
 தோன்றினதோர் திரேகத்தின் தன்மை யாலும்
 அல்லல்செய்ய இந்தனோய் பிறக்கு தய்யா
 அப்போது நாகிதனில் சொல்லக் கேளு
 சல்லியஞ்செய் சலதோட மாகத் தோன்றி
 சலியுருஞ் சவ்வப்போ தடித்துப் போமே. (103)

தடித்துமே முக்கடைப்பு மிகவுங் கண்டு
 சதியான பீனிசம்போல் முதலில் தோன்றி
 நெடித்துமே நெத்திதனில் வேதனையுங் கண்டு
 நெடிதான இரும்புடன் துர்ப்பலமு முண்டாம்
 துடிப்புடனே சளிதானும் அதிக நீத்து
 துர்நாற்ற முடவீயும் எப்போதுங் கண்டு
 சடித்தமுடன் சலியுயா சீயைப் போலே
 தான்மாறிப் போகும்டா தரணி யோர்க்கே. (104)

தரணி தனில் சிலேட்டு மத்தின்
 தானுந் கிணமகிப் புண்ணை யானால்
 முரடதனில் சலியுடனே இரத்தங் காணும்
 முக்கியமாய்ச் சலியுறைந்து அடிக்கடி வீழும்
 பரணியுள்ள போஜனத்தி லிஷ்ட மின்றி
 பன்மையுள்ள திரேகந்தான் சடைவுண் டாகி
 ஹ்ணமுள்ள திரேகத்தில் மேகநீருண் டாகில்
 விக்கிணமாய் முக்கிவந்தண்டில் துவாரமுண் டாமே. (105)

உண்டாகும் வெளையலில் மூக்கி வாயா
 உறுதியுள்ள சன்னெய்யு டானமே யாகி
 துண்டுதுண்டாய் வெளியேவரும் போதுகண் டால்
 தொல்லுலகில் தீரப்படுகிச மிதுவேயென் பார்
 கண்டதமாய் மற்றதொரு பிவிசங்க னெல்லாம்
 கடிதாகச் சிவபன்முகு நீர்வடிந்து காட்டும்
 துண்டிக போகத்துத் திர்க்க வேண்டி
 சூட்சுமொன்று சொல்லுகிறேன் துலங்கக்கேளே. (106)

கேளடா வாசிபு சளியை கீக்கி
 கெடதமுடன் சலமதலல் கத்தி செய்ந்து
 வளபா பன்றிசெய் தனிலே அய்யா
 வளமான குங்குமப்பிட்டு மிட்டு நீயும்
 தேளடா வைமதை காய்ச்சிக் கொண்டு
 தினமும் மூக்கிலே விட்டுவந் தால்
 பாளடா போகாது இந்த போகம்
 பறக்குமடா தினமெட்டல் பறக்குந் தானே. (107)

குழந்தைகளின் மாந்தம்.

பண்பான குழந்தைகளுக் கித்த போகம்
 பாரிலுள்ளோர் தாவறியப் பகர்வேன் கேளாய்
 தன்மையுள்ள சுவாசக்குழல் தாபவத்தில் போகம்
 தருவான குவ்வளைக்கும் வியாபித்தே தான்
 வன்மையுள்ள தாபவத்தின் இடத்தி லய்யா
 வளமாக நூதனமாய் சவ்வுண் டாகி
 நுண்மையுள்ள குழந்தைகட்கே மாந்த போக
 உண்டாகு மென்றுந் உறுதி சொல்லே. (108)

உறுதியாய் சுவாசக்குழல் கிளைகளுக் கும்
 உற்றதொரு பாய்சமுந் தொத்தப் பட்டு
 அறுதியம்த் தளர்ச்சியொடு மூச்சடைப்புக் கண்டு
 அப்பனே இருதயத்தில் இரத்தங் கட்டி
 கருதியே கொல்லாமா பாலர் தன்னைக்
 கண்டப்பாய் அதனுடைய குணத்தைக் கேளாய்
 குருதிபோல் சலம்வடியும் இரும்பு தோன்றும்
 குல்கர்மல் உறக்கமுடன் கன்சிவக்கும் பாரே. (109)

ஆமேதான் அற்பகாங் கொஞ்சம் கண்டு
 அப்பனை நாள்முன்று ஆன பின்பு
 பூமேவு பாலகர்தான் இருமும் போது
 பொல்லாத வெண்கலத்தின் சத்தங் காணும்
 காமேதான் சுவர்சமது உள்செல்லுங் காலை
 கருவான சத்தமது கூவும் பாரு
 வாமேதான் வாயைத் திறந்துபார்த் தால்
 வளமான கோளங்கள் விங்கிவிடுங் காணே. (110)

விங்கியது சிவந்துமே உள்காங்குங் கூட
 விவாக வீங்கியே இருக்கு மப்பா
 தூங்கியே திரியாதே வியாதி மீதில்
 தெந்தித்த சுரமுந்தான் சாஸ்தியா கும்
 தேங்கியதோர் சுவாசமுந்தான் அதிக மாகி
 தெவிவான மூச்சுவிடக் கஷ்ட மாகும்
 தாங்கியதோர் இருமலையா அதிகமா கும்
 தந்துவத்தின் நாடியது தனியும் பாரே. (111)

தனியுமா திரேகத்தின் திடமுங் கூட
 தாகமுடன் பாலனது அழுது வாடும்
 கணிதமுடன் தூக்கங்கள் அற்றுப் போய்க்
 கழுத்தையுமே தொங்கவிட்டுக் குழந்தை வாடும்
 துணிகரமாய் விடலுத்தான் வாயில் இட்டுத்
 தள்ளியே கொள்ளுமடா குழந்தை தானும்
 அணியான இரவில்தான் நோய்அதிகங் கண்டு
 அப்பனே காலையில்தான் தனியும் பாரே. (112)

பாரேந் ரோகந்தான் நீங்கும் வேளை
 பக்குவமாய் இருமலுந் தொண்டைச்சத்தம் நிற்கும்
 கூறேந் ரோகந்தா வதிகமா னால்
 குழுகெடுத்த உறக்கமுடன் பல்லிருகிக் காணும்
 சீரான மூச்சடைப்பிற் சலவை கண்டு
 சரித்தில் வியர்வையது தானேதோன் றும்
 தீராத இரிவுகண்டு குழந்தை அய்யா
 தியானு கா வண்ணங்காண் தின்னந் தானே (113)

திண்ணையான் இந்தநோய் தீர வேண்டி.

திறப்பான் மருத்தொன்று சொல்லக் கேளு

பண்டிதனே இரகசன்னம் கடுகு பத்து

பக்குவமாய்க் கொடுத்துவந்தால் வியாதி தீரும்

கண்மணியே வந்திக்குக் கொடுத்தா யானால்

கண்மண கொழையது கீழே செல்லும்

அண்ணனேன் கிருமையாலே இந்த ரோகம்

அபேகமாய்க் குணமாகும் அறிவுள் னோங்கே (114)

மாந்தம் இரைப்பு.

அறிவாய் குழந்தையா. மாந்த ரோகம்

அப்பனே சொல்லுகிறேன் அறிவாய்க் கேளு

குறியான பல்முனைக்கும் வயதில் காணும்

ஞாவனையின் துவாரம் இசிவு கண்டு

தெறிவான இந்தநோய் காணும் வேளை

தெளிவான சுவாசக்குழ வின்து வாரம்

சிறிதாகப் போவதினால் புப்புசந்துக்குங் காற்று

சிறப்புடனே தடைபட்டு நிற்குந் தானே. (115)

தானான ரோகத்தில் சாதி ராது

தக்கதொரு சுவாசமே கஷ்ட மாகும்

மானான குழந்தைதான் திட ரென்று

மகத்தான மூச்சு-முட்ட உழைத்துக் கொள்ளும்

தேனான மூச்சுதுதான் உன்னை போகாமல்

தீங்கான மூச்சடைப்புக் கொஞ்ச நேரம்

கோனாகக் கொஞ்சநேரம் சென்ற தானால்

ஞாவனையின் பிதங்கும் குறிப்பான் மாரே. (116)

குறிப்பான சுவாசமது அடிக்கடி யெனும்

கனிதமுடன் நோய்விட்டு நோ மெனும்

அநிகமாய் வெகுநாட்கள் சென் றேனும்

அவனிதனில் பாலனுக்குக் காணும் பாரு

கதிப்பாகக் ஞாவனைக்குச் செல்லு கின்ற

கதிப்போன்ற ஸ்பரிசுநம்புக்கு வியாதி கண்டு

கொதிப்பான இந்தநோய் வருகு தென்று

கொற்றானே தெரிந்துகொண் டுணத்தி டாயே. (117)

உரைத்திட்ட வியாதிதான் தீர வெண்டி
 உள்ளபடி பேதிக் கிய்ந்து முன்பு
 பரைத்திட்ட மாந்தகுனிகை யொன் றியந்தால்
 மகத்தான மாத்தந்தான் தீரு மய்யா
 குரைத்த குாவளை எப்போதும் பொல
 குணமாகிக் குழந்தைதான் வளரு மய்யா
 தித்திட்ட ரோகந்தான் அனுகாமல் நின்று
 குணிதனில் வாழ்வார் தன்மை பாடு.

(118)

கக்கிருமல்.

தன்மையுடன் கக்குவாய் இருமல் கேளாய்
 தாரணியில் பாலருக்குக் காண்ப துண்டு
 உண்மையாய் ஒருநரமே காணு மல்லால்
 ஒருக்காலும் மறுபடியே காணு தய்யா
 வண்மையுடன் அணுகுவரும் வெளை தன்வில்
 வளமான அற்பகரம் வாந்தி கண்டு
 பண்டிதனை சலிதோட மாதிரியாய்க் கண்டு
 பக்குவமா யிருமலது காணும் பாடு.

(119)

பாரே யிருமலது விட்டு விட்டு
 பக்குவமா யிருபத்தோர் நாளில் தீரும்
 கூறே யிப்படியே தீரா விட்டால்
 குறிப்பாக முத்திங்கள் சங்கடங்கள் செய்யும்
 சீரே அகிணுடைய குணத்தைக் கேளு
 சிறப்பாக வேகந்தான் நரம்பைப் பற்றி
 கூராக வருகுதென்று சொல்வா யப்பா
 கொற்றவனை இருபதுநாள் சென்றால் கேளே. (120)

கேளடா குழந்தைகட் கிருமல் கண்டால்
 கொடாகத் தாயாரைக் கட்டிக் கொள்ளும்
 வாளடா ஸுச்சதுதான் திணறிக் கொண்டு
 வளமாக ஓயாம லிருமல் காணும்
 காலடா கண்கள்ரெண்டும் பெருத்துக் காட்டும்
 கனமான சுவாசத்தின் துவாரமப்பா
 கிழாக யிருப்பதினால் சுவாசமுள் போருங்காலை
 சிறுவனுக்கு இழுப்புமாதிரியாய்க் காட்டுங் காணே.

காட்டுப்பா தோன்னை மித்தான் சத்த மப்பா
 கவரான வங்கல்பொம் துதியோ கார்டும்
 முந்திவீர இதுவங்கட்டு தின்ற பின்பு
 முக்கியமாய்க் குழங்கைத் தத் தெரியங்காணும்
 வந்திவிடுஞ் சிவிகளை வந்தி மாதம்
 வளவாக வதும் வேளை வித்தியாசம் காட்டும்
 ஆட்டிவிடு களத்தவந்த இதுபுன்று வேளை
 அடக்கதாய் வநவதுவும் வளவை தானே. (122)

வளையா திதுந் பதந்து கோவம்
 வண்ணமபுடன் துதுவளைக் கிநுந மித்தான்
 பழையபா பொதுவாக கின்று பொதும்
 பக்தவாழ்ச்சி சாபம் மிதுவினிய விட்டான்
 குளகிரிபொம் கம்பலம்மா கரைந்து பொய்க்
 நுழைந்ததான் குதித்திடுவான் புவிசின் மிது
 அளவில்காச் சந்தோஷம் கொண்டு தானே
 அலைந்து நிவிவனிப் புவிசின் மிதே. (123)

வாத ரோகம்.

அப்புவிசின் வாதகோம் வததும் செம்மை
 அம்பனே சொல்லுகிறே வறிவாய்க் கேளு
 தெர்ப்புடனே ஓடித்தி லேனு மப்பா
 தெளிவாகப் பலவிடத்தி லேனு மப்பா
 சம்பிரமமாய்ப் பரிசு கம்பி லேனு
 சதிரான சவனகம்பி லேனு மப்பா
 கம்பிதமா பிரண்டு மில்லாமற் போனால்
 கடிதான வந்தப்பனபொக மென்றே சொல்வார். (124)

சொல்லுவார் பிரமும் சவனமு மப்பா
 சவங்கொடுப் பொயிந்தான் பூணமே யென்றும்
 அல்லுவா ரேதேனு மென்றே கெட்டான்
 அபூண மென்றே யதற்கும் பொய்
 வெல்லுவார் அசைவற்றுப் போவ தற்கும்
 விவைவான ஸ்மரி மற்றும் பொவதற்கும்
 தோட்டைசெய்யுந் திமிவாத மென்று சொல்வார்
 தோல்லுலகித் இன்னும்வெகு வாத முன்பே. (125)

பாதமடா சர்வாங்க வாத மென்றும்
 வண்மையுள்ள ஏகாந்த வாத மென்றும்
 போதமடா ஒருபக்கம் மட்டுங் கண்டால்
 பொலிவான பாரிச வாத மென்றும்
 பாதமடா சுவாதின மில்லா விட்டால்
 பரிவான தோரங்க வாத மென்றும்
 நாதமடா அசைவற்றுச் சதைகள் கெட்டால்
 நல்லா விசித வாத மாமே.

(126)

ஆமேதான் தேத்திரத்தின் நாய்புக் கப்பா
 அப்பனே வாதமது வந்த தானால்
 போமேதான் கண்களரெண்டுத் தெரியா தப்போ
 பொரியான விழுகுரு டென்று சொல்வார்
 பாமேவும் இமைகளுக்கு வாதங் கண்டால்
 பரிவான தேத்திரத்தின் வாயு வென்பார்
 சீர்மேவும் கேள்வியும் புக்கே கண்டால்
 செவிடுவந்து தோன்றுமென்று சொல்லு வாயே. (127)

சொல்லுவாய் வாசனைநாம் புக்கே கண்டால்
 சுகமான கந்தநாச மென்றே சொல்லு
 அல்லுவாய் குசிரம்பு தனக்குக் கண்டால்
 அப்பனே இரசநாச மென்று சொல்லு
 தொல்லைசெய்ய இன்னும்வெகு வாத நோய்கள்
 தொல்லுலகில் மாந்தருக்குக் காண்ப துண்டு
 எல்லையிலா வாதநோய் நேர்மை தன்னை
 இயல்பாக அறிந்திடவே விபரங் கேளே. (128)

விவரமடா அசதி-சன்னி மூளை நோவு
 விரிவான மூளையது மிருது வாகி
 அவனிதலில் திடமாகப் போவ தாலும்
 அப்பனே முத்திரக்குண்டிக்காய் வியாதி யாலும்
 தவமுனிவர் தீர்காக்கை மேக ரோகம்
 தன்மையுள்ள முத்தண்டுக் கொடி வியாதி
 அவடிலாப் பரிச நரம்பழுத்தங் கண்டால்
 அனுமடா வாதநோய் ஆகும் பாரே. (129)

அனுதுமடா பரிசுத்தின் விபத்தி மஹம்
 அம்மினே நுககத்தின் பெருக்க வஹம்
 குணமின்னி ஓசர்வங்கம் கின்ன வஹம்
 துடிக்கெடுத்த வதமது உணர் மஹம்
 பணமத்திசச் செவ்வழிந்நுப் பார்த்தா ஹந்தான்
 பண்பாடபாண் பெருந் பெருந்த வஹ்நு
 கணப்பொருளில் தீர்த்துவிடும் கோக மஹம்
 கண்டிப்பபாச் சொல்லுகிறேன் கந்திக் கேளே. (130)

சர்வாங்க வாத ரோகம்.

கேளா சர்வாங்க வாத ரோகம்
 கிளர்ந்துவரும் கோமையினே சொல்வேன் பாத
 வாளடா உணர்ச்சியுடன் சங்கு மற்று
 வண்மைமுடன் சர்வாங்கம் உணர்ச்சி கொட்டு
 தாளடா தின்பெய்யில் மாண மாகும்
 லலிச்செய்ய இதற்கு மருத்தொன்று மில்லை
 பார்டா செங்கின்று பரிசு வாகம்
 பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளே.

பாரிச வாதம்.

பண்பாள் பரிசு வாத வேண்மை
 பக்குவாய் கையினப் பகர்வேன் கேளாய்
 தன்மையுள்ள சரித்தின் பாதிப் பாகம்
 தம்பித்துக் கையுடனே காலும் விழ்த்து
 வண்மைமுடன் வலதுங்க கத்திற் கேளும்
 வலுவாக மிதுங்கம் அதிகம் வஹம்
 கண்டிதாய்க் கைமட்டும் சொல்லை கெட்டி
 கதவாய் அசைவற்றுப் போகும் பாதே. (132)

போகும்டா ஒருவேளை ஒருபுறத்துக் கையம்
 போங்கமுடன் மற்றொரு புறத்துக் காலும்
 யேகியே விழந்துவிடும் விதத்தைப் பாத
 யென்களே வாயோம் வியத்துத் தானும்

பாகமதில் வாயிழுத்துக் கொண்டு போகும்
பக்குவமாய் காக்கிவழினை வியாதி நிற்கும்
கூகைபால் வார்த்தைதான் குன்றிப் பேசும்
குழமையுள்ள கண்ணிமைகள் அசைவு போமே. (133)

அசைவற்ற கண்ணிரண்டும் மூடிக் கொள்ளும்
அப்பினை கருவிழி துவளங் காணும்
தசையற்ற பார்வைதான் கெருட பார்வை
தன்பரிசும் கெடும்புத்தி விகற்ப மாகும்
வசையுள்ள கண்ணில் திருண் டாகி
விசனங்கள் மிகப்பட்டு நினைவுங் குன்றி
பசையற்ற கைகால்கள் முடங்கிப் போகும்
பாங்கான செய்கள்தான் தீதும் பாரே. (134)

தீருதற்கு குறியதனைச் சொல்லக் கேளாய்
தீரமான காலில்தான் சுகுணங் காட்டும்
மாநியே அசாத்தியத்தில் வந்து விட்டால்
மகத்தான கால்கள் சும்பிப் போகும்
கூறுகிறேன் நோய்கண்டவிடம் சில்லிட்டுப் போகும்
குடிகெடுத்த மூளையது மிருதுவாகி விட்டால்
பாருந் கைகாலு மிழுத்துக் கொண்டு
பண்புடனே பிடுவாகி இருக்கும் பாரே. (135)

இழுக்கின்ற வாதமது உண்டாகும் நெர்மை
இந்நயத்தில் நயறிய இயம்புவென் கேள்
பருக்கின்ற வலதுபக்கத்து மூளைக்கு வியாதிகண்டால்
மகத்தான இடதுபுறம் கைகால் விழுந்துபோகும்
செருகின்ற இடதுபுறத்து மூளைக்கு வியாதிகண்டால்
வலதுபுறம் கால் விழுந்து போகும்
பருக்கின்ற முள்ளந்தண்டுக் கொடியில் ஓர்பக்கம்
பண்பாக இந்நோய் காண்ப துண்டே. (136)

உண்டாகும் வேளைதனில் வியாதிப் பக்கம்
உறுதியாய்க் கைகாலும் அசைவற்றுப் போகும்
பண்டான இதீட்சாதி இரண்டே யுண்டு
பக்குவமாய் மூளையைச் சார்ந்த தோன்று

முன்புபல முள்ளத்தண்டு கொடியைச் சமர்த்தொன்று
 முக்கியாயம் இன்னொருக்குச் சன்னம மில்லை
 கண்டதமாய் காம்புகளும் கெடுதல் பட்டு
 சகியாக அணைவழியுப் பெரும் பட்டு. (137)

மகந்த தூத்தோன் தீப கண்ணி
 பத்தவங்கள் சொல்லுகிறேன் பன்னாய்க் கெளு
 திநெ திறமாகப் பெதிக் கிந்து
 திறமான இராபற்பம் தன்னைத் தாக்கு
 காராக வைத்தியங்கள் செய்யுப் போது
 குறிப்பாக போகியுட கையுப் காணும்
 போகப் பிறந்துமே முக்கிப் பார்த்தாய்
 தச்சமாய் யதென்குணங்கள் தெயுப் பாரே. (138)

தெயுமடா சதைகள்தான் பிறவாய்க் காணில்
 தெளிந்ததொரு மூளையில்தான் இரத்தங் கட்டி
 அறிந்துர் கடுகவைத்துப் பத்து மீட்டு
 அப்பினே இரத்தமதைக் கையச் செய்வாய்
 முறித்ததுபோல் சதைகள்தான் தளர்ச்சி கண்டால்
 மூளையது கெட்டுப்போ யிருக்கு தென்று
 தெளிந்ததற்கு இரத்தத்தைச் சுத்தி செய்ய
 திறமான அயமுதலாய்க் கொடுத்தி டாயே. (139)

கொடுத்திடவே வியாதிதான் காட்சென்று விட்டால்
 கொதிப்பன எட்டியுட உப்பை பிழந்தால்
 சடுத்தமுடன் தீருமடா வாத போய்கள்
 சதான வாதயெண்ணெய் விடமுட்டித் தேய்ப்பாய்
 அடுத்ததொரு அக்கினியம் செத்து ரத்தை
 அனுநினயுந் தின்றுக்கால் வியாதி திரும்
 மடந்தமாய் இருந்தாக்கால் வியாதி கொல்லும்
 மகந்தான பச்சையென்ற வாத மாமே. (140)

இளம் பிள்ளை வாதம்.

வாதமடா இளம்பிள்ளை வாதங் கெளய்
 வன்மையுள்ள கால்கள்தா வசைவற்றுப் போகும்
 நீறுமுடன் குழந்தைகளுக்கே இந்த போகம்
 தச்சமாய்க் காணுமென கைவாய்ச் சொல்லு

பொதமுடன் ஆரம்ப மாரும் வேளை
 பொலிவான வாதங்கள் கண்டு
 பாதமதில் தியிருடனே காணே கெட்டு
 படிப்படியாய் உணர்ச்சிகெட்டுப் போகும் பாரே. (141)

பொருமடா மூத்திப்பை குதம் இவைகள்தானும்
 மூக்கியாராய் அசைவற்றுப் போகு மய்யா
 போதியப்போ மல்லாக்காய்ப் படுத்துக் கொள்ளான்
 நிச்சயமாய்ப் பிரண்டத்தில் புண்ணுண் டாகும்
 பாதமுடன் மூத்திந்தான் இறங்காமல் கொஞ்சம்
 பக்குவமாய் தாமதித்து இறங்கு மாகில்
 வெகவாய் கார் போலே கிறங்கி
 விளக்கமுள்ள துர்வாசனே செடியின் டாரே. (142)

உண்டாதம் இராத்தியில் சதைதூடிப்புக் கண்டு
 உத்தமனே போகியைத்தா வலட்டிக் கொல்லும்
 பண்ணான முள்ளந்தண்டு கொடக்கே போனும்
 பக்குவமா யதனுடைய சவ்வுக் கேளும்
 கண்டதமாய் வியாதிகண்டு இந்த ரோகம்
 காலினியி லுண்டாடுமென்று கருதிச் சொன்னேன்
 துண்டான காயங்கள் படுவ தாலும்
 தொல்லுலகில் இந்தரோய் வதரும் பாரே. (143)

பாரே இந்தரோய்க் து மருந்து செய்ய
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பண்ணாய்க் கேளு
 சரேக் கொடக்கேலும் அதிர்ச்சிவுக் கேலும்
 சிப்பான தாபனத்தின் குறி தனக்கு
 ரோக உணர்ச்சிகண்டு மருந்து செய்யாய்
 நிச்சயமாய் அதன்குறிகள் தெரிந்து கொண்டு
 வாரான சதைகளுக்கு சொல்லு கின்ற
 வண்ணையுள்ள காய்புகளுக்கு அதிகாத்தம் கண்டால்
 [பாரே. (144)]

கண்டபக்கால் அடிச்சிடிடங் இசிலு கண்டு
 கடிப்பான கொருக்குவளி சதைஅடித்துக் கொள்ளில்
 கண்டதமாய் ஆண்டுறியும் விமால் காலும்
 கடிப்பான ஸ்பரிசுமாய்க் து அடிச்சி கண்டால்

வண்மைமாய் குவிச்சியுடன் குடா யேனும்
 வளமைமாய் குவிச்சியுடன் உணர்ச்சி யேனும்
 பண்டத்தினை மூத்திரத்தில் கெடியுண்டாக்நம்
 படுக்கையில்லா வன் விண்ணுநன் பலவும் காணும். (145)

காணுகின்ற கோயதுதான் திர வெண்டு
 காசினியில் அகேகவித மருந்து செய்வாய்
 புணுகின்ற அயச்செந்துமம் விங்க மருந்தினை
 புனிதமுடன் எட்டியுட யுப்பு மிரந்தான்
 நோனுமடா உணர்ச்சியுடன் எத்தொட்டங்கள்
 தொலையாத வாதமெல்லாம் தொலைந்து போதும்
 பேணிவரும் அர்த்தமுக வாதந் தானும்
 பிறந்துவரும் வகையதனை பின்னல் காணே. (146)

அர்த்த முக வாதம்.

பின்னிவரும் அர்த்தமுக வாத நேர்மை
 பிடிக்கும் வகையதனைச் சொல்வேன் பாராய்
 உன்விதமாய் முகத்தில்பாதி நோய் கண்டு
 உறுதியுள்ள முக்கணையைக் கெடுத்துப் போகும்
 சென்வியுட கம்புக்கு வியாதி காணில்
 உறப்பாவி இத்தநோய் வருகு தென்று
 நன்னயமாய்ச் சொல்லிவிட்டோம். உலகத் தொழக்கு
 நியதிய குணாதனை கெடுத்து வேணே. (147)

கெடுத்துவேன் கண்ணிமைகள் மூட ஸூயா
 நிச்சயமாய் வறுத்தமடா இருக்கு ம்பா
 மகத்துவமாய் கன்னமது நளர்த்து தொங்கி
 மானிடர்க்கு வாயொரங் கிழிறங்கிக் கொள்ளும்
 செகத்தினிலே இதனிலே பயமே யில்லை
 செப்புக்கிறென் குளிர்ச்சியல் சொத்தை யாலும்
 அகத்தில்வாழ் முருக்கைக்கு செவிப்புண் னாலும்
 அப்பாலே இத்தநோய் அனாரும் யாரே. (148)

நடுக்கு வாதம்.

தேயாக நாடுகின்ற நடுக்கு வாதம்
 நேர்மையுடன் வந்தனாகும் நேர்மை கேளாய்
 பாயான ஸ்பரிசத்தின் நரம்புக் கப்பா
 பக்குவமாய் வியாதிகண்டு பின்பு கேளாய்
 தேயாத விரலுக்கேனும் சிரசுக் கேனும்
 தென்படுமே முதலில்தான் நடுக்க மப்பா
 ஓயாமல் பின்பு சர்வாங்க மெல்லம்
 உத்தமனே வியாபித்து நடுக்க மாமே. (149)

நடுக்கங்கள் திருவதற்கு மாருந்து கேளாய்
 நன்மையுள்ள அயச்செத்தா முதலா யுள்ள
 சடுத்தமுடன் சரீரத்தின் பெலமே கொள்ள
 தக்கதொரு ஊட்டமும்நீ கொடுத்து வந்தால்
 பிடுத்தங்கள் முதல்யாவும் விட்டுப்பிலனே வந்து
 பிறகாலே நடுக்கமுந்தான் அற்றுப் போய்
 குடித்தனத்தில் வேலைசெய்ய பெலமுண் டாகி
 கொற்றவனும் ஆவான்தான் குறிகண் டாயே. (150)

காக்கை வலிப்பு விபரம்.

குறியான காக்கைவலி நோகத் தன்னை
 குறிப்பறியச் சொல்லுகிறேன் குணத்தைக் கேளு
 மறைப்பில்லாக் குறியின்றி இன்னேய் காணும்
 மக்களே காணுதற்கு முன்னால் கேளு
 தெரிப்பாக கிச்சக்குரல் போட்டுக் கொண்டு
 திரமாகக் கூப்பிடுவானப் போதையா
 மரிப்பவன்போல் பூமிதனில் கிடப்பான் பாரு
 மகத்தான காக்கைவலிக் காரணம் பாரே. (151)

காக்கைவலி வந்தபின்பு உதறல் காணும்
 கனமான மூச்சதுவுந் திணறல் கண்டு
 ஆக்கைமுகம் விம்மி நீலநிற மாகி
 அப்பனே புருவங்கள்நெருங்கி விகாரங் காட்டும்

வாக்கநவில் இருத்தப்போ நுரையே நன்னாள்
 எண்மையுள்ள தொண்டையது அடைத்தது போல்
 சாக்கியமாய்ச் சத்த முண்டா மப்போ
 சரியான கண்கள்இரண்டும் முழிப்பாள் பாரே. (152)

முழிப்பிலே வெள்ளைமுழி மாத்திரமே கானும்
 முக்தியமாய் வில்முடங்கி கையாளும் பாரு
 குழிபற்கள் பதினாறு கிட்டிக் கொள்ளும்
 கூவுகின்ற வாக்குத்தான் பல்லிற் சிக்கி
 அழிபுண்போல் காயந்தான் பட்டுப் போகும்
 அப்பனே இக்குறிக ளெல்லா மையா
 பழிதீர்க்கும் பத்து மிஷத்திற் குள்ளே
 பண்பாகப் பின்னாடி தூங்குவான் பாரே. (153)

பாரேநீ சிலருக்கு ஒரு நாழிகைக்கு மேலே
 பக்குவங்கள் காட்டாம லிருப்ப துண்டு
 கூறாக அதனுடைய காணத்தைக் கேளாய்
 கொற்றவனே பரம்பரையாய்க் காண்ப துண்டு
 மாறாத மாதவிடாய் அதிக மானால்
 மகத்தான பெண்களுக்கு காண்ப துண்டு
 சீரில்லாச் சம்போகம் மதுபாவங் கள்
 சிறப்பான இந்தியிப்போக்கால் காணும் தானே. (154)

காணுமடா பயத்துடனே சிரசில்அடி படுவதாலும்
 கனமான உன்மாதம்பல் வேதனையி னாலும்
 பூனுமடா இதளுடனே அஜீர்ண மலபந்தம்
 பொங்கமுடன் தித்திரையின் கெடுதல் காணும்
 தோனுமடா மாதருக்குக் கடுப்பு மேகம்
 சொப்பனத்தில் கலிதமது வாகு மப்பா
 ஆணுவங்க வில்லாமல் அற்றுப் போகும்
 அப்பனே சிலருக்கு அதுவு முண்டே. (155)

உண்டான சூதகத்தின் சன்னிக் கப்பா
 உறுதியுள்ள அசநி சன்னிக் கப்பா
 பண்டான காகைவலி நனக்கு மப்பா
 பாரிதுள்ள வித்தியாசம் பகரக் கேளாய்

முண்டான காக்கைவலி வந்த பேருக்கு
முக்கியமாய் அறிவுதா னற்றுப் போகும்
கண்டான சூதகத்தின் சன்னிக் கப்பா
ககமாவ முன்குறிகள் தோன்றி டாதே. (156)

தோன்றது அசுதிகன்னி ரோகத்துக் கப்பா
தோன்றிடுமே தாயதித்துக் குறட்டை சுவாசம்
ஊன்றியே எழுந்திருக்கும் கைகால் இரண்டும்
உத்தமனே அசையாம விருக்கும் பாடு
கண்ணூரக் காக்கைவலி தீர் வேண்டி
கடனமுள்ள அயங்காமவெள்ளி கொடுத்தால் திரும்
வானவர்கோன் கிருபைதான் மிகவும் வேணும்
வன்மையுள்ள மருத்தினுல் திரும் பாதே. (157)

சூதக சன்னி உற்பத்தி விபரம்.

தீராத சூதகத்தின் சன்னி ரோகம்
திறமதனைச் சொல்லுகிறேன் மறைப்பில் லாயல்
மேரான ஆரம்பைத்தான் பற்றிக் கொண்டு
நிச்சயமாய் வருகின்ற கோயிது வாய்பா
மாறிமாறி விட்டுவரும் கோய் இதப்பா
மகத்தான சன்னியிது வந்த பேரை
ஊரான மூத்திரத்தான் தெளிவே யாகி
உள்ளபடி யடிவாறு கோகும் பாதே. (158)

செய்யுமடா இரைச்சலுட னுருண்டை போலச்
செயலாக மெலேறி தொண்டையைத் தான்
பையவந்து அடைப்பதுபோல் தோன்று மய்யா
பதருமல் சிலவேளை வலியே காணும்
உய்யவரும் மாதருக்கே முக்கியமாகக் காணும்
உறுதியுள்ள ரோகமய்யா இந்த ரோகம்
தையலர்கள் தனக்குவரும் ஆரம் பத்தில்
தான்கூதகம் நிற்கும்வரை வேதனையே செய்யுந்தானே.

வேதனைகள் செய்துவரும் குறியைக் கௌரப்
விதமான கைகால்கள் இசைவு கண்டு
பேதமில்லா விரல்களைத்தான் முடக்கிக் கொண்டு
பலமாக மார்பில்தான் அடித்துக் கொள்ளுள்

வாதனையால் தலைமயினைப் பிழ்த்துக் கொள்வாள்
 வளமான மார்பில்தான் அடைப்பதுபோல் தோன்றும்
 வாதனைகள் திருகின்ற வேளை தன்னில்
 வளமாகக் கண்களில்நீர் வடியும் பாரே. (160)

பாரடா சிலவேளை அழுவாள் பாரு
 பண்புடனே சிலவேளை நகையே செய்வாள்
 நோடா விடாமல்தான் விக்கல் காணும்
 நிர்ணயமாய்ச் சிலவேளை பிரக்கனையு மற்றுப்போகும்
 கூறடா இதுவெல்லாய் கொஞ்ச நேரத்தில்
 குறிகண்டு தெரியுமடா கூர்ந்து பாரு
 வாரடா வலிநின்ற உடனே நீர்தான்
 வண்மையுடன் தெளிவாக இறங்கும் பாரே. (161)

இறங்குமடா சிலருக்குவலி காணும் போதே
 இன்பமா யவர்க்குத் தெரியாமல் தான்
 திறந்துஅதைச் சொல்லிவிட்டேன் இந்நோயைத் தான்
 திறமான பிசாசென்றுஞ் சூனியமென்றுஞ் சொல்வார்
 பறந்துமே அதற்குத்தான் மந்திர பூசை
 பக்குவமாய்ச் செய்வார்கள் மாதர்க்கே தான்
 கிறந்ததொரு மந்திரத்தா லொன்று மில்லை
 சேப்புகிறேன் மருத்தனைச் சொல்லக் கேளே. (162)

சொல்லுகிறேன் சன்விதான் கண்ட வேளை
 சுயமான காத்துள்ள இடத்தி லப்பா
 அல்லல்பட மாதரைத்தான் படுக்க வைத்து
 அப்பனே தீபிகையுங் கொடுக்கச் செய்து
 வல்பிணிதான் நீங்கியது பிரக்கினையே வந்தால்
 வலுவான பெருங்காயக் குழம்பு யினாய்
 தொல்லைகள்தான் தீர்த்தபின்பு பேதிக் கிழந்து
 நேகத்தைப் பெலமாக்க மருந்து செய்யே. (163)

மருந்துசெய்வாய் நேகந்தான் பெருத் திருந்தால்
 முக்கியமாய்ப் பொசனத்தைக் குறைக்க வேண்டும்
 குறைந்துமே இரத்தத்தான் நேகந் தன்னில்
 குருதியற்று உடம்புதான் வெளுத்துக் கண்டால்

அந்நூலின் அடியாகச் செந்துடி தன்ன
அடியின் தன்மைக்குத் கொடுத்தபடியால்
திறந்தொரு விவாதமென்றார் அஃது போதும்
செய்தின்ற கீழ்ப்பட துணைத்துக் கொடு. (164)

சூலையின் விபரம்.

செய்து சூலையின் செங்குத்துத் தன்மை
கீதுவாயின் பிசுந்தின் கம்பம் பற்றி
வாளா வல்லாந்துத் தத்துப் போல
வலிப்பதன் சூலையென்று சொல்லியா
வளைய திராத்தியாய் வேலை தன்னின்
கலையன வலியிற்று கதிதல் தட்டின்
மலைய விவாதிகளிட நடத்தி லேனும்
மக்களாய் வேறுபட்டு நேனா மாறும். (165)

செய்து சூலையின் செங்குத்துத் தன்மை
சூலையாத அதனுடைய கிளை லேனும்
முறுண்ட வேறுபடக் கிட்டு விட்டு
முகமாகக் கிளையாக் காணும் மாறு
சூலையாத சூலையின் அகம முண்டு
செய்துதன் செங்குத்தின் தொடர்ந்து மாறு
மெனிகளும் முகத்தினது கம்பின் கண்டால்
மெல்லாத முகசன்னி மெல்லு சொல்லே. (166)

செய்து சூலையின் செங்குத்துத் தன்மை
கித்தான சூலையென்த் வாத மென்றும்
மெல்லா மிதூட்ட கம்பின் கண்டால்
கித்தான தெரித்த சிலைந மென்றும்
மெல்லா இதுவாத்தின் கம்பின் கண்டால்
மகத்தான மகிழ்ச்சியானது வேலை கன்றும்
அகமட அன்னுசயத்தின் கம்பின் கண்டால்
அடியின் தன்மைவென்று சொல்லார் மாறே. (167)

முக சன்னி விபரம்.

பாரடா மூளையினின் றுண்டா கின்ற
 பரிசுத்த ஓரைந்தின் நாம்பின் றோங்கு
 நேரடா முகசன்னி யென்று பேராம்
 நிலையாக அந்நாம்பில் மூன்றுகிளை யுண்டாம்
 வரடா முதல்கிளைதான் நேற்றி சொல்லும்
 வலுவாக அதற்குந்தான் வியாதி கண்டால்
 கூறடா குத்தலுடன் குடைச்சல் காணும்
 குணமான இரண்டாய் கன்னத்திற் போமே. (168)

போனதொரு நாமிற்கு வியாதி கண்டால்
 போங்கமுடன் கன்னங்கண்கள் ரெப்பை நாகிபக்கம்
 ஆனதொரு மேலுதடு இந்தத் தானம்
 அளவில்லா வேதனைகள் மிகவே யுண்டாம்
 மோமமதாய் முகரைக்குச் சொல்லு கின்ற
 மூன்றான கிளைக்குத்தான் வியாதி கண்டால்
 பானமுடன் கீழுதடு ஈறுபற்கள் முகவாய்க்கட்டை
 பக்குமாய் நாவிற்பக்கம் குடைச்சல் காணும்பாரே.

பாரே முகசன்னி யொரு பக்கத்தில்
 பண்பாக வேதனை செய்யு மப்பா.
 கூறே வலதுபக்கம் எப்போதுங் காணும்
 குணமாக வரும்போது முகத்தி லப்பா
 பாரே விருவிருப்பா இருக்கு ம்பா
 பக்குமாய் நிறையெரிவு குத்தலுன் டாய்க்
 காரே குடைச்சலுடன் ஆயாசங் கண்டு
 கண்டதமாய் மாறிவிடுங் கட்டந் தானே. (170)

தானான நித்தினைதான் வரா தய்யா
 தயவான தூக்கமது வந்திட டாக்கால்
 மானான வியாதியெல்லாம் விலகிப் போகும்
 மைத்தனே உதுவருங் காரணத்தைக் கேளு
 நேனான முகத்தெலும்பு வியாதி யாலும்
 தெளிவான மூளையுட வியாதி யாலும்
 வினான விடக்காத்து முதகசன்னி யாலும்
 விதமாக இந்தவே யுண்டாம் பாரே. (171)

அசீரண வாதம்.

உண்டாகும் அசீரணக் குடும்பே தென்னின்
 உறுதியுள்ள காத்தியூட வாதை யாலும்
 தண்டன தேவத்தான் துஷ்க ஸாலும்
 குதியான வியாதியின் துயரத் தாலும்
 முண்டான இத்தரோய் வருந் மேன்று
 முக்கியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் முகர்த்து பாரு
 கண்டான கிரத்திர வாத ரோகம்
 காலுகின்ற கௌமதனைக் கருதிக் கேளே. (172)

கிரத்திர வாதம்.

கௌபா தொடைநாம்பின் வியாதிக் கப்பா
 கெடியாகத் தோன்றுகின்ற வியாதிக் கப்பா
 நாளடா கிரத்திர வாத மேன்பார்
 நலமான வேதனைதான் பிருஷ் த்தில் காணும்
 தோளடா தொடையின் பின்புறத்தி லய்யா
 தேளிவான முழங்கால் மடிப்புலரைத் தோன்றி
 வாளடா சிலருக்குக்கால் நரம்புகளைப் பற்றி
 வாய்ப்பா பாதம்வரை சொல்லும் பாரே. (173)

செல்லுகின்ற தொடைநாம்பு அழுந்த ஸாலும்
 செயலான மலபந்தம் மிகுடையுந் தீதக்காத்து
 மல்லுகின்ற உடம்புதான் நனைத ஸாலும்
 மானிடர்க்குத் தானுமடா இத்த ரோகம்
 கொல்லுகின்ற வாதனே யுடைய மாதருக்கு
 கொப்பெனவே பிசவித்த பின்பு கௌய்
 அல்லல்செய்யும் குடைச்சல்தான் காண்ப துண்டு
 அழகாக இராத்திரியில் அதிகங் காணும். (174)

அதிகமாய் கித்திரையும் வரா தய்யா
 அதிலான துப்பலத்தான் மிக அண்டாகி
 சதியாக ஒருகாலில் வாதங் கண்டு
 சதைகள்தான் மிகுவாத இரூப தாலே

நிதியாக நோயாவி கொண்ட கொண்ட.

நிச்சயமாய் நடப்பாரென்று அறிந்து கொள்ளு
மதியாக இந்தநோய் தீர வேண்டி.

மைத்தனே மருத்தென்று நிகழ்த்து வேனே. (175)

நிகழ்த்துவேன் சரித்தான் ஸ்தூல மானால்

நிர்ணயமாய் யாக்ககத்தான் பேதிக் கீய்ந்து
அகத்திலுள்ள மாமிசத்தின் பதத்தைத் தீர்த்தால்

அப்பனே வியாதிதா கெனும் பாரு
சுகங்கெட்ட சிரமது சுட்கித் தோன்றில்

சுகமான ஆகாரம் அயச்செந்தார மீவாய்
செகத்திலுள்ள வியாதிக்கு மேல்பூச்சுத் தைலம்

செயலாகச் சொல்லுகிறேன் செம்மை கேளே. (176)

கேளடா வியாதிக்கு அபின் தைலம்

கெடியான கற்பூரத் தைலம் தேய்ப்பாய்
வாளடா லேபனங்கள் அசுவகெந்திச் சூரணம்

வளமான வச்சிரபிச்சூடி தைல மப்பா
நாளடா விடமுட்டித் தைலம் நாபி

நலமான இவைகளைத்தான் தேய்ப்பா யாகில்
முளடா வியாதியெல்லாந் தீர்த்து போகும்

முக்கியமாய்ச் சூரிய வர்த்த வாதங்கள். (177)

சூரியா வர்த்த வாதம்.

வாதமடா சூரியாவர்த்த வாத நோகம்

வன்மைதனைச் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
தீதமடா ஒருபுறத்துப் புருவம் நெற்றி

தேள்கொட்டி ஒப்போலத் தோன்றும் பாரு
வேதனைகள் செய்யுமப்பா குமட்ட லோடு

வெகுவான துர்ப்பலமே யதிகங் காட்டும்
நிதமுடன் பிரதிதினம் உதயத்திற் கண்டு

நிச்சயமாய் நித்தியானம்வரை யதிக மாகி. (178)

திமிர் வாதம்.

வீசையாய்த் திமிர்வாதம் உன்மை கேளாய்
 வகையான் சாபத்தின் காய்ப்புக் கப்பா
 சரியான உணர்ச்சிதான் கெடுவ தாலும்
 சலிக்காத பஞ்சேத்திய காய்ப்புக் கப்பா
 குறியான உச்சிதான் கெடுவ தாலே
 குடகெடுத்த திமிர்வாதம் உண்டாகும் பாரு
 விரியான விடமுட்டத் தைலம் தேய்க்க
 விட்டோடும் போகும்பா திமிர்வாதத் தானே. (179)

தலை நோவு உண்டாகும் விபரம்.

பாடுந் தலைவலிதானு விதங்க ஓண்டு
 பண்பாக ஒன்னொன்றும் பகாக் கேளாய்
 கூடுந் தலைச்சதையைப் பற்றி யொன்று
 குறிப்பாக எழும்பினுட மோலே யப்பா
 சீராக முடிக்கொண்ட திமி லப்பா
 சிறப்பான சன்னைப்பற்றிய தலைகோ னொன்றும்
 கோளான பரிசுத்தின் காய்ப்புக் கப்பா
 நிச்சயமாய்ப் பற்றியதொர் தலைகோ னொன்றே. (180)

ஒன்றான முனைவிந்தான் இரத்தஞ் சேர்த்து
 உண்டாகும் தலைகோவின் உன்மை கேளாய்
 மன்றான அக்கினியாய் மத்தத்தி னுலே
 கடிவரும் தலைகோய் தானொன்றே யாகும்
 கன்றான முனைகோய் தன்னு லப்பா
 காணுகின்ற தலைகோய்தா னொன்றே யாகும்
 அன்றான ஆழவித கோயின் கோமை
 அன்புடனே நியறிய அறைநு வேனே. (181)

அறைநுவென் சதைவைப்பற்றிக் காணும் கோயின்
 அப்பனே வேதனைபெயில் முற்றும் காணும்
 தெரிநவாய் வலியதுதான் தனித்து காணும்
 தெளிந்தவித புருவமழ் நாடிவாய்க் கட்டைச்

சரியாக அரைப்படி இது மப்பா

சதைகளைத்தான் அழுத்துவிதி இது மப்பா

பனமாக விரல்திலுல் தட்டுவிதி இதும்

பண்பாக ஸேயதுது வதிகரித்தும் பாரே. (182)

பாடுந் அப்போது ரகம்பிபி தோளும்

பக்குவா மின்னும்பல விடங்கலில் தானும்

சீபன ஸேயதுதான் தொடர்ந்து காட்டும்

நெளிந்ததொரு இன்னோவ் வருங்காரணத்தைக் கேளாய்
கூரான சிதளமே காணமே யாகும்

குவலயத்தில் கிரிதற்கு மருந்து கேளாய்

கோன வாநகேயங்குச் செய்யும் லேலை

சேசயமாப்ச் சேய்திட்டால் தீதும் பாரே. (183)

திருமடா தலைவலி எலும்புமேலே மப்பா

நிறமாக பூடியிருக்கும் சன்னைப் பற்றி

சாருமடா காணுகிற தலைகோய் தானே

சதிராக ஓட்டத்தில் தங்கிக் கொண்டு

சீருமடா அழுத்தினுல் ஸேயதி கரிக்கும்

சிறப்பான சதையவைத்தால் ஸேயதிக மாகும்

நேனினதோர் மாவெலும்பு காலெலும்புக் குள்ளும்

நிறமாக ஸேய்கள்தான் செல்லாய் பாரே. (184)

சென்னுகின்ற ஸேய்கள்தான் ஓட்டமே தங்கில்

செயலான விக்கலது கொஞ்சம் காணும்

அல்லன்செய் மனக்கவலை யாது மப்பா

அழகான சிதளத்தி இது மப்பா

தொல்லை செய்யும் மாகபெகத்தி இதும்

தொலைமாத் இத்தமோய் வருவ தாகும்

கல்லன்செய்து கலைத்திடவே மருந்து கேளாய்

கனமான துர்மலத்தைப் போகி கட்டாயே. (185)

ஆனதொரு பரிபத்தின் கம்புகளைப் பற்றி

அப்பாளை காணுகின்ற தலைகோயுத் தான்

ஊனமில்லாப் பருவத்தின் தானு மப்பா

உற்றதொரு மாதியின் பக்கம் யாவும்

வேனதொரு வேதனைகள் மிகவே காணும்
 வெப்பமுடன் ஒருபுறத்தில் சிரசு நோவும்
 நாணமில்லா முகமுமொரு புறமே நோவும்
 நலமான சிரமுகம்நோய் தோன்றுங் காணே. (186)

தோன்றுமடா வேதனைதான் சிதசரம் போல்
 துங்கமுடன் விட்டுவிட்டுக் கிரமமாக
 ஊன்றியே நாள்தோறும் தவறாமல் காணும்
 உள்ளபடி நிறையன்றிச் சிலநாள் போகும்
 சான்றோர்கள் சொற்போல மறுபடியும் காணும்
 சாதகமாய்ச் சிலருக்கு அடிக்கடியே காணும்
 தோன்றினதோர் இன்னொயை ஒருத்தலை நோயென்று
 தோல்லுலகோர் திண்ணமாய்ச் சொல்லு வாரே. (187)

சொல்லியதோர் இந்நோய்க்குக் காரணமே தென்னில்
 சுகமான சிதளத்தின் விடக்காற் றாலும்
 வல்லயம்போற் காணுமெனச் சொன்னார் முன்னோர்
 வகைதீர மருந்துவகை இன்ன தென்று
 தொல்லுலகிற் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
 தொகையான பாடாண முதலா யுள்ள
 சல்லியம்செய் மருந்துகளை யிப்பந்தா யானால்
 சநாகாலம் அணுகாது சடலத் தோர்க்கே. (188)

அணியவரும் இத்தந்தான் மூனாயிற் சேர்ந்து
 அப்பனே காணுகின்ற தலைநோ யிற்றான்
 குணிதமுடன் வேதனைகள் முக்கியமாய் நெற்றி
 கொப்பெனவே பிடி இவைகளிலே தோன்றும்
 துணிந்துவரும் திரகத்தில் இத்தம் விம்மி
 துரிதமுடன் முகமுதலாய்க் கண் சிவந்து
 அணியான நாடிதான் பருத்துக் காட்டும்
 அப்பனே முகக்களையுஞ் சோர்ந்து போமே. (189)

போமேதான் இதற்குவளம் மருந்து் கேளாய்
 பொங்கமுடன் கன்னத்தின் பொரியதவில் தான்
 ஆமேதான் இத்தத்தை யெடுத்தால் நன்மை
 அப்பனே அடிக்கடிதான் பேதிக் கிய்ந்து

சாமேதான் கடுப்பத்தியர் தன்னி லப்பா

சநிவன தீரோகத்தில் இரத்தம் மிஞ்சில்

ஓமேதான் இரத்தோய் போது மென்று

உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன் உண்மை பாரே. (190)

பாரே அக்கினி மந்தத்தி னாலே

பரிஷுடனே காணுகிற தலைநோய் தானும்

காளுன லைதுகண் மெலே யெனும்

குறிப்பாக இடதுபுறம் கன்னப் பொரியலேனும்

நோக நெத்தியின் மெலே யெனும்

நெறுபுடனே வேதனைகள் காட்டும் பாரு

காறுகிறேன் கோயாளி காலைநில் தானப்பா

குறிப்பாக எழுந்துவரும் போது கானே. (191)

காணுகின்ற கோயதுதான் அற்ப மாகில்

கதிப்புடனே போசனத்தான் செய்தால் தீரும்

பெனிலரும் வியாதிதான் பெலமே யானால்

பெலமாக ஓடுதத்தில் வேதனையே தங்கும்

தோணியே துமட்டலுடன் வாந்தி கண்டு

கோதிப்பாக புத்தி மாறுட்டங் காணும்

காணுகின்ற பார்வைதான் மந்த மாகில்

காதுதனில் இரைச்சலுடன் வேதனையு முண்டே.. (192)

உண்டான பித்தநீர் வாந்தி யானால்

உத்தமனே தலைநோய் தானுடனே நிற்கும்

செண்டான வயிற்றில் வாய்வு கொண்டு

செயலாக உபத்திரவத்தை உண்டு பண்ணி

பண்டான இக்கோய்தான் மந்தத் தாலும்

பரிவாக அடிக்கடி பேதிக்கின்ற தாலும்

கண்டதமா யுண்டாகு மென்று நீதான்

கருத்துடனே சொல்லுவாய் கண்டு கொள்ளே. (193)

கண்டுகொள்ளு முனையு. வியாதி யாலே

கதிப்பாகக் காணுகிற தலைநோய்க்கே தான்

உண்டாகும் குறியதனைச் சொல்வேன் கேளாய்

உத்தமனே வேதனைதான் தலைக்குள் நோவும்

சண்டையுடன் கிந்தனையும் சிரத்தை மொத்த
சதிராக அசைப்பதினால் நோய் அதிகமாகும்
துண்டாக வியாதியால் சிலபேருக் கப்பா
துடிப்புடனே இசிவுசன்னி பாரிசவாதங் காணுந்தானே.

தானுன சாம்சயம் காதுநோ யாலும்
நருவான பல்வலிகள் ஈந்தோ யாலும்
ஊனுன சூதகத்தின் அதிகத் தாலும்
உத்தமனே உஷ்ணமுதல் வாய்வி னாலும்
மானுன கவலையின் யெக்கத் தாலும்
மகத்தான குன்மனோப் வருவ தாலும்
தேனுன இந்நோய்தான் வருகு மென்று
தெளிந்துநீ யதையுறிந்து சொல்லு சொல்லே. (195)

சொல்லுகிறேன் அதற்குவகை மருந்து கௌய்
சுயமான முளையில்தான் இரத்தம் பொங்கி
அல்லல்செய்து காணுகின்ற தலைநோய்க் கப்பா
அப்பனே அட்டையிட்டு இரத்தம் வாங்கி
வல்லினைகள் திருதற்குப் பேதிக் கிய்த்து
வகையான துர்நரை வெளியே போக்கி
தொல்லினைகள் திருதற்குப் பத்தியம் வைத்துச்
சுயமான வீரத்தின் மெழுகி வையே (196)

சுயமான தலைவலிக்குக் காரணங்கள் மெத்தச்
சொல்லுகிறேன் அதனுடைய வீரங் கேளு
சயரோகம் சுரரோகம் வந்த போது
சதுரான காதுவலி பல்லின் ரோகம்
மயமான இந்நோய் வருகும் போது
மகத்தான தலைநோய்கள் வந்து நேரும்
பயமான முதந்ரோகம் நிவர்த்தி யாலும்
பண்பான தலைநோய்தான் தீரும் பாரே. (197)

பாரே சூதகத்தால் தலைநோய் கண்டால்
பண்பான அயங்கொடுத்தால் தீரு மப்பா
கூருன காதுநோய் தலைநோய்க் கப்பா
கொப்பெனவே கைகளைத்தான் தலைமேல் வைப்பாய்

ரிதக நோயதுதான் தீந் மென்று
 கிறப்பாக இன்னமொரு மருந்து கேளு
 னோன குளிர்த்துப் பாலே யேனும்
 காமரகத் தலைவெட்டால் திருந் நானே. (198)

தானு இன்னமொரு மருந்து கேளு
 தயவான கங்குடனே திப்பிலியும் கூட
 மானு மஞ்சளூடன் சதகுப்பை மிளகு
 மகத்தான கற்பூ மோன்றும்ச் சேர்த்து
 தேனான ஒருநிறையாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு
 தெளிவான மூன்றுமணி இலைச்சார் விட்டு
 ஊனாக மைபோல அரைத்து மப்பா
 உறுதியுள்ள கருத்துணியில் நடவிப் போடே. (199)

போடேநீ உருட்டியதைத் திரியாய்ப் பண்ணிப்
 பொக்கமுடன் கொளுத்தியதின் புகையை வாங்கே
 கூடோடே தலைவெதான் விட்டுப் போகும்
 குறிப்பாக இன்னமொரு மருந்து கேளு
 அடேநீ அபிங்கக்கு சாம்பி ராணி
 அடைவான கஸ்தூரி மஞ்சள் கூட
 நாடேநீ மிதையானத்துப் பத்தும் போட்டால்
 நலமான தலைவெதான் நாடா தோடும். (200)

ஒடிவிட அதற்குச் சந்தனாதி செய்து
 உறுதியாய் அடுத்தடுத்து மூழ்கி வந்தால்
 நாடாமற் போய்விடும் பகரும் நோய்தான்
 நலமான வேதுகளால் போகு மப்பா
 தேவன மாவிலிங்கப் பட்டையைத் தான்
 திறமாக இடித்துவொத் தனமே போட்டால்
 ஒடிவிடும் தலைவெய்கள் உடனே மைந்தா
 ஒருவொடியில் நிர்ந்துவிடும் உண்மை மாரே. (201)

கிராணி.

பாடேநீ கிராணிவகை யாருக்கு மப்பா
 பக்குவமா யுண்டாகும் விதத்தைக் கேளாய்
 ஊரேநீ நாட்சென்ற சித்பே திக்கு
 உத்தமனே கிராணியென்று உறுதி சொல்லு

போன பெருங்குடலுக்கும் மலக்குட லுக்கும்

பெலமான வதின்சிலேட்டும் சவ்வுக் குந்தான்
காதேக் கொதிப்பினால் இரணமுண் டாகி

கண்பரப்பாப் இந்நெய்தான் பிறக்குங் கானே. (202)

காண்டா மந்தக்குடல் சவ்வுக் குந்தான்

கதிப்பான உஷ்ணந்தான் செல்லு மப்பா

ஊண்டா வியாதிகள் அதிக மானால்

உட்குடலில் துளாமுண் டாகும் பாகு

பெரியே வப்போது காமுண் டாகும்

பெலமான திரேகந்தான் தளர்ச்சி காணும்

கோண்டா பெருங்குடலின் இரணந்தா வப்பா

பொங்குரடன் சிறகுடலிற் செல்லுந் தானே. (203)

தானாக உண்டாகும் விதத்தைக் கேளாம்

தானிகவிற் குளிர்த்தியுடன் விடசத்துந் தானும்

தேனாக மிதுவினி புசித்த லானும்

நீண்ட சண்டை கட்டத்தில் போன தானும்

மானா விதகாம் காணும் போதும்

மகத்தான இத்தபே யுண்டா மேன்று

கொண்டு நூல்தனிலே பெரியோர் சொன்னும்

கொற்றவனே யதி லுடைய குணத்தைக் கேளே. (204)

கேளடா முதலித்தான் வறியர் வப்பா

குறிப்புடனே மந்தத்தான் உண்டாம் பாகு

வாண்டா குடல்முறுக்கும் வேதனைபுங் கட்டும்

வளமான பலபதை யழகத்துயே வண்டாம்

கேளடா போனவுடன் வேதனைதான் தீரும்

தேவிவான வியாதிகள் பண்பாது வேளை

பாண்டா குடலித்தான் இரணமுண் டாகிப்

பண்பாக அடிக்காதான் பெரு பொருமே. (205)

பெருதான் பொய்யிப்பு இளைப்பின் பாகும்

பெலமான மலத்திஸ்த்தந்தி சிதகம் காணும்

ஆதிமேன்ற மலத்தானும் உண்டை கட்டி

அப்பனே நிமித்துஅது புதுக்கை போனாம்

வாழையுடன் மலந்தானு மிறங்கு மப்பா
 வன்மையுடன் கறுப்புடனே முக்கல் காணும்
 வாழிமனம் ஆலவதுபோல் மனது மெத்த
 வன்மையுடன் வேதனைகள் படுவான் பாரே. (206)

பாடல் மலந்துதான் துர்க்கந்த மாகி
 பண்பாகக் கறுப்புடனே பச்சைநெய் காட்டும்
 ஊறுகின்ற மூத்திரப்பை கொதிப்புக் கண்டு
 உத்தமனே மூத்திரந்தான் செலந்து மெத்த
 தேநீர் யடிக்கடிதா விடங்கும் பாநு
 தெவிளாகச் சிவனெனே சீக்கநக் ரக் காணும்
 சீரான சாடியது தீவிமான்ச் சென்று
 சிறுத்திருக்கும் பேர்மைதான் கண்டு கூடுற. (207)

கூறுதல் திரைத்தான் சொசொரப் போடு
 கொதிப்புடனே உலர்ந்திதத்தம் குறியைப் பாநு
 மாடுகத் தாகத்தான் அதிக சீக்கும்
 மகத்தான பசியுந்தான் ஒடுங்கிப் போகும்
 திராத வேளைக்குக் குறியைக் கேளாய்
 தீரமான மூச்சுந்தான் பிடித்த முண்டாம்
 எரான துர்ப்பணந்தான் அடிகங் காணும்
 கண்டப்பாய் நாடாந்தான் கெட்டுப் போமே. (208)

போமேதான் வறற்றின்மேல் கையை வைத்தால்
 போங்கமுடன் இரணமாகி இருக்கு மப்பா
 ஆமேதான் நாவுலந்து சிவந்துமினு மிலுப்புண்டாம்
 அப்பனே நித்திரைதான் வரா தய்யா
 பாமேவும் மலந்துவும் நாம்ப் போதும்
 பக்குவமாய்த் துர்க்கந்தம் விக்கல் ஆயாசங்காணும்
 பூமேஷத் திரைத்தா விளைப்புக் கண்டு
 புறியைவிட்டு மரணந்தான் உண்டாய் காணே (209)

உண்டாருள் பேரிதான் உக்கிரமாய்க் கண்டால்
 உத்தமனே குடலுக்குள் துவாய் கண்டு
 கண்டுள்ள குடலிசைவுத் தாபிகளே காணும்
 கலமான ஈரலிந்தான் சிக்கட்டிக் கொள்ளும்

பண்டான இரணமுலர்ந்து குடற்கருங்கி னுக்கால்
பளிச்சென்று மலபத்தம் உண்டா மப்பா
சின்டான சிசெட்டுமச்சவ்வு அழுகிப் போனும்
சிறப்புடனே காப்புக்கண்டு இரப்பான் காணோ. (210)

காணுகின்ற கோகத்தான் பழகி விட்டால்
கண்டதமாய்ச் சீக்கிரத்தில் சிட்டுசெய்தா லுந்தான்
முறுகின்ற கோகத்தான் வசப்ப டாது
பொல்லாத வாற்றவ்வு கருங்கிப் போனும்
ஆணிபொ லதிகுக்கும் கிங்கிதோப் கொல்லும்
அப்பனே தீகோகத்தா வினைத்தும் போகும்
காணுன தீகோகத்தோ ளுமித்து போகும்
சதிராக ஒருகுணமாய் லெல்ல தென்றே. (211)

கில்லாத கோகத்தான் தீர் வெண்ட
த்யபிய மகத்ததனை திகழ்த்தக் கௌய்
பொல்லாத பெத்திழதல் பொலி எங்கள்
புண்ணியனே நின்னென்றால் மதத்து கௌய்
சொல்லாத அமந்தானும் கொடுத்தா யானும்
கருக்குடனே விபாதிதான் தீரும் பாரு
கில்லாத பெத்திதான் தீர்க வென்றால்
கீகொடுப்பாய்க் காமாடமதை சேமார்த் தானே. (212)

அதிசார நொண்டி.

அதிசாரம் வாயறு தன்னைக் கௌய்
அப்புளியில் மாவிடம்க் ர அறைத்தென் பாரு
மதியுடனே பெருந்தினி புசிப்ப தாலும்
மகத்தான் பக் நனமில்லாப் பொசுனத் தாலும்
சதிசெய்யும் அகத்தசனம் குடிப்ப காலும்
சண்டானத் துப்பற்றக் கொள்ள வலும்
மதியில்லா இந்நாத்தின் பாய்தி னுலும்
மயங்கிடுங் குவிஞுடலிற் படுவ தாலும். (213)

மதியுதான் உண்ணத்தில் பெவ தாலும்
மகத்தான் இக்கா னனத்தைக் கொண்டு
கெடியிற்ற விடகாத்தா னுற்பத்தி யாகிக்
கெடியாகச் சயமுதல் பற்றும் கோயால்

சதிசெய்யு மதிசாய் கானு மென்று
 சகத்திலுள்ள மானிடிகள் அறிய வேண்டி
 விழிமுனிதான் விரிவாகச் சொன்னு ரப்பா
 விதங்கண்டு மப்போது குறியும் பாரே. (214)

அப்போது குறிகளாய் மைந்தா நானும்
 அறைகிறேன் பேதியோடு குமட்டல் கானும்
 தப்பில்லா நெயாளன் நாக்தி லப்பா
 தான்மாவு பததல்வாய் நாற்றங் கானும்
 ஒப்பிதமாய் வயிற்றினர்ச்சல் உண்டாம் பாரு
 ஓயாத புடுங்கலுடன் புளியேப்பங் கானும்
 செப்புக்கிறேன் அவனுக்கு முக்கல் கானும்
 சென்மித்த மலமய்யா குழம்பாய்ப் போமே. (215)

போமடா மலமுடனே சீதக் தானும்
 பொங்கமுடன் இரண்டுமே கலந்து கொண்டு
 ஆமடா மலமதுவே நார யேனும்
 ஆனதொர் நுனாத்தண்ணிர் தன்னைப் போலும்
 மாமடா மாக்கரைத்த சலாயேனும்
 மகிழ்வுட னைபல விதமா யேனும்
 பூமியிலே வசந்தகா லத்தில் தானும்
 பொங்கமுடன் கானுகிற வேதியின் தேர்மை. (216)

அறிந்திடவே வகைதன்னைச் சொல்லக் கேளாய்
 அப்பனே பித்தமது மிகுத்துக் கானும்
 தேய்த்திடவே வயிற்றில்தொம்ப வலியுண் டாகும்
 தெளிவான காலதனிற் குறட்டுவலி கானும்
 பரிவுடனே பலவீனம் இரத்தங் கானும்
 பக்குவமாய் வாழுகின்ற மானி டர்க்கு
 விரிவாக முன்விதித்த காரணத் தால்
 வருமென வெளிண்டு சொன்னேன் நானே. (217)

சொல்லுகிறேன் உனக்காக இன்னங் கேளாய்
 சுகமான நுரையீரல் இருதய வியாதி
 கல்லீரல் துடிப்புடனே விரணங் கானும்
 கனமான அன்னாசய வியாதி தனிலும்

கொல்லும் பின்விட சுரத்திற் றுளும்
குணமான குடலின்கிரந்தி வியாதி தனிலும்
அல்லல்செயும் சுயமுடனே உள்மு லந்தான்
ஆகியனோ யதிலுத்தங் காணு மென்றே. (218)

மத்தமென்ற பதார்த்தத் தன்னுலக் காணும்
மகத்தான பேதிக்குக்கொஞ்சம் வாந்திக் கீவாய்
மிந்தியே செய்யுமருந் தொன்று கேளாய்
பெலமான காசுக்கட்டி நெல்லிடை பத்துங்குட்டி
அந்தமுள்ள கருவாப் பட்டை யோடு
அறைகிறேன் நெல்லிடை பத்துங் குட்டி
சுந்தரமாய் அரைநெல்லு சேர்த்து மேதான்
சுகமான தேனிலரைத்து மூன்று செய்வாய். (219)

மூன்றுவேளை யிம்மருந்தை சுயந்தா யானால்
முக்கியமாய்ப் பேதிநின்று ஓடும் பாரு
சான்றோர்கள் சொன்னதொரு வாகடத் தான்
சரியாக மூன்றுநாள் கொடுப்பா யானால்
ஊன்றினதோர் நோயதுதான் தீரும் பாரு
உத்தமனே ஷடங்கி யாமும் கேளாய்
நின்றதோர் நிலவேம்புக் கியாமும் சுயந்தால்
நிலையான தீரேகந்துள் பெலக்கும் பாரே. (220)

பித்த பாண்டு.

அம்புவி தனில்வாழு மானிடர்க்கு அளித்த
பாண்டுவின் நேர்மை தனைத்
தம்பிரான் சொல்கிறேன் தக்க விபரமாய்
தன்மை தனைக் கண்டு கொள்வாய். (221)

கொள்ளடா காரணம் விள்ளுகிறேன் கேளாய்
குறித்ததோர் மத்த குடலுக்குத் தான்
மேள்ளவிழுவது தடைப் பட்டுப் போனநின்
மேதுவாகப் பித்தப் பையில் சேரும். (222)

பேர்க்குமே இரத்தத்தில் கலந்து கொண்டே.

பின்பு செயலான பித்தபாண்டாய் மாறும்
ஊர்க்குமே பார்ப்பாய் இதுதான் காரணம்
உள்ளபடி கண் கொண் டேனே. (223)

இன்னொரு கபலாய் இரம்புனைக் கௌரம்

இன்ப முள்ள என் சீடனே
பெயர்வாய் மாயாய் தனில் யெட்டிப்
பித்த நிலைச் சாப்ப தில்லை. (224)

காக்கா ந்திலில் பித்தத்தானே பின்பு

உள்ளுக்குத் தங்கியே இரத்தத்தில் கின்று
நாக்க மாகவே திரோகத்தைப் பூசிக்க
குணக் தன்னைப் பாடு. (225)

பாடுந் பித்தத்தில் கன்றுடன் டங்கியே

மத்தக் துழைத்தான் அடைத்துக் கொண்டு
ஊறின பித்தம் குடவில் விழாமலே
உள்ளுக்கு கின்றிட்டாய் பித்தபாண்டு வச்சே. (226)

ஆர்ப்பாட பித்தநீர் இறுகின பின்பு

அதிலின்று கல்லாண்டாய் மரு
பெயர்சடா பித்தம் வைய லேகை
பெயர்வாத கல்லாக விந்ஞம் பாடு. (227)

பாபடா பித்தக்ஞாய் கருங்கின பின்பு

மந்துன மாகவே மலபந்த முண்டாய்
காபடா துறங்கிறைந்து பித்தக் துறல்
தண்டித மாகவே புடிந் கொள்ளும். (228)

ஆவரின் பேர்ணவால் பித்தபாண்டு கண்டு

அழிக்கதி மாவிடர் திரோகத் தன்னை
நேனை குணம் தன்னைக்கண்டு உலாக்கிறென்
நெவிஷடன் க்யதைக் கண்டு கொள்ளாய் (229)

கண்டுகொள் நியோதினோகம் நகம் புத்தியம்

கருத்துடன் மஞ்சளாய்க் காட்டு மாயா
துண்டில் பட்ட முந்திக் கறையுந்தான்
பகனாழித கண்டு காட்டுங் காரண. (230)

காண்டா மலர்வெளுத்துக் களிமண் போலக்
கனத்த திரோகத்தில் நமைச்சல் காணும்
வேண்டியமட்டும் ஆயாசம் தூக்க மயக்கமுடன்
கோபம் வந்து தோன்றும் (231)

தோன்றும் வாய்கசப்பு மேதியுற்ற நாடியும்
தோன்றிடும் கண்களும் மஞ்சளாகும்
பிழற்றோர் துன்பமும் கெட்டுப் புத்திமீறி
இகைக்குமே திரோகத்தான் சூனத்துக் குள்ளே. (232)

சூனத்துக்குள் திர்ந்திட மருத்து கேளாய்
சொல்லென் செயலான பேழிக் கிழந்தாயானால்
பண்ப்பைப் போலொத்த பித்தப் பைக்குள்தான்
பளிச்சென்று கீழ்போக்கி விழுகும் பாரே. (233)

விழ்த்தின் திரோகத்தான் சுபாவம் கொண்டு
மெல்லென ஆதோக்கியம் கொண்ட பின்பு
அழத்தின் அயநுதல் செந்துரம் நந்துமே
அப்பிறம் வியாதியை நக்குவாயே. (234)

சுரக்கட்டி.

கேளடா சுரக்கட்டி விபாக் தன்னைக்
கிருபையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
நாடாடா துடதுவிலா வெறுப்புக்குக் கீழாய்
நலமான பிலிகா ஸ்தானமிருக்கு மப்பா
வாடாடா அநற்குள்ளே இருந்து வாடியும்
வளமான பிலிகத்தான் மருக்கும் லோய்க்குத்
தேளடா சுரக்கட்டி யென்று பேராம்
திறமாக அதற்குள்ளே வலுவாய் கிருமண்டே. (235)

உண்டான தானத்தை அழுத்திப் பார்த்தால்
உத்தமனே கட்டிதான் விரலுக்குத் தோன்றும்
கண்டான கட்டிதான் பெரிதே யாகில்
நலமான வயிறுதான் பெருத்துத் தோன்றும்
பண்டான கட்டிதான் சிறிதேயானால்
பரிசுத்த வயிறுதான் சிறுத்துக் காட்டும்
செண்டாக குளிக்காப்ச்சல் வறதின் பேரங்குதல்
செயலாக இன்னொருபதன் காணும் பாரே. (236)

பாடா குணத்தன்னைச் சொல்லக் கேளாம்
 பண்பான திகைத்தான் காமம் பாது
 காமடா கண்ணின்தும் பிரகாசத் தோன்றது
 கண்ணியமாய் வளங்கறுத்து வெணுத்துக் கட்டும்
 கூறுவ திகைத்தின் ஓத்தம் தோன்றும்
 துடிப்பான அக்திமிதந்தம் மலமுங் கட்டும்
 மாநன் மலத்தில்துள் வாசனை காட்டும்
 வகைபுடனே சிவமுதல் தணமு மாநீம். (237)

ஆமடா வியாதிதான் காப்பட்டுப் போனால்
 அப்பனே திராத்தமது காணும் பாரு
 ஓமடா இதற்குத்தான் மருந்து கேளாம்
 ஓயாபித் தென்ற வேம்பின் குணம்
 காமடா நிரந்தரால் மலமே காட்டும்
 நல்ல-அய மனட்டமுத வெண்ண நிமித்தால்
 தேமடா திகைத்தான் தெளிவின் டாகும்
 தினத்திவழித் தேநீயே வதவால் காணே. (238)

மகோதரம்.

காண்டா மகோதரத்தின் வியாதி கேளு
 கருதவன குடற்சன்வில் கீதே செந்துது
 பூணியே வரிமுதான் பெருத்துக் கொண்டு
 பொல்லாத மகோதரம் உண்டாம் பாரு
 பெணியாய் இன்னும்வரும் வலலறு தன்னை
 பிரத்தமாய் சொல்லுகிறேன் பெலமாய்க் கேளு
 மணியே மிளவுத்திக் தண்டிக்காய் கொடி
 இதமான இதனம் மிகை வியாதியமே. (239)

வியாதியாம் பாடற்சன்வு வியாதி யாலும்
 விவென அம்பரே கங்க வாலும்
 மயாதியாம் மிளவுத்தி தாயான மகனும்
 மகத்தான வெணுதன் வந்து மாப்பா
 கயாதியாம் அநினுவைய குணத்தைக் கேளாம்
 கவனாக வரிமுதான் பெருத்துத் தோன்றும்
 சயாதியாய் சிவம் சாஷித்துக் கொள்ளும்
 சதிரான முகந்தானும் வரும் பாடு. (240)

பாடா வயிற்றின் தொல் மினுமினுப்புக் காட்டும்
 பண்பான நம்பெல்லா மேலே நோக்கும்
 கூறடா இன்னொய்தான் வருகும் வேளை
 கொத்தவனே நீர்க்கொர்வை காண்ப துண்டு
 காட்டா கால்கிற் காந்து கொள்ளும்
 கண்பான மூத்திர சயனோயி லப்பா
 நோடா முகர்கையில் நீர்காண்ப துண்டு
 நியாக அழைஅழித்தில் பள்ள மாமே. (241)

ஆமடா அப்போது மூத்திரத்தான் குன்றும்
 அப்பனை அதிசூப்பு மெத்தத் தோன்றும்
 ஓமடா ஈல்தான் பத்திக் கண்டு
 உத்தமனே இந்தநோய் வந்த தானால்
 நாமடா மூத்திரத்தில் இரத்தம் தோன்றும்
 நலமான மூத்திரக் குண்டிக் காயின்
 தேமடா இன்னொய்தான் வருமே யாகில்
 தெளிவான மூத்திரத்தில் பசையும் உண்டே. (242)

உண்டான உறுப்புகளின் வியாதி தன்வில்
 உத்தமனே இன்னொய்தான் காணு மாகில்
 நண்டான அசாத்தியமாகப் போகு டப்பா
 நலமான குளிர்ச்சியால் மூத்திரக்குண்டிக் காயில்
 செண்டான இரத்தந்தான் சேர்ந் தேனும்
 சிறிதான இருதயநடை கலக்கத் தாலும்
 பண்டான பித்தத்தின் பாண்டு வாலும்
 பலமாக இதுவந்தாக் தீரும் தானே. (243)

நானாகச் சேர்ந்திருக்கும் நீரைப் போலத்
 தான்வயிறு பெருக்குமடா யாருக்குந் தான்
 நானாக வயிற்றின்மேல் ஒருபக்க மாக
 மகிழ்வுடனே கைவைத்து மற்றோர் கைவிரலால்
 தேனாக அதற்கெதிரே தட்டி னுக்கால்
 தெளிந்துவிற்கும் சலந்தத் தனிக்கும் பாரு
 கோனான மெல்லயிற்றைத் தட்டிப் பார்த்தான்
 குறுகெடுத்த குடல்மேலே மிதக்கும் பாடே. (244)

மிகத் துமடா வயிற்றுதான் மத்தனத்தைப் போல
 மிதசுப்த மீடுமடா வியாதி யோய்க்து
 சதித்துவிடும் சிந்துதான் வயிற்றுக் குள்ளோ
 சதிராக இன்னொருதல் படுத்துப்படி உண்டு
 கதித்துவரும் இந்தியோய் தா வேண்டி
 கனமான கீப்பெதிக் கனா யானும்
 குதித்துமே போதுமடா இந்த கோய்தான்
 கனமாக இன்னவன்றோ விதக்கறண்டே. (245)

கணை ரோகம்.

உண்டான கணைரோகம் சொல்லக் கெளரவம்
 உத்தமனே மணிக் குடலி லிருக்கின்ற தோர்
 மண்டான ரோகத்தின் வியாதிக்குத் தான்
 மலமான கணைரோகம் என்று பெராம்
 திண்டான உதிர்ச்சய மென்றே சொல்லாய்
 தங்கிவ்ளா மணிக் குட லின்வென் பதனில்
 செண்டாகம் கிரந்தியனு சிடுத்துப் பின்பு
 சொருபத்தை மாற்றிவிடும் பால குக்கே. (246)

பாலருத்தக் குடல்வியாப்பிப் போகு கின்ற
 பலமான சவாக்கினிக் குடலடைத்துக் கொண்டு
 காலன்வந்து பிடிப்புதுபோல் போரிக்காட் டாமல்
 கனமான அன்னசரம் தனியாப்த் தீதும்
 மாலவனே கொளக்கள் சிலருக்குத் தான்
 மகவாகப் பெருத்துமே கல்லுப் போதும்
 சிலருடன் சிலருக்கு மீது வாயும்
 சிறப்பாகப் பாலருக்கு இன்னோம் காணும். (247)

காணுகின்ற குறியதனைச் சொல்லக் கெளரவம்
 கருவான குழந்தைகள்தான் கால்முடக்கிக் கொண்டு
 முறுகின்ற வயிற்றிடுந் அணைத்துக் கொள்ளும்
 புகழான உதரானும் சிவந்து காட்டும்
 வாணிபேசும் வாயோய் புண்க ளுண்டாய்
 வகையான உதடெல்லாய் ஹேப்புக் காணும்
 நாணிதிற்கும் மலங்கள்தான் நிறமில் லாமல்
 மலமான பெருந்நா னுதும் மாடு. (248)

பாரடா மலங்கெட்டு துர்வாடை நோன்றும்
 பலமான வயிறுபெடுத்துப் பிசுவாய்த் நோன்றும்
 கூறடா அன்னரசம் சரியாய்ச் செல்லாததாலே
 குணமான சரீர்தான் உலிந்து போகும்
 நேரடா தீராகந்தான் வெளுத்துக் காட்டும்
 தெளிவான பலவீனம் அதிக மாகும்
 நர்போலக் குழந்தைகள்தான் இளைத்துப் போகும்
 நமனுக்கு உயிர்கொடுப்பான் என்று சொல்லே. (249)

மூத்திரக் குண்டிக்காய் நோவு.

சொல்லுகிறேன் மூத்திரப்பை வியாதி தன்னை
 சுருக்குடனே நியறிவாய் சுகம் தாக
 அல்லுவேன் இன்னொருக்குக் காரணமே தென்னில்
 அதிகமாய்க் குளித்திலே செல்வதாலும்
 கொல்லுகின்ற மூத்திரப்பை தனிலே அப்பா
 குடிகெடுத்த கல்லுகள் உண்டாவ தாலும்
 மல்லுடனே அடிபடுதல் மருந்தி லுஞ்
 மகத்தான உண்ணமருந் தருந்தில் வருமே. (250)

வருகின்ற குணமதனைச் சொல்வென் கேளாய்
 வாகான இடுப்பிலும் குண்டிக்காயிலு மப்பா
 தெரிக்கவே வேதனைகள் செய்யும் பாது
 தெளிவான மூத்திரப்பைக் குழல்வழியாய்ச் சென்று
 மரிக்கவே கழுத்துக்கு வதுகும் காலை
 மகத்தான இடையுடன் பிசப் பையும்
 குறிப்பான பிசமத்திரிலுள்ளே யேனும்
 சுருக்குடனே வேதனைகள் காட்டுந் தானே. (251)

தாலாகத் தொடையில்தான் திமிரும் காணும்
 தப்பில்லாப் பிசமது மெலுக் கேடும்
 மானுன மூத்திரந்தான் அடிக்கடியே யுண்டாம்
 மகத்தான மூத்திரத்தின் குண்டிக் காயின்
 நெனா மூத்திரக் குழல் வழியாய்த்
 தெளிவாக வந்திறங்கி மூத்திரப் பையில்
 னானுன மரம்பெல்லாம் வேதனையே காட்டும்
 உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் உண்மை கேளே. (252)

கௌடா திச்சுனை வேதனை செய்யும்
 கெடாதாக ஷணத்திலது மாறப் போகும்
 ளாடா அப்பொது காழும் வாந்தி
 வகையான குமட்டலூடன் தாகங் காணும்
 தேளடா கடிதான் வினாவாய் போகும்
 தெளிவான மலமநுதான் பந்த மாகும்
 ளாடா வயிறுதான் மத்தன வொசை
 கலமுடனே காட்டுமடா நண்ணிப் பாரே. (253)

பாரே மூத்திரந்தான் குறைந்து அப்பா
 பரிவாகச் சிலந்துஅடக் கடயே காணும்
 கூறே அப்பொது ரத்த மேனும்
 குறிப்புடனே சீயேனும் சிலவேளை காணும்
 தேரே இதற்குவகை மருந்து கௌடா
 தெளிவாக வெநீரின் ஒத்தனமே செய்வாய்
 வாரே வினாசனங்கள் பெதிக் கீய்ந்தால்
 வகையாக லகுலாகும் வன்மை காணே. (254)

குடல் சவ்வு ரோகம்.

காண்டா குடல்சவ்வு ரோகத் தன்னை
 களிப்புடனே ந்யறியச் சொல்வேன் பாரு
 பூணவே இன்னொய்க்குக் காரணமே தென்னில்
 புகழான சிரசிலடி படுவ தாலும்
 கோணவே குடலில்துவாரம் விழுவ தாலும்
 குடகெடுத்த அன்னுசயத்தில் ஓட்டையான தாலும்
 யினவே சிக்கட்டிக் கொண்டு தாலும்
 இதமாக உடைந்தபின் சவ்வில் போமே. (255)

பொமடா குடல்தாபிதம் கிளைப்பை வியாதி
 குடகெடுத்த அக்கிமுதல் இரத்தம் கெட்டு
 மாமடா வியாதியினால் இன்னொய் தொன்றும்
 கலமுடனே அதுசெய்யும் குணத்தைக் கௌடா
 தாமடா முதலில்தான் நோயுண் டாகும்
 தப்பாமல் வயிறெங்கும் வியாபிக்கு மப்பா
 ஆமடா வயிற்றைத்தான் அழுத்தி ஐக்கால்
 அப்பனே வேதனைதான் மிகவுண் டாமே. (256)

உண்டாகும் காழடனே குவிநன் டாகும்
 உத்தமனே மடுக்கலுடன் ஆயாசங் காணும்
 பண்டாகச் சிலருக்கு முன்க. றன்றிப்
 பளிச்சென்று காலுமடா காழம் முன்னல்
 நண்டான அடிவயிறு மத்தியி லேனும்
 கலையன அன்னையிட பக்க மேனும்
 முண்டான வேதனைகள் மிகவே காட்டும்
 முக்கியமாய் இன்னம்வெகு குணங்க ளுண்டே. (257)

குணங்களைத்தான் சொல்லுகிறேன் நீயே கேளு
 குறிப்பான தீரெகத்தைத் தளர்ச்சி செய்யும்
 அணங்குகிற்கும் வயிற்றினிட சதைகள் கொஞ்சம்
 அசைந்தாலும் அப்போது வலியுண் டாகும்
 அணிந்துவரும் போர்வைத்துணி மேலே பட்டால்
 அப்போது வேதனைதான் உடனே தோன்றும்
 சிறுங்கிகிற்கும் சோயாளி மல்லாந்து கொண்டு
 சிறப்புடனே முழங்காலை முடக்குவான் பாரே. (258)

பாடா வயிறுதான் பெருத்துக் கொண்டு
 பண்பாகச் சூடுகொண்டு மத்தளச் சத்தமிடும்
 கூறடா மலங்கட்டி வார்த்தி காலும்
 குறிப்பான தீரெகந்தான் வறண்டு போகும்
 கேரடா நாடியது மெதுவாய் ஓடும்
 கீளையான சுவாசமது மெதுவாய்ப் போகும்
 வாரடா விக்கல்கண்டு எவின் மேலே
 வளமான மாஷடனே முகமும் வடும். (259)

வாடியே எக்கமுற்றிச் சிலநாள் சென்று
 வயிற்றிட சத்தந்தான் மாறிப் பின்பு
 கூடியே நடுண்டாய் வீம்மிக் கொண்டு
 குடிக்கெடுத்த மானந்தான் வருதும் போது
 ஆடியே வயிறுதான் பெருத்து மெம்ப
 அலுதியாய் நாடியது கெட்டுப் போயே
 வேடியே வெகமாய் நடக்கும் போது
 வெளி முகமும் பின்பு கமைய்க் காட்டுத் தானே. (260)

காட்டுகின்ற திகைந்தான் குளிர்ச்சி யாகிக்
 கனமான பிசுபிசுப் புண்டாய்ப் பின்பு
 பூட்டுகின்ற வியர்வைதான் அதிகங் தானும்
 பொல்லாத வியாதிகண்ட ஈரைந்து நாளில்
 காட்டுக்கே போய்விடுவான் ரோகி யப்பா
 கடவமா யதற்குள்ளே மருந்து செய்தால்
 நாட்டிலே வாழ்ந்திட மருந்து சொல்லேன்
 நலமாக நியதனைத் தெரிந்து கொள்ளே. (261)

தெறிந்துகொண்டு அபிவிஷிட கவாடத் தன்னைத்
 தேவிவாகச் செய்துமே கொடுத்தா யானால்
 பரிந்துமே தீர்த்துவிடும் இந்த ரோகம்
 பண்பாகத் தண்ணீர்பால் கொடுப்பா யப்பா
 அறிந்துகே போசவங்கள் செய்ய வேணும்
 அப்பனே மந்தத்தின் பதார்த்த மாக
 குறைந்தபலம் வரவாத்தான் போச வத்தைக்
 குணமாகக் கொடுப்பாய்கே குணமாய்த் தானே. (262)

அஸ்மரி ரோகம்.

தானென்ற மூத்தியத்தில் கறகற வென்று
 தங்கியதோர் பொடியேனும் மணல்தா வப்பா
 வானென்ற சிறியதோரு கல்லாவ தப்பா
 வளமாக வந்துவிடும் கொய்க்குத் தானே
 என்னென்ற அஸ்மரிரோக மென்ற போய்
 எளிதாகக் கல்லுகள்தான் விழுகும் போது
 கோனென்ற குண்டிக்காய் மூத்திரக்குழ வப்பா
 குணமான மூத்திரப்பை நீர்த்தாரை கேளே. (263)

கேளடா முன்குறியில் எரிச்சல் கண்டு
 கெடியாக வேதனைகள் காட்டு மப்பா
 வாளடா சிறியதோரு கற்கள் தானே
 வளமான மூத்திரப்பை குழல்வழிப் படியாய்த்
 தேளடா வரும்போது திரேகத் தன்னில்
 தெரிப்பதுபோல் யிருவேதனை செய்யும் பாரு
 வாளடா கற்கள்தா விறங்கா விட்டால்
 நலமான வேதனைதான் தீரும் பாரே. (264)

மூத்திரப்பை சூடு ரோகம்.

பாடா மூத்திரக் குண்டிக் காயின்
 பதிவான மூத்திரப்பை நீர்நானா தானும்
 ளாடா எதற்கேனும் வியாதி கண்ணில்
 இதமான் கருப்பினியில் மூத்திரப்பை நானும்
 வாடா கருப்பையை அழுத்த லாலும்
 வளமான மூத்திரப்பை கெடுத லாலும்
 கூறடா மூலத்தின் அழலை யாலும்
 கொற்றவனே இன்னொய்தான் வருகும் பாரே. (265)

வகுமுடா சீரணத்தின் தொழில்தான் கெட்டு
 வளமாக அழிகஉஷ்ணத்தி னாலே யப்பா
 மருவியே இன்னொய்தான் வறதும் னென
 மானிடர்க்கு அடிக்கடிதான் சிறுநீர் கானும்
 திருகியே அதையடக்க முடியா தப்பா
 திகைத்தில் பிரயாசை மிகவே காட்டும்
 குறுகியே மூத்திரத்தான் இறங்கும் பாரு
 குணமாக இந்நீர் மருந்து கேளே. (266)

கோடா பேசனத்தைத் திடமாய்ச் செய்து
 கெடாதான உஷ்ணத்தின் பதார்த்தம் தள்ளு
 மளடா சாராயம் முதலா யுள்ள
 கலங்கெட்ட வஸ்துவெல்லாத் தள்ளிப் போடு
 தேளடா அயமுதன் குளிக் கியான்
 தேவிவான தேத்தான்கெட் முதலா யுள்ள
 வளடா வளமைகண்டு ஈய்த்தா யானால்
 வலுவற்று ரோகத்தான் நீங்கிப் போமே. (267)

மூத்திரப்பை இசிவு ரோகம்.

போடா மூத்திரப்பை இசிவு ரோகம்
 போங்கமுடன் சொல்லுகிறேன் கன்றாய்க் கேளு
 பாடா அடிவந்து சிறுநீர்த் தானா
 கலமான ஆண்டுகளின் நுனியில் தானும்

ஓட்ட வெதனைகள் காட்டு மர்பா
 உத்தமனே ரோகத்தில் தெரியாம லேதான்
 பொட்டா சிறுந்தான் போவ துண்டு
 பொங்கமுடன் துடைப்புக் காணும் பாரே. (268)

காணாமபா சிறுந்தான் வருகிறப் போல்
 கண்டாடும் பேசத்தான் சக்தி யில்லை
 பூணவே முக்கலுந்தான் காணும் பாரு
 பொல்லாத சலப்பைக்கு இசிவு கண்டு
 நொணவே விடாம லிருந்த தானால்
 தொடியாத மூத்திரப்பை சாப்பில் லாக்கால்
 காணுகின்ற குறியெல்லாங் கண்டு பின்பு
 கடிவமாய் மாணத்தான் உண்டாம் பாரே. (269)

உண்டாகும் காரணத்தைச் சொல்லக் கேளு
 உத்தமனே மூத்திரத்தின் பையி லேதான்
 நண்டான கல்லுகள்தான் இருக்க லாலும்
 நலமான மூத்திரப்பை குண்டிக்காய் ரோகம்
 திண்டான மலக்குடல் கருப்பாசய மான
 திங்கான ரோகத்தால் இந்நோய் காணும்
 பண்டான அதிபோகம் சூதக சன்வி
 பழான ஆசனக்கிருமிகோயால் இந்நோய் தோன்றும்
 காணே. (270)

தோன்றினதோர் நோய்தீர மருந்து கேளாய்
 தொல்லுலகில் மூத்திரத்தை வெளியே போக்கி
 ஊன்றியே யிருந்திட்டா வதனைத் தானே
 உத்தமனே வெளியேற்ற உபாயங் கேளு
 சான்றோர்கள் சொற்படியே சிலாக்குப் போட்டால்
 சதிராகக் கல்வெளிவருந் தன்மை பாரு
 ஊன்றியே வெநீர்ஓத் தன்மை செய்தால்
 ஓடிவிடும் இந்நோய்தான் உண்மை பாரே. (271)

மூத்திரப்பை வதம்ப ரோகம்.

உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன் மூத்திரப் பையின்
 உத்தமனே வதம்பரோகத் தன்னைக் கேளாய்
 தன்மையுள்ள மூத்திரத்தை யடக்கிக் கொண்டு
 நான்கோர் இருப்பதனால் இந்நோய் காணும்

பண்டிதனே அநிசன்வி நோதத் தாலும்
பக்குவமாய் தலைநிற்காயம் படுவ தாலும்
கண்டதமாய் முன்னந்தன்னு நோவி னாலும்
கனமான இரங்கோந்தான் காணும் பாரே. (272)

பாரே குதிகுணங்கள் சொல்லக் கேளாய்
பதிவான குதத்தின்சதை ஸ்தம்பித்துக் கொண்டால்
கூடேரே மலந்தாந்தற் செயலாய்ப் போகும்
குடகேடுத்த மூத்திரப்பையின் ஸ்தம்பத்தி லப்பா
நோக மூத்திரத்தான் இறங்கா தப்பா
சீச்சயமாய் மூத்திரத்தான் அடைத்துக் கொள்ளும்
காரே மூத்திரப்பை நிறைந்து விட்டால்
கதிப்புடனே துளித்துளியாய் விழுகும் பாரே. (273)

துளியான மூத்திரத்தில் உப்பெ டெம்பத்
துடிப்புடனே கடியது ஓடும் பாரு
முழிப்புள்ள கடியதான் பெலமே கெட்டு
முக்கியமாய் காக்ருமது அழுக்கடைந்து கொள்ளும்
சுழிமுனையின் தூக்கந்தான் கெட்டுப் போகும்
சுத்தமாய்ப் பசியானு மிசாது மப்பா
பழியாக உறக்கந்தான் அநிக மாகிப்
பளிச்சென்று பிரணன்தான் போகும் பாரே. (274)

போகின்ற மூத்திரத்தா லீந்த நோகம்
போங்கமுடன் வந்தக்கால் சிணக்கை விட்டு
ஆகின்ற மூத்திரத்தை மெதுவா கத்தான்
அப்பனே தானெடுத்து வருவா யப்பா
வேகமாய் மூத்திரத்தை இறங்கச் செய்தால்
வேகவாக இரத்தந்தான் வராகும் பாரு
பாகமுடன் செய்தான்சீ ராகா விட்டால்
பக்குவா கப்பெதிக் கிவாய் தானே. (275)

தானென்ற மூத்திரத்தைத் தங்காமற் செய்வாய்
தரணிதனி லேரோகக் தானு மப்பா
வானென்ற மூத்திரந்தான் தங்கிக் கொண்டால்
வளமான மூத்திரப்பைச் சன்ஷங் கெடுமே

மன்னென்ற வெடியுப்புச் சன்ன மிந்தால்
மகத்தான் சலக்கட்டு உடனே தீரும்
தேனென்ற திரோகாது தெளிந்து பின்னே
தேறுவான் சலக்கினிலே தேறு னானே. (276)

மூத்திரப்பை தாபித ரோகம்.

தேனினதோர் மூத்திரப்பை தாபிதரோ கத்தைத்
தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன் திறமாய்க் கேளு
கூறினதோர் மூத்திரப்பையின் ஓட்டத்தி லேனும்
குறிப்பாகப் பைமுடிதும் தாபிதமே கொள்ளும்
அவனேதோர் இக்கோம்தான் தற்செயலா யேனும்
அடைவாக மிடைக்குறியி லிருக்கும் பக்கத்து
கூறினதோர் உறுப்புகளின் வியாதி யாலும்
குறிப்பாக கல்விருப் பதினாற் கானும். (277)

காணுகின்ற குறியதனைச் சொல்லக் கௌம
கனமான மூத்திரப்பை தானத்தி ல்பா
பூனாவே வேதனைகீழ் தாரை நன்னில்
புண்போலே எரிச்சலுந்தான் உண்டாம் பாரு
தோனாவே அடிக்கடிதான் மூத்திரமே தோன்றும்
தெளிவான மூத்திரந்தான் குறைந்து காணும்
ஆனாவே அகோமாய்ச் காழும் காணும்
அப்பனே குமட்ட லுடன் கவலை கொள்வான். (278)

கொள்ளுவான் அடிவயிற்றைத் தொட்டுப் பார்த்தால்
குணமான சிறுகட்டி தோன்றும் பாரு
அள்ளியே வேதனைகள் அதிக மாக
அப்பனே பக்கத்திலும் நீத்தாரையிலுந் தோன்றும்
மெள்ளவே அடிவயிற்றை அழுத்தி னாலும்
மெதுவாக ஆசனத்தில் வீசலை விட்டுத்
தள்ளவே மூத்திரப்பை பின்புறத்தைத் தொட்டால்
தனிமாத வேதனைகள் காட்டுக் தானே. (279)

காட்டுகின்ற மூத்திரந்தான் இறங்கி னாக்கால்
கனமான வேதனைகள் தணிந்து போகும்
நாட்டுகின்ற மூத்திரந்தான் சேர்ந்த போது
கனமான வேதனைகள் முன்போல் காட்டும்

பூட்டினும் மூத்திரப்பைக் கோதிப்பு அப்பா
புதழாக ஆசனத்தைப் பற்றும் பாரு
காட்டிடன அப்போது முத்தல் காணும்
கண்டப்பாய் கள்ளுண்ணில் சொஸ்தம் சொவாய். (280)

செய்தவாய் மோருமுன்றிற் சுதங்காண விட்டால்
சுருக்காக வேதனைகள் அதிக மாகும்
உய்கின்ற சிறுநீர்தான் துளித்துவியாய்த் தொன்றும்
உத்தரணை மூத்திரப்பை சக்தி யற்று
வெய்கின்ற மூத்திரத்தான் உள்ளே நின்று
வேகமுடன் காழுந்தான் அதிக ரிக்கும்
கைமாடி குறைந்துமே ஆயாசங் கண்டு
கனமுடனே திகைத்தில் சீதளமு மாமே. (281)

சீதளத்தால் வியர்வைதான் மிகவே தோன்றி
சிறப்பான விகாங் தானுண்டா ம்ப்பா
பேதமில்லா காளெட்டல் மாண மாகும்
பெலமில்லா வியாதிதான் அற்ப மானால்
கோதில்லாத் தாபிதந்தான் போகும் பாரு
குணமான மூத்திரப்பை மிகுது வாகி
மேதினியில் ரணங்கண்டு வேதனையங் காணும்
மேருவாக யிதுதிர் வித்தை கெனே. (282)

கேளடா இக்கொடிய ரோகத் தன்னைக்
குணமாக்க வகையொன்று சொல்லக் கேளாய்
நாளடா அபிவிசொத் தனத்தான் செய்து
நலமான உஷ்ணநீர் சளிந்த பின்பு
தேளடா வாத்திக்குக் கொடுத்தா யானால்
தேளிவுடனே வசப்பட்டு வருகும் பாரு
வாளடா மூத்திரத்தா வடைத்துக் கொண்டால்
வளமான சிலாக்கினால் வெளியாக்கு வாயே. (283)

ஆக்குவாய் போசனத்தான் லாவாய் ஈய்ந்து
அப்பனே தண்ணிரும் கொஞ்சம் ஈவாய்
போக்குவாய் மூத்திரப்பை சுருங்காமல் தான்
புதலாக இருத்திடன உபாயம் செய்வாய்

தாம்பியமின் கெடுத்தி செந்து ரத்தைத்
 தனியாக எழுந்த கொடுத்தா யானால்
 கூத் தாந்தான் பெய்க்கொண்டு ஓடும் பாகு
 குடிகெடுத்த கர்மோகத் தானே அப்பா. (284)

பக்ககுலை.

தானான் பக்கநிலை வீபாங் கென்ற
 தனியாக வஸப்பக்க ஈனும் தேதான்
 மானாகத் தாபிதமே கண்ட தானும்
 மகத்தான பக்ககுலை யென்று சொல்வார்
 தேனான் உஷ்ணத்தா லிந்த கோகம்
 தேடியே வநமென்று திறாப்ச் சொல்லு
 னானாக ஆரம்பத் தனியே அடியா
 உள்ளபடி வஸதுபக்கம் மேல்வாழ்நிலை தானே. (285)

வாழ்நிலைடா மேல்வாழ்நிலை வேதனையே செய்யும்
 வஸமான ஈனலத்தான் யுட்க் கொண்டு
 கவிற்பைப்போ விருக்கின்ற சன்னி லம்பா
 கனமான தாபிதமா யிருத்த தானும்
 பாயுடனே வேதனையான் அதிக மாகும்
 பாயான விபாந்தான் அதிக மாகச்
 சைத்தியமாய்ச் சாகங்காணும் திகோக் தன்னில்
 தனிச்சுரு தான் குன்றித் தாகங் கொள்ளும். (286)

கொள்ளுமடா சிறுமீர்தான் குறைந்து போதும்
 குணமான தொச்சத்தான் வநகும் பாந
 அள்ளவே ஈல்தான் விக்கங் கொண்டு
 அப்பனே அந்தமிடம் புடைப்புக் காணும்
 தள்ளினே அதைத்தானும் தட்டிப் பார்த்தால்
 தனியான மந்தசத்தம் காட்டும் பாரு
 தெள்ளினே யுச்சோடு இந்நமல் தொன்றித்
 தெனியாக வேதனைகள் அதிக மாகும். (287)

ஆமடா இடகுழறும் படுக்கொட்ட டாமல்
 அப்பனே கண்ணிரண்டும் மஞ்ச ளாதும்
 சாமடா சவாசமுடன் இந்நமல் வாந்தி
 கலமான விக்கலத்தான் காண்ப துண்டு

ஓயபா ஸ்விதத்தும் எண்கையர் போல
உம்பெயர் உதத்தகாத் அப்பா போல
உயபா ஸ்விதத்தகாத் அப்பா போல
இதழகாத் கண்ணிர் தாழ்த்தி யாமே. (288)

மேயமான செஷுதான் மந்த மாரபம்
 சர்க்கரூன் சாந்தான் சிவெதுமேற் கண்டால்
 சமயத் சாதுப தாதிதம் என்றும்
 சலியாத சமந்திந்த மேற்பக்கம் சியாதிகண்டால்
 சமயம் திதும்தான் சிவந்தும் டாகு
 ஸங்கிள்ளு அழம்புழத்தில் வியாதி கண்டால்
 மாயாத மந்திழ்தம் அகிலுமயக் கெடுபு
 மதிலுட சோமருக்கு தென்னு மகிழ்த்து சொல்லே (289)

சென்னைக் கரையிலிருந்து வந்த
கடற்கடலே உண்டாகும் போதுக் கெதான்
அண்டை கலந்துபக்கம் தானே தெரையும்
அங்குள்ள அண்டித்துக் காரண எழும்பினிலும்
பெயர்ந்த கெதன்கள் உண்டாம் மரு
முதிருள்ள காரின் இடது பக்கம்
கண்டான் விவாதிதான் கண்ட தூண்டு
கருணமார் இடதுதான் கெதன் யாழ்ம. (290)

வேதவேயாம் சிவனோகை விரலில் தான்
 விளைந்து மகத்தன்மை கவலைகடிகாள் னும்
 வந்தனக் கண்டாடிக் குளிரும் காணும்
 வன்னயுடல் கழங்கா னதிகங் காணும்
 தீழ்ப்புள் கால்தான் பழுவளித் தோன்றும்
 சிவமாய் வறட்சியு விருமல் காணும்
 தொழில் கால்தான் புடைத்தங் காணும்
 தொழிலை கால்கிடட்டல் சொன்னோன் கேளே. (291)

தெய்வப் பொய்தான் இளைத்துப் போனான்
தெய்வான திகைத்தின் பலமும் போகும்
வானடா சிவனிடமே உயர்வம் பரந்த
வனமங்க இழிந்தானும் தாழ்த்திக் கின்று

மொடா சவுக்கியமும் ஆவ துண்டு
 மிச்சயமாய்க் கட்டிகள்தான் கரையாவிட்டால்
 பாழான காவிற சீக்கட்டிக் கொண்டு
 பண்பான கால்தான் அழுகிப் போமே. (292)

மோமடா காவில்தான் காணு கின்ற
 மோல்லாத சீக்கட்டி பெருந்துக் கொண்டு
 ஆமடா அதிவதிகச் சீயே கொள்ளும்
 அப்பனே அதினுடைய சீதளம் காய்ந்து
 மோமடா தற்செயலாய்ப் போவ துண்டு
 மலமான கட்டியின் குடலி லப்பா
 மூமடா சவ்வில்தான் உடைந்து கொண்டால்
 உத்தமனே சவ்வுக்குத் தாமிதமே காணும். (293)

காணுகின்ற வேளைதன்வில் ஆகைக் கொல்லும்
 கனமுடனே சிலர்க்குப்பித்தக் குழல்தா னப்பா
 பேனியே உடைந்துஅத் துணைகுடலி தன்வில்
 பெலமாக சீதானு மிரங்கிக் கொள்ளும்
 பூணுகின்ற சீயிரனுக்கு வெளியே வந்தால்
 புனிதமுடன் அவ்விடத்தி விருக்கின் றநோர்
 வாணியென்ற சவ்வுதான் தாமிதமே கொண்டு
 வன்மையுடன் அதின்பசைதான் வெளியே போமே. (294)

வெளிப்பட்டு அருத்திருக்கும் உறுப்பி னோடு
 வெகுசருக்காய் ஒட்டியே கொள்ளும் பாரு
 முழிப்பான சதையோடு கரல்தாங்கி யோடும்
 முக்கியமாய் அன்னாசயத்தில் குடலி லேனும்
 பளிச்சென்று ஒட்டியே கொள்ளு மப்பா
 பாங்கான சீவெளிக்கேனும் நுரைவிர லேனும்
 அளவில்லாக் குடலன்னு சயத்தி லேனும்
 அப்பனே சீதானும் வருகும் பாடு. (295)

பாபா இதுதீர்ச் சிகிச்சை சொல்லென்
 பண்பான ரோகிக்குப் பலமுண் டாக
 கூறடா அயமுதலாய்ச் செந்தூம் செய்து
 கொற்றவனே கொடுத்தால்தான் தீரும் பாரு

கோடா முன்னுலே பெதிக் கிங்து

கீனவாகப் பின்னுலே சூதமெழுகே மீவாய்
வாடா கோகியைத்தான் அழையாமல் தானே
வன்மையுடன் தானிருக்கச் செய்வாய் தானே. (296)

மலக்கிருமி ரோகம்.

தானுன் மலக்கிருமி ரோகக் தன்னேத்

தானறியச் சொல்லுகிறேன் தன்மை கேளு
மானுன் மலக்கிருமி சாதி மூன்றில்

மகத்தான இருபூச்சி குழலாய்த் தோன்றும்
ஊனுன் ஒருபூச்சி கொட்டியப்பா

உள்ளபடி வயிற்றுக்குள் விருக்கும் பாரு

தேனுன் பெரும்பூ நாக்குப் பூச்சி

தொல்லலகில் குழந்தையுட சிறுகுடலிலிருக்குங் காணே
(297)

காண்டா முக்காஷ்ட கீன முள்ள

கடும்பூச்சி தானிருக்கும் குழந்தை கட்டு

பேண்டா இதற்குள்ளே பெரும்பூச்சிக் கப்பா

பெருத்துமே பெரிதாக இருக்கும் பாரு

வாண்டா அன்பூச்சி அதற்குக் கொஞ்சம்

வண்மையாய்ச் சிறிதாக யிருக்கும் பாரு

பூண்டா சூடலிற்சந் சரித்தா லுந்தான்

புனிதமுடன் மேலாக் கேளும் பாரே. (298)

எநியே அன்னு சயத்திற் சென்று

இதமாகக் கிழிந்துகிப் பெருங்குடலிற் சென்று

வாரியே அன்னு சயத்திற் சென்றால்

வளமாக வந்தியால் வெளியே தோன்றும்

வாரியே பெருங்குடலிற் சென்ற தானுள்

கலவான மலத்தோடே கீழே தோன்றும்

காரியே அணுக்கும் பெண்ணுக் குந்தான்

கவமாகப் பூச்சிகள்தர் விருக்கும் பாரே. (299)

இருக்கின்ற நிமிர்ப்பூச்சி விபாய் கேளு

என்மகனே இந்தக்குணந் தன்னேப் பாரு

பகுக்கின்ற பெருங்குடலின் வளைவி லேனும்

பண்பாகக் குதத்துக் தள்ளே யேனும்

இருக்குந்தா காலக்ருஷ் மிமான பாக
 இதமான ஆன்பூச்சி தலைப்பார்க்கி லுந்தான்
 பருக்கின்ற பெண்பூச்சி கிண்டு காட்டும்
 பண்பாக இதுசெய்யும் குணத்தைப் பாடு. (300)

பாடா கிருதாக யிருந்தா லுந்தான்
 பண்புடனே குதத்தில்தான் நடைச்சல் செய்யும்
 கூறடா சிலவேளை யிடைச்சல் காட்டும்
 கொற்றவனே முக்கலுந்தான் காணு மப்பா
 நேரடா தட்டையென்ற கிருமி சாதி
 தெளிவான காடியைப்போல் தட்டை யாக
 தூய்மை துண்டுகள்போல் ஒட்டிக் கொள்ளும்
 துப்புரவாய் நளமாய் இருக்குந் தானே. (301)

நளத்தில் ஐந்துமுதற் பதினைந்து கெசமுண்டு
 சேரமமாய்ச் சிறுகுடலில் சஞ்சரிக்கும் பாரு
 ஆரத்தில் அகின்றசிறி கொஞ்சம் தானே
 அப்பனே தட்டையாய் மத்தியில் தான்
 நளத்தில் சிறுனை போலே தோன்றும்
 நளமான பொசனத்திற் கலையு வார்கள்
 கோளத்திற் பலவினம் திகைம் வாடும்
 கொற்றவனே அன்னுசயர் வேதனையே காட்டும். (302)

காட்டுகின்ற குறியாதனைச் சொல்வேன் பாரு
 கனமான வயிற்றினிப் பூச்சி காணில்
 பூட்டுகின்ற வயிற்றில்தே தனையே செய்யும்
 பொல்லாத வயிறுவிம்மல் சோகை காட்டும்
 காட்டுகின்ற மலக்குடல் குதத்தில் தினவு
 நளமான வாய்காற்றம் பேதி காணும்
 தாட்டிகமாய் யிளிற்பல் கடிப்பான் பாரு
 சநாகாவம் அதிகபசி காணும் பாடு. (303)

காணுகின்ற வயிற்றில்தான் அதிக பாகக்
 கனமாகக் குத்திக்கொண் டிருக்கு மாகில்
 பூணுமடா வலியுடனே காக்கைவலி காணும்
 பொல்லாத இந்நொய்தான் நி வேன்றல்

கொணாமல் பேதிக்கு எண்ணெய் ஈயந்து
கொடுத்தாக அதற்குமுன் கசப்புப் பண்டமீவாய்
பேணியே மூன்றுநாள் கொடுத்த பின்னால்
கொற்றவனே எண்ணெய்தான் பேறிக் கீவாய். (304)

பேதிதான் ஆனபின்பு சொல்லக் கேளு
பேதிதான் நிலவேம்புக் கியாமும் தந்தால்
ஊதியே ஒருமடா புழுக்க ளெல்லாம்
உள்ளபடி சொல்லிவிட்டேன் உண்மை பாரு
ஆறியென்ற வரிக்குமட்டி யெண்ணெய் தந்தால்
அடியோட அத்துவிடும் புழுக்கள் முற்றும்
நீதியாய் நானுனக்குச் சொல்லி விட்டேன்
நிச்சயமாய் நீயறிந்து செய்வாய் பாடு. (305)

மலபந்த ரோகம்.

பாட்டா மலபந்த ரோகத் தன்னைப்
பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
ஆரடா அறிவார்கள் இந்த வியாதி
அப்பனை அநேகரோ கத்தால் கானும்
நாரடா தனித்துமே காண்ப துண்டு
நலமாக இறங்கும்மலம் விந்தியாசங் கண்டால்
பேரடா தினமும்ஒரு தாமே போவார்
பெலமான திரேகமென்று அறிந்து கொள்ளு. (306)

கொள்ளடா தினமிரண்டு மூன்றுதாமே விலர்க்குக்
கொடுத்தான மலபந்த மிறங்கும் பாரு
நள்ளடா விலருக்கு இரண்டு வேளை
நல்லுடனே இறங்குவதும் உண்டே பாரு
வள்ளடா இப்படியே தான்போவோ ருக்கு
வளனாகெட்டுக் கிரமந்தப்பி மலம்சிக்கிக் கொண்டால்
தேள்ளடா சீரணத்தின் உறுப்பு தானும்
திருமாவ வியாபகந்தான் கேட்டுப் போச்சே. (307)

போச்சடா திரேகத்தில் துர்க்குணங்கள் காட்டும்
புகழான புத்திக்கும் சரீரத் திற்கும்
நாச்சடா ஒருவிதமாய் மந்தங் கொள்ளும்
நகைசெய்யும் மூகக்களையும் மாறும் பாரு

வாச்சடா திரேகந்தான் வறட்சி போலே
 வலையான மூத்திரந்தான் குறையும் பாரு
 வாச்சடா இறங்குகின்ற மலந்தான் அர்போ
 கன முடனே வெளுத்துக் களிமண் னுமே. (308)

மண்ணுன துர்வாடை அதிகங் காட்டும்
 மகத்தான விவாதிதான் மிதி னுக்கால்
 புண்போலே நனைவெரிதான் மிகவுண் டாதும்
 போறிகள் எல்லாம் சோம்பல்தான் அதிகங்காட்டும்
 பண்டிதனே இருதயந்தான் துடிப்பின் டாதும்
 பாங்கான திரேகந்தான் குத்தல் கொள்ளும்
 கண்டதமாய்ச் சிலர்க்கிண்டொன்று நாளி லொருக்கால்
 கன முடனே இறங்குவதும் காண்பாய் தானே. (309)

தானுன காரணங்கள் சோல்வென் கேளாய்
 தனியான பெருங்குடலில் அசைவு தானே
 மாளுன மந்தத்தை அடைந்துக் கொண்டாய்
 மகிழ்வுடனே மிந்தனெய் உண்டாய் பாரு
 தேனுன இந்தகோய் வயதுசென் றோர்க்கும்
 திறமான திரேகந்தான் மெலிந்த வர்க்கும்
 ஊனுன குதகபரன் றுடையபெண் டருக்கும்
 உத்தமனே இன்னுமொரு புதுமை கேளே. (310)

கேளடா சோம்பலா மிதும்ப வர்க்கும்
 கேடியான மலந்தன்னை மாடக்கு னோர்க்கும்
 நாளடா உட்கார்த்து வெலை செய்யும்
 நலமான தொழிலாளி தனக்கு மப்பா
 தேளடா இத்தகோ யுண்டாய் பாரு
 திரியான மலபத்தத் தோடு கட
 னாளடா பரியற்றுப் போகு மப்பா
 வளமான நாக்குத்தான் வெளுத்துப் போடே. (311)

போமேடா அபானவாங்கு மிகவும் போகும்
 போல்காத வாம்பாற்றம் உண்டாய் பாரு
 ஆமடா முகம்நெறு திரமே யாகி
 அப்பனே கண்ணிமைக்கு அடியில் தானும்

ஓமடா கறுப்புவிழும் விசனந் தொன்றும்
உத்தமனே மனஞ்சேர்ந்து இறுகிக் கொண்டால்
தாமடா பித்தநீர் வதுகின் றதோர்
தனிவழியை அழந்தியே கொள்ளும் பாரே. (312)

அழந்தியே கொண்டாக்கால் அப்பா கேளு
அழகான மஞ்சட்காமலை தொன்றும்
நழுந்தியதாய்ப் பெருளளத்திக் ஓடு கின்ற
கலமான இரத்தத்தைத் தடுத்துக் கொண்டால்
பழுவாகக் காக்கவித்தான் திறன் டாகும்
பாங்கான திரைகந்தான் கேட்டுப் போகும்
களுவாக இதுநீர் மருந்து கேளாய்
குட்சமமுடன் சொல்லுகிறேன் துலங்கக் கேளே. (313)

துலங்கினதோர் மலம்கத் தன்னை சீக்க
துடியான பேதித்தக் கொடுக்க ளாகா
சிலம்போன்ற சித்தாமணக் கெண்ணை யப்பா
சீரான இவன்கின்னி இந்துப் போடு
செலத்தனிலை வினகின்ற திவ்வாகை செகியம்
நீசெய்து சாப்பிட்டால் போகும் பாந
மலக்கட்டி யிருந்ததெல்லாம் இளகிய மின்பு
மகத்தான சுக்குளத்தைக் கொடுக்கும் பாரே. (314)

கொடுக்கின்ற குதிரையின் சவரி செய்தால்
கோதில்லா மலபந்தம் போகும் பாரு
அடுக்கின்ற ஆகாய் மன்றஞ்ச் செய்து
அப்பலே சரித்தில் வேர்வை யாக
நடந்துவிட்டால் வெகுஞானங்கள் காட்டு மப்பா
கலமான குளிர்த்தசலந் துவ்வில் துழுகி
சடுத்தமுடன் தினமுந்தான் செய்து வந்தால்
சகியான குடலுக்குப் பெலமுண் டாமே. (315)

வயிற்றுவலி ரோகம்.

உண்டாடும் வயிற்றுவலி விராய் கேளாய்
உத்தமனே வாய்வேடு அக்கினி மந்தம்
பண்டான மலபந்தம் இனைக ளோடு
பாடித்துப் புனிப்புந் குடலி குண்டாய்

கண்டான வயிற்றுவலி தொன்றும் பொது
 உலமான குணங்களைச் சொல்லக் கேளாய்
 பண்டாக முக்கியமாய் விட்டு விட்டு
 பண்பாக தொப்புள்கற்றி வேதனைகள் செய்யும். (316)

செல்தின்று வேளைதனிற் குறியைக் கேளாய்
 செயலாக அன்னிடத்தை அழுத்தி னுக்கால்
 பையவே வேதனைகள் சமன மாகும்
 பாங்கான மலபந்தம் வாந்தி காணும்
 செய்கின்ற சுங்கானு நாடி முன்போல்
 சுகமாக இருக்குமடா மனித நூக்கே
 தோய்யவே அபானவாயு ஏப்பம் வந்தால்
 தொலைத்துவிட்டு வயிற்றுவலி தொல்லுல கொர்க்கே.
 (317)

உலகினில்வாழ் மனிதருக்கு இந்த நோகம்
 உத்தமனே வயிற்றின்தான் புனிப்புச் சேர்ந்து
 சலமுடனே உபத்திரவம் பிறப்ப தாலே
 தான்கொடுப்பாய் சாராயத் தன்னி லிப்பா
 கலக்கமில்லா வெண்ணைக் கலந்து கொண்டு
 கடுசாகக் கொடுத்திட்டால் வேதனைகள் தீரும்
 மலங்கழிய எண்ணெய்தனைக் கொடுத்தா யானால்
 மாகுத வயிற்றுவலி வருவ துண்டு. (318)

மாண்டுபோம் நரம்பதனைப் பற்றிக் கொண்டு
 மகத்தான வயிற்றுவலி வருவ துண்டு
 பாண்டியனே பயங்குளிர்ச்சி சூத வாய்வு
 பண்பான கணுவாதம் இவையா லிந்த
 பூண்டநோய் காணுமென்று பெரியோர் சொன்னார்
 பொல்லாத நேர்வாளம் கொடுத்தி டாதே
 ஆண்டகைசேர் கிராமபுசுக்குக் கியாமும் போட்டு
 அப்பனை கொடுத்திட்டால் வேதனைகள் போமே. (319)

போமடா கடுகுப்பத்து வெந்நீ ரொத்தனாம்
 பொல்லாத வயிற்றுவலி சுகன மாகும்
 ஆமடா குழந்தைகட்கு இத்தோய் காணில்
 அப்பனை பெருங்காயத் தன்னி லிவாய்

ஓமடா சொல்லாமல் போகும் பாரு
உத்தமனே வெந்நீர்ஓத் தனமுஞ் செய்வாய்
நாமடா இந்தநோய் திரு சொன்று
நலமாக உந்துனுக்கு அறிவித் தெனே. (320)

குடல் வேதனை ரோகம்.

அறிவிப்பேன் குடல்வேதனை ரோகத் தன்னை
அப்பனே சிலருக்கு அற்ப மாயும்
தேவிப்பேன் சிலருக்கு உக்கிர மாயும்
திடீரத்தில் வெகுசுருக்காய் வந்து தோன்றி
மரிக்கவே செய்யுமடா மனிதர் தம்மை
மாதிலத்தில் குடல்முழுதும் வியாதி கொண்டு
தேறித்துகொள்ளக் குறிகளொன்றுங் காணு தப்பா
தொல்லாலகில் இந்தநோய்ச் சுபாவந்தானே. (321)

நானா குடலினுட புளையெல்லா மேறும்
துதித்திருக்கும் சிலேத்துமத்தின் புரையிலேனும்
மானா இந்தநோய் காணும் பாரு
மகத்தான குரந்தைக்குப் பல்முனைக்கும் போதும்
கொனா சிலேத்துமத்தின் சன்னி வப்பா
தேளினாக வேதனைகள் கொள்ளும் பாரு
ஊனா இதன்குறிகள் காணும் முன்னால்
உத்தமனே காணுகின்ற குறியைக் கேளு. (322)

குறிசொல்வென் குளிக்கொண்டு காழங் காணும்
கொற்றவனே வயிற்றில்தான் தொப்புள் சுற்றி
சரியான வேதனையும் குடட்டல் காணும்
சத்தியுடன் மல்லாந்து படுத்துக் கொண்டு
வரியான வயிற்றினுட சதைகளைத் தான்
வழக்கமாய்த் தளர்ச்சிசெய்து முழுக்காலை யப்பா
குறிப்பாக முடக்கியே வைத்துக் கொள்வான்
கொற்றவனே பின்னுமதின் குணந்தைக் கேளே. (323)

கேளடா அட்டலுடன் புட்டல் காணும்
கேடநாக அதிகசாய் துப்பலரங் காணும்
நாளடா எக்கமுடன் மலபந்துங் கண்டு
நலான விகாரமும் காணு யப்பா

தேனடா வயிற்றைத்தான் விரலைக் கொண்டு
 தேவியை அழத்தினுக் கொடுத்த னுண்டாம்
 வளமா வடித்தான் காணு கின்ற
 வளமான வேதனைகள் சமன் மாகும். (324)

ஆகின்ற வாத்தியங்கள் வெவியே தோன்றும்
 அப்பே வந்தின்று வளது வெள்ளம்
 தூக்கியே தூக்கத்தும் பெரும் விகம்
 தெல்லிலகிற் சிலவேகை மலழம் தோன்றும்
 நாகியே நாட்தான் முதலி லப்பா
 மலழடனே தான்பெருத்துத் திபாரம்ச் சொல்லும்
 போகியே விடுப்பினுல் சிறுத்துப் போய்ப்
 பொக்கமுடன் விஜிக்குத் தொன்று தாமே. (325)

ஆமடா ஆறுளட்டு மாதஞ் சென்ற
 அழகுந்நை கடலினுட் சன்வுக் கம்பா
 தாபடா தாபிதங்கள் காண்ப துண்டு
 தன்வேதனை குழத்தைக்கு உடம்பு சூடாம்
 ஓமடா குழத்தைதான் கையில் தானே
 ஒழுங்காக தீர்காமல் அழுகும் பாநு
 நாமடா காக்குலிந்து தாகம் காணும்
 மலழடனே தாவின்பெருத்துத் தாண்டாம் பாநே.

உண்டான சிவவுதான் கதறிக் கதறி
 உத்தமனே தூங்காமல் அழுகும் பாநு
 வண்டான வாத்தியன் பண்ணு மப்பா
 வயிற்றினினை வேதனைகள் மிகவே காட்டும்
 கண்டாக அதைவிடலன் அழத்தினுக் கால்
 கலங்கெட்ட வியாதிதான் அதிக மாகும்
 குண்டாக மலழந்தான் இறுக வாகும்
 கொற்றனனே சிலகுழத்தைக்குப் பெரி யாமே. (327)

பெரிதான் பச்சைநெற் தூர்வாசன் காட்டும்
 பெண்பாகச் சாத்தானும் அதிக சிக்கும்
 நியாயத் தாகமுடன் கா வறட்சி
 சிச்சாயத்தி சன்னிபடப் பெரி யாகும்

பாதிபார் திரேகந்தான் இளைந்துப் பொழும்
பக்குவமாய்ப் பேசச்சயம் தொடரும் பாரு
கொநில்லாத் திரேகந்தான் வெளுத்துக் காணும்
கொற்றவனே பவளமாய்ச் சிவந்து பொழை. (328)

சிவந்ததொரு ரோகந்தான் தெளிய வேண்டிச்
விறப்பான மருந்துகளைச் சொல்லக் கேளு
குளிந்ததொரு வயிற்றுக்குச் சூட்டாத் தனமும்
கொடுத்திட்டால் சவுக்கியங்கள் உண்டாம் பாரு
ஆவியுள்ள வெந்நீரை யாச வத்தில்
அப்பனே ஒத்தனமும் செய்வாய் பாரு
வெவிதமாய்த் தூபனங்கள் தீர்த்த பின்பு
வெறுமன்னெனப் பெதிக்குக் கொடுப்பார் நியை. (329)

கொடுத்திடுவாய் திரேகந்தான் தேற வேண்டி
கொற்றவனே அயமுதலாய்ச் செத்தார மிவாய்
சடுதியாய் ஆகாரம் லகுவாய்த் தந்து
சாதத்தைப் போகிப்பார் தினமு மப்பா
சடுதியாய்க் குளிந்தசைம் கொடுப்பா யானால்
சுகங்காணும் போகமடா ரோகிக் கேதான்
நிடங்காணும் தினமுந்தான் ரோகிக் கேதான்
நிக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் திறமாய்த் தானே. (330)

அன்னாசய ரோக வேதனை.

திறமாக அன்னாசய ரோகத் தன்னைத்
நிக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் திறமாய்க் கேளு
உமமாக உக்கிரம் காலக்க மென்று
உள்ளபடி இரண்டு வகுப்பே யுண்டு
கரமான அநிங்குணத்தைச் சொல்வென் கௌய்
சதிராக இப்போத்தான் காணு தய்யா
பாமான பாடாணம் கர வஸ்து
பக்குவமாய் வெந்நீர்கொடுத்தால் காணும் பாடு. (331)

கண்ணமடா வந்ததான் அதிகங் கண்டால்
கடிப்பாக இத்தோய் உண்டாம் பாரு
பூறுகின்ற வீடத்தின்று அன்னாசயர் தான்
பெல்லாத தாபிதமே கண்ட தானால்

பேணியே மேன்மையிற்றில் எரிச்சல்வேதனை யுங்காணும்
 பொங்கழுடன் அழைத்தெட்டா ளதிகங் காணும்
 நாணியே குமட்டலுடன் வந்தி காணும்
 நாடியுடன் சுவாசந் தீவிரமாப்ப் போமே. (332)

போயா தாகத்தால் குளிர்த்தசலங் கேட்பான்
 பொங்கழுடன் கொடுத்திட்டான் உடனே கேளு
 ஓமடா வெளிக்குமே வந்து செல்லும்
 உத்தமனே தளர்ச்சியுடன் ஆயாசம் மூர்ச்சை
 நாமடா நாடிதான் கேட்டுப் போகும்
 நலமான தீதோகந்தான் வெளுத்துப் போகும்
 காமடா கைகால்கள் குளிர்ந்து போகும்
 கனமான மேக்கந்தான் உண்டாம் பாதே. (333)

பாரடா தாபிதங் கண்டு நேரமானால்
 பண்பான காக்கதுதான் சிவப்பே யாகி
 பாரடா பனபளவென் றிருக்கும் பாரு
 பண்பாக மலந்தானும் இறுக ளாகும்
 சோடா மூத்திரந்தான் சிவந்து மப்போ
 இச்சயமாங்க் குறைத்துமே இருக்கும் பாரு
 கூறடா அட்டலுடன் புட்டல் விக்கல்
 நடுகெடுத்த தளர்ச்சிகண்டு இருப்பான் காணே. (334)

இருக்காமல் இருப்பதற்கு சிகிச்சை சொல்வேன்
 என்மகனே முதலில்தான் ஆசனவஸ்தி செய்து
 துருக்கழுடன் மலந்தையப்பா வெளியே போக்கித்
 துப்பான அமினியைத்தான் கொஞ்ச மிய்த்து
 காட்டான பனிக்கட்டி சப்பச் செய்தால்
 கடினமுள்ள வாத்திதான் உடனே தீரும்
 சிறப்பாக வேதனையை கெடுத்தும் பாரு
 சோகப் போசனத்தை உண்ணச் சொல்லே. (335)

சொல்லடா சொங்கத்தித் தண்ணிர் தானும்
 செயலான கோதுபையால் கஞ்சி யாகும்
 அல்லடா மாமிச ரசங்களுமே யாகும்
 அப்பனை வயிற்றுக்கு வெந்நீர்ஒத்தனமே செய்வாப்

விவ்வி போசனத்தை வெஞ்சாக்கி ஸ்வயாக
 சிச்சயமாய்ச் செய்துனந்தான் விவாதி தீதும்
 கல்லடா கஞ்சியுடன் பாமிசங்கள் சுயந்தால்
 கனமான வேயதுதான் தீர்து போமே. (336)

தீநகின்ற காலிக அன்னைய பேகம்
 தீவாக நியறியச் செப்பு கிண்டேன்
 னிறிவரும் புறப்போலே இந்த ரோகம்
 உத்தமனே சாதாரண மாகக் காணும்
 தேறியே காட்டுவென்று அப்பா கேளு
 திரமான அன்னாசயச்சன்வு தடித்துப் போதும்
 பாரியே கல்லுப்போ லாகி யப்போ
 பண்பான அதிந்துவாரம் விறத்துப் போமே. (337)

போமடா புண்ணுகித் துவாரம் காணும்
 பொங்கழுடன் இன்னொங்குக் காரணங் கேளு
 ஆமடா பெருந்திண்டி கா பாவம்
 அப்பனே காட்பட்ட உபவா சங்கள்
 தாமடா காத்திற் பாபணத்தின் போர்
 தவியான கணுவாத ரோகத் தாலும்
 ஓமடா சிறகுடனுக் காகா மப்பா
 உள்ளபடி நடங்கின்று போகாத தாலே. (338)

போகாததால் வறியின்றி அன்னாசயத் துவாரம்
 பொங்கழுடன் சுருங்கிக் கொள்ள தாலே
 ஸுவாத திரோகத்தின் கெட்டுப் போம்
 முக்கியமாய் இந்தவேய் உண்டாம் பரத
 மெவியதோர் ஸட்சணங்கள் சொல்லக் கேளு
 மேன்மைதரும் அன்னத்தைத் தன்னுமப்பா
 தவியதோர் தலைவறியில் வேதனைகள் ரோத்தத்
 தன்மைமுடன் புத்திரின்பு வந்தி யுண்டாமே. (339)

உண்டாகு அசீரணமும் வறியின்றி வப்பா
 உத்தமனே முருக்கனுடன் புனித்த சலமேனும்
 கண்டதாய்ச் சுத்தசல மாக வெனும்
 கடுமையாய் வந்தியுடன் மறந்து கட்டும்

பண்டிதனே னாவுதனில் மாவு தோன்றும்
 பங்கான பெண்களுக்கு இத்தோடு கூட
 அண்டியிருக்கும் கருப்பை கருவியாதி காட்டும்
 அப்பனே இதற்குக்குண்ம பிரயோகஞ் செய்யே. (340)

கண்டக் கிரந்தி.

செய்கின்ற சயித்தியத்தின் கட்டி தோவு
 செயலாக உண்டாகும் வேளை தன்னில்
 கொய்கின்ற கடினசுரத் தோடே யப்பா
 குணமுடனே வந்துவின்பு தோண்டை தன்னில்
 மெய்யங்கி வேதனையும் விக்கங் கட்டும்
 மேடுவியோர் தோண்டைதனி லிண்டு பக்கம்
 பையனே இருக்கின்ற மாய்சக்கிரந்தி விங்கி
 பரிவாக வேதனைதான் செய்யும் பாரே. (341)

பாரடா விழுங்குதற்கு கட்டி மாகும்
 பண்பான வியாதிகள் கடின மானால்
 வோடா வியாதிகாது வரையில் போகும்
 வீச்சாகச் சிலவேளை மூச்சடைப்புக் காணும்
 கூறடா இத்தோய் கொஞ்சநாள் சென்று
 குணமான கட்டிதான் கணந்து போகும்
 வோடா கிந்திதனில் வீக்கம் போகா
 தோன வியாதிகள் பலமே யாமே. (342)

ஆமடா கட்டிதான் பழுத்து உடையும்
 அப்பனே சிதான் வெளியே போகும்
 நாமடா வேதனைதான் அதிக மாகும்
 நலமான இக்கொய்க் காரணமே தென்னில்
 ஓமடா குளிச்சிதான் காரணமாய்ச் சொல்லு
 உத்தமனே இதற்குஒரு சிகிச்சை தேளு
 போமடா பேதிக்குக் கொடுத்துப் பின்பு
 தோண்டைக்கு வெக்வை ஒத்து வாயே. (343)

ஒத்துவாய் வெண்டக்காய் மாவு செய்து
 உத்தமனே கிளறியதைக் கட்டி வந்தால்
 சத்தியமாய்ச் சவுக்கியங்கள் ஆறும் பாரா
 சதிவான போலுங்காய் நன்னை யாரா

பத்தியுடன் வெந்நிலை போட்டுக் காய்ச்சிப்
 பாங்காக ஆவிரி வாயின்படும்படியே மெய்தால்
 சித்தியுடன் வேறானைகள் தனியும் பாரு
 சிக்கிரத்தில் அபிநயை நோய்ச் செய்யோ. (344)

நினைத்தான் வரையில்லிட்டுக் கொப்பளித் தால்
 நிலையான புன்கள்தான் ஆறிப் போகும்
 ஊரைச் சுற்றி வளருகின்ற ஊமத்தன் சாற்றை
 உத்தமனே தொண்டையின்மேல் தடவியே தான்
 சீரான மடிவைத்துக் கட்டினாக் கால்
 சிறப்பான குணங்காட்டும் சிமையோர்க்கு
 ஓரான கட்டியில்தான் சிசேர்ந்து விட்டால்
 உள்ளபடி கிறியதை வெளியாக்கு வாயே. (345)

வெளியாக்கக் கிழமல் கட்டியைத் தான்
 வேணமட்டும் உட்புறமாய்க் கிறினாக் கால்
 முனியான நாய்புகுச் சேத மில்லை
 முடியாமல் ஒருவேளை நாய்பில் பட்டுப்
 பழியாக நாய்பினின்று தெத்தங் காணில்
 பாங்கான அயத்தினுட நோவன் தன்னை
 புளிபோல பூரிவிட்டால் இசைத்த மப்போ
 பொங்கமுடன் கின்றுவிரும் புதுமை தானே. (346)

நானாக நிற்காவிட்டால் சொல்லக் கேளு
 தான் கடித்தில்கீரி நாய்பின் அடிவாய்
 மானாகக் கட்டியே விட்டா யானால்
 மகத்தான எத்தந்தான் நின்று போகும்
 தேனாகப் பத்தியமா யிருக்க வேண்டும்
 தெளிவான புனியைத்தான் தள்ள வேண்டும்
 ஊனான இந்தோய் திரும் பாரு
 உத்தமனே இன்னுமொரு வியாதி கேளே. (347)

மன்னைக்கட்டி மாரி புட்டாலம்மை.

கேளா மன்னைக்கட்டி மாரி நோகம்
 கிளர்ச்சியா புண்டாகும் வித்ததைக் கேளாய்
 காளா காதினுட சரிபத்தி ளுள்ள
 கலையான காதுக்கிற் கின்று மப்பா

வாஸடா உறுப்புக்கள்தான் வீங்கிக் கொண்டு
 களமாக வெவெடுத்தான் ழுனங்க ளப்பா
 வாஸடா புட்டா ஸ்ஷமா யென்று
 பரிஷுடனே சொல்லார்கள் பழமை நானே. (348)

நானுன உயிர்கீர்தான் உண்டா கின்ற
 தக்கதொரு கோளங்கள் வீங்கிக் கொள்ளும்
 நேனுன வீக்கமொரு பக்க மேலும்
 தெளிஷுடனே திருபுறமும் வரவு துண்டு
 னானுன திகைத்தில் உண்டாம் வேளை
 உத்தமனே முதலில்தான் சரபோ நோன்றும்
 மாணுன வீக்கங்காதுக் கடியில் தோன்றி
 முக்கியமாகக் கழுத்திறுக்கி மோவாய்க்குப் போமே.

பொமடா இன்னோய்தான் இருவனு நாளில்
 பொல்லாத வேயெல்லாத் தணிந்து போகும்
 ஆமடா சிலவேளை விராதி உக்கிரம்
 அப்பானே தணிகின்ற வேளை யேனும்
 தாமடா உக்கிரத் தீர்த்தபின் போனும்
 தக்கதொரு பிசந்தான் வீங்கிக் காணும்
 நாமடா பெண்ணுக்குமுலை வீக்கங் காணும்
 கலமான இன்னோய்தற் செயலாம்ப் போமே. (350)

செயலாக இன்னோய்க்குப் பெருக் கிப்பந்து
 செம்மையாய் விரர்வைய துண்டாகச் செய்தால்
 மயமாகப் போய்விடும் வீக்கத் துக்கு
 மகத்தான் வெக்கை ஒத்தச் செய்வாய்
 நாமடா கம்பனியைக் கழுத்தில் கட்டி
 மட்டபுடனே தாண்டக்க மாடா நோடும்
 பயப்பட்டு வெகுபேர்கள் பொன்மணியைக் கட்டிப்
 பண்புடனே பலிகொடுத்துத் தெர்வ மேல்பார். (351)

நாக்கு தாபித ரோகம்.

என்கின்ற நாக்ரதாபித ரோகத் தன்னை
 எலாக்கான் சொல்லுகிறேன் இன்னங் கேளு
 சிம்மயாசம் வெறுவித விராதி யாலும்
 சிறப்பாகத் தற்செய ளாலு மப்பா

கன்மத்தபம் செவித்தோர்க்கு இந்த பேகம்
காணுமென்று நீயதின் குணத்தைக் கேளு
வன்மையுள்ள கார்தானும் அடக்கும் பாரு
வளமான நாக்கதுதான் தளர்ச்சி யாமே. (352)

தளர்ச்சியுடன் துர்ப்பலமும் உண்டாம் பாரு
துவிளவு சிவப்பெறி விங்கிக் கொள்ளும்
குழறியே பேகவா வப்போ தய்யா
கொடியதொரு உஷ்ணந்தான் கொள்ளும் போது
வளர்த்துவுறும் நாவுதான் மிகவும் விங்கி
வாய்க்கூள் எடங்காமல் வெளியே தோன்றும்
பளிச்சென்று இக்குணங்கள் கண்ட போது
பண்பான முச்சடைப்புக் கனனும் பாரே. (353)

பாடா அப்போது சிகிச்சை கேளாய்
பண்பான கடிதக் காரம் வாங்கி
கூறா நாக்கில் தடவி னுக்கால்
கொற்றவனே விக்கந்தான் கரையும் பாரு
பேடா கத்தியா லப்பா கேளு
நீதி விட்டாக்கால் இத்தம் போதும்
சீரான சிகேர்த்துக் கொண்ட தானால்
சிறப்புடனே கீறிவிட்டு ஆத்திப் போடே. (354)

போடேந் நாளில்தான் பலகா ரணத்தால்
பொங்கமுடன் பலவிதமாய் இரண் முண்டாகும்
வாடாமல் சிலபுண்கள் இருந்து கொண்டு
வலியுடனே உபத்திரவம் செய்யும் பாரு
வாடாமல் வேதனைகள் செய்யும் புண்கள்
வன்மையுடன் சிறிதாக மேல்பக்கம் தோன்றும்
பாடாகப் பலரூப மாகத் தானே
பண்புடனே பலவிதமாய் வேதனையே செய்யும். (355)

செய்யுந் நாளினுட முனையி லப்பா
செயலாக ஓமதில் வருகும் பாரு
செயுமே நாளினுட சன்னி லப்பா
நலவான மடிப்புக்கு அடரில் தானே

கொம்பிடுமே தோன்றியடா வேதனைமே செய்புந்
 குவையத்தில் இதுநா மருந்து கேளாய்
 மைபோன்ற மயின்றுத்தம் தன்னைப் போட்டு
 மகிழ்வாகச் சவுக்கியங்கள் செய்வாய் நியே. (356)

செய்கின்ற ரசத்தின்று புண்க ளாகும்
 செயல்தனைக் கண்டு கொள்ளும் விதத்தைக் கேளாய்
 உய்கின்ற ஈறுகள்தான் தடித்துக் கொண்டு
 உத்தமனே வாய்நாற்ற மடித்துக் காணும்
 பையவே நங்கிடவே மருந்து கேளாய்
 பாருப்பு பேதிக்குக் கொடுத்துப் பின்பு
 வையவே மயில்துத்தம் துத்தம் சேர்த்து
 கலமான சலம்விட்டுக் கொப்பளிப் பாயே. (357)

கொப்பளிக்கும் மெக ரோகத் தினுலே
 குணமான காக்கில்தான் ரணமே வந்தால்
 அப்போது சடலம் மெகக்குறிகள் காட்டும்
 அப்பனே யதற்கு ரசமெழுது செய்து
 துப்பரவாய்க் கொடுத்தாக்கால் வியாதி தீரும்
 துலையாத புண்ணுக்குமெற் காடிக்காரம் பூசு
 இப்பாதி செய்தாக்கால் மெகப் புண்கள்
 இப்புவிவில் நிலவாது இன்னும் கெளனே. (358)

நாக்கு வெடிப்பு (அக்கரம்).

கேளடா ளாவெடிப்பு ரோகத் தானும்
 கேடாகச் சிலருக்குக் காண்ப துண்டு
 நாளடா பேசவும் உண்கவும் ஆகா
 நலமாகச் சிக்கித்தில் கயங்கி டாது
 வாளடா வேதனைதான் அதிக மாகும்
 வளமான காக்குத்தான் வெடித்துப் போகும்
 ஆளடா ஆலம்பல் முன்றுதான் வங்கி
 அப்பனே இருந்தாக்கால் வியாதி போமே. (359)

போளடா உயிலின்ன பத்திய மேசெய்தால்
 பொல்லாத அக்காரத்தான் ஓடிப் போகும்
 ஆமடா வப்பலைக் கொப்பளித் தானும்
 அப்பனே ஒருவிதமாய்த் தீதும் பாரு

ஓமடா சிலருக்கு அற்ப மாறும்

உத்தமனே சிலருக்கு மாவில்லாமல் தோன்றும்
தாமடா சிலருக்கு மெக வியாதிபாலே

தாவன்காணில் காக்கின்மேல் தோலுயிரும் பாரே. (360)

பாடா நன்னூர்க் கியாழம் சங்க்து

பக்தவாய் அமழதல் செத்தாரம் செத்து
கருக ஈத்திட்டா விந்த போகம்

கொற்றவனே தீருமடா குணமாய்ப் பாரு
கொன வள்ளனா கெத்தி கெய்யும்

நீகொடுத்த பின்பு பத்தியமே செவ்வாய்
சீரான பத்தியங்கள் தீர்த பின்பு

கிறப்பாக இத்தனைய் ஒடுங் காணே. (361)

மாரடைப்பு.

காணா மாரடைப்பு போகத் திற்குக்

கனமான தமாக வாத மென்றும்
பூண்டா தமாக வாய் வென்றும்

பொல்லாத இருதயத்தின் போக மென்றும்
சாண்டா குத்தி வாய் வென்றும்

சியான தமாவாதம் மாற்பின வென்றும்
வேனதொரு பேரிதற்குச் சொல்வர் பாரு

விதமான இதன்குணத்தைச் சொல்வென் கேளே (362)

சொல்லுகிற இருதயத்தைப் பற்றி யாரா

ககமாக இத்தனைய் காணுந் பாரு
தொல்லைசெய்து இத்தனைய் விட்டு விட்டுத்

தொல்லுலகில் காணுமடா மாந் தருக்கு

செல்லுகின்ற வேளையிலும் சாதம் தன்னைத்

தின்னின்ற வேளையிலும் உட்கார்த்திருக்கும் போதும்
அல்லன்செய்து நினைவென மாற்பு தன்னை

அடைத்துமே பேசுகையில் ஸாமல் போமே. (363)

ஆமடா மூச்சுத்தான் அடைத்துக் கொள்ளும்

அப்பனே யதிகுறியைச் சொல்வென் கேளாய்

தாமடா இத்தாசயத்தில் நின்று கொண்டு

தக்கதொரு வேதனைகள் செய்யுந் பாரு

நாமடா முச்சு முட்டலுமே கண்டு
 நலமன ஆவியது போமென்றே தான்
 ஓமடா சிலசமயம் சம்ப விக்ஞம்
 உத்தமனே இந்நோயைப் பலவிதமே சொல்வார். (364)

சொல்லுவார் சிலபேர்கள் குத்த லென்பார்
 சொகுசான எரியென்பார் சிலபேர்கள் தான்
 அல்லுவார் இதைச்சிலர்கள் பிடித்த மென்பார்
 அழகான மார்பினின்று கழுத்துக் கேலும்
 தொல்லுகில் தோளுக்கும் முதுகுக் கேலும்
 தோன்றியே தோர்புசத்துக்கு வாய்வே ஓடும்
 அல்லல்செய்து இவ்விதமாய் மனிதனைத் தான்
 அலக்கழித்துப் போருமடா அம்புவியில் தானே. (365)

தாலுக நடந்துபோம் வேளை தன்னில்
 தக்கபடி இந்நோய்தான் காணு மாகில்
 ஊனாக உடனேதான் படுத்துக் கொள்வான்
 உள்ளபடி காடியுந்தான் மெதுவாய்ப் போகும்
 தேனை கவாசமது பிடித்த மாபும்
 தெளிவுடனே வேகமாய் ஓடும் பாரு
 மானான முகர்வேளுத்துத் திகில டைந்து
 மகிர்வுடனே திரேகஞ் சில்லிட்டுப் போமே. (366)

போமடா பிசுபிசுத்து வியர்வை கொள்ளும்
 பொங்கமுடன் புத்திக்கு விகல்பம் தோன்றும்
 ஆமடா வேதனைதான் தீர்த பின்பு
 அப்பனே தோகிக்கு ஒன்று மில்லை
 ஓமடா வேதனைதான் கொஞ்ச நோம்
 உள்ளபடி தானிருந்து ஒழிந்து போகும்
 நாமடா சிலருக்கு இரண்டரை நாழிகை
 நலமாகத் தானிருந்து நன்மை யாமே. (367)

நன்மையாய்ச் சிலருக்கு வாரந் தோறும்
 நலமுடனே சிலருக்கு மாதந் தோறும்
 வன்மையுடன் நோய்தானும் அதிகப் பாடு
 வரக்கூடாது அடுத்தடுத்துக் காணும் பாரு

சின்மயமாந் திரேகத்தில் எப்போ தேனும்
சிறப்புடனே காண்கின்ற தேயி தப்பா
வன்மையுள்ள ஆளுக்கு வருந்தம் தந்து
வல்லியினா வதையதுதான் செம்பும் பாடு. (368)

பாட்டா சிலருக்கு மாணந் தோன்றும்
பண்பாகச் சிலருக்கு ஓரிண்டு வேளை
கடங்க வந்தரின்பு கொள்ள விட்டால்
கொத்தவனே பின்னாலே கொல்லும் பாரு
வேளா இந்வேள்தான் கிரக னுக் தம்
செச்சயமாய்ப் பெண்கள் சிலருக்குக் காணும்
வாரான ஆணுக்கே அதிகம் தோன்றும்
வல்பினியைப் போக்கவொரு மருந்து கேளே. (369)

கௌடா சாத்தின் கன்ன மேனும்
கேடியான கொடியுப்புச் சுன்ன மேனும்
காளடா வீரத்தின் கொழுகே ஏனும்
கலமான பஞ்சபாடான செத்தா மேனும்
கொள்ளடா லிங்கத்தின் சுன்ன மேனும்
கொடிதான துறெனுட சுன்ன மேனும்
தாளாமல் கொடுத்திட்டால் உடனே தீரும்
நன்மைபார் நிற்பாடு மருந்து செய்யே. (370)

இருதயம் கிழிந்து போதல்.

செய்கின்ற இத்தா சயந்தா வப்பா
செயலாக வியாதி யினாலே யும்
அய்யமுள்ள அபாயத் தினாலே யும்
அப்பனே இத்தாசயம் கிழிந்து போகும்
பையனே வியாதியினால் கிழிந்த தானால்
பாரித்து இடதுபக்கம் கிழிந்து போகும்
அய்யமுள்ள அபாயத்தில் கிழிந்த தானால்
அப்பனே வலதுபக்கம் கிழிவுண் டாமே. (371)

உண்டான முக்கலுடன் பயத்தி னாலும்
உறுதியாய்ச் சந்தோடப் படுவ தாலும்
பண்டான கிழிவுக்குக் காரணங்க ளென்றும்
பாரிலுள்ளோர் தானறியப் பகர்த்தென் கேளாய்

சேண்டாகப் புதுடருக்கே யநிகங் காணும்

செயலாக அறுபது வயதோர்க்கும் காணும்
குண்டாக இதுகண்டால் மாண மாவார்

குவலயத்திற் சாகாவிட்டால் குணத்தைக் கேளே. (372)

கேளடா மூச்சதுவுந் தளர்ச்சி காணும்

கேடியான் முகமதுவுந் கருத்துப் போகும்
வாளடா வலிகாணுந் தீரக மெல்லாம்

வண்மையுட விரத்தமுந்தான் வந்த யாகும்
தேளடா இருதயந்தான் கிழந்த பின்பு

தேவிவான பிரானந்தா னுடனே போகும்
கொள்ளடா இதற்கு ஒரு மருந்து மில்லை

கொற்றவனே யாழ்பாத்தான் மருந்தாம் பாடு. (373)

இருதயச் சோர்வு ரோகம்.

பாடா இருதயச் சோர்வு ரோகம்

பக்குவமாய்ப் பாடுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
ஆடா அறிவார்கள் இந்த சோர்வை

அப்பனே இருதயந்தான் இரண்டு பத்துத்
தொடா தோலாவின் கனமே யாகும்

தேவிவாக அநிலிருக்கும் பள்ளத் திற்கு
நாடா யாதொரு குறைவே யின்றி

நன்மக வதைச்சுற்றி வாழ்வு சதைகள்தானே. (374)

சதைமாத்திரம் தடித்துமே போகு மப்பா

சாங்கமாய்ச் சிலவேளை சதைதடித்து மப்போ
வதையான அரைகளும் பருத்துப் போகும்

வண்மையுடன் இப்படியே ஆகா விட்டால்
சதியான சதைதடித்துக் காத்திரம் குன்றும்

சாங்கமாய் இப்பேதம் சன்மத்தி னுண்டு
சதியான விவாதியினல் காணு தென்பார்

சாத்திரங்கள் பார்த்தாக்கால் தெரியுங் கூறே. (375)

கூறுவ இரத்தவுட் டத்தி னுளும்

குழிப்பாக இருதயத்தின் சலைத் தாலும்
வாராகத் தடைபட்டாய் இந்த ரோகம்

வண்மையுடன் வருகுதென்று வளமாய்ச் சொல்லு

எனான வஸ்து பக்கத்திற் கேனும்

இந்மான் இடதுபக்கச் சடல் மப்பா

கோகந் தடித்துமே பொவ துண்டு

நிச்சயமாய் இதன்குணத்தை தெர்த்தக் கேளே. (376)

கௌடா இருதயத்தில் துடிப் புண்டாகும்

கெடியான முச்சுமுட்டல் தோன்று மப்பா

கௌடா வெகமாய் நடக்க ஸொட்டா

நிசமான இடதுபக்க இரத்தா சயத்தில்

வாளடா வேதனையும் உணர்ச்சி குன்றி

வளமான சிரசினில்தான் வலையும் காட்டும்

தௌடா அடிக்கடிதான் மயக்கம் உண்டாம்

தேவிவான இருதயத்தில் காதுவைத்துக் கேளே (377)

காதுவைத்துக் கேட்டாக்கால் இருத யத்தின்

கனமான சத்தங்கள் கேட்ட டாது

நீதியாய்க் கையவைத்துப் பார்த்தா யானால்

நிச்சயமாய் இருதயத்தின் துடிப்பு அப்போ

வேதனையாய்ப் பலமாக அடிக்கும் பாது

வெதுதரம் பாவிவது வினாவாய்ப் போகும்

சோதித்த சிகிச்சையைகான் சொன்னேன் பாது

நகரமாக வகையுரியச் சொன்னேன் பாடு. (378)

சொல்லுகிறேன் ரோகியைத்தான் படுக்க வைத்து

குகமாகக் காணுகின்ற சூரியைப் பார்த்து

அல்லன்செய்யும் பலவின யாகத் தோன்றில்

அப்பனே யதற்கு அயர்ச்செத்தா மிவாய்

தொள்ளுசெய்யும் இருதயத்தின் துடிப்பு கண்டால்

தோன்றியதோர் பாவச்செய்த மருந்தே ஸ்வாய்

வல்வினையால் முச்சுமுட்டல் கண்ட தாலால்

வன்மையுடன் உஷ்ணமருந்து கொடுப்பாய் நீயே (379)

இருதய கோச தாபன ரோகம்.
தாமரைக்காய் வெப்பு நோய்.

கொடுக்கின்ற இரத்தா சயத்தை யப்பா

குணமுடனே குழந்துகொண் டிருக்கின்ற தோர்
அடுத்திட்ட பயித்தியத் தாப னங்கள்

அப்பனே இரத்தா ஷயத்தால் காணும்

சடுத்தமுடன் இதிற்காணும் குடியே தெனவில்

கரமுடனே இடதுபக்க இரத்தாசயந் தான்

கடுத்தமுடன் இரத்தாசய வேதனையுந் துடிப்புங் காணும்

கண்டதமாய் காடிநடை அதிக மாமே. (380)

அதிகாரம்ப் பெருமூச்சு வாங்கும் பாடு

அப்பனே இடதுபக்கப் படுக்க வொட்டா

மதிமயக்கங் கொண்டுமே முகங்கள் வாடும்

மகத்தான கண்டத்தின் நாடி யப்போ

குதினாபோல் ஷடியே அடித்துக் கொள்ளும்

குவலயத்தில் காதிரைச்சல் மயக்க முண்டாம்

ரதிபொன்ற மூக்கில்தான் இரத்தங் காணும்

மம்மியமாய் விழங்கிடவே கஷ்ட மாமே. (381)

ஆமடா ஷையதால் அதிக மானல்

அப்பனே தளர்ச்சியுடன் இருமல் காணும்

ஓமடா அடிக்கடிதான் மூச்சடைப்புக் கொண்டு

உத்தமனே முகம்,கை,கால் நீரோத்தங் காணும்

நாமடா இருதயத்தின் கடைதான் குன்றி

நடுக்கமுடன் அடிக்கடிதா வடித்துக் கொள்ளும்

தாமடா சத்தங்கள் பலவின மாகத்

தன்மைமுடன் விகற்பமாய்த் தோன்றும் தானே. (382)

நானுன ரோகத்தான் முண்ட வேளை

தங்காத் தெந்திரைதான் வாரா தப்பா

ஊனான துபரகம் வெம்பித் தானே

உள்ளதொரு விகாபமுத்தான் உடனே தோன்றும்

நேனான சத்தம்தான் முதலி லப்பா

தேவிவற்றுக் காணுமடா ரோகிக்குத் தான்

மானாகச் சிலசாட்கள் இருந்த பின்பு

மங்கிப்போம் சத்தங்கள் மகளி னென்க்கே. (383)

ஒன்றான விமதியால் தாபனத் தானப்பா
 ஒருவேளை கரைந்துவிடும் உண்மையாக
 நன்றாகக் களையாவிட்டால் அப்பா நெஞ்
 நலமான இரத்தத்தில் பையில் செரும்
 கன்றாக அப்போது பசையுண் டாகி
 களிப்பான இத்தா சயத்தையுந் தான்
 அன்றான அறின்பையை மூடிக் கொள்ளும்
 அப்பனை மெலித்தி ரெகத்திற்கண் டால்கேளே. (384)

கேளடா ஒருவேளை சீயே கொண்டு
 கெடுத்துமே ஆகித்தான் கொல்லும் பாரு
 நாளடா இதுகாணும் வகையைக் கேளாய்
 நலமான உக்கிரத்தில் வாதோகத்தில் காணும்
 கேளடா மூத்திரக் குண்டிக்காய் போகம்
 தெளிவான இரத்தத்தின் கெடுத லாலும்
 மூளடா இத்தோம் காணும் பாரு
 முக்கியமாய் இதுதர மருந்து கேளே. (385)

கேளடா முதலில்தான் ரோகிக் கப்பா
 கெடியாக பேதிக்குக் கொடுத்துப் பாரு
 நாளடா பேதிதான் ஆன பின்பு
 நலமாக அபச் செந்தாம் ஈய்ந்து
 வாளடா நிரைத்தான் போக்கி ஐக்கால்
 வளமான இரத்தத்தான் ஊறும் பாரு
 பாளடா போகாது இந்த தேர்மை
 பக்குவமாய் இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (386)

நுரையீரல் வெப்பு நோய்.

சொல்லுகிறேன் நுரையீரல் வெப்புநோய் தான்
 சுக்மமாக நியநியச் சுருக்கமாய்த் தான்
 வல்லினேதான் வருமுன்னே சரி மப்பா
 வளமாகச் சூடாக யிருக்கும் பாரு
 பலவிதமாய் இன்னொன்று நாளே சென்றால்
 பலமாகக் குளிக்கண்டு குமட்டல் காணும்
 சொல்லொணா இரதமலுடன் பாரிசத்தில் வேவு
 சொக்குடனே மூச்சுமுட்டல் காணும் தானே. (387)

நானுந் தாழ்தான் விவிவய்ச் செல்லும்
 தத்ததெரு சரித்தான் உண்ண மாமும்
 மானுந் தாழ்தான் அவிவந்து வேசம்
 மகத்தான் அரிவமுதல் தலைவியுங் காணும்
 தெனாந் சிகாபுழக் கோன்று மப்பா
 தெவிவன புப்புசத்தில் தாபனத்தில்
 கோனாந் துன்றும யங்க னுண்டு
 கொற்றவனே இன்னதென்று சொல்வென் பாடு. (388)

பாடா முதல்பாகம் சொல்லக் கேளு
 பண்பான புப்புசத்தில் இரத்த மப்பா
 காரக அகமா யிருக்கும் பாடு
 தவையுதி விண்டாய்கெய் சொல்லக் கேளு
 கோகப் புப்புசத்தான் துத்துப் போகும்
 சிலையான னுன்றும் விதும்மா தென்றல்
 வாரான புப்புசத்தில் சிக்கக் கொள்ளும்
 வன்மையுடன் இதில்குணத்தைச் சொல்லக் கேளே.

கேளா முதல்பாகம் சொல்லக் கேளு
 கொளான இத்தத்தான் அக மாசில்
 காளா புப்புசத்தான் கருத்துப் போகும்
 கலமுடனே கியதனைச் சோதித் தாக்கால்
 வாளா இத்தத்தான் சிவந்து போய்
 வன்மையுடன் கணத்தும வெளியே தோன்றும்
 பாளான கிசிகத்தைப் போலே காட்டும்
 பண்பாக அதையறிய வகைதுகையைக் கேளே. (390)

வகையான மாப்பின்பெல் சத்தக்குழா யைவைத்து
 வன்மையுடன் பரித்தான் உறவுவென் றதந்தும்
 தொகையாகத் தொனாபா அப்பா சொன்னேன்
 தொட்டுமே பரித்தருகில் போமக் தன்னை
 வகையாகப் பரித்துப் பிரலாபுரட் டும்போது
 வன்மையுள்ள சத்தும்பா லிருக்கும் பாடு
 பகையில்ல வில்களால் மானாத்துட் டும்பாக்கில்
 பண்புடனே சத்தத்தான் மந்த மாமே. (391)

ஆமேநான் புப்புசந்தான் தடிந்துப் போனான்
 அப்பனேகல் லீல்பொல் தடித்துக் காணும்
 மாமேவும் மாப்பில்கா லைவைத்துக் கேட்டால்
 மகத்தான முன்சத்தம் மாறிப் பின்பு
 மாமேநான் வேறுசத்தம் தேர்ண்டும் பாரு
 மலமாகத் தானடித்தான் அப்பா கேளு
 மாமேவும் மந்தசத்தம் தோன்றும் பாரு
 பக்குவமாய் முன்னும்விதம் சொல்லக் கேளே. (392)

சொல்லுகிறேன் புப்புசனே தனைதா னப்பா
 சுருக்காக மென்மேலும் அதிக மானால்
 அல்லல்செய்யும் புப்புசந்தான் சீழே கொள்ளும்
 அப்பனே அதையநியச் சத்த மில்லை
 எல்லையுள்ள புப்புசத்தின் தாது கள்தான்
 இதுமாக லைத்துமே சியி னேடு
 கல்லல்செய் யக்கலத்து கொண்டாஸ்திரு மும்போது
 கனமாக வெளியேதான் வருகும் பாரே. (393)

வருகின்ற வெளைதனில் கலகல வென்றசத்தம்
 வகையுடனே காதுக்குக் கேட்கும் பாரு
 குறுகியே மெலிந்துவரும் சிரித் தோர்க்கு
 கொப்பெனவே இந்தனைய காணு மாகில்
 அறுதியாய் ஒருவெளை புப்புசந் தானப்பா
 அழுகியே பொருமடா சிலபேர்க் குத்தான்
 மருவியே சுவாசத்தில் தூர்க்கத்தம் விசம்
 மகத்தான முச்சமுட்டல் பலவின மாமே. (394)

ஆமேநான் ஒருவெளை மாண மாவான்
 அப்பனே ஒருபுப்பு சத்திற் கேளும்
 ஒபேதான் இரண்டுபுப்பு சத்திற் கேளும்
 உள்ளபடி தாபனங்கள் காணும் பாரு
 மாமேவும் வலதுபுப்பு சத்திற் கப்பா
 பண்பாக வழக்கமாய் கோனே காணும்
 தாமேவும் மேற்புறத்திற் கேனு மப்பா
 தன்மையுள்ள அடிப்புறமே வியாதி கொள்ளும். (395)

கொள்ளுகின்ற வியாதிதான் தொந்த மிந்திக்
 குழிப்பாக இருந்தாக்கால் அப்பா கேளு
 வள்ளிசாய் சுழைநாளைக் துள்ளே
 வன்மையாய்ச் சவுக்கியங்க ளாகும் பாரு
 தெள்ளிய ஒருவேளை தெமந்தப் பட்டால்
 தெளிவாக மூலேழுநாள் போராகும் பாரு
 அள்ளியே அசாத்தியத்தின் விழுந்து கொண்டால்
 அப்பவே இரு பதுகாவில் சாவுவருமே தானே. (396)

வருகின்ற இந்தநோய் தீர வென்றால்
 வகையான ஆமணக்கு எண்ணெய் தன்னை
 பருகியே பேதிக்கு முதலில் தந்து
 பக்குவமாய்த் துர்மலத்தை வெளியே போக்கி
 மருவவரும் இரசச்சுன்னம் செய்து மேதான்
 மகத்தான கெந்தகத்தின் நெய்யில் நீயும்
 தருவாயே நெல்லிடைதான் ஆறு தானே
 தாண்டியே ஓடிவிடுத் தன்மை பாரே. (397)

மார்புச் சவ்வு வெப்ப நோய்.

பாடா மார்பையும் புப்புசுத் தையுந்தான்
 பண்பாக மூடிக்கொண்டிருக்கின் றதோர்
 நேரான சவ்வின்தா பனத்தி லப்பா
 நிச்சாயாய் இரண்டு விதமே யுண்டு
 பாடா தீவிரமாம் சாத்திக மென்னும்
 பரிவாக இரண்டுவிதம் கண்டு கொள்ளு
 நேராக ஒருபுறத்துச் சவ்வுக் கேதான்
 நிச்சமாக வியாதிதான் கண்டால் கேளே. (398)

கேளடா இருபுறச் சவ்வுக் கேதான்
 கெடியாக ஒன்றுதா பனமே காணும்
 பாளான அதிங்குறியைச் சொல்லக் கேளு
 பண்பாக இந்நோய்காண் பதற்கு முன்னே
 பாளடா குளிரூடவே சுழாய் காணும்
 நண்பான விலாவில் தாங்குத்த லுண்டாம்
 பாளடா வெதனைதான் காணும் பொது
 வன்மையாய்ச் சதைப்பிடிப்பு என்பார் பாரே. (399)

என்கின்ற அங்வேனை தான்சொல்லக் கேளு
இதமான முலைக்காம்புத் துக்கியே நோகும்
சின்மயமாய்ச் சுவாசத்தை உள்வாங்கும் போதும்
சிறப்பாக இருமல்வரும் வேளையின் போதும்
பன்மயமாய் போர்ப்பக்கம் படுக்கும் போதும்
பரிவான விரல்களால் அழுத்தும் போதும்
கண்டதமாய் வேதனைதான் அதிக கீடும்
கன்மான இருமல்தான் அற்ப மாமே.

(400)

ஆமேதான் உடர்ப்பதுவும் உட்ண மாயும்
அப்பனை கன்னங்கள் விற்கும் பாரு
ஒமென்ற நாடியது தீவிமாய்ச் செல்லும்
உத்தமனே அரட்டலுடன் புரட்டல் கானும்
நாமேதான் மூத்தாமும் குறைந்து போகும்
நலங்கெட்டுச் சிவந்துமே இறங்கும் பாரு
சீமேவுந் திரேகத்தை அப்போ தய்யா
சிறப்பாகச் சொதனைக் குழாய்தன்னைக் கேளே. (401)

கேளடா குழாய்தன்னை மார்பில் வைத்தால்
கெட்தான சவ்விரண்டும் உரைவது போல
நாளடா சத்தமது கேட்கும் பாரு
நலமாகக் கையை யாவிடர்வைத் துப்பார்த்தால்
கோளாக உரைகின்ற சத்தங் கேட்கும்
கொட்தான சத்தமது நின்று விட்டால்
நாளான சவ்வினுட கெடதிப்பு நின்று
நலமுடனே தன்கிலைமை யடையுந் தானே. (402)

தானான இரண்டு சவ்வுகளு மேதான்
தான்ஒட்டிக் கொள்ளு மடாசில் வேளையில்நான்
தேனாக ஒருவேளை இரத்தந் ருண்டாய்
தெளிவான யிருசவ்வும் பிரிந்து போகும்
மானாக அதற்குத்தான் உரசல் கோகமென்பார்
மகத்தான கொதிப்புத்தா னதிக மானால்
ஊனான இரத்தந் மித்தி யுண்டாய்
உள்சவ்வு பைக்குள்ளே அடையும் பாரு. (403)

அடைந்துமே டுப்புசத்தை அழுத்திக் கொண்டு
 அதைவிரிய னெட்டாமல் செய்யும் பாரு
 இடமான இரத்த சயத்தை யப்போ
 இடைவிட்டு பேதங்கள் செய்யும் பாரு
 முடமான எலும்புகளை விரியச் செய்யும்
 முக்கியமாய் இக்கோயால் சீயங் காணும்
 தடையாக இதற்கு ஒரு சிகிச்சை கேளாய்
 தாபனியில் சொல்லுகிறேன் தன்மை கேளே. (404)

கேளடா தாபனத்தை முதலி லப்பா
 கெடியாகச் சயனமே செய்வாய் நீயே
 நாளடா அதின்பின்பு பேதிக் கிப்பந்து
 நலக்கெட்ட தும்மலத்தைப் போக்கச் செய்து
 பாளடா இரசபற்பத் தோடே நீதான்
 பலமான அபின்மருந்து கூடச் சேர்த்து
 நாளாகக் கொடுத்துமே வந்தா யானால்
 நன்மைதரும் கோய்க்குத்தான் கெடுத லாமே. (405)

ஆமெதான் பத்தியம்பால் கஞ்சி யாகும்
 அடவான மாமிசத்தின் ரசமு மாகும்
 ஓமடா நீர்ச்செந் தூங்குகொண் டாலப்போ
 உத்தமனே நீர்வெத்த முயற்சி செய்வாய்
 நாமெதான் பேதிக்கு ஈய்ந்த பின்பு
 நலமான முத்திரத்தின் பேதிக் கிவ்வாய்
 பாமேஷ ரோகத்தான் பழகி விட்டால்
 பண்பான அயறதல் சேத்தார மிளாய். (406)

தானை உன்மாத ரோக மிப்பா
 தான்வினையும் விதமதனைச் சாற்றக் கேளாய்
 பானாகப் பரம்பரையாய்க் காண்ப துண்டு
 பக்குவமாய்த் தாய்தந்தை தனக்கு மெத்த
 கொளான மெகத்தின் வியாதி யாலே
 குழந்தைதான் பிறந்திட்டால் அதற்குக் காணும்
 மானாகச் சிரசின்மேல் அடிபடுத லாலும்
 மகத்தான சாராய வெறியால் கேளே. (407)

கேளா லாகியார் பதார்த்தம் தன்னை
 கெணிதமா யதிகமாய்க் கொள்ள லாலும்
 நாளா சிற்றின்ப மதிகத் தாலும்
 நலமான இத்தியம் தன்னை யப்பா
 பாழாகப் பலவந்தம் செய்து கொண்டு
 பக்குவமாய் ஸ்கலிதந்தான் செய்வ தாலும்
 தெளான அதிகார வியாதி யாலும்
 தெளிவாகப் பைத்தியக்குணம் தோன்றும் பாரே. (408)

பாரடா அநின்விபாம் சொல்லக் கேளு
 பக்குவமா யநேகவித மிருந்தா லுந்தான்
 சாடா அதற்குள்ளே வான்கு ரோகம்
 சேகத்தினிலே வருவதைந்தா லுதர்ந்து பாரு
 தோடா ழுர்க்கஉன் மாத மென்றும்
 தெளிவான ஏகவிஷ உன்வாத மென்றும்
 நாரடா சாபல்யம் 'பிறவிப் பைத்தியம்
 நலமான இதன்குணத்தை தான் கேளே. (409)

கேளா ழுர்க்கஉன் மாதரோக சைமை
 களிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் கருதிப் பாரு
 பூண்டா மனதுதான் கலக்க முற்று
 பொல்லாத சேட்டைசெய் வான்புனி யுளோரே
 நாணந்தா வில்லாமல் ழுர்க்க மாக
 நடப்பான் வேகமாய் எப்போதுந் தான்
 கோணியே நடைநடந்து குவல யத்தில்
 கொப்பெனவே நித்திரைதா னற்றுப் போமே. (410)

போமடா ஆகாரம் பெறவு மப்பா
 பொல்லாத கூப்பாரும் நகையுஞ் செய்வான்
 ஆமடா ஓயாமல் பேசுவான் காண்
 அப்பனே திகைத்தான் ஒடுங்கிப் போகும்
 ஓமடா இதுதிக் குறியே தென்னில்
 உத்தமனே நித்திரையும் ஆகாரம் கொள்ளும்
 நாமடா பசியுண்டாய் விகாரம் நிற்கும்
 நலமான இதன்குணந்தான் நயந்து பாரு. (411)

பாரடா ஏகவிஷ உன்மாதந் தன்னை
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
 கூறடா இதற்குத்தான் ஞானபைத்திய மென்பார்
 கொத்தவனை புத்திதான் கொஞ்சவிகல் பமேயாகும்
 றோன சாபல்ய பைத்தி யந்தான்
 நேரான அபாயத்தி னாலேயே காணும்
 கூறடா முதிர்வயது காலத்திலு லேயேனும்
 குணமாக்க காணுமென்று குறிதான் சொல்லே. (412)

கேளடா உஷ்ணசன்வி றோகந் தன்னை
 குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
 நாளடா சீததேசத்தில் வாழும் நலமான
 மாந்தருக்கு இந்நோய் அப்பா
 வாளடா உஷ்ணதேசம் வருகுங் காலை
 வளமான இந்நோய்தான் வருகு மென்று
 தேளடா மதுபானம் அதிகமாய்க் கொள்வோர்க்கும்
 தீரமான வெய்யிலில் சஞ்சரிப்போர்க் குந்தானே. (413)

தானான இந்நோய் காணுங் காலை
 தயவில்லா துஷ்டக்கிர கம்கொன்ற தென்று
 மானான மாந்தர்கள் தான்சொல்வார் பாரு
 மகத்தான ஸ்ஷணத்தைச் சொல்லக் கேளு
 தேனான இந்நோய் வருகும்வேளை தலைவலியும்
 தீரேகம் உஷ்ணம் ஆயாசம் காணும்
 னானான மாந்பைத்தான் சுத்தி யப்பா
 உருட்டியே கட்டியதுபோ லிருக்குதென்று சொல்வான்
 பாரு. (414)

பாரடா நாடிதான் பெருத்துதிவிர மாயேனும்
 பண்பாக விரல்களுக்கு அகப்படாம லேனும்
 நாரடா சீரணித்து நடக்கு மப்பா
 நலமான வியாதிதா அதிக மானால்
 கூறான இருதயத்தின் நடைதா வப்பா
 குறிப்பாகத் தீவிரமாய்ச் செல்லும் பாரு
 றோன ரோகிக்கு மந்த முண்டாம
 விச்சயமாய் எழுந்திருக்க மாட்டான் பாரே. (415)

மட்டான மரம்பெனந்து வாங்கி புண்டாம்
 மகத்தான போதையப் காணும் பாரு
 தட்டான அழிவின் திதோகம் பெந்த
 நகுத்தடி உஷ்ணமா மிதக்கும் பாரு
 மூட்டாகும் கவாசத்தான் விட பொட்டாது
 முக்தியமாய்க் கண்தானா கருத்திக் கொள்ளும்
 தட்டாக கண்ணுரெண்டுத் திவக் தித்கும்
 தன்வையுள்ள இத்தாய்தான் அக்கிரமமாய்ப் போடும்.
 (416)

பொய்யா இறப்பதற்கு முன் நுழிப்பைக் கெளு
 பொல்லாத கண்தானா விதிந்து கொள்ளும்
 காண்டா காரான் வாங்கி புண்டாம்
 கலமான இத்தோய்தான் வெகுசிக்கிரத்தில் கண்டு
 ஆமடா திவிரமாய்க் கொன்று போடும்
 அருகான ரோகத்தான் திருவதாய்க் கண்டால்
 ஓமடா காலேனும் கையை மேலும்
 ஏறுவிதமாய் ஸ்தம்பித்து அதிகத்தன முண்டாங்காரே.
 (417)

காண்டா அனுத்தான் சில கான்பா
 கொடியாகப் படுக்கவைத்துப் போடும் பாரு
 மூண்டா திதோகம் உஷ்ணமருக்கும் வேளை
 முதிதமாய் ரோகிக்குப் பயமில்ல யென்று
 வானுளை கம்பாதே தீரா வப்பா
 வளமான மூலையும் முள்ளத்தண்டுக் கொடியும்
 கோலாக ஏற்றுவன்கு சம்புகளும் சேர்த்து
 குடிதெடுத்த இத்தோய்தான் காணும் தானே. (418)

காணுகின்ற இக்கொடிய ரோகம் தீர
 களமான சிவகித்தான் கரத்துணியைக் கட்டு
 உண்பதற்கு உஷ்ணமருத்தை அடக்கடியே ஈயந்தால்
 உத்தானே கககுணத்தா னுண்டாம் பாரு
 பெணிகளும் ரோகியைத்தான் படுக்க வைத்து
 பின்னாலே குவித்தஜலம் தன்னையப்பா
 கோலாவல் சிரசின்மேல் மாப்பின் மேலும்
 கோப்பெனலே தானாய்ப் விடுவாய் தீயே. (419)

விட்டபின்பு ஜலத்துடனே சராயஞ் சேர்த்து
 விரிவான துணியைத்தான் நனைத்துக் கொண்டு
 சிட்டமுடன் சிரசின்மேல் போட்டு வைப்பாய்
 சிறப்பான நாடிநா னடங்கி நின்றால்
 சட்டமுடன் சரிந்தான் குளிர்ச்சி யானால்
 சதிரான குளிர்ந்த ஜலம் ஊற்றலாகா
 திட்டமதாய் அக்களி குமாரன் ஈந்தால்
 தேவிவு கண்டு ரோகந்தான் தீருந்தானே. (420)

தானை இந்தநோய்தான் நரம்பை அப்பா
 தான்திருட சீணிக்கச் செய்யா நாகில்
 மானை அந்நரம்பை பெலமே செய்ய
 மகத்தான முன்மருந்தை முதலில் தந்து
 தேனான கலக்கந்தான் கொடுத்துப் பின்பு
 திறமான நசியங்கள் கொடுத்தால் நன்று
 ஊனான இந்தநோய் தீரு மென்று
 உள்ளபடி யானிதனை உரைத்தேன் பாரே. (421)

அசதி சன்னி ரோகம்

அல்லது

உஷ்ண சிரஸ்தாப ரோகம்

அல்லது

ரத்தம் தலையிலேறிக் கொண்டிருக்கும்.

பாரடா அசத்சன்னி ரோகந் தன்னை
 பாடுகிறேன் ந்யாயியப் பகரக் கேளாய்
 கூறேநீ சடுதியில் தானுணர்ச்சி யெல்லாம்
 கொப்பனவே யற்றுபோத சயங் காணுவதாலே
 நேராக அப்போது உணர்ச்சி புத்தி
 நிச்சயமாய் அசவுகேட்டு களாசம் நென்று
 சீரான இருதயத்தின் நடையுங் கெட்டு
 சிறப்பான முனையது அழுந்த ஸ்ற்றுப்போமே. (422)

போமடா போதசயங் காணும் போது

பொங்கமுடன் முன்றுவிதமாகக் காணும் பாரு
ஆமடா பழம்படியாய்த் தணிந்து போகும்

அப்பினை பூர்த்தியாய் நினைத்தியாகா மல்தான்
ஓமடா புத்திக்குச் சபல் முண்டாகி .

அப்பினை கால்கைகள் எதிலே யேனும்
தாமடா ஸ்தம்ப வாதங் காணும்

தட்சணமே மரணமது உண்டாம் பாடு. (423)

உண்டாம் முனியில்தான் ஒன்றும் சிக்கா

உத்தமனே ஒருவேளை ரத்த மேனும்
கண்டான ரத்தநீர் பக்கப்பள்ளங்களி லேனும்

கலமான சங்குக் கடியி லேனும்
நிண்டாகக் காணுமடா இந்த கோயைத்

திட்டாதியாகப் பிரித்துச் சொல்வேன் பின்னால்
பண்டாக இதுகாணும் முன்னால் குறியைப்

பகருகிறேன் நிகேளு பண்பாழ்த் தானே. (424)

தானான தலைவியும் மயக்கம்காணும் தயவான

நலைக்கனரும் காதனைச்சல் காதடைப்புக் காணும்
மாணான பார்வைமந்தத் தோடும் கூட.

மகத்தான தோற்றமது இரண்டாய்த் தோன்றும்
தேனாக ஒருவேளை ரத்தப்பிணிசமும் காணும்

தெளிவின்றி மறதியுடன் திமிருங் காணும்
ஊனான உறக்கம் வாயுளறல் முர்ச்சை

உத்தமனே திரேகத்தில் ஸ்தம்பவாதந் தோன்றும். (425)

தோன்றியே ஓயாமல் வார்த்தை சொல்வான்

தோளையாத அசிரத்தை மிகவுந் தோன்றும்
இன்றியே முகம் இமைகள் இளைகளின் தான்

அப்பினை ஸ்தம்ப வாதங் காணும்
ஊன்றியே முன்றுவிதந் தன்னி ஸ்பா

உத்தமனே முதல்விதந்தான் சொல்வேன் கேளு
நான்றியே திமிசென்று ஆள்கிறுந்த பின்பு

தட்சணமே உணர்ச்சியுமே அசைவற்றாய் போமே (426)

போமடா அப்போது ஆகைப் பார்த்தால்

போங்கமுடன் நித்திரைசெய்வான் போலதோனும் பாரு
ஆமடா இரண்டாம்விதம் சொல்லக் கேளு

அப்பனே ஜல்தியில் தலைவலியோ காணும்
ஓமடா திரேகம்பெருந்து குமட்ட ஸுண்டாய்

உத்தமனே மூர்ச்சைகண்டு வாந்தி காணும்
நாமடா நோகந்தா வகிகப் பட்டு

நலமான மூகாரத்தங் குறைத்து போமே. (427)

உறைந்துவிடும் மூன்றும்விதம் சொல்லக் கேளு

உத்தமனே ஒருபக்கப் பட்சவாதங் கண்டு
மறந்துவிடும் அறிவுவாக்கு இழந்து போவான்

மகத்தான அறிவுமட்டும் கெடா தப்பா
செறிந்துவிடும் பட்சவாதங் கண்டு மெதுவாய்

அசதி சன்னி தன்னில் சேரும்
பறந்துவந்த நோகந்தான் சௌக்கியம் கண்டால்

படிப்படியாய் மெதுவாகக் குணந்தான் காணும். (428)

காணுகின்ற வேளையதில் குறியைக் கேளாய்
கனமான ஜன்னிதான் ஜாமத்துக் குள்ளே

பேணியே தீர்ந்துவிடும் சிலபேர்க்குத் தான்
பலமாக நாள்பட்டுச் சிலருக்குத் தீரும்

ஆணியாய் அப்போது காணு கின்ற

அறியான குறியதைச் சொல்லக் கேளாய்
பாணியாய் உணர்ச்சிதான் கொஞ்சமேனும்

பத்தியே திரேகத்தி விருந்தி டாமே. (429)

இருந்திட்ட நாடிதான் பெருத்துக் கொண்டு

இதமாகத் திடமாய் மலின மாய்
பரந்துமே நடக்குமடா அவனுக் கேதான்

பண்பான சுவாசத்தான் மெதுவாய்த் தோன்றும்
கரந்துவரும் சுவாசமது உஷ்ண மாபும்

கனமாக ஒருவேளை குறட்டை தோன்றும்
சொரிந்துமே வாயில்நுரை வெளியே தள்ளும்

சுகமான இக்குறிதான் சாத்திய மாமே. (430)

ஆபா அசாந்தியத்தின் குறியைக் கேளு
 அப்பனை சரித்தான் சிவ்லிட்டுப் போகும்
 போமடா பிசுபிசுப்பு வியர்வை கண்ணும்
 பொங்கமுடன் முகம்மெனாத்துக் கண் மங்கலாகும்
 தாமடா பனபனப்பாம் கண்தான விதித்துகாட்டும்
 தக்காடர்கள் தான்கிட்ட கட்டிக் கொள்ளும்
 ஓமடா ஜலங்கட இறங்க தப்பா
 ஒநவெனை இறங்கி லுக்கால் கஷ்டமாகும். (431)

ஆகுமெ மலந்தான் கட்டிப் போகும்
 அப்பனை ஒநவெனை தெரியாமல் போகும்
 போகின்ற முத்திரத்தா விறக்க தப்பா
 பொங்கமுடன் முத்திரப்பை கிறைத்து விட்டால்
 ஏகியே துளித்துளியா யிறங்கு மப்பா
 இதமாக போகிக்கு அலுவலசங் கண்டால்
 வாகான கைகாலில் பசு வாதம்
 வழுக்கமாகி வந்துவரும் வண்ண தானே. (432)

தானாக இதுகேளும் காரணத்தைக் கேளாம்
 தனித்துமே அதிகமாய்த் தித்த லாலும்
 கூனன்பால் குனிந்திருந்து குமர் என்று
 கொப்பனனை தீமித்து கொள்ளும் காலமேனும்
 மாணு மலசலங்கள் விசர்க்கத் தன்வில்
 மகத்தான முக்கல்தான் செய்வ தாலும்
 ஊனான அதிகச் சோஷத் திலுளும்
 உத்தமனை அதிவிசுவக் கொண்டால் காணும். (433)

காணாமா அதிக கோபம் தீக்ஷண வெய்யில்
 கண்டிந்து நடக்குதலால் இதுவே காணும்
 பூனியே கழுத்தில் பிற கட்டலாலும்
 பொல்லாத ஸ்திரீபோகம் அதிகஞ் செய்வதாலும்
 பேணியே பெருத்திண்டி தின்ற லாலும்
 பாழான இங்கோம்தான் உண்டாம் பாரு
 பாணிதலில் குளித்தபின்பு சையோகம் செய்தால்
 பண்பான சுதனுன்னி எய்யும் பாரே. (434)

பாரா இந்நோய் தீர்வேண்டி பக்குவங்கள்
 சொல்லி கின்றேன் பண்பாங்க கேளு
 ஆரடா முதலிஸ்தான் பேதிக் கீய்ந்து
 அதன் பின்பு ரசகற்ப நிவாய்
 நோடா தலையிஸ்தான் உஷ்ண மான
 தெளிந்ததொரு பத்திட்டு தேய்ப்பாய் பின்பு
 நாடா இந்நோய் தீர்ந்து போகும்
 நானாத்தில் சொன்ன சன்ன மாமே.. (435)

ஜல மஸ்தகம்.

ஆமடா ஜலமஸ்தக ரோகந் தன்னை
 அறைகிறேன் மானிடர்க்கு அறிவாய்க் கேளு
 ஓமடா மூளையிஜலம் சேர்ந்து கொள்ளும்
 உத்தமனே ரோகமதை ஜலமஸ்தக மென்பர்
 நாமடா இதுகுழந் தைகளுக்குத் தான்
 நலமான எந்த வயதினிலே காணும்
 கோமடா ஜென்மத்தின் வியாதி யாயில்
 கொத்தவனே மூளைதான் கிரமமா யில்லை. (436)

இல்லையடா மூளைசன்னின் தாபத் தினாலே
 இதமாகக் கண்டாக்கால் தீவிர
 தொல்லையுடன் ஜென்மிக்கும் போதே இந்நோய்
 தொடர்ந்துமே யிருப்பதுவு முண்டு காணு
 அல்லலுடன் திரோகம் அசௌக்கியத் தினாலே
 அப்பனே மெதுவில்தாகங் காண்ப துண்டு
 சல்லியமா யிதற்கு காலிகமஸ்தக மென்பார்
 சதிராக இதுதங்கு மிடத்தைக் கேளே. (437)

கேளடா இந்நோய்தான் வருகும் போது
 கெடியான ஜலத்தினுட பிசுவி னாலே
 நாளடா கபாலரேகை விசால மாகி
 நலமான சிரகதான் பெரிதாய்ப் போகும்
 தேளடா ஒருவேளை ஒருபக்கம் மட்டும்
 தெளிவான சிரகதான் பெரிதாகிப் போகும்
 பூண்டா மூளையிட பக்கம் தன்னில்
 முக்கியமாய் பள்ளத்தில் ஜலமே தங்கும். (438)

தங்குவதும் லெவேகை யுண்டு பாரு
 தக்கதொரு ஐவ்விதம்தான் தங்குவது முண்டு
 அங்கு அழைக்ககம் ஆழங்கு விதம்
 அப்பனை படிக்கணக்காய் ஐவ்வுந் தொன்றும்
 சங்கையுள்ள தீதேகசெளக்கி யந்தான் அப்பா
 சமதபணமா யிதக்கும் சேய் தேவ்ருது
 மங்கிவரும் ஐவ்விதக ரோகத் தானே
 மகத்தான ஐவ்விதான் மணவை யில் காணும்பாரே. (439)

பாடா ஐவ்விதமும் பொதிந் தேவ்தான்
 பதிவக இல்லாம லிருக்கு மாதிக்
 காறமா இப்போர் காணு மாதிக்
 தெந்தவனை குழந்தைக்கு ஆறுமாதத் திற்குள்
 சேராகக் காண்பதுமே வழக்க மாதம்
 தெரியாக குழந்தைநா ளுதான் கொண்டாலுந்தான்
 தேருமல் உணங்கியே வந்திப் போதும்
 தெளிவான சேரதான் பெருந்துக் காணும்பாரே. (440)

காணாமா முகத்தான் பிதுங்கித் தொன்றும்
 கனமான தெந்திதான் கிழ்சேக்குப் பாரு
 பூணுகின்ற இருகண்ணும் பெரிதாகித் தொன்றும்
 பொலிவான காலத்தான் விசிது காட்டும்
 பேணிவரு பூச்சியுட துவாரத் தானும்
 பெரிதாக யிருக்குமடா இந்நோய்க்குத் தான்
 ஆணியுள்ள புத்திக்கு விகல்ப மில்லை
 அப்பனை துப்பலத்தா னுண்டாம் பாரே. (441)

தானாக இதில்காணும் குறியைக் கேளு
 தன்மையுள்ள கங்கைவலி ஆயாசம் காணும்
 மானுள் கண்டைத்தான் அழுட்டிக் கொள்ளும்
 மக்களுக் கொர் கண்ணாகிப் போகும்
 தென்கு இத்தனைக்கள் அடிக்கடிபே காணும்
 தெளிவான சேரதான் சாம்ந்தி யுக்கும்
 ஊனுள் இதன் காலந்தைத் தொன்றேன்
 உத்தமனை நீகண்டு உணர்பாய் பாரே (442)

உணர்க்கிறேன் இக்குறிகள் கண்ட மானை
 உறுதியுள்ள மெகத்தின் வியாதி யோபர்க்கும்
 பிறக்கின்ற குழந்தைகட்கும் இந்த வியாதி
 பலவாய்க் காணுமடா பேணிப் பார்க்க
 கரைக்கின்ற சீதத்தின் காத்தி னாலும்
 கனமான விஷக்காற்றை உட்கொள்ள லாலும்
 தருகின்ற பொண்ணியின் குழைவி னாலும்
 தலைமேலே அடங்குதல் தன்னால் தோன்றும். (443)

தோன்றுமடா சொருகிங்ரு திட லென்று
 தோம்பனவே உள்ளடங்கிப் போவ தாலும்
 அன்றுமே பல்முனைத்தல் மலக்கிருரி ரோகம்
 அப்பனே மூனையின் சங்வு மேலே
 ஊன்றியே கட்டிகள்தா னுண்டா வதாலும்
 உட்காது தனிலிந்து வேதனைபோ வதாலும்
 சான்றோர்கள் இங்கோய்தான் வகுது மேனது
 சாற்றினர் நூல்தனில் சாற்றி னுடு. (444)

சாற்றினர் இன்னொய்தான் தீர லெண்ட
 சதிராகப் பெதிக் கியந்த பின்பு
 ஆற்றியே சாற்பம் கொடுத்து வந்தால்
 அப்பனே வாயிதான் புண்ணும்ப் போகும்
 தேற்றியே அவ்வரியாய் கீர்க ளெல்லாம்
 திறமாக இறங்குகிடும் பத்தியத் தாலே
 ஊற்றியே கம்பளியால் குல்லா தைத்து
 ஒருக்காலும் விடாமல் போட்டு வையே. (445)

மூளை ஸ்தாபன ரோகம்.

வையடா மூளைஸ்தா பனத்தின் ரோகம்
 வகையாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
 பண்படா மூளைக்கும் மூளைச் சங்வுக்கும்
 பண்பாகத் தாபனமே கண்ட தானால்
 வெய்யடா சுரமுடனே குமட்டல் வாத்தி
 விதமாக திரந்தன்னில் அகிகவேநனையே செய்யும்
 வையடா தீவிமாய் அக்கிரம நாடிசெல்லும்
 கலங்கெட்ட மலபத்தம் உண்டாம் பாடு. (446)

பாடா வெளிச்சமுடன் சத்தங் கண்டால்
 பண்பான நெயர்வி சகிக்க மாட்டான்
 கோக தித்திரைதான் வந்தி டாது
 நிலையில்லா குறாதிருந்து சிவந்த நெத்திரம்
 காடா கலவாரும் விகாந் தோன்றும்
 கண்மணியே இக்குறிகள் முதலில் தோன்றும்
 கடறடா ஒன்றுகொண்டு நாளைக்குப் பின்
 குறிகாட்டும் குணமதனைச் சொல்லென் கேளே. (447)

கேளடா தளர்ச்சியுடன் மயக்கங் காணும்
 கெடாதக வர்த்ததைதான் சொல்வான் பாரு
 நாளடா பேச்சுடன் பார்வை கேள்வி
 நலங்கெட்டு மந்தத்தை அடைவான் பாரு
 வாள்போன்ற கண்தாரை விரிந்து காட்டும்
 வளமான ஓர்கண் ரெப்பை தானும்
 நளடா அசைவற்றுப் போகும் பாரு
 நிச்சயமாய்க் கொறக்கைவலி காணும் பாரே. (448)

காணுமடா பிடுநம் போல் முகமே
 காட்டும் கடிதான யிருபல்லின் ஊத்தை தோன்றும்
 பூனுமடா சரிமுற்றும் வியர்வை தோன்றி
 பொல்லாத குளிர்ச்சியுடன் மலஜலங்கள் தானும்
 கோணியே பொருமடா கைகால் தன்னில்
 பொலிவாக இசிவுதான் தின்றுகின்றே காணும்
 பேணியே திரேகந்தான் தம்பிந்த பின்பு
 பொல்லாத மரணந்தா லுண்டாம் பாரே. (449)

உண்டான வியாதிதான் கண்ட போது
 உறுதியாய் வாந்தியுடன் குயட்டல் கண்டால்
 நண்டான தாபனத்தான் மூளை நின்று
 நலமாக வந்ததென்று கண்டு கொள்ளு
 திண்டான இசிவுதான் முதலில் கண்டால்
 அதின்மூளைச் சவ்வின்னுண் டாயிற் றென்று
 பண்டான வைத்தியர்தான் சொன்ன ரப்பா
 பார்த்ததில் மரணந்தான் பலிக்கும் கர்ணே. (450)

பலித்திற சொகத்தின் காவனத்தைக் கேளாய்
 பக்குவமாய் டாக்காவில் தட்டம்மை தன்னில்
 ஒலிக்கின்ற காயமுடன் அடிபடுத லோடு
 கடிதான காதிதலும்பு வியாதி யாலும்
 சொரிக்கவே இன்னோய்தான் காணும் பாரு
 ககமங்கக் காணுவது முண்டாம் பாரு
 கெலிக்கவே துதிதா மருத்து சொல்வேன்
 கெட்டியாக பேதிக்குக் கொடுப்பாய் முன்னே. (451)

முன்னாலே பேதிக்குக் கொடுத்த பின்பு
 முக்கியமாய்ச் சிசில்தான் ஈரம் வைப்பாய்
 பின்னாலே ஈசகற்பம் முதலா யுள்ள
 பெலமான மருந்துகளைக் கொடுப்பாய் நியும்
 கன்னயமாய் அக்கவி பிளாஸ்திரி செய்து
 காயகளை பிடரியில்தான் வைத்துக் கட்ட
 சொன்னேனே அனுகூல மாந் பென்று
 துட்சமமாய் உத்தனுக்குச் சொன்னேன் பாடு. (452)

காலிகா மூளை தாபன நோய்.

பாட்டா காலிகாமூளை தாபனரோகத் தன்னைப்
 பாடுகின்றேன் சியநியப் பண்பாய்க் கேளு
 கூறடா மூளைச்சன்வின் தாபனத்தினு லேயேனும்
 குபிலென்று தானாக வரும் பாரு
 நோன அதிஞ்ஞணத்தைச் சொல்லக் கேளு
 நிச்சயமாய் மனஅழலை தளர்ச்சி காணும்
 சீரான ரோகிதான் பள்ளின் மாகி
 சித்தம் சிறப்பாக எண்ணியே பேசுவான் பாடு. (453)

பேசுவான் படபடப்பாய் தெந்து வாயாய்
 பெலமற்ற தலைநோயும் பசி மந்திக்கும்
 கூசியே மலபந்தம் அக்கிரம நாடி
 குவலயத்தில் நாட்சென்றால் மறதி தோன்றும்
 தேசியாய்த் தொலியுந்தான் மந்த மாறும்
 தேவிவான கைகாக்கள் ஸ்தம்பனமே காணும்
 வாகியுள்ள திரேகந்தான் தளர்த்து போகும்
 வளமான மூளையின் ஸ்தாபனத் தினாலே. (454)

புனை மருதுவாகியே பொன் துண்டு
 ருக்கியாயம் உக்தா நரபனத்தி ஸ்பா
 கானை பொலக் காண்பதுண்டு இத்தனென் தான்
 கனமாக ஓடித்தில் கண்ணா
 வானை பொலக் கண்டடக்கால் அந்த புனை
 வளையாடல் பசையாய் பொலக்கி னிடும்
 பாளைப் பொலப் பின்னுலெ பாலடைகையப் போலெ
 பண்பாக ஆகினிடும் பழமை தானே. (455)

நானுன இசிலேட்டு கைகால்கள் தான்
 ஸ்தம்பித்து வீட்டாலும் அப்பா நெஞ்
 ணனுன காசெனும் கைவா யேனும்
 உள்ளபடி இரண்டுந்தான் முடக்கி னாலும்
 தெனான புனைபுட வியாதி யென்று
 தெரிந்துகொள்ளாய் கிச்சயமாய்த் தெளிவாகத் தான்
 மானாக ஒருவனை புனையில் தான்
 மகிர்வுடன் சிக்கட்டிக் கொள்ளும் பாரே. (456)

கொள்ளுகின்ற புனைக்கு இரத்தவோட்டம் குன்றி லுக்கால்
 குறிப்பாக மருதுவாகி வெள்ளைநெற் தான்காட்டும்
 விள்ளுகின்றேன் இன்னொருதான் வயது சென்றிருக்கு
 விதமாகக் காணு மாள விபாயாக
 அள்ளுகின்றேன் புனைக்குத் தாபனமே கண்டால்
 அதில் கொஞ்சம் ஓடி த்தில் கட்டியாகி
 கொள்ளியாக கின்று விடும் மாத்தருக்கு
 குழகெடுத்த அந்தஇடம் மெழுகு போலாமே. (457)

ஆமடா புனையில்ல்தான் மாடிசக்கிந்நி காணும்
 அப்பனே ஐயப்பனையும் கட்டிகளுந் தான்
 கமாயா காணுவ துண்டு பாது
 நலங்கெட்ட புன்க்கொய் வலுவெ மெத்த
 ஓமடா இத்தது வெகு புத்தியாக
 உத்தமனே வகந்தியக்களைச் செத்து வந்தால்
 கோமான் மெத்தவுந்தான் மெச்சிக் கொண்டு
 கொடுப்பார்கள் தன்பதனை கொடுப்பார் கானே (458)

சுரம் வரலாறு.

காணவே காப்பெகையைச் சொல்லக் கேளாம்
 கனமான காத்தொகை இருந்தாதி எழுபத்தானும்
 பெணியை வறக்காலை குணத்தைக் கேளாம்
 பங்குமாய் மாயசம் துர்ப்பலவெ காணும்
 பூணவே குளிர்மந் தாக்கினி காணும்
 பொங்குமாய் காத்தான் படபடத் தேடும்
 காணுவாய் இதெல்லாம் காத்துக்குப் பின்னையென்று
 கண்டுநீ தெரிந்திடவே இன்னும் கேளோ. (459)

கேளடா காவதப்பைத் தெரிந்து கொள்ள
 கெணிதமாய் காவதப்பாய் பிடித்துச் சொல்வேன்
 காளடா சத்தகரம் சீதகரம் தானும்
 கலமான சந்தகரம் வில்லோடக கரம்
 பிடித்துவிட்டு அதற்குள்ளே தான் பல
 பிடிவு இருப்பதை கானுமைப்பேன் கேளு
 பாழான வெகுசாம்கள் இதற்குள் சேரும்
 பங்குமாய் காத்திட தன்மை தானே. (460)

தானான சத்தகரம் தன்னி லப்பா
 தப்பாமல் கான்குவித காக்க ஞண்டாம்
 ஊனான அற்பகரம் சன்னி பாதம்
 உற்பளித்த அநிசா சன்னி பாதம்
 தெனான புண்காமும் காணும் பாடு
 தெளிவான இதன்குணத்தைப் பின்னால் சொல்வேன்
 மானான சீதகரம் தன்னி லப்பா
 மகத்தான மூன்றுகரம் காணும் பாடு. (461)

பாபபா எகாதிக காந்தா னென்று
 பங்குமாய் திரியாத காந்தா னென்று
 கூறடா சதுரகிக காந்தா னென்று
 குறிப்பாக இதுமூன்றும் சீதகரத்தின் பாகம்
 நோடா சந்தத காத்தின் பாகம்
 தெளிவான கணிஷகர் ஒன்றே யாதான்
 விபா வில்லோடக காத்தின் பாகம்
 விதபாக அறுவிதக் கண்டு சொல்வே. (462)

சின்னம்மை.

சொல்லா பெயர்மை கொடி துதி
 கந்தரன் நட பம்பை யோடு
 அல்லம்செய்யும் அத்தம்மை அக்கினி யோடு
 அழகிக் ஆறுவித் முண்டு யாது
 வெல்லுகிறேன் அநினுடைய துணத்தை யெல்லாம்
 விதவிதமாய் நியதிய விதிப்பேன் கொளாய்
 தொழுவலகில் இச்சாங்ககள் வதகும் பொது
 தேகத்தில் வெருகஷ்டம் தேரும் தானே. (463)

செய்தகரம் இறுதித்தி எழுபத் தானில்
 சேசயமாய் சிற்றகரம் அறுபத்தி னுலாம்
 கூட்டுஅனர்ப் பார்த்தாக்கால் பதினான் காச்சு
 கொம்பனனே அதின்சாதி நான்கே யாகும்
 பார்தனிலே மாத்துருக்குச் சுரங்கள் வந்தால்
 பலவிதமாய்க் துணக்கானும் விதங்க ளாலே
 செய்ததுணம் ஒன்னொன்றும் பேனார் சொல்லி
 சொப்பிலும் முன்னாலில் பேனாத் தானே. (464)

தானுன இரணம்இருமல் விக்கல் காயம்
 தான்வாகும் போதிவப்போ கரமுன் டாகும்
 தேனான இச்சரயகளு பத்திவந் தானே
 தெரிவிக்கவே வந்ததிலுள் தனிச்சுரமே யல்லா
 மானுன வெருகாக்கள் மாத்தருக்கு
 மகிழ்வுடனே வருவதில்கு தேரந் தன்னில்
 ஊனுன பலதேசச் சாடிகள் செர்த்து
 உள்ளபடி துணை சொன்னோரும் காணே. (465)

சப்த சுரம்.

ஆமடா சப்தகரம் தன்னி லப்பா
 அடக்கினதோர் வானுதாம் வநதம் சென்மை
 காலடா விஷிக்காந்து தன்னில் வாயும்
 கலப்பெட்ட பதார்த்தத்தான் அத்தத்தில் செர்த்து
 ஒமடா அத்திகெட்டுப் பான தானே
 உத்தமனே இச்சாத்தான் வதகு தென்று
 வானடா முன்னோர்கள் சொன்ன பாகம்
 நியதிய வானுனக்கு உணர்த்தென் பானே. (466)

உரைக்கின்ற நார்பின் விகற்பத் தாலே

உத்தமனே துர்ப்பலமும் விகாரத் தோன்றி
கரைந்துமே சரிமது சுஷ்க மாதி

கடந்தான அன்னத்துனேஷம் மிகவும் கண்டு
திறக்காமல் இரவுபகல் மாரும் தான்

திறமாக ஒடுவிதமாய்க் தான் தாலே
மறைக்காத சுத்தசுரம் மெய்ப் பேருவெற்று

மாவிலத்தில் மாந்தருக்குத் தோன்றும் பாரே. (467)

அல்ப சுரக்குணம்

பாடா சுரம்வந்த நாளே யப்பா

பரிவுடனே விட்டுவிட்டால் அற்பகாடே யாகும்
கோடா இதில்வெறு ரோகம் உண்டாகாது

நெறியான அற்பகாம் ஈரைந்துநா விருப்பதுவுமுண்டு
கூறா இதற்குக் காரணமே தென்னில்

குணமான ஆயாசம் சரிப்பிரயாசை யாலும்
சுரபா மனோதுக்கம் இவைக ளாலும்

சிறப்பாக நீரேதுவாய்க் காணும் பாரே. (468)

காணுகின்ற வேளைதன்னில் குணமே தென்னில்

கனமான இச்சையின்மை அன்னத் துனேஷம்
பூணுகின்ற தலைவலியும் முதுகுகைகால் தன்னில்

பொக்கெனவே நறுக்குதுவைத்ததுபோல வேதனைகள்
பாணிபோல திரேகம் சதளமே கொள்ளும் [செய்யும்]

பக்குவமாய் முதுகருடுக்கல் இவைகள் தோன்றும்
பேணியே குளிர்வந்து திரேகம் முற்றும்

பெய்ப்படியாய் உஷ்ணந்தான் பிறக்குங் காரணே. (469)

பிறக்கின்ற வேளைதனில் நாடி கேளாம்

பலமாகத் தானேனும் மருத்தே யேனும்

உறக்கமுடன் சிறுத்தேனும் நடக்கும் பாரு

உள்ளபடி தலைவலியும் நித்திரைபங்கங் காட்டும்

சிறப்பாக நாவுலிந்து தாகங் காணும்

சின்மயமாய் நாவின்மேல் மாவு தோன்றும்

கறுப்பான மலந்தல் கண்டு பின்னல்

கொதிப்புடனே மூத்தாய்குன்றி சிவந்திறங்குந் தானே.

தானுன கைகாலில் வடிபுங் காணுந்

தன்வையுள்ள பித்தந்தான் புண்போல் கொளந்
மனனுன திதோம்தான் காக்கித்துக் கொண்டு

மகிழ்வுடனே முகம்வெளுத்து வாடிப் போகும்

தேனான அன்பவிகாங் காண்ப துண்டு

தேனுவாக காமநூந்திரியில் அதிகங்காண் பதுண்டு
ஊனான காந்தான் காலைவிட்டுப் போகும்

உத்தமனே பின்புஅவன் நித்திரைசெய்வான் பாடு.

(471)

செங்கின்ற குணங்கனெல்லாம் அழகு காலைத்து

செயலாக அறுநா ளிருந்த பின்பு

மெய்கனிலை இருந்துவரும் காக்கி லப்போ

மெதுவாக சுருத்தான் உண்டாம் பாடு

ஐயமில்லை அப்போது வியர்வை தோன்றி

அப்பனே உண்ணமுடன் வேதனையும் போகும்

கைகால் விதனமெல்லாம் அற்றுப் பின்பு

கனமான நாடிதான் சரியாய்ப் போமே.

(472)

சரியாகப் போனபின்பு காமே தோன்று

செப்பமுடன் திரோகஸ்திதி கான்பட் டுண்டாம்

குறியான இச்சகத்தில் துர்க்குணமே யில்லை

கொப்பவனே இதுதோத்து வியாதி யில்லை

கிறப்பாக இதில்கொஞ்சம் விகாரத் தோன்றி

கிற்பனமாய் பிரஸப காமே யென்பார்

நறியான இந்மல்தான் தோன்று மாகில்

குடிகெடுத்த காசகா மென்பார் காணே.

(473)

என்கின்ற வார்த்தா விருக்கு மாகில்

என்மகனே பித்தகா மென்று சொல்வார்

உன்கின்ற வயிற்றின்மேல் போகும்ல் தோன்றில்

உத்தமனே மந்தகாம் என்று சொல்வார்

சின்மயமாய் குணக்காணும் விதத்தைக் கண்டு

சிற்பனமாய் பலபேரை யதற்கு இட்டு

பலவிதமாய் சுரப்பேரை விட்தி த்துப்

பாடினும் முன்னாலில் பண்பாய்த் தானே.

(474)

பண்பான சிதவாய்வு மலபர் நங்கள்

பண்பான அபக்குவ போலனம் செவ்வநிலும்
கண்ணியமாய் வெய்யிலில் திவ் தானும்

கதிப்பக பட்சணங்கள் திவ் தானும்
தன்மைமுள்ள இச்சகங்கள் காணும் பாரு

தக்காய் இதுநா மருந்து கேளு
பண்டதலே காணென்ற மருந்துக் கொதிப்பைப்
பதிலாக்ரு உப்புபேதிக்கு மயவாய் நயே. (475)

பேதிக்குக் கிடைத்தாக்கால் மலக்கட்டுப் போகும்

பெலமான காமெல்லாம் தனிந்து போகும்
ஆதியென்ற அசனத்தைக் குறைக்கச் செய்வாய்

அப்பனே அநினுலே பலந்துன்றி ஹக்கால்
பாதியென்ற பலவிகொடுக்கும் மருத்தைத் தந்தால்

பலிச்சென்று தாருட்டய முண்டாய் பாரு
நதியாய் மருந்துகளைக் கொடுத்தா விராய்
இச்சயமாய்ச் சாமெல்லாம் நின்று போமே. (476)

போமடா ரசபற்பம் அஞ்சனக்கல் பற்பம்

பொங்கமுடன் தான்செய்து இண்ணுஞ் சேர்த்து
மேமுடன் இவில்தான் கொடுத்தா யானால்

இச்சயமாய் மலபந்தம் நீங்கிப் போகும்
ஆமாய் பூசபற்பம் தன்னை யப்பா

உத்தமனே தேவில்தான் கொடுக்கும் போது
சாமடா சாங்குள்தான் கூட்டை விட்டு
சந்தியமாய் போகுவாய் சாணம் விட்டு. (477)

சாலத்தை விட்டுச்சுயம் போவ தற்குத்

தனியாக இவ்வமென்று சொல்லக் கேளு
வடவான காலிலம் பொட்டி ஓப்பை

வண்மைமுடன் முக்கால்படி சுத்த நிலில்
படியவே கரைந்துவிட்டுத் தேனுஞ் சேர்த்து

பண்பாக இனிப்பெத்தி கோகி தன்னைக்
குடிக்கவே செய்தாக்கால் சாந்தா வின்று

சுற்றமுள்ள வியர்வெனதுன் நோன்றும் பாரே. (478)

பாபா முத்திர்தான் அநெக் தோன்றும்
 பத்தியாயர் வக்கணங்கள் செழுவல் பொதும்
 கரமாயவங்கத்தி கொடுக்க வரதும்
 கொப்பனவே முனிடப்பு நீக்கினுக் தான்
 கொடா துப்பணந்தான் அநெக் கட்டிகம்
 செவ்வாயர் முனிடப்பு நீக்கி விட்டால்
 பொன் பொங்கெட்டுப் போன தானே
 சரியான அகாயம் கொடுத்தி டாடுதே. (479)

சன்னி பாத சுரம்.

கொடுத்திட்ட சன்னிபாத சுவைதையக் கேளாய்
 கொடுத்தான் அந்தகாய் எஜம்புருக்கி காழுத்தானே
 அடுத்திட்ட விஷகாமும் உட்காய்ச்ச லுந்தான்
 அப்பனே இதோடு செலும் பாத
 சந்தமுடன் துரித்திற்கும் காந்தமுடன் பட்டோர்க்கும்
 சரியாக இத்தகாய் காணு மென்று
 கொடுத்திட்ட முக்கனிலே சொன்னோம் மரு
 துரிப்பதனைச் சொல்லுகிறேன் துரிப்பாய்க் கேளு (480)

கேளாய விஷக்காற்று சரித்திலே தான்
 கெனிதமுடன் அனுர்த்து சிலபன் நங்கி
 பாளான சுமந்தா னுள்ளுந்தே தான்
 பக்தவாயம்த் தானிருக்கும் வேளை தன்வில்
 பாளாய குளிர் துமட்டன் பரிபின்மை தாகம்
 கைமான ஆயாசம் தனைவிடிக் காணும்
 கேளான காமமுதான் வெளியே தோன்றில்
 தீதோகத்தான் கண்ணமொடு ஷடந்தி யாமே. (481)

ஆயாப நாகமொடு மலம்பிடித்த மாரும்
 அப்பனே கடிதான் கைகமாய்த் செல்லும்
 ஷடப காவலித்து ஆயாசத் தோடு
 உத்தமனே உடம்பெல்லாய் வலியே காணும்
 காமா இரவில் காழிகை மாரி
 கைகமாய் பரிக்கையின்தான் துக்க வெட்டா
 காமா இச்சாத்தின் பெரி யானதும்
 துக்கதா மானதொடு துரியாய் கேளே. (482)

பாபா சரித்தில் கொகந்தாயைப் போல்
 பண்பான தழும்புகள்தான் காண்ப துண்டு
 பொய் சாங்கன். அஞ்சா களில்
 சீசயமம் இந்நாஸ்கில் காணும் பாரு
 காணின் அத்தழும்பை விடா ஸுத்தில்
 கொப்பன வெ ஈறாந்துவிடும் தீகாக் தன்வில்
 சீடா சிறுசாகச் சரித்தில் தான்
 சிற்பாசாகப் பெரிதாகக் காணும் மாடே. (483)

காணுகின்ற காணெகம் போலே யாபா
 கதீப்பாகத் தழும்புகள்தான் எழும்பும் பாரு
 பூனவே முக்கியமாய் மாபுலவிற்கில் காணும்
 பனிதழுடன் பின்னிலை கைகாக்கவிடும் காணும்
 பெனியே காமி ருக்கும் வரையி லாபா
 பெலமன தழும்புகளும் இருக்கும் பாரு
 ஆனியே பெரியோர்க்கு எப்போதும் காணும்
 அப்பனே குழந்தைக்கு தோன்று தையா. (484)

அப்பனென் சாங்கண்டு ஒருவாள் தன்வில்
 அப்பனே தலைவலியும் அதிகங் காணும்
 மெய்யாக அரோசிகமும் காணும் பாரு
 மெதுவாக ஸாசனையும் பரி தோன்றாது
 பையான பேதியுடன் வாந்தி காணு
 பார்வாக்குக் கறுத்துமே வறட்சி காணும்
 மெய்யாக சாட்டியஜாட்டிய மதிக் மாணல்
 மெத்தனவே காக்கறுத்து வாய்துர்க்கந்த மாமே. (485)

ஆமடா பற்களில்தான் ஊத்தை ரோம்ப
 ஆனதென்று ஈரத்தாத்தில் விகற்பத் தோன்ற
 நாமடா பலவாறு மிகுந்தாலுந்தான் கன்மையுள்ள
 பெலன் முற்றுப் கெட்டுப் போகும்
 ஓமடா மடுக்கையில்நான் பளாக் கூட
 உத்தமனே சக்தியற்றுப் போவன் பாரு
 தேமடா ருகர்மெத்த வாடிப் போகும்
 தெளிவான முகம்கையில் கொறுக்கைகலி காணும்
 தானே. (486)

தானுன வித்தலுந்தான் கண்ணும் பாத்

தன்னைமுள்ள ஒருவன் விகடன் தோன்ற
மன்னுன பேர்த்தால் சித்திக்கு தென்படு

பெரும்புத்து பேசும் விவரம் போயினுலே
தெனும் போகும் சாத்தியம் மானகி

தெளிவாக ஒருவரும் பின்பு அளிப்பா
மன்னுன விகடந்தான் சிந்து போகும்

சிந்து போகாது மெதுவாய் போமே. (487)

பெறுவான திருநாத்தின் அடை நடைத்தால்

முடிச்சையால் பெருமக்கள் அண்டு அடை
படுவாக மந்தகெதி மணமும் பாத்

பெருமக்கள் கையாடல் தெரிதல் மட்டால்
சிறியல் புழுதித்தின் விவரி உண்டு

கண்ணத்தின் துணைத்தான் கண்ணம் பாத்
தெரிப்பாள் கையாடல் சாத்தியத்தின் கையாடல்

கையாடல் கையாடல் துணைத்து போமே. (488)

தானுன வித்தலுந்தான் தானுன வித்த

தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்
மந்தகெதி கையாடல் சித்தி யாதும்

மந்தகெதி கையாடல் சித்தி யாதும்
தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்

தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்
தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்

தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும். (489)

தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்

தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்
தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்

தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்
தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்

தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்
தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும்

தெரித்தால் கையாடல் சித்தி யாதும். (490)

கேளா அந்நிகழினம் மூத்திர அடைப்பு

கேணிதமாப் தெரியாமல் மனமிங்கி இக்கால்
காளா படுக்கையுட துணி யுறந்து

நலமான திரைத்தில் எத்தங் கண்டால்
கேளா காத்தான் பின்னுக் கேகி

தேளிவான கொறுக்கைவலி பிரேதமுகமும் கண்டு
வளா சுவாசமுடன் உறக்கங் கண்டால்

வளவான உறக்கமுடன் மரண மாமே. (491)

மாணமாம் சன்னிபாத காத்து மப்பா

மகத்தான அதிரா சன்னிபாத காத்துக்கே தான்
விண்ணமாயி உள்ளதொரு வித்தியாசத் தன்னை

விள்ளுகிறேன் வியாதி விவா மாக
பூணமுள்ள சன்னிபாத காத்தில் காணும்

புண்கழும்பு கம்பனிபூச்சிப் பழறொ மா மிகக்காட்டும்
தருணமாயி ஓரைத்து இருநால் நாளில்

தான்கண்டு சுயந்தீங்கும் வகையில் தானே. (492)

வளவான பெதிதான் காண்ப தில்லை

வலுவான எத்தபெதி யாக மாட்டா
திரையான குடவில்தான் அண முண்டாகாது

தினமுடனே எவருக்குங் காண்ப துண்டு
குறைதான காம்பிட்டால் அப்பா கேளு

குணிதமாப் மறுபடியும் வந்தி டாது
மறையாத கரேழுமுனைவு தான் வரையில்

முக்கியமாய் காங்குக்கு முண்மை தானே. (493)

தானான அதிரா சன்னிபாதத்தில் தான்

கனறும் தாழம்பதனைச் சொல்லக் கேளு
மானா போஜம்புஜம் ஏறமார்ப் புள்ளி

மாந்தருக்குந் தானிருக்கும் மகிமை பாரு
கானான எழமுதல் கெடுபாளைக் குள்ளே

உத்தமனே மாற்றமுதாது வயிற்றில் தொணும் பரு
கேளுவ பள்ளித்தில் கற்ற மப்பா

தேளிவாக ஒருவேளை தோன்று தானே. (494)

ஆமடா மறைந்துமே மூன்று நாள்
 அப்பனே வெறுத்தில் தேன்றும் பாரு
 நாமடா பேதிதான் கானும் பாரு
 ஸ்ரீமான் சத்தபெதி காண்பதுவு முண்டு
 ஸ்ரீமடா சிறுகுடலின் கோளங்கன் தானும்
 உத்தமனே புண்ணுகிப் போன தானும்
 தேமடா பெருங்குடலுக்குச் சம் பத்தில்
 நிறமான புண்கள் தானதிக மாமே. (495)

அதிகமாம் யெளவன பருவத்தி ல்லா
 அப்பனே இன்னொய்தான் கானும் பாரு
 சதிசெய்யும் இச்சாந்தான் மெத்த துஷ்டன்
 சதிராகச் சுரம்விட்டு மறுபடியும் கானும்
 நிதியாக ஒருமாதம் வணங்கி ல்லா
 நிச்சயமாக இச்சாந்தா விடுக்கும் பாரு
 மதியுடனே மருந்துகெள் இன்னொய் கப்பா
 மாநிலத்தில் கண்டுநீ தெரிந்து கொள்ளே. (496)

கொள்ளவே சச்சிதானந்த மாத்திரை தான்
 சொல்வென் குடிகெடுத்த சுரமதுதான் தீரவேண்டி.
 அள்ளவே ரசம்கெந்தி நாடி மூன்றும்
 அடைவாக ஓடிடையா யெடுத்துக் கொள்வாய்
 துள்ளவே ஜாதிக்கார் மூன்று பங்கு
 துகையான இனத்துக்கு சாமமாகும் பாரு
 நெள்ளவே இவையெல்லாம் இஞ்சிச் சாற்றில்
 திளமுன்று பாளரைத்துக் குன்றி செய்யே. (497)

செய்தமின்பு நிரலுலத்தி மாத்திரை யாக
 செய்வதத் தேவில்தான் சயந்தா மானுல்
 பையனே சுரம்முற்றும் நிக்ஞம் பாரு
 பாம்பரையாய் நூலுண்டு சென்ற வேம்பின்
 வையனே பட்டைதனை இடுத்துப் போட்டு
 ஸ்ரீமான் கடியந்தான் செய்து கொண்டு
 கொய்யனே பள்ளிகையாகி நீட்டினுக் கால்
 குடிகெடுத்த சுரமெல்லாம் ஓடிப் போமே. (498)

அதிசார சன்னி பாத சுரம்.

ஒழுவதும் அதிசார சன்னிபாதத் தன்னை
 உரைக்கின்றேன் தீயநிய உண்கை யாக
 கூடவே புட்ப்பாசி ஐப்பசி கார்த்திகை
 ஸ்மரண மாதத்தில் உண்டா கின்ற
 வடையாய் வீடுகின்ற சாக்கையின் காற்றும்
 கடுவன்ற அழகன் மயிசத்தின் காற்றும்
 கூடவே உற்பத்தி யான தானே
 குழகெடுத்த காமதுதான் வந்தும் பாடு. (499)

பாடா இக்காற்று பாட்ட மேற்கு
 பக்குவமாய் இன்னோடான் தாக்குப் பாடு
 கூறுவான் அதின் குணத்தை விபரமாக
 கொப்பனனை இத்தச்சுரம் மெதுவின் கானும்
 விரைவ சரித்தான் ஆயாசத் தொடு
 ஸ்மரண ஒருவிதமா யிருக்கு ம்பா
 கூடவே சோயாளி தெயான் பாடு
 தளையத்தில் இத்தனிதம் கானும் சொன்னோம். (500)

சொன்னோமே ஓரென்று நான்தான் சென்ற
 சுரப்பாக சிவிரிஜாப்பு தலைவெழுந் தாகம்
 பன்னோமே பரிமின்மை கைகால் சோயும்
 பக்குவமாய் இதுமுன்னால் தோன்றி மின்பு
 அன்னோமே துர்ப்பலரும் கைக நாடு
 அப்பனை பேதியுடன் மயக்கம் கானும்
 பின்னமாய் இரவில்மெத்த உடம்பு காயும்
 பொறி அயர்ந்து தூக்கத்தான் வராதன்றி. (501)

வராத தூக்கத்தான் அதிகம் பாடு
 வந்ததற்குக் களைப்புத்தான் மாறிப் போதும்
 பொராத வியாகடலும் நா ஷுவிந்து
 பொலிவாக அழக்கடைத்து வறியு புண்ணும்
 நிராத இத்தநிகள் மெதுவின் வந்து
 திண்பத்தில் திடுக்கத்தில் சொல்லக் கேளு
 பாடுத கொங்கை நழும் புண்டாய்
 வந்தனை போய்ப்பு நெத்தான் கானும். (502)

காணுமடா சிறுபுள்ளி மாம்புயிற்றி லப்பா
 கனமாகக் காணுது வாட்டமாய்த் தோன்றும்
 பேணியே அழுத்தினால் மறைந்து போகும்
 பின்பு இரண்டுநாள் சென்றால் நூதனமாய்க் காணும்
 கோணியே சுரம்நிற்கும் வரையி லப்பா
 நுணமுடனே கண்டுமே மறைந்து கொள்ளும்
 ஆணியே பதிமுள்ளும் நாளி லப்பா
 அப்பனே வியர்க்குருபோல் காட்டும் பாரு. (503)

காட்டியே பொறிகள்தான் கழுத்து மாப்பு
 கனமான வயிறுதொடை கவுட்டில் தாலும்
 பூட்டியே காணுமடா அப்போது கேளு
 பொங்கமுடன் சரீரம் உஷ்ண மாகும்
 நாட்டியே வியர்வைதான் உண்டாம் பாரு
 கலமான விகாரமுடன் இசிவு விக் கல்
 தீட்டியே காதிசைச்சல் செவிடு பலவீனம்
 திரண்ட சர்வாங்கம் வேதனையோ டன்னங்கேளு. (504)

கேளடா வயிறுபொருமல் அடிவயிற்றில் தான்
 கெணிதமுடன் வலதுபக்கங் கவுட்டி லேதான்
 நாளடா அழுத்தினாக்கால் வேதனையுங் காணும்
 கலமான ரோகந்தா வதிக மானால்
 தேளடா குடலில்தான் வாய்வு சேர்ந்து
 தெளிவான வயிறுவீர்த்துக் கொள்ளும் பாரு
 பாளடா குமட்டலுடன் வாந்தி யுண்டாம்
 பண்பான இச்சுரத்தின் குண மிதாமே. (505)

ஆமடா பதினாலாம் நாளில் அப்பா
 அப்பனே பேதிதா வதிக மாகும்
 ஓமடா இரத்தமுந்தான் காண்ப துண்டு
 உத்தமனே சிலருக்கு ரத்தக்கழிச்சல் காணும்
 கேமடா மூர்ச்சையுடன் மயக்கங் காணும்
 நெறியான குடல்புண்ணாய் ரத்தத் தோன்றும்
 ஊமடா ரணத்தாலே குடல்து வாரமாகி
 உறுதியாக பேதியால் முகக்களை யற்றுப்போமே. (506)

அற்றிப்பிப் புகுமட்டலுடன் வாந்தி கண்டால்
 அப்பனே குடலில்தான் துவாரங் கண்டதென்று
 ஒப்பிதமாய் நிச்சயமாய் தெரிந்து கொள்ளு
 உள்ளபடி இச்சூத்திரில் தானே அப்பா
 சிற்பனமாய் மூளை புப்புசந் தன்னில்
 சிறப்பாக வியாழிகண்டு கொல்வ துண்டு
 அற்புதமாய் ஒருமாதம் வரையி லப்பா
 ஆனஇந்தச் சுரந்தா விடுக்கும் பாரே. (507)

இருந்திட்ட காந்தான் போன பின்பு
 இதமாக மறுபடியும் காண்ப துண்டு
 தெரிந்துகொள் இச்சூத்தான் குடலை யப்பா
 தீப்புண்ணாய்ச் செய்வதுவே இன்னேய் கேர்மை
 மறந்து அதைப்பார்க்கா விட்டால் மோசம்
 மெத்தமருந்து களைவிடாமாய்ச் செய்ய வேணும்
 நிறைந்த குரு அருளாலே கைபாகம்
 நியறியச் சிகிச்சைதனை சொல்லேன் பாரே. (508)

சொல்லுகிறேன் பதினைந்து நெல்லிடைதான் அப்பா
 சுகமான காசுக்கட்டி அதனை வாங்கி
 வெல்லுகின்ற சன்னலெங்கப் பட்டை யப்பா
 விதமாகப் பத்து நெல்லிடை தான் வாங்கு
 தொல்லைதீர் அரைநெல்லிடை அபிவி வாங்கு
 துகையாகக் கல்வத்தி லிட்டு நீயும்
 வல்வினையாய்ப் பொடிசெய்து இாண்டு வேளை.
 வகையுடனே தேவில்தான் கொடுப்பாய் நீயே. (509)

கொடுத்திடுவாய் இப்படியே மூன்று நாள்தான்
 குணமாகும் பாருந் அதிசய சன்னிபாதம்
 அடுத்திட்ட காமபுரிக்கு வேம்பின் கலாயம்
 அப்பனே முன்போல கொடுப்பாய் யப்பா
 தொடுத்திட்ட பத்தியந்தான் கஞ்சி ஈவாய்
 தொலையாத அன்னத்தைக் கொடுத்த திடாதே
 உடுத்தநாய் தீர்ந்துமே வருமே யாகில்
 தான் அன்னங் கொடுப்பாய் வியாதி யோர்க்கே. (510)

புனராவர்த்தி சுரம்.

கேளடா மறுக்களித்து காந் தனக்கு
 கெடியான புனராவர்த்திக் சுரமே என்பார்
 நாளடா சுரம்விட்டு உடல்வலுக் கும்போது
 நலங்கெட்ட இத்தகரம் காணும் பாரு
 வாளடா அதின்குணத்தைச் சொல்லக் கேளு
 வளமான சுரந்தான் தீரேது வாய்க்கானும்
 தேளடா குளிருடனே தலைவலியுங் கண்டு
 திரேகத்தில் வேதனையுஞ் சுரமுங் காணும். (511)

காணுகின்ற வேளையிலே சொல்லக் கேளு
 களமான உண்ணமுடன் ஏக்கம் வாந்தி
 பூணியே குலைவயிற்றில் வேதனையுங் கண்டு
 பொல்லாத தாகமுடன் தீவிரநாடி காணும்
 பேணியே நாவெனாத்து வெளிச்சம் சத்தம்
 பெலமாக சரீரவேதனையும் மெத்தவுங் கண்டு
 ஆணியாய் இரவில்தான் சுரம் அதிகமாகி
 அப்பனே நித்திரைதான் வரா தன்றே. (512)

அன்றான மலபந்த மாகிப் பின்பு
 அப்பனே மூத்திரமும் சிவந்து குன்றும்
 நன்றாக ஒருவேளை மஞ்சள் காமாலை
 நலமுடனே தளர்ச்சி வந்த சரிக்கும்
 குன்றால் ஓரைந்து நாளுக்கு மேலும்
 குணமான ஓடிழு நாளுக் குள்ளும்
 பண்டான சர்வாங்கம் வேர்வை கண்டு
 பதறியே சுரம்விட்டு ஓடும் பாரே. (513)

ஓடிவிட்ட தென்றுசொல்லி ரோயாவி யப்பா
 உள்ளத்தில் எண்ணியே இருக்கும் போது
 நாடியே சுரங்கண்ட பதினாலாம் நாளும்
 நலமான சுரம்விட்ட ஏழாம் நாளில்
 தேடியே மறுபடியும் முன்குறிகள் கண்டு
 தீறமாகச் சுரந்தான் வருகும் பாரு
 வாடியே மூனுநாலு தினத்தி லப்பா
 வளமான வியர்வைதான் பிடிக்குங் காணே. (514)

பிறக்குமடா சிலந்தி இரண்டுமூன்று நாவு
 பெண்பக அஞ்சுதாம் காண்ப துண்டு
 உறக்கமாய் துர்ப்பலங்க ளாகி மெத்த
 உத்தமனே காப்பாதம் நன்னில் வீக்கம்
 செறுக்கியே கட்டிகளும் கண்ணைய காணும்
 சித்தறியே இவைகளுங் கண்ட தாலுல்
 தீர்க்காமாய்ச் சுரர்விடவே நாள்தான் செல்லும்
 தீங்கான இச்சாந்தான் கொல்ல தில்லை. (515)

இல்லை யடா சூர்ச்சை கண்டால் கொல்லும் பாரு
 இதுமான் யகிந்தன்டம் பிலிகு மு மப்பா
 தொல்லையாய்ப் பருத்துவிடும் இங்கோ யோர்க்கு
 தொல்லிலகில் மருத்துவைச் சொல்லக் கேளு
 வல்லினசெய் மாத்திரைகள் ஒன்று மாகா
 வன்பான துர்மலத்தை வெளியே போக்கி
 பலவிதமாய் உண்ணங்கள் செய்து கொண்டு
 பார்அபிவி மாத்திரையை நயந்தால் போமே. (516)

சீத சுரம்.

போமடா விஷக்காற்றால் குளிருண் டாகி
 பொங்கமுடன் நடுக்கலுடன் உண்ணங் கண்டு
 ஆமடா வியர்வைரின்பு கண்ட தாலுல்
 அப்பனே சுரத்தான் விட்டுப் போதும்
 ஒமடா மறுபடியும் போராடு கின்ற
 உத்தமனே சுரத்திற்கு வீதகாமே என்பார்
 நாமடா இதனுடைய பிரிவு தன்னை
 காட்டுவேன் நியாய நூட்டு வேனே. (517)

காட்டுவேன் இதில்சாதி மூன்றே யுண்டாம்
 நலமான கொற்ற சுரந்தா னென்று
 பூட்டுவேன் திரிமாஸுக சுரந்தா னென்று
 பொல்லை நான்காமுறைச் சுரந்தா னென்று
 காட்டுவேன் இதனுடைய குணத்தை முற்றும்
 கண்டதமாய் நியறியும் விதத்தைக் கேளு
 தீட்டுவேன் திவமும் உண்டா கின்ற
 தியானசுரத்தான் ஏதாறிய சுரத்தான் பாரே. (518)

பாரடா ஒன்றைவிட்டு ஒருநா ளப்பா
 பகர்த்துமே வருகின்ற கரத் தனக்கு
 நேரடா மூணாமரல் சுரமே யென்பார்
 நிச்சயமாய் இரண்டு நாள்தான் விட்டு
 நூரடா காணுகின்ற கரத் தனக்கு
 நலமான நாலாமரல் சுரமே என்பார்
 கூரடா கிரமந்தப்பி இச்சுரங்கள் தான்
 குணமாக வருவதும் உண்டு பாரே. (519)

உண்டான நினத்திற்கு இருமுறையுங் காணும்
 உத்தமனே மறுநாள்தான் ஒருமுறைதான் காணும்
 நன்றாக ஒருவேளை அஞ்சா ரேழு
 நலமான இருநான்கு ஒன்பது பத்தில்
 பண்டாக சிலருக்குக் காண்ப துண்டு
 பாங்காக மாசத்துக் கொருமுறை தூவப்பா
 மிண்டாகக் காணுகின்ற பேரு முண்டு
 மேலான காரணத்தைச் சொல்லக் கேளே. (520)

கேளடா இதில்சமயம் மூன்றே யுண்டு
 கெடாதான சிததெண்ணம் சுவேத பாகும்
 நாளடா சீதசமய லட்சணத்தைக் கேளு
 நலமான ஆயாசம் நெட்டுநுப்பு கொட்டாவி
 பாளடா திமிருடனே ஈல்குழியில் அப்பா
 பாங்காகப் பிசைவது போலி ருக்கும்
 தேவடா முகம்வாடிப் பின்பு கேளு
 தெளிவாக மூத்திரந்தா விறங்கும் பாரே. (521)

இறங்கியபின் முதுகில் ஐஸுப் புண்டாகி
 ஈமாய் தண்ணியை யடிப்பதுபோலே தோணும்
 உறங்கியே பற்கள்தா வடித்துக் கொள்ளும்
 உள்நடுக்குடனே திரிகம் ஈகரப் புண்டாகும்
 திங்கியே கரசானம் உதறும் பாரு
 திறமான சிம்முதுகு இடுப்ப தனில்
 நடுங்கியே வேதனையும் மிகஉண் டாகும்
 நலமான நகங்கள்தான் கறுத்துப் போமே. (522)

கறுத்தின்பு ஈழத்திந்தான் னநிக மாகும்
 கனமன் ஈழத்தான் மயபடத் தோடும்
 தடுத்திருக்கும் கபாவந்தா னநிக மாகும்
 நக்காமல் திடுகத்தைக் குலுக்கும் பாரு
 பதித்தெரு உண்ணசமய லட்சணத் தன்னை
 பக்துமடம்ச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
 குறித்தெரு முன்குணங்கள் எல்லாம் கண்டு
 குபிலென்று உண்ணத்தான் நிறுத்தத் தானே. (523)

தானு சிறந்தான் உண்ண மாகி
 தன்மையுள்ள சிகப்புறும் தோன்றும் பாரு
 தேனன் மகத்தான் மினுமினுப்பும் காட்டும்
 தடுத்திருக்கும் பொர்வைதனைச் சகிக்க மாட்டான்
 மானு கண்கள்தான் சிவந்து காட்டும்
 மகத்தான் சிவோபயம் வெதனைடி முண்டாம்
 ஈனன் ஈழத்தான் மயபடத்து ஓகும்
 உள்ளமது நாகத்தா னநிக மாகும். (524)

அநிகமார் ஈழத்திந்தான் சிவந்து குன்றி
 அம்பனே இறங்கியே பிதற்றல் காணும்
 பதியான கவெரு சமய லட்சணங்கள்
 மாய்பனே வடம்போது விகற்பம் கெளு
 சதியான முன்குணங்கள் கொஞ்சங் கண்டு
 சிறத்தில் வியர்வைதான் காணும் பாரு
 பதியாக மூங்கழித்து தன்னி லப்பா
 பக்துமடம் சொன்னாரன் தோன்றும் பாடு (525)

தோன்றினதின் திடுகமெல்லாம் வியர்வை தோன்றும்
 தோன்னைரை உண்ணத்தான் நங்கிப் போகும்
 ணன்றினதெர் கபத்தான் தனிமயம் போகும்
 உத்தமனே களசமுந்தான் மெதுவாய்ப் போகும்
 இன்றினதெர் ஈழத்திந்தான் புளிப்புக்காணும்
 அம்பனே ரொகிதான் சகித் திருப்பான்
 சான்றோர்கள் இன்னோய்தான் உண்டாகும் காலம்
 சொன்னபா காணுங்கூர் சொன்னேன் பாரு. (526)

சொல்லுனை தினச்சாந்தான் காலை தன்னில்
 நிறமாகக் காணுமடா நிறமை பாரு
 கொல்லுகின்ற துன்றமுறைச் சந்தா னப்பா
 குவையத்தில் மத்தியானம் தன்னில் காணும்
 நல்லுகிறென் நான்காமுறைச் சாரோ வென்னில்
 ஸமைய சமயத்தை தன்னில் காணும்
 தொல்லுலகில் இப்படியே காணு மென்று
 சொன்னார்கள் நான்களிதான் சுகமாய்த் தானே. (527)

சமயம் திகழத் தன்னி லப்பா
 சொல்லுகிறென் பிலிசுந்தான் பெருத்துப் போகும்
 இகமதிலே அதற்குத்தான் சாக்கட்டி யென்பார்
 என்மகளை அநனுடைய காணத்ததைக் கெளு
 பகையான குளிச்சமயம் தன்னி லப்பா
 பண்பான சநுத்தின் தத்த மப்பா
 தொகையான பீலிகத்திற் குள்ளே போய்
 தேய்வதாலே கட்டி யென்று பேசு மாச்சே. (528)

ஆச்சார இதுதி மருத்து கெளு
 அப்பனை முருலில்தான் பெதிக் கிவ்வாய்
 காச்சார முன்சொன்ன மருத்து தன்னே
 பந்துமாய்ச் சாக்கடியம் தன்னி லீவாய்
 பொச்சார காமச்சலுடன் கட்டி வந்தால்
 களிப்பாக அன்னபெதி செத்தா மவாய்
 பொச்சார காமமுதல் மாடி மெல்லாய்
 பொருடே உடனிடம் போசுந் பாடு. (529)

பாபா இச்சாத்தின் வகையைக் கெளு
 பண்பாக ஒதுகளை தனிமம் பாரு
 கொடா ஒதுகளை அதிக மருதம்
 சீசயா மிதற்குத்தான் சந்தகாமே யென்பார்
 கொடா சீதகாம் போனே தானே
 இச்சாமாய்க் குணங்காணும் சீர்மை தானும்
 கூறடா சீதகாம் விட்டுவிட்டுத் தோன்றும்
 கொம்பனவே இச்சாமந்தான் விடா தென்றே. (530)

விடரால் தணிந்திருக்கும் சுயம் தப்பா
 விட்டாப்போல் காணுமடா மாந் தருக்கு
 தடையின்று மலம்போகும் நீருண் டாகும்
 திரேகத்தில் சுாமரோம்ப அதிகங் காட்டும்
 முடையான மளச்சுர மிதுரா வென்பார்
 முக்கியமாய் காவகத்துச் சுயம் தென்பார்
 படையான பலநாமம் இதற்குச் சொல்வார்
 பாங்கான இதன்சூழியைப் பகரக் கேளே. (531)

கேளடா முதலில்தான் குவிநுண் டாகி
 கொப்பனவே சுரங்கண்டு திரேகம் மெத்த
 நாளடா உஷ்ணமுடன் சிரோவேதனையும் காணும்
 கலமான மயக்கமுடன் பிரமையும் தோன்றும்
 கேளடா நாடிதான் படபடத் தோடும்
 குப்பென்று நாவுலர்ந்து வெள்ளை காட்டும்
 தேளடா குமட்டலுடன் வாந்தி காணும்
 தேவிவான ஈரத்தூழி வேதனைதான் செய்யும். (532)

செய்யுமடா சுவாசமொடு முட்டல் காணும்
 சுகமான மாற்படைப் பதுபோலே தோன்றும்
 கொய்யுமடா இருமலுடன் முகமும் வாடும்
 கொப்பனவே முத்திரந்தான் சிவந்து குன்றி
 பையவே இறங்குமடா அதில் தானுப்பு
 பண்புடனே அதிகமா யிருக்கும் பாரு
 உயவே சுரந்தணியும் பொது அப்பா
 கலமான முத்திரந்தா விறங்கும் பாடு. (533)

இறங்கும்போது சுரந்தான் காலையில் தான்
 இன்னமாய்த் தானிருந்து மத்தியான மாப்பா
 திரங்கியே வருமடா மாலை தன்வில்
 திறமாக அதிகரித்து இரவில் தானும்
 சொடுத்துமே வெகுநேரம் இருக்கும் பாரு
 சொல்லுகிறேன் வேதனை பேசிதான் காணும்
 பரந்துமே பித்தத்தின் சேட்டை மிழி
 பாரான வாந்திதா எதிக மாடும். (534)

ஆமடா இதற்குத்தான் தகுந்த சிகிச்சை
 அப்பனை செய்யாவிட்டால் தீரேகந் தன்னை
 லுமடா துர்ப்பவமா ஆக்கிப் பின்பு
 உத்தமனை காமாலை நீர்க்கோவை காணும்
 நாமடா ஆசனத்தில் துலிஷைஞ் செய்யும்
 உண்பாக உள்ளடங்கி சுரமெ நிற்கும்
 தேமடா சித்கரம் சிகிச்சை தன்னை
 தீவிரமாய் இதற்குத்தான் செய்வாய் நியெ. (535)

விஸ்போடக சுரம்.

செங்கின்ற விஸ்போடக சுரம் தன்னை
 சொபுகிறேன் நியநியத் திறமங்க் கேளு
 பெங்கின்ற வகுநிநால் தன்னைப் பாரு
 பெலமாக அநிங்குணத்தைத் தனியாய்ச் சொன்னோம்
 உய்கின்ற அந்நாலால் அதற்குச் சிகிச்சை
 உத்தமனை நியநித்து உண்மை சொல்லு
 கைகின்ற சுரம்சன்னி தோஷம் யாவும்
 நாட்டுவேன் தனிக்குணமாய் இதன்பின் தானே. (536)

கீல்வாத ரோகம்.

தானான கீல்வாத ரோகம் பெனா
 சாற்றுக்கிறேன் நியநிய விபா மாக
 மானான வாய்வுரோகம் வாத ரோகம்
 மகத்தான முடக்குவாய்வு முடக்கு வாதம்
 தேனான சந்திக சிலெட்டும ரோகம்
 தெளிவான கைகாலில் பிடிப்பு ரோகம்
 ஊனான ரசவாதம் நூலைக் கட்டு
 உத்தமனை சந்திவாதம் வாதநூலை யாமெ. (537)

ஆமென்ற இத்தனையும் அதற்குப் போரம்
 அப்பனை இதுநேரும் விசை கேளு
 போமெனான் ரச துத்யத் தினுலை
 பொல்லாத இத்தனைய் காணும் பாரு
 நாமெனான் முழுங்கால்கள் பெரிய கிண்கள்
 உண்மையுடன் அதைச்சுற்றி இருக்கும் சன்னின்
 சிமெவுப் சன்னிக்கு வலிகள் கண்டால்
 சிறப்பாக இத்தனோங்கள் வாதமும் பாரே. (538)

டாடா இநிலின்னி ஜாதி யண்டு
 பக்குவமாய் தீவிரம் சாத்திகம் என இரண்டேயாகும்
 கூறுவேன் தீவிரத்தின் குணத்தைக் கேளு
 குடுகெடுத்த நேயதுதான் மேலே செல்லும்
 நோடா கைகால்களில் வேதனைதான் கண்டு
 சிச்சயமாய்ப் பிறகு அது அதிகமாகும்
 பேரடா பெரியதொரு முட்கள்தான் வங்கி
 பின்னாசாம் புண்ணாய் வேதனையுஞ் செய்யும். (539)

செய்கின்ற கந்தா வதிகங் காணும்
 சொலாக அரட்டலூடன் புட்டல் காணும்
 உய்கின்ற கைகாலை அசைக்க ளாகா
 உத்தமனே விக்கந்தா வதிக மாகி
 பையனே அதிகப்பெரித் துணியே பட்டால்
 பளிச்சென்று அதிக வேதனையே காட்டும்
 கையனே தூர்வாசனை யுங் காணும்
 நலமான குமாரிதாரும் விரய்வையுண்டாம் பாரே. (540)

உண்டான வேளைதனில் நாடி தானும்
 உறுதியாய் ஓடுவா கையி லப்பா
 தண்டான மலமதுதான் கட்டிக் கொள்ளும்
 தீவிரமாய் நாவுமெல் நாவு தோன்றும்
 நண்டான உமிழ்கிர்தான் புளியாய்த் தோன்றும்
 நலமான மூத்திரத்தான் சிவந்து குன்றும்
 பண்டான மூத்திரத்தின் உப்பே மெத்த
 பார்முட்டின் வியாதிதன்னைச் சொல்லக் கேளே. (541)

கேளடா விஷத்தி லிந்த ரொகம்
 கெல்லான மூட்டைவிட்டு வேறு மூட்டுக்கு
 நாளடா போயப்போ வேதனைதான் செய்யும்
 நலமுடனே வறுவது முண்டு
 பாளான மூட்டினுட வாயு வப்பா
 பக்குவமா யிருதயத்துக்குச் செல்வது முண்டு
 தேளடா அதுமெத்தக் கெட்ட தாகும்
 செவிவாக இதைத்தான் ஒருவாத மென்பார்களே. (543)

காணுகின்ற நோயதுதான் தீர வெல்லுல்
 கண்டிப்பாய் உப்பினுட பேதிக் கிப்பாய்
 பூண்டிருக்கும் வேதனையோ டழலை தீர
 புண்ணியனை அழிவியைத்தான் ஈயந்தால் போகும்
 பாணியாய் பொட்டிலுப்புச் சுண்ணஞ் செய்து
 பக்குவமாய் வேம்பினுட கிஷாயத்தி லீயந்தால்
 கோணியை பொருமடா இந்த ரோகம்
 தொல்லுலகில் மாந்தருக்கு இன்னங் கேளே. (543)

இன்னங்கேள் அரவந்தான் மீதமாய்க் கொள்ளும்
 இப்புவிசில் பால்கஞ்சி கொள்ள லாகும்
 சொன்னதொரு சராயங் கொடுக்க லாகும்
 சுருக்கமான அக்கிவிமந்தம் அங்குஷ்ட வாதம்
 பின்னமுள்ள கிஸ்வதம் ரோகத்தவக்கு நீதான்
 பிணியார்க்கு சர்க்கனாதான் சேர்த்தி டாதே
 உன்விதமாய் ரோகியைத்தான் படுக்க வைத்து
 உத்தமனே பன்னந்தான் தேர்ச்சி செய்யே. (544)

தேறினதோர் இருதயத்தில் வியாதி சென்றால்
 தெளிவாக அதின்காடதான் வேக மாகும்
 ஊன்றினதோர் சப்தமுந்தான் விகல்ப மாகும்
 உத்தமனே சுரமுடனே சுவாசம்முட்டல் காணும்
 பாரிந்த வியாதிகண்டால் மழுக்கிக் தான்
 பண்பான கடுகுபத்து தன்னைப் போடு
 ரோன மூத்திரந்தா கெடுகமாக உச்சயமாய்த்
 தாவிறங்க மருந்து செய்யே. (545)

செய்கின்ற சாப்திகக் கிஸ்வாத ரோகம்
 செய்வதனைச் சொல்லுகிறேன் திறம தாக
 உய்கின்ற பிரமேகக் தன்னு ஸம்பா
 உத்தமனே காண்பதுவு முண்டு பாரு
 கையனே ராத்தியில் அடிக மாகும்
 நலமான உஷ்ணவாய்வு அதனால் தொன்றும்
 பையனே தற்செயலாய்க் காண்பதுவு முண்டு
 பணியாக இதில்முன்று குணங்க ளுண்டே. (546)

விதமாக இருப்பிஸ்நான் கண்ட தானால்
 வீரப்பாக இருப்பிலொரு பக்கத்தி லேனும்
 பதமாக இரண்டு பக்கத்தி லேனும்
 பக்குவமா யிருக்கின்ற கதைக ளப்போ
 அதமாக வலிகொடுத்து மோயாளி தன்னை
 அப்படியே படுக்கவைக்கும் இந்நோய் அப்பா
 சதையான துடையின் பின்புறத்தில் கண்டால்
 சத்தியாய் இருந்த ரசிவாத மாமே. (547)

வாதமாம் மார்பினுடை. சதைக்கே யேனும்
 வடிவுடைய அதனுடைய சவ்வுக் கேனும்
 போதமாய் உபத்திரவம் வந்த தானால்
 பொல்லாத உயோவாத மேன்றும் சொல்வார்
 சிதமாம் முச்சுப்பிடிப்பு என்னும் பேராம்
 சிதையாத திரோகந்தா வலுத்த போது
 போதமாய்ச் சதைகள்தான் பச்சைப் புண்ணாய்
 கொண்டு பெலமாகக்காணுகிற மோப்தா னென்றே. (548)

நோய்தனக்கு மாகியாய் வாதரோக மென்பார்
 நுட்பமுள்ள வாதரோக மென்பதூந் தான்
 ஆய்ந்தெடுத்து இதற்குள்ளே அடக்கம் பாரு
 அப்பனே குணமதலால் பேருஞ் சொன்னேன்
 வாய்வுநோய் தீர்வென்றால் கெத்தகபற்பஞ் செய்து
 ளைமாகக் கொடுத்திட்டால் நோய்கள் போகும்
 நேய்ந்திட்ட சந்திரன்பால் திரோகம் வாங்கில்
 திறமாக அயமதனைக் கொடுத்துப் பாரே. (549)

போத சூத்யம்.

பாட்டா போதசூத்யத் தன்னை நீதான்
 பண்பாகத் தானறிய விராங் கேளு
 கூறடா நோயினுட தன்மை யாலும்
 குறிப்பாக பெலத்த அடி படுவதாலும்
 நோய் நாய்புகற் று வியாதி காணும்
 நெறியுடனே அப்போது குணத்தைக் கேளு
 தாரான தளர்ச்சியுடன் சோர்வு சோபம்
 நயவு னே களைப்புஇளைப்பு மெய்மறத்த லாமே. (550)

ஆமென்ற இந்நொய்க்குக் காரணத்தைக் கேளு
 அப்பனே திடுகத்திள் அடிபடுவ தாலும்
 நாமென்ற அதிவிசனம் பயர் சந்தொழும்
 கலமான இரத்தத்தின் பெருக்க லாலும்
 ஓமென்ற முனைஇனாப்பை இருதயத் திற்கு
 ஒப்பனவே அடிபட்டுப் போவ தாலும்
 பாமென்ற நரம்புக்கு நோய்கள் கண்டு
 பண்புடனே தளர்ச்சிதான் காணுந் தானே. (551)

காணுகின்ற வேளைதளில் குணத்தைக் கேளு
 கனமான சரீரம் தான் சீதளமாய்
 பூணவே சுவாசமுடன் ஷண நாடி
 பொல்லாத மயக்கத்தான் வந்து தோன்றும்
 நானிவரும் இருதயத்தில் அடிதான் பட்டால்
 கலமுடனே முர்ச்சைதான் காணும் சொன்னேன்
 தோணவே நாடியுடன் சுவாச மொடுங்கிநிற்கும்
 தோடுத்ததொரு முனைக்கு உபத்திரவம் வந்தால் கேளே. (552)

கேளடா வெடுகொண்டு பெகவான் பார்
 கெடியான குாட்டலுடன் வார்தி விக்கல்
 நாளடா முத்திரந்தா ஹிங்கா நப்பா
 கன்னையாய்ச் சிலநுக்குப் போவதுண்டு
 தேளடா பொதலைய மதிந் தானான்
 திடுகத்தான் வாலொகம் பொதும் பாரு
 வாளடா அல்பமா ஹிந்தா லப்பா
 வண்ணையுடன் சவுக்கியமாய்க் குணம் தாமே. (553)

குணந்தாவே மருத்தனைச் சொல்லக் கேளு
 குறிப்பான சிந்தான் சலனை கண்டால்
 பணம்போன்ற பஞ்சபாஷாண சிந்தாத் தான்
 பறக்குமடா சீதளந்தான் மெய்யை வீட்டு
 கண்பொன்ற ரத்தத்தின் பெருக்கி னாலே
 கண்டதொரு பொதசயந் தனக்குக் கேளு
 க்ஷணத்தில்திரும் அபிஷியுட மருந்தை யிப்ப்து
 வீமையாய் கடுகுபத்து வயிற்றில் போடே. (554)

போட்டாக்கால் வாங்கியுடன் அத்த மெல்லாம்
 பொங்கி போடுமடா கடலே புக்கும்
 வாட்டமுடன் திரைத்தில் சூடு கண்டால்
 வன்னாயுடன் உண்ணகாரி மருந்து செய்வாய்
 நாட்டமுடன் திரைத்தில் சூடு கண்டால்
 கன்மையுள்ள மருந்தை யெல்லாம் நெுத்திப்போடு
 பாட்டியாய்ச் சொன்னதோடு தூலின் போக்கை
 பந்தவாய் கானுனக்கு அழிவித் தெனே. (555)

தனுர் வாதம்.

அழிவிப்பென் தனுர்வாத விபாக் தன்னை
 அப்பனை மனதுக்கு ஐக்கிய மாக
 தெரிவின்ற சதைதனக்கு இசிவு கண்டு
 திரிக்கிரம சன்னிக்கு தனுர்வாத மென்பர்
 தரித்திருந்தும் சதைகள் பிசுவிடாம விருப்பதொன்று
 தங்கியே தளர்வதும் பிசுப்படுவதுத் தானொன்று
 விரிப்புடனே இத்தவிதமாகக் காணும் நோயின்
 விவரமாம் குணந்தனை விளம்பக் கெனே. (556)

விளம்புகிறென் திசுலென்று காணும் பாரு
 விதமான குறியதனைச் சொல்லக்கெனா
 பழம்பொன்ற கித்ததாடை நொண்டைச்சதைக் கப்பா
 பக்குவமாய் முதலில்தா விசிவு காணும்
 சலமுடனே ஜூர்புக்கண்டு தெபண்டை மேகும்
 சதிரான பின்கழுத்து இசிவு காணும்
 அளவில்லா வெதனைதா வதிக மாகி
 அப்பனே காவடக்கிச் செல்லும் பாடு. (557)

செல்லுகின்ற வெளைதனில் முழுங்கக் கூட
 சிற்பனமாய்க் கட்டமாய் தோணும் பாரு
 பல்லுகள்தான் பிற்பாடு கட்டக் கொள்ளும்
 பாழான வியாதிதான் அதிகரித் தால்
 தொல்லையுடன் முகம்உடம்பு கைகால் தன்னில்
 சுருக்காக இசிவுதான் காணும் பாரு
 அல்லல்செய்து பின்புஅது விடுவ தில்லை
 அப்பனே தாங்கத்தில் நிற்குத் தானே. (558)

தானை இசிவுதான் முகூர்ந்தத்திற் குள்ளே
 தப்பாமல் ஆறுதாம் வருகும் பாரே
 மாலுன வருத்தமது கொஞ்ச னோம்
 மகிழ்வுடனே தானிருந்து தீரும் சொன்னேன்
 ஊனுன முதுகிலுள்ள பஞ்ச சதைக்கப்பா
 உத்தமனே இசிவு கண்டால் முதுகை யப்போ
 தேனான வில்லைப்போல் வளைத்து அப்போ
 திறமான சிகதான் குறிங்கால் செல்லும் பாரே. (559)

பாடா உடம்புதான் முன்புறம் வளைவு கண்டால்
 பக்தவாமாய் முன்னிசிவு என்று சொல்வார்
 தாடா பின்னுக்கு வளைவு கண்டால்
 திறமான பின்விச்ச என்று சொல்லு
 கூறான பக்கசதை தனக்கு அப்பா
 குறிப்புடனே இசிவுவந்தால் சொல்லக் கேளு
 நேரான பக்கத்து இசிவு என்று
 செச்சயமாய்ச் சொல்லுவாய் சன்னிப் போக்கே. (560)

பொக்கான வாதத்தைக் கண்ட பேர்கள்
 பொங்கமுடன் பயப்பட்டு மயங்கு வார்கள்
 தாக்கான முகம்வெளுத்து புருவங் கூடி
 தன்மையுள்ள நெற்றியில்தான் புடைப்புக் காணும்
 பாங்கான கண்விழிகள் பிதுங்க லாகும்
 பக்தவாமாய் சிலவேளை கண்கலங்கிச் சிவந்து.காணும்
 தாக்கான நாகியின்தான் சநிற் திருக்கும்
 துடிப்பான வாயோய் பின்னுக்கிழுக்கும் பாரே. (561)

இழுக்கின்ற வேளைநிலில் பற்கள் தோன்றும்
 இன்பமாய் நகைப்பதுபோல் முகமே காணும்
 அழுத்தமுடன் சுவாசந்தான் வெளியே தோன்றும்
 அப்பனே வேதனை மெல் தோன்றும்
 பழுத்ததொரு மார்பில்தான் வேதனையு முண்டு
 பண்பாகத் தாகந்தா விருக்கும் பரு
 குவிச்சிவுடன் நீர்குடித்தால் வேதனையும் காட்டும்
 குறிப்பாக நாடிதான் படபடத்து ஓடும். (562)

ஓடுகின்ற நாடிதான் பலமே கெட்டு

உத்தமனே சரித்தான் லேர்க்கும் பாரு
நாடியே நெத்திரைதான் தோன்ற தப்பா

நலமாகக் கொஞ்சந்தான் உறங்குவா வப்பா
கூடியே கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் தான்

குறிப்பாக புத்திகள்தான் மாறு தப்பா
தெடியே ரோகிகள்தான் கஷ்டத் தாலே

தீர்க்காராய் இருபதாம்காள் செல்லுவான் பாரே. (563)

பாட்டா இன்னொங்கு காரணங் கேளு

பக்குவமாய் நாம்பு சீதளத்தி னாலும்
கூடுன காயங்கள் படுவ தாலும்

கொற்றவனே தற்செயலாய்க் காண்ப துண்டு
கேராகத் தற்செயலாய்க் கண்ட தானால்

நிச்சயமாய்த் திருமடா லில பேருக்கு
வாரான காயத்தால் காணு மாகில்

வாராது சௌக்கியம்தான் சொல்லும் பாரே. (564)

சொல்லுகின்ற எட்டியுட கொட்டை தின்றால்

கனமாக இப்படி உண்டாம் பாரு
வேல்வதற்கு மருந்துவகை சொல்லக் கேளு

வேண்டியே முதலில்தான் பேதிக் கிம்வாய்
தொல்லுலகில் ரசப்பம் வீரச் சுன்னம்

சுருங்கான நவபாஷாண செந்தூர மியந்தால்
அல்லல்செய்து ஒழிவிடும் இந்நோய் அப்பா

அப்பனை பத்தியந்தான் புளி யாகாதே. (565)

போத சுஷயம்.

அன்றான மாவிடரை அணுகிக் கொல்லும்

போத சுஷயம் குணத்தைக் கேளாய்
நன்றாக அடிக்கடி சரித் திற்கு

நலமாக தளர்ச்சிக் கப்பா
பன்றான போதசுஷய மென்று பேராம்

பதிவாக இதின்குணத்தைச் சொல்லக் கேளு
கன்றான சரித்தான் சீதளமும் கண்டு

கடினமாய் னாபகமும் அற்றுப் போமே. (566)

போமென்ற நாடிதான் மெதுவாய்த் தோன்றும்
 போங்கழுடன் சுவாசந்தா வதிக மாகும்
 மாமென்ற இக்குறிகள் காணும் பாரு
 கனமான இருதயத்தில் னேவுண் டாகில்
 காமென்ற மூர்ச்சைதான் அதிகம் காணும்
 கனமான நாடியுடன் சுவாசம் நிற்கும்
 பாமென்ற மூளைக்கு உபத்திரவமே கண்டால்
 பண்டாக வெறியலைப்போல் பேசுவான் தானே. (567)

தானான இதுவே குமட்டல் வந்தி
 தக்கவிக்கல் மூத்திரபந்தம் இதுவுங் காணும்
 மாணா சீக்கிரமாய்ச் சிலருக் கப்பா
 மகிழ்வுடனே தீருவது முண்டு பாரு
 தேனாக சிலருக்கு இரண்டுநாள் தான்
 தேவின்னி இரப்பதுவு முண்டு பாரு
 ஊனான பேதசுஷயம் அதிக மாகில்
 உள்வாடி ரோகிதான் நிற்பான் காணே. (568)

காணுகின்ற காரணத்தைச் சொல்லக் கேளு
 கனமாகத் திகேத்தி லிபடுவ தானும்
 புணுகின்ற அதிவிசனம் சந்தோஷத்தி னாலும்
 பொன்னாத பயமுடனே ரத்தப்பெருக் காலும்
 பெணியே மூளையுடன் இனாய்பை தனக்குமப்பா
 பொங்கழுடன் இருதயம் தனக்கு மப்பா
 கோணியே பெணமாக அடி பட்டால்
 கொற்றவனே இந்நோய்தான் காணும் பாரே. (569)

தனுர் வாதம்.

பாரடா தனுர்வாத போகத் தன்னை
 பக்குவமாய்ச் சொல்கிறேன் பண்பாய்க் கேளு
 கூறடா மனதுக்கு ஜங்கிய மான
 கொற்றவனே சதைகளுக்கு இசிவு கண்டு
 நோக வருகின்ற ஜன்னிக் கப்பா
 நெறியான தனுர்வாத மென்று பாராம்
 காரடா இச்சதைதான் மிதவதும் தளர்வதும் (570)
 தானுண்டு பண்பாக இதன்குணத்தைப் பகர்க்கேளே.

மேளடா இங்வேந்தான் திட் றென்று
 குப்பெனவே காணுகின்ற தன்மை யுண்டு
 னாளடா அங்வேளை குணத்தைக் கேளாய்
 நலமான நிழ்த்தாடை தொண்டைக் கப்பா
 பாளடா சதைகளுஞ்சூ இசிவுந் டாநும்
 பண்பான குளிர்ச்சியுடன் தொண்டை மேவும்
 வாளடா பிங்களுந்து இசிவு நோன்றும்
 னாளடா வெந்நீர்தான் அதிக மாமே. (571)

அநிகமாய் பாவிலிட அடக்கிச் சென்று
 அம்பலே விழுங்குனது கஷ்ட மாநும்
 வீதியாகப் பற்களைத்தான் கிட்டிக் கொண்டு
 வியாதிதா வதிகரிக்கும் வேளை தன்னில்
 மதியான ருகம்உடம்பு கைகால் தன்னில்
 மகத்தான இசிவுதான் காணும் பாரு
 சரியான இசிவுதான் சுத்த மாக
 சரித்தில் விடுவதில்லை தன்மை மாடு. (572)

பாடா தூக்கத்தில் ஓடுவேளை யப்பா
 பக்குவமாய் விடுவதுண்டு கொஞ்ச நேரம்
 வேக காழிகைக்கு ஓண்டு வேளை
 நிச்சயமாய் வந்துயின்பு தணிந்து போகும்
 வாளடா முதுகிவது பெருஞ்சதைக் கப்பா
 வலுவான இசிவுகண்டா லப்போ கேளு
 சோடா முதுகைத்தான் வில்லைப் போலே
 சிறப்பாக வளைத்துப்பின்னால் சிசைத் தானே. (573)

தானான சிசைத்தான் குதிங்கால் மேலே
 தன்னையாய் கிற்குமடா அப்போ பாரு
 மானான இறந்தத்தான் பிறவிச் சென்பார்
 மகத்தான முன்புறந்தான் வளைந்த தென்றால்
 தெனான முன்வீச்சு என்று போரம்
 தெளிவான பக்கத்தின் சதைக்குக் கண்டால்
 னான பக்கவீச்சு என்றும் போரம்
 உள்பாடி இன்னொருத்தை இன்னும் கேளே. (574)

இன்னும் கேள் இதின் குணத்தை இன்பமாக
 இயல்பாகப் பார்ப்பதற்குப் பயனாய்த் தோன்றும்
 பன்னுகின்ற முகம்வெளுத்து புருவ மப்பா
 பக்துவராய்ச் சுருங்கிவிடும் நெற்றி தன்னில்
 பன்னிய மட்புகள்தான் காணும் சொன்னென்
 மகத்தான கண்தான் பிதுங்கலாய்த் தோன்றும்
 உன்னிதராய்ச் சிலவேளை கண்கலங்கிக் கொண்டு
 உத்தமனே கண்ணுண்டும்கிவந்து போமே. (575)

சிவந்தபின்பு வாகியதர் விரிந்து நிற்கும்
 சிற்பனாய் வரையோரம் பின்னங்கே செல்லும்
 தவிர்த்த பற்கள் வெளிப்பட்டு நகைப்பது போல்
 காண்டிக் கதம் முகத்தான் கண்டு கூறு
 குவிர்த்தொரு சுவாசம்விடக் கஷ்ட மாதும்
 கொப்பளவே மார்பில்தான் வேதனையே காட்டும்
 தவிக்கின்ற தாகந்தான் மிகவு முண்டு
 தண்ணிர்தான் விழுங்கிடவே கஷ்ட மாமே. (576)

கஷ்டமது படுகின்ற வேளை தன்னில்
 கனமான வாழ்தான் பலவீனத் தோடு
 புஷ்டியாய் படபடென ஓடும் பாரு
 பொல்லாத வியர்வைதான் தோன்று மப்போ
 சட்டமாய் நித்தினாதான் வாரா தப்பா
 சங்கமாய் ஒருவேளை வந்தாலுந் தான்
 மட்டாக உறுக்குவான் கொஞ்ச கோம்
 மகத்தான கஷ்டந்தால் இன்னங் கேளே. (577)

கௌடா அனனுந்து புத்தி தானும்
 கொஞ்ச மேலுந் தவறு தப்பா
 வளமடா முடிவிலிந் கோதி தானும்
 வளமான ஆயாசத்தி ஒலு மப்பா
 தேளடா கஷ்ட சுவாசத்தி லுலும்
 தேளிவாக ஒருமுன்று ஒரேமுதாளில் தானும்
 நாளடா சூழேழுதாளில் தானும்
 நலமான ஜீவந்தான் பொருந் தானே. (578)

தானுன இக்கொடிய போகத் திற்து
தக்கதொரு காணத்தைச் சாற்றக் கேளு
ஊனுன சிநனம் காத்தி னாலும்

உள்ளபெரும் காயத்தால் காணும் பாரு
தேனுன காயத்தால் கண்ட தாலும்

திராது போகிக்க ஒருநாளுந் தான்
மாறாக மற்றபடி கண்ட தானுல்

மக்களுந்த ஒநெனை தீரும் பாடு. (579)

பாடா பல்நீளத்தல் திவிப் பையின்

பண்பான கொதிப்புனுட காணத்தி னாலும்
கோடா கருப்பையின் வியாதி யாலும்

கிலையான சிற்சிவநானங் காயப்படுத ளாலும்
கோடா துத்திப்பை கற்க ளாலும்

கிச்சமாயம் வலிஇசிவு சன்னி தென்றும்
கூறாது இத்தேரம் தென்றும் வேளை

தமிழென்று சன்னிவந்து தென்றும் காணே. (580)

பிரமேக சுரம்.

காணவே பிரமேக சாத்தைக் கேளு

கண்டிப்பாய் நூன்ப்பட்ட போகத் தெரர்க்கும்
போடா துன்பாவக் கொண்ட பெர்க்கும்

பொல்லாத சிழ்வுதல் கொண்ட பேருக்கும்
வாளாது இச்சுந்தான் காணும் பாரு

வளமான விப்புாதி சிழ்த்தா னப்பா
வாளாது தத்தத்தில் கலக்கும் பாரு

வளமாக இதன்குணத்தை நாட்டக்கேளே. (581)

நாட்டுகிறென் சிபுத்தான் இளைத்த பின்பு

வளமான தாதுட்டியங் குன்றிப் பெயர்
பூட்டுகிறென் நெய்மாதி கன்குளிர்ந்து போகும்

புகழுகிறென் மிதிநீனமும் சாய ரட்சை
வாட்டி குளிர்கண்டு காரழங் காணும்

வளமான தாகமுடன் கித்தினா தென்றும்
பூட்டியே முனிப்புவெர்வை கண்ட தாலுல்

பொங்கமுடன் துங்கத்தான் வருகுந் தானே. (582)

தானை நாக்குத்தான் சிவந்து போகும்
 தணிவாக பேதையுந்தான் காண்ப துண்டு
 மானை நாடிதான் தீவிமாய்ப் போகும்
 மகத்தான குளிர்நடுக்கல் கண்ட தானால்
 தேனான புண்ணிலப்பா சீயுன் டாக
 சிறப்பான குறியென்று தெரிந்து கொள்ளு
 னானை இரத்தத்தில் சீஇருக்கு தென்று
 உள்ளபடி தெரிந்துகொள்ளக் குறியி தாமே. (583)

ஆமடா இதுதீர் மருந்து கேளாய்
 அப்பனே சீயைத்தான் முன்பு போக்கு
 ஓமடா நல்ல போஜனமுந் தந்து
 உள்ளபடி பால்முதலாய்க் கொடுக்கச் செய்வாய்
 நாமடா புடம்நூறு போட்டு வைத்த
 நல்லஅயச் சிந்தாரம் கொடுப்பாய் நித்தம்
 தேமடா கெந்தகத் திராவகத்தைப் பின்பு
 தெளிவாக ஈயந்தாக்கால் வியர்வை போமே. (584)

அக்கி.

ஆய்ந்துவரும் அக்கி ரோகத்தைக் கேளாய்
 அப்பனே இதுதோல்மேல் தோன்றும் ரோகம்
 உயர்ந்துமே பாவுகின்ற குணமு முண்டு
 முக்கியமாய் தோல்க்கடியில் இருக்குஞ் சவ்வை
 நயந்துமே அனுசரித் துண்டாம் பாரு
 நலங்கெட்ட விஷத்தான் உடம்பி லுள்ளே
 தோய்ந்துமே ரத்தத்தில் சென்று பின்பு
 துடிப்பான ரோகந்தா னுண்டாம் பாடு. (585)

உண்டாகும் விதமதனைச் சொல்லக் கேளாய்
 உத்தமனே தற்செயலாய்க் காண்ப துண்டு
 கண்டான காயத்தால் காண்பதுண்டு பண்பான
 ரத்ததூஷயத்தினாலே பக்குவமாய் முக்குசிரசு தன்னில்
 நண்டான காயத்தால் காணு மாகில் [காணும்
 நலங்கெட்டு எவ்விடமும் காணும் பாரு
 துண்டான இதன்குறியைச் சொல்லக் கேளு
 துப்புரவே முதல்தான் குளிர் உண்டாமே. (586)

குளிகண்டு காழடனெ விகாங் கண்டு
 கொப்பனவே சிலுக்கு பேதி காணும்
 தாளாக முன்றுநாள் சென்றதானல் தானாகத்
 தோலின்மேல் சிவப்புடனே விக்கல் காணும்
 புலிங்கா சிரஸ்தான் முன்பு காணில்
 பக்குவமாய் முக்கோரம் கண்டு பின்பு
 தவிராக முகமெங்கும் பாவிப் பின்பு
 தானுக்கி கழுத்து தோள்களில் பரவுந்தானே. (587)

பரவியே உதடுபின்பு விங்கும் பாரு
 பக்குவமாய்க் கன்னங்கள் தகிப்புக் காணும்
 காந்துமே கண்ணிமைகள் தடித்துக் கொண்டு
 கண்களைத்தான் மூடிவிட்டு முகத்தை யப்பா
 காந்துமே விகாங்கள் படுத்தி விட்டு
 சொல்லுகிறேன் வியாதிகண்ட விடத்தில் காணும்
 சிறந்துமே இருக்கின்ற சிவப்பை அப்பா
 சிறவினால் அழுத்தினில் மங்க வாமே. (588)

மங்கலம் அன் அம்விடத்தில் எரிச்சல் காணும்
 மகத்தான மாலுநாள் சென்ற தானல்
 தங்குகின்ற சிவப்பிலும் மாறிப் போமே
 நாகரடன் விடமுத்தான் மாறிப் போகும்
 பொங்கியே தோலுரிய மப்பா கேளு
 பொல்லாத அக்கியுட விரம் போச்சு
 பொங்கியே சநுபத்தின் கீழிருக் கின்ற
 சன்னைத்தான் பத்திவரும் அக்கியைக் கேளே. (589)

கேளடா சிக்கானும் அரின முண்டாம்
 கொடுத்தா பிரமாடங்கள் செய்யும் பாரு
 நாளடா சிழ்தான் செல்லுஞ் சொன்னேன்
 நலமான வியாதிதான் மூளைக் கேளும்
 வாளா அநினுடைய சவ்வுக் கேளும்
 வளமாகப் பாவியே போதசய முண்டாகி
 தேளடா கவாசத்தின் குழலில் சென்று
 தெளிவான ஆளைத்தான் கொல்லும் பாரு. (590)

பாரடா இதுநா மருந்து கேளாய்
 பக்குவமாய் முன்னிலை பேதிநீ ஈய்வாய்
 தோடா பத்தியந்தான் ஸதுவாய்ச் செய்து
 சிச்சயமாய் குளிர்க்கலுவம் பானம் செய்வாய்
 தோடா தெவிளான காத்தில்தான் படுக்கச் செய்து
 திரேகந்தான் துர்ப்பலமாய்ப் போவதாலே
 நாரடா ஒருவாரந் தன்னி லப்பா
 நலமான அயத்திராகை மீய்வாய் நியே. (591)

சுயந்தமின்பு பால்க்கஞ்சி குடிக்கச் செய்வாய்
 என்மகனே மலக்கிரமத்தை சரிசெய்து கொண்டு
 வாய்த்த அயத்திராகைத்தை தினமு மப்பா
 வளமாக நாஜிதாங் குடிக்கச் செய்வாய்
 தோய்ந்த பொஸ்தக்காய்போட்டு வெந்தீர் காய்ச்சி
 தோக்கனவே ஒத்தனங்கள் செய்த பின்பு
 வாய்ந்த அரிசிமாவைநீ மேலேத் தூவ
 வளமான எரிச்சலுடன் நமைச்சல் போமே. (592)

நமைச்சலுடன் தோலின் அடிச்சவ்வை யப்பா
 நலமாக அனுசரித்துவந்த நோய் தான்
 நமைச்சலாய் சிர்க்கண்டு விட்ட தாலே
 கனமாக அவ்விடத்தில் கீறி விட்டு
 நமைச்சலுடன் சியதையும் வெளியே போக்கி
 தப்பாமல் முன்போலே செய்த பின்பு
 அமைச்சலுடன் நல்ல பொலுனமுந் தந்து
 அப்பனே ரத்தத்தை விருத்தி செய்யே. (593)

செய்யடா இதைவிட்டு வெந்பை ரப்பா
 செயற்ற குயவனிடம் சென்றுமே தான்
 உய்ந்திலே உப்புடனே மிளகுந் தந்து
 உள்ளபடி தாம்பூலம் கொடுத்த பின்பு
 வைந்திலே அக்கியான கோஸிங்கத்தைக் கீறி
 நலமாக விட்டுட்டால் தீநுமோ சொல்
 பையவே இதுவந்த வகை தோன்றாமல்
 பார்ஜனங்கள் மயங்கிவிட்டார் பண்மை கேட்டே. (594)

ஆனைக்கால் விபரம்.

கேட்டெதான் சொல்லுகிறேன் ஆனைக் காலின்
 கெடியான குணமதனை விள்வேன் கேளு
 முட்டான சன்ஷ்டனை எலும்புந் தோலும்
 முக்கியமாய்த் தூன்படுத்து நீர்தான் கொண்டு
 மட்டாக இதுவருகும் னெனை தன்வில்
 மகத்தான குருகுடனை காய்ச்சல் கானும்
 திட்டமான வெதனையும் விக்ஷயங் கானும்
 தியான சொஷன கிரந்தி வீங்கும் பாரே. (595)

பாரடா நோவெடுக்கும் பின்னல் கேளு
 பக்குவமாய்க் குறிகள் சிலநாள் கண்டு
 கூறடா முடிவில்தான் வியாதி யுண்டாம்
 குணிதமுள்ள காலுதான் ஆனைக்கால் போல்
 தோடா பெருத்துமே ரூபங் கேட்டு
 நிச்சயமாய்ச் சிலருக்கு இரண்டு முண்டாகும்
 வீரடா அதிலிருந்து நீர்தான் தோன்றும்
 வண்மையுள்ள ஆனைக்கால் வகையி தாமே. (596)

நேத்திர நோயின் துகையுங் குணமும்.

ஆமா பாவிடருக்கு வந்த நோயில்
 அழகான நேத்திரமோம் தொண்ணூற் றுறில்
 தாமடா ஒவ்வொன்றி வித்தனைதா னென்று
 தன்மையுடன் அதிந்துகையை உடைப்பேன் கேளு
 நேமாடா அதிங்குணமும் தெரிய வேண்டி
 நிச்சயமாய் நியநிய கெழ்த்தக் கேளு
 ஓமடா மருந்தினுட விவாந் தானும்
 உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் உண்மை தானே. (597)

தானை நோயிந் தானறிய வேணும்
 தன்மையுள்ள சாஸ்திரங்கள் பார்க்க வேணும்
 மானை குருமுறையுந் தெரிய வேணும்
 மகத்தான செய்பாகம் அறிய வேணும்
 கோனான அனுபோகத் தன்னு ஸ்பபா
 குறிப்பாக சோய்களைத்தான் அறிய லாகா
 நேனான சாத்திரத்தை குருமுன் இகத்
 தெரிந்தின்பு வைத்தியங்கள் செய்வாய் நீயே. (598)

செய்தாக்கால் மருந்தொன்றும் தப்பா தப்பா
 செயலற்ற அனுபோகி தன்னைக் கேட்டு
 கைப்பாகப் தெரியாமல் செய்து வந்த
 களங்கமுள்ள மருந்துகள் தானேது செய்யும்
 மெய்யாக ஓடிடத்தில் செய்தோ மென்று
 மெத்தவுந்தான் மவுனமாய்த் திரிவான் பாரு
 மெய்யாகப் போருமடா மருந்து முற்றும்
 பெரியோ ரனுபோக வைத்தியர் தானே. (599)

அனுபோகத்தால் கோயை ஸ்லேசிக் ஸாமோ
 அங்கோயே அனைவருக்கும் வருமோ சொல்வாய்
 தலுவான குணங்களெல்லாம் ஒன்றாய்த் தோனும்
 தாணியில் அதுகண்ட கோமை வேளும்
 மனுவான யுகத் தினனு மப்பா
 பண்பான சாத்திரத்தி லுறு மப்பா
 குருவாக் கியமே வேறு மல்லல்
 கொற்றவனே அனுபோகத்தால் தோன்று தன்றே(600)

கண் நோய் விபரம்.

அன்றான மானிடருக்கு அளித்த கண்ணோய்
 அதினுடைய விபரத்தை அறையக் கோளாய்
 கன்றான கருவிழியும் வெள்விழியி னோடு
 கருவான இமையுடனே கடைக்கண் ணென்றும்
 நன்றாக இந்நான்கில் காணும் கோய்கள்
 கலமாகத் தொண்ணூற்றாறு விதத்தா னுண்டு
 பன்றாக அதினுடைய விதங்க ளெல்லாம்
 பகருவென் கியறியப் பண்பாய்த் தானே. (601)

தானான கருவிழியில் காணும் கோய்கேள்
 தருவான காசமுடன் படலங் குமுதம்
 பானான விழியுத்தல் நெரிசல் குத்தம்
 மகத்தான விழியுடனே சுக்கிரன் பூவும்
 தேனாக இப்பந்தில் காணும் கோய் கேள்
 தெளிவான காற்பத்தியஞ்சு விதமே யாகும்
 ஊனான வெள்விழியி லுண்டாம் கோய்கேள்
 உள்ளபடி எழுச்சியுடன் அழிய மாமே. (602)

ஆமடா பாத்தி செரிசல் புத்து

அப்பனே நுழிமுடன் நாலு மப்பா

ஓமடா வெள்விழின் கோம்தா னென்று

உத்தமனே அநன்வகுப்பு இருபதுமே யாகும்

நாமடா இமைதன்னில் வருகும்சொய் கேள்

கலமான பில்லமுடன் தடிப்பு கழலை

தேமடா நீர்பாச்ச்சல் பற்ப மென்றும்

தெளிவான அஞ்சுடன் பதினாச்சே.

(603)

ஆச்சடா கடைக்கண்ணில் காணும்சொய் கேள்

அழகான படாத்தியுடன் பூசாந்திர மோடு

போச்சவிழி வாதம் தீர்க்குவை யோடு

பொல்லாத விண பருவத்திருநி யப்பா

காச்சடா இமைக்குருவும் குமிழும் கண்ணெய்

கனமான எட்சத்திரவாயுவும் இவைபதி னென்றும்

கடப்பிடுவதற்குள்ளே முவைத்து விதந்தாம் பாரு

கொற்றவனே கடைக்கண்ணின் கோவி தாமே. (604)

கண்ணா கருவிழியில் காசந் தன்னில்

கதிப்பாக உண்டாகும் கோயைக் கேளு

புண்ணா வாதபித்தம் சிலேஷம் காசம்

பொலிவாத மந்தா காசமுடன் நீலகாசம்

நண்ணா விணகாசம் கார்ப்ப காசம்

நருவான எட்டுவிந குணமுஞ் சொன்னேன்

எண்ணா வாதகாச குணமே தென்னில்

என்மகனே கண்மணியில் வண்டைப் போலே. (605)

போலேதான் கருமைநீரம் தான்உண் டாகும்

பொல்லாத கருத்தலுலம் அதில்தான் தோன்றும்

மெலான பித்தகாச குணமே தென்னில்

மிதமாய் மஞ்சளிற ஐலம் உண்டாகும்

செயலான செட்டும காசகுணமே தென்னில்

செப்புநிறை கத்தலுலம் கடைக்கண்ணில் வடிவம்பாரு

மாவான வாலக் குணமே தென்னில்

[606]

மகத்தான கருவிழியில் முகைபோலே தோன்றும்பாடு.

பாடா லேகா குணமே தென்னில்

பருவான கருவியியில் கருவின்பூப் போலே
கூருக நெத்தைத்தான் உண்டாக்கும் பாரு
கொத்தவனே மந்தா காசங் கெளம்
கோகக் கருவியியில் செம்பஞ்சு மேகம் போலே
நெடியான நெத்தையே உண்டாக்கும் பாரு
சீரான விரணகாசம் தேர்மை கேளு
சிறப்பான கருவியியில் முத்தைப் போலே. (607)

முத்தைப்போல் தானப்பா நெத்தைக் காட்டும்
முடிவான கர்ப்பகாச குணமே தென்னில்
சுத்தமுள்ள கருவியியில் கருப்புநெத்தைக் காட்டும்
சுகமான எட்டுவித காசங் தீர்
வித்தையுள்ள விவ்விவர் சந்த லுதி
விதமான தைலமுடன் சங்கு மாத்தி
வாயுமாம் கையாத்தகமைக் குழம்பு மையால்
கனமான இந்நோய்தான் திரும் பாரே. (608)

படல ரோகம்.

நீருகின்ற படல ரோகத்தின் தேர்மை
செப்டுகிறேன் நேறிய விபா மாக
ஊருகின்ற சதைப்படலம் ரத்தப் படலம்
உள்ளதீப் படலமுடன் விரிப்படல மப்பா
தேருகின்ற கருவாகப் படல மொடு
தெளிவான மாமிசப்படலம் பசுவிழிப்படல மேன்று
வருகின்ற ஏழுவித மிதர்துள் றுண்டு
வண்மையுடன் அதிங்குணத்தின் வரிசை கெளே. (609)

கௌடா சதைப்படலக் குணமே தென்னில்
கெடியான கருவியியில் சூத்த லுண்டாய்
நாளடா நோஷ்டனே வளமான கண்ணுநறும் புலயம்
நலமான சுவந்தசதை வளரும் பாரு
தேளடா ரத்தப்படலங் குணமே தென்னில்
தெளிவான மண்மணியில் கருத்த லுண்டாய்
வளடா குழறுமுடன் காந்த லுண்டாய்
வளமான கண்ணுநறும் பிசாசாரும் பாரே. (610)

சாருமே எதிஞ்ஞடன் ரத்தம் காட்டும்
 சரியான செரிக்கும் கீழ்ப்பாருவம் நெற்றி
 ஊருமே பிடரிஉச்சி முதலா யுள்ள
 உத்தஇடந் தன்னிலப்பா குத்தல் உண்டாம்
 நெருகின்ற கீழ்ப்படவர் வாலா றப்பா
 திறமான கருவிழிமேல் கம்ம லுண்டாம்
 நாருமே கனத்தஞ்ஞடன் மிகலுழ முண்டாம்
 கலமான பாயக்கமுடன் தலைக்குத்துந் தானே. (611)

காண்டா வரிப்படல வகையைக் கேளு
 கேனமன கருவிழியின் நிதி லப்பா
 பூணவே கயிறுபொல் வரியுண் டாகி
 பொல்லாத காத்தஞ்ஞடன் குத்துண் டாகும்
 தோணவே செஷ்டனை உறுத்த லுண்டாம்
 தொலையாத புலகச்சலுமே உண்டாம் பாரு
 ஈணவே கருநாகப் படலம் கேள்மை
 அப்பனை சொல்லுகிறேன் அறையக் கேளே. (612)

அறிவான கருவிழியில் தனுவைப் போலே
 அப்பனை பலதேறும் குத்த லுண்டாம்
 குறியான உறுத்தலுடன் ஜலம்பெருக்க லுண்டாம்
 கொற்றவனை வாதனைகள்தான் செய்யும் பாரு
 மறியான மாமிசப்ப லத்தின் கேள்மை கேளு
 மகத்தான விரிமணியின் முனையி லப்பா
 சரியான சதைவளர்த்து ஊற லுண்டாம்
 ஜலம்பெடுத்து காய்ச்சலுடன் பிடரி நோருமே. (613)

கோவான பசுவிழி படலந் தன்னை
 நுணுக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கருவிழியி லப்பா
 மேவியே பசுமைநீர் சதையுண் டாக்கி
 மேதினியில் இடித்துடன் குத்த லுண்டாம்
 தாவியே பார்வையுத்தான் மந்த மாகும்
 தருவான இதின்குணந்தான் கண்டு கொண்டு
 ஏவியே படிக்கார மாதியாக உள்ள
 நத்தை சிப்பிமெய்யில் மருந்து செய்யே. (614)

குமுத ரோகம்.

செங்கின்ற குமுத ரோக பேதம்

செப்புக்கிறேன் கியறியத் திறமாய்க் கேளு
உய்கின்ற செங்குமுதம் கருங்குமுத மோடு

உள்ள வெண்குமுதமுடன் மூன்றை பாரு
தோய்கின்ற செங்குமுத ரோக கேர்மை

செப்புக்கிறேன் கருவிழியில் செங்கழுநீர் போல்
செய்துமே சிவந்ததை யுண்டாகிப் பின்பு

சிற்பனமாய் தீப்புன்போல் எரிச்ச லாமே. (615)

எரிச்சலுடன் குத்தலுமே மிகவுண் டாகும்

என்மகனே கருங்கு முதத்தின் கேர்மை கேளு
தேரிச்சலுள்ள விழியில் கருங்குவளை மூப்போல்

தெளிவான எண்ணத்தை எழுப்பிப் பின்பு
மரச்சலுடன் பார்வையைத்தான் கம்பல் செய்யும்

மகத்தான வெண்கு முத ரோகங் கேளு
பரிச்சலுள்ள கண்களின்தான் பஞ்சு போலே

பார்ப்பா வெளுத்தபுள்ளி விழும் பாரே. (616)

புள்ளிகள்தான் பாவியே குத்த லுண்டாம்

பொலிவான பார்வைதான் மழுங்க லாகும்
அள்ளியே கோவுதான் மெத்த வுண்டாம்

அப்பனே செங்குமுதம் தீரும் பாரு
ஒள்ளியாக் கருங்குமுதம் வெண்குமுதம் ரெண்டும்

ஒருநாளும் நிராது மயந்த ருக்கு
தெள்ளியே விழியுந்தல் ரோகத் தன்னை

தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன் தன்மை கேளே. (617)

கௌடா விழியுந்தல் ரோகத் தன்னில்

தெளிவான செஞ்சதைவிழியுந்தல் வெண்சதைவிழியுந்
நாளடா சர்வபெத்தி விழியுந்த லென்று [தல் இரண்டும்

நலமாக மூன்றுவித முண்டாம் பாரு.

தௌடா செஞ்சதை விழியுந்தல் தன்னை

சிறப்பாகச் சொல்லுகிறேன் திறம தாக

கௌடா இதுகுமுத ரோகத் தாலும்

கொத்தவனே தேத்தி ரோகத் தானே. (618)

நானு கருவீழியர் சிவந்து அப்பா
 தநவான் சநயைத்தான் படாச் செய்து
 தெனா உறுத்தலைத்தான் உண்டாக்கும் பாரு
 தெளிவான வெண்சதை விழியுந்தல் கேளு
 ஊனு கருவீழி லப்பா கேளு
 உள்ளபடி வெண்சதைதான் படரும் பாரு
 கோனா கோவைத்தான் உண்டாக்கும் பாரு
 கொற்றவனே சர்வகேதிகர் விழியுந்தல் கேளே. (619)

கௌடா கண்முழுதுள் சதை தானப்பா
 கெடியாக குத்துமே கொள்ளும் பாரு
 நாளடா இதுமுன்றும் அசாத்திய மாகும்
 நலமான நெசில் நோகபேதம் சொல்லக் கேளு
 வாளடா இந்நோய்தான் வருகும் நேர்மை
 வளமாகச் சொல்லுகிறேன் வண்மை யாக
 தெளா அகிலஞ்ஞம் சுமைஎடுத்த லாலும்
 தெளிவான இந்நோய்தான் நிறக்கும் பாரு. (620)

பாரடா உண்ண நெசில் நோகம்
 பண்பாகக் கருவிழியில் வெளுப் புண்டாக்கும்.
 நாளடா கடுணித நெருள்தோக டப்பா
 நன்மையுள்ள விந்நடுமே ரத்தநெருத்தைத் தந்து
 கூறடா சுடுகையைந்தா னுண்டாக்கும் பாரு
 கொற்றவனே நீநெசில் நோகம் கேளு
 வாரடா விந்நடுவில் மாந்தளிர் போலே
 வண்மையுடன் குளிர்ச்சியும் நீந்நோவையு மாகும்(621)

வரி ரோக பேதம்.

ஆகவேதான் வரிநோக பேதத் தன்னில்
 அப்பனே முன்றுவிதம் சொல்வேன் பாரு
 நாமேதான் நிர்வரியும் இமைவரியி னெடு
 நலமான சொரிவரியு மாகும் பாரு
 நாமேதான் நிர்வரியின் தன்மை கேளு
 தக்க கருவிழியில் வெளுத்திருக்கும் பாரு
 காமேதான் இமைவரியின் நேர்மை
 கண்டிப்பாய் பிறைபோலே வளைந்திருக்கும் பாரு.(622)

பாபப சோரிவரிசின் குணமே தென்னில்
 பக்குவமா யிரண்டுடைக் கண்வடைக்கு மப்பா
 கூறுவ தூத்த றிறத்துடனே தான்
 கொப்பவனிலே படர்ந்திருக்கும் விரை பாநு
 சொன்ன தூத்த பேசக் கூடுதில்
 சிச்சமாய் தூத்ததூத்தம் சதைக்கூத்த மோடு
 ரோக மோர்க்கூத்தம் இவைமுன் றப்பா
 போல்லாது மாத்தருக்குப் பொறுத்துப் பாரே. (623)

திமிர் ரோகம்.

பொறுத்தான திமிர்ரோகம் தன்னில் கேளு
 போல்லாத வெள்ளெழுத்து மாலைக்கண் தான்
 மருத்தான மந்தராகிமிரப்பா வளர் திமிம்
 நீர்நீரோக சிலைஞ்ம கிமிர மப்பா
 பொறுத்தான மெகத் திமிர போன்றும்
 போலிவாக எழுதின முண்டாம் பாநு
 திருத்தான இவைகளுட குணத்தைக் கேளாய்
 தங்கான வெள்ளெழுத்தின் குணத்தைக் கேளே. (624)

இது வெள்ளெழுத்து என்பது.

கேளடா வெள்ளெழுத்தி லொண்டுவிதமே யுண்டு
 கோயாகக் காலத்தில் காண்ப தொன்று
 காளடா அகாலத்தில் காண்ப தொன்று
 கலாயக அகின் குணத்தை கனிலக் கேளு
 தேளடா காலத்தில் காணும்போய் தான்
 தெளிவாக யைது காற் பகில்
 காளடா ஒகாட்டின் சேனற பின்பு
 வளமான வெள்ளெழுத்துத் திறம் பாரே. (625)

வெள்ளெழுத்து விபரம்.

பாபடா அகாலத்தில் காணும் போத்தான்
 பெண்டான பித்தபேசக் தன்னு லப்பா
 கேடா கண்டுமே விரியைத் தாறும்
 சிச்சமாய் மறைக்குமடா நீர்மேகம் போல்
 கூறுடா தூத்தோய்தான் வைலத் தானே
 கொத்தவனே திருப்பா குவல யத்தில்
 வளான மாலைக்கண் விபாக் கேளு
 வண்மையுடன் இவையுதில் பார்வை தொன்றுதே. (626)

தோன்றாத மந்தார திமிர் ரோகம்
 சொல்லுகிறேன் கருமணியில் பஞ்சு போலே
 ஊன்றியே புகைகளும்பி அந்தி நேரம்
 ஒளிதான் மங்குமடா பின்னுங் கேளு
 தாண்டியே ஒருஜாம மான பின்பு
 நானாகத் தெரியுமடா பார்வை யப்பா
 வான்றியே வளர்திமிர் ரோக மப்பா
 வளமான கருவிழியில்மந்தம் தோன்றும் பாரே. (627)

மந்தமுடன் நடுகரம்பின் குத்தலுண் டாம்
 மகத்தான பிளையுடன் ஜலமுமுண் டாம்
 மந்தமுள்ள கபாலத்தின் மூளையில் தான்
 பெலமாகப் பித்தவறட்சி யுண்டாகும் போது
 தொந்தமுள்ள இங்கோய்தான் உண்டாம் பாரு
 தொந்தமுள்ள கீர்த்தியாம் சொல்லக் கேளு
 பந்தமுடன் இதுகாசி செவிகண் நாவில்
 பற்றியே விணத்தை யுண்டாக்கும் பாரே. (628)

உண்டாக்கிக் கருவிழியின் பக்கத் தன்னில்
 உறுத்தலுடன் குத்தலையும் புகைச்சலையும் காட்டும்
 பண்டான சிலேத்துமத்தின் திமிர் ரோகம்
 பருவான கருவியை வெளுப்பே யாக்கி
 நன்றான பார்வையுந்தான் அப்படியே தோற்றும்
 நலமான மேகத்தின் திமிர் ரோகம்
 உண்டான வெளியில்தான் கருவிழியி லப்பா
 உத்தமனை மேகம் போலிருண் டாமே. (629)

இருளான ரோகத்தில் திருங்கோய் கேள்
 இனமுள்ள வெள்ளெழுத்தும் மாலைக் கண்ணும்
 மருளான மந்தார திமிர் மூன்றும்
 மாநிலத்தில் தீருமடா மாந்த ருக்கே
 தாளான மற்றதெல்லாம் தீரா தப்பா
 தேறினதோர் கருவிழியின் ரோகத் தன்னில்
 பிரிவான சுக்கிர ரோகத்தின் பேதம்
 பின்னாலே சொல்லுகிறேன் பிரிவாய்த் தானே. (630)

தானுன சுக்கி ரோகத் தென்னில்

தவியான விரணசக்கிரன் கருஞ்சக்கிர னோடு
நானுன விழுவிழுங்கி சுக்கிரர் தாலும்

மகத்தான வெண்சக்கிரன் கனல்சக்கிர னோடு
தேனுன ஈந்துவித சுக்கிர னுக்கும்

தெளிவாகக் குணமதனை உரைக்கக் கேளு
கோனுன விரணசக்கிரன் குணமே தென்னில்

கொற்றவனே கருவிழியில் விரண மாமே. (631)

ஆமடா கருஞ்சக்கிரன் குணமே தென்னில்

அப்பனே விழியைச்சுற்றி உலுந்து போலே
நாமடா துவாரத்தை உண்டாக்கும் பாரு

கவமன விழுவிழுங்கி சுக்கிர ஸப்பா
தேனுன கருவிழியின் கிழ்ச்சத்தில் நின்று

தெளிவான வெள்ளெழுச்சிபோலே பாடந்து கொண்டு
ஊனுன விழியைத்தான் மறைக்கும் பாரே

உத்தமனே எரிச்சலுடன் வேதனையு மாமே. (632)

வேதனை சேர்வோன் சுக்கிரன்குணமே தென்னில்

விதமான குழந்தைகளின் கருவிழியை விட்டு
வாதை செய்யும் அதினுட நெய்மோல் காட்டும்

பக்குவமாய் கனல்சக்கிரன் குணத்தைக் கேளு
திதில்லா விழியில்தான் கோஷன் டாகி

தீங்காக உள்ளருக்கு அனல்போ ஸப்பா
காந்தலைத்தான் உண்டாக்கும் இக்கோய் நான்

கேனமான சுக்கிரனில் முன்முன்றுந் தானே. (633)

பூரோக விபரம்.

காணடா பூரோகஞ் சொல்லக் கேளு

கனமான வைகுரியின் ரோகத் தாலும்
வீணுன உஷ்ண ரோகத்தி னாலும்

விஹந்தமிது நீர்க்கொவை ரோகத் தாலும்
காணுகின்ற கருவிழியி ஸப்பா தப்பா

கனமான ஆணிகுந்தம் புகைதா னென்றும்
முணுன பூஷண்டாய் அதற்கு ஸப்பா

முக்கியமாய்த் தீராது புகைரோகத் தானே. (634)

நானுன மந்நிரண்டு தீரும் பாரு

தன்மையுள்ள வெள்விழியின் ரோக பேதம்
ஊனுன எழுச்சியுற்று நேரிச லென்றும்

உண்மையுள்ள வரியுடனே படாத்தி யாலும்
தேனுன இதற்குள்ளே உண்டாம் ரோகம்

தேனிவான இரண்டு படாத்தியாலும் உண்டாம் பாரு
கோனுன எழுச்சியுட பிடிந் தன்னை

கொற்றவனே சொல்லுகிறேன் குணமாய்க் கேளே(635)

கேளா எழுச்சியுட ரோகத் தன்னில்

கனமான வரிஎழுச்சி விரணஎழுச்சி என்றும்
நாரடா வீரெழுச்சி குவைஎழுச்சி என்றும்

நலமற்ற உந்தெழுச்சி என்று ஐந்தாம்
வாரடா வரி எழுச்சி குணமே தென்னில்

வண்மையுள்ள வெள்விழியில் தேமல் போல
தாளடா வட்டமாய் சதையைத் தானே

தான்பரவச் செய்யுமடா நன்மை தானே. (636)

தானுன ரணஎழுச்சி விராங் கேளு

தன்மையுள்ள வெள்விழியில் கருங்குன்றி போல
ஊனுன மாய்சத்தை உண்டு செய்யும்

உத்தமனே குவைஎழுச்சி குணமே தென்னில்
தேனுன உளுந்தைப்போல் சதைஉண் டாக்கும்

தேனிவற்ற வீரெழுச்சி விபரம் பாரு
மானுன நிர்த்துனியைப் போலே யப்பா

மகத்தான சதையைத்தா னுண்டாக்கும் பாரே.(637)

பாரடா உந்தெழுச்சி குணமே தென்னில்

பக்குமமாய்ப் பருத்திக்காய் தன்னைப் போலே
கூரான சதையைத்தான் வளரப் பண்ணும்

கொற்றவனே படாத்தி ரோகங் கேளு
கீரான சதைப்படாத்தி விரிப் படாத்தி

கிறந்த சொற்ப்படாத்தி என்று மூன்றாம்
தேரான சதைப்படாத்தி குணமே தென்னில்

கிறந்த விழிச்சதையைத் தடிக்கச்செய்யும் பாரே. (638)

செய்கின்ற விப்படாத்தி குணத்தைக் கேளு
 செயலற்ற வெள்வியியில் வலைக்கண் போலே
 பையவே மாமிசத்தை உண்டு செய்யும்
 பாடலில் சொடுப்படாத்தி குணத்தைப் பாரு
 வையவே வெள்வியியில் ரத்தம் போல
 நலமாகச் சதையைத்தான் வளரப் பண்ணும்
 தொய்யவே மிசவிட ரோக பேதம்
 தொகுப்பாக மூன்றுவிதம் சொல்வேன் கேளு. (639)

கௌடா துளிஉந்து விரைம் என்றும்
 தொகுப்பான மூன்றுக்கும் குணத்தைக் கேளு
 நாளடா துளிகாணும் போதுபார்த் தால்
 நலமான வெள்வியியில் துளியைப் போலே
 மூளடா சதையைத்தான் உண்டு செய்யும்
 முக்கியமாய் உந்துதான் துர்மாமிசத்தை யுண்டு
 தேளடா வீரணத்தின் குணமே தென்னில் [செய்யும்
 தெளிவான விழியில்தான் ரணமுண் டாமே. (640)

உண்டான புத்தினத்தின் ரோக பேதம்
 உத்தமனே நாலுவிதம் உண்டு பாரு
 மண்டான சதைப்புற்று நீர்ப்புற் றோடு
 நலமான அனல்புத்து கோவைப் புத்தாம்
 பண்டான சதைப்புத்தின் குணமே தென்னில்
 பரிவான வெள்வியியில் சதை புண்டாக்கும்
 உண்டான மூன்றுபுத்தும் சதை புண்டாக்கி
 முக்கியமாய்த் திராது உலகத் தோர்க்கே. (641)

திராத குமிழ்ரோகத் தன்னி லப்பா
 திறமாக மூன்றுவிதம் சொல்லக் கேளு
 மாருத சதைக்குமிளம் ரத்தக் குமிளம்
 மகத்தான நீர்க்குமிளம் என்று மூன்றும்
 ஆருத சதைக்குமிளம் வெள்வியி லப்பா
 அப்பனே கருங்கொப்பளம் போலே காணும்
 தேருத ரத்தக்குமிளம் குணந்தா னப்பா
 செங்குன்றி மணிபோலே கொப்புள மாமே. (642)

ஆமடா நீர்க்குமின குணமே தென்னில்
 அப்பனே வெள்விழியில் சங்கம் பழம்போல்
 ஓமடா கொப்புளங்கள் உண்டாம் பாரு
 உத்தமனே பின்னிண்டும் தீரும் பாரு
 நாமடா இரத்தக்குமினம் தீரா தப்பா
 நலமான விரோக பேதந் தன்னை
 தாமடா சொல்லுகிறேன் தாணி யோர்க்கு
 தன்மையுடன் கேட்டுப்பின் தெரிந்து கொள்ளே. (643)

கொள்ளடா வெள்ளையுடன் இரத்தம் நீலம்
 குணமான மூன்றுவி யுண்டாம் பாரு
 அள்ளவே வெள்ளாவரி குணமே தென்னில்
 அப்பனே வெள்விழியில் மீன்சிலாம்பு போல
 மெள்ளவே வரியைத்தான் உண்டாக்கும் பாரு
 மிதமான நீலவரி குணத்தைக் கேளு
 தள்ளவே பசுக்கொடிபோல வரையுண்டாக்கு மப்பா
 தப்பாது இரத்தவரி செகப்புவரை காட்டுங்கானே (644)

இமை ரோகம்.

கானேநீ இமைரோக நெர்மை தன்னை
 கண்டுநீ யறியவே கருத்தாய்க் கேளு
 பூனேநீ பில்லமுடன் தடிப்பு பத்மம்
 பொல்லாத கழலைநீர்ப் பாச்ச லென்றும்
 பேணியே அஞ்சவிதம் தனக்குள் எப்பா
 பிரிவான பதினாறு ரோகமுன் டாம்
 ஆணியாம் பில்லாரோகந் தனக்குள் எப்பா
 அழகான மூன்றுவிதம் பிறக்குங் கானே. (645)

பிறக்கின்ற நீர்ப்பில்லம் அமரப் பில்லம்
 பெலமான இடர்ப்பில்லம் என்று மூன்றும்
 பறக்கின்ற நீர்ப்பில்லம் குணமே தென்னில்
 பண்பான இமைமுழைத்தல் கனத்த லோடு
 கறக்கின்ற கண்ணில் மிகுஜலமுந் தோன்றும்
 கடிமைப்பாக கண்டாருவாம் உச்சி சுற்றி
 திறக்கின்ற திமிருடனே சில்லிட்டு நோகும்
 நோது இக்கோய்தான் எவருக்குந் தானே. (646)

தானு அமரபில்லங் கண்ட தானுல்

தடிக்குமடா இமைதான் இரத்தம் போலே
ஊனு கிழிமைதான் ஒட்டிக் கொள்ளும்

உத்தமனே கண்ணோவிதான் மங்கும் பாரு
தேறாக அதிகஜலம் வடியும் பாரு

தெளிவாக இடர்ப்பில்லங் குணத்தைக் கேளு
மான இமையடியின் புருவம்மத்தி கரம்புதானும்
மஞ்சள் கிறமாகிப் பின்தடிக்கும் பாரே. (647)

தடிக்கின்ற தடிப்புரோகம் தன்னில் அப்பா

தாளாத இமைதடித்தல் முடமயிர் தானும்
படிக்கின்ற இளிச்சக் கண்ணென்றும் மூன்றும்

பாங்கான இமைதடிப்பின் குணமே தென்னில்
முடிக்கின்ற கண்ணில்தான் பரபாப் பாக

மொங்கான தினவுடனே துடம்ல் காணும்
மடக்கின்ற இமையில்தான் விறுவிறுப்புத் திரிம்
மகத்தான் விம்மலுடன் கனக்கும் பாரே. (648)

கனக்கின்ற இளிச்சக்கண் குணமே தென்னில்

கனமான இமைவிழும்பில் தடிப்புக் காணும்
வினைப்பயனல் விரைமுடன் ஜலக்கோர்வை கண்டு

விக்கமுடன் கண்கூசல் விதன முண்டாம்
முளைக்கின்ற முடமயிர்தான் காணும் போது

முக்கியமாய் இரண்டிமை சிவ கொண்டு
களைக்கின்ற தீப்பெருக்கால் விரைங் காணில்
கடினமாய் இமைமயிர்தான் உறுத்தும் பாரே. (649)

உறுத்துகின்ற வேளைதனில் வேளைதான் கண்டு

கூறியே கருமணிதான் வெளிரல் காணும்
சுத்தியே அதில்திரிம் நொவுண் டாகும்

சுகமத்த கடலையுட ரோக பேதம்
ரத்தமுள்ள கழலையொன்று சதைக்கழலைதா னொன்று

கோன நீர்க்கழலை என்று மூன்றே
இத்தனையும் கட்டியைப்போ லெழும்பு மாரா
இதெல்லாம் சாத்தியமாய் தீருங் காணே. (650)

திருதின்ற நீர்ப்பாச்சல் ரோக மப்பா
 திறமாக நாலுவித முண்டு பாரு
 ஊறுகின்ற புழுவிெட்டு இமை இறைச்சி
 உத்தமனே இமைநீர்ப்பாச்சல் சுத்துக்குலைவு நான்காம்
 திருகின்ற இங்கோட்குத் திமிர் வீக்கம்
 திறமான விணை முதல் சாரல்
 மாறுகின்ற மயிருதிர்தல் அனல்போல் காந்தல்
 மகத்தான உண்ணாவரில் இங்கோய்காட்டும் பாரே (651)

காட்டுகின்ற பதும ரோகத்தின் பேதம்
 கனமாக மூன்றுவித முண்டு பாரு
 பூட்டுகின்ற நீர்ப்பதுமம் ரத்தப் பதுமம்
 பொல்லாத சதைப்பதும மென்று மூன்றும்
 தாட்டுகின்ற இங்கோய்தான் இமைக்குள் தோன்றி
 தருவான நீச்சுரப்பு ரத்தநீ ரோட்டம்
 கொட்டிதஞ்செம் துர்மாய்சத்தை உண்டு செய்து
 கொடியிதொரு வருத்தத்தை வருவிக்கும் பாரே. (652)

கடைக்கண் ரோக பேதம்.

வருவிக்கும் கடைக்கண்ணின் ரோக பேதம்
 னைமாகப் பதினைந்து விதந்தா னுண்டு
 தருவிக்கும் கண்ணெடுப்புப் பூசாந்தி மென்றும்
 தயவான படர்த்திருவை விழிவாத மென்றும்
 பருவிக்கும் விரணபருவத் திருநிர் னேடு
 பாக்கான இமைக்குரு கண்ணே வென்றும்
 பெருவிதமாய் குமிழமுடன் நீர்க்குவைரத்தக்குவை யென்றும்
 பெலமான சதைக்குவை எனபதினைத் தாச்சே. (653)

ஆச்சடா இதிறுடைய குணங்க னெல்லாம்
 அப்பனே முன்சொன்ன குணங்கள் போலே
 நீச்சடை கடைக்கண்ணில் தோன்றும் பாரு
 செமாக மாமிசமும் கட்டிமுதலாய்க் காணும்
 போச்சடா இதற்குத்தான் கண்ணின் நேர்மை
 பொலிவுடனே நியறியப் புகலுவென் கேள்
 காச்சடா கண்ணினுட விவர மெல்லாம்
 கைகாட்டுர் விவரமாய் சொல்வென் கேள். (654)

கண் விபரம்.

கேளடா கண் குமிழிக்குள் விருக்கும்
 கடிதான உருண்டைக்கு விழியென்றே பேர்
 நாளடா விழியைத்தான் சதையும் கொழுப்பும்
 நலமான நம்புகளும் ரத்தநாம்புஞ் சேர்ந்து
 மூளடா சூழ்ந்துகொண்டே இருக்கு தப்பா
 முக்கியமாய் விழிமத்தியில் ஆறுசதைநா னுண்டு
 தேளடா அவையெல்லாம் விழியைத் தானே (655)
 தேவையுள்ளபடி யெல்லாம் அசையச்செய்யும் பாரே.

பாரடா விழியேதான் புரைமுன் குறே
 பண்பாக உருவாகி இருக்கு மப்பா
 கூறுவென் அப்புறையின் பேரைக் கேளு
 புனிதமுள்ள வெள்ளைச்சவ்வு கருத்த சன்வாம்
 நேரான ரூப உற்பத்திச் சவ்வு
 நிலையான மூன்றுசவ்வு மிருக்கு தப்பா
 வாரான அதின்விபரம் சொல்லக் கேளு
 வண்மையுள்ள குருசொன்ன படிக்கு நானே. (656)

சொன்னபடி சொல்லுகிறேன் இன்னும் கேளாய்
 சூட்சுமுள்ள வெள்ளைச் சவ்வின் நேர்மை
 அன்னவனே வெண்மையுடன் உறுதி யாக
 அழகாக விழிப்பக்க மிருக்கும் பாரு
 பின்வமிஸாக் கருஞ்சவ்வின் நேர்மை சொல்வேன்
 பிலமான விழியினூட நடுப்புறை தனக்கு
 மன்னவனே ரத்தத்தின் நம்பு நன்னால்
 மருத்துவமாய் ஏற்பட்டுக் கருத்திருக்கும் பாரே. (657)

கருப்புக்குப் பின்னுலே கரும்பசை தானப்பா
 கனமாக ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் பாரு
 விருப்பமுள்ள அதிங்குணந்தான் ஏதோ வென்னில்
 விபரமுள்ள கண்ணுக்குள் செல்லு கின்ற
 பருத்ததொரு கீரணத்தை இழுத்துக் கொள்ளும்
 பாங்கான அப்பசைதா விஸ்வாவிட் டால்
 குறித்ததொரு பார்வைமுற்றும் சிதறிப் போகும்
 குணமான கரும்பசையின் நேர்மை தானே. (658)

நேர்மையுள்ள கரும்பசைதான் வெண்குட்டரோகிக் கப்பா
 கிர்மலமாய் வெளுத்திருக்கும் நேர்மை சோன்னென்
 கூர்மையாய் அவர்கள்தான் வெளிச்சத் தன்னை
 குறிப்பாகப் பாராய் உலகின் மீதே
 ஊர்மையுள்ள நுபலற்பத்திச் சவ்வின் நேர்மை
 உள்படி துல்லியமாய் இருக்கும் பாரு
 பார்வையுள்ள விழிக்கிது உள்புனையே யாகும்
 பண்பான பார்வையுடன் நரம்பு பாரே. (659)

நரம்பினுட விரிவாவே இந்தச் சவ்வு
 நன்மையுடன் ஏற்பட்டு இருக்கு தப்பா
 திறமாக வெளியில்தான் சுக்கிலமண்டல மென்றும்
 சுகமாகக் கருவிரிதான் இருக்கும் பாரு
 உறமாக இதுவிரியின் முன்புறத்தி லப்பா
 உத்தமனே வளைந்துதா விருக்கும் பாரே. (660)

காண்டா வட்டமுடன் வெள்ளை யாவும்
 கடவமாய்க் கண்ணாடி போல தோன்றும்
 பேணியே இதற்குப்பின் கருஞ்சவ்வு மிருப்பதாலே
 பெலமாக இதுவுந்தான் கறுப்பாகத் தோன்றும்
 ஆணியாஞ் சவ்வுமிது வெள்ளைச் சவ்வோடு
 அப்பனே ஒட்டிக்கொண் டிருக்கும் பாரு
 வாணியாம் கண்சவ்வு ரொப்பைக் குள்ளே
 வளமாக இருக்காததா வண்மை பாரே. (661)

வண்மையுள்ள இச்சவ்வு விழிக்கு மேலே
 வண்மையுடன் மூடியே இருக்கு மப்பா
 பண்மையுள்ள கிருஷ்ண மண்டலத்தின் மொர்வை
 பாடுகிறேன் நியதிய பண்பாய்க் கேளு
 தளதளப்பாய் உள்ளசுக்கில மண்டலத்துக் கப்பால்
 தான்கிருஷ்ண மண்டலந்தா விருக்கும் பாரு
 பளபளப்பாய் கறுத்துஇது மத்தியில் கேளு
 பாங்கான துவாரமது இருக்கும் பாரே. (662)

பாரடா இதற்குத்தான் கண்தாரை என்றும்
 பக்குவமாய் கிருஷ்ணமண்டலத்தின் துவார மென்றும்
 கூறடா இதற்குத்தான் பாவை என்றும்
 கொத்தவனே சொல்வார்கள் உலகத் தோர்கள்
 நோடா இத்துவாரம் வெளிச்சத் துக்கு
 நின்றவுடன் சுருக்கமுடன் விரிவு மாகும்
 வாரான கிருஷ்ணமண்டலத்தின் நிறந்தா வப்பா
 வன்மையுடன் பலவிதமாய் இருக்கும் பாரே. (663)

பலவிதமாய்ச் சிலருக்குக் கறுத்து மப்பா
 பாங்காகச் சிலருக்கு நீல மாயும்
 சிலவிதமாய்ச் சிலருக்கு ஊதா வாயும்
 நேத்துக்குத் தக்கபடி விழியைச் சொல்வார்
 கலகலக்கும் கண்தாரை தனக்குப் பின்னால்
 கருங்குன்றி மணியைப் போல் வெள்ளையாக
 உலகருக்கு ஒருமணிதா விருக்கும் பாரு (664)
 உத்தமனே அதற்குத்தான் கண்மணியென்றும் பாரே.

கண்ணறையின் விபரம்.

பேரான கண்ணறையின் விபரங் கேளு
 பேலமான சுக்கிலமுடன் கிருஷ்ணமண்டலத் தானப்பா
 வாரான இதனடுவில் தோன்று கின்ற
 வன்மையுள்ள சிறுசத்து முன்னறையே ஆகும்
 காரான கிருஷ்ண மண்டலத்துக்கு இன்னும்
 கண்மணிக்கு முன்னுமாய் தோன்றுந் சத்து
 கூறுக இதற்குத்தான் பின்னறையென்னும் போம் (665)
 கொத்தவனே இவ்வறையில் சுத்தநீர் இருக்கும் காணே.

சுத்தமுள்ள விழிக்குள்ளே பின்புற மாய்
 முட்டை சுகமான வெண்கருப்போல் குழுகுழப்பான
 சுத்தமுள்ள நீர்மோரு சவ்வு முண்டு
 தவியாக இதற்கோர் பைதானு முண்டு
 மெத்தவிது விழியினுட முக்கால் பங்கு
 முன்னிந்தான் அப்பையில் நிறைந்து கொண்டு
 பத்தியுள்ள கண்சவ்வை விவியாய்த் தானே
 பாங்காக வைத்திருக்கும் பாரி லோர்க்கே. (666)

பாபினோர்க்கு இந்நீர்தான் போய் விட்டால்
 பார்வையொன்றும் தெரியாது நோள்ளை யாவார்
 காக்கின்ற கண்ணிர் கோளமப்பா கனமான
 கண்குழிக்கு மேலே கெளு
 ஆர்க்கின்ற வெளிப்புற மாயமைந் திருக்கும்
 அப்பனே அநற்குத்தான் குரைகள் உண்டு
 தார்க்கின்ற அக்குழையின் வழி யதாக
 தன்மையுள்ள கண்ணிர்தான் இறங்கும் பாரே. (667)

இறங்கியே விழிக்கு ஊர்த்துவ முகமாக
 என்மகனே கண்சன்ஷ மேலே பாயும்
 உறங்கியே கண்ணிரால் கண் தானப்பா
 உத்தமனே எப்போது மீரந் தோன்றும்
 சுருங்கிதல் வறட்சியுடன் வேதனையுந் தோன்றும்
 கக்காக மூக்கினுட பக்கமாக
 நெருங்கியே கண்மெய்யை முனைகளில் தான்
 மெத்தும்போல் கிண்சிறிய பிழைக்கங்கள் கொடுக்கும் பாரே. (668)

பிதுக்கத்தின் மெனாகத் துவார முண்டு
 பின்பந்தத் துவாரத்தில் கண்ணிர் தங்கி
 ஒதுக்கின்ற நாகியுட அடியில் அப்பா
 ஒகோகோ அந்நீர்தான் போய் விடும்
 செதுக்கின்ற புருவங்கள் கண்களுக்குச்
 செயலாக அநிவேளிச்சந் தோன்றோட் டாமல்
 ஒதுக்கியே வியர்வைதனைத் தள்ளி வைக்கும்
 ஒருவருக்கும் தெரியாது உண்மை தானே. (669)

கண் வறட்சி.

உண்மையுள்ள கண்வறட்சி ரோகங் கெளரவ
 உண்மையுள்ள கண்ணினுட நிரு தானே
 தன்மையாய்ச் சுப்பாவுலர்து போனால்
 தாரணியில் வறட்சி யுண்டாம் பாரு
 வண்மையுடன் இதுதீர வேணு மென்றால்
 வகையான ஆமணக்கின் எண்ணெய் தந்து
 எண்ணியே கண்ணில்ந் விட்டுவிட்டு வந்தால்
 எப்போதும் வாயாது நெயர்தான் போமே. (670)

போமேதான் கண்ணிர் நானகிக் மாக
 புகழாக வடித்துமே கன்னம் மீது
 ஆமேதான் இரும்புத்து நீப்பெருக்க மொன்றார்
 அப்பனே இதுநீ வேணு மென்றால்
 காழேந் தண்ணீர் பார்க்கை விட்டு
 கதியாக போமத்தான் முனைத் திருத்தால்
 காழேந் பிடுங்கிஅதை விட்டா யானால்
 கலமாகத் தண்ணிர்தான் ஒழிந்து போமே. (671)

ஒழிந்துபோம் சரி விகலத் தானே
 உத்தமனே இத்தோம்தான் காணு மாகில்
 அழியாத அயர்விலவேம்பு முதலா யுள்ள
 அப்பனே மருத்துகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு
 பழியில்லா நிகழத்தை வலுக்கச் செய்து
 பத்தனாபத் தைவமென்று பகன் கேளு
 செழிப்பான கத்தியாபட்டம்பூ முருங்கைப் பூவும்
 செவ்வான பூவாசம்பூ ருலைப்பால் ஆவின்மேய்யே(672)

மேயான வகைவகைக்கும் பலம்கால் கொண்டு
 செய்யமாய் சத்தன மும் மாமஞ்சள் இரண்டும்
 வையாக வகைக்குத்தான் விராகன் ஒன்றையாகும்
 பாங்காக இவையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து
 வகையாகத் தவறாமல் பதமாபக் காங்க்சி
 கணக்காகக் கண்ணிலீட்டு முடிபி வந்தால்
 பையனே சவுக்கியங்கள் மிகவுண் டாதம்
 பக்குவாய் மின்னமொரு வியாதி கேளே. (673)

கேளடா சிலகுக்கு அப்பாசொல் வென்
 கேடியாக கண்ணுக்கும் காசிக்குத் தானே
 காளடா இருக்கின்ற துவா மப்பா
 நலமாக அடைத்துவிட்டா பப்பா கேளு
 பாழான கண்ணிர்தான் பெருக்குண் டாதம்
 பக்குவாய் அதுநீ வகையைக் கேளு
 வளமாக ஆயுதத்தால் சிகிச்சை செய்தால்
 வண்ணையுள்ள பண்டதனே திரும் பாரே. (674)

திருகின்ற ரந்திரத்தி னடைப்பு னோயை
 நிறமாகச் சொல்லுகிறேன் தண்மை யாக
 ஊறுகின்ற பிறவியாலே இந்நோய் வந்தால்
 உத்தமனே தீரது உறுதி மெத்த
 மாறுகின்ற தாபத்தால் இந்நோய் வந்தால்
 மாந்தருக்கு கண்ணிர்தான் கன்னம் மீது
 சீறியே வாடினதொண் டருக்கும் பாரு
 செப்டுகிறேன் அதைத்தீர்க்க வகைதான் பாரே. (675)

தானுன ரந்திரத்தை விசால மாக்க
 தன்மைபுள்ள சிறுதங்க ஊசி செய்து
 மானுன ரந்திரத்தை விசாலஞ் செய்து
 மகத்தான் அதன்வரியாய் கண்ணில் செல்லும்
 தேனுன குழலுக்குள் அடிக்கடிதான் விட்டு
 தெளிவான சோதனையை விரும்போ தப்பா
 ஊனுன மேஸ்துவாரந் தனக்கு மேலே
 உத்தமனே நோக விடுவாய் நியே (676)

விடுவாய்நீ கீழ்துவாரந் தனக்கு அப்பா
 விவாக கீழுக்கு நோக விட்டுப்
 படுவாய்நின் உன்பக்கம் போகச் செய்து
 பக்குவமாய் வளைத்துமே போகச் செய்வாய்
 நாளடைவாய் இப்படியே செய்து வந்தால்
 கன்மைகள் தான் கொடுக்கு மாடா
 மாந்தருக்கு நடுவான இன்னமொரு ரோகங் கேளு
 நாட்டிலுள்ள மாந்தருக்கு நாடுங் காலே. (677)

நாசிக்குச் செல்லும் கண்ணீர் குழலடைப்பு.

நாடுகின்ற நாசிக்குச் செல்லும் கண்ணீர்
 நலமான குழலடைப்பின் நோயின் நேர்மை
 வாடுகின்ற இக்குழலின் உட்சவ்வு தானும்
 வளமாகத் தடித்துமே போவ தாலே
 தேடியே இந்நோய்தான் காணும் பாரு
 தெளிவான திரேகத்தின் சவுக்கியமே நான்
 கூடியே இதற்குக் காரணமே யாகும்
 கோத்துவனே கண்கூச்சம் கொடுக்கும் பாரே. (678)

கூச்சமுடன் நீருதான் வடிபும் பாரு
கோப்பனவே அப்பக்கம் நாசித் துவாரம்
காய்ச்சலாய் உலர்ந்திருக்கும் ஸுக்கடியில் தோன்றும்
கனமான பைமீஸ்தான் கிறவேறும் பாரு
பூச்சியாய் புடைத்துமே கட்டாராய்க் காணும்
பொங்கமாய் அதைமூக்கில் நீருஞ் சீயும்
வறட்சியாய் ரத்திர வரியாய்த் தானே
வகையாக வெளிப்பட்டு வறதும் பாரே.

(679)

வெளிப்பட்டு வறகுத்தான் ஒரனேனை யப்பா
வாரமல் கிழிதங்கி நாசி தன்னில்
பளிச்சென்று துவாரத்தில் செல்லும் பாரு
பாங்கான இக்கோய்தான் முடிவி லப்பா
புளிச்சென்று புனையைத்தான் வைக்கும் பாரு
பொல்லாத கோகந்தான் திவென்றால்
நளினமாய் ஆடிநத்தால் வேலை செய்தால்
நலமாகும் நாளடைவில் காட்டி னோர்க்கே.

(680)

கண்ணேய்.

நாட்டோர்க்கும் காணுகின்ற கண்ணேய் தேர்மை
நண்பனே சொல்லுகிறேன் நாடிப் பாரு
வாட்டமில்லாக் கண்ணிமையின் உள்பக்கம் தனில்
வளமான கண்விழியின் முன்பக்கம் தனில்
மூட்டியே மூடிக்கொண் டிருக்கின்ற கஞ்சை
கடைவாயென்றும்

.....

.....

(681)

பேரான இதற்குத்தான் துறியைக் கேளு
பொங்கமுடன் கண்களின்தான் காத்த ஓண்டாம்
கூருன சூடுடனே வறட்சி கொள்ளும்
கொற்றவனே கண்ணுரண்டும் மருவும் பாரு
ஊனான தத்தம்போல் கண்கிவக்கும் அப்பா
உத்தமனே அச்சிவப்பு மேலாகத் தானே
காராக இருப்பதினால் சவ்வை யப்போ
வைப்பிடித்து அசைத்தாக்கால் சொல்லக் கேளு.

(682)

கேளடா நம்பெல்லாம் சுருண்ட ருக்கும்

கோத்தவனெ தாளசையும் குறிப்பாய் பாரு
வாளடா வெவிச்சத்தைப் பார்க்கவொட் டாமல்

வளமாக நிற்குந்தான் வடியும் பாரு

தேளடா அந்நீர்தான் விடைய் போல்

தெவிவாக இருந்தபின்பு வியாதிகோபித் தாக்கால்

வாளடா தளபாகி ஒட்டிக் கொள்ளும்

வண்மையுடன் வருங்குறிதான் சொல்வேன் பாரு. (691)

சொல்லுகிறேன் கண்ணுக்குள் கல்மண் சென்றால்

கொடிதா மின்னோய்தான் வருகும் பாரு

பல்லுகின்ற சீரணவறுப்பு விகற்பத் தாலும்

மகத்தான குளிர்காற்று தன்னாலு மப்பா

கெல்லுகின்ற இன்னோய்தான் காணும் பாரு

கெனிதமுட விதுதீர் மருந்து சொல்வேன்

துவ்விதமாய் செங்கீர்தான் ஊற்றி வந்தால்

கண்ணோய் தான் சொன்னோம் பாரு. (692)

சீழைப் பற்றிய கண்ணோய்.

சொன்னதொரு கண்ணோயில் சீழ்க் கண்ணோய்

நேர்மையை சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் நுணுக்கமாக

அன்னவனெ இன்னோய்தான் பெலத்த ரோகம்

அப்பனெ இதனுடைய குணத்தைக் கேளு

சென்மித்த னாலைத்து நாளைக் குள்ளே

சிகவுக்கு இன்னோய்தான் வருவ துண்டு

கண்ணிர்தான் சீப்போலே வடியும் பாரு

கண்டதமாய் இதுசாரும் விதத்தைக் கேளு. (693)

கேள்பா தாயுக்கு மெகவெள்ளை காணில்

கணிதமுடன் சிகவுக்கு இன்னோய் காணும்

நாளடா தந்தைக்குப் பிரமேகமுன் டாகில்

நலமான சிகவுக்கு இன்னோய் காணும்

வாளடா விஷநீர்தான் கண்ணில் பட்டு

வண்மையுள்ள இமைகள்தான் தடித்துப் போகும்

கேளடா கண்சவ்வு தடித்து மெத்த (694)

தெவியில்லா சிவப்புடனெ கண்டிடிக்கொள்ளும் பாரு.

காண்டா கஞ்சங் கடவா யென்றும்
 கண்சன்வு தடித்துநெத்த சிவந்தி ருக்கும்
 பூண்டா கண்ணிர்நான் சிப்பால் வடியும்
 பொல்லாத சுரமுத்தா னனுசரிக்கும் பாரு
 வாண்டா தித்திதாதான் வாராது கண்டாய்
 வளமான ஆணிச்சன்வு மங்க லாகும்
 கோண்டா அதில்வினம் காண்ப துண்டு
 கொற்றவனே பின்புஅது அழகிப் போகும் (695)

அழகிப்போகும் வியாதிக்கு மருந்து கேளாய்
 அப்பனே கண்களைத்தான் கழுவிச் செய்வாய்
 பழகினதோர் படிக்காரம் பணவிடை தானென்று
 பாங்கான அரைக்காண்டா தண்ணிரில் போட்டு
 செழிப்பான அந்நீரால் கண்ணைத் தானே
 தினமும்நி கழுவிவாச் செய்வாய் அப்பா
 முழுப்பான இமைஇரண்டும் ஒட்டாமல் தான்
 முக்கியமாய் விளக்கெண்ணெய் தடவச் செய்வாய்(696)

தடவியே சாக்கிரதையாய் கண்ணை நிக்கி
 தக்கதொரு மருந்திப்பந்து மலத்தைப் போக்கு
 கிடைதனிலே இருக்கின்ற ஆளுக் கப்பா
 கெணிதமுடன் பலவர்க்க மருந்தை ஈவாய்
 கடிதாக பெரியோர்க்கு இன்னேய் காணில்
 கஞ்சங் கடவா யென்று சன்வு மெத்த
 தடையின்றி சிவந்துமே தடித் திருக்கும்
 தன்மையுள்ள கண்ணில் சீழ்வடியும் பாரே. (697)

பாடா அன்னைகளை கண்க ளப்பா
 பரிவாக எரிச்சலுடன் வேதனையுங் காணும்
 நாடா தலைவலியும் சுரமும் கண்டு
 நலமான துப்பலமும் கண்டு அப்போ
 வாரடா இமைதடித்துப் பிசுவாய்ப் போகும்
 வண்மையுள்ள கண்திறக்க சக்தி யில்லை
 ஆடா ஆணிச்சன்வு புண்ணாய்ப் போகும்
 அப்பனே இதுதீர மருந்து கேளு. (698)

மருந்துகள் கண்ணீர்த்தான் சுத்தி செய்து
 மகத்தான காடிக்காரத் தண்ணி ரப்பா
 அருந்தியே கண்ணிஸ்தி விட்டு வந்தால்
 அப்பனை அணமதுதான் ஆழிப் போகும்
 வருந்தியே ரசக்காரச் செந்தூக் களிம்பை
 வளமாகக் கண்ணிமையில் ஓர்ந் தன்னில்
 திறந்துமே தீட்டியே வந்தா யானால்
 திறமாகும் பிலத்துக்கும் மருந்து செய்யே. (699)

பிரமேகக் கண்ணேய்.

செய்யடா பிரமேகக் கண்ணேய் நெர்மை
 செப்புகிறேன் பிரமேகச் சீழ்தா வப்பா
 பையனே கண்ணிஸ்தான் பட்டு இந்நோய்
 பாரோர்க்குப் பிறக்குமடா பிலம தாக
 உய்யனே விழிணந்தல் மெத்தக் காணும்
 உத்தமனே கண்ணிர்தான் தடித்து விழும்
 பையனே சுரமுந்தான் அணுகும் பாரு
 பார்வையப்போ விகல்பமாய் மெகும் பாரே. (700)

உண்டான வேளையில்தான் சிகிச்சை கேளு
 உத்தமனே தாகுட்டிய மருந்து செய்வாய்
 பண்டான பொசனமும் கொடுக்கச் செய்வாய்
 பாரோர்க்கு சுருணங்கள் உண்டாம் பாரு
 நண்டான விழிணந்தல் அதிக மாகில்
 நலமான அந்தச்சன்னை நடுவில் கீறி
 சுண்டியதோர் வெந்நீர்தான் ஒத்தடங்கள் செய்து
 சுகமாகப் படிக்காரத் தண்ணிர் பிச்சுவாயே. (701)

பிச்சிசுத்தி செய்தபின்பு சொல்லக் கேளாய்
 பிலமான காடிக்காரத் தண்ணி ரப்பா
 குட்கமமாய் கண்ணிஸ்தி விட்டு வந்தால்
 சுகமாகும் கண்கள்தா வப்போ தப்பா
 பாச்சுகின்ற ஏழுச்சி கண்ணேய் முற்றும்
 பாடுகிறேன் நியதியப் பண்பாகக் கேளு
 தாட்சண்யம் இல்லாத கண்ட மாலை
 தான்வருகும் பொருக்கு இந்நோய் காணுமென்றே. (702)

என்றன குழந்தைகளுக் கின்னோ யப்பா
 எப்போதும் காணாமடா வழக்க மாக
 பன்றன பெரியோர்க்கும் கான்ப துண்டு
 பார்வை மெத்தக் கூசுமடா அந்தவேளை
 குன்றாத வெளிச்சத்தை பார்க்க ஹொட்டாது
 கூடிய இமைகள் இருக்கும் பாரு
 குன்றாகச் சுருங்கியே இருக்கும் பாரு
 கூரான கஞ்சங்கடை வாய்ச்சவ்வைப் பாரு. (703)

பாரடா சவ்வோரம் நெர்க்குருவைப் போல்
 பதறியே சிறிய கொப்புளங்கள் காணும்
 கூறவே இந்நோய்தான் தீர வப்பா
 குவலயத்தில் நான்சொல்லும் ரோகிக் கப்பா
 நோக இதுதீர வேணு மென்றால்
 நிச்சயமாய் முன்சொன்ன மருந்தைத் தானே
 சீராக உள்ளுக்கும் வெளியில் தானே
 சிறப்பாகச் செய்துவந்தால் தீரும் தானே. (704)

அமரம்.

தானுன அமாத்தின் நெர்மை கேளு
 தனித்தொரு கணரப்பை உள்புறந்தா னப்பா
 மானாகச் சிவந்துமே தடித்துக் கொண்டு
 மகத்தான சதைவளர்ச்சி போலே காணும்
 ஊனாக இதற்குத்தான் அமரம் என்பார்
 உத்தமனே இந்நோய்தான் நான்சென்று விட்டால்
 மானாகக் கருவிழிதான் மங்கல் ஆகும்
 மக்களுக்கு மருந்தொன்று சொல்வேன் கேளே. (705)

கேளப்பா துருசைத்தான் தினந்தொறும் அப்பா
 கெடாதாக சதைவளர்ச்சி மேலே தேய்ப்பாய்
 வாளடா எரிச்சலுடன் நமைச்சல் தீர
 வளமான விளக்கெண்ணெய் தடவச் செய்வாய்
 தேளடா நாள்பட்டு ஆறிப் போகும்
 தெளிவாக விக்கமுதல் யாவும் தீரும்
 கேளடா படிக்காரப் பத்துப் போட்டால்
 பொங்கமுடன் விக்கங்கள் வற்றிப் போமே. (706)

சதைப்படர்த்தி.

வத்திடு சதைப்படர்த்தி ரோகங் கேளு
 வகையான கடைக்கன்கள் பக்கத்தி லப்பா
 நத்தியே யிருக்கின்ற கண்சவ் வப்போ
 நலமாகத் தடிப்புடனே சிவந்து போகும்
 பத்தியே சதைபோலே வளர்த்து காட்டும்
 பாங்கான முனையப்போ கருவிழி ஓரமாக
 சத்தியே வளர்த்துமே செல்லுகின்ற சுகமாகும்
 வியாதிக்குச் சதைவளர்ச்சி என்னும் பேரே. (707)

பேரான இந்நோயால் வருத்த மில்லை
 பிலமான சவ்வுதான் கருவிழிமேலே நோக்கில்
 கூரான பார்வைதான் மந்த மாகும்
 கொற்றவனே கருவிழியின் மேலே கேளாய்
 தூரான தூர்மாமிசம் வாராமல் தான்
 துப்புரவா யிருக்கும்படும் பயமே மில்லை
 மாருகச் சிகிச்சையுந்தான் தேவை மில்லை
 மகத்தான மாங்கிஷந்தான் மேல்நோக்கக் கேளே. (708)

நோக்கியே மாமிசந்தான் விழிமேல் நோக்கில்
 நுணுக்கமுள்ள சதையைத்தான் பத்தித் தள்ளி
 தாக்கியே துண்டித்து விட்டால் கேளு
 தண்மையுள்ள சதைதான் மேல்நோக் காது
 தூக்கியே சதைகரையக் காடிக் காரம்
 துருகடனே இவையொன்று தேய்த்து வந்தால்
 போக்கியமா யனுகூலம் ஆகும் பாரு
 பொல்லாத சதைரோக மேர்மை தானே. (709)

ஆணிச் சவ்வின் தாபிதம்.

மேர்மையுள்ள ஆணிச் சவ்வின் கோயை
 நியறிய லேனுமென்றால் இன்னும் கேளு
 கூர்மையுள்ள அச்சவ்வில் நோயே கண்டால்
 கொற்றவனே கருவிழிதான் சிவந்து மங்கும்
 கூர்மையாய் சுற்றியிருக்கும் வெள்ளியின் சவ்வில்
 குனிதிரெத்த நரம்புந்தான் பெருத்து மெத்த
 ஓர்மையாய்ப் பரவியே இருக்கும் பாரு
 உள்ளதொரு ஆணிச்சவ்வின் புரையில் தானே. (710)

புரையினுட மத்தியிலே சிகொள்வ துண்டு
 பொங்கமுடன் அச்சன்வின் ரணமுங் காணும்
 குறைந்து தான் தீர வேண்டில்
 கொற்றவனே முன்னுலே அட்டை விட்டு
 நிறைந்த ரசபற்பத்தை உள்ளுக் கீய்த்து
 சிச்சயமாய் ஒத்தடங்கள் கொடுக்கச் செய்வாய்
 வினாந்தஉஷ்ண மருத்துகளைக் கண்ணில் தாக்காமல்
 விருப்பமுடன் லகுவான மருந்தைச் செய்யே. (711)

கண்பூவின் விபரம்.

செய்யாடா கண்பூவின் விபரங் கேளு
 செயலான கண்பூவில் இரண்டு உண்டு
 பையனே ஆணிச்சன்வின் புராமத்தியில் கேளு
 பக்குவமாய் பசைசூத்து அப்புரை தன்னில்
 ஐயனே ஒட்டிக் கொள்ளுவதாலே இந்த
 ஆணியாம் ரோகந்தான் காணும் பாரு
 பையனே இதில்காணும் ரோகம் முழுதும்
 பக்குவமாய்க் கருவிழியில்மங்கல் காணும் கேளே. (712)

காணுகின்ற மங்கலது அல்ப மாயும்
 கனமாகப் பரவியுமே இருந்தால் கேளு
 பூணுகின்ற நீர்ப்படலம் என்று போம்
 போல்லாத மங்கலப்பா தடித்து மெத்த
 ஆணிபோ லுறுதியாய் இருந்தா லப்போ
 அய்யனே சுக்கிலப் படல மென்பார்
 கோணியே சிலவேளைப் படலந் தன்னில்
 கொற்றவனே நரம்புகள்தான் படர்ந்து கேளே. (713)

கேளடா ஆணிச்சன் வப்போ தப்பா
 கெட்டியாய்ச் சதையைய் போலாகும் பாரு
 நாளடா அதற்குத்தான் சதைப்படல மென்பார்
 ஸலமான ஆணிச்சன்வின் ரணந்தான் கண்டு
 வாளடா சொஸ்தமாய் விட்டா லப்போ
 வண்மையுடன் வடவுகள்தான் காணும் பாரு
 தேளடா அதற்குத்தான் ஆணிப்பூஎன்று சொல்வார்
 தெளிவான பெரியம்மை தன்னிற் கேளே. (714)

பேயம்மை தாவ்வுகும் வேளை தன்னில்
 பேலமான குத்துகள்தான் கண்ணில் கண்டால்
 அரிதான இக்கோய்தான் காணும் பாரு
 அப்பனே இதற்குத்தான் மருந்து கேளு
 உரிதான முகல்சாதி கஷ்ட சாத்தியம்
 உத்தமனே மருந்துக்கு வசமு மாகும்
 கரியான மற்றொன்று அசாத்தியமே யாகும்
 கண்ணிப்பூ வருவதற்கு மருந்து பாரே. (715)

பாரடா உடம்புதேற உள்ளும் கப்பா
 பண்பான கன்னி அயமுதலா யுள்ள
 கூரான மருந்துகள்தான் சுய்வாய் அப்பா
 கொற்றவனே கண்ணில்விட மருந்து கேளாய்
 சீரான சிற்று மணக்கு முத்தை
 செயலாக முலைப்பாலில் இளைத்துப் போட்டால்
 வராகக் கண்புகைச்சல் மாறும் பாரு
 வண்மையுடன் இன்னமொரு மருந்து கேளே. (716)

மருந்தான நந்தியாவட்டப்பூ ரசந்தா னென்று
 வண்மையுள்ள கிளாப்பூ ரசந்தா னென்று
 வருந்தியே எதேனு மொன்றை யப்பா
 வண்மையுடன் கண்ணில் விட்டுப் பாரு
 பொருந்தியே ரசபற்பம் தன்னை யப்பா
 பொலிவாகக் கண்ணில் தானாற்றி வந்தால்
 பொருந்தியே அறுகூலம் ஆகும் பாரு
 பொல்லாத கண்ணோகம் நேருங் காலே. (717)

கூத சுக்கிலம்.

காலான ஆணிச்சன்னில் ரணமே கண்டால்
 அதற்கு கூத சுக்கில மென்பார்
 மாலாக அதற்குத்தான் வழக்கம் போல்
 வண்மையுள்ள மருந்துசெய்தால் குணமே யாகும்
 தோலான குத்தத்தின் குணமே தேன்னில்
 தோல்விழியின் முன்புறம் மூன்றுக் கப்பா
 செயலாகத் தள்ளிவிடும் சதைக்குத் தான்
 செயலான குத்தமென்று சொல்லு வாரே. (718)

சொல்லுவார் வார்த்திக சுக்கில மப்பா
செயலான ஆணிச்சன்னை சுற்றி யப்பா
துல்லியமாப்க் காணுகின்ற வெள்ளைக்குத் தானே
சுகமான வார்த்திக சுக்கிலமென்று பேராம்
பலவிதமாப் வயதுசென்ற வர்களுக்கே தான்
பாருலுக்கிது காணும் வழக்க மப்பா
எங்கையுள்ள வெள்வழியின் ரோகம் தேர்மை
இன்பமுடன் சொல்லுகிறேன் இன்னங் கேளே. (719)

கேளடா கண்ணில்தான் சிவப்பு முண்டு
கெடாதான வெதனையும் மெத்த வாகும்
நாளடா எலும்புதான் குளையும் பாரு
நலமான சுரமுந்தா னுண்டாய்த் தீரும்
வாளடா சிவந்துதான் தோன்று கின்ற
வளமான நரம்புகள்தான் ஆணிச்சன்வுள்ளும் பாயும்
கேளடா இதுதீர் வேணு மென்றால்
கொற்றவனே சொல்லுகிறேன் குறியாய்க் கேளே. (720)

கிருஷ்ண மண்டல ரோகம்.

குறிப்பாக அட்டைவிட்டு பேதிக் கிவாய்
குணமான இராசபற்பம் கொடுப்பாய் நித்தம்
அரிப்பில்லா இறவுமெத்த ஒத்தணமும் செய்வாய்
அய்யனே உறுதியாய்த் தீரும் பாரு
தெறிப்பான கிருஷ்ணமண்டல சன்னின் ரோகம்
தேவிவாகச் சொல்லுகிறேன் தெரிந்து கொள்வாய்
கிறப்பான வேதனைதான் உள்ளுக்கே தோன்றும்
இருகிருஷ்ண மண்டலச் சன்வுயிரு பாதே. (721)

மாறியே கிருஷ்ணமண்டலத் துவார மப்பா
மங்கியே விருப்ப மாகத் தோன்றும்
சீரியே பார்வைதான் மந்த மாகும்
சிறப்பாக இதுதீர் விபங் கேளு
கோரியே கோகியைத்தான் இருளில் வைத்து
கொடுத்திடுவாய் ரசபற்பம் அரினி சேர்த்து
கூரியே அக்கினி பிளாஸ்திரிதான் செய்து
கொற்றவனே கண்பொட்டில் வைத்துக் கட்டே. (722)

கட்டியவின் நோக லடியும் பாரு

கருணையுள்ள சிவப்புமுதல் யாவும் தீரும்

ஒட்டியே பத்தியந்தான் வைப்பாய் நியும்

உள்ளபடி தீர்த்தின்பு சொல்லுவேன் கேள்

பட்டியே யானசஞ்சினை தைலம் தன்னை

பதனும் வரத்துக்கு மூன்றுதாமே யப்பா

கெட்டியாய்த் தப்பாமல் முழுகி வந்தால்

சிறப்பாகத் தீருமட நிண்ணம் தானே.

(723)

கிருஷ்ண மணி ரோகம்.

நிண்ணமாய்க் கிருஷ்ணமணி நன்னி லப்பா

நாமாக நாலுவித முண்டு பாரு

..... வெண்காரம் இரண்டும்

தப்பாமல் திறமும் வெண்படலம் இரண்டாம்

உண்மையுள்ள கிருஷ்ணமணி தான் அப்பா

உத்தமனே மங்கலுடன் வெள்ளை யாமே

மண்டிதனே போகின்ற ரோகத்துக்குத் தானே

பக்குவமாய்க் காசமென்று சொல்ல லாமே.

(724)

சொல்லலாம் இதில்பார்வை தெரியா தப்பா

சுகமான ரோகந்தான் மெதுவில் தோன்றும்

அல்லன்மென்று முதலில் தானப்பா கேளு

அரிதான கண்தாரை அதற்குப் பின்னால்

பல்விதாய் நிலவண்ணம் தோன்றும் பாரு

பாழான போத்தனக்கு கண்முன் லாகச்

செல்லுகின்ற திரைகட்டிக் கொண்டாய் போலே

சிறப்பாகத் தோன்றுமடா திறமை தானே.

(725)

தானுன உபகாசம் தன்னில்

தரிப்பான பார்வைதான் செம்மை யாக

மாலாகத் தோன்றுமடா வியாதி முற்றின்

மங்கலா மிகுக்கின்ற மனித னப்பா

உலுன வெள்ளை திறமாகத் தோன்றும்

உத்தமனே பார்வைதான் தோன்று தப்பா

தெலுன பகலிவு மட்டுந் தோன்றும்

தெளிவான வெருளும் காலு தன்றே.

(726)

காணுத பார்வைக்கு மருந்து கௌய்
 கடிநான் மருந்துகள்தான் உநவா தப்பா
 பூனுத காசத்தை சல்கிரப் பிரயோகத்தால்
 பொங்கமுடன் தானெநித்தால் பார்வை தோன்றும்
 லீனாகப் பலவிதமாய் மருந்து செய்தால்
 விநதாவாய் பொருமடா மருந்து முற்றும்
 கொணால் நயன சஞ்சிவி மாத்திரை
 குறிப்புனை செய்துநி யோட்டு வாயே. (727)

கண் கூசுதல்.

மோடுகின்ற கண்கூசன் நேர்மை கேளு
 பொங்கமுடன் கண்முன்னால் மின்மினிப் பூச்சிபோலே
 ஆடியே பறப்பதுபோல் தோன்றும் பாகு
 அய்யனே பார்வை யுந்தான் மந்தமாகும்
 ஆடியே வெளிச்சத்தை பார்க்க வொட்டாது
 அய்யனே சிறியதொரு எழுத்தைப் பார்த்தால்
 வாடியே கண்கலங்கிச் சிறுந்துக் கொள்ளும்
 வளமான இக்குறிகள் காணும் பாரே. (728)

பாரடா இங்கோய்தான் உண்டாகும் நேர்மைகேளு
 பக்குவமாய் ஸ்திரிபோகம் சிறுஎழுத்தைப் பார்ப்பதாலும்
 சிரடா உட்கார்ந்து வெந்நேர் தானும்
 சிறப்பாக எழுதுவதி னாவு மப்பா
 கூரடா சிறுஎழுத்தை எக்காலத் தன்னில்
 குறிப்பாகப் பார்ப்பதி னாவு மப்பா
 நேராக இங்கோய்தான் பிறக்கு நென்று
 நிச்சயமாய் நவறியச் சொன்னேன் பாரே. (729)

சொன்னேன் பார் விவாதியது அற்பபாக
 சுருக்காகத் தோன்றிட்டால் அய்யா கேளு
 மன்னவனே மோகியைத்தான் கொஞ்ச நேரம்
 மகத்தான கண்களைத்தான் மூடிக்கொள்ளச் செய்வாய்
 பின்னாலே பார்த்தாக்கால் சரியாய்த் தோன்றும்
 பால்பழநல் இன்னோய்தான் இருக்கு மாகில்
 உன்விதமாய் மருந்துகளைக் கொடுத்துப் பின்பு
 உத்தமனே திரேகத்தை வலுக்கச் செய்யே. (730)

செய்தாக்கால் ரோகந்தான் தீரு மப்பா

செயலான சகஸ்திரதாரா அஞ்சனம் செய்துகொண்டு
பையலே கண்களில்தான் தீட்டச் சொல்லு

பக்தவாளாய் கண்ணுக்கு குளிர்ந்தசலம் தானப்பா
தொய்யலே தானாதான் விருவா யப்பா

தொல்லலகில் இப்படியே செய்து வந்தால்
ஐயமில்லை ரோகந்தான் தீரும் சொன்னேன்

அப்பனே விழிகள் குருடு கேளே.

(731)

விழி கண் குருடு.

விழியான கண்குருடு சொல்லக் கேளு

விதமான நெத்திரத்தின் நரம்புக் கேனும்
பழியான மூளைதனக் கேனு மப்பா

பின்பாக வியாதி கொண்டிருந்த ரோகம்
செழிப்பாகக் கானும்என்று சொல்லாய் நியும்

செயலாக இந்நுகுத்தான் தீமிர மென்பார்
கழியான பார்வைதான் சுத்தமாகத் தோற்றது

மாத்தருக்குத் தோன்றும் காலே.

(732)

தோற்றுகிற வேளைதனில் கண் தானப்பா

சுகமாக இருப்பதுபோல் தோன்றும் பாரு
ஊன்றியே கண்ணைத்தான் திறந்து கொண்டு

உத்தமனே மேலாகப் பார்ப்பான் பாரு
தான்றியே கண்தாரை விருத் திருக்கும்

தீராது இக்குறிதான் தரணி யோர்க்கு
ஆன்றியே அல்ப காரணத்தால் வந்தால்

அப்பனே அவிழ்த்தால் குணம தாமே.

(733)

ஆமடா சிலருக்கு ரோகங் கண்டு

அப்பனே மருந்துகள்தான் கொடுத்திட் டாலும்
ஓமடா தீராது இந்த ரோகம்

உறுதியாய்ப் போகுமடா தீரெகத் தானும்
நாமடா நரம்பு துன்பெலத்தால் கண்டால்

நலமான அயமுதல் சமுத்திரஸ்நானம் செய்தால்
போமடா இந்தநோய் குரு கடாட்சத்தால்

போங்கமுடன் தீரு மென்று செப்பலாமே.

(734)

மாலைக்கண் விபரம்.

செப்புகிறேன் மாலைக்கண் தன்மை தன்னை
நாமாகப் பகலில்தான் கண் தெரியும்பாரு
கப்பான மாலைதனில் கண் தூனப்பா
காணுது சுத்தமாய்த் தெரிந்து கொள்ளு
இப்புவிமில் காணுகின்ற திமிர ரோகம்
இதைப்போலத் தானிருக்கு மினிய தாக
ஒப்பாகத் திமிரநாய் தனக்குச் செய்யும்
ஒழுங்காக மருந்துகளைச் செய்தால் போமே. (735)

கிட்டத்துப் பார்வை.

போமடா கிட்டத்தின் பார்வை ரோகம்
கேனிகமுடன் சொல்லுகிறேன் குரு கடாட்சத்தாலே
ஆமடா ஆணிச் சவ்வான தப்பா
அளவுக்கு மிஞ்சியே அகிக மாக
ஓமடா முன்னுக்கு வளைத் திருந்தால்
உத்தமனே அகமாத்தைக் கிட்டே தானே
நாமடா பார்த்தாக்கால் தெரியு மல்லால்
நலமான தூரத்தில் தெரியா தென்றே. (736)

அன்னா இதுசென்ம வியாதி யாகில்
அப்பனே பால்யமுதல் எழுத்தைத் தானே
நன்றான தூரத்தில் இருந்து பார்க்க
நலமான படிக்கங்கள் செய்து வைப்பாய்
பண்டாக இதற்கோர் உபசமனங் கேளு
பலிங்காக இருபுறமும் பள்ள மாக
நன்றாக இருக்கின்ற கண்ணையத் தானே
நலமாகப் போட்டுவந்தால் தெரியும் பாரே. (737)

தூரப்பார்வை - சாளேஸ்வரம்.

பாரடா சாளேசர ரோகங் கேளு
பரிவான கண்ணில்தான் நீதான் வற்றி
ஆமடா ஆணிச்சவ் வள்ளடங்கிப் போவதாலே
அப்பனே இந்தகைய உண்டாம் பாரு
நாரடா இதுவப்பா நாற்பதுக்கு மேலே
நலமாகத் தோன்றுமென்று குருவே சொன்னார்
கூறடா கிட்டத்தின் பார்வை யப்பா
குறிப்பாகத் தெரியா திவர்க்குத் தானே. (738)

அடைக் கண்.

தானுன அடைக்கண் தன்மை கேளு
 தன்மையுள்ள கண்ணடைகள் ஒன்றோ டொன்று
 ஊனாக ஒட்டியே கொண்டிருக் கின்ற
 உள்ளதொரு கண்ணுக்கு அடைக்கண் என்பார்
 தேனாக இதுவும் வியாதி யாகில்
 தெரிந்துமே பாகைகளைத்தான் கீறி விட்டு
 கோனாக ஆத்தியே விட்டு விட்டால்
 கொத்தவனே குணமாகுங் குறிதான் பாரே. (739)

நேத்ர வாயு.

முடியான நேத்ரவாயு தன்னைக் கேளு
 குணமான கண்ரப்பை அசைவு தானற்று
 சரியாகக் கண்ணையே மூடிக் கொண்டு
 செப்பமுடன் திறக்காமல் செய்கின்ற
 முடியான நோகந்தான் நேத்திரவாய் வென்பார்
 முக்கியமாய் சகலருக்கு சன்னி தன்னில்
 சரியாக யிருக்கும்டா அசைவுதான் அற்று
 சடிதமுடன் தீர்த்திடவே மருந்து கேளே. (740)

கேளா தலைநோய் கிறு கிறுப்பு
 கெணிதமுடன் இத்துடனே கலந்து கொண்டால்
 நாளடா தத்தத்தை எடுக்கச் செய்து
 நலமாக வாந்திக்குக் கொடுப்பாய் நீயும்
 வாளடா ரசப்பம் கொடுத்தா யானால்
 வண்மையுள்ள வாயெல்லாம் புண்ணே யாகும்
 நீளடா நேத்திரத்தின் வாயு வெல்லாம்
 நிச்சயமாய்த் தீருமடா நேத்திர வாய்வே. (741)

அரைக் கண்.

வாய்வான அரைக்கண் நோயைச் சொல்லக்கேளு
 வண்மையுள்ள கண்ணைத்தான் வழக்க மாக
 வாய்வாக மூடாமல் செய்கின்ற
 பழிகார நோவுக்கு அரைக்கண் என்பார்
 சாய்வான இன்னொய்தான் காய்த்தாலும்
 சரியான வியாதியாலும் காணும் பாரு
 ஒய்வாக நேத்திரநோய் தனக்குச் செய்யும்
 உள்ளதொரு மருத்தினை யிதற்குச் செய்யே. (742)

செய்யடா இனிச்ச கண்ணதனைக் கேளு
 செயலான கண்ணிமைதான் வெளிக்கு
 பையவே திரும்பி வருதலுக்கு பஞ்சுமாய்
 இனிச்ச கண்ணென்று தானப்பா சொல்வார்
 நொய்யவே இதுகேளும் விபாங் கேளு
 தோலான இமையோரம் கருங்கக் காணில்
 அய்யமில்லா கண்மடலின் உட்சன் வப்பா
 அடியோடே தடிக்குமடா இன்னங் கேளே. (743)

இன்னங்கேள் இமையோரம் கருங்க மாகில்
 இன்பமுள்ள இமையிரு அதிகமாக
 உன்னிதமாய் வளர்ந்திருக்கில் இந்தோய் தான்
 உத்தமனை காணுமென் னுறுதி சொல்லு
 பன்னமாய் இதுதீ விபாங் கேளு
 பண்டிதனை இமையோரம் கருங்கக் கண்டால்
 நன்னயமாய்க் கண்டால் அதன்முலை ரண்டில்
 கலமாக குறுக்கில்தான் வெட்டு வாயே. (744)

வெட்டுவாய் மடலோரம் தன்னை யப்பா
 வெளியான இமையினுட ரோமத் தோடு
 கட்டியே சீவி எடுத்தே யேனும்
 களங்கமறச் செய்திட்டால் வியாதி போகும்
 வட்டமுள்ள உட்சக்கண் மடலின் உட்சன்வுக்கப்பா
 வளமான தப்புள்தான் கண்ட நாலுல்
 சட்டமுடன் இரத்தம்வாக் கிறிப் பின்பு
 சதிரான துளம்முந்து கண்ணில் போடே. (745)

கண்ணை கிழ்தளத்தில் கன்னத்தின் நோல்
 கதிமடிப்பு விழுந்து இந்தோகக் காணில்
 புண்ணான கண்மடலில் உள்ள நோலில்
 புவிதமுடன் ஒருதுண்டை அலுக்கச் செய்வாய்
 ஒன்றான ஓங்கல் இரண்டும் கட்டி
 உத்தமனை தைத்து விட்டா வப்போ
 திண்ணமாய் திருமடா இந்த ரோகம்
 திருன்று இமையோகத் தன்மை கேளே. (746)

இமையோகம் உள்ளுக்கு வளர்க் திருந்தால்
 இன்பமுள்ள கண்களைத்தான் எதித் தென்னோம்
 தன்மையாய் நிர்வாயச் செய்யும் பாரு
 கடினமாய் நாளப்பட்டால் சொல்லக் கேளு
 சுமையான கருவிழிதான் மங்கலாகி
 சுத்தமுள்ள பார்வையுந்தான் மந்தமாகும்
 அமைவாக இதுதீர் வேணுமென்றால்
 அப்பனை தோமத்தைப் பிடுங்கச் செய்யே. (747)

பிடுங்கியுந் தீர்விட்டால் சொல்லக் கேளு
 பெணமாக அதன்வெரைச் சிறுகத்தி யாலே
 கடுமையாய்க் கிறியே எடுத்து விட்டுக்
 காடிவன்ற காரத்தால் தேய்த்து விட்டால்
 அடங்கியே போருமடா இந்த ரோகம்
 அப்பனை இதுவிபாய் தெரியாமல் தான்
 குடங்குடமாய்த் தைலத்தை வாங்கிக் கொண்டு
 கொத்தவனே முழுகுவார் கூட்டித் தானே. (748)

புழு வெட்டு.

கூடியே புழு வெட்டு நேர்மை கேளு
 குணமான கண்ணிமையின் வரம்புக் கப்பா
 ஆடியே வறகின்ற தோமத்துக்கு
 அப்பனை புழு வெட்டு என்று சொல்வார்
 நாடியே துக்கத்தில் பீனை கேளு
 நலமாக சுரந்துமே இமைகள் தன்னில்
 சாடியே ஓடிக்கொண் டிருக்கும் பாரு
 சத்தியான கண்ணாண்டும் திறக்கொட் டாதே. (749)

திறக்காமல் வியாதி தானதிக மாகில்
 திறமாக வேதனையு மெரிச்ச ளுண்டாம்
 பறக்காமல் நமைச்சலும் காண்ப துண்டு
 பண்டதனே இமையோரம் ரணமே யாகும்
 சிற்புடனே தோமக்கால் வந்து காயாது
 சிலருக்கு வம்பு வீங்கி உள்ளுக்கேதான்
 குழிப்பாக கருட்டியே கொள்வ துண்டு
 கொற்றனனே இதுதீர் மருந்து கேளே. (750)

கேளடா முதலில்தான் ரோகிக் கப்பா
 கெணிதமுடன் பேதிக்குக் கொடுத்த பின்பு
 னாளடா விழுடன் பாஷாண மேனும்
 நலமுடனே நன்னுரி அயமே யேனும்
 னாளடா உன்னுக்குக் கொடுத்து வந்தால்
 னளபாண திரோகத்தான் நிவர்த்திக்கும் பாரு
 னாளடா பன்றியுட நெய்யைத் தானே
 பண்பாக இரளில்தான் சொல்லக் கேளு. (751)

சொல்லுகிறேன் இரளில்தான் தாங்கும் போது
 சுகமானமுன் நெய்யை இமையின் மீது
 துல்லியமாய்த் தடவியே வந்தா யானால்
 தூக்கத்தில் ஓட்டாது குணமே யாகும்
 வெல்லுகின்ற படிக்காத் தண்ணிதைத் தான்
 விதமாக வாலையிட்டு வந்தாலுந் தான்
 நோவ்வேயுள்ள இந்தநோய் தீரு மென்றே
 நோற்றியே உந்நனுக்கு உணத்தென் நானே. (752)

செவி ரோகம்.

உரைத்திர புலத்தியனே எந்தனுக்கு
 உள்ளபடி சொல்லுவிர் முகம்பல் நாகி
 விரைந்த செவிரோகம் முதல் மற்றுமுள்ள
 விரிவான மேகமுதல் ஜன்னி முற்றும்
 பரந்த அண்டநோய் முதலாய் மூலரோகம்
 பண்பான கொசத்தின் ரோகம் முற்றும்
 சிறந்ததொரு திரோகத்தின் அங்க மெல்லாம்
 சிறப்பாக நாவறிய செப்புவினே. (753)

செப்புதிறேன் செவியுனுட நேர்மை கேளு
 சேலான வெளிக்காது உட்காதென்றும்
 ஒப்பாக மூன்றுவிதம் பிரிவே யுண்டு
 ஒவ்வொரு காதுமடல் துவாய் சேர்ந்து
 இப்புவியில் வெளிக்காது என்றும்
 இயல்பாக இதன்னிபாம் சொல்லக் கேளு
 மேப்பிதமாய் முருந்தாகுல ஏற்பட்டு னாழும்
 மகிமைபுட காதுமடல் தன்னைப் பாரே. (754)

பாடா மெடுள்ள மாகத் தோன்றும்
 பக்குவமாய் காதினுட மடலின் கீழே
 ரோகத் தொங்கிக் கொண் டிருக்கின்ற
 நீட்சுதுவன தோல் தனக்குந் கேளு
 காடா சொனைக் காத்தென்றும் போரம்
 பக்குவமாய் காதினுட துவார மய்யா
 சீராக விள்கடைதான் சொல்லக் கேளு
 சிறப்பாகக் கொஞ்சம் விளைந்திருக்கும் பாளே. (755)

பாடா போமங்கள் தானும் உண்டு
 பக்குவமாய் குரும்பியும் காக்கும் பாரு
 கடான குறும்மைடி ரோகத் தானும்
 குடிகெடுத்த கிருமிழுதல் துசி முற்றும்
 ரோகப் போகாமல் செய்யும் பாரு
 ச்சயமாய் காதுக்குள் சொல்வென் பாரு
 சீரான அண்ட வடிவான சவ்வு
 சிறப்பான உட்சவ்வாய்த் தோன்றுங் கேளே. (756)

தோன்றுகின்ற நடுக்காது விபாங் கேளாய்
 தொங்குகின்ற காதினுட உட்சவ்வுக்குப் பின்னாலே
 ஊன்றியே இருக்கிற ஸ்தானத்திற்கு உள்ளபடி
 நடுக்காது என்றும் போரம்
 ஆவியே இதன்குணத்தைச் சொல்லக் கேள்நீ
 அப்பனே அதில்கீத்துக் கொண்டிருக்கும் பாரு
 மூன்றான எலும்புகள் கொர்வை யாக
 முக்கியமாய்ச் சேர்ந்துதான் இருக்கும் தானே. (757)

தானாக அவைகள்தான் சுத்தியல் போல்
 தங்கியே இருப்பதில் சுத்தியல் எலும்பு என்றும் போரம்
 பானாகப் பட்டையைப் போல் இருப்பதற்கு
 பட்டடையின் எலும்பென்றும் சொல்ல லாகும்
 ஊலாக அங்கமடி போலிருப்ப தற்கு
 உள்ளதொரு அங்கமடி எலும் பென்றும்
 தேனான நடுக்காதுக்குள் விருத்தப்பா
 தெளிவாக இண்டங்குலத்தான் கேளே. (758)

கேளடா பாங்கான பையைப் போனெத்த
 குழலொன்று தொண்டைக்குள் செல்லும் பாரு
 நாளடா அதன்வழியாய் காத்து தானும்
 நலமாகப் போகவர இருக்கும் பாரு
 வாளடா வியாதியால் குல்தான் கேளு
 வண்மையுடன் அடைத்துமே போனெப்போ
 நேளடா கேள்விநான் கேட்கா தப்பா
 திறமான உட்காது விபரங் கேளே. (759)

உட்காதை கவனித்துப் பார்த்தா யானால்
 உள்ளபடி ஒருபள்ளம் இருக்கும் பாரு
 முட்போலே முன்றுவளைந்த குல்தா னுண்டு
 முகிந்தந்தை யோடுபோல் ஒருளலும்பு காணும்
 பட்டியுள்ள பள்ளத்து வழி யென்றும்
 பரிஷுடனே வளைந்த குழந்தைக்குக் கேளு
 திட்டமான திரிதடங்கள் என்றும் போம்
 திறமான நத்தையுட ஓட்டுக் குள்ளே. (760)

நத்தையுட ஓட்டெலும்பு தனக்கு அப்பா
 நலமான கம்புஎன்று சொல்வார் காணு
 நத்தையுட ஓட்டுக்குள் ஐவந்தா வப்பா
 நலமாக நிறைந்துமே இருக்கும் பாரு
 சத்தியமாய் சலத்தின் மீது தானே
 சதிராக கேள்ஷுட காப்பு தன்னில்
 பத்தியுள்ள கிளைகள்தான் இருந்து கொண்டு
 பண்பாக இருக்குதென்று பகர்ந்தேன் பாரே. (761)

பாரே சுந்தானே சொல்லக் கேளாம்
 பண்பான குழந்தைகட்டுக் காதில் தானே
 சீராகச் சிலதுக்குச் சிவடியும் பாரே
 சிறப்பான மயதுசெளக்கியத்தால் உண்டாம் சொன்னேன்
 மாரான காப்புனுட சிங்கு தானும்
 வந்தாக்கால் தழந்தைகள்தான் பெலங்கெட்டுப் போதும்
 தேருக்க குழந்தைகட்டு சிக்கதை யப்போ
 தெளிவாக வருமென்று செப்பு வேளே. (762)

செப்டுகிறேன் இதுதீர மருந்து கேளாய்

செயலான செவிதனை வெந்நீர் தன்னில்
ஒப்பாகக் கழுவியதை பாடிக்காரத் தண்ணிர்

உள்ளபடி தான்விட்டுக் கொஞ்ச நேரம்
இப்படியாகப் பத்துநாள் செய்து வந்தால்

இப்பழுள்ள காதலான் தெளியும் பாரு
கொப்பள்ள பூவினத்தின் பழத்தைத் தானே

குணவான நல்லெண்ணெய்விட்டுக் காய்ச்சி ஊத்தே.

காதெழுச்சி.

ஊத்தடா காதெழுச்சி ரோகங் கேளு

உள்ளபடி காதில்தான் துர்மாமிசம் உண்டாம்
மாத்தாக இதற்குத்தான் காதெழுச்சி என்பார்

மகத்தான சிடிந்தான் வடியும் பாரு
சித்தாக வளருகிற துர் மாமிசத்தை

சிறப்பாகக் குறட்டதனால்ப் பிடுங்கி விட்டு
காத்தான பாடிக்காரச் சலந் தன்னுலே

கழுவியபின் காடியுட காரர் தானே.

(764)

காடிக்காரர் தனையெடுத்து சதையின் வேரின்

கடினமாய் வைத்துநீ தேய்க்கச் செய்வாய்
வாடியே போகும்டா எழுச்சி ரோகம்

வளமாகச் செய்யாவிட்டால் கிளைக்கும் பாரு
தேடியே வளருகின்ற காதின் ரோகம்

தெளிவாக இன்னமொன்று செய்பக் கேளு
ஓடியே போகின்ற குளிர்ச்சி யாலும்

உள்ளபடி பலவந்தம் தன்னுல் கேளே.

(765)

தன்னுலே காதில்தான் நோய் உண்டாகும்

தனித்ததொரு காதில்தான் குத்துண் டாகும்
முன்னுலே சொன்னபடி சுரமுண் டாகும்

முக்கியமாய்க் காதில்தான் சத்தமுண் டாகும்
பின்னுலே கேள்விதான் மந்த மாகும்

பிரிவான முதல்காது சிவந்து வீங்கி
சொன்னேனே வேதனையோடு வர்த்திக்கும்

சருக்காகக் காதில்தான் சிடிண்டாமே.

(766)

ஆமடா இதுதீ மருந்து கேளாய்
 அப்பனே வெந்தியல் ஒத்தனமே செய்வாய்
 நாமடா வாக்திக்குக் கொடுப்பாய் நீயும்
 நலமாகச் செய்துவந்தால் தீரும் பாரு
 ஓமடா மருள்மஞ்சி தந்து நீயும்
 உத்தமனே திருகியதைப் பிழிந்து கொண்டு
 போமடா பெருங்காயம் உள்ளே வைத்து
 பொங்கமுடன் முடியதைத் தீயில் வாட்டே. (767)

வாட்டியே வெந்திப்பிடு சொல்லக் கேளு
 வகையாக நோயாளி காதி லப்பா
 ஊட்டியே பிழிந்துதான் படுக்க வைத்து
 உள்ளபடி பஞ்சுதனை அடைப்பாய் நீயும்
 சாட்டியந்தான் போமடா தினமே இரண்டில்
 சற்குருவின் கடாட்சத்தால் தீரும் சொன்னேன்
 தாஷ்டியமாய் காதுவலி ரோகம் கேளு
 தானறியச் சொல்லுகிறேன் தன்மை பாரே. (768)

தன்மையுள்ள காதுவலி வந்த தானால்
 சகிக்காத வேதனைதான் செய்யும் பாரு
 சென்னிக்கும் முகத்துக்கும் வேதனையே போகும்
 சீராகச் சாழுந்தான் வருகும் பாரு
 பன்னிதமாய் சொத்தைப்பல் தன்னு லப்பா
 பாரிவிலே காதுவலி உண்டாம் பாரு
 உன்னிதமாய்ப் பல்லைப் பிடுங்கி விட்டால்
 உத்தமனே காதுவலி ஓடிப் போமே. (769)

ஓடியே போவதற்கு மருந்து கேளு
 உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் வெள்ளைப் பூண்டு
 சாடியே ரசம்விட்டுப் பஞ்சான் அரு
 துத்ததொரு காதுவலி தானே தீரும்
 முடியாய் தேங்காயின் எண்ணெய் தன்னில்
 முக்கியமாய் அடுகியைப் போட்டுக் காய்ச்சி
 ஆட்டியே விட்டுவிட்டால் காதின் போய்தான்
 அப்போதே திருமடா அவனி யோர்க்கே. (770)

காது செவிடு.

அவனிதனில் செவி செவிடுரோகம் கேளு
 அப்பனே அனேக காரணத்தால்க் காணும்
 பவலிபெரும் உட்சவ்வு தடித்துப் போனால்
 பாங்கான சவ்வுதான் கிழிந்தே யேனும்
 குவல்யத்தில் காதில்தான் குறும்பி தானும்
 கொப்பானே அதிகமாய்ச் சேர்த்தாலுந் தான்
 நவரசமும் அறிகின்ற நடுக்காதிலிருந்து கேளு
 கண்மையுடன் தொண்டைக்குள் செல்லும்முழல் தான்கேளு. (771)

செல்லுகின்ற குழல்பை கசத்தியத் தாலும்
 சிறப்பாக வேறுவித காரணத்தி னாலும்
 மெல்லிதமாய் அடைந்துவிட்டால் காது தானும்
 மெதுவாகப் போகுமாய் உலகத் தொர்க்கு
 பல்விதமாய் மூளையுடன் நடுக்காது உள்காது
 பல்தனிலே கேள்வியுட நரம்புக் கப்பா
 தொல்லையுள்ள நோய்கண்டு இவ்வியாதி வந்தால்
 தீராது என்றுந் திறமாய்ச் சொல்லு. (772)

சொல்லுகிறேன் சிரசினுட நேர்மை முற்றும்
 கருக்கமாய் நியநியத் திறமாய்க் கேளு
 பல்வகையாய் சிரசிற்குள் நரம்பு முண்டு
 பார்அவற்றில் மிகச்சிறந்த நரம்பு மூன்றும்
 நல்வினைசெய் இந்திரிய நரம்பு ஒன்றும்
 கலமான சலனத்தின் நரம்பு ஒன்றும்
 தொல்வினைசெய் ஒற்றுணர்வு நரம்பு ஒன்றும்
 நோகையார்க்கும் இப்படியே இருக்கு தென்றே. (773)

இருக்கின்ற இந்திரியநரம்பு குணமே தென்னில்
 இதமான மெய்வாய்கண் மூக்குச்செவி தானே வ்றும்
 பறக்கின்ற பஞ்சேக்திரியந் தனக்குச் சென்று
 சப்தபரிச ரூபச கந்தசப்த மென்றும்
 திறக்கின்ற லம்புள்ளைத் தெரிவிக்கும் பாரு
 தெனியான சலனநரம்பு குணமே தென்னில்
 பறக்கின்ற சதைகளைத்தான் மனதுக்கு ஏற்றபடியே
 மகிழ்ச்சியுடன் ஆட்டிவைக்கும் மகிமை பாரே. (774)

மகிமையுள்ள ஒற்றுணர்வு நரம்புக்குணமே தேவ்வில்
 மகத்தான உறுப்புக்களை ஒன்றோ டொன்று
 முகித்துமே சம்பந்தப் படுத்தி வைக்கும்
 மூளைக்குள் தானித்து முக்கிய மாகச்
 சகிக்கின்ற நவசதையின் நரம்பு அப்பா
 சலிக்குதடா அனைவர்க்கும் உண்மையாக
 பகுத்தறிய ஒவ்வொன்றின் பெரைக் கேளு
 பக்குவமாம் வாசனையின் நரம்பு ஒன்றும். (775)

ஒன்றுன பார்வையுட நரம்பு ஒன்றும்
 உத்தமனே கண்ணினுட குழிக்குச் செல்லும்
 பன்றான நரம்புகள் தாவிரண்டே யாகும்
 பார்தனிலே சிரசுநீள நரம்புக் குள்ளே
 அன்றாகப் பெருநரம்பு இருக்கு தப்பா
 அப்பனே அதற்குத்தான் கிளைகள் மூன்றும்
 கன்றான கண்சதைக்குப் பரவும்நரம்பு ஒன்றும்
 காதுதனில் செல்லுகின்ற நரம்பு ஒன்றும் (776)

நரம்பப்பா தொண்டை முதல் யாவற்றுக்கும்
 நோகச் செல்லுகின்ற நரம்பொன்றே கேளு
 உரமாக ஒவ்வொன்றின் குணத்தை முற்றும்
 உள்ளபடி நியறிய உரைப்பேன் கேளு
 சரம்போன்ற வாசனைநரம்பு குணத்தைக் கேளு
 சத்குருவின் கடாசைத்தான் சாத்து வேணே. (777)

சாற்றுவேன் ஆக்ராண நாகிரம்பு அப்பா
 சதிரான மூளையில்தான் செனித்த பின்பு
 போற்றியே மூன்றுக்கு நாகி மேலே
 புகழாக வந்துமே கிளைகளாக
 ஆற்றியே பிசிந்துமே அக்கிளை எப்பா
 அழகான சல்லடையிற் கண்களில் சென்று
 ஊற்றியே சளிஊறும் சவ்வின் மேலே
 உள்ளபடி வியாபித்து ஒடும் பாரே. (778)

ஒடுகின்ற பார்வை நரம்பின் தன்மை
 உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் உறுதியாக
 நாடுகின்ற அந்நரம்பு முனை தன்னில்
 நலமாகச் செலித்துமே முன்னதாக
 வாடியேவந்து அவ்வவ் வெலுப்பு மீது
 வலநரம்பு இடமாகச் செல்லும் பாரு
 தேடியே இடநரம்பு வலமதாக
 திறமாக மாறியே சென்று கேளே. (779)

மாறியே நெத்திரத்தின் நரம்பு துவாரத்தின்
 வரியாக நெத்திரக்குழிக் குள்ளேசென்று பின்னால்
 ஊறியே விழிக்குள்ளே புகுந்துமே தான்
 உத்தமனே மலர்ந்து வரும் உறுதியாக
 தேறியே மலர்ந்ததொரு சவ்வுக் கப்பா
 தேவிவாக சூபஉற்பதி சவ்வு என்றும்
 கோரியே போதற்குச் சொல்வார் பாரு
 கொத்தவனே அதற்குஇன்னும் சொல்லக் கேளே(780)

கேளடா முனைக்குள் தானிருந்து
 கெணிதமுடன் இருநரம்புத் தோற்றமாகி
 நாளடா அவைகள்தான் முன்னே வந்து
 நலமாக ஓர்நரம்பு கண்குறிக்குட் சென்று
 வாளடா சதைக்குள்தான் பாவிக் கொள்ளும்
 வகையான மற்றோரு நரம்பு கேளு
 தேளடா முன்னர்ப்பு வழியாய்ச் சென்று
 தேவிவாக இதுவும் கண்சதைக்குப் போமே. (781)

போமடா சிரசினுட பெருநரம்பு தான்
 பெர்ங்கமுடன் மூன்றுகிளையாய்ப் பிரிந்தி ருக்கும்
 நாமடா அதனின்றிதான் ஓர் நரம்பு
 நலமாக முன்னுக்கு வந்த பின்பு
 ஒமடா கண்குழிக்குள் செல்லும் கேளு
 உத்தானே புருவத்தின் உள்முனை வரியாய்
 நேமடா நெற்றிவரை ஏறிக் கொண்டு
 நெல்லமாய்ப் பாவிநிடும் நெமதாமே. (782)

நிசமாக மற்றொன்று பெருநாம்பில் உண்டாய்
 நிச்சயமாய் கண்குழிக்கு அடியில் தோன்றும்
 கிசமாக நீண்டிருக்கும் துவாரக் தன்னில்
 கீழாக ஓடியே முகந் தனக்கு
 துசமாக வந்துமே மேல்வாய் பற்கள்
 துய்ய அன்னம்கன்வம் பெலுதடு என்றும்
 கசமாக கண்ணின் கீழாப்பை மற்றும்
 கண்டத்தில் வியாபித்து ஓடும் பாரே. (783)

ஓடிய நலைநாம்பின் பெருநாம்பில் தூள்
 உள்ளபடி இன்னுமொரு நரம்பு தோன்றி
 நாடியே கிர்வாய்ப் பற்களுக்கும் இன்னும்
 நலமான ஈறுமுகம் காது நாகு
 தேடியே மெல்லுகின்ற கீழ் தாடைக்கும்
 தெளிவாகச் சதைகள்முதல் போய்ப் பரவி
 ஆடியே இக்கிளையில் இரண்டு பிரிவுண்டு
 அப்பனே அதன்விபாம் அறைகு வேனே. (784)

அறைகிறேன் ஒன்று கீழ்தாடைக்குள்
 அப்பனே ஓடியேதான் உள்ளே சென்று
 சிறையான முகரைக்கு அருகில் தானே
 சிற்பனமா யிருக்கின்ற துவாரத் தன்னில்
 நிறையாக வந்துமே வெளியே தோன்றும்
 நிச்சயமாய் அதன்கிளைகள் பல்லுக்கும் ஈறுக்கும்
 பறையான மற்றொன்று பாக்கில் சென்று
 பக்குவமாய் வேலைசெய்து வாழும் பாரே. (785)

பாரடா கன்சதைக்குப் பாவுகின்ற
 பக்குவமாய் உள்ளஒரு நரம்பே யுண்டாம்
 நோடா காதுக்குச் செல்லுகின்ற
 நிசமான நாம்பிண்டு சொல்லக் கேளு
 நாடா ஒருநாம்பு காதினுள் சென்று
 நலமாக உள்ளுந்து வந்தே தான்
 வாடா இரத்திர மார்க்க மாக
 வகையாக வெளிக்குமே வந்து கேளே. (786)

வெளிவந்து முகத்திடம் பாவும் பாரு

வேருன கேள்வியுட நம்பு கேளாய்
துளியாக காதுக்குள் சென்று பல

தும்பகிளை களாப்பிடுத்து அவ்விடர் தன்னில்
பவியான அறைகளுக் குள்ளிருக் கின்ற

பாரோட்டன் நிமிது மிதந்து கொண்டு
சுளிவான கேள்விகளை கேட்கச் செய்யும்

சுத்தமுடன் இன்னமொரு விபாங் கேளே. (787)

விபாமுடன் இன்னமொரு நம்பு கேளு

விரான அந்தர்க்கத ளளங் செல்லும்
துவாரத்தின் வழியாக வெளிக்கு வந்து

தோண்டையுடன் நாவுக்குச் செல்லும் பாரு
தவம்செய்யும் மயில்வேக நம்பு அப்பா

தப்பாமல் முன்னுவாரம் வழியாய் வந்து
சிவமான கண்டத்தின் காட்களாம் சேர்த்துமே

செஞ்சுறைக்கும் செல்லும் பாரே. (788)

செஞ்சுறையில் தாவிடங்கி புப்புசம் தோண்டை

செமான குல்வளைக்கு சுவாசக் குழலுக்குந்தான்
தஞ்சமுள்ள இருதயம் தீனிப் பைக்கும்

தானாகச் செல்லாமடா தன்மையாக
வஞ்சமிலா மற்றொரு நம்பு அப்பா

வகையாகப் பிடிமயின் சதை தனக்கு
துஞ்சாக வியாபித்துத் தேகத் தன்னை

துப்பாவாய் வளர்க்குமடா மேமை தானே. (789)

மூளை.

தானான மூளையுட விபாங் கேளு

தனியாகச் சிசுக்குள் நிறைந்து வாழும்
மானான மூளையுட நிறந்தா னப்பா

மகத்தான வெளிப்புறத்தில் ஊதா வாயும்
தேனான உள்புறத்தில் வெள்ளை வாயும்

தெளிவாக இருக்குதடா கண்டு பாரு
ஊனான மூளையில்லாதன் முன்றுபிவினா யுண்டு

உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் உண்மை கேளே. (790)

கேளடா பெரியமுனை சின்னமுனை

கெணிதமுள்ள முள்ளந்தண்டு கொடி சிகரம்
நாளடா மூன்றுவிதம் சொன்னேன் பாரு

நலமான முனைதான் மூன்று சவ்வால்

தேளடா மூடிக்கொண் டிருக்கும் பாரு

தெளிவான ஆனுக்கு முனை தான்

வாளடா பலம்பத்து இருக்கும் பாரு

வளமான பெண்ணுக்குச் சொல்வேன் கேளே. (791)

பெண்ணுக்குத் தானப்பா முனை கொஞ்சம்

பூரிவாக இருக்குமடா குறைவதாக

கண்மணியே சொல்லுகிறேன் அறிவுள் ளோர்க்கு

கனமான முனைதான் பூவாய்த் தோன்றும்

உண்மையாய்த் தலைஒட்டை நீக்கிப் பார்த்தால்

உள்ளாடி முனையுட மெல்சவ்வு தோன்றும்

கண்ணியமாய் இச்சவ்வு முள்ளந் தண்டு

கண்குழலின் துவாரத்தில் இறங்கிக் கேளே. (792)

இறங்கியே கொடியைச் சுற்றிக் கொள்ளும்

இன்பமாய்ச் சவ்விவின்று உட்புறமாய்ப் பாரு

நிறைந்துமே சவ்வுகள்தான் இளைத் திருக்கும்

நிச்சயமாய் ஒன்று அரிவாளைப் போலே

விறைப்பாக வளைந்துமே முனைச் சவ்வில்

வீரிவாக அமர்ந்து இருக்கும் நெர்மைபாரு

சிரமநெற்றி எலும்போடு இருக்கும் முனை

சிறுத்துமே இருக்குதென்று தெரிந்து கொள்ளே. (793)

கொள்ளடா பிடரியினுட எலும்பி னோடு

கொத்தாக ஒட்டிக்கொண் டிருக்கின்ற தாம்

அள்ளடா முனையது அகண்டு இருக்கும்

அழகாக மற்றொன்று சின்னமுனையைப் பற்றி

மேள்ளவே மூடிக்கொண் டிருக்கும் பாரு

மீதமான பெரிய முனையின் பாாம்

தள்ளவே யிருக்கச் செய்யும் தண்ணிரை

தன்மையுடன் இன்னும்கேள் சொல்வேன் பாரே. (794)

சொல்லுவேன் மிடரியுட எலும்பில் தானே
 சகமாக ஓடக் கொண்டிருக் கின்ற
 சில்போன்ற சிறுபூனைப் பின்னு லப்பா
 சிறப்பாகவே சங்வுக் கீனாதா னுண்டு
 வல்லியமாய் உன்சங்வில் புரைகள் உண்டாய்
 வளமாகக் குழாம்பொல் ஆகும் சொன்னேன்
 தொல்வினையில் கெட்டாத்தம் அதன் வழிதானே
 தோன்றியே பொதுமடா தின்ணம் தானே. (795)

தின்ணமாய் இன்னம்ஒன்று சொல்லக் கேளு
 திறமான குழந்தையுட உச்சக் தலையில்
 உன்விதமாய் அடக்கின்ற நரம்பின் நேர்மை
 ஓடுகின்ற முன்னரம்பில் நேர்ந்த தாகும்
 பண்ணிவைத்த நாசிகா பீடத் தன்னில்
 பாதித்து இதுகிளம்பி உச்சி வழியாய்
 கண்ணியமாய் ஓடியரின் பிடரி தன்னில்
 கெணிதரடன் இருக்கின்ற எலும்பி னோடே. (796)

எலும்பினுட மத்தியில்தான் வந்து அப்பா
 இதமாக இரண்டாகப் பிடுத்து கொள்ளும்
 சிலும்பாகப் பக்கத்துக் கொன்ற யப்பா
 சகமாக வளைத்து கீழிறங்கும் பாரு
 அல்பமாய் வெளிவந்து அந்தர்க்கதகண்ட நாளங்களாகி
 அப்பனே இதற்குத்தான் சிரோமத்திய நாளமென்பார்
 சிலும்பாயே முன்சொன்ன சங்வுக்கு அடியிலுந்தான்
 சிறப்பான ஶுனையுடசங்வு மூன்றுக்குத் தானே. (797)

மூன்றுக்கும் மத்தியமாய் இருக்கும் பாரு
 முக்கியமாய்ச் சிலந்திக் கூட்டைப் போலே
 ஆன்றியே ஓலையாகக் காணும் பாரு
 அப்பனே ஶுனையைத்தான் சுற்றிக் கொண்டு
 ஊன்றியே பின்கொடிக்குத் தாவிற்றங்கும் பாரு
 உத்தமனே இன்னுமொன்று ஶுனைப் பக்கம்
 ஆன்றியே அடுத்திருக்கும் மத்த நரம்பில்
 ஆடுங்கும் ஶுனையைத்தான் சுற்றிக் கொண்டே. (798)

பெரிய மூளை.

கொண்டேதான் மேல்புறமாய்த் தோன்று கின்ற
கொடும்பெரிய மூளையைப் பார்வை யிட்டால்
அண்டேதான் அதன்மேலே கருண்டி ருக்கும்
அப்பனே மத்தியில்தான் பிளப்பே யுண்டு
கண்டேதான் இருகூறும் இருக்கும் காளம்
கப்பான பிசிவுக்குத்தான் அர்த்தகோளம் என்பார்
துண்டேதான் ஒவ்வொன்றின் அடியில் தானே
துடிப்பான மேடுகள் மூன்று உண்டே. (799)

மேடான அர்த்தகோளம் இாட்டையுந் தான்
மேதுவாக மத்தியில்தீ கொக்கிப் பார்த்தால்
பண்டான வெள்ளையொன்று கிடும் பாரு
பண்பாக அதன்மீதில் நடுவிலே தான்
கோடான நெடியாகித் தோன்றும் பாரு
கொற்றவனே அதற்குத்தான் ரேகை என்பர்
காடான ரேகைக்கு ரெண்டு பக்கம்
கொற்றவனே கீறி நிபார்க்கக் கேளே. (800)

பார்த்தாக்கால் பள்ளங்கள் தோன்றும் பாரு
பக்குவமாய் அதைப்பக்கப் பள்ள மென்பார்
கோர்த்தசிறு மூளையுட விபாக் கேளு
கொடும்பெரிய மூளைக்கு என்பாகம் குன்றும்
வார்த்த பெருமூளைக்குப் பின்னால் அப்பா
வளமாக அடியில்தான் இருக்கும் பாரு
கார்த்த இதுஇண்டாகப் பிளத் திருக்கும்
கடுமையாய் அறுத்துப் பார்த்தால் கேளே. (801)

கேளடா கிளையுடைய செடியைப் போல
குறிப்பாக அங்கேதான் தோன்றும் பாரு
வாளடா அதற்குத்தான் பிரணவிநாஷம் என்பார்
வகையான முதளத்தின் விபாக் கேளு
பாளடா முகுளத்தான் அங்குமே நின்று
பக்குவமாய் மொக்குள்போல் தோன்றும் பாரு
நிளடா மேலேதான் நீண்டகை தோன்றும்
நிச்சயமாய்ப் பிடரி எலும்பைப் பாரே. (802)

எலும்பிலுள்ள பாசலின் பிதுக்கந் தன்னில்
 இன்பமாய் மேலாய்ப் படுத்திருக்கும்
 சிலும்பினர்க்கும் முள்ளந்தண்டுக் கொடியே அப்பா
 சிறப்பாக மூளை நின்று ஆரம்பிக்கும்
 கலப்பான கபாலத்தின் மூலத் துவாரம்
 கண்வழியாய் வெளிப்பட்டு முள்ளந் தண்டின்
 குலப்பான குழலில்தான் அமைந் திருக்கும்
 குறிய வெள்ளையாடிருக்கும் நிறந்தான் பாரே. (803)

நிறமுடனே பதினெட்டு அங்குலந் தானுண்டு
 நிச்சயமாய்க் கையினுட விரல் பருமனாக
 புறமாக இருக்குதடா மூளை தன்னில்
 ஒருபுன்று சவ்வுகளும் இதைத்தான் கேளு
 திறமாகச் சுத்திக்கொண் டிருக்கும் பாரு
 இக்கொடியின் முன்பின்னும் ரோகை தோன்றும்
 முறமான முள்ளந்தண்டு கொடிமூளை தான்
 முக்கியமாய்ச் சல்லிவெர்போல் காணும் பாரே. (804)

காணுமடா சிலும்பலாய் அனேக மாக
 கடுமையாய்ப் பிசிந்திருக்கும் அதற்குத் தானே
 பெணியே போதற்கு குதிரை வாலாம்
 பிடியமுடன் சொன்னெனே இந்த பாகம்
 ஆணியாய் மனதில்த்தான் ஓர்மை வைத்து
 அப்பனே பார்த்து நீ வந்தாயானால்
 ஊணியே தோணுமடா உத்தனுக்கு
 உள்ளபடி இதன்நேர்மை உரைத்தேன் பாரு. (805)

முள்ளந் தண்டுக் கொடி.

பாரடா முள்ளந்தண்டின் கொடியின் நேர்மை
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பரிவதாக
 கூரான முள்ளந்தண்டுக் கொடியி லப்பா
 கொத்தவனே ஐவிக்கின்ற நரம்ப நேகம்
 சீராக அவற்றில்தான் முக்கியமாக
 சிறப்பான சதைநம்பு முப்பத்தைந் தாம்
 பேராக ஒவ்வொன்றுக் கிரண்டு வெர்கள்
 பெரிதாகத் தானுண்டு முன்புறம் வேருக்கு. (806)

முன்புறமாய் இருக்கின்ற வேருக் கப்பா
 முக்கியமாய்ச் சலனகுணம் உண்டு பாரு
 பின்புறமாய்ச் செல்லுகின்ற வேருக் கப்பா
 பரிசுருணம் உண்டென்று பகர்ந்தேன் பாரு
 இன்னும்தான் நரம்புகள் எத்தனை இருக்கிலும்
 இதமான வேர்களில்த் தாவிருக்கும் பொருள்
 சொன்னதொரு வேறுவேறான பொருள்களைத் தான்
 சுகமாகக் காணலாம் சுருதி கேளே. (807)

கருதியாம் அக்குவி நரம்புக் கூட்டம்
 சுகமாக இருக்கின்ற இட மிருந்தப்பா
 பருதியோர் பெருநரம்பு புஜ நாயோடு
 பக்குவமாய்ச் சேர்ந்துமே ஓடும் பாரு
 குருதியாம் நரம்புக்கு நடுநரம்பு என்பார்
 கொத்தவனே முழங்கையின் உள்முகிற் மேலே
 கருதியே சிறுநரம்பு ஓடும் பாரு
 கணக்கனைச் சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க் கேளே. (808)

கருத்தான முதுகுக்கு நரம்பு கேளு
 கண்டிப்பாய் பதினைந்து சதைக ளாகும்
 பருத்த பதினைந்தும் முதுகுச் சதையினோடு
 பண்பான பழுவெலும்பு சதையும் சேர்ந்து
 குருத்தான தோளுக்கும் போகும் சொன்னேன்
 குன்றாத இடுப்பிலுட நரம்பு கேளாய்
 திருத்தமுள்ள அறுசதைகள் இருக்கும் பாரு
 திறமாக இதுசெல்லும் இடந்தான் கேளே. (809)

இடமான அடிவயிற்றுச் சதைக்குச் செல்லும்
 இன்பமுள்ள தோளுக்கும் தொடைக்கும் போகும்
 திடமான பிழங்கள் முதலாய்ச் செல்லும்
 திரிஸ்தான மதனிற்செல்லும் நரம்பு கேளாய்
 சடமான அஞ்சசதை நரம்பு கேளு
 சதிரான பிருஷ்டம் தொடை யோவியென்றும்
 குடமான மூத்திரப்பை முழங்கால் பாதம்
 கொற்றவனே மார்புமுதல் எல்லாம் போமே. (810)

பொமென்ற நரம்புக்கட்டந் தன்னில் நின்று
 பொலிவான பெருநரம்பு ஒன்று தோன்றி
 ஒமென்ற தொண்டையின் பின்புற மதாக
 ஒப்பாகக் கிழிறங்கிச் செல்லும் பாரு
 நாமென்ற நரம்புக்குள் இதுதா வப்பா
 நன்மையுடன் பெரிதாக இருக்கும் பாரு
 தாமென்ற ஒற்றுணர்வு நரம்பு நேர்மை
 தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் தரணி யோர்க்கே (811)

தானியார் தனக்கெல்லாம் முள்ளந் தண்டின்
 தக்கயிரு புறத்தனிலும் மணிக் கோர்வையாக
 கிரைமுள்ள சிசிருந்து மூலமான
 கீழான அசனத்தின் வரையி லப்பா
 சாடாக நின்றுபின் சிரத் தோடு
 சரியான நரம்புடனே சம்பந்த மாகி
 மியான நரம்புக்கு இருப்பிடத்தைக் கேளாய்
 நிலத்தொரு இரைப்பைக்குப் பின்புறம் தான்பாரே. (812)

பாராடா திருப்தியாய் உண்ட பின்பு
 பக்குவமாய் ஈரல்குழியில் அடியே பட்டால்
 கூடான அபாயங்கள் வந்து நேரும்
 கொற்றவனே அப்படியும் இறந்தோரும் உண்டு
 பேரான நாடியுட விபாத் தன்னை
 பிலமாக நியதிய விபாமாக
 சிராக ஒவ்வொன்றின் குணங்கள் தன்னை
 சிறப்பாக உத்தனுக்கு விளம்பு வேனே. (813)

நாடி.

விளம்புவென் நாடியுட விவரங் கேளு
 விருப்பமுள்ள இருதயத்தினை விருந்து
 தளமாக ஓடுகின்ற ரத்தம் தன்னை
 தானாகத் தேகத்தில் கொண்டு செல்லும்
 உளமான குழலுக்கு நாடி யென்பார்
 உள்ளதொரு பிரணன்தான் போன பின்பு
 பளமான குழாய்தன்னில் ரத்தம் தோன்று
 பண்டிதனே அநற்கு ஒரு விளங் கேனே. (814)

கேளடா அக்குழலில் பிராண வாய்வு
 பிரியமுடன் இருக்கிற நென்று நினைத்திடாதே
 நாளடா பிராணவந்தான் போவ பின்பு
 நன்மையுள்ள வாயுவுந்தான் போச்சு தென்று
 முளடா எண்ணத்தை எப்போதுந் தான்
 முக்கியமாய்க் கொள்ளாதே அப்பா கேளு
 தேளடா அக்குழலில் ரத்தந் தானும்
 திறமாக ஒடுதென்று மனதில் வையே. (815)

மனமான நாடியது இருதயத்தின்
 மக்களுட இடதுபக்கந் தன்னில் தோன்றி
 கனமாக வருவதினில் அதற்குத் தானே
 கண்டிப்பாய் பெருநாடி என்று சொல்லு
 சினமான பெருநாடி தன்னி லப்பா
 சிறப்பாக எழுபத் திராயிரந் தான்
 இனமாக திரேகமெங்கும் பிரிந்து கொண்டு
 இன்பத்தை விளைவித்து எங்குந் தானே. (816)

எங்குமே ஓடுகின்ற நாடிக் குள்ளே
 இதமாக ஓடுகின்ற ரத்த மப்பா
 பொங்கியே இந்திர கோபந்தனைப் போலே
 புகழாகச் சிவந்திருக்கும் புதுமை பாரு
 நங்கிருக்கும் நாடிகள்தான் ஒன்றே டொன்று
 தான்சேர்ந்து போவதுவும் உண்டு பாரு
 இங்கிதமாய் நாடிகள்தான் போகப் போக
 இதமாகச் சன்னமாய் இருக்குங் கானே. (817)

காண்டா சன்னமாய்ப் போவ பின்பு
 கடிதான நாளத்தில் சேர்ந்து கொள்ளும்
 பூண்டா நாடிக்கும் நாளத்துக்கும்
 புகழாக மத்தியிலோர் சிறுவன் புண்டு
 நாளடா அதற்குத்தான் தத்தி என்பர்
 நலமான அத்தத்தி நேக மெங்கும்
 வீண்டா திரேகத்தை வளர்க்கச் செய்யும்
 வீடுப்பமுள்ள முன்குழலில் புனாமுன் றுண்டே. (818)

பெரு நாடி.

புரையான பெருநாடி விபரங் கேளாய்
 புதுமையுள்ள பெருநாடி இருதயத்தின்
 கறையான இடப்பக்கம் தன்னில் தோன்றி
 கனமாக மெலுக்கு ஏறிப் பின்பு
 சிறையான இடப்பக்கம் வளைந்து அய்யா
 சீரான முள்ளந் தண்டோர மாக
 துறையாக இறங்கியே இடுப்பில் தோன்றும்
 துய்யமுள் ளெலும்புக்குச் செல்லும் பாரே. (819)

பாரடா இரண்டாகப் பிரிந்து கொண்டு
 பக்குவமாய்க் கால்ரெண்டும் செல்லும் பாரு
 கூறடா பெருநாடிக் காமப்பத்தில்
 கொப்பனவே மூன்று கதவுக ளுண்டு
 பேரடா அவைகட்கு பிறைக்கதவு என்று
 சின்பதன் செவ்வொழில் தன்னைப் பகரக்கேளு
 சீரடா பெருநாடி தன்னில் ஓடும்
 சிறப்பான ரத்தத்தை வெளியோட்டுந் தானே. (820)

தானான இரத்தத்தை வானொட் டாமல்
 தடுத்துமே காத்துக்கொண் டிருக்கும் பாரு
 ஊனான ரத்தம் பின்னோடும் போது
 உத்தமனே கதவுகள் விநிந்து கொண்டு
 தேனான வாயில்தனை அடைத்துக் கொள்ளும்
 தெளிவான பெருநாடி வளைவி லப்பா
 மானான மூன்றுகிளை யுண்டு பாரே
 மகத்தான முதல்கிளைக்கு பேரு பாரே. (821)

முதல்கிளைக்கு குணியநாடி என்று பேரு
 முடிவில் இரண்டங்குல நீளமாகும்
 சிதலமா யதற்குத்தான் கிளைகள் ரெண்டு
 சீராக அதிலொன்று கண்டம் மிது
 குதிகொண்டு வலப்பக்கம் ஏறும் சொன்னேன்
 கொற்றவனே மற்றொன்று வலது தோளின்
 இதுமான மார்க்கமாய் வந்து பின்பு
 இன்பமுடன் வலக்கைக்கு இறங்கிப் போமே. (822)

இறங்கியதோர் வலதுகண்டம் நாடி யப்பா
 இதமாகக் கழுத்தினுட வலது பக்கம்
 பறந்துமே ஓடியே செல்வ தானே
 பக்குவமாய் வலக்கண்ட நாடி யென்பார்
 சிறந்தந்த நாடியடா சுவாச மோடும்
 சிறப்பான குழாய் தனக்கு ஓரமாக
 துறந்துமே மேலுக்குச் சென்று கேளு
 துய்யகுர வளையின்மேல் புறமே ஓடும்.

(823)

ஓடியே சமானமாய்ப் போகும் போது
 உத்தமனே இரண்டுக்கிளை யாகத் தோன்ற
 முடியே ஓடுகின்ற கிளைக ளுள்ளே
 முன்புறமாய் இருக்கின்ற கிளைக் கேளு
 பாடியே பகிர்தகண்ட நாடி யென்பார்
 பக்குவமாய் அதில்தோன்றும் கிளைக ளப்பா
 தேடியே வலப்பக்கம் கழுத்து காது
 தெளிவான மிடரிமுகம் நாக்கு பாரே.

(824)

நாக்கான கன்னமுதல் சிரசு முற்றும்
 நகர்த்துமே வியாபித்துச் செல்லும் பாரு
 வாக்காக உள்ளிருக்கும் கிளைக்குத் தானே
 வளமான அந்தர்க்கத நாடி என்பார்
 துக்கான தொண்ணெ யொடு சேர்ந்து கொண்டு
 துப்புரவாய் அவ்வழியாய் சென்று கேளு
 தாக்கான காதெலும்பின் துவாத்திற் குள்ளே
 தான்சென்று சிரசுக்குள் செல்லும் பாரே.

(825)

செல்லுமே பற்பலமாய் கிளைகளாக
 சிறப்பாகப் பிரிந்துமே மூளை தன்னை
 நல்வினையாய் வளர்ப்பிக்கும் ரத்தத் தானே
 நலமான இடதுகண்ட நாடி கேளாய்
 பல்விதமாய்ப் பெருநாடி வளவில் தோன்றும்
 பிரிவான இரண்டாங் கிளைக்குத் தானே
 சொல்லுவார் இடதுகண்ட நாடி யென்று
 சொன்னபடி கானுனக்கு உரைத்தேன் பாரே.

(826)

பாடா இந்நாடி இடப்பக்க மாக
 பக்குவமாய் வலதுகண்ட நாடி போலே
 கூறுகச் சென்றுமே அக்தியத்தில்
 கொப்புடனே ஒன்றோடொன்று கூடும் பாரே
 நோக இடதுதோள் நாடி யப்பா
 சிச்சயமாய்ப் பெருகாடி வளவில் தோன்றும்
 சீரான புன்றுக்கிளை தானப்பா
 செப்புவென் இடதுதோள் நாடி யென்றே. (827)

நாடியது இடக்கையில் இறங்கிப் பின்பு
 மன்றுகத் தான்பரவிக் கொள்ளும் பாரு
 கூடியதோர் கன்னப் பொரியின் நாடி
 குறிப்பான அகிர்தகண்ட நாடி தன்னில்
 ஓடியே வருகின்ற கிளைதா னப்பா
 உள்ளபடி கன்னப்பொரி மார்க்க மாக
 தேடியே மேல்பக்க மாக ஓடி
 தெளிவான தெற்றிஉச்சந் தலைக்குப் போமே. (828)

தலையான முகத்தினுட நாடி கேளு
 தன்மையுள்ள பகிர்தகண்ட நாடி தன்னில்
 வலையாக ஓடிவரும் ஓர்கிளை தான்
 வன்மையுள்ள கீழுத்தாடை எலும்பின் மேலே
 கலையாமல் ஓடியே கன்னத் தன்னில்
 கலந்துமே காத்துக்கொண்டிருக்கும் பாரு
 தொலையாக தோள்படி விவரங் கேளு
 தொல்லுலகில் நியறியச் சொன்னென் பாரு. (829)

பாடா வலப்பக்கம் சூன்ய நாடி
 பக்குவமாய் இடப்பக்கம் பெரு நாடி
 சீராகக் கிளைத்துத் தோள்மார்க்க மாக
 சென்றுமே அக்குளுக்குள் போகும் பாரு
 கூராக அக்குளுட நாடி கேளு
 கொத்தவனே இறுதோளு நாடி தன்னில்
 நோகத் தோன்றியே அக்குள் தன்னில்
 இன்றுமே பொய்விடுமே நிலைமை தானே. (830)

நிலைமையுள்ள புலநாடி விபரங் கேளு
 நிச்சயமாப் புப்புசத்துக் குள்பக்கம் ஓடி
 தலைமையுள்ள முழங்கையில் இறங்கிப் பின்பு
 போகுமே அன்னிடத்தில் இரண்டாய்த் தோன்றி
 கிளைக்கின்ற கிளைக்குப்பெரு நாடி என்றார்
 கண்டிப்பாய் மற்றுமொரு கிளைக்குக் கேளு
 சிலையான சுண்டுவிரல் நாடி என்பர்
 சீரான பெருவிரலின் நாடி கெளே. (831)

கேளா முழங்கையில் இருந்து அப்பா
 கெணிதமுட அரையினுள்ள எலும்பு மேலே
 வாளா வருவிரல் பக்கம் ஓடி
 வளமான பெருவிரலைச் சுற்றிக் கொண்டு
 நாளா உள்ளங்கை தனக்குச் சென்று
 வலமான சுண்டுவிரல் நாடி யோடும்
 தேளா சம்பந்தப் பட்டே யாகும்
 தெளிவாக வாதபித்த சிலேத்துமந் தானே. (832)

தானான சுண்டுவிரல் நாடி கேளு
 தன்மையுள்ள முழங்கைதனில் தான் தோன்றி
 ஊனான ரதனியின் எலும்பின் மேலே
 உள்ளபடி சுண்டுவிரல் பக்க மோடி
 தேனாக வளைந்துமே உள்ளுக்கே தான்
 தெளிவான உள்ளங்கை பெருவிரல் நாடியுடன்
 மானாகச் சம்பந்தப் பட்டே யோடி
 மகிழ்வாக இருக்கின்ற மகிமை பாரே. (833)

மகிமையுள்ள மாப்புபெரு நாடி கேளார்
 மகத்தான மாப்புக்குள் ளிருந்து வாழும்
 சிகரமுள்ள பெருநாடி சிகர மாப்பா
 சிக்காத இருதயத்தில் கவசந் தன்னில்
 சுகமாக சுவாசமவரும் குழாயின் கிளைகள்
 சுரையான இறைக்குழல் விளாஎலும் போடு
 தகமையாய் இதுகளுக்கு சென்று மெய்யைத்
 தப்பாமல் வளர்க்குமடா தரணி யோர்க்கே. (834)

வளர்க்கின்ற வயிற்றின் பெருநாடி நேர்மை
 வளமாக வயிற்றுக்குள் வாழுகின்ற
 தளமான பெருநாடி தன்னில் தின்று
 தான்கிளைக்கும் கிளைகள்தான் சொல்லக் கேளு
 உளமான நால்தாங்கி இரைப்பை பிலிகம்
 உள்ளபகித் கண்டமுடன் குடல்கள் பிசம்
 பலமான இவ்வுறுப்பு களுக்குச் சென்று
 பக்குவமாய் வளர்ப்பதற்கும் பாரு பாடு. (835)

பாரடா அந்நாடி இரண்டாய்த் தொன்றி
 பரிவான கால்திரண்டும் செல்லும் சொன்னேன்
 சீரான தொடையில்தான் செல்லும் போது
 சிறப்பான தொடைநாடி என்று பேராம்
 பேரான முழங்காலில் செல்லும் போது
 பிரிவான முழங்கால்மடப்பு நாடி என்றும்
 காரான காலில்தான் ஓடும் போது
 களமான முன்னங்கால் நாடி யென்றே. (836)

நாடியது கெண்டைச் சதைக்கு ளப்பா
 நலமாக ஓடுகிற பாகத்துக்கு
 சாடியே பின்னங்கால் நாடி என்பார்
 சதிரான புப்புசத்தின் நாடி கேளு
 கூடியே வலதுபக்கம் தன்னில் தொன்றி
 குறிப்பான நுனாயில் தனக்கு அப்பா
 தேடியே ஓடுகிற குழாய்க்குத் தானே
 தெளிவான புப்புசம் என்று சொல்லே. (837)

நாளங்கள்.

சொல்லுகிறேன் சிவந்தாத்தம் கருத்து அய்யா
 சிறு கெட்டுப் போன பின்பு
 வலிவினசெய் இருதயத்தின் வலது பக்கம்
 வளமாகக் கொண்டுசெல்லும் குழல்தனக்கே தான்
 செல்லுகின்ற நாளங்கள் என்று பேராம்
 சிறப்பான நாடிநனை மார்பினுந் தான்
 தொல்லையுள்ள நாளத்தின் புனாகள் மெத்த
 தொன்றியே சன்மமாய் தனத்தியாய் இருக்குமே. (838)

இருக்கின்ற நாளங்கள் அப்பா கேளு
 இதமான தந்துக்கள் தன்வில் தோன்றி
 முறுக்கியே ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து கொண்டு
 முக்கியமாய்ப் பெருத்துமே முடிவில் கேளு
 பருகிய இரண்டு பெரு நாளமாகி
 பக்குவமாய் இருதயத்தில் சொல்லக் கேளு
 நெருங்கியே மேலாக ஒன்று செல்லும்
 நிச்சயமாய்க் கீழாக ஒன்று போமே.

(839)

நெத்தி நாளம்.

போமடா நெத்தியுட நாளங் கேளு
 புகழான நெத்தியுட நடுவே தான்
 ஆமடா இரண்டு நாளங் கண்டு
 அப்பாளே அவைகள்தான் கீழே நோக்கி
 நாமடா அந்தர்க்கத நாளமொடு
 நலமாகச் சேர்ந்துமே போகும் பாரு
 ஓமடா சிரோநாள விபரஞ் சொல்வேன்
 உத்தமனே அதனுடைய உண்மை பாரே.

(840)

உண்மையுள்ள சிரசுக்குள் இருக்கும் சவ்வில்
 உத்தமனே ஒருசவ்வு பிரிந்து போகும்
 தன்மையுடன் அதற்குத்தான் சிரோநாள மென்பர்
 தனியாக அதன்வழியில் மூளை தன்வில்
 உண்மையா யுண்டாகும் கெட்ட இரத்தம்
 ஓடிவந்து அந்தர்க்கத நாளத்திற்கு
 கண்ணியமாய்ச் செல்லுமடா என்று சொல்லு
 கேளடா இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு.

(841)

கேளடா பகிர்த நாள மப்பா
 கொடியான கழுத்தில் மூல வட்டமாக
 நாளடா மேலிருந்து கீழே வந்து
 நலமான தோள்நாளம் தன்வில் சேரும்
 வாளடா அக்காபாக கண்ட நாளம்
 வளமாக கழுத்தினுட மத்தியத்தில்
 தேளடா கீழுக்கு இறங்கிப் போகும்
 தெளிவான அந்தர்க்கத நாளம் பாரே.

(842)

பாரடா இந்நாளம் வலர்இடம் தன்னில்
 பக்குவமா யிருக்கின்ற கண்டநாடி யோடு
 சீராகத் தோன்றியே கீழி கொக்கி
 சிறப்பான தோன்றாளம் தன்னில் சேர்ந்து
 பேராக ஒன்றேநான் நாள மாகும்
 நேர்யான நாமகூவ்ய நாள மென்பார்
 பேராக வலதுஇடது பக்கம் தோன்றும்
 பெரிதான நாமகூவ்ய நாளம் இரண்டே. (843)

நாளங்கள் இரண்டுமே ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து
 நலமாகப் போவதினால் அதற்குக் கேளு
 கோளங்கள் பதித்த ஊர்த்திரக நாளம்
 கொற்றவனே என்றிதற்குப் போதாம்
 ஆழமுள்ள அந்நர்க்கத புஜநாளங் கேள்
 அப்பனே இடப்புறத்தின் உள்புற மாக
 மேளம்போல் மேலுக்கு ஏறிப் போகும்
 மேலான கைமூல நாள மாமே. (844)

ஆமடா முன்சொன்ன நாடி போலே
 அப்பனே நாளங்கள் உண்டு பாரு
 ஓமடா அவைகள்தா னொன்றோ டொன்று
 உத்தமனே சம்பந்தம் உண்டு பாரு
 நாமடா அதன்குணம் உபநாடி போலே
 நலமாகத் தோன்றுமடா நாகத் தோர்க்கு
 போமடா தீவினையால் வந்த தெல்லாம்
 பொங்கமுடன் இன்னதென்று சொல்லக் கேளு. (845)

நெஞ்சறை.

கேளடா நெஞ்சறையின் விபரங் கேளாய்.
 கேணிதமுடன் அடிகுவிந்து நுனிவிந்து இருக்கும்
 நாளடா முன்புறத்தில் மாறெலும்பும்
 நலமான வினாளும்பும் பின்முருந்துங் கூடி
 தேளடா சதைகளுந்தான் நிறைந் திருக்கும்
 தேளிவான் பின்புறத்தில் சொல்லக் கேளு
 வாளடா முதுகுத்தண் டெலும்பி னோடு
 வளமான சதைகளுந் தாவிருக்கு தென்றே. (846)

இருக்கின்ற மேல்புறத்தில் சொல்லக் கேளு
 இதமாக முதலில்தான் பழு வெலும்பும்
 பரக்கின்ற சவ்வுகளும் இருக்கும் பாரு
 பாங்கான அடிப்புறத்தில் ஈரல் தங்கி
 செருக்கியே இருக்குதென்று தெரிந்து கொள்ளு
 ஊர்த்திருக்கும் நெஞ்சறைக்குள் ளிருந்து வாழும்
 பருக்கின்ற நுரையீரல் அன்ன வாகி
 பரிவான பெருமூர்பு புப்புசமுந் தானே. (847)

தானான புப்புசமும் இதயமும் அய்யா
 தனித்தனியாய் இருக்குதென்று தெளிவாய்ச் சொன்
 மானான இதயத்தின் வீரங் கேளு [னோம்
 மகத்தான இதயந்தான் மார்புக் குள்ளே
 தேனான நுரையீரல் இரண்டுக்குந் தான்
 தெளிவான நடுவினில்தான் இருக்கும் சவ்வில்
 ஊனான பையுக்குள் அடங்கித் தானே
 உத்தமனே இருக்குதென்று உறுதி பாரே. (848)

பாரடா இதயகோச மென்பர் அதை
 பண்பான இதயத்தின் நாடி யப்பா
 கோரான வலதுபுலம் தன்னை நோக்கி
 நிச்சயமாய் நுனியிப்பா கீழே நோக்கி
 காரடா இடதுபக்கம் ஆறும் ஏழும்
 கனமான பழுதெலும்பு மத்தி யத்தில்
 ஊரியே கீழ்புறந்தான் தட்டை யாக
 உள்ளதுதான் உரத்தாங்கி மேலே கேளே. (849)

மேலேகேள் படுத்துக்கொண் டிருக்கும் பாரு
 மேல்புறமாய் உப்பலா யிருக்கும் சொன்னேன்
 சாலவே அதன்னைச் சொல்லக் கேளு
 சதிரான ஆறுஅங்குலம் தானு முண்டு
 ஏலவே அநனகலம் அங்குலம்தான் பாது
 இதமான மந்தந்தான் மூன்றங்குல மாம்
 மேலான இதயந்தான் ஆடவருக் கய்யா
 மேன்மையுடன் பலம்பத்து இருக்கும் காணே (850)

காண்டா மகவிருந்து சொல்வேன் பாரு
 கனமான இதயந்தான் பலம் எட்டாகும்
 பூண்டா இதயந்தான் சதைக ளாலே
 பொங்கமுடன் ஏற்பட்டு தாமரை மொட்டென
 ஊண்டா சேர்த்துதான் இருக்கும் பாரு
 உள்ளேதான் நான்குவிதம் அறைக ளுண்டு
 கேளடா மேலிண்டு கீழிரண் டாக
 கனதியாய் இருக்குதென்று கணிதம் சொன்னேன் (851)

கணிதமுள்ள மெலறைக்குப் பேரு கேளு
 கடிதான சிவங்கள் என்று பேராம்
 அனியான கீழறைக்கு சடரங்க ளென
 அப்பனே அதற்குத்தான் பேரு முண்டு
 மனியாக வலதுபக்கம் ரத்த மப்பா
 மாறியே கறுத்திருக்கும் மகிழ்ந்து பாரு
 தனியாக இடதுபாகம் ரத்த மப்பா
 தப்பாமல் சிவந்திருக்கும் தன்மை தானே. (852)

தன்மையுள்ள அறைகளுக்குள் திரைச்சீலை போல
 நக்கதொரு சவ்வுகளுந் தானு முண்டு
 இன்மையா யவைகட்கே கவாட மென்பார்
 இதமான கவாடங்கள் மூன்றுக்கு ளேகும்
 தன்மையுள்ள இரத்தத்தை பின்னுக்கே தான்
 தப்பியே வராமல் தடுக்கும் பாரு
 சொன்னவல் சடரத்தின் கபாட மப்பா
 சுருக்கமுள்ள முப்பிவாய் ரூபம் காட்டுந்தானே. (853)

காட்டுகின்ற கபாடத்தான் திரிகபாட மென்பார்
 கனமாக அவைவலது சடரத் தன்னில்
 தீட்டியே இருக்கின்ற இரத்தத் தன்னை
 தாமான சிவத்திற் செராமல் செய்யும்
 ஈட்டியாம் இடது சடரத்தி லையா
 இரண்டான கவாடங்க ளுண்டு பாரு
 மாட்டியே அவைகட்டு துறைகவாட மென்பர்
 மகத்தான இதயத்தின் மகிமை பாடே. (854)

இதயத்தின் இடதுபுறம் சடாத் தன்னில்

இதமான பெரியதொரு குழல்தா னுண்டு

கருதியே அதற்குத்தான் பெருநாடி யென்பார்

கண்டிப்பாய் அந்நாடி சொல்லக் கேளு

குருதியாய் பற்பலவாம் தினையாய்த் தோன்றி

கொத்தவனே தேகமெங்கும் பரவிப் போகும்

பருதியாய் வலது சடரத்தி லின்றும்

பக்குவமாய் வேறுகுழல் தோன்றும் பாரே. (855)

தோன்றியே நுரையால் தனக்குப் போகும்

துய்ய வளைகுழலுக்கு புப்புசநாடி யென்பார்

ஊன்றியே பெருநாடி புப்புச நாடி

உள்ள இந்நாடியுட ஆம் பத்தில்

தோன்றுமடா பிறைபோன்று மூன்று கபாடங்கள்

தொல்லுலகில் அவைகட்கு பிறைக்கபாட மென்பார்

ஆன்றியே யதனுடைய விவர மெல்லாம்

அப்பனே உரைத்திட்டேன் புதுமை கேளு. (856)

குரல்வளை.

புதுமையுள்ள குரல்வளையின் விவரங் கேளு

பொல்லாத சுவாசக் குழலுக்கு மேலே

இதமான நாக்கினுட அடியில் தோன்றும்

இன்பமுள்ள முருந்து செப்புக்குத் தானே

பதமான குரல்வளைகள் என்று போரம்

பக்குவமாய் முன்புறத்தான் பிதுங்கிக் கொண்டு

சதமாகக் கூர்மையாய் இருக்கும் பாரூ

சரியான சங்கமென்று அதற்குப் பேரே. (857)

பேரான குரல்வளையில் சொல்லக் கேளு

பிரிவான முருந்துடனே சந்தி பந்தனம்

சீரான சதைபுடனே இரத்த நரம்பு

கிறப்பான பரிசுநரம்பு சன்ஷம் கூட.

நேராக இருக்குதென்று தெரிந்து கொள்ளு

பிச்சயமாய் நாக்கினுட அடியி லப்பா

கூராக இலையைப்போல் நிமிர்ந் திருக்கின்ற

கொற்றவனே முருந்துதான் இருகபாட மாமே. (858)

ஆமேநாம் முழுங்குகின்ற வேளை தன்னில்
 அப்பனே குரல்வளைதான் மேலுக் கேடும்
 தாமேதான் அப்போதே அத்துவா ரத்தை
 தன்மையுள்ள இருகபாடமும் மூடிக் கொள்ளும்
 ஓமேதான் அதுதப்பி குரல்வளைக் குள்ளே
 ஓணுப் பிரமாண மேதேனும் சென்றால்
 நாமேதான் இருமலுடன் விககல் காணும்
 நன்மையுடன் புரையோடிப் போகும் பாரே. (859)

பாரடா குரல்வளைக்கு இரண்டு பக்கம்
 பக்குவமாய்ச் சவ்வுகள்தான் படிந்து கொண்டு
 காரான தந்திகள்போல் இருக்கும் பாரு
 கோத்தவனே அதற்குப்பேர் தோணித்தந்தி என்பார்
 சீராக பக்கமொன் னொன்றுக்கே தான்
 சிறப்பாக தோணித்தந்தி யிரண்டே யுண்டு
 நேராக அவைகளுட மத்தியில் தான்
 நிச்சயமாய் துவாரமொன்று இருக்கும் பாரு. (860)

இருக்கின்ற துவாரத்துக் கப்பா கேளு
 இன்பமுள்ள கிருகவாயில் என்று பேராம்
 பருக்கின்ற அத்துவாரம் அகலம் கேளாய்
 பண்பாக விரிந்துரையும் துவார மாமே
 நுரைக்கின்ற சுவாசிக்கும் குழலின் நேர்மை
 நுணுக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் நுண்மை யாக
 திறக்கின்ற சுவாசத்தின் குழலுக் கப்பா
 தாமான தமரகம் என்று பேராம். (861)

போன சுவாசத்தின் குழல்தா னப்பா
 பிரியமுள்ள முருத்துகளால் உண்டாய்த் தோன்றும்
 சீராக அஞ்சங்குல நீள மாகும்
 சிறப்பாகக் குறிக்கிலொரு அங்குல மாமே
 நோகக் கிறிறங்கி நெஞ்சறைக்கு னேகி
 நிச்சயமாய் இருகிளையாய்ப் பிரியும் சொன்னேன்
 வாராகச் சுவாசக்குழல் கிளையே யென்பார்
 வன்மையுடன் அவைகள்செல்லும் வளமை பாரே(862)

வண்மையுள்ள வலதுஇடது புப்புசங்கள் சென்று
 வகையான அனேக சிறுதழுவாய்த் தொன்றி
 பண்மையுள்ள முடிவில் மெத்த சன்னமாகி
 பரிவாகப் போவதின லதற்கே கேளு
 தளபான சுவாசப்பை கண்ணையென்று போரம்
 தண்மையுள்ள முருந்துகள்தான் செல்லச் சொல்ல
 உளமாகக் குறைந்து அதுமுடிவி லப்பா
 உள்ளபடி சல்வாகித் தொன்றும் பாடு. (863)

நுரையீரல்.

தோன்றியதோர் நுரையீரல் விவாங் கேளாய்
 துய் நுரையீரல்கள் இரண்டே உண்டு
 ஊன்றிய பக்கத்துக் கொண்டுத் தானே
 உள்ள தொரு நெஞ்சறைக்குள் இதயத்தை
 ஆன்றியே தழுவிக்கொண் டிருக்கும் பாரு
 அப்பனே வெளிப்புறந்தா லுப்ப லாயும்
 தான்றியே உள்புறந்தான் குடைவாய் மப்பா
 தண்மையுடன் இருக்குமடா தரணி யோர்க்கே. (864)

தாணிதனில் மாந்தருக்கு சொல்லக் கேளு
 தனியான ஈரலுட நுனிநா வப்பா
 முரணாகச் சிறுத்துமே குவித்து கொண்டு
 முக்கியமா யடிஅகன்று ஈரல் தாங்கிடுது
 பரணிபோல் படிந்திருக்கு மப்பா கேளு
 குணமாகப் பின்னிலை முள்ளந் தண்டு
 சரணமாய்ச் சமீபம் தன்னில் வாழும்
 சதிரான ஓரந்தான் உருண்டு கேளே. (865)

உருண்டுதான் படுத்துமே மூலப்பாக மப்பா
 உள்ளபடி இருக்கின்ற ஓரம் பாரு
 சிறுத்துமே கூர்மையாய் இருக்கும் சொன்னேன்
 சிறப்பான வலதுபுறம் பிளவு மூன்றும்
 இருண்ட தொரு இடதுபக்கம் பிளப்புண்டாம்
 மூலப்பாக பகிர்ந்திருக்கும் எல்லாருக்கும் தான்
 திண்ட தொரு இந்நயர் தான்
 சிறப்பாக இருப்பதால் சொல்லக் கேளு. (866)

கேளடா இடது நுனாயில் கொஞ்சம்
 கடசாகச் சிறுத்திருக்கும் உண்மை பாரு
 நாளடா வெள்ளையுடன் சிவப்பும் சேர்ந்து
 நன்மையுள்ள சாயலாய்த்தான் தோன்றும் பாரு
 வாளடா அதன்மேலே புள்ளி தோன்றும்
 வளமாக ஆறுது பலமே யுண்டு
 தேளடா வலதுபுறம் சொல்லேன் கேளு
 தெளிவாக இரண்டுபலத் தாக்க மாமே. (867)

ஆமடா நுனாயில் தனக் குள்ளே
 அப்பனே கவாசக்குழல் கிளைகளுந் தான்
 நாமடா புப்புசத்தின் நாடிக்கும் தான்
 நலமாகப் பிரிவெசித் திருக்கும் பாரு
 ஓமடா புப்புசத்தின் நாளங்க ளப்பா
 உள்ளபடி வெளிப்பட்டுத் தோன்றும் பாரு
 போமடா நுனாயிலுக் குள்ளி ருக்கின்ற
 பொல்லாத கண்ணிறையை ரத்தகாம்புக்குள் பாரே. (868)

பரி புப்புச விவரம்.

பாடடா பரிபுப்புச விவரங் கேளு
 பண்பான நுனாயிலைத்தா னப்பா பாரு
 சீராக ஓர்வித சன்னை அப்பா
 கிரமமாக மூடிக்கொண் டிருப்ப தாலே
 பாரான பரிபுப்புச மென்று போரம்
 பண்பாகப் பார்த்திட்டால் பைபோல் தோன்றும்
 கூருக அநில்கொஞ்சம் சலமு முண்டு
 கொத்தவனே சன்னைபொட்டி யிருக்கும் பாரே. (869)

வயிறு.

பாடடா வயிற்றுக்கு முன்னு மப்பா
 பண்பாகப் பக்கத்தில் சொல்லக் கேளு
 சீராக பழுவெலும்பும் சதையு முண்டு
 சிறப்பாக முதுகினுட தண்டெலும் போடு
 மாறாமல் சதைகளுமே யுண்டு சொன்னேன்
 மகத்தான மெல்புறமாய் உரத் தாங்கி
 சீரான கீழ்ப்புறத்தில் இடைக்குதியு முண்டு
 கிழ்வரிற்றுக் குள்ளிருக்கும் உறுப்பு கேளு. (870)

கீழ்டா தீனிப்பைக் குழல் தன்னோடு
 கனிதமுள்ள பகிர்தகண்டம் பீலித்தமு முண்டு
 நாளடா மூத்திரக் குண்டிக்கா யிக்குள்
 உலமாச இவற்றில்தான் பிரிவைக் கேளு
 பழாநா மெல்வயிற்றின் விவரங் கேளாய்
 பண்டான மெல்வயிற்றின் மத்தியத்துக் கேதான்
 வாளான இலைவயிறு ஆமாசயத் தானம்
 வண்மையுள்ள இரைக்குழி ஈரல்குலை என்னும்பேரே. (871)

பேரான நடுவயிறு விபாங் கேளாய்
 பிலமான நடுவயிற்றின் மத்திக்கே தான்
 சீரான உந்திதொப்புள் நாசித் தானம்
 சிறப்பான இதுகளுக்கு நடுவயி நென்பார்
 கூரான வலதுஇட பக்க மாக
 கொப்பான மூத்திரக் குண்டிக் காய்கள்
 நேராக இருக்குதப்பா இன்னங் கேளு
 நிச்சயமாய் நடுவயிற்றில் சொல்லக் கேளே. (872)

சொல்லுகிறேன் நடுவயிற்றின் பெருங்குடல் சிறுகுடலோடு
 சிறப்பான மஞ்சையுடன் மூத்திரக் குண்டிக்காய்கள்
 வல்வினையா யிருக்குதென்று அறிந்து கொள்ளு
 வளமான அடிவயிறு விவரங் கேளாய்
 எல்லையுள்ள அடிவயிற்றின் மத்திக்கே தான்
 இதமான அஸ்தியென்று சொல்ல லாகும்
 பல்விதமாய் அதற்குள் இருக்கின்ற
 பாங்கான உறுப்புகளைச் சொல்லக் கேளே. (873)

உறுப்பான சிறுகுடல் சீகம்
 உயிதொரு மூத்திரத்தின் குழாய் முண்டு
 மறுப்பான பெருங்குடல்கள் தானு முண்டு
 மாண்பனே இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 தெறிப்பான கவுட்டி விவரம் சொல்வேன்
 தெளிவான தோரணைப்பு தனக்கு அப்பா
 குறிப்பாக அரைப்பூட்டு என்று பேராம்
 கொத்தவனே குடல்சவ்வு விவரங் கேளே. (874)

சவ்வான குடல்சவ்வு விவாங் கேளு
 சாதமாய் வயிற்றுக்குள் இருக் கின்ற
 மவ்வான உறுப்புடனே சதையு மப்பா
 மறைத்துமே மூடிக்கொண் டிருக்கும் பாரு
 அவ்வான வாயைப்போ லிருக்கும் பாரு
 துப்புரவாய் அதற்குள்ளே சலமு முண்டு
 இவ்வாறஞ் சவ்வப்பா மடித்துக் கொண்டு
 ஈரண்டு புரைகளாய்தா லிருக்கும் பாரே. (875)

இருக்குமடா திரணையப்போல் குடலுக்கு முன்னால்
 இன்பமாய்த் தொங்கிக்கொண் டிருக்கும் பாரு
 திறக்கின்ற அப்பைக்கு பேரு கேளு
 சுகமான தொஞ்சை யென்றும் பேரென்பார்
 பறக்கின்ற குடல்சவ்வில் கொழுப்பு முண்டு
 பண்பான துலஉதா முடையோர்க் கப்பா
 சிறப்பான கொழுப்புத்தான் அதிகம் தோன்றும்
 சீரான சிறுகுடலை யெல்லாம் கேளே. (876)

சிறுகுடலை முற்றுமே சேர்ந்து கொண்டு
 சிறப்பாக முன்புறமாய் முள்ளந் தண்டு
 பெருகியதோர் சவ்வுடனே ஒருசவ்வை யப்பா
 மக்களுக்குப் பற்றியிருக்கும் மகிமை பாரு
 குறுவான அதற்குத்தான் பேரு சொல்வேன்
 கொற்றவனே மணிக் குடல்கள் என்று சொல்வார்
 தெறுவான பத்தியாந்திரம் என்றும் பேராம்
 தேளிவான இரைக்குழல் விவாங் கேளே. (877)

இரைக்குழல் விவாமதைச் சொல்லக் கேளு
 இதமான வாய்முதலாய் ஆழம்வரையி லப்பா
 குறைவன்றி நின்றிருக்கும் குழலுக்கே தான்
 கூருன இரைக்குழல் என்று பேராம்
 திரையான தானங்கள் ஒவ்வொன் றுக்கும்
 தக்கபடி ரூபங்கள் விகல்ப மாகும்
 சிறையான வாய்தொண்டை அன்ன வாகி
 சிறப்பான இரைப் பெருங்குடலு மாமே. (878)

ஆமேதான் சிறுகுழல்கள் என்றும் பேராம்
 அப்பனே அந்தந்த தாளம் தன்னில்
 சீமேவீப் போகின்ற வெளை தன்னில்
 சிறப்பான முன்பேர்கள் சொன்னோம் பாரு
 பாமேவும் வாயினும் விவாங் கேளு
 பண்பான நாபர்கள் உதடு கன்னம்
 பூமேவும் அண்ணாநர் இவைகள் சேர்ந்து
 புண்ணியனே வாயென்று பேரு மாச்சே. (879)

ஆச்சே கடை வாயின் பற்களுக்கு
 அப்பனே பின்னாக இரு பக்கத்தில்
 காச்சடா கோளங்கள் உண்டு பாரு
 கனமான உதட்டினுட விவாங் கேளு
 நீச்சடா உதடுதான் சதை களாலே
 கிரம்லமாய் ஏற்பட்டு வெளியில் தோன்றும்
 கூச்சடா உள்பக்கம் சிலேத்துமச் சவ்வு
 கூடகுணமாக முடிக்கொண் டிருக்கும் பாரே. (880)

கேளடா கீழுதடு மேலுதடுங் கேளு
 பண்பாக மத்தியில்தான் எலும்புடன் சேர்ந்து
 சீராக ஒட்டிக்கொண் டிருப்ப தாலே
 சிறப்பாக அதற்குத்தான் பெரிணம் என்பார்
 கூருவ கன்னத்தின் விவாங் கேளு
 கொற்றவனே கன்னங்கள் சதைசருமத் தோடு
 நேராக உண்டாயின பின்பு கேளு
 நிச்சயமாய் அதிலொரு விவாங் கேளே. (881)

கேளடா கன்னத்தில் மேல்வாய் மத்தியத்தில்
 கெட்தான கடைவாயின் பல் ஓரமாக
 நாளடா ஓர்சிறிய குழல்தா லுண்டு
 நலமாக அதிலிருந்து உமிழ்தீர் தோன்றும்
 முளடா சிறுதுட விவாங் கேளு
 முக்கியமாய் சவ்வுதான் தடித்தே காணும்
 நாளடா நாக்கினுட விவாங் கேளு
 நிச்சயமாய் சதைப்பத்தால் இருக்கும் பாரே. (882)

இருக்கின்ற நாக்ருத்தான் சதைக ளாலே
 இதமாக ஏற்பட்டுப் போன பின்பு
 பறக்கின்ற சேத்துமத்தின் சவ்வு அப்பா
 பண்பாக நாக்கைத்தான் மூடிக் கொள்ளும்
 துறக்கின்ற நாகுக்கு அப்பா கேளு
 துடிப்பான அடிச்சவ்வு மடிப்புக்கே தான்
 நிற்கின்ற பிரிணமென்று சொல்வோர் மேலோர்
 நர்மலமாப் யிருபக்கம் குழல்தா னுண்டே. (883)

உண்டான குழலினின்று உமிழ்நீ ரப்பா
 உத்தமனே வாயுமென் றுறுதி சொன்னேன்
 கண்டன உள்ளாக்கு விபரங் கேளு
 நலமான சதைகளால் உண்டாம் பாரு
 முண்டான பதார்த்தத்தை விழுங்கும் போது
 நலமான அண்ணாத்தின் சதைக ளப்பா
 தண்டான நாகியின்பின் துவாரந் தன்னை
 தான்மூடிக் கொள்ளுமடா தன்மை பாரே. (884)

தன்மையா யப்போது மத்தியத்தில் தான்
 கொஞ்சம் சந்திருக்கும் தகவலாக
 உண்மை யதைத்தானே உண்ணுக் கென்பார்
 உத்தமனே மூடிக்கொண் டிருக்கும் பாரு
 பண்ணினதோர் பதார்த்தங்கள் அப்பா கேளு
 பண்பான நாகிகாத் துவாரந் தன்னில்
 மூடிக்கொண் டிருப்பதாலே மூக்கில் தான்
 போகாது முதுமை யொர்க்கே. (885)

முதுமையுள்ள தொண்டைதொடை இருபக்கந் தன்னில்
 முக்கியமாய் நாக்கினுட சமீபத்தில்
 பதுமாபோல் கோளங்கள் உண்டு பாரு
 பண்பான அக்கோளம் விங்கிக் கொண்டால்
 கதுமையார்ச் சைத்தியக் கட்டி யொன்பார்
 கதிப்பாக இந்நோய்தான் யிருந்த தானால்
 இதமாக இந்நோய்தான் வருகு மென்று
 இப்புவிநில் நானுரைத்தேன் உனக்குத் தானே. (886)

தானுன உமிழ்நீர்க் கோளங் கேளு
 தன்மையுள்ள கோளங்கள் பக்கம் மூன்றாய்
 தேனுன ஆறுஉமிழ்நீர் கோளங்க ளுண்டு
 தெளிவான காதுக்கு முன்பு கேளு
 மானுன ஓடுகோளம் உண்டு பாரு
 அப்பனே அநற்குத்தான் செவியிழக் கோளமென்பர்
 ஊனுன கோளங்கள் தனக்கே யிந்த
 உத்தமனே கோளத்தான் பெரிதாம் பாரே. (887)

பெரிதான கோளத்தின் இடமாய்த் தொன்றி
 பிரிந்துமே வருகிற குழலைப் பார்த்தால்
 கரியான கன்னத்தில் குறுக்கா யோடி
 கடிதான மேல்வாயின் கோளஞ் செல்லும்
 கரியான தாடையுட உட்கோள மப்பா
 கீழ்த்தாடை எலும்பினுட உட்புறத் தன்னில்
 பிரிவாக ஓடியே நாவுக்கடியில் தோன்றும்
 பின்சவ்வும் அடியினுட பக்கங் கேளே. (888)

தொண்டை.

போமடா தொண்டையுட விவரங் கேளு
 பொல்லாத சதைகளும் சவ்வுங் கூடி
 நாமடா பையைப் போலிருக்கும் சொன்னேன்
 நலமான முன்தண்டன் மேலே சாய்ந்து
 ஓமடா குவளைக்குப் பின்புற மதாக
 உத்தமனே நாலங்குல நீள முண்டு
 காமடா காதுனுட இருபக்கத் தன்னில்
 கதிப்பாக வருகிற குழல்தான் பாரே. (889)

அன்னவாகி.

குழலினுட முனைவந்து தொண்டை யப்பா
 குறிப்பாக முடியுமென்று தெரிந்து கொண்டு
 அழகான அன்னவாகி சொல்லக் கேளு
 அப்பனே தொண்டையுட அடியில் தோன்றி
 பழகிவதோர் இரைப்பைக்கு செல்லு கின்ற
 பண்பாகத் தடித்ததொரு குழலுக்கே தான்
 கிருமான அன்னவாகி என்று பேராம்
 கேள்மகனே அதுவிற்கும் இடத்தைக் கேளே. (890)

கேளடா இதுதவாசக் குழலுக் கப்பா
 கேடியாக பின்விநக்கும் உண்மை பாரு
 நாளடா இதன்நீளம் சொல்லக் கேளு
 நலமாக ஓடிதா விருக்கும் சொன்னேன்
 வளடா இதுவழியாய் அன்னம் முற்றும்
 வளமாகச் சென்றுமே இரைப்பையில் சேர்ந்து
 கேளடா சேர்ந்துநான் தேகத் தன்னை
 கொற்றவனை வளர்க்குமென்று கொழுமை பாடே (891)

கொழுமையுள்ள இரைப்பையின் விவாங் கேளாய்
 குறிப்பான இரைப்பைநான் துருத்தி போலே
 வலுவாகி வளைந்துமே இருக்கும் பாரு
 வன்மையுள்ள பீலிகா ஸ்தானம் நின்ற
 பழுவான ஈரல் குழிக்கு மையா
 பரிவாக ஒட்டியே இருக்கும் பாரு
 தெளிவான சதைகளும் சங்வும் சேர்ந்து
 தேகத்தில் உண்டாகி இருக்கும் பாடே. (892)

உண்டான இரைப்பைக்கு துவாரம் இரண்டு
 உத்தமனே இருக்குதடா உறுதி பாரு
 நண்டான ஒன்றுதான் அன்னவாகி யோடும்
 நலமான மற்றொன்று சிறுகூட லோடும்
 செண்டாகச் சேர்ந்திருக்கும் அதிலே கேளு
 செயலான விருத்தசங்வு மடிப்பொன் றுண்டு
 கண்டான கவாடமது ஒன்றுண்டு
 கடிதான அதன் குணத்தைக் கூறுவேனே. (893)

கழுறுவென் கவாடத்தின் குணமே தென்னில்
 கண்டிப்பாய் தகிக்காத பதார்த்தத் தன்னை
 வளமான குடலுக்கு போகொட் டாமல்
 உள்ளபடி தடுத்துவிடும் உறுதி பாரு
 தளமான இரைப்பைக்கு வளைவு ரெண்டு
 தாவிருக்கு மதிலொன்று சொல்லக் கேளு
 யழமாக சிறுத்தொன்று மேல்புற மாயும்
 பண்பாக மற்றொன்று பெருத்துக் கேளே. (894)

பெருத்துமே கீழ்ப்புறமாய் இருக்கும் பாரு
 மிலமான அதன்பருமன் சொல்லக் கேளு
 துநத்தியாய் நுழங்குதுள் சலந்தா வப்பா
 துப்பரவாய் நாலுளட்டு படுத்தான் உண்டு
 பெருத்துமே செல்லுகின்ற இடந்தா னுண்டு
 பொல்லாத கிலெட்டுமச்சன்வு நீண்டருக்கும் பாரு
 தரித்துமே அவைகளுக்கு ருஜு என்பார்
 தண்மையுடன் இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே (895)

கேளடா அவைகென்று அன்னத் தன்னை
 கெடதாகத் தகிக்கின்ற விவாய் கேளு
 நாளடா யொருவித புனிப்புதிரவ மப்பா
 நன்மையுடன் சனிக்குமடா நரர்க் கெல்லாம்
 வாளடா அதற்குத்தான் சடராக்கினி யென்பார்
 வளமான தினிப்பைக்குப்பின் சன்வுநெளி வென்றும்
 கேளடா சன்வுகள்தா னுண்டு பாரு
 கொற்றவனே இதுகேட்டால் குழப்ப மாமே. (896)

சிறுகுடல் வயிறு பங்கு மூன்று என்று அறியத்தக்கது.

ஆமடா சிறுகுடலின் விவாய் கேளு
 அப்பனே சிறுகுடலின் நீளத் தன்னை
 ஓமடா சொல்லுகிறேன் உண்மை யாக
 உள்ளபடி இருபத்தி நான்கு முண்டு
 நாமடா கிலுக்கு அப்பா கேளு
 நன்மக இருபத்தைத்தி நான்கு முண்டு
 தேமடா இதுதான் திகைத் திற்து
 தெளிவாக ஆறுபங்குநீன் டிருக்கும் பாரே. (897)

பாரடா இதில்மூன்று பிரிவே யுண்டு
 பக்குவமா யநற்றத்தான் பெரு சொல்வேன்
 கூருள இலியமுடன் ஐஜினம் என்றும்
 கொற்றவனே டியோடன மென்று முண்டு
 சீரான டியோடன மென்று சொல்லும்
 சிறப்பான துணைக் குடியிப்பா கேளு
 மாகுத இரைப்பையைத் தொடர்ந் திருக்கும்
 மகிபனே அதன்நீளம் சொல்லக் கேளே. (898)

கேளடா எட்டுபத் தங்குலமே யுண்டு
 கெட்தான தினிப் பைக்குப் பின்னால்
 வாளடா சேர்ந்துதா விருக்கும் பாரு
 வளமான இல்லிசொந்த பித்தப்பைக் குழாய்ப்பா
 நாளடா கணையக் குழலும் சேர்ந்து
 நன்றாக முடிந்திருக்கும் நன்மை யாக
 தேளடா ஐஜினக் குடலைக் கேளு
 தெளிவன குணத்தகுவியைத் துடந்திருக்கும் பாரே. (899)

தோடர்த்திருக்கு மிக்ருழலில் அப்பா கேளு
 தொல்லுலகில் மாந்தர்கள் இறந்த பின்பு
 அடர்ந்துமே ஒன்றுந்தான் இருக்கா தய்யா
 அப்பனே இல்லியக் குடலோ பாரு
 படர்ந்துமே ஐஜினக் குடலைத் தானே
 பற்றியே பெருங்குடலைப் போய்ச்சேருங் கண்டாய்
 கடந்த உந்தித்தான அடிவயிறு மப்பா
 கடிதான இடைக்கூழியில் நிறைந்திருக்கும் பாரே. (900)

நிறைந்த சிறுகுடலுக்குள் விருத்த மாயும்
 நீண்டநிறை போலிருக்கின்ற மடிப்புச் சவ்வும்
 பரந்துமே யிருக்குதடா அவையில் பாரு
 பண்பான ரசாயனிகள் மணிக் குடலில் சென்று
 சிறந்த அன்னரசத்தை கிரகித்து வாழும்
 சிறப்பான ரசாயனிகள் மணிக் குடலில் சென்று
 கரந்துமே ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து கொண்டு
 கடிதான ரசநாரை கலந்து போமே. (901)

கலந்துநிற்கும் பெருங்குடலின் வீவரங் கேளாய்
 கனமான இதன்நிளம் ஆறடி தானுண்டு
 மலர்ந்துவரும் அடிவயிறு வலது பக்கம்
 மகத்தான பள்ளத்தி விருந்து தோன்றி
 உலர்ந்துமே மேலேறி உந்தி தன்னில்
 உற்பனமாய்க் குறுக்காகச் சென்று பின்பு
 அலர்ந்த இடப்பக்கமாய் கீழே தோன்றி
 அப்பனே இடது அடிவயிறு கேளே. (902)

வயிற்றினுட பள்ளத்தில் விளைந்து அப்பா
 வளமான திரிகஸ்தான எலும்புக் கப்பால்
 கயிற்றைப்போல் கீழிறங்கி குதத்தில் போகும்
 கனமாக இதுஓடும் இடங்கள் தன்னில்
 தயித்தியமுள்ள திரிகஸ்தான எலும்புக்கு முன்னால்
 தானிருக்கும் குடலுக்கு மலக்குட லென்றும்
 சயித்தியமுள்ள முடிவுக்கு குதமாசனம் பவனவாய்
 என்று சாத்தினார் எனத்தான் சாத்தினாரே. (903)

சாத்தினார் இன்னமொன்று சொல்வேன் கேளு
 சரியான சிறுகுடலும் பெருங்குடலு மப்பா
 போத்தியதோர் சந்திப்புத் தானந் தன்னில்
 பொல்லாத கவாடங்க விரண்டே யுண்டு
 ஆற்றியே பகிர்தகண்ட விவரங் கேளு
 அப்பனே மேல்வயிற்றின் வலது பக்கம்
 தேற்றியே இருக்கின்ற உறுப்புக் கப்பா
 தேவிவான பகிர்தகண்டம் என்றும் பேரே. (904)

பேரான பகிர்தகண்டம் ஈக்குழி லப்பா
 டிலமாகச் சென்றிருக்கும் பேணிப் பாரு
 காரான நேகத்தின் உறுப்புக் குள்ளே
 கடினமாய் இதுபெரிது கண்டு தேரே
 ஊனான மேல்புறத் தானுப்ப லாயும்
 உள்ளபடி அடிப்புறத்தான் குடைவாய்க் காணும்
 சீரான பழுவைத்தான் தூக்கிப் பார்த்தால்
 சிறப்பாக நாலுபத்து பலிருக்கும் பாரே. (905)

பாரடா நீளந்தான் பதினாத்தங்குலமே யாகும்
 பண்பாக முன்னோங் கூர்மையாகத் தோன்றும்
 சீரடா பின்பக்கம் உருண்டிருக்கும் பாரு
 சிறப்பான பக்கத் துறுப்புடன் கூடி
 கூறடா சன்னல்தான் கட்டப் பட்டு
 கொற்றவனே ஈலுக்கடியில் நிகோக்கிப் பாரு
 ஆடா ஒனைந்து வெடிப்பே காணும்
 அப்பனே ஒன்றிந்தான் இன்னங் கேளே. (906)

இன்னங்கேள் பகிர்தகண்டம் ஹெழப்பி லப்பா
 இதமான பித்தப்பை இருக்கும் பாரு
 உன்னிதமாய் பகிர்தகண்டர் தனக்குள் கேளு
 உத்தமனே பித்தநீர் காப்பிக் கின்ற
 பண்ணியதோர் தொழில்கள்தா வதற்கே யுண்டு
 மகத்தான கெட்டபத்தந் தன்னில் தோன்றும்
 பின்னமுள்ள தோஷத்தை நீக்குந் தன்மை
 பிலமான பகிர்தகண்டம் செய்யும் பாரே. (907)

பகிர்தகண்ட குழலுக்குப் பேரு கௌய்
 யேறிவரும் பித்தநீர் தன்னை யப்பா
 முகித்துமே கொண்டுசெல்லும் குழலுக் கப்பா
 முக்கியமாய் பகிர்தகண்டம் என்றும் பேராம்
 தகிக்கின்ற பித்தப்பை விவாங் கேளு
 தன்மையுள்ள பித்தாசய மிதுவே யாகும்
 இகத்திலிது ஈலுக்கு கீழே தோன்றும்
 இதமான ஹெழப்பில்தான் ஒட்டியிருக்கும் பாரே. (908)

ஒட்டியே கூச்சாக இருக்கும் பாரு
 ஓயாத அடிவழியில் பிதுங்கிக் காணும்
 பட்டியாய் பித்தப்பை குழலுக் கப்பா
 பண்பான பகிர்தகண்டங் குழலுள் சேர்ந்து
 ஒட்டியே ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டு
 இதமான பித்தக் குழலாகத் தோன்றும்
 கட்டியாய்க் கணைய குழலோடு சேர்க்தோடி
 கணமான துணைக்குசுதி சென்று பாரே. (909)

சென்றும் உள்ளேதான் பிரவேசித்து
 சிறப்பான ஹெருகுழல் முடிந்து போகும்
 ஒன்றான பகிர்தகண்டம் தன்னிலே தோன்றும்
 உத்தமனே பித்தநீர் பித்தப் பையில்
 சென்றும் தங்கியிருக்கும் நேர்மை கேளு
 சிறப்பாக வம்வேண்டும் போது பாராய்
 கன்றுபால் இறங்கும் நேர்மை போல்
 கண்மணியே துளித்துளியாய் இறங்கும் பாரே. (910)

இறங்கியே அன்னத்தின் பாகத் தோடு

இதமாகச் சேர்ந்து விடும் இனிமையாக
துறந்துமே எப்போதும் போகா தப்பா

துய்யதோர் சீரணத்தின் சமயத் தன்னில்
சிறத்தொரு இந்தநீர் போய்ச் சேரும்

சிறப்பான இந்தின் குணத்தைக் கேளாய்
கறந்துமே நாமுண்ணும் உணவை முற்றும்

கண்டப்பாய் பிடுத்துவைக்கும் குணத்தைக் கேளே. (911)

கேளடா ரசம்வேறாய்த் திப்பி வெறுங்க்

கேணிதமுடன் செய்தபின்பு மலத்தைப் போக்கும்
நாளடா கணையத்தின் விவரங் கேளு

நலமாகத் தட்டையாய் ஆறங்குல நீளமுண்டு
வாளடா அதன்நிறைதான் சொல்வேன் பாரு

வளமான பலந்நாலு இருக்கும்தான் பாரு
ஆளடா அன்னசயத் துக்குப் பின்னால்

அப்பனே குறுக்காக இருக்கும் பாரே. (912)

குறுக்கான இதன்குழல்தான் பித்தக்குழலே சேர்ந்து

குப்பிஎன்ற துணைக்குகை போய்ச் சேரும்
பெறுக்கான இதன்குணந்தான் சொல்வேன் கேளு

பிலமான உமிழ்நீர்போல் திரவத் தன்னை
சுரப்பிக்கும் குணந்தானப்பா இதற்கே யுண்டு

சுந்வாக அத்திரவங் கொழுப்பைத் தானே
தீர்க்கமுடன் தகிக்குமென்று சொன்னேன் பாரு

திரமான கணையத்தின் நேர்மை தானே. (913)

பீலிகஸ்தான விவரம்.

தானான பீலிகத்தின் நேர்மை கேளு

தன்மை யுள்ள மண்ணிரலைத் தானும்
ஊனான வாவிரல் கருப்புநா லோடு

உள்ளபு சுவொட்டி என்னும் இந்த
தேனான உறுப்புள்தான் பீலி கத்தில்

தெளிவாக இருக்குதடா திறமை பாரு
மானான அதன்நிறந்தான் சொல்லக் கேளு

மகத்தான சிவப்புடனே நில மாமே. (914)

ஆமெதான் இதுண்டும் கலந்தாப் போலே
 அப்பனே அஞ்சங்குல தீள மாயும்
 தாமெதான் பழங்குல தாக்க மாயும்
 தன்னையுள்ள சத்தத்தின் கார்பால் தோன்றி
 காமெதான் கடல்பாசி தன்னைப் போல
 கடனம் மருதுவாக இருக்கும் பாரு
 போமெர் அழுத்தியதைத் தொட்டா யானால்
 பொங்கருடன் அதுதான் உடைத்து போமே. (915)

போமடா வெளிப்புறத் தான் உள்மனமும்
 பொங்கருடன் உட்புறம் தடைவாங்க காணும்
 ஆமடா தினிப்பையோ டிணைத்திருக்கும் பாரு
 அப்பனே தெகந்தான் குளித்திருக்கும்போது கேளாய்
 மாமடா சநுத்தி விருக்கும் இரத்தம்
 நலமாக உள்ளிறங்கி பிலிகத்தில் தங்கும்
 ஓமடா சிதகங் கண்ட தானால்
 உத்தமனே பிலிகந்தான் பெருத்துக் காணும். (916)

காணுகின்ற வேளைதன்னி லப்பா கேளு
 கனமான அதற்குத்தான் கட்டி என்பார்
 பூனவே ஏந்திக் குண்டுக்காய் தன்னை
 புகலுவேன் நியநிய புதுமை கேளு
 ஆனவே சூத்திப் பிண்டங்கள் தாலும்
 அருகான பிதகங்களி லிவைக ளப்பா
 தோனவே தங்கலிட ஸ்தானத் தன்னில்
 பொலிவான முள்ளத் தண்டுக்குக் கேளே. (917)

கேளடா இந்நபக்கம் அடியிந்தும் பாரு
 தெடதாக அதன்நீளம் அஞ்சங்குலமே யண்டு
 மாளடா ஆகத்தில் மூணங்குலமே யானும்
 கனமாக ஓங்குல கனமே காண்பாய்
 தேளடா சூரத்தில் மாம்பருப்பைப்போலே தோன்றும்
 தெவினாக மூலபலத் தாக்க முண்டு
 வாளடா எம்போதுங் கொழுப்பை மேலே
 வாளாக ஓட்டிக்கொண் டிருக்கும் பாடு. (918)

பாரடா இவற்றைத்தான் நீளத் தன்னில்
 பண்பாக நீயடுத்துப் பார்த்தா யானால்
 கூறடா உள்ளேதான் இரண்டுவிதமே தோன்றும்
 கொத்தவனே அநன்விவரம் சொல்லக் கேளு
 சீரான வெளிப்புறத்தான் ரத்தநாம்பு தன்னால்
 சிறப்பாக ஏற்பட்டு சிவந்து காணும்
 மாருத அகப்புறந்தான் குழல்கள் தன்னால்
 வன்மையுடன் ஏற்பட்டிருக்கும் பாரே. (919)

ஏற்பட்டு மோஜன் போலிருக்கும் பாரு
 இதமான மோஜன்முன் உள்ளே நோக்கில்
 சீர்பட்ட சிறியதோர் பள்ளத் தன்னில்
 சிறப்பாக பிதுங்கியே இருக்கும் பாரு
 வார்பட்ட முனைகளைத்தான் பார்வை யிட்டால்
 வளமான சிறியதொரு துவாரங்க ளப்பா
 தோற்றியே கண்ணுக்குக் காணும் சொன்னேன்
 தொல்லுலகில் இன்னமொரு விவரங் கேளே. (920)

விவரமுள்ள துவாரங்கள் தன்னில் நின்று
 விவரமுள்ள மூத்திரங்கள் சுரக்கும் பாரு
 பவளமுள்ள மூத்திரக் குண்டிக்காயி லின்று
 பண்பாகச் சன்வுக்குழலொன்று பிறக்கும் பாரு
 கவலைபோல் கிழக் கிறங்கி யப்பா
 கண்டிதமாய் மூத்திரப் பையி னோடு
 திவலைபோல் சம்மந்தப் பட்டிருக்கும் சொன்னேன்
 அதற்குத்தான் மூத்திரக்குண்டிக்காய் னென்று பேரே. (921)

இடைக்குழி விவரம்.

பேரான இடைக்குழியில் சொல்லக் கேளு
 நிலமான மூத்திரப்பை மலக்குடல் ரெண்டு
 சீராக இருக்குதடா கண்டு சொன்னேன்
 சிறப்பான மூத்திரப்பை விவரங் கேளு
 கூறான சதைகளுஞ் சன்வுஞ் சேர்ந்து
 கொத்தவனே இருக்குதடா குறிப்பாய்ச் சொன்னேன்
 சீரான மூத்திரந்தான் நிறைந்தால் பாரு
 சிறப்பான அண்டாசாரமா யிருக்கும் பாரே. (922)

அண்டா சாமாய் மம்ம ஸ்தானம்

அப்பனே எலும்புக்குப் பின்னால் கேளு
தண்டாக இணைந்து கொண்டிருக்கும் சொன்னேன்
தீராத மலக்குடல்மேல் பால்த்துக் காணும்
ஒன்றாக அங்குமிங்கு நழுவி வொட்டாமல்
உத்தமனே சவ்வுகளால் பக்கத்தில் தோன்றும்
பண்டான உறுப்புடனே கட்டியிருக்கும் பாரு
பாரிலிதற்குத்தான் பத்தகங்க ளென்று பேரே. (923)

கோளான மூத்திரப்பை சிகா தின்று

கொற்ற ஒருவாம்பு மெலுக்கே நான்
நீளமாய் ஒடியே உந்தி தன்னில்
நிச்சயமாய் ஒட்டியிருக்கும் நிலைமை பாரு
தேனான குழல்வையில் அந்நரம்பு கேளாய்
தேளிவான காசிகின்று வயிற்றுக் குள்ளே
வாளாகச் செல்லுகின்ற ரத்தநரம்பு தன்னில்
வளமான விகர்ப்ப மென்று வளமை பாடே. (924)

இந்திரியக் கமலங்கள்.

வண்மையுள்ள இந்திரியக் கமல நேர்மை

வளமாகச் சொல்லுகிறேன் வாடிமாய்க் கேளு
தன்மையுள்ள மூத்திரப்பை கட்டில்லா தளமாக
முகுளாகாரமாய் பக்கத்துக்கொன்றாய் கண்ணிய மாகி
கண்ணியமாய் உறுப்புக்கண்டு ஒட்டிக் கொண்டு
கனமாக ஒவ்வொன்று யிருக்கும் பாரு
பண்டநனே அவைகட்கு இந்திரியகமலங்க ளென்று
பாடினார் முன்னோர்கள் பாடினாரே. (925)

பாடினார் அதன்னோம் சொல்லக் கேளு

பக்குவமாய் இரண்டங்குல நீள முண்டு
தேடியே மலப்பையோடு இணைந்து இருக்கும்
தேளிவான முக்காலங்குலக் குழலென் றுண்டு
வாடியே அக்குழல்தான் இந்திரியக்கமல குழலாகும்
வளமாக நீர்த்தானா ஆரம்பத் தன்னில்
ஒடியே இருக்கின்ற குமிழில் போயி
உத்தமனே சேர்த்துள்ளும் உறுதி நானே. (926)

நாக்கு.

தானான நாக்கிலிட விவரங் கேளு

தன்மையுள்ள நாக்கய்யா சதைகள் தன்னால்
ஊனாக ஏற்பட்டு நாக்கே லும்போடு

உள்ளபடி ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் பாரு
தேனான நாக்கினுட அடியி லப்பா

தெரியுமே சவ்வுதான் படிந்திருக்கும் பாரு
ஊனாக அதன் ரெண்டுபக்கங் தன்னில்

உமிழ்தீர் கோளத்தின் குழல்தான் பாரே. (927)

பாரடா துவாரங்கள் இருக்கும் பாரு

பக்குவமாய் நாக்குமேல் தோன்று கின்ற
சீரான முள்ளுக்கு நாக்கடுளன்று பேராம்

சிறப்பான அடிநாவில் முள்பெரிதாய் தோன்றும்
பாரான கரம்வந்தால் அப்போ பாரு

பண்பாக அவைகள் நீண்டு காணும்
கூருன புளிபட்டால் முட்கள் நீளும்

கொற்றவனே நாக்குக்கு நரம்பு முண்டு. (928)

முன்றான கரம்புகள் தானப்பா கேளு

முடிந்துவிடும் நாக்கினுட உள்ளுக் குள்ளே
தோன்றாத சர்மத்தின் விவரங் கேளு

துப்புரவாய் சீரத்தை முடிக் கொண்டு
ஊன்றியே இருக்கின்ற தோலுக் கப்பா

உள்ளபடி புரையெண்டு இருக்கும் பாரு
ஆறியே மேல்தோலுக்கு பித்தோ லென்றும்

அப்பனே அடிக்குத்தான் உட்தோலென்றும் பேரே. (929)

தோலான உள்ளங்கை உள்ளங்கா லப்பா

தோல்மெத்த கனமா மிருக்கும் பாரு
வாலான கண்ப்பை ஆண்குறியி னோடு

வளமான அண்டகோசம் தன்னில் காணும்
சீரான தோல்கள்தான் மிருது வாக

சிறப்பாகத் தோன்றுமடா மாந்தர்க் கெல்லாம்
கோலான மேல்தோல் உள் தோலுக்கு

கொற்றவனே மத்தியிலோர் பதார்த்த முண்டே. (930)

உண்டான பதார்த்தத் தனக்கு அப்பா
 உத்தமனே சருமத்திய பதார்த்த மேன்பர்
 இரண்டான சரீத்தின் திறத்தைக் காட்டும்
 நலமான உண்ணமுள்ள தேசத் தன்னில்
 பண்டான அதிகநிறம் பலவிதமாய்க் காட்டும்
 பரிவான சிதள தேசத் தோர்க்கு
 வெண்டான வெண்மைநிறம் காட்டும் பாரு
 வெறுன தோல்ப்பசையின் குணத்தைப் பாரே. (931)

குணமான உட்தோல்தான் நரம்பா லப்பா
 கொற்றவனே பரிசுத்தின் நரம்பால் தோன்றும்
 பண்பாக ஏற்பட்டு சருமத் தன்னில்
 பக்குவமாய் வேர்க்குருபோல் காணும் பாரு
 கணியான இவைகளில்தான் பரிசுநரம்பே யுண்டு
 கண்மணியே ஊசிநாட இடமில் லாமல்
 அணியாக நெருக்கமுடன் ரத்தநரம்புகள் தானும்
 அப்பனே பரிசுத்தின் நரம்பு முண்டே. (932)

நரம்பான தோலுக்கு அடியில் அப்பா
 கன்மையுள்ள கொழுப்புகள்தான் இருக்கும் சொன்னேன்
 புறம்பாக அதில்தானே சுவேத கோளம்
 புதைந்துதா விருக்குடா புதுமை யாக
 நிரம்பியே அதினின்று உண்டாம் வேர்வை
 லிச்சயமாய் சருமத்தின் துவாரத் தன்னில்
 பரம்பியே வந்துவிடும் வெளியி லப்பா
 பண்பாக இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (933)

கேளடா சருமத்தின் கீழே பாரு
 கெடிதான நீள்கொணக் தெரியும் பாரு
 நாளடா அவைகள்தான் ரோமக் காலில்
 நலமாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் பாரு
 வாளடா அவைகின்று உண்டா கின்ற
 வலையென்னெய் பசையினிட வலிமை பாரு
 தேளடா ரோமக்கால் வழியே போகும்
 தெளிவான தோல்தான் மிருதுவாய்ப் போமே. (934)

நகம், உரோமம்.

போமடா நகத்தினுட விவரங் கேளு

போல்லாத வெளித்தோலில் உண்டாம் பாரு

நாமடா நகத்துக்கும் வெளித் தோலுக்கும்

நலமான வித்தியாசம் ஒன்று மில்லை

ஓமடா ரோமத்தின் விவரங் கேளு

உத்தமனே ரோமந்தான் வெளித்தோல் தன்னில்

தாமடா உண்டாகி வெளியே வந்து

தனித்தனியாத் தோன்றுமடா தானி யோர்க்கே. (935)

தரணிதலில் ரோமந்தான் சில பாகத்தில்

தக்கபடி குறுகலா யிருக்கும் பாரு

சிரந்தலில் ரோமந்தான் நிண்டு போகும்

சிறப்பான மிசைமுதல் தாடி தன்னில்

திரமாக ரோமங்கள் தளமாய்க் காணும்

துப்புரவாய்ப் பார்த்தாக்கால் துவாரந் தோன்றும்

உரமாக அதில் யெண்ணெய்ப் பசைதான் காணும்

உத்தமனே அதன்சிறமே கறுப்பா யிருக்கும். (936)

மாமிச விவரம்.

ஆமடா மானிட திரிகந் தன்னில்

அப்பனே இருக்கின்ற சிவந்த மாமிசங்கள்

தாமடா அடுக்கடுக்காய் அமைந் திருக்கும்

தன்மையுடன் சிலது தான் அகலமாயும்

நேமடா சிலதுதான் நீண்டிருக்கும் பாரு

நிபாரு அனேக சிறுகிளைகள் சேர்ந்து

ஓமடா ஒவ்வொரு மாமிசங்க ளப்பா

உத்தமனே ஏற்பட்டு இருக்கும் பாரே. (937)

பாரடா கிளைகளையும் மாமிசத்தை யப்பா

பண்பாக ஒன்றோடொன்று சேர வேண்டி

சீரான வளைபோன்ற சவ்வால் கட்டி

சிறப்பாக இருக்குதடா தெரிந்து கொள்ளு

நேரான எலும்போடு ஒட்டி இருக்கும்

நிசமான மாமிசமுகம் வெளுத்துக் கேளு

பாரான பலருபமாகக் கடைக் கூட்டும்

பண்பான அகலமுடன் நீண்டுகாட்டும் பாரே. (938)

காட்டுகின்ற மாமிசத்தின் முனைக்கே யப்பா
 கவமான மாமிசத்தின் தந்தி யென்பார்
 கூட்டுகின்ற சதையினுட மத்தி யத்திற்கு
 கொற்றவனே உடலென்று சொல்வார் மேலோர்
 வாட்டமுள்ள சரீரத்தின் சதைக்குள்ளே தான்
 வளமாக இரண்டுஜாதி உண்டு பாரு
 தேட்டமுடன் ஐஜாதி மனதுக்கேற்றபடி அசையுஞ்சொன்னேன்
 தெளிவான பூதரூபம் மனதுக்கினிய சதையாமே. (939)

சதையான மற்றொரு ஜாதி கௌரம்
 சதிராகச் செயலாய் அசையும் பாரு
 சதையாத அச்சதைதான் மனதுக் கப்பா
 சிறப்புற்ற ஐக்கியமில்லாத் சதையே யென்பார்
 பதையாத இரைப்பைக்குடல் இருதயம் தன்னில்
 பண்பாக இருக்கின்ற சதைக ளெல்லாம்
 இதமாகத் தற்செயலாய் நடக்கும் நேர்மை
 இன்பமுடன் அவைகளுக் குண்டு பாரே. (940)

உண்டான சதைகள்தான் மனதுக் கப்பா
 உத்தமனே ஒருநாளும் வசப் படாது
 பண்டான யோகிஎன்றால் ஒவ்வொன்றுத் தான்
 பக்குவமாய் அளனுக்கு வசமே யாகும்
 செவ்வான திரைத்தான் வசப்பட்ட டாக்கால்
 கருபத்தின் நீ யறிய லாகும்
 பண்டிதனே அதற்குவகை தெரிய னென்றால்
 பாரேதி யோகநூல் நன்னைப் பாரே. (941)

தன்னைத்தான் அமிந்தாக்கால் அப்பா கேளு
 தாளான முனைவாசல் திறக்கும் பாரு
 உன்னித்தான் பார்த்தாக்கால் திரை நேர்மை
 உலக்குள்ளே தெரியாடா சூப மெல்லாம்
 மின்னென்றால் தெரியாது மனித திரை
 மீலமாக வெறித்த இடங்கள் முற்றும்
 வன்னிகர்ப்ப முண்டவர்கள் சொல்வார் சொல்வார்
 வகையான மனிதனுட திரைகம் கேளே. (942)

கேளடா மனிதனின் திரேகந் தன்னில்
 கொடியாக அனேகவித சதைக ளுண்டு
 நாளடா அவற்றுக்குள் நானூற் றைந்து
 நலமான சதைகள் தானிருக்கும் பாரு
 தேளடா மாமிசத்தின் சலனத் தாலே
 தெளிவான திரேகத்தின் வியாபாரம் முற்றும்
 கேளடா நடுக்குதென்று தெரிந்து கொள்ளு
 கொற்றவனே இன்னுந்தான் சொல்வேன் கேளே. (943)

மாமிசத்தின் தொழிலை நன்றும் சுகமாக
 நீயறிய சொல்வேன் பாரு
 நல்வினைசெய் நெற்றியுட சதைத்தான் ஐயா
 நலமாக சுருங்கிடுகில் புருவம் தானும்
 வில்போலே மேலுக்குப் போகும் பாரு
 விதமான கண்குழிப்பைச் சுற்றிக் கொண்டு
 பலவிதமா யிருக்கின்ற சதைகள் தானும்
 பக்குவமாய் சுருங்கினால் சொல்வேன் பாரு. (944)

பாரான கண்கள்தான் மூடிக் கொள்ளும்
 பரிவான மூக்கின் அடியில் தோன்றும்
 சீரான சதைகள்தான் சுருங்கி னுக்கால்
 சிறப்பாக மேலுதடு உயரப் போகும்
 ஊராத உதுசதை சுருக்கங் கொண்டால்
 உத்தமனே வாய் மூடும் உறுதியாக
 கோராத முகரைசதை சுருங்கி னுக்கால்
 கொற்றவனே கீழுதடு இறங்கிப் போமே. (945)

போமடா கழுத்தினுட முன்புறத்தில் தோன்றும்
 பொல்லாத சதைகளுக்கு சுருக்கங் காணில்
 ஆமடா தலையைத்தான் அப்போ பாரு
 அப்பானே முன்னுக்கு வாயுய்ஞ் சொன்னேன்
 ஒமடா மீடரிசதை சுருக்கங் காணில்
 உத்தமனே தலையைத்தா விமரிச் செய்யும்
 நாமடா சரீரத்தின் முன்புறத்தில் தோன்றும்
 நலமான சதைகள்தான் சுருங்கிடாமல் கேளே. (946)

சுருங்கிவரும் வேளைதனில் அப்பா கேளு
 சுகமான உடம்புதான் முன்னுக்கு வளைந்து
 திருகியே விலாவெலுப்பு கீழே நோக்கும்
 தீராத முதுகுசதை சுருக்கங் கண்டால்
 முருங்கியே முதுகும்தான் நிமிரும் சொன்னேன்
 முக்கியமுள்ள மார்சதை சுருக்கங் கொள்ளில்
 சுருங்கியே தோள்கள்தான் மார்போ டய்யா
 சிறப்பாக அணைந்துவிடும் திண்ணம் தானே. (947)

தானை முதுகினுட மெல்புறமே தோன்றும்
 தன்மையுள்ள சதைகளுக்கு சுருக்கங்காணில்
 ஊனான தோள்கள்தான் பின்னுக்கே போகும்
 உத்தமனே புஜத்துக்கு முன்னே தோன்றும்
 தேனான சதைகள்தான் சுருங்கி னுக்கால்
 தெளிவான முழங்கைதான் முடங்கும் பாரு
 மாறான புஜத்தின் பின்புறத்தில் தோன்றும்
 மாங்கிஷத்தின் சதைசுருங்கில் மகிமை கேளே. (948)

மகிமையுள்ள முழங்கைதான் நிமிரும் சொன்னேன்
 மக்களுட முன்கையின் முன்புறச்சதையே யப்பா
 அகிலமெலாங் காட்டுகின்ற விரல் தன்னோடு
 அழகான மணிக்கட்டும் முடங்கும் பாரு
 மகிதலத்தில் முழங்கையின் பின்புறச்சதையே யப்பா
 மக்களுக்கு சுருங்கிடாம லப்பா கேளு
 இகமதிலை மணிக்கட்டு பின்னுக்கே வளையும்பாரு
 இதமான விரல்கள்தான் நிமிருங் கானே. (949)

நிமிருகின்ற பீடத்தின் சதைக ளப்பா
 சிச்சயமாப்ச் சுருங்கிடுகில் சொல்லக் கேளு
 அமர்ந்திருக்கும் தொடையினுட வெளிப்புறந்தான் பாரு
 அப்பனே புரண்டுமே பின்னுக்கே போகும்
 சுமந்துவை முன்புறத்து சதைக்கே கேளு
 சுருக்கங்கள் வந்திடுகில் முழங்கால் நீளும்
 சுமந்துவை பின்புறத்துச்சதை சுருக்கங் காணில்
 கண்டப்பாப் முழங்கால்தான் முடங்கிப் போமே. (950)

முடக்கமுள்ள முழங்காலுக்கு கீழு மய்யா
 முக்கியமுள்ள காலின்முன்புற சதைக்கே தாலும்
 இடக்கமுள்ள சுருக்கங்கள் வந்த தாலும்
 கீழான புறங்கால்தான் முன்னுக்குத் தோன்றிப்
 படுக்கவைத்து விலக்கித்தான் நிமிரச் செய்யும்
 பாங்கான கெண்டைசதை சுருங்கி னுக்கால்
 நடக்கஉள்ள பாதத்தான் வளைந்து கொண்டு
 கலமான விலக்களுந்தான் வளைத்து போமே. (951)

அஸ்தி பந்தங்கள்.

போமென்ற அஸ்தி பந்தனங்கள் தன்னை
 புகலுனென் எலும்பினுட விவர முற்றும்
 ஆமென்ற எலும்புகளை ஒன்றோ டொன்று
 அப்பனே சேர்த்துதான் கூட்டி வைக்கும்
 நாமென்ற வெள்ளையுட சவ்வுக்கே தான்
 கலமான அஸ்திபந்தனமே யென்று பேராம்
 ஒமென்ற முட்டுகளுட விவரங் கேளு
 உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் உறுதி பாரே. (952)

பாரடா சிலுடனே அஸ்தி சந்தி
 பண்பான கொலுகடனே குழைச்சு மய்யா
 நேரடா பொருத்தமுடன் முட்டு தாலும்
 நிசமான சந்தகம் என்று சொல்லும்
 கூரான எலும்புக்குள்தான் சேர்ந் திருக்கின்ற
 கொற்றவனே ஸ்தானத்துக்கு முட்டு என்பார்
 தீராத முட்டுகளில் சிலது கய்மா
 தீரமாக அசையாம விருக்கும் பாரே. (953)

இருக்கின்ற முட்டுகளில் சிலது கொஞ்ரம்
 இதமாக அசைந்து வரும் இன்மையாக
 தூப்பான முட்டுகளில் சிலது கேளு
 துப்புரவாய் நமக்குவந்தால் அசையும் பாரு
 சிறக்கின்ற மண்டையுட ஓடு மய்யா
 சீரான பற்களுந்தான் அசைவில் லாமல்
 குரைக்கின்ற கடலைப்போல் அசைவில் லாமல்
 கொப்பனவே ஓரிடமே இருக்கும் காணே. (954)

காண்டா முன்னெலும்பும் திரிகஸ்தான எலும்பும்
 கண்டப்பாய் கொஞ்சமாய் உழலும் பாரு
 பூண்டா புழுவெலும்பு துடையெலும்பு ரேண்டும்
 பொதுவாக மெத்தவுந்தா வசையும் பாரு
 காண்டா முழங்கை கணிக்கட் டோடு
 நலமான வீட்களுடன் முழந்தான் தாலும்
 முண்டா கணுக்காலும் விரல்கள் தாலும்
 முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் அசையும் பாரே. (955)

பாரடா தோளுடனே துடைகள் இரண்டும்
 பக்குவமாய் செக்கைப்போல் சுற்றும் பாரு
 கூருள முருத்துக்கு விவாங் கேளு
 கொற்றவனே மூட்டுகளில் கூடி நிற்கும்
 சீரான எலும்புகளின் முளைக ளப்பா
 தேய்ந்துதான் போகாமல் அவைகளின் மீது
 தாராக ஓடியே மழமழ வென்று
 தன்மையுள்ள பசைக்குத்தான் முருந்தென் பாரே. (956)

கொழுப்பு.

என்கின்ற கொழுப்பினுட விவாங் கேளு
 இதுமான சங்வுக்கு ளபங்கி யப்பா
 இன்பமாய்மாய் மாயமுட்டைபொல தோற்று கின்ற
 சிறப்பான எண்ணெய்க்கு கொழுப்பு என்பார்
 ஜென்மிக்கும் மனிதனுட திரேகந் தன்வில்
 சதிராக பள்ளமாய் தோற்று கின்ற
 உன்மித்த இடங்களைத்தான் துத்துக் கொண்டு
 ஊறுமடா கொழுப்பு நி உறுதி பாரே. (957)

உறுதியாய் சருமத்திற் கூடியி லப்பா
 உத்தமனே கொளுப்புகள்தா விருக்கும் பாரு
 பருதியாய் வாழுகின்ற குழந்தைக்குங் கேளு
 பண்பான வானிபர்க்கும் கொழுப்பு அப்பா
 குருதிபோல் அதிகமா விருக்கும் பாரு
 கொத்தவனே அத்தூலம் திரண்டுபருத்துக் காணும்
 அறுதியாய் வயதுசென் றவர்க்கே கேளு
 அப்பனே கொழுப்புத்தான் குறைந்து போமே. (958)

குறைந்ததொரு கொழும்பினுட குணமே தென்னில்
 கொப்பனவே வியாதிகண்டு அன்னத் துவெஷம்
 சிறந்துமே மாறி சிரித் தன்னே
 சிறப்பான கொழுப்புத்தான் ஈத்த மாக
 பாந்துமே மாறி சிரித் தன்னே
 பக்குவமாய் பொடித்து வறதும் பாரு
 மறைந்ததொரு திரைகந்தா னினைத்துப் போயி
 மாடுசும் இளைத்து விறும் பாரே. (959)

கீல் சவ்வு.

மகிமையுள்ள கிச்சவ்வின விவரம் கேளு
 மகத்தான எலும்பினுட சந்திப்பு தன்னில்
 முசிந்ததொரு முருத்தைப்போல் முடக்கம் கொண்டு
 முக்கியமாய் இருக்கின்ற சவ்வுக் கப்பாக
 பசிந்ததொரு கிச்சவ்வு என்று போரம்
 பக்குவமாய் இச்சவ்வில் என்னொம் உண்டாம் பாரு
 சகிந்ததொரு சந்திக்கிலெற்றும் சவ்வு என்று
 சத்தாக அதற்குத்தான் பேரு மாச்சே. (960)

ஆச்சா வண்டிக்கு சக்கரம் போல்
 அளவாக இலகுவாக சொல்லக் கேளு
 சூட்சமமாய் கழலவே போடு கின்ற
 சுழலென்னெம் பொலவே இச்சவ் வப்பா
 காச்சடா கிலுக்கு வழுவுழுப்புத் தத்து
 கனமாக நடக்கவே ஓடச் செய்யும்
 வீச்சடா இதுவெல்லா திரைத் தன்னில்
 விதமாக உண்டாதும் பசைகள் தானே. (961)

கில்கள்.

தானு தாடையுட கிலைக் கேளு
 தன்மையுள்ள கிழ்த்தாடை எலும்பின் முட்டு
 மானு நடக்கத்தான் காத்தெலும்பிற் தோன்றும்
 மகத்தான கிலிக்காவது என்னுள் பள்ளம்
 ஊடுக அதிலமைந்து தாடைக் கட்டு
 உள்ளபடி ஏற்பட்டு இருக்கும் பாரு
 தேனாக கிழ்த்தாடை எலும்பு தாழ்த்தால்
 தெவிடான கண்தான் திறப்பான் பாரே. (962)

திறக்கின்ற பூட்டுகள்தான் னுயர்ந்தா வப்பா
 தீராத வாய்கள்தான் முடிச் கொள்ளும்
 உரைக்கின்ற பூட்டுகள் முன்னே நோக்கில்
 உத்தமனே முகரைதான் பிதுங்கியே போகும்
 சிறக்கவே இதற்குத்தான் பங்கவாடந் தன்னில்
 சிறப்பாக அசைக்கின்ற குணமே யுண்டு
 துறக்கின்ற தோள்முட்டு விவாங் கேளு
 முப்புாவாய் இன்றுந்தான் சொல்லக் கேளு. (963)

கேளடா தோள்முட்டு விவாந் தன்னை
 கெடாதான் தோள்பை எலும்பில் தோன்றும்
 நாளடா கிளிக்காவடி பள்ளந் தன்னில்
 நலமான புலுவெலும்பு முடியுஞ் சேர்ந்து
 வாளடா தோள்முட்டு உண்டாச் சப்பா
 வளமான முட்டுக்குச் சொல்லக் கேளு
 தேளடா தீட்டலுடன் முடக்கல் தானும்
 தெளிவாக அணைக்கில் சுக்கில் அகக்கிலுண்டே. (964)

உண்டான முழங்கையின் விவாங் கேளு
 உத்தமனே புலுவெலும்பு தன்னோ டப்பா
 முண்டான முன்னங்கை இரண்டெலும்புஞ் சேர்ந்து
 முக்கியமாய் முழங்கை தானுச்சு பாரு
 செண்டான முட்டுக்கு முடங்கல் தீட்டல்
 சிறப்பாக இரண்டுவித அசைவே யுண்டு
 பண்டான அநா எலும்பின் சிகரமாய்
 பாங்கான இரத்தினி எலும்போடு சேர்ந்து கேளே (965)

சேர்ந்துதான் உருளுவதால் கைதிரும்ப லாச்சு
 திரமான உள்ளங்கை கிழே நீக்கி
 ஊர்ந்துமே திருப்பலுக்கு வித்தலுக்கு கவுத்தலென்றும்
 உள்ளதொரு மேல்நோக்கும் திருப்பலுக்கு
 ஆர்ந்துமே மலர்த்தலென்றுஞ் சொல்வார் மேலோர்
 அப்பனே முழங்கையின் தன்மை தன்னை
 தேர்ந்துமே உத்தலுக்குச் சொன்னேன் நானும்
 தெளிவான மணிக்கட்டு விபரங் கேளே. (966)

மணிக்கட்டு.

மணிக்கட்டு விவாமதைச் சொல்வேன் கேளு
 மகத்தான மூன்றெலும்பும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து
 மணிக்கட்டு ஏற்பட்டு இருக்கு தப்பா
 மகத்தான கட்டுக்கு முடக்கல் தாழ்த்தல்
 மணிக்கட்டு நிரித்தலுடன் உயர்த்தல் சுற்றல்
 அழகான ஐந்துவித ஆட்ட முண்டு
 மணிக்கட்டு அசைவற்று நின்றால் அப்போ
 மனிதனுட ஆட்டம்தான் மாண்டு போச்சே. (967)

துடைச் சந்து.

போய்ச்சடா துடைச்சந்து விவாங் கேளு
 பொல்வாத துடையெலும்பின் விவர மப்பா
 ஆய்ச்சடா அவ்விடத்தில் தோன்று கின்ற
 அழகான குழிசெறிந்து துடைச்சக் துண்டாய்
 வீய்ச்சடா இதற்குத்தான் மணிக்கட்டைப் போல்
 விதமான குணங்களெல்லாம் உண்டு பாரு
 காய்ச்சடா முழங்காலின் விவரத் தன்னை
 கழறுவேன் நியநியக் கழறு வேனே. (968)

முழங்கால்.

கழறுவேன் முழங்கால்தான் தொடையி வப்பா
 கனமான எலும்பின் கீழ்முனையி னேடு
 குணமான குதினாமுக எலும்பி னுச்சிக்
 கொப்பாக சேர்க்துமே முழங்கால் தோன்றும்
 அலமான இக்கீல்தான் பதின்மூன் றப்பா
 அப்பனே பந்தனத்தா ளுறுதி யாக
 தலமாகக் கட்டியே யிருக்கும் பாரு
 தன்மையுள்ள முழங்காலின் தன்மை தானே. (969)

கணுக்கால்.

தானான கணுக்கால்தான் சொல்லக் கேளு
 தன்மையுள்ள நாளத்தின் கீழ்முனையி னேடு
 ஊனான சரவெலும்பின் கீழ்முனையும் கூட
 உள்ளபடி சாமிஎன்ற எலும்புடனே சேர்ந்து
 மானான முழங்கால்தான் உண்டாச் சப்பா
 மகத்தான மூட்டுக்கு முடக்கல் திட்டல்
 தேனான இரண்டுவித ஆட்ட முண்டு
 தேளிவாக பக்கவாட்டம் கொஞ்ச முண்டு (970)

பாத எலும்புகள்.

உண்டான ஒன்னொது பாதத் தன்னிச்
 உத்தமனே இப்பந்தேழு எலும்புகள் உண்டு
 பண்டான சூழ்த்தாலிச் சலும்பே யழ
 பாங்கான உள்ளங்கால் தன்னி ஸ்பபா
 அண்டான அஞ்சலித எலும்பே யுண்டு
 அழகான கால்விரலில் பதினைத் தாகும்
 ரெண்டான பாதத்தான் இப்பேர்க் கொத்த
 சிறியதொரு எலும்புகள் விருக்குத் தானே. (971)

பாட்டா உள்ளங்கா வெலும் பங்கம்
 பண்டாத நின்றுகே துத்புமழம் கேளு
 சீராக அடங்கியே இருக்கும் பாத
 சிறப்பான அடிப்பா தூதா பாதம்
 கூரான குழைகள்தாம் உருண்டி நக்கும் பாத
 கொற்றனனே கால்விரலின் எலும்பு தேன்மை
 காலுன காலிலுட பெருகலில் தாறும்
 கண்டதாய் தூண்டுபேத எலும்பு முண்டே. (972)

எலும்புகள்தான் மற்றவால் தன்னில் கேளே
 இதாக ஒன்னொன்றில் மும்முன் றுகும்
 சிலம்பான எலுவிரல் தன்னி ஸ்பபா
 சிறப்பாக பனின் டெலும்பே யுண்டு
 தலப்பான கைகால்களுடன் கைப்பெருவிரலின் கில்லே
 கண்டியப்பா சிதியதொர் எலும்பே யுண்டு
 சிலம்பான ஒன்னொரு கீழக் கப்பா
 சிறப்பாகி தூண்டாய் கில்லாவு முண்டே. (973)

கால் விவரம்.

உண்டான கால்விரல் சொல்லக் கேளு
 உத்தமனே காலின்தான் பீரவா றுண்டு
 மண்டான தொடை முரங்கால் கெண்டைக்கால்
 கலமான கணுக்கில்கள் பாத மென்றும்
 பண்டான விரல்களுடன் ஆறு மாச்சு
 பரிவான தொடையெலும்பு சொல்லக் கேளு
 கண்டான திரைத்தலில் இருந்து வாயும்
 கலமான எலும்புக்கு விவரம் கேளே. (974)

கேளடா தொடையெலும்பு வெரிது கேளாம்
 கெட்தான அதன்சிகரம் உருண்டு பாடு
 நாளடா பந்தைப்போ விநங்கும் பாடு
 கலமான சரித்தி ஒழிந்தி யாகி
 வாளடா சரித்தைத் தாங்கிக் கொண்டு
 வளமான சிகரத்தின் மத்தி நன்னில்
 தேளடா பள்ளமொன் றிருக்கும் பாடு
 தெளியாக அகிலுந்நட சத்திபந்தன மிந்கும் பாடு. (975)

இருக்கின்ற பங்கனத்தி வம்பா கேள
 இதமான கீல்தானம் சிகா மய்யா
 சுருங்கியே இருப்பதற்கும் கழுந்து என்பார்
 சுகமான கழுத்தடியில் இரண்டுபிதுக்க முண்டு
 திருங்கியே சதைகள்தான் ஒட்டிக் கொண்டு
 தீராத எலும்பின் பின்புறத்தில் பாடு
 நெருங்கியே நீண்டதொரு நாம்பு காணும்
 மிச்சமாய் தொடைஎலும்பின் கீழ்முனைக்குள் பாடு. (976)

கிழான பிரிவின்தான் இரண்டுமீரவே யுண்டு
 கெட்டியாய் உட்புறத்தான் நீண்டிருக்கும் பாடு
 பாளான வெளிப்புறத்தான் அகல மாயும்
 பண்பான முழங்காலின் சில்லி கேள
 கூழான முழங்கால் சின்னியெலும்பு யப்பா
 கொற்றவனை வேறுவொரு எலும்பி னோடு
 சேராமல் தனியாக இருக்கும் பாடு
 செபுகிறென் உள்ளாணிக்குள் அப்பக்கத் தானே. (977)

தானான திரேகத்தில் இன்னு முள்ள
 தனிலெம்பு கூட்டெலும்பு தன்மை யெல்லாம்
 மாணேகெள் பின்னாலே உந்தனுக்கு
 பட்சமுடன் சொல்லுகிறேன் மகிமை பாடு
 நேனான திரேகத்தில் தோனு கின்ற
 தேளினான ரோகங்கள் அனேக முண்டு
 ஊனான ரோகத்தில் உந்தனுக்கு
 உள்ளபடி வேண்டியதை உரைசெய் வாயே. (978)

சன்னி ரோகம்.

உண்டான ரோகத்தில் சன்னி ரோகம்

உற்பத்தி யாகின்ற விதங்கள் முற்றும்

கண்டான தோஷமுதல் மற்று முள்ள

பலவிதமாய் வீளைகின்ற ரோக பேதம்

செண்டாக நானறியச் சொல்வீ ரப்பா

ஐகந்தனிலே அதுகாணும் விதங்கள் தன்னை

கண்டதமாய் ஒவ்வொன்றின் குணங்க ளோடு

காட்டுவீர் துகையுடனே காட்டு வீரே.

(979)

காட்டுவென் புலத்தியனே சொல்லக் கேளாய்

கனமான சன்னியது புகின்முன் றப்பா

பூட்டுகின்ற தோஷந்தான் ஏழே உண்டு

புகழான அதனுடைய நாள்கள் முற்றும்

தீட்டுவென் அதனுடைய குணங்கள் முற்றும்

தீர்மான சாத்தியமும் அசாத்தியமுந் தானும்

நாட்டியே நியறியச் சொல்வேன் பாரு

நன்மையற்ற சன்னியைத்தான் முன்பு கேளே. (980)

கேளடா சுமதுதான் அதிக மானால்

கெட்தான் இரத்தந்தான் குடே மிஞ்சி

பாழான சன்னிமுதல் தோஷம் முற்றும்

பண்பான தீரோகத்தில் தோன்றும் பாரு

வளடா அதுகாணும் வேளை தன்னில்

வளமான கைநாடி வாத பித்தம்

தேளடா இருக்கின்ற வகையைத் தானே

தெளிவான சன்னிக்கு முன்பு கேளே.

(981)

முன்னாடி கையை நீ பார்த்தா யாகில்

முழிப்பான வாதபித்தம் பதறி ஓடும்

பின்னாலே அதுஓடும் விதத்தைக் கேளு

பிரிவான சன்னி பதிமுன்றும் கேளே

ஒன்றான கண்டகுப்சம் சந்திகத்தி னோடு

ஒளியாத தாந்திரிகம்புக்க நேத்திரமுந் தானும்

கன்றான ருத்திராங்கன் சிம்மகந்தி னோடு

களிப்பான பிரலாப சன்னி தானே.

(982)

தானு அந்தகனும் சீதாங்கன் கூட
 தனியான சித்தவிப்போமன் ரக்திஷ்டியென்றும்
 மானு கர்னிகா சன்னி யென்றும்
 மகத்தான அபின்னியாசம் காய்யாசம் என்றும்
 தேனு தாகபூர்வ சன்னி யென்றும்
 தெனியான சீதபூர்வ சன்னி யென்றும்
 ஊனு ககசன்னி ஒன்றே யுண்டு
 உத்தமனே இத்தனைய சாத்திய அசாத்தியங்களை. (983)

கௌடா அந்தகனும் புக்க தேத்திம்
 கெட்டான ருத்திராங்கன் கண்ட குப்சம்
 நாளடா ரக்திஷ்ட சீதாங்கத் தோடு
 கலமான அபின்னியாசம் இவ்வெழு மப்பா
 பாளடா அசாத்தியந்தான் என்றே சொல்லு
 பண்பான மற்றுறும் சாத்திரியந்தான் பாரு
 நீளடா இதனுடைய காளைச் சொல்வென்
 நிச்சயமாய் சந்தாகத்துக்கு ஏழ்நான் தானே. (984)

தானு அந்தகன்தான் நான் பத்தாகும்
 தனியான ருத்திராங்கன் நாளைந்தே நாளாம்
 ஊனு ருத்திராங்கன் மூவைந்து நாளாம்
 உள்ள சித்தவிப் பிரமன்தான் முன்வாறு நாளாம்
 தேனு தாத்திரிகன் அஞ்சஞ்ச நாளாம்
 தெனியாத கண்டகுப்சம் நாள்பதி மூன்றாகும்
 கானு கர்னிகந்தான் மூன்று திங்கள்
 கனமான புக்கதேத்திம் நான் எட்டாமே. (985)

ஆமேதான் ரக்திஷ்ட நான் பத்தாகும்
 அடைவான பிரலாபன் வாரம் ரேண்டாம்
 போமென்ற ஜிம்மத்துக் கிடைந்து நாளாம்
 புகழான அபின்னியாசம் மூவைந்து நாளாம்
 ஒமென்ற சிவசன்னி உடனே கொல்லும்
 உத்தமனே முன்சொன்ன நாலாக குள்ளே
 தாமதமாய் திருமடா சன்னி யெல்லாம்
 நற்காலம் நாடியுட நேர்மை பாரே. (986)

பாடா வாதித்தம் அதிக மாகி

பண்பான சேத்துமந்தான் குறையு மாகில்
கூறடா கற்பாடகூப்பம் வந்த தென்று

கொப்பனலே உடைத்தெவாய் புவிவினோர்க்கு
சீரான வாதிசிலேட்டும மதிக மாகி

சிறப்பான பித்தத்தான் குறைந்து கிற்கித்
போன சத்திகத்தான் தோன்றும் சொன்னேன்

கிச்சமாயர் இன்னமென்று சொல்லக் கேணே. (987)

சொல்லுகிறேன் சொட்டுமரும் பித்தத் தானும்

சுத்தாக அதிகரித்து வாதிங் குன்றில்
மல்லுகின்ற தாத்திகம் வந்து தோன்றும்

வகையாக இரப்பும் ஒதுக்கடிப் பார்
தொல்லுகில் வாத்தான் அதிக மாக

தொகுப்பான பித்தமுடன் சேத்துமத் தானும்
அல்லச்செய்து குறைந்துமே பொது மாகில்

அப்பின புக்ககெத்தாம் தோன்றும் பாபே. (988)

தோன்றுகின்ற பித்தத்தான் அதிக மாகி

தொத்துலகில் வாநமுடன் சேத்துமங் குன்றி
உள்ளதிலே தோன்றிகில் ருத்தி ராங்கன்

உள்ளபடி தோன்றிடுமே உலகத் தோர்க்கு
ஆன்றியே சிலெட்டுமத்தான் அதிக மாகி

அப்பின வாதித்தம் குறையு மாகில்

சான்றோர்கள் சொன்னார்கள் ஜிம்மகத் தான்

சகுதியில் தோன்று மென்று சாற்றினாரே. (989)

சாற்றியதொர் வாதமது அதிக மாகி

சற்றேதான் பித்தமது குறைந்து கின்று

போற்றியே சிலேத்துமத்தான் மிகுதி யாக

பொங்கமுடன் குறைந்தாத்தான் பிரபாபத் தோன்றும்

தெற்றியே வாநமது அதிக மாகி

தெவிவான சிலெட்டுமத்தான் கொறுசங் குன்றி

ஆற்றியே பித்தத்தான் மிகுதி யாக

அப்பின குற்றிகில் அத்தான் வந்தங் காணே. (990)

காணுகின்ற பித்தந்தான் அதிக மாகி
 கனமான வாதந்தான் கொஞ்சம் குன்றி
 பூணுகின்ற சேத்துமந்தான் அதிக மாக
 போக்கிலே குறைந்தடுகில் ரக்திஷ்ட காணும்
 தோணுகின்ற பித்தந்தான் அதிக மாகி
 தோல்லுலகில் வாதந்தான் மிகக் குன்றி
 பாணியாம் சேத்துமந்தான் சற்றே குன்றில்
 பலமாக சித்தவிபரமம் தோணும் பாரே. (991)

பாரடா சேத்துமந்தான் அதிக மாகி
 பாங்கான வாதந்தான் மிகவே குன்றி
 கூடுன பித்தமது சற்றே குன்றி
 குறிப்பாகத் தோன்றிடுகில் சீதாங்கன் காணும்
 நேரான சேத்துமந்தான் அதிக மாகி
 நிச்சயமாய் பித்தமது மிகவே குன்றி
 வாரான வாதமது சற்றே குன்றில்
 வருகுமடா கரையாசம்தான் வருகும் தானே. (992)

தானான வாதபித்தம் சேத்துமம் மூன்றும்
 தடையின்றி சமமாக அதிக மாக
 போனாக்கால் அபிவ்யாசம் வந்த தென்று
 பொருத்து நீ செய்திடுவாய் மருத்து தன்னை
 ஊனான நாடிகள்தான் முன்பு சொன்ன
 உள்ளபடி. தோன்றியே பின்னோக்கு மாகில்
 வாரான நாள்தான் முடிந்த தென்று (993)
 எண்ணிக்கொள்வாய் வன்மையுள்ள குணத்தன்மை சொல்லே.

கண்ட குப்ச சன்னி.

சொல்லுகிறேன் கண்டகுப்சசன்னி குணத்தைக் கேளு
 கமமான கண்டந்தான் குறைத்து போகும்
 மல்லுகின்ற பித்தற்றல்தான் அதிகம் உண்டு
 மகத்தான தாகந்தான் சொல்ல லாகா
 தோல்லுலகில் பிரம்மையுடன் அதிக காங்கை
 தொகுப்பான தீரேகந்தான் கனத்துக் காணும்
 அல்லல்செய்து அலறியே எழுகிறோடி விழ்வான்
 அப்பனே நடுக்கலோடு மூர்ச்சை யாமே. (994)

ஆதோதான் சிரகடனே மார்பு நோவு

அப்பனே வாயில்தான் ரத்தம் தோன்றும்
ஓமேதான் வாந்தியுடன் இருமல் விக்கல்

பொல்லாத நாள்பிடிப்பு எரிச்ச லுண்டாம்
காமேதான் இந்நொய்தான் கண்டத்தை யப்பா
கனமாக பிடிப்பதனால் கண்டகுப்ச மென்று
ஓமேதான் பெயரிட்டார் இதற்கு அப்பா

உள்ளபடி வெகுகஷ்டம் அசாத்திய மாமே. (995)

சந்திக சன்னி.

சாத்தியமாம் கில்களெல்லாம் நோகு மப்பா

சங்கையெல்லாம் கபந்தான் வருகும் பாரு
வாத்தியம்போல் இருமலுடன் வயிற்றுவலியும் காணும்
வளமான ஆயாசம் எரிச்சல் தாகம்

போத்தியே பிரமைகொஞ்சம் தோணு மப்போ

பொங்கமுள்ள விக்கலுடன் வியர்வை தோன்றும்
தாத்தியே இரவில்தான் நித்திரைதான் தோன்று

தொலையாத துர்ப்பலந்தான் மிக வுண்டாமே. (996)

உண்டாகும் வேளைதனில் ரோக மப்பா

உப்பலுடன் பாரித்து சீதளமே காணும்
நண்டாகும் நெற்றியில்தான் குத்த லுண்டாம்

நலமான வேதனைதான் அதிக முண்டு

முண்டான வாத்த்தான் அதிகம் காட்டும்

முக்கியமாய் கில்களெல்லாம் வலியே காட்டும்

ரெண்டான கில்களெல்லாம் நோவு தாலே

நெறியே சந்தகமென்று பேரு மாச்சே. (997)

தாந்திரீக சன்னி.

ஆய்ச்சப்பா தாந்திரிகம் சொல்லக் கேளு

அசதியுடன் பெருமூச்சு எரிச்சல் தோன்றும்

காய்ச்சப்பா பேதியுடன் ஆயாசம் தோன்றும்

கண்டத்தில் காரலுடன் காது கேளா

வீய்ச்சப்பா நாவுதான் முள்ளு போலே

விரிவாகக் கறுத்துமே காட்டும் பாரு

காய்ச்சப்பா சிரத்தில் அதிக காங்கை

கொற்றவனே அனோசிகமும் காணுந் தானே. (998)

தானு கண்கள்தான் கனத்து உப்பி
 தன்மையுள்ள கண்களில்தான் சலமே தோன்றும்
 ஊனு திரேகத்தில் தினவு கொள்ளும்
 உத்தமனே காதுதான் நோவும் பாரு
 தேனு சுரமுடனே கபமும் தோன்றும்
 தெளிவான நாவுதான் தடிப்புடன் மரத்துப்போமே
 கோனு நேகத்தில் பலத்தை முற்றும்
 கொற்றவனே குறைப்பதற்கு தாந்திகம் என்றுபேரு. (999)

புக்ன நேத்திர சன்னி.

பேரான புக்னநேத்திரம் சொல்லக் கேளு
 புகழான கண்கள்தான் கம்ம லோடு
 சீராகக் கலங்கிய சிவந்து மெத்த
 சிக்கனவே இருகண்கள் பிடித்துக் கொள்ளும்
 கூருன சிரசுமுதல் கீல்கள் எல்லாம்
 கொற்றவனே துடைச்சதையும் விலாவெலும்புங் கூட
 நேரான நடுக்கலுடன் பிரமை தோன்றும்
 நிச்சயமாய் பிதற்றலுடன் இன்னங் கேளே. (1000)

கேளடா சுரமுந்தா வதிகங் காட்டும்
 கெடியான கண்களைத்தான் சிமிட்டா னப்பா
 வாளடா புத்திதான் தெளிவே யில்லை
 வளமான பாவைதான் தோன்று தப்பா
 தேளடா சர்வாங்கமுஞ் சீதளமே கண்டு
 தெளிவில்லாக் கூச்சலுந்தான் பேடுவா னப்பா
 நாளடா இந்நோய் தான் நேத்திரத்தை (1001)
 நனுகியே நெருங்குவதால் புக்னநேத்ரமென் றுரைத்தார்களே.

ருத்திராங்க சன்னி:

காண்டா ருத்திராங்கன் குணத்தைக் கேளு
 கனமான திரேகந்தான் மிகுநோ வுண்டாகும்
 ஊண்டா காங்கையுடன் பிரமை சோர்வு
 உடம்பெரிச்சல் கண்டுமே கழுத்துக்குள் நோவாம்
 பேண்டா தாகமுட வதிக பேதி
 பிரலாபப் பேச்சுடனே சொல்ப பேதி
 கோண்டா கழுத்துக்குள் தினவே காணும்
 கொற்றவனே இன்னும் சிலகுணத்தைப் பாரே. (1002)

பாடா இருமலுட லினாப்புக் காணும்
 பண்பான தாழ்வாய்க்கில் பிடுத்து நோகும்
 கூறடா உடம்பெல்லாம் குத்த லுண்டாம்
 கொற்றவனெ நடுக்கலுடன் வியர்வை தோன்றும்
 சீரடா பிதற்றலுடன் கண்ட பேரை
 தேவிவாகக் கண்டுமே முறையிடுவான் பாரு
 தோடா திடுகமுற்றும் எரிச்சல் தோவு
 தோன்றியே வருவதால் ருத்திராங்க னுச்சே. (1003)

ஜிம்மக சன்னி.

ஆச்சப்பா ஜிம்மகத்தின் குணத்தைக் கேளு
 அழகான நாவுதான் குவிந்து போலும்
 நீச்சப்பா நாவுக்குள் முள்ளுந் தோன்றும்
 நீசமாக இரைப்புஇருமல் தூர்ப்பலமுங் காணும்
 காச்சப்பா கழுத்துக்குள் அடைப்புந் தோன்றும்
 கனமான காதுதான் மத்திபமே யாகும்
 போச்சப்பா வாந்தான் பேச மாட்டான்
 பொங்கமுடன் கைகால்கள் போச்செ லாமே. (1004)

ஆமடா உடம்பெல்லாம் நோவு கொள்ளும்
 அப்பனெ கண்களைத்தான் மூடிக் கொள்வான்
 தாமடா வாயில்தான் நுளையே தோன்றும்
 தாங்காமல் பெருமூச்சு உண்டாகும் பாரு
 வோமடா அம்முச்சில் அனலே வீசும்
 விக்கலுடன் நாக்குத்து வெடிக்கும் பாரு
 ஓமடா சுழுடனே தாகந் தோன்றும்
 உள்ள ஜிம்மகத்தின் குண மிதாமே. (1005)

பிரலாப சன்னி.

குணமான பிரலாப சன்னி நேர்மை
 குறிப்பான மனோசிந்தை முன்கால் வீங்கும்
 கனமான நடுக்காலுடன் சிந்தை தானும்
 கதிப்பான புத்தியது தானுய்ப் பேசும்
 பண்பான உடம்பெல்லாம் பச்சைப் புண்ணும்
 பண்பாக ரொத்துமே காங்கை தோன்றும்
 குணமான மனக்கெடுதி மிகுந்த வார்த்தை
 கொற்றவனெ இருமலுடன் இன்னங் கேளே. (1006)

கேளடா முகம்வாடி கிறுகிறுப்பே தோன்றும்
 கெடிதான் விக்கல்தா வடிக்கடியே தோன்றும்
 நாளடா மூச்சையுடன் அலறி யோடும்
 நலமான தாபசாம் வாநக் தோன்றும்
 வாளடா கபந்தா வநிக மாகும்
 வளமாகப் பலவிதமாய் வேதனையே காட்டும்
 பாளடா பலவிதமாய்ப் பித்தத் தாலே
 பண்பான பிரலாப மென்று காணே. (1007)

அந்தக சன்னி.

என்றின்னுந் சொல்லுகிறேன் அந்தச் சன்னி
 எரிச்சலுடன் தாகமும் தலைநே லுண்டாம்
 நன்றாக விக்கலுடன் சோர்வு உதறல்
 நலமான இரைப்புடனே உப்புசமே காணும்
 கன்றான மலர்ந்தம் அக்கினமந்த முண்டாம்
 கனமான தலைதான் நடுக்க லுண்டாம்
 பன்றான இரும்புடன் பொய்யே சொல்வான்
 பாழான பிரமைடன் சுர முண்டாமே. (1008)

உண்டாகும் வேளைதனில் சொல்லக் கேளாய்
 உத்தமனே திரேகந்தான் பாதி யாகும்
 பண்டான துணுமுந்தான் சுழ லுண்டாகும்
 பாரினிலே இதுசெய்யும் சேட்டை மெத்த
 செண்டான திரேகத்தை முடக்க வந்த
 செயலான சன்னியது அப்பா கேளு
 முண்டான கொடுந்தைச் செய்வ தாலே
 முக்கியமாய் அந்தகனைன்று உரைத்தார் தானே (1009)

இரக்திஷ்டி சன்னி.

தானான ரக்திஷ்டி காணும் போது
 தாகமுடன் ரத்தத்தான் கக்குவான் பார்
 மானான வாந்தியுடன் பிரமை பேதி
 மகத்தான் விக்கலுடன் அற்ப சுவாசம்
 ஊனான திரேகத்தில் அதிக காங்கை
 உள்ளதொரு ஞாபகத்தான் பங்க மாகும்
 தேனான திரேகத்தில் கருந்தடிப்புக் காணும்
 தெளிவாக இன்னுந் சிலகுணத்தைக் கேளு (1010)

கேளா எரிச்சலுடன் வலிந்துப்பசமே காணும்
 கெடாதான் நிராகந்தான் மஞ்சள்நிறமே யாகும்
 நாளடா துக்கத்தி காது மந்தமாதம்
 கனமான வாய்மையின் தயக்க முண்டாகும்
 வாளடா உத்தேதன் வெடிப்புடனே கழற்றுக்காணும்
 வளமான மறதியுடன் மீதுகவாச முண்டாநய
 தேளடா இதுந்த கோவையெய்த் தானே
 தெளிவுடனே தருவதிலுள் மத்திஷ்ட யாச்சே. (1011)

சித்த விப்ரம சன்னி.

ஆச்சர்பா சித்தவிப்ரமத்தின் குணத்தைத் கேளு
 ஆவலுடன் பாடச்செய்து மிதற்றுளான் பார்
 போச்சர்பா பரிபாசம் மிதற்றல் பிரபா
 பொல்லாத கீன்களெல்லாம் முறிவதுபோலே தோன்றும்
 நிச்சர்பா சிவமுற்றும் கோனே காணும்
 மிச்சமாய் இடுப்பைந்தான் பார்த்துக் கொள்ளான்
 காய்ச்சர்பா மயத்துடனே பூத்திருப்பான் பாரு
 கனமான மித்தமதம் அதிகரிக்கும் பாடு. (1012)

பாடா ஆப்பிபாது கையெய் பார்க்கில்
 பண்பான வாதந்தான் அற்ப மாகும்
 சீரான புருவந்தான் முறுக்கிக் கொள்ளும்
 சிறப்பாக புரணமாகி சாமை தோன்றும்
 போன இனப்புடனே மெல்கவாசத் தோன்றும்
 பணமாக திடமின்றி ஒடுவான் பாடு
 நோடா சித்தத்தை மயக்கஞ் செய்து
 தெனிலவத்தான் மறப்பதிலுள் சித்தவிப்ர யாச்சே. (1013)

சீதாங்க சன்னி.

ஆச்சர்பா சீதாங்கன் குணத்தைத் கேளு
 ஆச்சரியம் ஆச்சரியம் என்ன சொல்வான்
 காச்சர்பா குல்கம்மல் ஒக்காளம் பேதி
 கனமானவிக்கலுடன் இனப்பை பலவினம் தோன்றும்
 விச்சான சரிம் முழுது மப்பா
 விஷம்போன்ற சீதாங் துடனே நோவு
 முச்சான வந்தியுடன் வாய்திர் ஊல்
 பூக்கியாயிள் எரிச்சலுடன் புஷ்ப லாமே. (1014)

புலம்பலுடன் பீதற்றியே அதிக வார்த்தை
 பொல்லாத மூர்ச்சையுடன் அழுவான் பாரு
 சிலும்பியே தீரேகந்தான் பதைக்குஞ் சொன்னேன்
 சீராக உள்ளுக்காளம் காணும் பாரு
 அலம்பலாய் இதுமெத்த அசாத்திய மப்பா
 அப்பனே இதுதீரேகத்தைச் சொல்லக் கேளு
 சிலும்பியே சர்வாங்கம் சிதளத்தைத் தானே
 சிறப்பாகத் தருவதினால் சீதங்க ஓச்சே. (1015)

கர்னிகா சன்னி.

சீதாங்கன் சொன்னபின்பு கர்னிகத்தைக் கேளு
 சிறப்பான காதினுட மூலத்தில் தானே
 ஊதியே வீக்கமுண்டு சத்தங் கேளே
 உள்ளதொரு வாய்திறக்க கூடாமலே தான்
 பாதியாம் கண்டத்தைப் பிடித்ததுபோலே தோன்றும்
 பண்பான எரிச்சலுடன் நடுக்கல் நோவு
 சோதியாய் இருமலுடன் இரைப்புக் காணும்
 சுகமான மார்புஇடித்தல் பீதற்ற லாமே. (1016)

ஆமடா வீக்கலுடன் தண்ணிர் தாகம்
 அப்பனே நாவொடித்துக் கறுத்துக் காணும்
 தாமடா காதினுட் பக்கத்தி லப்பா
 தற்செயலாய் கட்டிகண்டு வீக்கங் காட்டி
 ஓமடா சத்தத்தான் கௌர தப்பா
 உள்ளபடி தலேனேவு கொட்டு வாயுண்டாம்
 நாமடா இதுகாதைப் பற்றிக் கொண்டு
 நலமாக வருவதினால் கர்னிகமென்று சொல்லே. (1017)

அபின்னியாச சன்னி.

சொல்லுகிறேன் அபின்னியாசம் அப்பா கேளு
 சுகமான பசிநீங்கி முகத்தில்பளபளப்பே தோன்றும்
 வெல்லுகின்ற பேச்சற்று துர்ப்பலமே காணும்
 விதமான பஞ்சேந்திரியம் குளிர்ந்து போகும்
 செல்லுகின்ற தூக்கந்நான் மயங்கிக் காணும்
 சீரான அறிவின்மை உடர்ப்பு நோவு
 மல்லுகின்ற இருமலுடன் சுவாசம் தூக்கம்
 மகத்தான அலறிக்கையுடன் வியனை காணும்பாரே. (1018)

பாடா கவுதான் பசுநீரின் காட்டிற்
 பண்பான காரடனே கெந்நீரே செய்யும்
 கடறடா துழமுதான் கவாசம் காணும்
 தொந்நனைபிற் துக்கம் கெந்நீரே செய்யும்
 கொடா உடம்பெல்லாம் கொடு காணும்
 மிச்சமாய் விவரணையுடன் வறட்சி காணும்
 கொடா இது திரிக விவரபரத்தை
 தெளிவாக நீக்கவதால் அபிவிநியாச மாச்சே. (1019)

ஆச்சடா திச்சன்னி மாதர் கடத்து
 அப்பனே சூதகத்தில் கான் தன்னில்
 வீச்சாக கண்டாக்கால் சூதகசன்னி யென்பார்
 விதமான கர்ப்பகாலத்தில் கண்டால் கேளு
 காச்சடா கர்ப்பசன்னி பென்று சொல்வார்
 கனமாகப் பிரசவித்தபின் கண்டால் கேளு
 பேச்சடா மாதக சன்னி யென்பார்
 பண்பான ஊணத்தில் கண்டால் கேளே. (1020)

கொடா ஊணத்தின் சன்னி யென்பார்
 கவியாவு முகத்தில் விகாடி கண்டால்
 காளடா முகசன்னி யென்று சொல்வார்
 கணானை கைகளில் உதறல் கண்டால்
 காளடா உதறுசன்னி என்று சொல்வார்
 வளமாய் வாழ்ந்த சேத்துமத் தின்
 பாளடா அகித்தால் உண்டான பேரைய
 பக்குவமாய் அதன்பேரைச் சொல்வாய் நியே. (1021)

சொல்லுவாய் தொத்தத்தில் சன்னி கண்டால்
 ககமான தொத்தசன்னி என்று சொல்வார்
 மல்லுவாய் அளரியே எழுந்தி நுத்தால்
 மகத்தான அளறுசன்னி என்று சொல்லு
 புல்லுவாய் திரிதோட குணத் திறுலே
 புத்தால் சர்வியது தோன்று மாகில்
 வெல்லுவாய் திரிதோட சன்னி யென்று
 விவரமாய் துக்கமுடன் சன்னி கேளே. (1022)

தாக பூர்வ சன்னி.

சன்னிக்குள் தாகபூர்வ விவரங் கேளு
 சரியான ஆயாசம் வாந்தி யோடு
 உன்விப்பார் அசதியுடன் சோம்பல் காணும்
 உள்ளபடி காறியே உமிழ்வான் பாரு
 பின்னியே எழுதலில்தான் தோன்றும் போது
 பிரிவாக எரிச்சலைத்தான் தருத லாலே
 சொன்னார்கள் தாகபூர்வ சன்னி யென்று
 சுகமான சித்பூர்வ சன்னி கேளே. (1023)

சீத பூர்வ சன்னி.

சீதபூர்வ சன்னியடா விவரங் கேளு
 சிறப்பான பித்தத்தால் கபந்தான் பாரு
 உதியே கரைந்துமே நாச மாகும்
 உள்ளபடி யிதுகுணத்துக்கு வரும்போ தப்பா
 பேதியாம் புளியேப்பம் முர்ச்சை தாகம்
 பலமாகக் காணுமடா அப்போ தய்யா
 ஆதியாம் முதலில்தான் சிதளத்தை யய்யா
 அப்பனே தருவதினால் சீதபூர்வ சன்னியாச்சே. (1024)

சுக சன்னி

ஆச்சடா சுகசன்னி விவரங் கேளு
 அப்பனே திரேகந்தா னுயாசம் கொண்டு
 வீச்சாக இருக்கின்ற வேளை தன்னில்
 விதமான தைலமிட்டு ஸ்நானஞ் செய்து
 காச்சடா அத்துடனே மந்தஞ் செர்ந்து
 கனமான தயின்னம் புசித்த பின்பு
 பேச்சான சையோகஞ் செய்தா னானல்
 பலமான சுகசன்னி தோன்றும் பாரே. (1025)

தோன்றுகின்ற வேளைதனில் குணத்தைக் கேளு
 துடியான கண்களிரண்டுஞ் சிவந்து காணும்
 ஊன்றியே சுரமுடனே அன்னத் துவேஷம்
 ஊட்டியே உடம்பெல்லாம் வியர்வை தோன்றும்
 ஆன்றியே அப்படியே ரிள்லா விட்டால்
 அப்பனே கண்டத்தில் வியர்வை தோன்றும்
 சான்றியே சையோகந் தன்னு லப்பா
 சடுதியில் தோன்றுவதால் சுகசன்னி யாச்சே. (1026)

சுகசன்னி திருத்தற்கு மருந்து கேளு
 சுகமாக வெளிப்புறத்தி லிருந்து வாழும்
 கனமான எருக்கமேவோ பட்டை தன்னை
 மகனேநீ கறுக்கியதை வைத்துக் கொண்டு
 தகையான தாம்பூலம் போடச் சொல்லி
 தண்ணீரே பட்டையைநி மெல்லச் சொல்லு
 முகையான ரசந்தான் உள்ளுக்குச் செல்ல
 முக்கியமாகக் கன்சியப் புடனே போகும். (1027)

போமடா இடுப்புவி லிவர்களை யெல்லாம்
 பொங்க முடன் சிறு முற்றும்
 ஆமடா இப்படியே மூன்று வேளை
 அப்பனே தந்தாக்கால் சுகசன்னி போச்சு
 ஓமடா இதற்குப் புனியே ஆகா
 உள்ளபடி கஞ்சிதான் குடிக்கச் சொல்லு
 நாமடா தோஷவகை யெல்லாம் போக
 நாட்டுவென் நியாயி நாட்டு வேனே. (1028)

தோஷம் உண்டாகக் காரணம்.

நாட்டுவென் தோஷந்தா னுண்டாகு நேர்மை
 நலமாகச் சார்வந்த ஒன்பது காளுக்குள்ளே
 கூட்டுவேன் குளிர்சலம் புளிப்பு காரம்
 குடிகெடுத்த கசப்புடனே நெய்யெண்ணெய் வெல்லம்
 சாட்டுவேன் சமித்தியபண்டம் தாம்பூலம் புதியவஸ்திரம்
 சதிரான சிவந்தவஸ்திரம் சுகந்த புட்பம்
 பூட்டியே சந்தனமும் பச்சைக் கற்பூரம்
 போல்லாத பரிமள திரவியங் கேளே. (1029)

நிவியங்கள் தன்னுடனே மாதர் தன்னை
 திமாக இருப்பதுடன் பார்த்திட் டாலும்
 மறந்துமே யவர்களைத்தான் பரிசித் தாலும்
 மண்டியே சையோகம் செய்திட் டாலும்
 பார்துமே யதிகமாகப் படிப்ப தாலும்
 பண்பாக யானையுடன் குதிரை தன்னை
 சிறந்துமே ஏறியே போன தாலும்
 சிறப்பான திராக்தா னதிச்சி யாமே. (1030)

அதிர்ச்சியாய் அதிகதூரம் நடப்ப தாலும்
 அப்பனே கோபமுடன் எழுந லாலும்
 முதிர்ச்சியாய் இச்செய்கை நடப்ப தாலே
 கொற்றவனே வாதாழி கனப்புங் கேளு
 மதிர்ச்சியாய் நாயியைத்தான் பற்றிக் கொண்டு
 மகத்தான நாடியைத்தான் குடிவஞ் செய்து
 முதிர்ச்சியாய் முகங்கள் கண்டாசி நாவு
 முக்கியமாய் நொக்கிட்டால் தோஷமவரும் பாரே(1031)

தோஷ வகை.

தோஷந்தான் ஏழுவிதம் சொல்வேன் கேளு
 தொகுப்பான அபத்தியதோஷம் விஷமதோஷத் தோடு
 மாஷமாம் சங்கமத்தின் தோஷமென்றே யாகும்
 மகத்தான விஷமசித் தோஷமொன்றே யாகும்
 பாஷையாம் பிதழிம்மக தொஷ மொன்றும்
 பண்பான ரத்தழிம்மக தோஷமொன்றே யாகும்
 தோஷமாம் கிருஷ்ணஜிம்மக தோஷ மொன்றும்
 தொகுப்பான ஏழுவித தோஷ மாச்சே. (1032)

அபத்திய தோஷம்.

ஆச்சடா அபத்தியதோஷம் சொல்லக் கேளு
 அழகான சோம்பலுடன் மூர்ச்சை தாகம்
 போச்சடா பிரமையுடன் மாப்பு நோவு
 பொல்லாத பிஸாபம் செய்வான் பாரு
 காச்சடா இதற்குத்தான் சொல்லக் கேளு
 கனமான லங்கணங்கள் செய்த பின்பு
 வீச்சடா திரிகடுகு கியாழ மியந்தால்
 விதமான தோஷந்தான் திருந் தானே. (1033)

சங்கம தோஷம்.

தானான சங்கம தோஷங் கேளாய்
 தனியான சையோகத் தாலே தோன்றி
 ஊனான சர்வாங்கம் நோவு கண்டு
 உள்ளபடி நடுக்கலுடன் பொய்யும் பேசும்
 தேனான உள்ளங்கை உள்ளங்கால் குளிர்ச்சி காணும்
 தெவிவற்ற பிரமையுடன் அடிக்கடியே யோடும்
 மானான இத்தோஷம் தீவ் தற்கு
 மகிமையுள்ள சுகசன்னி மருந்து செய்யே. (1034)

விஷம தோஷம்.

செய்கின்ற விஷமதோஷ குணமே தென்னில்
 கதமான சாமெரிச்சல் அடிக் தாகம்
 உய்கின்ற காழ்தான் குழங்கத் தோடு
 உள்ளபடி சிவிராய் நடக்கும் பாநு
 தொய்கின்ற வரிதெரிச்சல் வியர்வை தோன்றும்
 தொகுப்பான இக்குணங்கள் காணும் சொன்னேன்
 மையலே துதிநீ வேணு மென்றும்
 பிலமான விலாவாத்தினாயல் திருந் தானே. (1035)

விஷம சீத தோஷம்.

பாட்டா விஷமசீததோஷ குணமே தென்னில்
 பாக்கான தினமொன் சாமே மாயா
 கூடுக இரண்டு மூன்று தினமே
 குளிசோடே சாத்தான் வநுநுந் சொன்னேன்
 சீரான தாகமுடன் தனியோ யுண்டாம்
 சித்தப்பொமை நன்னுடனே காவுமுன்பொல் தோன்றும்
 காரான பிரணாயம் காணுந் சொன்னேன்
 கண்டவம்க் கொடுக்கான் மாத்திரையல் ஷன்னை. (1036)

பீத ஜிம்மக தோஷம்.

உண்கின்ற பித்தஜிம்மக தோஷங் கேளு
 காக்கு மஞ்சள் நெய்யுந் தோன்றி
 பண்டநனே வெழுத்துமே கா யின்றி
 பக்குவமாய் முன்போலே தோன்றுந் சொன்னேன்
 கண்டதமாய் காழுடனே கோர்வை மூர்ச்சை
 கதிப்பான பிரமையுடன் தொண்டைக் கம்மல்
 பண்மையுள்ள நடுக்கஞுத்தான் வநுநும் பாநு
 வனமான அகத்தினதரன் மாத்திரையல் திரும்பாரே. (1037)

இரத்த ஜிம்மக தோஷம்.

தீருகின்ற இரத்தஜிம்மக தோஷங் கேளாய்
 தாமான கக்குத்தான் சிவந்து கொஞ்சம்
 ஊதியே திண்டுமே முன்பொல் தோன்றும்
 உள்ளபடி சாந்தாகம் எரிச்சல் காணும்
 தேதியே பொவதற்கு மருந்து கேளு
 நெளிவான ஆயித்தில் செவ்வ மாத்திரை
 ஆதியே அதற்குத்தான் உத்தமாக்கினி என்பார்
 அம்பனே அம்பாருக்கைச் செழுந்திப் போடே. (1038)

கிருஷ்ண ஜிம்மக தோஷம்.

பொருகின்ற கிருஷ்ணஜிம்மக தோஷங் கேளாய்
 பொலிவான நாக்கறுத்து வறண்டு முன்போல்
 ஆடியே அடிக்கடிதான் எழுந்திருப்பான் பாரு
 அப்பனே தோமையுடன் வயிற்றுப்பசமே கானும்
 பாடியே வியர்வையுடன் தாகம் சோம்பல்
 பலமான தினவுடனே அழுலை தோன்றும்
 கூடியே துடிப்புடனே கையுங் காலும்
 கொற்றவனே அசதியுடன் சிரங்குக்கும் பாரே. (1039)

கருதியே இருக்கின்ற தோஷத் தீற்கு
 கனமான திவ்வியாக்கினி குமாரன் என்றும்
 பருக்கமுள்ள மாத்திரை தான் செய்து
 மாந்தருக்கு மூன்றுநா ளீவாய் சொன்னேன்
 செருக்கியே இத்தோஷ மேழு மப்பா
 செயலான எழுநாள் பதினைந்துநாளுக் குள்ளே
 முறுக்கியே தீர்த்தாக்கால் தீருஞ் சொன்னேன்
 முக்கியமாய் வலியினுட குணத்தைக் கேளே. (1040)

வலிப்பு.

கேளடா வலிப்பைத்தான் சொல்லக் கேளு
 கெடியான அமரகண்டன் குமரகண்டன்
 வாளடா பிரம்மகண்டன் காக்கைவலி யினோடு
 வலமான முயல்வலி என்றைந்தாம்
 வாளடா இதற்குள்ளே பிரம்ம கண்டன்
 வளமாகத் தீராதென்று சொல்லு
 தேளடா மற்றதொரு நாலு மப்பா
 தெளியுமென்று முன்னோர்கள் சொன்னார் கானே. (1041)

அமர கண்டன்.

காண்டா அமரகண்டன் குணத்தைக் கேளு
 கடிதாக வரும்போது தீரேகத்தி லப்பா
 பூண்டா தீரேகத்தில் நொவுன் டாகி
 பொங்கமுடன் முர்ச்சையுடன் கையுங் காலும்
 நாண்டா துவைத்ததுபோல் கிடங்கும் பாரு
 நலமான பற்களைத்தான் தெறித்து மூடும்
 வாண்டா குடைச்சலுடன் வியர்வை தோன்றும்
 வண்மையுடன் இன்னுந்தான் சொல்லக் கேளே (1042)

கேளடா தோன்முதுகு நெஞ்சி லப்பா
 கடிதான உதரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு
 பாளடா உபத்திரவஞ் செய்யும் பாரு
 பண்பாக இதற்குத்தான் குதிரைவலியே என்பார்
 வாளடா இங்கோய்தான் மூர்ச்சைசரோகம் போல்
 வளமாகக் குணமெல்லாங் காட்டுஞ் சோன்னேன்
 ஆளடா அவைகட்கு ஆட்டுக்கால் தைலம்
 அப்பனே சுந்தாக்கா லொழிந்து போமே. (1043)

குமர கண்டன்.

போமடா குமாகண்டன் குணமே தன்னில்
 போலிவான வாதசிலெய்வனத் தன்னால் தோன்றி
 காமடா முன்கழுத்தை முகத்தை யப்பா
 கனமாக முறுக்கியே தோளில் வைக்கும்
 தாமடா தாடைசெவி உதடு கண்கள்
 நப்பாமல் கோணியே போவ தல்லால்
 ஓமடா அப்பக்கம் உபத்திரவமே செய்யும்
 உள்ளசன்னி குறியதுபோல் காட்டும் பாரே. (1044)

கட்டியதோர் குறிகள்தான் மாதர்களுக்குக் கண்டாக்கால்
 கனமான கர்ப்பவாயுவைப் போலே வய்யா
 கூட்டியே உதிரத்தை வயிற்றில் தானும்
 குணமாகக் கட்டியே பிதுங்க வொட்டாமல்
 ஆட்டியே கர்ப்பாசயத்தில் அடக்கிக் கொண்டு
 அப்பனே சிலநாள்தான் பொறுத்த தென்றால்
 சாட்டியே சன்னிபாதம் போலே காணும்
 சண்டாள குமாகண்ட வலி யிதாமே. (1045)

பிரம கண்டன்.

வலிப்பான குமாகண்டன் சொல்லக் கேளாய்
 வண்மையுள்ள கைகால்கள் நீட்டிக் கொண்டு
 நலியாகத் துடிக்குமடா அப்போ தப்பா
 நன்மையுள்ள கண்களைத்தான் மெலேகோக்கிக் கொண்டு
 சலியாமல் சிமிட்டாமல் பார்ப்பான் பாரு
 சரிந் தன்னிலப்போ நோலே யுண்டாம்
 கலியான சிலேத்துமத்தாலே வருவ தாலே
 கண்டதாய் குாக்குவலி என்று பேரே. (1046)

காக்கை வலி.

பேரான காக்கைவலி குணமே தென்னில்
 பெரிதாகக் கண்களைத்தான் முழிப்பான் பாரு
 கூறாக அவ்வேளை மலையுலங் கொள்ளும்
 கொப்பனவே வந்துவிடும் குறியைப் பாரு
 சீரான கால்களைத்தா னுதைத்துக் கொள்ளும்
 சிறப்பான நாவிலாந்து கோழை காணும்
 காரான வாநசிலேத்தமத் தன்னால் தோன்றி
 கதிப்பாக இதுதீர மருந்து மீயே. (1047)

முயல் வலி.

செய்கின்ற முயல்வலிப்புத் தன்னைக் கேளு
 செயலான மெய்தனிலே வாய்வு சிரம்பி
 பையவே வயிற்றில்தான் வேவுண் டாக்கி
 பாங்கான வாயில்தான் துரையே தள்ளும்
 தொர்யவே கைகால்கள் முறைத்துக் கொள்ளும்
 தொடுப்பான இந்நோய்தான் தண்ணீரைக் கண்டால்
 நையவே அக்கினிதான்கண்டு சுட்டிட் டாலும்
 நலான முலப்பெருக்கத்தினில் காணும் பாரே. (1048)

மந்த ரோகம்.

பாரேநீ மந்தரோகம் வருகும் நேர்மை
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
 கூறேநீ பிரமானந் தவக்கு அப்பா
 கொத்தவனே அதிகமாய்ப் புசிப்ப தாலும்
 சிறியே சிக்கிரத்தில் தோலும்
 சிறப்பாக அதிகரிக்கச் செய்யும் பாரு
 ஆறியே போனதொரு அபக்குவ மான
 அழகற்ற பதார்த்தத்தை புசிக்கக் கேளே. (1049)

புசிக்கின்ற வேளைதன்னில் வாத பித்தம்
 பொல்லாத சிலேத்துமம் எல்லாங் கூட
 பிசிக்கியே போகும் பிலமாக
 அடிக்கடியே தின்ற பேர்க்கும்
 பிசிக்கியே மந்தாக்கினி உள்ள வர்க்கும்
 நாடியே பதினாறு வேகத் தன்னை
 பசிக்கியே அடக்கியே வைத்த வர்க்கும்
 பாங்கான ஆமாசய ஸ்தானங் கேளே. (1050)

தானந்தர் எவ்வெவ்வதில் அதிகரித் தால்
 துக்கதொரு திரிதோஷ மவ்வெவ்வத் தோடு
 ஊனமாய்க் கலந்துகொள்ளும் அப்போ தப்பா
 உண்டதொரு அவ்வெவ்வம் பித்தத்தைப் பாரு
 மோனமாய் ஒடுக்கி சேத்துமத் தால்
 முக்கியமாய் மறிபட்டு வாய்வு னுலே
 ஈனமாய் அடைபட்டு மிருடை போலே
 இவ்விதமாய் மந்தந்தான் காணும் பாரே. (1051)

காணுகின்ற இந்நோய்தான் முதலில் கண்டு
 கண்ணடங்கி இருந்ததொரு ஆம சேஷம்
 போணியே அதிகரித்து வெளிப்படுவ தாலும்
 பலமான குடியனுட வெப்ப மப்பா
 கோணியே அதிகரித்துப் போவ தாலும்
 கொத்தவனே வாந்தியுடன் பேதி காணும்
 ஆணியால் குத்துவதுபோ லுடம் பெல்லாம்
 அப்பனை அப்போது இருக்கும் பாரே. (1052)

இருக்கின்ற ஆகாரம் புசித்த பின்பு
 இதமாகச் சீரணிக்கும் முன்பு தானே
 செருக்கியே மறுபடியு மாகாரங் கொண்டால்
 செயமாகச் சேர்ந்துமே சீரணிக்கா
 பருக்கியே மந்தந்தா னதிகப் பட்டு
 பக்குவமாய் அக்கினியே தீவிரமும் போயி
 திருக்கியே மந்தநோய் வருகும் பாரு
 திரமான திரேகத்தின் நிலையைப் பேணே. (1053)

கௌடா திரேகந்தான் சோம்பல் கொள்ளும்
 கெடியான தாதுக்குள் கெட்டுப் போகும்
 நாளடா ரத்தந்தான் நீர்ப்ப் போகும்
 நலமான மாசெந்தான் கரைந்து போகும்
 வாளடா வயிற்றில்தான் இரைச்ச லுண்டாம்
 வளமாக அடிக்கடியே பேதி காணும்
 நாளடா அப்பேதி சுத்தசலம் போலே
 கன்மைபுடன் வாந்தியுந்தான் காணும் பாரே. (1054)

பாரடா அப்போது சொல்லக் கேளு
 பண்பான சலத்தைத்தான் தாங்கிக் கொண்டு
 ஊழியே இருக்கின்ற நாய்பு தன்னை
 உத்தமனே நித்தமுடன் வாந்தி காணும்
 தேறியே உணர்த்துவதால் தொண்டை யப்பா
 தெளிவாக வறட்சிகண்டு தாகங் காணும்
 மாறியே மிகச்செப்பாய் வியர்வை யப்பா
 மைத்தனே எரிச்சலுடன் கோவு உண்டாமே. (1055)

உண்டான கோவுதான் திரேக மெல்லாம்
 உள்ளபடி கண்டுமே சீதனந்தா வப்பா
 பண்டான வாழைத் தண்டு போலே
 பாரோர்க்குக் காணுமடா இன்னங் கேளு
 நாளடா நடுக்கலுடன் கண்குழியே விழும்
 நன்றான நெற்றிதவர்த்து நிறமே மாறும்
 செண்டான தொனிதான் ஈனத்தொனிபோல் தோன்றும்
 சிறப்பாக இதற்குக் காரணத்தைக் கேளு. (1056)

கேளடா கில்களே இருந்து வாழும்
 கெடியான சேத்துமப்பசை கரைவ தாலே
 நாளடா திரேகந்தான் முடிது மப்பா
 நலமான கட்டுவிட்டுப் போவதுபோலே தோன்றும்
 வாளடா ஊசியால் குத்துவதுவே போலும்
 வளமான குத்தலுடன் புளஸ் ஸார்ச்சை
 தேளடா மயக்கமுடன் ஆயாசந் தோன்றும்
 தெளிவாக இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (1057,

சொல்லுகிறேன் சீதங்கண்டு ஸ்தான யப்பா
 சுயங்கெட்டுப் போவதினால் வயிறுநோ வுண்டாம்
 வல்லினையாய் இந்நோய்தான் வாதக் கூறில்
 வளமாகக் கண்டாக்கால் குணத்தைக் கேளு
 தொல்லுலகில் முதலில்தான் வயிறுபொருமல் காணும்
 தொகுப்பான பேதியுடன் நடுக்கல் பிரமை
 பல்வினையாம் திரேகந்தான் மாத்துப் போகும்
 பாங்கான குத்தலுடன் இன்னம் பாரே. (1058)

இன்னங்கேள் வாதத்தின் நாடி தானும்

இதமாக அதிகரித்துப் போவ தாலே
சின்மயமாய் வயிறிறைச்சல் மனக்கலக்கத் தோடு
சிறப்பான திரேகந்தான் கறுத்துப் போகும்
உன்னிதமாய் கண்களிரண்டும் திறந்தே காட்டும்
உள்ளபடி சுங்கொஞ்சம் வருகும் பாரு
அன்னக்குடல் குமுறலுடன் புட்டல் காணும்
அப்பனே கொஞ்ச மசாத்திய மாமே.

(1059)

சொல்லுகிறேன் வீதங்கண்டு ஸ்தான மப்பா

சுயங்கெட்டுப் போவதினால் வயிறுநோ வுண்டாம்
வல்வினையாய் இந்நோய்தான் வாதக் கூற்றில்
வளமாகக் கண்டாக்கால் குணத்தைக் கேளு
தொல்லுகில் முதலில்தான் வயிறுபொருமல் காணும்
தொகுப்பான பேதியுடன் நடுக்கல் பிரமை
பல்வினையாய் திரேகந்தான் மாத்துப் போகும்
பாங்கான குத்தலுடன் இன்னம் பாரே.

(1060)

இன்னங்கேள் வாதத்தின் நாடி தானும்

இதமாக அதிகரித்துப் போவ தாலே
சின்மயமாய் வயிறிறைச்சல் மனக்கலக்கத் தோடு
சிறப்பான திரேகந்தான் கறுத்துப் போகும்
உன்னிதமாய் கண்களிரண்டும் திறந்தே காட்டும்
உள்ளபடி சுங்கொஞ்சம் வருகும் பாரு
அன்னக்குடல் குமுறலுடன் புட்டல் காணும்
அப்பனே கொஞ்ச மசாத்திய மாமே.

(1061)

பித்தக் கூறு.

சாத்தியமாம் சுமுடனே பேதி காணும்

சரியான உள்ளெரிச்சல் தாகம் தோன்றும்
காத்திரமாய்க் கைகால்கள் மாத்துப் போகும்
கனமான திரேகந்தான் குத்தல் காணும்
குத்திரமாய் பித்தத்தின் நாடி யப்பா

சுகமாக பகல்முழுது மாக்கிர மித்து
கோத்துமே யிழுப்பதினால் திரேக மப்பா

கொத்தனென சும்பலுடன் மூர்ச்சை யாமே.

(1062)

சிலேத்துமக் கூறு.

ஆமடா விக்கலுடன் பித்தற்றல் வாந்தி
 அழகான மயக்கமுடன் பிரலாபம் காணும்
 ஓமடா திரேகந்தான் படுக்கை கொள்ளா
 உத்தமனே இந்தநெய் வந்த பேர்க்கு
 நாமடா இதுகாட்டமுடன் பட்டாத் தீரும்
 நலமான சேத்துமத்தின் குணத்தைக் கேளு
 வாமடா வாந்தியுடன் சலமாய்ப் பேசி
 வளமான உமிழ்நீரு முண்டாம் பாரு. (1063)

பாரடா தாள்பிடிப்பு முதலில் காணும்
 பண்பான உமிழ்நீரு முண்டாம் பாரு
 கூறடா உடம்பெல்லாம் குத்தல் காணும்
 குணமான கைநாடி அடங்கிப் போகும்
 தேமடா புரளலுடன் மெல்லோக்கிப் பார்வை
 தெளிவான திரேகந்தான் வெளுத்துக் காட்டும்
 நாரடா இந்நோய்க்கு மருந்து இல்லை
 நலமான இன்னமொரு குணத்தைக் கேளே. (1064)

கொம்பன்.

ஒருபுறந்தான் பேதியது மாந்தருக் கப்பா
 உள்ளபடி கண்டவுடன் மைந்தா கேளு
 மருவியே மயக்கமுடன் ஆயாசங் கண்டால்
 மைந்தனுக்குத் தீராது மாநிலத்தில்
 திருகியே அம்பலந்தா னெரியும் பாரு
 திரேகந்தான் சடுதியிலே களைப்புண் டாகும்
 முருகியே இந்நோய்க்குக் கொட்ப னென்பார்
 முக்கியமா யிதைத் தீர்க்க முருகலுமே. (1065)

முருகலார் கிருபையப்பா மாந்த ருக்கு
 முக்கியமா மருந்தாக்கா லப்பா கேளு
 மருவியே வாரா தீந்த ரோகம்
 மாநிலத்தில் அவன்கிருபை தப்பி னோர்க்கு
 செருகியே வருமென்று சொல்வாய் நீதான்
 சிறப்பான குடல்படுவன் விதமே தென்னில்
 குறுகியே தங்காத பேதி காணும்
 குறிப்பாக முத்திரந்தான் வாரா தன்றே. (1066)

குடல் படுவன்.

அன்றோ குடல்படுவன் மயக்கம் மூர்ச்சை
 அழகாகக் காணுவது முண்டு பாரு
 நன்றாக மூன்றுநாள் போவ துண்டு
 நலமாக ஒருநாளில் கொல்வ துண்டு
 பன்றோ குறட்டுவலி மிகவே காணும்
 பாங்கான தீதோகந்தான் வத்திப் போகும்
 ஒன்றோ ஐந்துநா ளாகி விட்டால்
 உள்ளதொரு தீதோகந்தா வழியா தென்றே. (1067)

அக்கரம்.

அழியாத அக்கரந்தான் மந்த பேதி
 அதிலுளே மாந்தருக்கு அழிவு வாரா
 பழியான அக்கரந்தான் வந்த பின்பு
 பாங்கான குடல்படுவன் கொம்பன் ரெண்டும்
 செழுப்பாகச் சேர்த்துமீ கொல்வ துண்டு
 செயலாக இதைத்தான் ஊழிக்காற்றென்று சொல்வார்
 விழியான காளியென்று சொல்வார் வெகுபேர்
 விதமறியா வியாதிக்கு மருந்து கேளே. (1068)

கேளடா இந்நோய்தான் சீதாங்கசன்னி போலே
 கெட்டகுணம் தன்னைத்தான் தருகும் பாரே
 நாளடா இதுதீர் பிளையகாலாக்கினி ருத்தானென்னும்
 நலமான மாத்திரைதான் செய்து ஈவாய்
 பாரடா பிரசண்ட மாருத மென்றும்
 பண்பான கருக்கொன்று செய்து கொண்டு
 தேளடா ஈந்துநீ வந்தா யானால்
 தெளியுமடா இந்நோய்தான் தெளியும் தானே. (1069)

தானான இன்னமொரு மருந்து கேளு
 தனியான அருக்கநாள் தன்னி லப்பா
 மானான யெட்டிமரந் தன்னைப் பார்த்து
 மைந்தனே வாடருகமாய்ப் போகும் வேர்க்கு
 ஊனான நூல்இழையால் காப்புக் கட்டி
 உள்ளதொரு சாம்பிராணி தூய் தந்து
 தேனான மற்றுநாள் வேலின் பட்டை
 தெளிவாகக் கொண்டுவர செய்வாய் நீயே. (1070)

செய்தபின்பு இன்னமொரு சூட்சமங் கேளு
 செயலான தலைபுள்ளை நஞ்சுகொடியே யப்பா
 வையவே கொண்டுவந்து பாளைச் சாற்றில்
 பாங்கான சன்னமே செய்து கொண்டு
 ஐயமில்லாச் சன்னத்தின் இடைக்கே அப்பா
 அப்பனை எட்டியுட பட்டை தன்கை
 உய்யவே சமமாக வைத்துக் கொண்டு
 உள்ளதொரு சம்பழச்சாறு தன்னு லாட்டே. (1071)

ஆட்டியே மைனமா யெடுத்துக் கொண்டு
 அப்பனை சுண்டைக்கா யளவ தாக
 திரட்டியே குளிகைநான் செய்து கொண்டு
 திரமான கியாமும் சொல்லக் கேளு
 மாட்டியே மேனிலேர் பலந்தா னென்றும்
 மகத்தான துய்ப்பைவர் பலந்தா னென்று
 கூட்டியே இதுரண்டும் ஒன்றும் தட்டி
 கொஞ்சம் நீனெதுப்பினாய் பின்பு கேளே. (1072)

பின்புநீ சுக்குடனை மிளகு மல்லி
 பிலமாக முன்போலே வெதுப்பிக் கொண்டு
 அன்பாகச் சட்டிக்குள் இட்டு நீயும்
 அழகாக கொண்டுபடி நரை வாகு
 தென்பாக பொங்கிவரும் னெகை தன்னில்
 திரமான கற்பூக் கட்டி ஒன்றை
 இன்பமுடன் வைத்துநீ போட்ட பின்பு
 இதமாக எட்டொன்றாய் குறுக்கச் செய்யே. (1073)

குறுக்கியதோர் கஷாயத்தில் நாலி லொன்று
 குணமாகத் தானெடுத்து குளிகை ஒன்றை
 பருக்கியே யுரைத்துமே கொடுத்துப் பாரு
 பாங்கான பேதியெல்லாக் கட்டுஞ் சொன்னேன்
 செருக்கியே மூன்றுநாம் ஈயந்தா யானால்
 செயலான பேதி யெல்லாம் தீரும் பாரு
 மருக்கியே பத்தியந்தான் அஞ்சி யாகும்
 மக்களுக்கு வேருென்று மாகா தென்றே. (1074)

ஆகாத் பேதிக்கு இன்ன மொன்று
 அழகான மருந்தொன்று அறையக் கேளு
 போகாத வெண்மளது விராக னென்று
 பொல்லாத சூடனுந்தான் விராக விரண்டு
 வேகாத அரிவிதான் விராகன் கால்தான்
 விதமாகக் கட்டினதோர் லிங்க மப்பா
 பாகாத விராகன் அனாயே யாகும்
 பண்ணை விடையந்தான் கால்தான் காணே. (1075)

காணுகின்ற வெங்காயச் சுண்ண மப்பா
 கணக்காக விராகவிடை யனாயே யாகும்
 பூணுகின்ற மருந்தையெல்லாம் கல்வந் தன்னில்
 பொங்கமுடன் தான்போட் டாட்டிக் கொண்டு
 பேணுகின்ற கொம்புத்தேன் தன்னை விட்டு
 பிலமாகத் தாவறையாய் சாமம் ரெண்டு
 தோணுகின்ற பேதிக்கு சிறுகழற்சிக்காய் வீதம்
 தெளிவாகத் தேன்தலிலே கொடுத்துப் பாரே. (1076)

பார்த்துந் கொடுத்துமே வந்தா யானால்
 பாழான பேதியெல்லாம் கட்டிப் போகும்
 மூத்திரந்தான் இறங்கியே தெளியும் பாத
 முக்கியமாய் சீதத்தான் அனுகா தப்பா
 பார்த்துமே மூன்றுதாம் கொஞ்சம் கொஞ்சம்
 பண்பாக ஈந்தாக்கால் நோயே போகும்
 ஆர்த்துமே சாஸ்திரத்தில் சொன்ன மார்க்கம்
 அப்பனே உந்தலுக்கு அறைந்திட் டேனே. (1077)

அறைந்திட்டே வின்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 அப்பனே மிளகுடனே பெருங்காய மப்பா
 விரித்திட்ட அபிவிருடன் மூன்றுஞ் சேர்த்து
 விளமாய் மூன்றுமொரு இடையாய் ளங்கி
 வந்திட்ட கல்வத்தில் வைத்து தீயும்
 ளளமாக அறைத்துமே குளிகை செய்து
 மறந்திட்ட குண்டுமணி அளவாய் செய்து
 பங்கான மூன்றுதாம் ஈய்ந்து கேளே. (1078)

பிரமேகம்.

கேளடா பிரமேக உற்பத்தி தன்னை

கெணிதழுடன் சொல்லுகின்றேன் நன்றாய்க் கேளு
நாளடா ஸ்திரீபோகம் அதிகரித் தாலும்

நன்மையுடன் மோகமுடன் பட்டினி யாலும்
வாளடா ஸ்தம்பனங்கள் செய்வ தாலும்

வளமான காரமுடன் துவர்ப்பு உப்பு
பாழடா அதிகமாய் புகிப்ப தானே

பாங்கான பிரமேகக் தோனும் பாரே. (1079)

தோணுகின்ற வேளைதனில் சொல்லக் கேளு

தொகுப்பான முதுகினுட தண்டெலும்பு தன்னை
ஊணியே வரிசையாய் பற்றிக் கொண்டு

உள்ளபடி பின்னாலே நாடி தன்னை
பேணியே சாற்றிக் கொள்ளு மப்பா

பிலமான மூலாதாரம் தன்னைப் பற்றி
பாணியாம் நம்புடனே எலும்பை யப்பா

பண்பாகச் சுரோணிதத்தில் செல்லும் பாரே. (1080)

செல்லுகின்ற வேளைதன்னி லடிவாழ்ந்நில் தானும்

செயலாக வேதனையை யுண்டாக்கும் பாரு
மல்லுகின்ற ஆணுக்கு நீர்தாயாயி லின்றும்

மகத்தான பெண்ணுக்கு ஜனனஇந்திரியத் தன்னில்
தொல்லுலகில் சீப்போலே வெளுத்த நீராய்

தொப்பனவே வாழுகின்ற மேக நீருக்கு
அல்லல்செய்யும் வெள்ளையென்றும் சொல்வார் மேலோர்
அதனுடைய குணமதனை அறையக் கேளே. (1081)

அறைகிறேன் ஆரம்பத் தன்னி லப்பா

அழகான நித்திவாரத் தன்னில் கேளு
நறையான நமைச்சூடன் சலமே காணும்

நன்மையற்ற சலமதனை உடனே தானே
கறையாக கண்டிக்கா விட்டால் கேளு

கதிப்பான சலமப்பா சீதாய்ப் போகும்
உரைக்கிறேன் அச்சிழ்தான் வெள்ளை பச்சை

உத்தமனே மஞ்சளுடன் சிவப்பு மாமே. (1082)

ஆமேதான் கோசமுடன் மூத்திரத் துவாரத்தின்
 அழகான சளிசவ்வு வீங்கிக் கொள்ளும்
 தாமேதான் மூத்திரந்தான் சன்னத் தாரையாயி
 தருகாமல் இரண்டுபிரிவாய்த் தோணும் பாரு
 ஓமேதான் வீக்கலுடன் வேதனையே கண்டு
 உள்ளபடி நிரிங்கும் உண்மை சொன்னேன். (1083)

பாரடா இரவுதன்னில் கொஞ்ச மப்பா
 பண்பாக விம்மலுற்று வளைந்து கொள்ளும்
 கூறடா கோவெடுத்து கித்திசைதான் தோன்று
 கொற்றவனே போகந்தான் நான் பட்டு வீட்டால்
 நேரடா நூறிகளெல்லாம் தளர்த்து போய்
 நீச்சயமாய் சளிபோலே வெள்ளை யாகும்
 வாரடா அதற்குத் தத்திமேக மென்பார்
 வளமாக இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (1084)

சொல்லுகிறேன் மூத்திரத்தின் துவாரத் தன்னில்
 சொகுசாக ரத்தந்தான் வடிந்த தென்றால்
 அல்லல்செயு மிரத்தத்தின் பிரமேக மென்பார்
 அரையில்தான் வீக்கமுடன் நெறியே கண்டால்
 தோல்லுலகில் அரையாப்பு என்று சொல்வார்
 தொகுப்பான மோட்டுகளில் வீக்கங் கண்டால்
 வல்வினைசெய் மோகத்தின் பிடிப் பென்பார்
 வளமாக இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (1085)

கேளடா சிலருக்கு விங்கத்தோல் தான்
 கடிதாகச் சுருங்கியே போவ துண்டு
 நாளடா சிலருக்குப் பிசு மப்பா
 நன்மையுடன் வீங்கியே போவ துண்டு
 நேளடா சிலருக்குச் சொல்லக் கேளு
 தேளிவான சிறிவ்றி இருக்கும் பாரே
 பாளடா மூத்திரந்தான் விடும்போ தப்பா
 பண்பான எரிவுடனே கடுப்புத் தோன்றும். (1086)

கடுப்புடனே மூத்திரத்தின் துவாரம் விங்கி
 கனமாகச் சிவந்துமே யிருக்கும் பாரு
 கடுப்புடனே அதற்குத்தான் வறுட்சிமேக மென்பார்
 வளமாக வெள்ளைநான் அடிக்கடியே கண்டால்
 தொடுப்பான நீடைப்புக் காணுஞ் சொன்னேன்
 தொல்லுலகில் தோகஸ்தி தன்னைச் சேர்ந்து
 அடுத்திட்ட நாலைந்து நாளில் தானே
 அப்பனே கண்டாக்கால் பிரமேக மாச்சே. (1087)

ஆச்சடா பெண்களுக்குச் சொல்லக் கேளு
 அப்பனே சிதம்பகண் யோனி யோடு
 காச்சடா கர்ப்பப்பையின் வாயி வின்று
 கனமான மேகநீர் சனிக்கும் பாரு
 போச்சடா அவர்களுக்கு மெத்தஉபத்திரவம் தோன்று
 பொங்கமுடன் நிரெரியும் நடநால் பாரு
 கூட்டடா வேதனையுங் காட்டுஞ் சொன்னேன்
 குவியனே வருத்தங்கள் தோணும் தானே. (1088)

தானான அரையில்லாதான் நெறிகட்டிக் கொள்ளும்
 தன்மையுள்ள சிறுஉறுப்பு வீங்கும் பாரு
 ணான சீயுடனே சளியுஞ் சேர்ந்து
 உள்ளபடி மேகநீர் வடியும் பாரு
 தேனான பிரமேகம் இருபத் தொன்றும்
 தெரிந்திடவே பேர்தனைச் சொல்வேன் பாரு
 மானான அவைகட்கு முன்கூ றெல்லாம்
 மக்களுக்கு உண்டேன்று மகிழ்ந்து கொள்ளே. (1089)

கொள்ளவே வாதபித்த சிலேத்தும் மென்றும்
 குணமான பிரமேகம் மூன்றே யாகும்
 மெள்ளவே வாதபித்த மேக மென்றும்
 மெலான பித்திரசிலேத்தும் பிரமேக மென்றும்
 குள்ளவே தொந்தத்தின் பிரமேக மென்றும்
 தனியான கட்டிப்பிரமேகம் சலப்பிரமேக மென்றும்
 தெள்ளவே தத்திப் பிரமேக மென்றும்
 தெள்ளான சிப்பிரமேகம் ஒழுக்குப்பிரமேக மாமே. (1090)

ஓமடா அரித்திரபிரமேகம் சூத்திரத்திச்சிரப்பிரமேக மென்றும்
 அழகான கரப்பான்கள் பிரமேக மென்றும்
 ஓமடா தந்துப்பிரமேகம் நிச்சப்பிரமேக மென்றும்
 உள்ள மலிவப்பிரமேகம் மதுப்பிரமேக மென்றும்
 நாமடா விரணத்தின் பிரமேக மென்று
 பாமடா இதற்குத்தான் சொல்வான் பாரு
 தேமடா ஒவ்வொன்றின் குணத்தைத் தானே
 தெளிவாக நியழியச் சொல்வென் கேளே. (1091)

வாதப் பிரமேகம்.

கேளடா வாதப்பிரமேக நேர்மை கேளாய்
 கொழுத்திரம் போலவே நிறங்குந் சொன்னேன்
 நாளடா கோசத்தி னடியே நோகும்
 நலமாக வெளுத்துமே கட்டி யாகும்
 பாளடா சிவடியும் பின்பு பாரு
 பாங்கான பிசம்தான் நோகும் பாரு
 நீளடா சிரந்தான் வாட்ட மாகும்
 நிச்சயமாய் கனகனப்பு வேதனையு மாமே. (1092)

பித்தப் பிரமேகம்.

பாடடா பித்தத்தின் பிரமேக நேர்மை
 பாங்கான திரோகந்தான் வாட்ட முண்டாம்
 கூறடா தயக்கமுடன் கைகால் நோவு
 கொப்பனவே திரோகந்தான் கவத்துக் காணும்
 சிரான எரிச்சலுடன் குத்தல் நோவு
 சிறப்பாக மஞ்ச ளாகத் தானே
 பேரான சிவடிந்து கைகாலோய்ச்ச லப்போ
 வேகமுள்ள கோசந்தான் விம்மலோடு நோகுந்தானே. (1093)

சிலேத்தும பித்தம்.

தானுன சிலேத்தும பித்த நேர்மை
 தக்கதோரு கோசத்தில் நோவு கண்டு
 ஹலாகக் கடுப்புடனே வெண்மை யாக
 உள்ளடா நிறங்கி திரோகம் பாரு
 நேனாகப் பழுத்ததெங் காட்டுந் சொன்னேன்
 தெளிவான உஷ்ணம் காணுவாய் கைதன்வில்
 மானாக ரத்தந்தா வில்லாமல் போகும்
 மகத்தான வாடுபித்த பிரமேகங் கேளே. (1094)

வாத பித்தம்.

மேகமடா கண்டவர்க்கு சர்வாங்கம் நோவு
மேலான கோசத்தி னுள்ளே யப்பா
பாகமுள்ள ஆணியைந்தான் சொருகிநுப் போல்
பக்குவமாய் வேதனைதான் காணும் பாரு
மோகமுள்ள நீப்பா மாக்கரைத்தாப் போலே
முக்கியமாய் சுருக்குடனே இறங்கும் பாரு
வேகமுள்ள மலமப்பா இறுகிப் போகும்
ஓதமான பித்தசிலேத்தும் பிரமேகம் பாரே. (1075)

பித்த சிலேத்துமம்.

பாரடா வாய்கசக்கும் அடிவயிற்றி லப்பா
பாங்கான பொருமலுடன் இசிவு காணும்
கூரான கோசந்தான் சுருங்கிப் போகும்
கொத்தவனே நீப்பா வெண்மை மஞ்சள்
நேராக இறங்குமென்று சொல்வாய் நீயும்
நிச்சயமாய் கிள்ளோவு பகல்தித்திரையே காணும்
ஊனான பசியின்மை சரீர முதல்
உள்ள தொந்தப்பிரமேக நேர்மை கேளே. (1096)

தொந்தம்.

நேர்மைபார் சரீரத்தில் தினவு உண்டாகும்
நிச்சயமாய் புழுஊரும் விதம்போல் காணும்
கூர்மையுள்ள அடிவயிறு சுரப்புண் டாகும்
கோப்பனவே கோசந்தான் கறுத்துக் காட்டும்
கூர்மையுட னடிக்கடிதான் கறுத்துக் கொண்டு
கனமான நீிறங்கும் பிடித்துப் பாரு
நேர்மையுடன் பலநிறமாய்த் தோய்ந்து காட்டும்
நிச்சயமாய்க் கவிச்சிதான் அடிக்குங் காணே. (1097)

கட்டி.

காண்டா கட்டிப் பிரமேக நேர்மை
கனமான திரேகத்தில் நோவுண் டாக்கி
தோணவே கட்டிகள் தானெழும்புந் சொன்னேன்
தொகுப்பான கோசத்தில் தினவே காணும்
பூணவே பருக்கைபோல் சீவடியும் பாரு
பொல்லாத பிரத்தில் நீர்கசிவு காட்டும்
ஆணவே திரேகந்தான் வாட்டங் காணும்
அப்பனே சலப்பிரமேக ரோகங் காணே. (1098)

சலப் பிரமேகம்.

போகந்தான் காண்பவர்க்கு தீதோகத் தான்
 சொத்துமே வாய்க்கசந்து வாங்கி யாகும்
 மோகமுள்ள மயக்கமுடன் ஈழத்திரம்கசியும் பாரு
 முக்கியமாய் வெணுத்த நிறிறங்குஞ் சொன்னேன்
 பாகமுள்ள அடிவயிறு பீடுங்கல் காணும்
 பலமாக மலத்தில்தான் சீதங் காணும்
 வெகமுள்ள அனையாப்புக் கட்டி காணும்
 வீதமான தந்தியுட பிரமேகங் கேளே. (1099)

தந்திப் பிரமேகம்.

கேளடா இந்நொய்தான் கண்ட போது
 கெடியான அடிவயிறு புண்போல் நோகும்
 வீளடா தண்டினுட அடியி லப்பா
 விருவிருப்புத் தட்டியே விரிமல் காணும்
 பாளடா நீரெங்கி உடனே மாறும்
 பாங்கான தந்திபோல் மேகந் தொங்கும்
 நாளடா வெள்ளைகண்டு அடிக்கடியே யப்பா
 நலமான சீலைநனைந்து கைகாலெலி வுண்டாமே (1100)

இரத்தப் பிரமேகம்.

உண்டான இரத்தப்பிரமேகக் கூறைச் சொல்வேன்
 உத்தமனே சிரந்தான் பஞ்சுபோல் மெதுவாய்ப்போகும்
 நண்டான தயக்கமுடன் அடிக்கடி வேதனையே காணும்
 நலமான நீப்பா ரத்தம்போ விறங்கும் பாரு
 பாங்கான சிரந்தா விளைத்துப் போகும்
 உண்டான சிப்பிரமேக நேர்மை
 முக்கியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் முகிந்து காணே. (1101)

சீழ்ப் பிரமேகம்.

சொல்லுகிறேன் சீழ்ப் பிரமேக மப்பா
 சொகுசான கோசத்தின் நாளத்தி லப்பா
 கெல்லுகின்ற கறுப்புடனே சீழைப் போலே
 கெட்டான வெள்ளைகண் டரையாப்புக் காணும்
 மல்லுகின்ற நாயியில்தான் விணங் கண்டு
 மகத்தான கணுங்காலில் குடைச்சல் காணும்
 தொல்லுகில் அடிக்கடிதான் நிறிறங்கும் பாரு
 தொகுப்பான குவிருடனே கரநோ வுண்டாமே (1102)

ஒழுக்குப் பிரமேகம்.

உண்டான ஒழுக்குப் பிரமேகம் கேளு
 உத்தமனை கோசத்தின் துவாகத் தன்வில்
 நண்டான சீர்த்தம் சலமென்று சொல்லும்
 கண்டான மேகம் ஒழுகும் பாடு
 பண்டான சித்தில் கடுமை யுள்ள
 பாங்கான முனைகட்டி சீர முற்றும்
 கண்டதமாய் எழும்பியே விணை மாக்
 கண்டான எரிச்சலுடன் குடைச்ச லாமே. (1103)

அரித்திரப் பிரமேகம்.

ஆமேதான் அரித்திரப் பிரமேக கோகம்
 அம்பனை சொல்லுகிறேன் அறிவார்க் கேளு
 தாமேதான் மஞ்சள் திறமான வெள்ளை
 தணியாத சூடுடனே நிறங்கும் பாடு
 ஒமேதான் அவ்விடத்தில் தீயட்டாய் போல்
 உள்ளவடி எரிச்சலுடன் கடுப்புத் தோன்றும்
 நாமிதான் காவில் காப்புத் தோன்றி
 கலமாக முகமஞ்சள் திறமாய் பாடு. (1104)

மூத்திரக் கிரிச்சரம்.

கேளடா மூத்திரக்கிரிச்சாய் பிரமேகத் தன்னை
 பகருவேன் மூத்திரத்தான் மஞ்சள்திறமாகத் தோன்றி
 சீடா துத்தலுடன் திக்கட்டும் கண்டு
 சிறப்பான சிரத்தான் உளைச்சல் காணும்
 கூறடா தித்திரைதான் பங்கப் பட்டு
 குறிப்பாக அன்னந்தான் செல்லா தம்பா
 நேரான மனதுக்குச் சஞ்சலமே காணும்
 கிச்சரமாய் காப்பான் பிரமேகம் கேளே. (1105)

கரப்பான் பிரமேகம்.

கேளடா வறிறறுளைச்சல் சீதன் காணும்
 கேடதான் தீர்தான் கறுத்தப் பாகும்
 காளடா ஒதுவேனை கண்ணுறுப்புத்தண்ணீர் போலும்
 கண்டான அழுவலுடன் கைகா லையும்
 வளடா உடம்பெல்லாம் பெருக்குஞ்சொரியோ கண்டு
 வளமான வாட்டலுடன் இளைப்புத் தோன்றும்
 தேளடா நித்தவாயம் புண்ணைப் போகும்
 தெளிவான கல்லுப் பிரமேகம் கேளே. (1106)

கல்லுப் பிரமேகம்.

கல்லான கல்லுப் பிரமேக நேர்மை
 கனமான கோசத்தில் கல்லுப் போலே
 தொல்லுலகில் மெகநீர் கசியும் பாரு
 கொஞ்சப்பான தேகத்தில் கத்தாளை நற்றம் விசம்
 வல்வீனேசெய் வயிற்றில் கல்லுப் போலே
 மூத்திரம் வன்மையுடன் சிக்கியே
 விருவிருப்புத்தட்டி பலவிதமாய் உப்பசன்கள்செய்யும் பாரு
 பாங்கான தந்துப் பிரமேகங் கேளே. (1107)

தந்துப் பிரமேகம்.

மேகமென்ற தந்துப் பிரமேக நேர்மை
 மேலான கோசத்தில் சிலந்திநுலைப் போலே
 பாகமாய்த் தொங்கியே வெள்ளைத்தங் காணும்
 பலமான கோசத்தில் கிருமி சேரும்
 மோகமுள்ள மூத்திரந்தான் துளித்துளியாய்ப் போகும்
 முக்கியமாய் விலாவில்தான் குத்த லுண்டாம்
 யுகமென்ற கோசமடா வளியே காணும்
 உச்சிதமாய் நீச்சப் பிரமேகங் கேளே. (1108)

நீச்சப் பிரமேகம்.

நீச்சமென்ற பிரமேக மப்பா கேளு
 நிசமாக தன்னைப்போல் நீிறங்கும் சொன்னேன்
 வாச்சென்ற வெள்ளைசிற் வடியும் பாரு
 வடிவான கோசம்தான குத்த லுண்டாம்
 காச்சென்ற குலைகுளிர் விருவிருப்புக் காணும்
 கனமான நரம்புகள்தான் சுருங்கும் பாரு
 போச்சென்ற அடிவயிற்றில் குலைகுளிர் உண்டாகும்
 பொல்லாத மலினப் பிரமேகங் கேளே. (1109)

மலினப் பிரமேகம்.

தேளடா சூய்யமுடன் குதஸ்தானம் ாண்டில்
 குணமாக வளர்கின்ற அடிநரம்பு அய்யா
 நாளடா அடிக்கடி போவே காணும்
 நலமான காந்திமங்கி மயக்க முண்டாம்
 வாளடா நாலுகைத்து புறங்காஸ்திமே காணும்
 நலமான வெள்ளைகண்டு தூர்மாமிசம் காணும்
 பாளடா மதுப்பிரமேகந் தன்னைப் பாடுகிறேன்
 நியதியப் பாடுகிறேன் பண்படிந்த தானே. (1110)

மதுப் பிரமேகம்.

தானுன ஆண்குறியில் நோவே கண்டு
 தக்கநல்ல தேவ்போலே நீறங்கும் பாரு
 னானுன அந்நீரில் ஏறுர்புமொய்க்கும் சொன்னேன்
 உள்ளதொரு நாளத்தில் விரணங் காணும்
 தேனான உடலில்தான் நாத்தங் கண்டு
 தெளிவான நாவுதான் வறட்சி யுண்டாம்
 மானுன மயக்கமுடன் அருசி காணும்
 மகத்தான விரணப் பிரமேகங் காணும். (1111,

விரணப் பிரமேகம்.

விரணமென்ற பிரமேகம் வந்த போது
 விரிவான சரீர முற்று மப்பா
 புணமுடன் வலித்துமே விரண முண்டாம்
 முக்கியமாய் ஆண்குறிதான் கனத்துப் போகும்
 விரணமுடன் சீயுடனே ரத்தங் காணும்
 வீதமான கோசத்தி லடியி லப்பா
 கரகூட்டி நோவுடனே கடுப்புக் கண்டு
 கனமான சரீரத்தான் வெதும்ப லாமே. (1112)

ஆமெதான் இந்நோய்க்கு மருந்து கேளு
 அப்பனே கருவங்கச் செந்தூரந் தன்னை
 ஓமேதான் பத்துநாள் கொடுத்தா யானால்
 உள்ளபடி திருமடா உறுதியாக
 நாமெதான் துவர்ப்புடனே பிசுனம் கூட்டின
 லன்மையுள்ள மருந்துகளைச் செய்து கொண்டு
 சிமேவு மாந்தர்க்குச் சயந்து வந்தால்
 சிறப்பாகத் திருமடா திண்ணந் தானே. (1113)

தானுன இந்நோய் கண்ட போது
 தக்கநல்ல மருந்துகளைத் தான் உடனே செய்வாய்
 மானுன மாந்தருக்குக் கண்ட போது
 மைந்தனே பேதிக்குக் கொடுப்பாய் முன்னே
 தேனான வாஸ்டிளகைச் சூணமே செய்து
 தெளிவான குங்கிலியத் தைலத் தேர்த்து
 னானுன தினத்திற்கு நான்கு வேளை
 உள்ளபடி கொடுத்திடுவாய் கண்டைக்காய் தானே. (1114)

சுண்டைக்கா யாள்பா நான்முன்றை தான்
 சுகமாகக் கொண்டாக்கால் சொல்லக் கேளு
 பண்டிதனை எரிச்சலுடன் கமைச்சல் தீரும்
 பாங்கான புளிப்புடனே கார மாகா
 கண்டிதமாய் தோகியைத் திரியவொட் டாமல்
 காப்பாத்தி வைத்திரு நிருவாரத் தாலும்
 பண்டிதனை கோசத்தில் சீவடியு மானால்
 பண்பான துவர்மருந்து கொடுத்துப் பாரே. (1115)

பாரடா இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 பரியான கோசத்தான் வீட்பல் கண்டால்
 கூறடா ஈரத் துணியைத் தானெடுத்து
 குணமாகச் சுத்தியே தண்ணிர் தன்னை
 சீராக ஊத்தியே வந்தா யானால்
 சிறப்பாகத் திருமடா பின்பு கேளு
 தோகப் பூவில்தான் ஈணமே காணில்
 நிச்சயமாய் விளக்கெண்ணெய் பூசுவாயே. (1116)

பூசுநீ வந்தாக்கால் சொல்லக் கேளு
 பொல்லாத புண்களெல்லாம் மாறிப் போகும்
 தோசியென்ற நிரோச்சல் திர வென்றால்
 கூறான விளாம்பழத்தைத் தந்து நியும்
 தேசியே நன்னிலில் போட்டுப் பின்பு
 தெளிவாகக் குழம்பாகக் கரைத்துக் கொண்டு
 வாசியுள்ள நிரோகத்தில் குடித்து வந்தால்
 வழுவழுப்பாய் எரிச்சல்தா னடங்கிப் போகும். (1117)

போமடா இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 பொல்லாத வெடியுப்பு பலங் காலப்பா
 ஆமடா படியொன்று கஞ்சிக் குள்ளே
 அப்பனை உப்பைத்தான் கரைத்துக் கொள்வாய்
 நாமடா அடிக்கடியே குடித்து வந்தால்
 நன்மையற்ற எரிச்சலடா அடங்கிப் போகும்
 தாமடா ஆனையென்ற நெருஞ்சில் சாற்றை
 தான் துடிக்கில் எரிச்சலப்பா அடங்கிப் போமே. (1118)

அடங்கிநிற்கும் ராக்காலந் தன்னி லப்பா
 அழகான கோசந்தான் விம்மல் கண்டால்
 தொடர்ந்து நின்று ஈரத்துணி நன்னைச் சுற்றி
 துப்புரவாய் வைத்திருவாய் மின்பு கேளு
 அடர்ந்துநின்ற அபினியுடன் கர்ப்பூர்த் சேர்த்து
 அப்பனே மாத்தினாயாகச் செய்து கொண்டு
 படர்ந்திருக்கும் ராத்திரி கால மப்பா
 படுத்துறங்கும் போதுநீ கொடுத்துப் பாரே. (1119)

கொடுத்தின்பு அக்குளிகை தன்னி லொன்றை
 குறிப்பாக ஆசனத்தில் வைத்துப் பாரு
 அடுத்துநின்ற உபத்திரவம் தணிந்து போகும்
 அப்பனே கோசத்திற் கடியிற் கேளு
 படுத்ததொரு ரசக்களிம்பு தடவி வந்தால்
 கோசந் தான் தனியுஞ் சொன்னேன்
 சடுத்தமுள்ள தந்தியென்ற மேகந் தீர
 சாற்றுகிறேன் மருந்தொன்று சாற்றக் கேளே. (1120)

கேளடா தந்தியென்ற யேகத் தோடு
 கெடியான நாள்சென்ற பிரமேகத் துக்கு
 வாளடா அபினிஜலம் படிக்காரத் தண்ணீர்
 வளமான மூத்திரத் துவாரத் தன்னில்
 தேளடா ரெண்டுபாளைக் கொருதரமே அய்யா
 தெளிவாகப் பாய்ச்சியே வந்தா யானால்
 பாளடா வந்த தந்திமேக மெல்லாம்
 பளிச்சென்று தீருமடா பண்மை தானே. (1121)

பண்மையுள்ள நீர்தனைத்தான் பிச்சம் போது
 பாங்கான மூத்திரப்பை தன்னி லப்பா
 சளமாக இறங்காமல் செய்ய வேணும்
 சடுதியாய் பிசத்திற் கடியிற் தோன்றும்
 இளமைத் தண்டைத்தான் அழுந்திக் கொண்டு
 இன்பமாய் நிரடித்தால் மேயே தீரும்
 முழுமையுள்ள மூத்திரப்பை தனி லப்பா
 கொதிப்பான நீர்போனால் வேதனை யுண்டாமே. (1122)

உண்டான நோயாளி நிகே மப்பா

உள்ளபடி மெலிவுற்றுப் போகு மாகில்
கண்டான அயந்தத்து பலத்தை மூட்டு

பாங்கான சத்துள்ள போசனமே செய்வாம்
தொண்டான ஸ்திரிகளுக்கு இந்நோய் காணில்

தோகுப்பான பன்றிரெய் தடவச் செய்து
பண்டான முன்பிகாரஞ் செய்தாக் கால்

பறக்குமடா இந்நோய்தான் பறக்கும் பாரே. (1123)

பறக்கின்ற ரோகஸ்திரி தன்னைச் சேர்ந்து

பண்பான ஆண்குறிமேல் தோன்று கின்ற
நிறக்கின்ற ரணத்திற்கு மேகாணமென்று போரம்

நிகழான ரணமப்பா மலரின் பேரி லேனும்
சிறக்கின்ற மலருக்கு அடியில் தோன்றும்

சீரான சவ்வினது மடியி லேனும்
உறக்கவே மலத்தைத்தான் மூடிக் கொண்டு

உறுதியுள்ள தோலுக்கு உள்ளே தானே. (1124)

தானை உள்ளுந் ரணந்தா னப்பா

தப்பாமல் காணுமடா தன்மை பாரா

தேனான சையோகஞ் செய்யும் போது

தேளிவான அல்குலித்தான் இருந்து வாழும்

மானான மேகரணம் விஷநீ ரப்பா

மறைந்திட்ட கோசத்தி விடமே தானும்

ஊனான நீரப்பா பட்ட தென்றால்

உள்ளபடி மேகரணம் உண்டாம் பாரே. (1125)

பாரடா இத்தரணம் முன்வந்து நாளில்

பக்குவமாய் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுஞ் சொன்னேன்
கூறாக இத்தரணம் நாலுவிதமே யுண்டு

குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் குறியைக் கேளு

பேரான ஒருரணத்தான் தோன்றிப் பின்பு

நிச்சயமாய் அதற்கடியில் கல்லுப்போலே காணும்

சீரான மற்றதொரு சாதி யப்பா

சிறப்பாக பிசுவா யிருக்கும் பாரே. (1126)

இருக்கின்ற இன்னமொரு சாதி கேளு

இதமாக வெஞ்சுருக்காய் பாவிப் போகும்
பறக்கின்ற இன்னமொரு ரணத்தா னப்பா
பண்பாக அழுகியே துர்மாமிசமே காணும்
சிறக்கின்ற பெண்களுக்கு ரணத்தால் கேளு
சீறிமெத்த உபத்திரவம் தோன்றி டாது
குறைக்கின்ற முத்திரந்தான் பெண்களுக்கு
கொப்பனவே ரணமேலே விழுகும் பாரே. (1227)

விழுகின்ற வேளைதளில் ரணத்தா னப்பா

விரியாமல் பசையாக இருக்கும் பாரு
அழுகின்ற கோவப்பா அவளுக் கில்லை
அப்பனே ஆனுக்கு மெத்த வுண்டு
பழுவான மேகரணங் கண்ட பின்பு
பக்குவமாய் துவாரத்தில் காரம் வைத்து
கழுவினே எடுக்காட்டால் பின்பு அப்பா
கனமான திகோகத்தில் ஏறுங் காணே. (1128)

ஏறியபின் மேகபடை மேக ஊரல்

எரிவான மேகசொறி மேக காங்கை
ஊறியே வருகுமடா மாந்தர்க் கெல்லாம்
உள்ளபடி தோன்றியபின் அடிக்கடியே கேளு
மாறியே மேகாணம் கண்ட தானால்
மகத்தான கொடுமைதான் செய்யா தப்பா
தேறியே போனதொரு தேகத் திற்கு
தெளிவான புண்களுந்தான் உண்டாம் பாரே. (1129)

உண்டான வேளைதளில் சொல்லக் கேளு

உத்தமனே வேம்பிலுட பட்டை தந்து
பண்டான பாத்திரத்தில் கியாழம் போட்டு
பதிவான சவ்வீரம் கட்டி கொண்டு
செண்டான கியாழத்தில் கட்டைக் கொஞ்சம்
செப்பமுடன் தானுரைத்துக் கொடுத்தது வந்தால்
பண்டான விராதியெல்லாம் ஓடிப் போகும்
பாங்காக இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (1130)

கேளடா மெகவியாதி தன்னு ஸப்பா
 கெடியான தொண்டைக்குள் ரணமே கண்டால்
 நாளடா அதிர்நுவகை செல்லக் கேளு
 நலமான வெங்காரம் ஒன்றும்
 பாளடா தேன்பல மொன்றே யாகும்
 பக்குவமுள்ள பன்னிர்தான் பலமொன் ருகும்
 தேளடா ஆழாக்குத் தண்ணி போடு
 தெளிவாகக் கலந்துமே கொப்புளிப் பாயே. (1131)

கொப்புளித்துத் தான்வந்தால் அப்பா பாரு
 குடிகெடுத்த தொண்டைவை மாநிப் போகும்
 இப்புலியில் குரோசாணி ஓமம் வாங்கி
 இயல்பாக நோயாளி தனக்குத் தந்து
 தப்பில்லா நித்திரையை வருகச் செய்வாய்
 தாரணியில் இன்னமொரு மருந்து கேளு
 செப்பியதோர் வல்லானைச் சூணமே தந்தால்
 செயலான ரோகந்தான் மாநிப் போமே. (1132)

போமடா புருஷனுட மெக வியாதி
 பொலிகின்ற பெண்சாதி தனக்குக் கேடு
 ஆமடா மத்தியே இருக்கும் போது
 அவளுக்குக் கருத்தரித்தால் அப்போ பாரு
 வோமடா நாலெந்து மாதம் தன்னில்
 விதியாக வயிற்றில்தான் மரித்துப் பின்பு
 நாமடா வெளிப்பட்டுப் போகுஞ் சொன்னேன்
 நன்மையுள்ள இன்னும்வெகு குணத்தைக் கேளே. (1133)

குணமுள்ள மாதருக்குக் கருத்தா னப்பா
 கொப்பனவெ அடிக்கடிதான் கருவழியும் பாரு
 பணம்போலே ஒடுவெனே சித்தான் கேளு
 பண்பாகப் சிவத்து இருந்தாலும் தான்
 கணைநொவு கொண்டதுபோல் துர்ப்பலை தாயும்
 கதிப்பான நிரோகந்தான் மெலிவுற்றுப் போகும்
 இன்னான ஆசனமும் அல்குல் தாலும்
 தாம் என மாகுத் தானே. (1134)

நானு வாயிந்தான் துத்திரோத முண்டாம்
 தப்பியே குழந்தைகள்தான் சவுந்தியமாய்க் காணில்
 னானு ஒருமாத மான பின்பு
 உள்ளபடி முன்சொன்ன ரோகங் காணும்
 தெனுவை நாயினுட பெண்துறியில் தானே
 தெளிவான மேகாண மிருந்தால் கேளு
 மானு சிசுவர்பா பிறந்த பின்பு
 மைந்தனே மேகாணம் உண்டாம் பாடு. (1135)

அரையாப்பு.

பாடா அரையாப்புக் கட்டி கேர்மை
 பருக்கின்ற விதவிதமனைப் பகாக் கேளு
 கூருன அரையில்தான் உண்டா கின்ற
 குறிப்பான கட்டிகள்தா னிரண்டே யுண்டு
 நேரான ஒருகட்டி விவாக் கேளு
 நிச்சயமாய் அரையினுட மடிப்புக்கு மேலே
 சீரான மேகத்தின் கட்டி காணும்
 தெளிவாக அதன்விவாக் தெளியக் கேளே. (1136)

கேளடா அரையாப்பில்தான் ஒரேநெறியைப் பற்றி
 கொடுத்தாகக் காணுகிற கட்டிக் கப்பா
 நாளடா அரையாப்புக் கட்டி என்பார்
 நலமான அந்நெறியின் மடிப்புக் கீழே
 வாளடா இரண்டு யூன்று மாய்சத்தின்
 வளமான தித்திகள்தான் விடகிவளியோ கண்டால்
 தேளடா நெறியென்று சொல்வார் மேலோர்
 தெளிவாக இதுகண்டு மருந்து செய்யே. (1137)

செய்யடா அரையாப்புக் கண்ட பிர்க்கு
 செயலாக முதலில்தான் பெருந் தீவாய்
 பையனே கட்டியைத்தன் கரைக்க வேண்டி
 பாலகளைக் கடும்பத்தியம் செய்யச் செய்து
 பையனே கட்டிக்கு அட்டை விட்டால்
 நலமான கெட்டாத்தம் வெளியே போகும்
 பையனே இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 மாய்க்கக் வங்கவிலை வைத்துக் கட்டே. (1138)

கட்டான வங்கனில்லைத் தன்னை வைத்து
 கடுசாக புன்றுநாம் கட்டிலு யானுள்
 பொட்டனனை அனையாப்பும் போகா விட்டால்
 பொங்கமுடன் இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 சித்தான சித்தமுல வேள் பட்டை
 சிறப்பாக இடத்துமே கட்டி னுக்கால்
 பொட்டாக அளிந்துவிடும் அனையப் பப்பா
 பொங்கமுடன் இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (1139)

சொல்லுகிறேன் இன்னமொரு முறைதா வப்பா
 சொகுசான இலுப்பைக் கட்டி யோடு
 வெல்லுகின்ற வெள்ளள்ளி தன்னைச் சேர்த்து
 வந்தமாக இடத்துமே கட்டிக் கொள்வாய்
 தொல்லுலகில் மாவினிக் கப் பட்டை தன்னை
 நுனைத்துமே கட்டினுக்கால் கட்டி போகும்
 அல்லல்செய்யும் விராவியின் தழைமைத் தானே
 அருகாக வதக்கியே கட்டு வாயே. (1140)

கட்டியபின் கட்டிதான் பழுத்துக் கொண்டு
 கவமன இம்சைகள்தான் செய்து வந்தால்
 மட்டியென்ற மாவைத்தான் களியாய் செய்து
 மானிடர்க்கு வைத்துநீ கட்டிப் பாரு
 கிட்டியென்ற கட்டியெல்லாம் பழுத்துப் போயி
 சியப்பா வெளியிவந்து தோன்றும் பாரு
 குட்டியென்ற சிறுத்தி தன்னு ஸப்பா
 குறிப்பாகக் கிண்டுமே சினைப் போக்கே. (1141)

பொக்தியகின் கட்டியப்பா சணமாதி விட்டால்
 பொங்கமுடன் களிம்மொன்று சொல்லக் கேளு
 தாக்கியதோர் லிங்கமொன்று சிங்கி யொன்று
 தருவான சசகம்பூமொன்று காசுக்கட்டி ஒன்றே
 பக்குவமாய் வெள்ளைக் குங்கிலிய மொன்று
 பழுவான மாசிக்காய் கடுக்காய் ஒன்று
 நேக்கியே தான்றிக் காயு மொன்று
 தெளிவாக இத்தனையும் வாங்கிக் கொள்ளே. (1142)

வாங்கியே சமனாக எடுத்துக் கொண்டு
 வரிசையாய் சாக்குகளை காய வைத்து
 தேங்கியே சன்னமாய் பொடியே செய்து
 தெளிவாகக் கள்வத்தி லீட்டு நீயும்
 வாங்கியே பசுவெண்ணெய் தன்வி லப்பா
 வளமாக முச்சாட மாட்டி மைபோல்
 பாங்கியாய் வந்தாணம் தனக்கு ம்பா
 பரிவாகத் துணிநூட்டிப் போட்டுப் பாரே. (1143)

போட்டாக்கா வென்னசொல்வேன் ரணங்க லெல்லாம்
 பொறிவிட்டுப் போகுமடா கூட்டை விட்டு
 ஊட்டியதோர் சீலைதனை தினமு நீதான்
 உள்ளபடி போட்டுமே வந்தா யானால்
 தீட்டியதோ ரணங்களெல்லாம் மாறிப் போகும்
 தீரளான புண்களெல்லாம் ஒடிப் போகும்
 மாட்டியதோர் களிம்பதனை மேதிச் சிமிழில்
 மைந்தனை பதனமாய் வைத்துக் கொள்ளே. (1144)

குடல் வாதம்.

கொள்ளவே குடல்வாதம் தன்னைக் கேளு
 குணமாக வயிற்றுக் குள்ளிருந்து வாமும்
 அள்ளவே குடலேனு மதற்கு மேலே
 அப்படியே மூடிக் கொண் டிருக்கின்ற
 தள்ளவே சவ்வேனு மப்போ தப்பா
 தனியான பிசுத்தின் நரம்பு அப்பா
 மெள்ளவே பிரவேசிக் கின்ற துவாரம்
 மிருதுவாக வழியாகச் சொல்லக் கேளே. (1145)

கேளடா வழிவற்றின் கிரமம்த் தோன்றி
 கெடியான பிசுப்பை யதனில் வந்து
 நாளடா தோன்று கின்ற பேகத்துக்கு
 நலமான குடல்வாத மென்று பேராம்
 வாளடா இறந்துத்தான் காரணமே கேளு
 வளமான வயிற்றினுட சதையில் தோன்றும்
 தேளடா கபாவ எந்திரங்க ளப்பா
 தெளிவான தளர்ச்சியுற்ற காலந் தானே. (1146)

தானுன காலத்தில் பாப மான

தக்கவன் கலையனைத்தா வெடுப்ப தாலும்
உள்ளுத்து முக்குவதி னுது மப்பா

உள்ளமது குதிந்து விளையாடு வதாலும்
தேனுன மிகஇருந் விடுப்ப தாலும்

தெளிவாக இக்கோத்தா னுண்டாம் பாரு
மானுன குடலெனும் தொத்தை யேனும்

மகிழ்ச்சியுடன் பிசத்தி லிறக்கும் பாரே. (1147)

இறுக்கின்ற வேளைதலில் சங்வு அப்பா

இதமாக முன்றுக்குத் தள்ளிக் கொள்ளும்
திருங்கியே பாயையப்போ லிதக்கும் பாரு

திருமாக இக்கோயில் யுன்றுவிதமே யுண்டு
முருங்கியே வருகின்ற குடலை யப்பா

முக்கியமாய் வயிற்றுக்குள் தள்ளுவது தானென்று
திருங்கியே தள்ளிவிடக் கூடாமலுந் தான்

நிராமல் இறுகிக் கொள்ளாதது தானென்று. (1148)

ஒன்றப்பா இறுகலுற்று உள்ளே தள்ள

ஒருநாளும் கூடாமல் போவ தாலே
மன்றப்பா குடலில்தா விடுக்கின்ற

உலமான மலர்கழக இடமே யன்றி
அன்றப்பா ரத்தத்கின் ஓட்ட மின்றி

அடைவாக இருக்கின்ற வியாதி யொன்று
கன்றப்பா இதிலுடைய குணத்தைக் கேளு

கண்டப்பாப் சொல்லுகிறேன் கருமை தானே. (1149)

தானுனத் தள்ளிவிடும் குடலிறக்க கோயில்

நக்கதொரு வீக்கந்தான் மிகுதுவாய்க் காட்டும்
மோனாக நிற்பதிலும் இருமுவிதின மப்பா

முக்கியமாய் வீக்கந்தா வதிகங் காட்டும்
பானுன படுக்கையிலும் அழிந்துவதினும் பாரு

மக்களுட வீக்கந்தான் மறைந்து போகும்
தேனுன பையில்ல்தான் குடலே தோன்றில்

தெளிவாக வீக்கவா மழுவுவென்று நன்ற பாரே. (1150)

பாரடா உருண்டுமே சில்லிட்டிருக்கும் பாரு
 பண்பாக இனாச்சலுடன் சத்தந் தோன்றும்
 கூறடா அமுத்திடுகில் குடகுட வென்ற
 குறிப்பான சத்தமுடன் குடல்தான் பாரு
 நோடா குடலப்பா வாயிற்றுக் குள்ளே
 நிச்சயமாய் ஏறிவிடும் நிலைமை பாரு
 சீரடா பையில்தான் சவ்வே தோன்றில்
 சிறப்பான வீக்கமடா சொல்லக் கேளு. (1151)

கேளப்பா வீக்கமப்பா தட்டை யாயும்
 கெடியாக சில்லிடாம விருக்குஞ் சொன்னேன்
 நாளடா மேடு பள்ளமாகத் தோன்றும்
 நலமாக அமுத்திலுக்கால் மெதுவி லப்பா
 வாளடா சத்தமின்றி மேலுக் கேறி
 வளமாகப் போகுமடா சொன்னேன் பாரு
 பாளடா இந்நோய்க்குத் தாம்பிர கன்னம்
 பக்குவமாய் தந்தாக்கால் பறந்து போமே. (1152)

மூலம்.

போமடா மூலரோகந் தன்னைக் கேளு
 புகழாக ஆசனத்தில் ஓர் மாக
 ஓமடா முனைகளைப்போல் காணு கின்ற
 உள்ளதொரு வியாதிக்கு மூல மென்பார்
 ஆமடா இதனுடைய விவரங் கேளு
 நாளமென்ற தத்த ஏம்பு அப்பா
 எடா பெருத்துஅதை சளிசங்வு தானும்
 உள்ளபடி மூடிக்கொண் டிருக்கும் பாரே. (1153)

பாடா வெளிமூலம் உருண்டு கொண்டு
 பக்குவமாய் கெட்டியா யாசனத் தின்
 கூறடா ஓமா யிருக்கும் பாரு
 கொத்தவனே இன்னமொரு விதத்தா னுண்டு
 சீரடா நீண்ட மேடாய் ஆசனத்தில்
 சிறப்பாக வெளியில்தான் தோன்றுஞ் சொன்னேன்
 காடா இதில்உண்டு விதமே யுண்டு
 கனமான ஒருவிதத்தான் சொல்லக் கேளே. (1154)

சொல்லுகிறேன் மூலத்தின் காத்திரந் தான்
 சொகுசாகத் தக்கபடி சங்கடமே காட்டும்
 மல்லுகின்ற மலநிறங்கும் போது அப்பா
 மகத்தான வேதனையே காட்டும் பாரு
 தொல்லுலகில் வெளிக்குவரும் பனுவாய்க் காட்டும்
 தோகையர்க்கு மிப்படியே இருக்குஞ் சொன்னேன்
 அல்லல்செய்யு மின்னமொரு விதத்தைக் கேளு
 அப்பனே நமைச்சலுடன் குத்த லுண்டே. (1155)

உண்டான வேளைதனி லின்னங் கேளு
 உத்தமனே உஷ்ணமுடன் வேதனையே செய்யும்
 நண்டான அடைப் புண்டாம் ஆசனத்தில்
 நலமான ஒருவஸ்து இருப்பதுவே போல்
 பண்டாகத் தோன்றுமடா மாந்த ருக்கு
 பாரிவிமேல் மலநிறங்கும் வேளை தன்னில்
 செண்டாக முக்கலுடன் வேதனையே காட்டும்
 செயலாக இதற்கொரு உபாயங் கேளே. (1156)

உபாயமடா சொல்லுகிறே னுந்த னுக்கு
 உள்ளபடி சிற்றுமணக் கெண்ணெய் தனை
 தப்பாமல் பிரதிதினமும் பேதிக் கீயந்து
 தள்ளிடுவாய் மலந்தன்னை சரியாய்த் தான்
 கிராயத்தாய் நாள்பட்ட ரோகத் திற்கு
 கெடியான வால்மிளகு மிளகு லேகியம்
 அபாயமின்றி கொடுத்திட்டால் னேயே திரும்
 அப்பனே மூலத்தில் சிவடிந்தால் கேளு. (1157)

வடிந்தாக்கால் சொல்லுகிறேன் அப்பா கேளு
 வண்மையுள்ள குங்கிலியத் தைலந் தன்னை
 சடந்துக்குள் நாற்பது துளியே தந்தால்
 தப்பாமல் மாறுபாடாய் சீய்கள் முற்றும்
 விடந்தனில் மூலந்தான் வலியே கண்டால்
 விதமான ரசபற்பம் அபிவி சேர்த்து
 முடந்தனக்கு இரவில்தான் கொடுப்பா யப்பா
 முக்கியமாகக் காலையிலே விளக்கெண்ணெய் ஈயே. (1158)

சுயந்தின்பு பேதி நானும் பாரு

இதமாகப் பத்தியமாய் போசனங்கள் செய்து
மாய்த்தொர் மூலத்தில் ஒத்தணமெ செய்வாய்

மகத்தான மூலத்திற் சின்னம் கேளு

பாய்த்தொர் மூலத்தைச் சுத்தி செய்து

படிக்காரம் மாசிக்காய் சேர்ந்த தண்ணிர்
சாய்ந்தமல மானபின்பு முன்பு நீரை

சரியாக ஆசனத்தி லடிப்பாய் நீயோ. (1159)

அடித்தபின்பு பொட்டி லுப்பு திராவகத்தை

அழகாகத் தடவிவிட்டால் வாங்கிப் போகும்

படித்ததொரு ரோகத்தான் தீரா விட்டால்

பாங்கான மூலத்தை அறுத்துப் போடு

சடுத்தமுள்ள சிங்கியுட மோதி ரத்தை

தவறாமல் கைதவிலே போட்டுக் கொண்டு

மடித்தமல வாதையடா ஆன பின்பு

மகத்தான மூலத்தில் தேய்க்கப் போமே. (1160)

போமடா இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு

பொங்கமுள்ள நவமூலம் தீர வென்றால்

ஆமடா வென்வங்க பற்பா ம்ப்பா

அழகான ஆயிரத்தை நூறு பாகம்

ஓமடா செய்துகொண்டு கருணைச் சூரணம்

உள்ளபடி அனுபவம் தன்னில் வைத்து

நாமடா நற்பதுநாள் தின்று யானால்

நாடாதே போகுமடா மூலத் தானே. (1161)

இரத்த மூலம்.

நானான ரத்தமூலம் சொல்லக் கேளு

தவியான உள்மூலத் தன்னில் நின்று

தேனாக வறுகின்ற ரத்த ம்ப்பா

தெளிவாக நாளத்தில் நின்று தானும்

ஊனான நாடிதலில் இருந்து எழும்

உள்ளபடி நோன்றுமடா ரத்தந் தானும்

மானான இதுநீர ளகையைக் கேளு

மக்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் மகிழ்ந்து கேளே. (1162)

கௌடா ரத்தந்தான் திநமா யப்பா

கௌதிமுடன் நான்தோறும் கண்டாலுந் தான்
நாளடா துர்ப்பலமா யிருந்தாலுந் தான்

நலமான தலைவலியு மடைந்துலுந் தான்

தேளடா இத்தகொரு உபாயங் கேளு

தெளிவான ரத்தத்தை நிறுத்தாமல் தான்

நாளடா உலகத்துப்படி செய்து கொண்டு

நலமான போசனந்தான் செய்து வையே. (1163)

செய்தபின்பு லகுவாக பேதிக் கிர்ந்து

செயலான போகத்தைப் போகச் செய்வாய்
உயக்கின்ற நோகிக்கு துர்ப்பலமே கண்டு

உதடுவெள்ளை நாடியுந்தான் மெலிவ் மாகில்
பெர்கின்ற ரத்தத்தை நிறுத்திப் பின்பு

பிழமான மாசிக்காய் கஷாயத்தை

வையலே ஆசனத்தி லடித்தா யானால்

நன்மையுள்ள ரத்தந்தான் மாறிப் போமே. (1164)

போமடா கந்தகத்தின் திராவகமு மப்பா

கெடியாகக் குங்கிலியத் தைலந் தாலும்

ஓமடா கொடுத்துவந்தால் தீரும் பாரு

உள்ளதொரு துணியைத்தான் துவர்ப்பு நீலில்

நாமடா துவைத்துத் தான் ஆசனத்தில்

நலமாகத் தள்ளியே அடைத்தா யானால்

தாமடா அதிகமா யோடும் ரத்தம்

தன்மையுடன் நின்றாவிடும் தரணி யோர்க்கு. (1165)

குதந்திரம்.

தரணிதனில் குதந்திரனோர் சொல்லக் கேளு

ஆசனத்தி னோமாக

விரணமாய்க் கண்டுமே புறையி னோடு

விவாக ஓடுகிற ரணத்திற் கப்பா

கரணியாய் குதந்தி மென்று போரம்

கண்டப்பா யாசனந்தா நென்றோர் தாலும்

பொரணியா யாடிக்கொண் டிருப்ப தாலே

பொல்லாத இந்நரணம் போகா தன்றே. (1166)

அன்றா அம்விடத்தில் சவ்வு தானும்
 அதிகமா யிருப்பதால் புரையே போக
 கன்றா புரையோட இடமுண் டாகும்
 கடிதாகச் சிலருக்குப் புரையான் கேளு
 நன்றாக குடலைத்தான் உருவி யோடும்
 நலமான காற்றுடனே மலமு மப்பா
 பன்றாக அம்வழியாய் வெளியே தோன்றும்
 பரிவாகச் சிலருக்குச் சொல்லக் கேளே. (1167)

கேளடா சிலருக்குக் குடலை யப்பா
 கடிதாக உருவியே இராது பாரு
 நாளடா சிலருக்குக் குடலை உருவி
 நலமாக ஆசனத்தின் ஓர் மாக
 வாளடா கட்டியாய்த் தோன்றும் பாரு
 வளமான துவாரத்தா னதற்கோ யில்லை
 கேளடா குதத்துக் கோர் மாக
 கெடிதான கட்டியாய் இங்கோய்கானும் தானே. (1168)

தானான இந்தோய்தான் தீர் வேண்டி
 தக்கதொரு மருந்துதான் சொல்லக் கேளு
 ஊனான விளக்கெண்ணெய் பேதிக் கியந்து
 உள்ளபடி மலமிறங்கிய பீம்பு கேளு
 தேனான மிளகு லேகியத்தி லேரு
 தெளிவான குங்கிலயத் தைலம் சேர்த்து
 கோனான வெள்வங்கச் சன்னம் வைத்து
 கோடுத்திட்டால் ரோகத்தான் தீரும் பாரே. (1169)

குதப் பிரம்ச ரோகம்.

பாரடா ஆசனத்தான் வெளியே தோன்ற
 பண்பான அடியிறங்கல் ஆசனமுடி என்பார்
 கூறடா மலக்குடல்தான் ஆசனத்தின் மார்க்கம்
 கொப்பனவே வெளிவந்து விடு தற்கு
 நாரடா குதப்பிரம்ச ரோக மென்பார்
 நலமான குழித்தைகட்கும் பெரியோர்கட்கும்
 சீரடா இதுகானும் சொன்னேன் பாரு
 சிறப்பாக இதுகானும் விதத்தைக் கேளே. (1170)

தேளடா குதத்தின் தாக்க லப்பா
 கெடியாகத் தளர்ந்துமே போவ தாலும்
 நாளடா மலபந்தம் மூல மோடு
 மலமான கல்லடைப்பு மூத்திரஅடைப்பு நாலும்
 தேளடா இந்நோய்தான் கானும் பாரு
 தெளிவாக இதற்கொரு உபாயங் கேளு
 பாளடா வெளிப்பட்டு குடலை யப்பா
 பாங்காகக் கழுவியே சுத்தி செய்யே. (1171)

செய்த பின்பு கையாலே அழுத்தி
 செயலாக தள்ளிவிட்டால் போகும் சொன்னேன்
 பையவே தள்ளுவதில் சித்திகூலப் பட்டால்
 பாங்கான முன்விரலுக் கெண்ணெய் இட்டு
 நையவே ஆசனத்தில் செலுத்தி னுக்கால்
 மன்மையுடன் குடல்தானு மேறிப் போகும்
 தொய்யவே குழந்தைகட்கு இருபுட்டந் தன்னை
 தெளிவாக மெருக்கியே கட்டி வையே. (1172)

நீர் கட்டு, நீர் அடைப்பு.

கட்டி நேற்கும் நீரடைப்பு ரோகந் தன்னில்
 கனமான இரண்டுவித முண்டு பாரே
 முடிநேற்கும் மூத்திரப்பை தன்னில் தோன்றும்
 மூத்திரந்தான் வெளிப்படாமல் போகும் நோய்க்கு
 சட்டமுள்ள நீரடைப்பு என்று பெராம்
 சதிராக இன்னொன்று சொல்லக் கேளு
 திட்டமுள்ள மூத்திரந்தான் கரக்காமல் போகும்
 திரமான நோயொன்று தெரிந்து கொள்ளே. (1173)

தெரிந்துகொள்ளும் நீரடைப்புக் குடியே தென்னில்
 திரமான நீர்த்தாரை சவ்வப்பா
 விரிந்துமே நிற்காமல் சுருங்கிப் போவதாலே
 பிரிவாக மூத்திரந்தா அடைப்பு போகும்
 பாரந்துமே நீர்த்தாளை தன்னி லப்பா
 பாளான துர்மாயிசம் வளர்ந்த தென்றால்
 சிறந்ததொரு மூத்திரந்தான் வராமல் தான்
 சிறப்பான வழியைத்தா அடைக்கும் பாரே. (1174)

பாரேநீ இந்தனோ யப்பா கேளு
 பக்குவமாய் துர்மாமச மப்பா கொஞ்சம்
 சிரக இருப்பவர்க்கு இந்நோய் காணும்
 சிரமமான பிரமேக மூத்திர தோஷம்
 வாராக இருப்பவர்க்கே இந்த ரொகம்
 வழுக்கமாய்க் காணுமடா சொன்னேன் கேளு
 கூடுவா இந்தனோய் உள்ள பேர்கள்
 குறிப்பாக குளிர்ச்சியுடன் ஈரத்தில் தானே. (1175)

தானாகத் திரிந்தாலு மிந்நோய் காணும்
 தக்கதொரு மதுபானம் கொண்டால் காணும்
 ஊனான மூத்திர அடைப்பு அப்பா
 உள்ளபடி இவில்தான் தோன்றும் பாரு
 தேனான அதின்குணந்தான் சொல்லக் கேளு
 தேனிலாக அடிக்கடியே முக்கி னுக்கால்
 மானுன மூத்திரந்தான் தோன்று தப்பா
 மக்களுக்கு வருத்தந்தான் தோன்றும் பாரு. (1176)

தோணுகின்ற மூத்திரப்பை தன்னி லப்பா
 தொகுப்பான மூத்திரந்தான் உடனே சேர்ந்து
 பேணியே பெருத்துவிடு மப்போ பாரு
 பிலமான அடிவயிற்றைத் தொட்டுப் பார்த்தால்
 தோணிபோல் உருண்டதொரு கட்டி போல
 கொப்பனவே விரல்தனக்குக் கால்காட்டும் பாரே
 ஆணியாம் நீர்த்தானா சுருக்க மப்பா
 அழகாகக் கொஞ்சந்தா னப்போது கேளே. (1177)

தள்ளுகின்ற வேளைதன்னில் துளித் துளியாக
 தக்கதொரு மூத்திரந்தா விறங்கும் பாரு
 வளருகின்ற ஆயாசந் தீர விட்டால்
 வளமையுள்ள அவன்முகந்தான் எக்கம் கொள்ளும்
 புரளுகின்ற நாடிகள்தான் வினாவாய்ப் போகும்
 பொல்லாத சரிந்தான் உஷ்ண மாகும்
 பேரளுகின்ற வருத்தத்தைத் தணிக்கா விட்டால்
 பிலமான மூத்திரப்பை வெடித்துப் போகும். (1178)

வெடித்துமே போவதினில் சொல்லக் கேளு
 வினா ஸுத்திரந்தான் வயிற்றுக் குள்ளே
 தடித்துமே சென்றுவிடு மப்பா பாடே
 தக்கபடி இன்னொன்று சொல்லக் கேளு
 படித்ததொரு கருக்கத்தின் பின்னு லப்பா
 பக்குவமாய் ஸுத்திர தானா தானும்
 வடித்துமே விடுத்து வெடித்துக் கொண்டு
 வினா ஸுத்திர விறங்கிப் போமே. (1179)

போமடா இதற்குவைகை சொல்லக் கேளு
 பொல்லாத உபத்திரவமு மில்லாமலுந் தான்
 ஆமடா குவிச்சிமினில் கண்ட தாயின்
 அப்பனே சதையடைப் பில்லாத தாயும்
 ஓமடா இருந்தாக்கால் ரோகி தன்னை
 உள்ளபடி வெங்கி லுட்கார வைப்பாய்
 தாமடா விடாமல்தான் ஒத்தணல் செய்து
 தயவாக அபிவிருத்தான் கொடுப்பாய் நீயே. (1180)

கொடுத்தபின்பு சித்தாமணக்கு எண்ணெய் தனை
 குடிக்கவே பேதிக்குக் கொடுத்த யானால்
 சடுத்தமுள்ள ரோகந்தான் தீர்ந்து போகும்
 சதிராக பேதிக்கு கொடுக்கா வேளை
 படுத்தமுள்ள அபினியைத்தா னுசைத் தில்
 செலுத்தி னுக்கால் நீரே தோன்றும்
 கடுத்தமுள்ள அயத்தின் திராவ கத்தை
 பக்குவமாய் கொடுத்திடுவாய் பரிவாய்த் தானே. (1181)

தானாக ஸுத்திரப்பை தன்னி லப்பா
 நக்கதொரு ஸுத்திரந்தா வதிக மாக
 மானாகச் செர்ந்துவிட்டா லப்போ கேளு
 மைந்தருக்கு மருந் தீயந்தா லப்போ
 தேனாகச் சிலாக்கைத்தான் உள்ளே விட்டு
 தெளிவான சதையடைப்பைக் குத்தி விட்டு
 ஊனாக நீரைத்தான் வெளியில் போக்கு
 உள்ளதொரு மருந்தனை பின்பு செய்யே. (1182)

செய்தின்ற போகத்தான் வந்த பெர்க்க
 திமாக மூத்திரத்தை உண்டாக்கு கின்ற
 உய்கின்ற பதார்த்தத்தை கொடுக்க லாகா
 உள்ளதொரு மூத்திரந்தான் குழாய் செய்து
 பையவே மருந்தனை சொல்லக் கேளு
 பாங்கான வெடியுப்புர் சுன்னந் தன்னை
 வையவே ஐநாத்தில் சொன்னேன் பாநு
 நன்மையுள்ள சுன்னத்தால் திரும் பாரே. (1183)

பகந்தர விரணம்.

பாடா பகந்தா விரணத் தன்னை
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
 கூறடா பக்கத்துக்கும் ஆசனத் துக்கும்
 குறிப்பாக மருமந்தி தன்னில் தோன்றும்
 நோக இருக்கின்ற பக்கத்தில் கேளு
 நிறையான புனாவிரணங் கண்டு பின்பு
 சீரடா நீர்த்தானா களை சேன்று
 சிரமமாக நீறிங்கும் போது கேளே. (1184)

கேளடா அதின் வறியாய் துளித் துளியாக
 கெணிதழடன் இறங்குகிற போகத் திற்கு
 பாளடா பகந்தா விரண வென்பார்
 கலாசன நீர்த்தானா தன்னி லப்பா
 கேளடா சிழ்க்கட்டி காண்பது எல்லாம்
 குறிப்பான நீர்க்கட்டில் மூத்திரம் பாரு
 வாளடா அத்தலத்தின் சவ்வின தானே
 வளமாக இறங்குவதால் இங்கொய்திரும் பாரே. (1185)

தோன்றிலிடும் இங்கொய்தான் திர வெண்டி
 தோகும்பான மூத்திரத் துவாரத் தன்னை
 ஆன்றியே மெழுகுத்திரி தன்னை விட்டு
 அழகான துவாரத்தை பெருக்கச் செய்து
 வன்றிய பின்னாலே சொல்லக் கேளு
 உத்தமனை காடிக்கார சலத்தை யப்பா
 ணன்றியே புரையிலே நியடித்து வந்தால்
 உள்ளபடி திரும்பா உறுதி தானே. (1186)

தானுன சலாக்கைத்தான் விடுவ தாலும்
 தக்கபடி அடிகள்தான் படுவதாலும்
 ஊனுன ரத்தநாற்பு அறுபட்டுப் போவதாலும்
 உள்ளதொரு ரத்தத்தில் கொதிப்பி னாலும்
 தேனுன முத்திரத்தில் தான் தன்னில்
 தெளிவான ரத்தத்தான் தோன்றுஞ் சொன்னேன்
 மானுன துவந்திரை யடித்தா யாலும்
 மக்களுக்குத் திருமடா ரத்தந் தானே. (1187)

அஸ்மரி நோய்.

தானுன முத்திரப்பை தன்னி லப்பா
 தவிர்ப்பான கல்லிருந்தால் சொல்லக் கேளே
 ஊனுன முத்திரந்தி னடிக்கடியே தானும்
 உள்ளபடி இறங்குமடா சொன்னேன் பாரு
 தேனுன கல்லப்பா தாரை மேலே
 தொப்பெனவே விழுவதால் தாரை யப்பா
 மானுன விழுவதாலே நின்று போகும்
 மக்களுக்கு இதுநீர சிலாக்கைப் போடே. (1188)

நீர் அண்டம்.

போடேநீ இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 பொதுவாக நீண்ட ரோகந் தன்னை
 பாடுநான் சொல்லுகின்றேன் பிசந் தன்னை
 பற்றியே இருக்கின்ற சவ்வுப் பையில்
 நாடேநீர் சநகிற போகத் திற்று
 நலமான நீரண்ட மென்று போரம்
 சாடேநான் சொல்லுகின்றேன் லட்ச ணத்தை
 சகுதியில் நியறியச் சாற்றக் கேளே. (1189)

சாத்துகிறேன் இதில்விக்க மப்பா கேளு
 தன்மையுள்ள தாமயையின் மொக்குப் போலே
 பொத்தியே குவிந்துமே வெளிப்புறந் தன்னில்
 பொங்கமுடன் பளபளப்பா விருக்கும் பாரு
 பாத்துமே அமுத்தினுக்கால் தளிர்ப்புக் காணும்
 பங்கமுள்ள கோஷுதா விருக்கா தப்பா
 தூத்துமே பளுவாக இருப்ப தானே
 துப்புளாய் கொஞ்சமடா நோவிருக்கும் பாரே. (1190)

பாடா பிசப்பைக் கடயில் நீர்தான்
 பந்துவையிற் தோன்றியே மெனும் கேறும்
 கூறடா மெழுகுவத்தி தன்னே யேற்றி
 குறிப்பாக பிசப்பை ஒருபக்கத்தி லப்பா
 மோக வைத்துநீ பார்வை யிட்டால்
 சிச்சயமாய் வெளிச்சத்தான் தோன்றும் பாரு
 சீரடா விரைவீங்கி யிருந்தால் கேளு
 சிறப்பான அதின் பளுவினாலும் கேளு. (1191)

கேளடா கட்டியி னுது மப்பா
 கெட்தான வேதனை இருப்பதினாலும் தான்
 நாளடா நீதினுட தளிர்ப்புத் தானும்
 மன்னையுடன் இல்லாமல் போவதின ஓந்தான்
 வாளடா கண்டு கொள்வாய் நீதான்
 வளமான நீண்டந் தனக்கு மப்பா
 தேளடா குடலிறக்கம் தனக்கு மப்பா
 விதிப் பிசந் தோன்றுங் கானே. (1192)

பிள்ளைப் பேறு.

காவாவே பிள்ளைப்பேறு கோயின் கெர்மை
 கண்காண எத்தனுக்கு அய்யா நீர்தான்
 தோனாவே மவுனமுதல் கருத்தான் தோன்றி
 தொல்லுலகில் சனிக்கின்ற கூறுகள் முற்றும்
 பேணியே அக்காலந் தன்னி லய்யா
 பிலமான வியாதிமுதல் சிகிச்சை யெல்லாம்
 தோனாவே எத்தனுக்கு விவரமாக
 தொகுப்புடனே சொல்லியே அறிவிப்பீரே. (1193)

அறியவே சொல்லுகிறேன் புலத்தியா கேள்
 அன்பான ஆயுர் வேதந் தன்னில்
 பிளவான மருத்துவந்தின் விவரம் முற்றும்
 பிலமாக கருத்தோன்றி வளரும் கெர்மை
 தெரியவே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
 தெளிவாக அதனுடைய சூப மெல்லாம்
 சிறிதேனும் விடாமல் சொல்லு கிறேன்
 சிறப்பான அதனுடைய முறையைக் கேளே. (1194)

முறையான பெண்ணுடனே அனா மப்பா
 முத்தியமாப்க் கிடித்து வரும் வேளை
 கரையில்லாச் சுகமதுதான் தோன்று மாகில்
 கண்டிப்பாய் கருவங்கே நரிக்குஞ் சொன்னேன்
 விளையான வித்துடவு கிருமீ யப்பா
 விதமான காதலுடன் சேர்த்து கொண்டு
 சிறையாக அதை சினைப்பிக்கும் பாரு
 சீரான காதல்தான் சினைப்பட்டால் கேளே. (1195)

சினைப்பட்டால் கருவப்பா தரித்த தென்று
 சீரான காதலர்கள் சொல்லார் பாரு
 பனைப்பாக் கருத்தித்து தான் பாரு
 பண்ணான கருக்குழியில் வந்த பின்பு
 கனைத்திட்ட கருவளர்த்தி யோடு மப்பா
 கனமான கருப்பையும் வர்த்திக்குஞ் சொன்னேன்
 சினைப்பட்ட அகினுடைய காதலம்பு தானும்
 சிறப்பான பரிசாகம்பு பெருக்கும் பாளே. (1196)

பாரடா கருப்பையின் மேற்புறந்தான் முன்னால்
 பண்பாகப் பெருத்துமே காட்டும் பாரு
 சீடா பிறகப்பா மத்திய பாகம்
 சிறப்பாக கரையில்லான் கழுத்து மப்பா
 வாரடா தூவித்து வளரும் பாரு
 வளமான கருத்தித்து காலு மாதம்
 கூறடா இடைக்குழியில் தானே நின்ற
 கொப்பனவே அடங்கியே இருக்கும் பாரு. (1197)

இருக்கின்ற கருப்பைதான் அப்பா கேளு
 இதமான மர்மஸ்தான் எலும்புக்குமேலே தோன்றும்
 மருக்கின்ற பெண்ணினுட திகை மப்பா
 பங்குலே உணக்கலா யிருந்தால் கேளு
 சிறுக்கின்ற வில்களுக்கா கருப்பை யப்பா
 செம்மையாகப் படுமே சீமை சொன்னேன்
 நிக்கின்ற அஞ்சாத் திங்கள் தன்வில்
 தந்தொரு மன்சொன்ன எலும்புக்கும் வரிக்குந்தானே. (1198)

தானுன மத்தியஸ்தானம் தன்வில் தான்
 வருகும்வேளை தன்வில் பெண்ணின் தன்மை
 ஊனுன அடிவயிறு களக்குஞ் சொன்னேன்
 உள்ளதொரு ஆளுந் திங்கள் தன்வில்
 தேனுன தொப்புளுக்கு சோய்த் தோன்றும்
 தெளிவான தொப்புள்தான் பிதுங்கும் பாரே
 மானுன ஏழாம் திங்கள் தன்வில்
 மகத்தான தொப்புளுக்கு மப்பா கேளே. (1199)

தொப்புளுக்கும் ஈரல் குழிக்கு மப்பா
 தொகுப்பான மத்தியில்தான் வருகுஞ் சொன்னேன்
 அப்படியே எட்டார் திங்கள் தன்வில்
 அழகான ஈரல்குழி வரையில் வந்து
 உப்பியே உயர்ந்துமே வயிற்றை மப்பா
 உரமாக நிரப்பியே கொள்ளுஞ் சொன்னேன்
 அப்படித்தான் சிரப்பியே போவ தாலே
 அழகான குடல்தா வப்போ பாரே. (1200)

பாரடா கர்ப்பா சயத்துக்கு மேலே
 பண்பாக பின்புறமா யிருக்கும் பாரு
 கூறடா ஒன்பதாம் மாதந் தன்வில்
 குறிப்பான கருப்பை வளர்ந்தாலுந் தான்
 வாரடா வயிற்றுனுட சதைக ளப்பா
 வண்மையுடன் தளர்ச்சியாய்ப் போவ தாலே
 சிரடா கருத்தான் தாழ்ந்து போதும்
 சிறப்பான ஆண்டவனின் தன்மை தானே. (1201)

கருப் பிண்டம்.

தன்மையென்ற கருப்பிண்டம் விவரங் கேளு
 தனியாகக் கிடித்துத் தித்துக் கொண்ட
 வண்மையுள்ள கருவப்பா சிலநாட் சென்று
 வறக்கமாய் கருப்பா சயத்தில் தோன்றும்
 உண்மையுள்ள பிண்டத்தின் பைக் குள்ளே
 உருண்டஅணு ஒன்றுதான் காணும் பாரு
 நண்மையுடன் அதுசுருண்டு ரூப மின்றி
 தாரணியி லிருக்கின்ற தன்மை பாரே. (1202)

பாடுநீ சிவனுட்கண் சென்ற பின்பு
 பக்குவமாய் சிவசுடல் என்ற பேதம்
 சீராகக் காணுமடா பிண்டத் துக்கு
 சிறப்பான கருவுக்கு முன்பு அப்பா
 கொத முள்ளந் தண்டோடும்
 சேசயமாய் இரண்டாந் திங்கள் தன்னில்
 காரான கைகாலின் சாடை யப்பா
 கணக்காகக் காணுமடா கண்டு பாடு. (1203)

கண்டுந் பார்த்தாக்கால் சொல்லக் கேளு
 கால்களுக்கு மத்தியில்தான் முள்ளந் தண்டு
 பண்டிதனே விலைபோலே நிண்டிருக்கும் சொன்னேன்
 பக்குவமாய்க் காலந் தன்னி லப்பா
 அண்டியே அஸ்திகள்தான் சலிக்கும் பாரு
 ஆதாம் ஆனதொரு சுருண்ட அணுவில்
 கொண்ட உள்பக்கத்தில் நின்று அப்பா
 கொப்பனவே முகந்தோய்ம தோன்றும் பாடு. (1204)

தோன்றமடா புப்புசமும் அன்ன சயத்தினோடு
 தொலையாத மற்றஉறுப்பு எல்லாந் தோன்றும்
 ஊன்றமா நேத்திரமும் வாய் மூக்கோடு
 உள்ளதொரு செவியினுட துவாரந் தோன்றும்
 ஆன்றியே இரண்டாந் திங்கள் தன்னில்
 அப்பனே ஐனனத்தின் உறுப்புத் தோன்றும்
 தோன்றது அவ்வேளை ஆன்பெண் ரூபம்
 தொல்லுலகில் கருவுக்கு இன்னங் கேளே. (1205)

கேளடா ஆனதுரிக்கும் யோனி விகதத்துக்கும்
 கெடாதன சினைப்பைக்கும் காணும் பாரம்
 காளடா அப்போது தெரிய மாட்டா
 நன்மையுள்ள எழுளட்டாம் திங்கள் தன்னில்
 வாளடா பீசங்கள் வயிற்றுக் குள்ளே
 வளமாகத் தானிருக்கும் வளமை சொன்னேன்
 தேளடா மூணுநாலு மாதந் தன்னில்
 தெளிவான அங்குதரி கண்படலங்கள் தானே. (1206)

தானுன காதுடனே எல்லா முண்டாம்
 தனியான வயிற்றினுட முன்புறந் தானப்பா
 தேனுன பாடிக்கொடி ஆரம்பத் தில்
 தெளிவாகச் சேர்த்துமே குடலை முடி
 ஊனாக உள்ளேதா வியங்கச் செய்யும்
 உள்ளதொரு கைகால்கள் வளர்ந்து பின்பு
 மானாக நுனிகளில் விரல்க ளப்பா
 மகிழ்ச்சியுடன் தோன்றுமடா மகிமை பாரே. (1207)

பாரடா அஞ்சாந்திங்கள் முடிவி லப்பா
 பரிவான பிண்டத்தின் உறுப்பு ழற்றும்
 கூறடா ஒருவீதமாய்ப் பூணடும யாகும்
 கொப்பனவே அதுமுதலே வளருஞ் சொன்னேன்
 நேரடா கண்ணினுட கிருஷ்ணமண்டலத் துவாரத்தை
 நேரியான ஓர்சன்வு அடைத்துக் கொள்ளும்
 பாரடா அதுவப்பா வாவரத்தான் கேளு
 பக்குவமாய் மறைத்துவிடும் பண்பு தானே. (1208)

பண்பான சிசுவினுட சிபித்து மேலே
 பச்சையாய் ஓர்விதப் பசையே யுண்டு
 பண்பான அப்பசைதான் சிசுவின் உடலை
 பக்குவமாய்க் காப்பாற்றி சிசு அப்பா
 பண்பான யோவியுட நுவரத் தன்னை
 படிமையாய் விட்டிறங்கும் போது அப்பா
 தாரணிமேல் சுபாவமாய் வெளியே காணத்
 தக்கபடி செய்யுமடா அப்பசைதான் பாரே. (1209)

பசையான சிசுவுகள்தான் கனத்தி லப்பா
 பண்பாக வித்தியாச மிருக்குஞ் சொன்னேன்
 தசையான பூர்ணமாய் கர்ப்பஞ் சென்று
 தான்ஜனித்த பிள்ளை கனமே காட்டும்
 பசையான கனம்ப்பா குறைவதுந்தா னுண்டு
 மகிமையுள்ள கருப்பாத்திரந் தன்வில் கேளு
 இசையான சிசுவப்பா இருக்கும் நேர்மை
 இன்னபடி என்றுதான் சொல்வேன் கேளு. (1210)

சோள்லுகிறேன் தனைநீழும் கால்கள் மேலூர்தான்
 சொதசான கைகள் கட்டி மார்போ டப்பா
 வல்வினையா வளைந்திருக்கும் வண்ணம் பாரு
 வாகான முடிங்காக்கள் மடங்கிக் கொண்டு
 தொழுவலகில் பாதங்கள் ஒன்றின்மே லென்றும்
 தொகுப்பாக பின்னிக்கொண் டிருந்தால் சொன்னேன்
 அல்லல்செய்யும் முதுகுடனே சிதக தானும்
 அழகாக சூன் றுக்கு வளைந்திருக்கும் பாரே. (1211)

பாரா மோவாடிக் கட்டை தானும்
 பொங்கமுடன் மார்போடே அனைந்திருக்கும் பாரு
 கூறடா இவ்விதமாய் உறுப்பு எல்லாம்
 குறிப்பான கருந் தளியில் ஒடுங்கிச் சிக்கி
 கோடா சிக்கிக்கொண் டிருந்தம் பாரு
 தெரியான பிரசவத்தின் வேளையில் தானும்
 வாரடா வந்தத்தங்கள் மிகவே பட்டு
 வளமாக உலகத்தில் பிரக்கும் பாரே. (1212)

பிரந்தரின்பு சிவப்பா அழுவும் பாரு
 மிலமான ரோதனத்தால் சுவாசப் பைக்குள்
 கார்த்தொரு பிராண வாயுவே சென்று
 கட்டான சுவாச நில்லாச முண்டாய்
 பரந்துநிற்கும் ரத்தமடா சொல்லாமல் சிற்தும்
 பரிவான புப்புசத்தில் ரத்தஞ் சென்று
 சிறந்துமே பரவமடா சொன்னேன் பாரு
 சீரான இருதயத் துவாரங் கேளே. (1213)

கேளடா துவாரந்தான் மெல்ல மெல்ல
 சிறப்பாக சிறுத்துமே அடைத்துப் போகும்
 வாளடா குழல்வதின் பால்தான் தோன்றுகின்ற
 மலமான வித்தியாச மெல்லாம் மாறி
 வாளடா பெரியோர்க் கிறப்பது போல
 வளமான ரத்தோட்டம் வந்து தேரும்
 கூளடா ஆகாரம் ரிணிக் கும்
 குணமான சக்தியுந்தா முண்டாகும் பாரே. (1214)

பாரடா பித்தத்தின் காப்புண் டாகும்
 பண்பான மலமுத்திம் போகும் பாரு
 நோடா பார்வை சத்தம் இவைகளுக்கு
 தெறியான உணர்ச்சிகள்தான் உண்டாம் சொன்னேன்
 கூறடா குசிகந்தம் இவைக ளெல்லாம்
 குறிப்பாகத் தெளிகின்ற தன்மை யுண்டாம்
 வாரடா புத்தியுடன் அறிவு தாலும்
 வளம்பிறக்க சிலநாட்கள் செல்லுந் தானே: (1215)

செல்லுகின்ற நாளுக்கு நானே தான்
 செயலான அறிவு விசுத்தி யாகும்
 தொல்லுலகில் முதலில் மந்த மான
 தொகுப்பான மூளையடா பின்பு தாலும்
 மல்லுகின்ற பஞ்சேந்திய சேட்டை தன்னை
 மகிமையாய்த் தானடைந்து உணரும் பாரு
 தொல்லுலகில் சிரத்தின் விவாத் திற்கு
 தொகுப்பான நாயகனும் ஏற்படுந் தானே. (1216)

காணுகின்ற சிவவப்பா கருவுக் குள்ளே
 கணக்காகத் தாவிருக்கும் வேளை தன்வில்
 பூணுகின்ற பூர்வஜன்ம நிலையைத் தானே
 புகழாகத் தானறிந்து பேசாமற் றான்
 பெணியே பையிக்குள் ளடங்கிக் கொண்டு
 பராபரத்தைப் போற்றிச் செந்திருக்கும் பாரு
 ஆணியாய் உலகில்தான் பிறந்த பின்பு
 அஞ்ஞானம் மூடுந் தான் சொன்னேன். (1217)

தானான அஞ்ஞானந் தன்னைப் போக்க
 நக்கதொரு மூளைக்கும் சக்தி யுண்டு
 ஊனான யோகநிலை தனக் கெல்லாம்
 உள்ளதொரு மூளைதான் காரண மாகும்
 தேனான புத்தியைத்தான் தெளிய வைக்க
 தெளிவான முன்னுணமே யுண்டு பாரு
 மானான குருவைத்தான் கண்டா யானால்
 மைந்தனே அந்தனிதம் சொல்வார் பாடே. (1218)

கருப்பாசய விவரம்.

சொல்லுகிறேன் கருப்பாசய விவரங் கேளு
 சுருக்கான கருப்பந்தான் பெருப்ப தாலே
 மல்லுகின்ற கருப்பையின் கழுத்தோ வப்பா
 மகத்தான ருபந்தான் விகார மாமும்
 தொல்லுகி லதுபெருத்து மிகுது வாகும்
 தொகுப்பான கருப்பையின் வாயி தானும்
 எல்லையில்லா ருபபேத மடைந்து கொண்டு
 இதமாக அழைவிக்கக் கூடும் தானே. (1219)

தானு கருப்பையின் கழுத்தின் தோன்றும்
 தனியான துவாரந்தா வடைத்திருக்கும் பாரு
 மாளு மூன்றுதிங்கள் வையிடு மப்பா
 மகத்தான கருப்பையின் வாய்தான் கேளு
 போனா யதாஸ்தாவந்தை விட்டுக் கொஞ்சம்
 முக்கியமாய்த் தளர்ந்து முன்னுக்குத் தோன்றும்
 தேனா கருப்பைதான் இடைக்குழியை விட்டுத்
 தேளிவாக மேலுக்குப் போகக் கேளே. (1220)

கேளடா கருப்பைதான் பின்னிட்டுத் தோன்றும்
 கெடியான அஞ்சாந்திங்கள் தன்னி லப்பா
 நாளடா கழுத்துத்தான் குறையும் பாரு
 நல்லான ஆரூர் திங்கள் தன்னில்
 வாளடா கால்பாகம் குறையுத் சொன்னேன்
 வளமாவ எழார் திங்கள் தன்னில்
 தேளடா அரைப்பாகம் குறையும் பாரு
 தேளிவான எட்டார் திங்கள் தானே. (1221)

திங்கள்தன்னில் முக்கால் வரிசை யப்பா
 தாமாகக் குறைந்துவிடும் கழுத்தின் ரூபம்
 மங்கிவிடும் ஒன்பதாம் திங்கள் தன்னில்
 மாறிவிடும் கழுத்திலு ரூப மெல்லாம்
 எங்களுக்கு சொன்னபடி உந்த லுக்கு
 இதமாக நானுரைத்தேன் கருப்பாசயத்தின் கேள்மை
 மங்கையின் கருப்பையின் கிணெத்துமச் சவ்வு
 மகத்தான 7த்தத்தால் குலித்துப் போமே. (1222)

போய்பா அநின்பெயில் சதைபா லொத்த
பதார்த்தந்தான் பாந்திருக்கும் பாரு
நாமடா கருவப்பா கருக்குடிக்குத் தானும்
நன்மையுடன் வரும்பொது சொல்லக் கேளு
ஓமடா சிறுசவ்வின் பைக் குள்ளே
உத்தமனை கட்டுப்பட் டிருக்குங் தானே

....

....

(1223)

கட்டியிருக்கும் பைக்குள்ளே ஐலந்தா னுண்டு
கனமான சலத்தில்தான் கருத்தான் பாரு
மட்டமாய் மிதந்துகொண் டிருக்குங் சொன்னேன்
மகத்தான வெளிச்சங் வுட்சவ்வுக் குள்ளே
திட்டமா யிருக்கின்ற சலத்துக் கப்பா
திரமான உதயசல மென்று பேராம்
திட்டமுள்ள ஒருசவ்வு கோழிமுட்டைச் சவ்வைப்போலும்
மற்றொன்று கிறுப்பமா யிருக்கும் பாரே. (1224)

நஞ்சு.

பாரடா கோழிமுட்டைக் குள்ளே தோன்றும்
பாங்கான சவ்வென்ன கருப்பை யோடு
கூடா அணைந்திருக்குங் தானம் தன்னின்
கொப்பவனே அச்சவ்வில் கஞ்சுண்டாகும்
சீராகப் பஞ்சுபோல் மிருது வான
சிறப்பான ரத்தநாம்பு தன்னால் தோன்றி
காரான கருப்பாசயத்துக் குள்ளே யப்பா
கருப்பாக ஒட்டிக்கொண் டிருக்குங் கானே. (1225)

காண்டா நஞ்சப்பா கருவுக்கே தான்
கருவான புப்புசத்துக்குச் சமான மாகும்
பூண்டா நஞ்சில்த்தான் தோணு கின்ற
பொல்லாத நரம்புகளின் குஞ்ச மப்பா
வாண்டா கருப்பையின் நரம்புக் குள்ளே
வளமாக மத்திபமாய்ச் சென்று கொண்டு
நாண்டா ரத்தத்தை கிரகிக்கும் பாரு
நலமாக இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே (1226)

கேளடா நஞ்சோட்டி யிருக்குந் தானம்

கேணிதழுடன் மாறுபட் டிருக்குஞ் சொன்னேன்
நாளடா அந்நஞ்சு இடப்பக்கந் தனிச்

நலமாக ஒட்டிக்கொண் டிருக்கும் பாரு

தேளடா நஞ்சுக்கு அநேக மான

தெளிவான வியாதிகள்தான் சம்ப விக்கும்

பாளடா அதுவாலே பிண்ட மப்பா

பண்புடனே பின்னமாய்ப் போகும் பாரே. (1227)

நாபிக் கொடி.

பாரடா நாபிக்கொடி வீவரங் கேளு

பக்குவமா யிக்கொடி சிசுவுக்கும் நஞ்சுக்கு மப்பா
கூறடா சம்மந்தப்பட்ட டிருக்குஞ் சொன்னேன்

கொப்பனவே இதுநஞ்சு மத்தியத் தில்

சீரடா ஒட்டிக்கொண் டிருக்கும் பாரு

சிறப்பாக ஒருவேளை ஓரந் தன்னில்

நேராக ஒட்டிக்கொண் டிருப்பதுவு முண்டு

நலையான அதன்னிளம் சொல்லக் கேளே. (1228)

கேளடா கொடியப்பா பதினெட்டங்குலமே யுண்டு

கடிதாகச் சிலதுக்கு பனிரண்டங்குலமே யாகும்

நாளடா சிலதுக்கு நாற்பதங்குலமே யுண்டு

நலமாக ஐம்பதுஅங்குலம் மேலே போகா

வாளடா கொடியினுடஅளவு இதுவே யாகும்

வண்மையுள்ள சிசுஜனித்து ஒருநாழிகை சென்றால்

தேளடா அதிலிருக்கும் நாடி ஒட்டம்

தெளிவாக நின்றுவிடுந் திண்ணக் தானே. (1229)

தானுன தொப்புள்கொடி துண்டித்த பின்பு

தானுலர்த்து ஆறும்பாள் தன்னி லப்பா

தானக விழுந்துவிடும் சிசுவுக்கே சொன்னேன்

தனியான அக்கொடிதான் உட்புறத்தில் நிற்கும்

தேனான பைக்குள் ளிருந்து கொண்டு

தெளிவான குழந்தையுட சிரசுக்கு மேலே

பானாகத் தொங்கிக்கொண் டிருக்குஞ் சொன்னேன்

மகிழ்ச்சியுடன் சிலவேளை சொல்லக் கேளே. (1230)

சொல்லுகிறேன் சிவனோடு தொடர்பு ஸம்பா
 சிவனுட சபுதனத்தால் சந்திப்பென்பதற்கும் பாரு
 கொல்லுகத்தில் சிவப்பயை தெனிக்க மாகிற்
 மெய்கையர்கள் கெதநிற்கும் சொன்ன ஸம்பா
 மல்லுநின்ற தொடயிற்றால் மூலம் மூண்டு
 மகத்தான தொடயினால் சிவசகாயி ஸம்பா
 வல்லிஸம்பா வகையது மூண்டு சொன்னேன்
 வகையாக விதந்தக் காணத்தான் கேளே. (1231)

கேளடா திண்டாந்நட தொடயான நாவூர்
 தொடயான பனிக்ருடதீர் மிகுத்த ஸாலும்
 காளடா இக்கவித மாகுந் சொன்னேன்
 வளமான உதயசன விவரங் கேளு
 வாளடா தட்டமுத்திற் திவந்து கிடை
 வளமான சங்கிலியை பனிதீர் தொன்றும்
 தோளடா அதில்சமர மூலம் மூண்டு
 தெவிவாக இன்னமொன்று சொன்னேன் பாடே. (1232)

பாடடா மகனையகித நன்றித மாகும்
 பாங்காக இதுக்கின்ற காளி ஸம்பா
 கூரடா சடமாயுந் தான் அதிகமாக
 தொடயானனை இதுக்கதென்று சொன்னேன் பாரு
 சீரான பனிதீரின் அள ஸம்பா
 சிறப்பாக வித்தியாதர் தொன்றுந் சொன்னேன்
 தோளடா இதுகுட குணத்தான் சொன்னேன்
 சிச்சமாமாயப் பனிதீரின் விவரங் கேளு. (1233)

கேளடா கரு வளர்த்தி ஆர்ப்பத்தில்
 கெழயான சிக் வினாட மோஷணக்கு
 காளடா ஆதா மாகத் தொன்றும்
 கல்வையுள்ள உஷணத்தை சாரசமே செய்யும்
 காளடா சிவநிற்க அடி தாக்காமல்
 கண்ணமாயப் பதித்துக்கொள் முருக்கும் பாரு
 தோளடா இதுமுக்கிய மாகச் செய்யும்
 தெவிவன குணத்தைதான் திவரங் கேளே. (1234)

இன்னுங்கேள் பிரான காலம் தன்னில்
 இதுமான சங்வுகளை முன்னுக்கே தள்ளி
 பன்னியே பாயைப்போல் ஏற்பாட்டுக் கொண்டு
 பண்பான கர்ப்பா சயத்தின் வாயை
 உன்னியே விலாசப் படுத்தும் பாரு
 உள்ளதொரு பனிக்குடத்தின் தன்மை யப்பா
 வன்மையுள்ள கடவுளுட செயலி னுலே
 வளமான பிரசவந்தா னுதும் பாரே. (1235)

கருப்பச் சின்னங்கள்.

ஆகின்ற கர்ப்பத்தின் சின்னங் கேளு
 அரகான ஸ்திரிகளுக்குக் கருத்தான் தோன்றில்
 ஆகின்ற குறிகள்தான் அநேக முண்டு
 அதற்குள்ள சிலகுறியை அறையக் கேளு
 நாகின்ற மங்கைக்கு உடல் தூலிக்கும்
 தவியான நாடியடா பெருத்துத் தோன்றும்
 நாகின்ற நடைகள்தான் தீவிரமாய்ப் போகும்
 நன்மையுள்ள ரத்தத்தா னதிகமாகுத் தானே. (1236)

நானுன குணமுடனே நடவடிக்கை பாரு
 தவியாகத் தின்பண்டம் பிரமை கொள்ளும்
 மானுன முத்திரத்தான் விகல்ப மாகும்
 மகத்தான சரிந்தான் மோவியாகும்
 மோனமா யிக்குணங்கள் கண்ட தானுல்
 முக்கியமாய் கருத்தரித்த தென்று சொல்லாய்
 தேனான இன்னும் வெகுகுறியைக் கேளு
 தெவிவாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு (1237)

பாராடா மங்கையர்க்கு முடிக்கு சிற்கும்
 பண்பான காலையில்தான் வாந்தி யுண்டாம்
 சோகா னாயில்தான் உமிழ்நீ குண்டாம்
 சிறப்பான முலைகள்தான் விம்மிக்கொஞ்ச மப்பா
 நேராக வேதனைதான் செய்யுஞ் சொன்னேன்
 முக்கியமாய் முலைக்காப்புக் கடியில் தோன்றும்
 கூடுவா விருந்தி வடிவு அதிகமாக
 கொப்பனவே கருத்திமே போகும் பாரே. (1238)

போகின்ற சிலவார்தான் சென்ற பின்பு

பொங்கமுடன் மூலையித்தான் பால் உண்டாகும்

ஆகின்ற வயிறுதான் கொஞ்சம் கொஞ்சம்

அப்பனே பெருத்துத்தான் வருகும் பாரு

பாகமுள்ள கையாலே வயிற்றைத் தானும்

பண்பாக அழுத்திப் பாரு பாரு

வேகமுள்ள கருப்பைதான் கள்ளுப் போலே

விசினாகக் காணுமடா கண்டு கொள்ளே. (1239)

கொள்ளவே பிண்டத்தின் சன்வு தாலும்

குறிப்பாகத் தாய்க்குத் தெரிவுந் சொன்னேன்

தள்ளவே யோவிக்குள் விரலை விட்டு

தட்டித்தட்டி நிறார்த்தாக்கால் கருவே காணும்

அள்ளவே கர்ப்பஸ்தி வயிற்றின் மேலே

அழகான குழாயைநி வைத்துக் கொண்டு

மெள்ளவே உற்றுநீ கேட்டா யானால்

மெலிவான கருவின் நடைதான் பாரே. (1240)

நடையான இருதயத்தின் நடையே தோன்றும்

நஞ்சினுட ரத்தோட்டச் சத்தங் கேட்கும்

கடையான ஆறுமாத பிண்டம் அப்பா

கண்டுவெளி வந்துவிட்டால் அழிகர்ப்ப மென்பார்கள்

படையான பூரண காலத்துக்கு முன்னால்

பண்பான பிரசவந்தான் ஆனால் கேளு

அடையான அகால பிரசவ மென்பார்

அப்பனே அதற்குத்தான் காரணங் கேளே. (1241)

கேளடா ஒருதடவை கர்ப்பர்சின்னங்கள் கண்டால்

கெணிதமுடன் மறுபடியங் காணும் பாரு

நாளடா திரேகத்தின் அசௌக்கியத் தினாலும்

நலமான கர்ப்பவியாதி துர்ப்பலத்தி னாலும்

வாளடா மேகத்தின் வியாதி யாலும்

வளமான பயமுடனே கோபத் தாலும்

தேளடா சந்தோஷ விசனத் தாலும்

தெளிவான வயிற்றின்மே லடிப்பதாலும் பாரே. (1242)

பாடா இரும்புடன் மிகுபெதி யாவதாலும்
 பண்பான சுரமுடனே சித பெதி
 சோடா தெய்வத்தின் குற்றத் தாலும்
 சிறப்பான பெரியோர்கள் சாபத் தாலும்
 நாடா முன்செய்த கருமத் தாலும்
 மலமான பெரியோரை நித்திப் பதாலும்
 வாடா வந்தகர்ப்பம் அழியும் பாரு
 வன்மையுடன் இன்னவெது விந்தா னுண்டே. (1243)

உண்டான கருவப்பா வெளித்தோன்றுங் காலை
 உத்தமனே மாதருக்குக் காணும் கோய்கள்
 நண்டான முதலில்தான் அசவுக்கியங் காணும்
 மலமான முதுகில்தான் வேதனையே காணும்
 பண்டாக பிரசவ வேதனைக்கே புள்ள
 பக்தவமுள்ள குணங்களெல்லாம் காணுந் சொன்னேன்
 கண்டாக்கால் பிரமிக்கும் பாடியே புள்ள
 கந்தான் எத்தத்தான் உண்டாய் காணே. (1244)

காண்டா நோய்ப்பா முதுகில் தோன்றி
 கனடான இடுப்பைத்தான் சுற்றிக் கொண்டு
 பூண்டா வயிற்றுக்கு வந்த பின்பு
 புதலான துடைக்குத்தான் போகுந் சொன்னேன்
 நாடா வேதனையான் வின்று நின்று
 நன்மையாய்க் காணுவது முண்டு சொன்னேன்
 வாடா அந்நோய்தா வதிக் கிக்க
 வளமான ஏற்பாடு செய்யும் பாடே. (1245)

செய்கின்ற வேளைதன்வில் வந்தி காணும்
 செயலான நாடிதான் தீவிரமாய்ப் போகும்
 பையனே சரிமெங்கும் உஷ்ண மாகும்
 பலமாக முக்கல்கண்டு பிண்டம் தோன்றும்
 பையனே கருவரிவு வந்த பேர்க்கு
 நன்மையுள்ள உபத்திரவம் இல்லாமல் தான்
 தொப்பியே பிண்டந்தான் வெளியே தோன்றும்
 தொகையர்க் கு திகைத்தான் செளக்கிய மரமே. (1246)

பிரசவ விதிகள்.

ஆமடா கருப்பைப் பிறுந்து வாயும்
அப்பனே சிகழுத ஸெல்லா முள்ள
நாமடா கருவிகள் வெளியே கொன்றவுக்கு
நன்மையுள்ள பிரசவ மென்று போம்
ஓமடா பிரசவத்தின் கருப்பை யப்பா
உள்ளபடி கருங்கியே கிசனைத் தானும்
நாமடா வெளிப்படுத்தி வைக்கும் பாரா
நன்மையுள்ள கருப்பைக்கும்கும் பொது கேளே (1247)

கேளடா வேதனைதான் பிறக்குந் தொன்னேன்
கெடாதா அதற்குத்தான் பேரைக் கேளு
நாவடா பிரசவவாயுவு பிரசுதவாய்வு என்றும்
நலமான இடுப்புபுலி பிரசவவேதனைதா எனன்றும்
வாளடா உலகத்தில் உள்ளோர் சொல்வார்
வளமாக அநிச்சாதி காலே யுண்டே
தேளடா அதின்வீரன் சொல்லக் கேளு
தெளிவாக ஒவ்வொன்றும் சொல்லேன் பாரே. (1248)

சொல்லுகிறேன் கிரம்பிரசவம் கஷ்டம்பிரசவம் என்றும்
செகுசான கிரமநீதப் பிரசவ மென்றும்
மல்லுகின்ற விபிதப் பிரசவ மென்றும்
மகத்தான பிரசவம் காலே யுண்டு
தொல்லுலகில் கிரம்பு பிரசவங் கேளு
தோகையர்க்கு சரிமாதம் சென்ற பின்பு
அல்லலின்றி சிரசுதா னுதய மாகி
அப்பனே இடுப்புமே யெடுத்துக் கேளே. (1249)

கோவெடுத்து அறுபது நாட்க்குள்ளே
கோயான தாய்க்கும் பிள்ளைக் கும்
வாவெடுத்து வருத்தமன்றி சிகுதா வப்பா
வளமாக உயிரோடு பிறப்ப தற்கு
நாவருந்த கிரம்பிரசவ மென்று போம்
நன்மையுள்ள கஷ்டப் பிரசவத்தை நீகேளு
பாவெடுத்த அறுபது நாட்கைக்கு மேலே
பண்பாகப் படுகின்ற வேதனைக்குத் தானே. (1250)

நானென செவிநெய் துணிதல் னுன்மே
 துணிச்சித்திக் கொண்டுநெய் வெளித்தோன் னுமல்
 னுனென கருவிகொண்டு செவ்வ நற்கு
 உயர்ந்த கண்டப்பிரசவ மென்று சொல்வார்கள்
 தேனென கிமந்திக் பிரசவம் கேளு
 தெவிவான சிசுப்பா உதய மின்றி
 மானுன் பிநுஷ்டம் கைகாக்கள லப்பா
 மகிபனெ னான்பதற்கு நொந்திப்பிரசவமென்று பேரே. (1251)

பொன்ன விபரிதப் பிரசவம் கேளு
 பிவிவான பிரசவ காலம் தன்னில்
 கூருன் பெரும்பாடு காணும் பாடு
 கொப்பனவே வலிகண்டு இட்டடைப் பிள்ளை
 நோகப் பிறப்பதற்கு விபரிதப் பிரசவ மென்று
 சிச்சயாபாச்சி சொல்லுகிறேன் தினைவாய்க் கேளு
 சீரான உதயசலம் விவாம் தன்னை
 சிறப்பாகச் சொல்லுகிறேன் திண்ணம் நானே. (1252)

நானுன் பிரசவத்தில் முதலே நோன்றும்
 தவிச்சிகளின் உரப்புத்த உதய மென்றும்
 பொன்ன பிரசவத்தின் காலப்ப வாயை
 முக்கியமாய்ப் பாழ்த்து போல அய்யா
 தேனாக விவிவாகச் சொல் கின்ற
 தெவிவான சனப்பைத் பசுந்தட்டை யென்பார்
 னுனென பிரசவகால சமயங் கேளு
 உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் உறுதி பாரே. (1253)

உறுதியுள்ள பிரசவகால சமயம் மப்பா
 உள்ளபடி முன்னுலகிதச் சொல்லென் கேளு
 பநதியாய் பிரசவமேய் நான் ஆரம்பித்து
 பக்குவமாய் கருப்பையின் லாப்தா னப்பா
 அறுதியாய்ப் பூணமாய் திறக்கு மட்டும்
 அப்பனே முதல்பாடம் என்று போய்
 துறுதியுடன் விவப்பாகத் தோன்று மட்டும்
 தெவிவான திண்டாய்த் தென்று சொல்லே. (1254)

சொல்லுபா கஞ்சப்பா கருப்பைப்பா விட்டு
 சொகசாதம் பிசித்துவெளித் தொன்று மட்டும்
 அன்னச்செய்யம் அழன்றுப்பாத் தென்று தோயம்
 அப்பனை பிச்சவதோய் எப்ப தற்கு
 தொல்லுனகில் கருப்பை கருத்தத் திக்கு
 கோணகமர்க்கு பிரசனதோய் என்று போயம்
 எல்லையோய் கருப்பையின் இருந்து வாழும்
 வந்திசை தலைவனைத்து வெளிக் கத்த தானே. (1255)

வெளிக் கத்தான் தள்ளுகிற தென்க் கம்பால்
 விதவான கருப்பைக்கு உண்டு பாநு
 களிகின்ற பிரசன தோய் அற்பமாதிக்
 கருப்பை சிவனப்பா வெளியே தொன்று
 களிக்கவே தமகத்தான் செல்லும் பாநு
 கருப்பை பிரசனதோய் அதிகம்களில்
 பாளிக்கவே அருகல ஏண்டு பாநு
 பாங்கான பெண்களுக்கு வருத்த மாமே. (1256)

ஆயா பிரதக வாயுவி வப்பா
 அப்பனை ஒதுசியந்தா துண்டு பாநு
 நாமமா ஆம்பக் தன்னில் வெளி
 கருமாசு அற்பமா பிடுக்கு மாதிக்
 மூட்டா வாவாத்தா அதிக மாதம்
 உத்தமனே கொஞ்சமாய் தோய் தன்னில்
 நாமமா அதிகமா விடுத்த தென்றும்
 கருமாசு சீக்கிரத்தில் தணிந்து போமே. (1257)

தணிந்துவிட்டு அடிக்கடிதான் வாதம் பாநு
 தக்கதொரு பிரசனத்தான் சரிப மானால்
 அணிந்திட்ட தோதனை மாதிக் மாதும்
 அப்பனை அப்போது பிரதக வாயுவி
 பிணித்திட்ட கருப்பையின் கருத்தி வப்பா
 பண்பாக எழும்பியே வெவ்வுகமாத் தானும்
 துணிந்துமே வியாபிக்கும் பாநு பாநு
 வென்றுநேர் இன்னவென்று சொல்லக் கெனே. (1258)

கௌடா போய்கண் டருந்தும் வேலை

கெணிதமுள்ள கருப்பையைத் தொட்டுப் பார்த்தால்
புளடா அழுத்தமாய் உருண்டை யாக

உலமாக முன்னுத்த வந்திருக்கும் பாரு
புளடா போய்க்ன்ற பிறகு பார்த்தால்

புளடாக அப்பைதான் மருது வாகும்
தௌடா முதல்பாதத் தன்னி லப்பா

தேவிவான கருப்பையின் வேலை தானே. (1259)

தானான இரண்டாம் பாதத் தன்னில்

தக்கதொரு வயிற்றினுட சதைக ளோடு
ஊனான கால்தாங்கி தானாக் சேர்ந்து

உள்ளபடி சகாயமே செய்யும் பாரு
தெலாக அதுவேதான் முக்க லுக்குத்

தேவிவான காரணத்திற் கிடமே யாகும்
மானான பிரசவத்தின் முடிவி லப்பா

மகிபனே யோவிச்சதை கருங்கிப் போமே. (1260)

கருங்கியின் நஞ்சைத்தான் வெளியே போக்கும்

சுகமான பிரசுதவாய்வு மன துக்கு
அழிக்கமின்றி இருந்ததாலும் மனோசஞ்சலங் களாலே

இருமாக முன்றோகம் பிறக்கும் பாரு
நெருங்கியே கொப்பம்பயம் ஆச்சரியங் கள்

நிசமாகக் கண்டிட்டால் வேதனைதான் பாரு
பாந்துமே வலிகள்தான் ஒன்று போகும்

பாங்காக இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (1261)

பகருகிறே விடைக்குழியில் சிகவினுட நலேதா னப்பா

பண்பாக பாலுவிதமா யமைந்திருக்கும் பாரு
இகமதிலே பிரதமைதிதி சொல்லக் கெளு

இதமாக சிகவினுட பீடரிஉச்சி துவாரம்
தகைமையுள்ள உச்சிமுன்று துவார மெல்லாம்

....

சேகமதிலே வலிபக்கம் வஸ்திக வ்தாவம்

திரமான எழும்பினுட ஓங்க் கேளே. (1262)

ஓரமா மூலம் வட்டமாகத் தானே

ஒடுங்கி யமைந்திருக்கும் வண்மை சொன்னென்
பாடுமுள்ள கருப்பைக்குள் விளைத் தானே

பண்பாகச் செலுத்திநீ பார்த்திட் டாக்நால்
காரமுள்ள சிசுவிலுட வலதுபுறத்தில் கையின்

கனமான எலும்பினது பீதுக்கத்தின் மொல்
தாருபொல் உறுத்துமடா சொன்னென் பாரு

தொலையாத இரண்டாத்திநி சொல்லக் கெள. (1263)

தேளடா சிசுவிலுட பிடரி யப்பா

தெத்தாக தாயிலுட வலத்துடைப் பக்கமாக
நாளடா முகம் இடப் பக்கமாயும்

கண்மையுள்ள திரிகஸ்தான எலும்பொர மாயும்
வாளடா இருக்குமடா சொன்னென் பாரு

வளமான திரிகஸ்திநி சொல்லக் கெள

தேளடா சிசுவின் முகம் தாயிலுட துடைப் பக்கமாயும்

தெளிவான பிடரியது சொன்னென் பாடு. (1264)

சொல்லுனென் பிடரி வலதுநுப்பை கேக்கி

சொஞ்சாக மூலவாட்டமாய் அமைந்திருக்கும் பாரு
மல்லுகின்ற உச்சிமுன் துவா மப்பா

மகத்தான இடது துடைப் பக்கமாக

தொல்லுலகில் இருக்குமென்று சொன்னென் பப்பா

தோகையின் சதுர்ஸ்திநி சொல்லக் கெள

அல்லச்செய்யும் சிசுவின் முகம் தாயின்வலது துடைப் பக்கமாக

அமைந்திருக்கு மென்றுந் அறிந்து கொள்ளே. (1265)

அறிந்துபார் சிரசுப்பா நுடைக் குழியின்

அப்பனே வரம்புக்குமெல் முதல்திதியிலிருக்கும் போது
தெரிந்துகல்ல உச்சி துவாரம் இரண்டும்

தெளிவாகச் சமமாக இருக்கும் பாரு

அறிந்தபின்பு அதே திதியில் தானே

அப்பனே குழிக்குள்ளே இறங்கும் பாரு

சரித்ததொரு பிடரிமுதல் கொஞ்சம் தாழ்த்து

சரியான முகம்பிறகு தாழும் பாடு. (1266)

யாப்பா இடைக்குரியில் சிசு வப்பா
 பண்பாக இறங்கின் பின்பிட்டு நானும்
 யாப்பா வலப்பக்கக் கொஞ்ச மப்பா
 நலமாகத் திரும்பியே மர்ம ஸ்தானம்
 வாய்ப்பா எலும்பிலுட வளைவுக்குத் தானும்
 வண்மையம் அடிநிலைபின்மேல் ஊன்றிக் கொள்ளும்
 சீர்ப்பா முகந்தானும் தீங்க ஸ்தான
 திரமான எலும்பிலுட வளைவைத்தள்ளும் பாரே. (1267)

யாப்பா அப்போது முகத்தை யப்பா
 பண்பாக விதித்துமே கொள்ளும் பாரு
 சீடா வெளிநோக்கி வந்து தாயின்
 சிறப்பான வலது துடைப் பக்கமாக
 தோடா திரும்பினிடும் பிறகு கேளு
 சிச்சயமாய்க் காலுடலும் தோளுந் தோன்றும்
 கூறடா இத்தவித மென்று சொல்லி
 குறிப்புமுற்றும் சொன்னேன் கூர்ந்து பாரே. (1268)

கிரமப் பிரசவம்.

கூர்ந்துபார் கிரமப்பிரசவம் தன்னை யப்பா
 குழிப்பான சிசுகதான் உதய மாகி
 தீர்த்ததொரு அறுவது நாழிகைக் குள்ளே
 திரமான நாம்க்கும் சிசுவுக்கே தான்
 ஊர்ந்த உபத்தாவம் இல்லாமல் தான்
 உள்ளபிரசவம் முடிந்துநட்கம் வெளியே தோன்றில்
 பார்தனிலே அதுதானே கிரமப்பிரசவ மென்று
 பாடினார் சாந்தி ராத்தில் பாடினாரே. (1569)

பாடினார் முதற்பேறு பின்னை யப்பா
 பண்பாக எப்போதும் கஷ்டத் தோன்றும்
 கூடினார் பிரசவ கால சம்பந்தில்
 கொப்பனவே சிலகுறிகள் காணும் பாரு
 நாடினார் அக்குறியை பூர்வக்குறிக னென்று
 கலமான பெரியோர்கள் சொல்வார் பாரு
 வாடியே கருப்பைதான் கீழ்க்கே தோன்றி
 வயிற்சற்றே வாடினார் வளமை தானே. (1270)

தானை நீக்கடுத் துக்கடியே தோன்றும்
 தெளிவயிறு கடுப்புடனே முக்கல் காணும்
 தேனான பேதியுந்தான் காணுஞ் சொன்னேன்
 தெளிவயிறுந் பிசைவது போல் தோன்றும்
 ஊனான வெதனைதான் இருந்து மடா
 உள்ளபடி யோவிறைவி தெடுத்து மப்பா
 மானை நிலேத்துமகீர் வாயுந் சொன்னேன்
 மைந்தனை அதிலிருக்கும் குறியைப் பாரே. (1271)

பாபடா இக்குறிகள் கண்ட தானால்
 பக்குவமாய் பிரசவகால மாச்சு தென்று
 கூறாக நிச்சயித்துக் கொள்வாய் நிதான்
 குறிப்பான பிரசவமோய் காணு முன்பு
 நேரான அறுபது நாடிகைக்கு முன்னால்
 நிச்சயமாய் லட்சணங்கள் நிறுக்குங் காணு
 சீராக சிலருக்கு ஒன்று மின்றி
 சிவமான வேதனைதான் ஜனிப்ப துண்டே. (1272)

பிரசவ லக்ஷணம்.

உண்டான லட்சணந்தான் சொல்லக் கேளு
 உத்தமனை கருப்பைபதான் கருக்கத் துக்கு
 நண்டான ஆரம்பஞ் செய்யும் போதே
 நலமான பிரசவத்தின் துவக்க மாகும்
 பண்டான பிரசுத வேதனையி லப்பா
 பரிவான இரண்டுவித வேதனையே யுண்டு
 செண்டான மித்தியா வேதனைதான் என்றும்
 செயமான நிசவேதனை யென்று மாச்சே. (1273)

ஆச்சப்பா ஆயாசம் குளிர்ச்சி யோடு
 அப்பனை அரீணமும் மலர்ந்தம் தோன்றி
 காச்சப்பா இன்னும்வெகு காரணத் தால்
 கனமான மித்தியாவேதனை தான் தோன்றும்
 நீச்சப்பா அதுகிரமமாய்த் தோன்று தப்பா
 செயான செத்துமநீர் யோனி தன்வில்
 பாச்சப்பா தோன்றுது பாளை யர்க்கு
 பண்டான கர்ப்பாசயம் விவாது பாரே. (1274)

விரியாது பனிக் குடும் ஏற்படாது
 விதமான செப்பாசை விதத்தைக் கேளு
 மறியாத சேய்முதலில் முதுகில் காணும்
 மைத்தலை பிறகுஇடுப்பைச் சுற்றிக் கொண்டு
 தெரியாத வாயிற்றுக்கு வந்து பின்பு
 திரண்ட க கிறங்கிவிடுத் திறமை பாரு
 குறியாப்பா இப்படியே நின்று நின்று
 குறிப்பென்னங் காணாமல் குணமாய்த் தானே. (1275)

தானுன கருப்பையின் வாயைத் தானே
 நக்கபடி விசாலங்கள் செய்து கொண்டு
 ஊனுன பனிக்குடத்தைப் பிதுங்கச் செய்யும்
 உள்ளபடி சேயிருக்கும் போது நிதான்
 தெனுவ யோனிதனில் கிரலை விட்டு
 தெளிவாக உயாத்தி விருத்து வாழும்
 மானுன கருப்பையின் வாயை யப்பா
 மகிழ்ச்சியுடன் தொட்டுத் பார்த்தால் கேளே. (1276)

பார்த்தாக்கால் அதுமெதுவாய் விரியுஞ் சாடை
 பனிக்குடமும் இறங்குகிற விதமுந் தோன்றும்
 போர்த்ததொரு முதல்பாதத் தன்னி னப்பா
 பொங்கமுடன் பிரசவப்பெண் அங்கு மிங்கும்
 காத்துமே திரிந்துகொண் டிருப்பான் பாரு
 கனமான எக்கமுற்று பயந்து கொண்டு
 சித்துமே அழுதிடுவாள சிலபே ரப்பா
 சிறப்பாக சிலபேர்கள் சந்தோஷம் கொள்வாரே. (1277)

வாராகர் சிலருக்கு அத்தருணம் தன்னில்
 வந்தியது காணாமல் வளமை பாரு
 கூடுகக் கருப்பையைத் தொட்டுப் பார்த்தால்
 குறிப்பாகத் திடமாக இருக்கும் பாரு
 நேராக அதன்முகத்தான் பூரண மதாக
 நிச்சயமாய் விளித்தின்பு பனிக்குடந்தா னப்பா
 சீராக உடைந்துநீர் வெளியே தோன்றும்
 சிறப்பான ரத்தபாத பிரவணம் தன்னில் பாரே. (1278)

பாரதா முதல் பிசவ டோயில்

பக்குவமாய் இடுப்புவுலி அதிக முண்டாம்

கூறப்பா அப்போது பெண்க ளப்பா

கூப்பாடு போடுவார்கள் யாருங் கெட்க

சீரான இரண்டாம்பாதங் தன்னிலை தான்

சிறப்பான வேதனையும் முக்கல் காணும்

தோர அப்போது மாது அப்பா

நேயா யிடிந்துமே முக்கு வாளே.

(1279)

முக்குவான் தோயுந்தான் அடிக்கடியே காணும்

முன்னோய்தான் உடனே தான் தீப்பா

கக்கிஷமாய் இரண்டுவிதங் கண்டு கொண்டு

வைத்தியங்கள் விகிச்சை செய்வார் கேளே

பொக்கிஷத்தை விட்டுக்க வந்த பின்பு

பொதுவான மூன்றும்பாத வேதனையே போகும்

தக்கவாசிறுமெல் கையை வைத்துப் பார்த்தால்

தரையில் அதுகொஞ்சம் அநரும் பாரே.

(1280)

பாரதா கருப்பைதான் சிறுத்துத் தோன்றும்

பார் சற்றும் தோவிஸ்ஸம ஸப்பா

சீராக மறுபடியும் கருப்பை யப்பா

சிறப்பாக கருங்களை ஆடம் பித்து

தோரக பிரகுத வேதனை யுண்டாக்கும்

விச்சயமா யந்தோவின் நஞ்சு தோன்றும்

கூருகச் சிலவேளை குழந்தை யோடு

கொப்பனவே நஞ்சுதான் விழுவ துண்டே. (1281)

உண்டான நஞ்சப்பா ஒருநாழிக் குள்ளே

உத்தமனே விழுகின்ற வழக்கற் சொன்னேன்

பண்டாகச் சிலருக்கு இரண்டு நாழி

பாங்காகச் சிலருக்கு மூன்று நாழி

செண்டான நஞ்சுதான் விழுகும் பாநு

செகந்தனிலே விழுகாமல் போவ துண்டு

உண்டான நஞ்சுதான் விழுகா விட்டால்

ஊழியின் சிவந்தான் போகும் பாரே.

(1282)

பாங்கான மருத்துவத்தின் விவாக் தன்னை
 பக்குவமாய்த் தானடிய வேணு மென்றால்
 சீரான நூல்முற்றும் அநிய வேண்டும்
 சிறப்பான கூர்மையுள்ள புத்தி வேண்டும்
 நிச்சயமாய் குறிகள்முற்றும் அநிய வேண்டும்
 வாரான பெரியோர்கள் தன்னைக் காத்து
 வழக்க மெல்லாம் கண்டு கொண்டு
 வைத்தியம் செய்யுநீ செய்து பாரே. (1283)

வைத்தியமடா செய்வதற்கு நூலின் தன்மை
 வகையுடனே அறிந்தபின்பு சொல்லக் கேளு
 குய்க்தியாய் ஒன்றும்நீ செய்யாமல் தான்
 குருசொன்ன மார்க்கமாய் போவா யப்பா
 பைத்தியமாய் பலபேர்கள் பேச்சைக் கேட்டு
 பாங்கான தேகத்தைக் கெடுக்க லாகா
 செயித்தமென்று வெகுபேர்கள் செப்பு வார்கள்
 செயலற்ற பாவியுட பேச்சைத் தள்ளே. (1284)

தள்ளிவிடு பிரசவஸ்தி இடம் தனக்குத்தான்
 போனபின்பு நீசெய்யும் விதம் கேளு
 மெள்ளவே பேதையுட சமயத்தை முன்பு
 மெதுவாக விசாரித்துக் கொண்ட பின்பு
 அள்ளவே தோன்றியிருக்கும் உறுப்பு முற்றும்
 அழகான குழந்தையுட தன்மை முற்றும்
 தேள்ளவே விசாரித்துக் கொள்ளாய் முன்னால்
 தெளிவான நாடிடை பின்பு பாரே. (1285)

நாடிடை மலங்கிரமம் நாக்கு அப்பா
 நலமான தேகத்தின் தீதியைக் காட்டும்
 தேடியே அங்குவியால் பரிட்சை செய்து
 செயலான முன்குணத்தை அறிவாய் பின்னே
 வாடியே இருக்கின்ற பெண்ணை யப்பா
 வளமாக இடப்பாக்கம் படுக்க வைத்து
 கூடியே முழங்காலை முடக்கிக் கொண்டு
 கொப்பனவே வாயிறோடே அணையச் செய்யே (1286)

செய்தபின்பு நோய்காணும் போது அப்பா
 செயலான வலதுகைமுன் விரலுக்கு நீதான்
 நோய்யவே விளக்கெண்ணெய் இட்டுக் கொண்டு
 தோகையுட யோலிக்குள் செலுத்திப் பார்த்தால்
 பையவே கருப்பையின் முகமே தோன்றும்
 பாங்கான வேதனையில் விரிந்துபிடுவே யாகும்
 நையவரும் நோயால் கருப்பைக் கப்பா
 நன்மையுடன் அசைவொன்றும் இறக்கா தென்றே. (1287)

அன்றான பவிக்குடந்தான் உடையாம லப்பா
 அழகாகத் தாவிருக்கும் வேளை தன்னில்
 கன்றான கைப்பழக்க மில்லா தோர்கள்
 கனமான உதயத்தைக் கண்டு கொள்ள
 பன்றாகத் தெரியாது அப்பா கேளு
 பரிவாக உடைந்திருந்தால் உதயந் தன்னில்
 நன்றாக உறுப்புகள்தான் விரலுக் கப்பா
 நன்மையுடன் அகப்படுமே நாடி னொர்க்கே. (1288)

நாடியே உறுப்பைத்தான் தெரிந்து கொண்டு
 நலமான யோலியுட பிமா னத்தை
 நேடியே திரிகஸ்தான எலும்பி லப்பா
 திரமான பிதுக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டு
 கூடியே அவ்வெலும்பு உள்ளுக்கு மெந்த
 குணமாகப் பிதுங்கியிருந்தால் இடைக்குழியின் நேர்மை
 வாடியே சிறுத்திருக்கும் அப்போ தப்பா
 வளமான சிசுவின்தலை இறங்கா தன்றே. (1289)

இறங்காத வேளைதன்னில் விட் டப்பா
 இதுமான மந்திரங்கள் ஜெபம் செய்தாலும்
 திரங்காது பின்னேதான் கொஞ்சங் கூட
 துய்ய மந்திரமொன்றுமே பலித் திடாது
 சிறக்கு விரியோகந் செய்யா விட்டால்
 சிவனிரண்டும் போய்விடுமே திடமாய்ச் சொன்னேன்
 பரம் தனக்கு நேசமாய் உள்ளவர்கள்
 பரித்தாக்கால் எல்லாந்தான் பலித்த நாளை. (1290)

தானுன நோவுதான் முதல்பாதந் தன்னில்
 தாவிருக்கும் வேளைதவில் பசிதான் கண்டால்
 ஊனுன போசனந்தான் கொடுக்கச் செய்வாய்
 உள்ளபடி மலபந்த மிருக்கு மாகில்
 தேனுன பேதிக்குக் கொடுத்து பின்பு
 தெளிவான மலத்தைத்தான் போக்கச் செய்வாய்
 மானுன மூத்திரந்தான் கட்டி நிற்கில்
 மைந்தனே சிலாக்கால் எடுத்துப் போடே. (1291)

போடுவாய் முதல்பாதந் தன்னி லப்பா
 பொங்கவே முக்கத்தான் செய்ய லாகா
 கூடவே சிலபேர்கள் கர்ப்பப் பெண்ணை
 கொப்பனவே படுக்கச்செய்து வேடுருத்தி தன்னை
 சாடியே முக்கலுண் டாகச் செய்வார்
 சடுதியிலே அதுவாலே வேதனை யுண்டாமே. (1292)

உண்டான வருத்தத்தால் சிலவேளை யப்பா
 உத்தமனே கருப்பைதான் கிழிந்து போய்
 பண்டான அபாயந்தான் நேரிட்டுப் போகும்
 பாழான ஜனங்கள்தான் செய்வா ரப்பா
 முண்டான பிரசவ வளை செய்து
 முக்கியமாய் கர்ப்பிணிக்கு போட்டா யானால்
 திண்டான பிரசவமெல்லாம் சீக்கி ரத்தில்
 சிறப்பாகப் பிறக்குமடா சீர்மை தானே. (1293)

தானுன பவிக்குடந்தா னுடைந்த பின்பு
 தக்கபிள்ளை சிரசுஇறங்கு மிரண்டாம்பாதந் தன்னில்
 மோனுன கர்ப்பிணியை நிர்வாணி யாக
 முக்கியமாய் படுக்கவைத்து துப்பட்டி யாலே
 பேனுன போர்வையிட்டு வைப்பா யப்பா
 பரிவான தேசத்தின் வருக்கங் கேளு
 மாருகச் சிலதேசத் தன்னி லப்பா
 மைந்தனே உட்கார வைப்பார் தானே. (1294)

வைப்பார்கள் சிலதேசந் தன்னில் கேளு
 வளமாக முழங்கால்மேல் திற்க வைப்பார்
 வைப்பார்கள் சிலதேசந் தன்னில் பாரு
 வளமாக கர்ப்பினியை மல்லாக்க வைத்து
 கம்பியே முழங்காலை முடக்கி வைப்பார்தன்*
 கனமான சிலதேசந் தன்னில் கேளு
 அப்படியே கட்டிலின்மேல் இடப்பக்கம்
 அழகான பெண்ணைப் படுக்க வைப்பாரே. (1295)

படுக்கவைத்துப் பிடித்ததை கட்டி லோரம்
 பண்பாக நகர்த்தியே முழங்கால் தன்னை
 முடக்கியே வயிடுரு அணையச் செய்து
 முக்கியமாய்த் தலையணையைக் கால் களுக்கு
 இருக்கியே மத்தியில்தான் வைத்துப் போவார்
 இதமாக பிரசவகாலச் சமீபத்தில்
 கொடுத்திடும் போஜனந்தான் கொடுக்க லாகா
 கொடிதான வெந்தீர்கஞ்சி கொடுக்க லாமே. (1296)

ஆமேநான் கருப்பையில் முகந்தா னப்பா
 அப்பனே செவ்வையாய் விரிந்த பின்பு
 ஒமென்ற பவிக்குடந்தான் உடையாமல்த் தான்
 உத்தமனே பிரவந்தான் தாமதப்படுமே யானால்
 நாமென்ற விரலைவிட்டு குத்தி நீரை
 நன்மையுடன் மெதுவாக வெளிப்போக்கச் செய்வாய்
 தாமென்ற சிசுவின் தலையிறு தோன்றி
 தாயகத்தை முட்டித்தள்ளும் போது பாரே. (1297)

பாரடா அப்போது மருத்துவன் சொல்லக் கேளு
 பண்பாக தன்னிடத்து உள்ளக் கையை
 நோக அத்தானத்தின் மேலே வைத்து
 நீண்ட பெருவிரலையும் முன்விரலையும் மப்பா
 சீராக நிறைந்ததின் ஓரம் நீட்டி
 சீராக மெதுவாகத் தாங்கிக் கொள்வாய்
 கூடுக மெத்தவுந்தான் முத்த லாக
 குறிப்பாக இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (1298)

கேளடா யோவியுட துவாரம் விட்டு

கடிதான் சிரசுதான்வெளியே தொன்றுங் காலை
நாளடா வலதுகையா லேந்திக் கொண்டு

நன்மையுள்ள சிரசுதானும் திரும்பச் செய்வாய்
கேளடா இடதுகை தாங்கலைத் தான்

தெளிவாக விட்டுவிடக் கூடா தப்பா
பாளடா சிரசுவெளி கண்ட போது

பண்பான முகத்தைநீ சோதித்துப் பாரே. (1299)

சோதித்தால் சிலவேளை நாடிக்கொடி தானப்பா

சுகமாகச் சுத்திக்கொண் டிருப்ப துண்டு
ஆதியில் அப்படியே யிருக்கு மாகில்

அதைமெதுவாய் வெளியிழுத்து பிள்ளை தனை
மேதிவிக்குள் அவிழ்த்தெறிந்து தோளின் மேலே

மெதுவாகத் தள்ளிவிட வேணு மப்பா
நீதியாய்ச் சிரசுபிசுவ மான போது

நிச்சயமாய் வேறொருத்தி வயிற்றின் மேலே. (1300)

மேலேதான் கையைவைந்து குப்பையைத் தான்

மெதுவாகவிடாமல் அழுத்தியே பிடித்துக் கொண்டு
கீழேதான் கீழுக்கு மெதுவா யப்பா

கிரமமாகத் தள்ளியே போகச் செய்வாய்
மேலாக அப்படியே செய்து வந்தால்

மெதுவான நஞ்சப்பா பிரிந்து போகும்
சிலாகச் சிக்கிரத்தில் வெளிக்கே தோன்றி

சரீரத்தை நன்மைசெய்யுந் தன்மை தானே. (1301)

தானான சிரசுதான் வெளிவந்த பின்பு

தக்க கொஞ்சநேரம் நோய்க்கின் றிருந்து
மானாக மறுபடியும் ஆரம் பித்து

மாதுவுட சரீரத்தை வெளிப்படுத்தும் பாரு
ஊனான சிரசப்பா வெளிவந்த பின்பு

உள்ளமற்ற உறுப்புரை நேரப் பட்டு
தேனான பிள்ளையப்பா இறந்து போகும்

தெளிவான ஸ்திதியில் தானிருந்தால் கேளே. (1302)

இருந்தாக்கால் வயிற்றையாப்பா தேய்த்து விட்டு
இதமாக னேயைத்தான் உண்டாக்கா அப்பா
பிறத் தழுகும் பிறக்கா விட்டால்

பண்பாகக் கருப்பையை அழித்திக் கொண்டு
தெரிந்தாக நிலையைத்தான் பிடித்துக் கொண்டு

தெரியாமல் ஒருவிடே அக்குள் தன்னில்
திருத்தியே செலுத்தி மெதுவாக வப்பா

தாமான சரித்தை இழுப்பாய் நீயே. (1303)

இழுப்பாய்நீ சிசுவைத்தான் தீவிமா யப்பா

இன்பமாய் இழுத்துவிட்டால் கருப்பை தானும்
செழிப்பாகச் சீக்கிரத்தில் கருங்கா தப்பா

சீரான இரத்தந்தான் உடனே யப்பா
முழிப்பாக வெளிப்பட்டுத் தோன்றும் சொன்னேன்

முக்கியமாய் இந்தவதி அறிய வேணும்
பழிப்பார்கள் இந்தவதித் தெரியா விட்டால்

பண்டிதனாய் அவனைப் பகரொண் ணாதே. (1304)

பகருகின்ற பிறப்பின் கேர்மை தன்னை

பக்குவமாய்த் தானறியப் பண்டிதர் கள்
சேகமதிலில் வைத்தியங்கள் செய்வோ மென்று

செயலற்ற பேச்சுகள்தான் அனைத்தும் பேசி
முகிந்திடுக்கும் குருவதனை எடுத்துக் கொண்டு

முக்கியமாய் மருத்து ஊட்டிடாமல் தான்
தகைமையற்ற வைத்தியங்கள் செய்வா ரப்பா

தாரணியில் கண்ட பயல்கள் தானே. (1305)

பயல்களைத்தான் நம்பியே வெகுபேர்க ளப்பா

பங்கான தேகத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டார்
தயவாகப் பெரியோர்கள் சொன்ன நூலைத்

தான்விட்டு கைமுறையைப்ப் பற்றிச் சொல்வார்
முயலான கைமுறைதான் ஒருசொய்க் கப்பா

முக்கியமா யாகுமல்லன் மற்றொரு காகா
செயலான வைத்தியரின் தன்மை தன்னை

செம்மையா ஐந்திதப்பி மருத்தை முன்னே. (1306)

உண்டானதொரு குழந்தையப்பா வருத்த மின்றி
 உலகில்தான் பிறந்தபின்பு கைகால் தன்னை
 செண்டாக உதறிக்கொண் டமும் பாரு
 செம்மையா யழுதபின்பு சுவாச மப்பா
 தொண்டாக பூனாமாய் ஏற்பட்டுக் கொள்ளும்
 தொப்புளக்கொடி நாடிநடை நின்ற பின்பு
 துண்டித்து தாயையும் சிசுவையு மப்பா
 தொல்லுலகில் வேறுசெய்து விடுவாய் நீயே. (1307)

விடுகின்ற கிரமத்தை நமது பெண்கள்
 விசாரித் தறியாமல் தேகந் தன்னில்
 படுகின்ற சிசு பிறந்தஉடனே தானே
 பக்குவமாய் நாடிக்கொடி தன்னை யப்பா
 சடுதியிலே துண்டித்து விடுவார் பாரு
 சார்பாக அதனாலே சிசவுக்கே தான்
 முடிவான அபாயங்கள் தான் சம்பவித்து
 முகுத்தனார் லோகத்தை அடையந் தானே. (1308)

தானான சிசுவுதான் வெளிவந்த பின்பு
 தாயினுட வயிற்றைத் தான்பரி சோதித்து
 ஊனான மறு பிள்ளை யிருக்கும்
 உள்ளபடி தெரிந்துமே கொண்ட பின்பு
 தேனான வயிற்றையப்பா துணியால் சுற்றி
 தெளிவாக இழுத்துமே கட்டி வைப்பாய்
 மானான நஞ்சுவெளிக் கண்ட பின்பு
 மைந்தனே துணியைத்தான் போட்டு வையே. (1309)

வையப்பா தாயைத்தான் ஜாம மட்டும்
 வளமாக அசையாம விருக்கச் செய்வாய்
 பையப்பா பிரசவித்த உடனே கேளு
 பாங்கான கஸ்தூரி கொடுக்கச் செய்வாய்
 வையப்பா சாதாரணப் பிரசவத் தோர்க்கு
 நாட்டியே செய்கின்ற காரந் தன்னை
 செய்யப்பா பெண்ணுக்கு உடனே நீதான்
 செயலான குழந்தையுட விவரங் கேளே. (1310)

கேளடா சிதநான் பிறத்தூடனே நிதான்
 கெடிதழுட னதினவாயில் விலை விட்டு
 நாளடா கோழையைத்தான் நீக்கச் செய்வாய்
 நலமான சிசுவப்பா சுவாசச் தன்னை
 தாளப்பா தாராளமாகத் தானே தான்
 சுவாசம் விட்டிடவே தாமதமே யானால்
 வாளடா நாபிக்கொடி நாடநடை நின்றபின்பு
 வளமான கொடியதனைத் துண்டிப் பாயே. (1311)

துண்டிப்பாய் குழந்தையுட தொப்பு னுக்கு
 தொகுப்பான ஒருவெண்டு அங்குலமே விட்டு
 கண்டிப்பாய் சன்னக் கயிற்கூல் சுற்றி
 கனமாக இறுங்கியே முடிவா யப்பா
 பண்டிதனே பிறகுஅந்த முடிக்குத் தானும்
 பாங்காக ரெண்டுமுன்று அங்குலமே தள்ளி
 கண்டிப்பாய் வேறேஒரு கயிறுஇட்டு நீதான்
 செவ்வையாய் முடிபோட்டுப் பின்பு பாரே. (1312)

பாரடா அவ்விரண்டு முடிக னுக்கும்
 பாங்காக மத்தியில்தான் கத்திக் கோலால்
 சீராக துண்டித்து விடுவா யப்பா
 சிறப்பான கத்தியினால் துண்டிக்க லாகும்
 நேரான சிசுவின் மேலிருந்து வரமும்
 நெறியான பசைக்குத்தான் வெந்நீர் விட்டு
 சீராகக் கழுவியே தொப்புள்கொடியி லப்பா
 சிறப்பான ரத்தத்தான் தோன்றாமல் பாரே. (1313)

தோன்றாத வயிற்றைத்தான் துணியால் சுற்றி
 துப்பாவாய்த் துண்டித்த தொப்புள் நன்னில்
 ஆவ்ருத வாயினின்று ரத்தத் தோன்றி
 அப்பனே வெறுஒரு முடியே போடு
 சீவ்ருத ரத்தத்தை ஒழுகாமல் செய்வாய்
 சிறப்பான கொடியப்பா ஆறும் காளில்
 கன்றாமல் காய்ந்துபோய் விழுகும் பாரு
 கண்டிப்பாய் அந்தஇடம் சுருங்கிப் போமே. (1314)

போமடா சிசுரில காலந் தன்னில்

பொங்கமுடன் விகல்பங்கள் காணும் பாரு
நாமடா அதிகரத்தந் தோன்ற லாலும்

நஞ்சுப்பா சிக்கிரத்தில் பிடுவி தாலும்

ஓமடா போஷணையில் குறைவி னாலும்

உள்ளபடி சிசுவுக்கு மூர்ச்சை யோடு

தாமடா சுவாசந்தான் காணும் சொன்னேன்

தன்மையுள்ள குழந்தையிதில் பலஹின மாமே. (1315)

பலஹினம் அடைந்தாக்கால் சுவாச மப்பா

பளிச்சென்று விடாமல் அறாமல் காணும்

சலனமுள்ள கொடியில் நாடிநடை தோன்றாது

சதிரான இருதயநடை ஒடுங்கிப் போகும்

மலந்தங்கும் தொப்புள்க் கொடியைக் கட்டி

மாறியே துண்டித்து விட்டுக் கேளு

சலங்கொண்ட சிசுவைத்தான் காய்ந்த நீரில்

தன்மையுள்ள குளிர்ந்தசலந் தன்னில் தானே. (1316)

தானாக மாறிமாறி வைத்தா யானால்

தன்மையுள்ள சுகுணந்தா னுண்டாம் பாரு

யானாக அதிலுந்தான் தோன்று விட்டால்

மைந்தனே கம்பனியால் உடம்பு கால்கை

தேனாகத் தேய்த்துவிடு சுரணை யுண்டாம்

தெளிவான மூக்குதொண்டை தனிலே கேளு

ஊனான கோழியுட இறகை விட்டு

உள்ளபடி சுற்றினாக்கால் உயிருண்டாம் பாரு. (1317)

ஆமென்ற உயிர்தான் தோன்று விட்டால்

அப்பனே சிசுவப்பா கர்ப்பத்தில் தானே

தாமேதான் மரித்ததென் றெண்ணிக் கொள்வாய்

தப்பிதமாய் தேய்வத்தின் செயலி னாலே

ஓமேதான் போச்சுதென் றெண்ணிக் கொண்டு

உற்றதுணை பராபரத்தை நினைத்து மெல்ல

நாமேதான் செய்வ தொன்று மில்லை

நன்மையுள்ள இன்னமொரு குறியைக் கேளே. (1318)

குறியான பிரசவ காலந் தாமதித்து

கொப்பனவே சிசுவதுநான் செலித்த போது
தெறிக்கின்ற கொடியிறுந் நாடி யப்பா

தீவிரமாய் நடக்காமல் மாந்து போகும்
மரிக்கின்ற தேகந்தான் வாட்ட மாக

மற்றுமுள்ள சிரசுதான் பேதந் தோன்ற
விளக்கின்ற சுவாசத்தின் கொடியைத் தானும்

விளம்பமா யாகும்வரை கொடியைத் தானே. (1319)

கொடியைத்தான் சேதிக்க லாகா தப்பா

கொப்பனவே கொடியில் ரத்தவோட்டந் தானும்
கடிதாகச் சென்றிடவே சிசுவை வைத்து

கம்பளித் துணியிலே குடு தேய்த்து
முடிவான சுவாசத்தின் தடையை நீக்கி

முக்கியமாய்ச் சிசவுக்குப் பிராணன் தானும்
அடியோடே வந்தபின்பு கொடியைக் கட்டி

அப்பனே துண்டித்து விட்டி டாயே. (1320)

விட்டபிரசவ காலந் தான் தாமதித்து

விதமான சிரசப்பா நெருக்கிக் கொண்டு
குட்டசிசு செலித்தாக்கால் கொடியில் நாடி

குபிரென்று கழிணித்துப் போகும் பாரு
சட்டமுள்ள சரிந்தான் நிலம்போலே யாகும்

சதுரான முகஞ்சிவந்து தலைதா வப்பா
பொட்டியாய்க் குறிப்பாய் இருக்குஞ் சொன்னேன்

புனிதமாய் அதற்குவகை புகலக் கேளே. (1321)

கேளடா கொடியைத்தான் துண்டித்துக் கொஞ்சம்

கெடிதான ரத்தத்தை வெளிப்படவே செய்வாய்
நாளடா சிசுவப்பா சுவாசந் தன்னை

நலமாக விட்டிடவே ரத்தம்நிற்கும் போது
வாளடா கொடியைத்தான் கட்டி வைப்பாய்

வளமான சுவாசந்தான் பிறக்கா விட்டால்
கேளடா குளிர்ந்தஜலம் சிசுவின் மேலே

தெளித்துமே வெந்நீரில் துவைப்பாய் நீயே. (1322)

துவைத்துமே உண்ணந்தான் பிறக்கச் செய்து
 தோலான சீரத்தை கம்பளியால் தேய்த்து
 சுவைத்தசிசு தனக்கு இப்படியே செய்து
 சகுணந்தான் தோன்றாமல் போகு மாகில்
 கவைத்தசிசு இறந்ததென்று தெரிந்து கொள்ளு
 காணுத நெருக்கந்தா னதிகப் பட்டு
 சிவத்திவிட அருளாலே வந்த சிசுவின்
 சிரமீக்கங் காண்பதுவு முண்டு பாரே. (1323)

பாரடா அப்போது ரத்தத்தின்நீரே யேனும்
 பண்பான ரத்தமடா சருமத்துக் கடியில்
 சீராகச் சேர்ந்துமே அந்த லீக்கம்
 சிறப்பாகக் கண்டுமே கரைந்து போகும்
 நேரான தொப்புள்க்கொடி தன்னி லப்பா
 நிலையான ரத்தப்பெருக் குண்டாகு மாகில்
 பேராத கொடிவிளாத முன்னங் காணும்
 பிறகும் ரத்தம் காணுமென்று பேசினோமே. (1324)

பேசினோம் பின்னிட்டுக் கண்டா லப்பா
 பிரயாசைப் பட்டால்தான் ரத்தம் நிற்கும்
 கூசியே அதுவாலே சிசுதா னப்பா
 குபிரென்று இறந்துவிடும் குநியைச் சொன்னேன்
 தேசிகனே இரத்தமடா முவ்வாறுநாளுக் குள்ளே
 தெளிவாகக் காணுமடா தெளிந்து பாரு
 வாசிகமாய்ச் சிலசிசு தனக்கு அப்பா
 வளமாக இத்துனே செவ்வாப்புக் காணுந்தானே. (1325)

செவ்வாப்பு.

தானான செவ்வாப்புக் கண்ட தானால்
 தப்பாது சிசுவப்பா சொன்னேன் பாரு
 ஊனான கருப்பைதான் சுருங்காமல்த் தான்
 உள்ளபடி யிருந்தாக்கால் ரத்த மப்பா
 தேனான பெருக்குக்கு இடமே யாகும்
 தெளிவான தேகந்தான் கெட்டுப் போகும்
 மானான ஆயாசம் மிகவுண் டாகும்
 மக்களுக்கு அதுதீர பண்டிதர்தான் செய்யே (1326)

பண்டித்தான் செய்வதற்கு வகையைக் கேளாய்
 பாங்காக சாத்திரத்தின் விவாந் தன்னை
 அண்டியே பெரியோர்பால் அறிந்து கொண்டு
 அப்பனே அதன்வழியாய் நடந்த பின்பு
 கண்டதமாய் கருவெந்தப் பாகத் தாலே
 கணக்காக எடுத்ததென்று கண்டு கொள்வாய்
 முண்டுவரும் நோய்தனின் குணங்கள் தன்னை
 முக்கியமாய் முன்பு அறிவாய் நியை. (1327)

அறிந்தபின்பது உடலிற் செய்யுங் கூறை
 அப்பனே தெறிந்துகொண்டு தேகத் தன்னில்
 செறிந்ததொரு பாகத்தி லெந்தக் கூறிற்
 றெளிவாகக் கெட்டுப்போ யிருக்கு தென்று
 சரிந்தஉடல் தனக்குள்ளே அந்த நோய்க்குச்
 சரியான ஆதாரத் தெறிந்து கொள்வாய்
 விசிந்ததுடல் தனக்குள்ளே இருந்து வாமும்
 விதமான நோய்க்கு விவரங் கேளே. (1328)

கேளடா நோய்கள்தா னனெகவித முண்டு
 கெணிதமுடன் அத்தனையும் உளக்குத் தோன்ற
 னாளடா அதற்குவகை சொல்லக் கேளு
 நலமான சாத்திரந்தான் குருவே யாகும்
 வாளடா சாத்திரத்தால் நோயின் பேரை
 வளமாகத் தான்கண்டு மருந்து செய்வாய்
 தேளடா நோய்க்கும் மருந்துக்கு முள்ள
 தெளிவான தொந்தத்தை கண்டு கொள்ளே. (1329)

கண்டுகொண்டு கொடுக்கின்ற மருந்தோ வப்பா
 கனமான தேகத்திற் சென்ற பின்பு
 பண்டிதனே அதுசெய்யும் குணத்தை முன்பு
 பக்குவமாய் அறிந்தபின்பு மருந்து ஈவாய்
 முண்டினுளும் செய்யாதே கோபத் தாலே
 முக்கியமாய் மருந்தப்பா கெடுத்துப் போடும்
 தொண்டனைப்போல் சாந்தமாய் ஈய்ந்து வந்தால்
 தொலைந்துவிடும் சர்வநோய் எல்லாந் தானே (1330)

தானை குந்முடித்து மருந்து தன்னை
 தக்கபோய் தனக்கல்லோ கொடுக்க வேனும்
 ஊனாக அனேக போய்களுக்குக் கேளு
 உள்ள தழைவேர் சாக்நுபுண்டால் திரும்
 தேனாக லேகியங்கள் குணங்கள் பிட்டு தன்னால்
 தெளிவான ரசாயனங்கள் பிட்டு தன்னால்
 மாறாக அனேகபோய் தீரு மென்று
 மகிபினை சாத்தித்தில் வகுத்திட்டு டானே. (1331)

வகுத்திட்ட பிரசவந்தி தனக்கு அப்பா
 வளமான பிரசவந்தான் வகுத்த மின்றி
 தித்திட்ட கர்ப்பந்தான் தோன்று மாகில்
 நாரணியில் அவளுக்கு வகுத்த தொன்றும்
 சித்திட்ட கர்ப்பந்தான் வந்த மின்பு
 சதுராகப் பெண்ணைத்தான் நித்திரைசெய்யச் செய்வாய்
 குறித்திட்ட பிரசவப்பெண் நாளழன் றப்பா
 குணமாக எழுந்திரிச்சு குக்கொ னாதே. (1332)

குக்கிடுக்கால் கருப்பைதான் கிழக்கே தோன்றும்
 குணமான முவைத்து நானே சென்றால்
 பக்கிபொல் நடத்துமே உலாத்த லாகும்
 பிரசவந்தான் கடிவமாகில் நாடிஒடுங்கிப் போகும்
 பொக்கனவே ஆயாசங் களைப்புத் தோன்றும்
 பொல்லாத மேல்முச்சு உண்டாம் பாரு
 தக்கமுகம் ஏக்கங்கொண் டிருக்குஞ் சொன்னேன்
 தாணியில் அக்குணத்தை உடனே நீக்கே. (1333)

நிக்கிடவே மருந்துகள்தான் செய்த மின்பும்
 நீங்காமல் அப்படியே யிருக்கு மாகில்
 போக்கியமாய் அசாத்தியமாய்ப் போகுஞ் சொன்னேன்
 பொல்லாத அழிவித்து நித்திரை யுண்டாகி
 துக்கிதிற்கும் நாடிதான் தணிந்து போகும்
 தோகையரின் மேல்முச்சை சமனஞ் செய்யும்
 பாக்கியமுள்ள கஸ்தூரி சுபந்து நீதான்
 பாடினார் முகங்களைத்தான் கொடுக்காமல் செய்யே. (1334)

செய்தின்ற பிரசவப்பா ஆனபின் பம்பா
 செயலான நாடினை தனிமப் பாரு
 உய்யவே சிவநேரம் சென்ற பின்பு
 உள்ளதொரு நாடிதான் துடித்தே யோடும்
 வையவே மறுபடியும் தனித்து போதும்
 பாஸ்காக்கும் போதப்பா திரிமார்ப் போதும்
 ஸ்யமின்றி சகவழக்கான் அலுக லா னாலும்
 அப்பனை நாடினை சுபான் மாமே. (1335)

ஆமென்று சுவாசத்தான் நாடினையாத் தானே
 அப்பனை ஒத்திருக்கும் அநமை பாரு
 ஆமென்று ஸ்திதினைக் கண்ட போது
 உத்தமனை நாடி வேகம் போகில்
 தாமென்ற எத்தத்தின் பெருந் துண்டாக
 சியான துடி யாகுந் சொன்னேன்
 நாமென்ற மருத்துவன் அப்போ தப்பா
 கலான சித்திசைகள்தான் செவ்வான் பாரே. (1336)

பாடா சிவவப்பா வெளிவந்த பின்பு
 பாங்கான் கருப்பைதான் உறுதி யாக
 பிராக் கருங்கியே குழந்தை தன்னின்
 பிரகக் குப்பாக திருக்கும் பாரு
 நேரான கருப்பைதான் செம்மை யாக
 செச்சயமாங் கருங்காட்டால் ரத்தப் போக்கு
 சுருகத் தென்றிடுமே சொன்னேன் கண்டாய்
 குடிகெடுத்த கஞ்சப்பா வெளிந் தோன்றுதே. (1337)

தோன்றாமல் பிறகப்பா கருப்பா சயத்தான்
 தொல்லுலகில் தினந்தோறும் சிறுத்துக் காட்டும்
 ஊன்றத் எட்டுபந்து காலில் தானே
 உள்ள இடைக்குறிதனிலே இறங்கிக் கொஞ்சம்
 தான்தியே வகக்குத்தான் தட்டும் பாரு
 தனியாகப் பிணனுமொரு வாரத் தென்றால்
 ஊன்றியே இடைக்குறியில் பூர்த்தி யாக
 உள்ளபடி இறங்கிக்கைக்குத் தோன்று தன்றே (1338)

அன்றான யோவியுட துவார மப்பா
 அறைகிறேன் சீக்கிரத்தில் சுருங்கிப் போகும்
 குன்றாத வயிற்றினுட சர்ம மெல்லாம்
 குணமாக மெதுவில்தான் சுருங்கிக் காணும்
 தோன்றாத இடுப்பினுட துணியை நீதான்
 துப்புரவே பிசுவாக இழுத்துக் கட்டில்
 சான்றமல் அவைகள்மெத்த துவண்டு போகா
 சரியாக மூன்றுமாதம் சென்றால் நானே. (1339)

தானான வயிறுமேல் நீண்ட வெள்ளை
 தனிவிரிகள் காணுமடா கண்டு சொன்னேன்
 மானான பெண்ணப்பா பிள்ளை பெற்ற
 மகத்தான குறிப்பப்பா கண்டு கொள்ளு
 தேனான மலடிக்கு இக்குறிதா வப்பா
 தெளிவாக இராது தேகந் தன்வில்
 ஊனான பிரசவித்த பின்பு கேளு
 உண்டாகும் வாந்திக்குக் காரணங் கேளு. (1340)

கேளடா கருப்பையி லுண்டா கின்ற
 கடத்தான அழுக்குகள்தான் வெளியே தோன்றி
 நாளடா உண்டாகும் வேதனைக்கு
 நலமான பிரசவவாந்தி என்று பேராம்
 வாளடா முதற்பிள்ளை பெற்ற வளுக்கு
 வளமாக வாந்திமெத்த இருக்கா தப்பா
 கேளடா இந்தநேய் செம்மை யாக
 தெளிவாக எடுத்தாக்கால் நல்ல தாமே. (1341)

நல்லதப்பா அப்போது கருப்பை தானும்
 நலமாக செம்மையாய் சுருங்கும் பாரு
 தொல்லையுள்ள ரத்தந்தான் அதிக மாக
 தோன்றாமல் கருப்பையின் அழுக்குத் தானும்
 சல்லியமின்றி தாராள மாகத் தோன்றும்
 சதிரான குழந்தை முலைகுடிக்கும் போது
 வல்வினையாய் இந்த வேதனையே காட்டும்
 வளமாக அழுக்கினுட விவரங் கேளே. (1342)

கேளடா அழுக்கினுட விவாந் தன்னை
 கேனிதழுடன் சொல்லுகிறேன் கன்றும்க் கேளு
 காளடா பிரசவித்த பிறகு அப்பா
 கலமான கருப்பைக் விடுத்து யோனி
 வாளடா மார்க்கமாய்த் தோன்று கின்ற
 வளமான ரத்தவோட்டந் தனக்கு அப்பா
 தேளடா அழுக்கென்று சொல்வார் மேலோர்
 தெளிவாகச் சிலநாட்கள் ஆனால் பாரே. (1343)

சிலநாட்கள் ஆனக்கால் அழுக்கு அப்பா
 சீராக நிறம்மாறி சலருப மாகும்
 பலமான மூனுநாலு அஞ்சுநாள் தன்னில்
 பாங்கான ரத்தந்தான் சிவந்து காட்டும்
 வலமாக அழுக்குத்தான் உறைந்து போகும்
 வல்லமைதா வில்லையடா வளமை பாரு
 தலமான நிறம்ப்பா பிறகு பாரு
 பச்சைகண்டுமே மஞ்சளாய்த் திரும்பும் பாரே (1344)

திரும்பியே இன்விதமாய் மாறிப் போகும்
 திராத முடிவில்தான் சலம் போலாகும்
 பருந்தியே அழுக்கு வாசனையே யுண்டு
 பண்பான அழுக்கப்பா தேகம் மேலே
 அருந்தியே மூனுநாலு வாரத் தன்னில்
 அதிகமாய் காணாமடா சிலபேருக்குத் தான்
 குருந்தியே சிலருக்குக் குறையுந் சொன்னேன்
 கொப்பனவே கருப்பையின் கூபந் தானே. (1345)

தானான அழிக்கப்பா அகா லத்தில்
 தான்சென்று விட்டாக்கால் சொல்லக் கேளு
 ஊனான பெண்ணுக்கு துர்க்குணமே காணாம்
 உள்ளபடி சன்னிமுதல் யாவுந் தோன்றும்
 தேனான இடுப்புவலி பிடிபி பாராம்
 தெளிவான தாளஞ்சிறுத்தல் எல்லாந் தோன்றும்
 மானான அழிக்கையப்போ வெளியேயொக்கி விட்டால்
 மைந்தனே ஒருநேயுந் காணு தன்றே. (1346)

காணுத அழக்கைத்தான் வெளியே போக்கு
 கடிதான் மருந்தொன்று சொல்லக் கேளு
 தோணுத இஞ்சியுடன் அரத்தை இரண்டும்
 சுகமான காசமே வாங்கிக் கொண்டு
 பேணியே கஸ்தூரி மாத்திரை தன்னை
 பிலமாக உரைந்துமே தந்தா யானால்
 தோணுன அழக்கெல்லாந் தோணுஞ் சொன்னேன்
 தோகையர்க்கு சன்னிமுதல் யாவும் போமே. (1347)

போகின்ற மலமுத்திர விராங் கேளு
 பொங்கமுள்ள பிரசவவேதனை தன்னி லப்பா
 தாகின்ற வேதனையில் காணு கின்ற
 தனித்தொரு வியர்வைதான் பிரசவித்த பின்பு
 போகிவிடும் வியர்வைதான் அப்பா பின்பு
 பொலிவான தேகந்தான் சுபாவ மாகும்
 வேகின்ற முத்திரந்தான் சிலருக் கப்பா
 விதமாக முன்போலே இறங்கும் பாரே. (1348)

பாரடா சிலருக்கு அதிக மாக
 பாங்கான கஷ்டப்பிரசவங் தன்னி லப்பா
 கிரடா நிரடைப்புக் காணுஞ் சொன்னேன்
 சிறப்பான மலமப்போ வித்தியாச மாகும்
 நேரடா சிலருக்கு எப்போதும்போலே யாகும்
 நெறியாகச் சிலருக்கு மலபந்தங் காணும்
 வாரடா சிலருக்கு இளகிப் போகும்
 வண்மையுள்ள பால்சரக்கும் விதத்தைக் கேளே(1349)

கேளடா கர்ப்பிணிக்கு சீம்பா லப்பா
 கேணிதழுடன் சுரக்குமப்பா வறக்க மாக
 நாளடா சிலருக்கு கர்ப்பவேதனையில் தானே
 நலமான பால்சரக்கும் நன்மை யாக
 வாளடா சிசுசனித்த உடனே யப்பா
 வண்மையுடன் பால்கொடுக்கும் ஸ்திதியே தோன்றும்
 தேளடா ஒருளத்தான் சென்ற பின்பு
 தெளிவான ஸ்தனங்கள்தான் பெருக்கும் பாரே (1350)

நானுன வேதனையும் வலிப்பு மூண்டாகி
 தவிப்பான மூன்றுகள் வளரவி லப்பா
 னானுன வேதனையான் இறங்கிச் சென்னென்
 உள்ளபடி அப்பகாய் காணும் பாத
 தேனான பால்தாக்க ஆய் பிக்கு
 தெளிவான மூதங்காக்கும் பாலுக் கப்பா
 நானுன பிழியாகக் தன்மை யுண்டு
 தனக்கெட்டிசெலுத்த பம்பாறு இப்பா மாரே. (1351)

பாடா பிசவித்த பெண்களுக் கப்பா
 பண்பாக பாடியைத்தான் அடிக்கடியே தான்
 சாகப் பார்த்துவித்தால் பின்னல் தோன்றும்
 சிறப்பான அபாயங்கள் தெரிந்து போதும்
 கருக ஸ்திரீயைத்தான் மல்லக் கப்பா
 கோப்பவனே படுக்கைகத்தான் ககமே யுண்டு
 கோன கடிப்பபதான் கிழக்கே தோன்றி
 கீழ்வான அடிதான் காணு தன்மே. (1352)

அன்றான பெண்களைத்தான் உட்கா வைத்தால்
 அப்பனே கடிப்பபதான் கீழக்கே தோன்றும்
 கன்றான இரத்தத்தின் பெருக் குண்டாகும்
 கலமான சிலவேளை மரணம் காணும்
 பன்றான பிசவித்தின் வாழ்க் கப்பா
 பிவான அவிவித்தால் திக்கு போகும்
 குன்றாத வேந்தின ஏந்திட் டாலும்
 குணமாது மென்றுநி சென்னாய் தானே. (1353)

நானுன மலக் கிரமத்தை வித்தம்
 தோன் விசரித்து வந்தா மப்பா
 னானுன மனத்தான் ஒருநா னப்பா
 உள்ளபடி தோன்றாமல் இத்தால் கப்பா
 மானுன விட்டுவிடண மப்பா தேனா
 வைத்தனே மறநாள்தான் மலத்தோன்ற விட்டால்
 தேனான அகாணாவிலக் கிரமம் தந்து
 தெளிவான மனத்தைத்தான் போக்கு வாயே. (1354)

போகின்று சிசுவுக்கு முலைப்பா லப்பா

போங்கமுடன் கொடுக்கா தவர்க்குக் கேளு
தாக்கான உப்பைத்தான் பேதிக்குத் தந்தால்

நருவான மலக்கட்டு உடையுஞ் சொன்னேன்
நீக்கான முலைவிம்மல் நீக்கிப் போகும்

நிச்சயமாய் தனம்வீங்கி றேவே கண்டால்
பாங்கான எண்ணெயைத்தான் சுடவைத்துத் தேய்த்து

பாங்கான வெந்நீர்ஓத்தப் போகும் பாரே. (1355)

பாடா பிள்ளைபெற்றுப் பத்து நாளும்

பாவையர்க்கு தேகந்தான் சுகமே யாக
சீரடா இருந்தாக்கால் சொல்லக் கேளு

சிறப்பாகப் பதினொன்றும் நாளில் தானே
நேராக எண்ணெயிட்டு சலத்தை வாரு

நிச்சயமாய் பத்தியங்கள் வழக்கம் போலே
சீராகக் கொடுத்துவாச் சொல்லா யப்பா

சீர்கெட்ட கஷ்டப்பிரசவஞ் சொல்லக் கேளு. (1356)

கஷ்டப் பிரசவம்.

கேளடா கஷ்டப்பிரசவத் தன்னி லப்பா

கெடியான புத்திதனை கூர்மை யாக

வாளடா வைத்திருந்து நிதான மாக

வன்மையுள்ள சாத்திரத்தை மனதில் கூர்ந்து

தேளடா நுட்பமுடன் வேலை எல்லாந்

தேளிவாக பெண்ணுக்கு சுருக்க மின்றி

நாளடா செய்துவந்தால் நன்மை யுண்டு

நலங்கெட்ட கிழவி பேச்சைத் தள்ளுவாயே. (1357)

தள்ளிவிட்டால் உன்னைவிட்டார் நம்ப மாட்டார்

தனித்துநீ அவர்களுக்கு நேயின் தன்மை

மெள்ளவே சொல்லிவைத்து நம்பச் செய்வாய்

மெலிவான தேகக்குறி பிரசவத் தன்மை

கொள்ளவே கொண்டிருக்குங் கூறை எல்லாம்

குணமாகத் தெரிந்துகொண்டு பின்னால் கேளு

உள்ளத்தை திடமாக வைத்துக் கொண்டு

ஒப்புரவாய் வேலைகளைச் செய்வாய் நியே. (1358)

செய்கின்ற சிசுவினுட சிரத்தா வப்பா
 திரமாகத் தோன்றியே பிரசவந் தீர
 னையவே ஒருநாளுக்கு மேலே சென்றல்
 நலமாக அதுதான் கஷ்டப்பிரசவமே யாகும்
 பையாவே அதிலிண்டு சாதி யுண்டு
 பாங்கான முதல்சாதி சொல்லக் கேளு
 தொய்யவே பிரசவ காலந் தாமதித்து
 தொகுப்பாக மாதாவுக்குச் சொல்லக் கேளே. (1359)

கேளடா தாய்க்குஞ் சிசுவுக்கு மப்பா
 கடினமா யுபத்திரவங்க ளில்லாமல் தான்
 நாளடா ஆகின்ற பிரசவமொன் றாகும்
 நன்மையற்ற மற்றொன்று சொல்லக் கேளு
 வாளடா ஆயுதப் பிரயோகஞ் செய்து
 வளமான சிசுவைத்தான் கொல்லாம லேனும்
 தேளடா சேதித்து நீக்கு கின்ற
 தெளிவான பிரசவந்தா விரண்டு மாச்சே. (1360)

ஆச்சடா இதற்குத்தான் காரணத்தைக் கேளு
 அப்பனே கருப்பைதான் துர்ப்பலமே யாகி
 காச்சடா சுருங்கியே போவ தாலும்
 கனமான கருப்பையின் வாய்தா வப்பா
 கூச்சடா விரியாம லிருப்ப தாலும்
 கொத்தவனே பனிநீர்தா னதிக மாக
 பாச்சியே இருக்கின்ற காரணத்தி னாலும்
 பண்பான பனிக்குடலின் சவ்வு கேளே. (1361)

பனிக்குடல் சவ்வப்பா உறுதி யாக
 பதிவாக இருப்பதினால் கருத்தான் தேன்ற
 பனிக்குடம் தோன்றாமல் போவ தாலும்
 பண்பான பனிநீர் பக்குவத்துக்கு முன்னே
 சனித்துமே வெளிவந்து விடுவ தாலும்
 செயலான கருப்பையின் சாய்த லாலும்
 தனித்துவரும் சன்னிமொய் மனோ டிரைட
 சதியான யிக்குணங்களால் சிகழிக்க நேரமாமே. (1362)

ஆமடா இன்னம்வெகு காரணந்தா னுண்டு
 அப்பனே அதன்விபரம் சொல்லக் கேளு
 நாமடா அதில்சிலது சிசுவைப் பற்றி
 நடக்குமென்று மேலோர்கள் சொன்னார் பாரு
 ஒமென்ற தாயினுட இடைக்குழியைப் பற்றி
 உள்ளபடி தோணுகிற நோய்தா னுண்டு
 தாமடா அதுவிவரம் எல்லா மிப்போ
 சாற்றுவேன் உத்தனுக்கு சாற்றுவேன் தானே. (1363)

சாற்றுவேன் சிசுவினுட கிரமந்தா னப்பா
 சகீராகப் பிரண்டிருக்கும் விதந்தான் ஒன்று
 போற்றியே முகவுதய விதந்தான் ஒன்று
 பொல்லாத சிசுப்பா கிரமத்துக்கு மிஞ்சி
 துற்றியே பெரிதாக இருப்ப தோன்று
 துப்பசிரின் எலும்புகள் தான் உறுதியாக
 ஆற்றியே இருக்கின்ற விதந்தான் ஒன்று
 அப்பனே ஆண்குழந்தை மின்னங் கேளே. (1364)

கேளடா ஜலமஸ்தகம் மஹோதரத் தோடு
 கெடிதான வாய்வுசேர்ந்து வயிறுவீம்மிப் போதல்
 நாளடா நாபிக்கொடி குழந்தை தன்னை
 நலமாகச் சுற்றிக்கொண் டிருப்ப தாலும்
 வாளடா கருவானச்சிசு இவைக ளாலே
 வன்மையுள்ள கஷ்டப்பிரசவம் தோன்றுஞ் சொன்னேன்
 பாளடா அதில்தாயின் இடைக்குழியைப் பற்றி
 பண்பாக உண்டாகும் நோயைக் கேளே. (1365)

நோயான தாயினுட இடைக்குழிதா னப்பா
 நுட்பமாய் குறுகியே இருப்ப தாலும்
 வாயான அதுகுருபம் அடைவ தாலும்
 வன்மையுள்ள மூத்திரப்பை தன்வில் கேளு
 மாயாத நீர்சேர்ந்து இடைக்குழியைத் தானே
 மகிபனே அடைத்துக்கொண்டு இருப்ப தாலும்
 தாயான எலும்புகள்தான் முருகு கட்டி
 தன்மையுடன் அசையாமல் இருப்பதால் பாடு. (1366)

பாரடா பக்கத்தில் இருந்து வாழும்
 பண்பான சதைகள் மிகுவே யாகி
 சீராக இருப்பதால் சிசுதா னப்பா
 சீக்கிரத்தில் தோன்றும் வருத்தம் தோன்றும்
 நேரான சிசுவினுட சிரந்தா னப்பா
 சிச்சயமாய் பிண்டுஇருந்தால் பிரசவத் தானும்
 பேரான கஷ்ட முண்டாம் பாரு
 பிலமாக அதற்குவகை சொல்லக் கேளே. (1367)

சொல்லுகிறேன் உருக்கூசி என்னுங் கோலை
 சுகமாக உள்ளுக்கு விட்டுப் பின்பு
 மல்லுகிறேன் சிரசைத்தான் கிமஸ்ததியில் தானே
 மகிபனே வைத்தாக்கால் சிசுவே தோன்றும்
 தோல்லுலகில் அப்படியுந் தோன்று விட்டால்
 துப்பயகுருடு தனைவிட்டு சிரசைத் தானும்
 வவ்வினையா யிடிக்கியே வெளியில் தானும்
 வவ்பாக இழுத்துவிட்டால் வருத்தம் போமே (1368)

வருத்தமுள்ள இந்தவிதம் செய்வ தற்கு
 வளமான ஆயுதத்தின் நேர்மை முற்றும்
 திருத்தியே கருவிநூல் இருநூற்றில் தான்
 திறமாகச் செய்கின்ற விதங்கள் முற்றும்
 உறுத்தியே சொல்லிவிட்டேன் செய்யும் நேர்மை
 உள்ளபடி அப்படியே செய்து கொண்டு
 கருத்தாகச் செய்தாக்கால் அபாயத் தோன்று
 கனகமாம் புண்ணியங்கள் கைக்குள் ளாமே. (1369)

கைக்குள்ளே அடங்காத முகந்தா னப்பா
 கடிதாக உதயங்க ளான பின்பு
 பைக்குள்ள சிசுதான் தங்கா தப்பா
 பழியாக அதுவரவே தடங்க ளுற்றால்
 மைக்குறட்டை உள்ளேதான் பிரயோ கித்து
 மகத்தான சிரசைத்தான் பிடித்துக் கொண்டு
 தைக்கவே அசையாமல் இழுத்து விட்டால்
 தாரணியில் சிசுதான் வருதும் பாரே. (1370)

பாரடா இன்னமொரு விதந்தான் கேளு
 பண்பான சிசுதான் கிமத்துக்கு மிறி
 சோடா காத்திரத்தில் பெரிதாய்த் தோன்றி
 சிச்சயமாய் எலும்புதான் கனமே கொண்டால்
 கூறடா இடைக்குழியில் கருத்தா னப்பா
 கொப்பனவே இறங்கிட வருத்தம் பாரு
 சீரடா இக்குழியால் சிசுதா னப்பா
 சீக்கிரமாய்த் தோன்றுது திறமை தானே. (1371)

தானுன அவிவேளை தன்னி லப்பா
 தவிக்குறட்டை உள்ளுக்கு பிரயோ கித்து
 ஊனுன சிசுதான் பிடித்துக் கொண்டு
 உள்ளபடி வெளிப்படுத்தி விடுவா யப்பா
 தேனுன சிசில்தான் நீரே சேர்ந்து
 தெளிவான சிசுவினுட தலைதா னப்பா
 மானுன காத்திரத்தில் பெருத்துப் போகில்
 மைந்தனே பிரசவகாலம் நீடிக்கும் பாரே. (1372)

நீடித்தா விதிர்தாயுக்கு அபாயந் தோன்றும்
 சிச்சயமா மிதற்குவகை சொல்லக் கேளு
 கோடித்த சிரசைத்தான் துளைத்து நீரை
 கொப்பனவே வடித்துவிட்டுக் குழந்தை தன்னை
 வேடிக்கை யாகவே வெளியி லப்பா
 விதமாக இழுத்துவிட்டால் தாயுக்குத் தானும்
 சாடித்த துர்க்குணங்கள் எல்லாம் போய்
 சரீரத்தில் சுகுணங்கள்தான் பிறக்கும் பாரே. (1373)

இடைக்குழி.

பாரடா பெண்களுக்கு இடைக்குழிதா னப்பா
 பண்பாக குறுகியே இருப்ப தாலும்
 கூறடா இடைக்குழிதான் குரும பாகங்
 கொண்டிருக்கும் காரணத்தால் குழவி தன்னின்
 நேரான சிசுதான் இடைக்குழியில் தானாக
 கின்றிறங்கி வருவதற்குக் கஷ்ட மாகும்
 போன அதை ஆராய விவாய் கேளு
 பிலமான யோனிக்குள் விழைந் தானே. (1374)

யோலிக்குள் விரைத்தான் பிரவேசித்து
 மிகமாய் விசைப்பத்தைக் கண்டு கொள்வாய்
 மேலிக்கும் சிசுவினுட சிரந்தா வப்பா
 மேலாகத் தடைபட்டிருப்பதுண்டு
 காலித்துப் பிதாவியுக்கிற் கொள்ளுண்டு
 கனமாக இந்த வித்தியாசத் தன்னை
 மாகிலத்தில் வைத்தியந்தான் தெரிந்து கொண்டு
 மற்றபடி செய்யும்வகை சொல்வான் காணே. (1375)

காண்டா சிசுவினுட சிரந்தா வப்பா
 கனமாக இடைக்குழியில் தடையே பட்டால்
 பூனாவே விரைவிட்டுத் தள்ளி லுக்கால்
 பொங்கமுடன் மேலுக்குப் போகும் பாரு
 ஆனவே சிசுக்கும் இடைக்குழிக்கு மப்பா
 அப்பனே மத்தியில்தான் விருக்கும் சந்தில்
 தோனாவே விரல்கள்தான் போகுஞ் சொன்னேன்
 தோப்பனவே இன்னமொரு விவரங் கேளே. (1376)

கேளடா சிசுந்தான் பிசுவா யப்பா
 கடிதாக இறுகிக்கொண்டிருக்கு மாகில்
 நாளடா சிசைத்தான் உள்ளே தள்ளி
 நன்னையுள்ள தாயாச மாகுஞ் சொன்னேன்
 வாளடா அப்போது உள்ளின் தன்மை
 வளமாக விரல்களையே சந்து தோன்று
 தேளடா அப்போது தாய்க்கே தான்
 தெளிவான கஷ்டங்கள் உண்டாம் பாரே. (1377)

பாரடா அப்போது சொல்லக் கேளு
 பாலனுட மருதுவான உறுப்பு முற்றும்
 சிராக நசுங்கியே தாபிதங்கள் கொண்டு
 செயலற்று அழுகியே போகுஞ் சொன்னேன்
 கூருன சிசுவினுட சிரந்தானப்பா குறிப்பாக
 பெருந்துமே இடைக்குழி சிறுத்துக் கேளு
 நேராக இரண்டுக்கும் வித்தியாசத் தோன்றில்
 நிச்சயமாய் மருந்தொன்றும் கொடுத்திடாதே. (1378)

கொடுத்திட்டால் தாய்க்கு அபாயங் காணும்
 குணமாக சிரசுதா விறங்கு மாகில்
 அடுத்திட்ட சிரசுவந்தான் ஆகுந் சொன்னேன்
 அப்பனே சிரம்புகுவாய் இறுகிக் கொண்டு
 படுத்திட்ட தாய்க்கு துர்க்குணங்க ளப்பா
 பன்பாகக் காணும்படி இருந்த தென்றால்
 சடுத்தமுடன் ஆயுதப் பிரயோகம் செய்து
 சதியான சிசுவைநீ வெளியே தள்ளு.

(1379)

தள்ளிவிடு குழந்தையைத்தான் உயிரோ டப்பா
 தான்கருவி லாடிக்கொண் டிருக்கு மாகில்
 மௌளவே குறடுவிட இடமே தோன்றில்
 மெதுவாக சிசுவைத்தான் வெளியே தள்ளு
 உள்ளிலே குறடுவிட இடமில் லாமல்
 உத்தமனே நெருக்கமுற் றிருக்கும் போது
 பள்ளவே பலவந்த மாகநீ தான்
 பாங்கான குறட்டைவிட்டால் சொல்லக் கேளே.

(1380)

சொல்லுகிறேன் அப்போது மிகுது வான
 சுகமான உறுப்புகள்தான் கிழிந்து போகும்
 மல்லுகின்ற சிரசுதான் வெளியே தோன்ற
 மகத்தான அசாத்தியங்கள் காணும் போது
 வல்வினையாய் சிசுவப்போ இறந் திருந்தால்
 வளமான சிரசைத்தான் துளைத்து முளை
 நொல்லுலகில் நீக்கியே சிரசை சிறியதாக்கி
 சுகமான சிசுவைநீ இழுத்துப் போடே.

(1381)

போட்ட இடைக்குழிக்கடியில் சிரசு தானும்
 பொங்கமுடன் இறங்கிக்கொண் டிருக்கு மாகில்
 நாட்டமுள்ள உதடுசிக் குறட்டா லப்பா
 நலமாக வெளியேதா விழுத்துத் தள்ளு
 நாட்டமுள்ள புசத்தின் எலும்பு நாலும்
 வளமான திரிகஸ்தான எலும்பி றோடு
 நாட்டிகமாய் அசையாமல் கூடிக் கொண்டு
 தன்மைமுடன் முரடுகட்டி இருந்தால் தானே.

(1382)

நானு விசிறங்கத் தடையே யாதும்
 தக்கபடி உபாயத்தான் சொல்லக் கேளு
 னானு அங்வேலும்பை ஒழித்துப் போட்டால்
 உத்தமனை சிசுதான் தீராகும் பாடு
 தேனான ஆபதப்போகஞ் செய்த மின்பு
 தெவிடான யோவிக்த இன்று வேளை
 மானு வெந்தீர் ஒத்தணமே செய்து
 மகிபனே வெந்தீரை அடித்தான் போமே. (1383)

பிரசவ வேலைகள்.

அடித்ததொரு பிரசவ கிருத்தியந்தா என்பா
 ஆப்பனே ஆன்றவிதம் உண்டு கொன்னேன்
 படித்துஒன்று சொல்லுகிறேன் கன்றாய்க் கேளு
 பாங்கான தாய்க்கும் சிசுவந்தர் தான்
 குடித்தனமாய் அபாயங்கள் கோமல் தான்
 கொண்டுசெய்யங் கிருத்தியத்தைச் சொல்லக் கேளு
 குடித்தபிள்ளை தன்னையடா அகாலத் தன்னில்
 ஸோனிக்கச் செய்வதுதான் ஒன்று கேளே. (1384)

ஒன்றான சிசுவைத்தான் தீய்ப் போடு
 உத்தமனை உதகதகி உபயோகத் தன்னை
 நன்றான குறட்டுப் போக மொன்றும்
 கலமாக இதுபூன்றும் ஒன்றே யாதும்
 பன்றான இரண்டாய்விதம் சொல்லக் கேளு
 பாங்கான சிசுவைத்தான் கொண்டு போட்டு
 கன்றான தாய்க்கு அபாய மின்றி
 கபாலத்தைச் சேதிக்கும் வித்தா விரண்டே. (1385)

விதமான ஆன்றும்விதம் சொல்லக் கேளு
 விவான தாய்க்கும் சிசுவந்தர் தான்
 இதமான அபாயத்தா னுண்டு செய்யும்
 சிறப்பான வித்தைத்தான் சொல்லக் கேளு
 பதமான தாவினிட விதிநிறைத் திறி
 மக்களோத்தான் எடுத்துள்ளும் வித்தான் மூன்றும்
 பதமான கிருத்தியந்தன் செய்வ தந்த
 பண்டத்தான் ஆகியாய் வேணும் பாடு. (1386)

அகாலப் பிரசவம்.

பாடா இடைத்துநான் பேண் கனங்கு
 மன்பக பெத்தவந்தான் சேழ்த்துத் தோன்றில்
 சீடா பூணகர்ப்பா சிகதா னப்பா
 சிறப்பாக வெளித்தத்தான் தோன்றி டாறு
 கூறடா அகத்தொடு உபாயம் கேளு
 கொற்றவனே ஏழாண்டு மாதம் தன்னில்
 கொடா சிசுவந்தான் பிறக்க வைத்தால்
 நிச்சயமாக தாய்க்கு அபாயமில்லை தானே. (1387)

இல்லையா சிசுவந்தான் சில நேர
 இநமாகப் பிறக்குமடா அழகு கொண்டு
 தொல்செயென்று அக்காசத் தன்னி யப்பா
 தொகையரைக் கைவிட்டுவிட்டால் அபாயம் தோன்றும்
 சல்லியக்கப் சேய்நுகெய்ண்டு சிசுவைத் தானே
 சரியாக கொல்லவேண்டி தேரும் பாரு
 வல்லியாயம் இச்சைவைத்த பிரசவ மப்பா
 னாமான சிலனுடன் இருக்குங் கானே. (1388)

காண்டா பிரசவவேதனை தன்னை யப்பா
 கடிதாத உண்டாக்தும் வித்ததைக் கேளு
 பூண்டா கடுப்பையை அணைந் திருக்கும்
 பொல்லாத பனினா அடக்கிக் கொண்டு
 பேணியே இருக்கின்ற சன்னை யப்பா
 பிரித்துமே விடுகின்ற வித்தா ஒன்று
 இணியாம் அச்சன்னை கிழித்து நினை
 அப்பனே வெளிப்படுத்தும் வித்தா ஒன்று. (1389)

ஒன்றான கடுப்பையன் வாயி லப்பா
 உத்தமனே பஞ்சைவைத்து விளசஞ்செய்வ தொன்று
 நன்றான வெண்ணை கடுப்பையின் வாயில்
 கண்ணாடிபன் பதிராடியாய் பிச்சாய் குழலினுலே
 கன்றான குழாயினால் பிச்சுவதுதா, ஒன்றும்
 கனமான மின்பாது பிரியாக கொன்றாம்
 கன்றாக துப்பாயே தாண்டான் செய்வில்
 காமாகப் பிரசவந்தான் ஆகுந் தானே. (1390)

தானுன கருவைத்தான் வெளியே போக்க
தன்மையுடன் முன்சொன்ன வித மய்யா
மோனுவில் செப்துவந்தால் கருத்தா னப்பா
முக்கியமாய்ப் பிறந்துமே மோச மின்றி
வானுனக்கு அறிவுவரும் சித்திர மூலம்
வளமான கள்ளிப்பால் முதலா யுள்ள
ஊனான பதார்த்தத்தை உன்னுந் கீழ்த்தால்
உடனேதான் மோசமவரும் உறுதி தானே. (1391)

சிசுத் திரும்புதல்.

உறுதியுள்ள கருப்பையில் சிசுதா னப்பா
உள்ளபடி பிசுகாகத்திரும்பி இருக்கு மாகில்
கருதியே வைத்தியர்தான் கையை விட்டு
கடினமாய்த் திருப்பியே செய்யா விட்டால்
பருதியாய்த் தாய்க்கும் சிசுவுக்கு மப்பா
பண்பான அபாயம் வந்து நேரும்
குருதியுடன் உதயம் பிரசவச் சன்னி
கொப்பனவே பெரும்பாடு இன்னுங் கேளே. (1392)

கேளடா தொப்புள்க் கொடிதா னப்பா
கேணிதமுடன் முன்னோக்கி வருங் காலம்
நாளடா இச்செய்கை வருகும் வேளை
நன்மையுள்ள சிசுவைத்தான் திருப்ப வேணும்
மாளடா அதையறிந்து செய்வாய் நீதான்
பனிக்குடம் உடையாமல் கருப்பையின் வாய்தான்
தேளடா தீர்ந்தாலும் திறக்கும்போ லிருந்தாலும்தான்
தெளிவான சிசுவைத்தான் திருப்பு வாயே. (1393)

திருப்புவாய் பனிக்குடந்தா னுடைவதற்கு முன்னே
தீமான சிசுவைத்தான் திருப்பு ளாகில்
வருத்தமது இல்லாமல் திரும்புந் சொன்னேன்
வளமான பனிக்குடந்தான் உடைந்து போய்
செறுத்துமே நீரின்றி கருப்பையின் வாய்தான்
சிறிதாக புகுவின்றி மெத்தவிய்யம லுந்தான்
திருத்தமுள்ள நோயப்பா ஒருவிதமாய்த் தோன்றில்
தீவிரமாய்ச் செய்கின்ற விதத்தைக் கேளே. (1394)

கேளடா கையைத்தான் குவித்துக் கொண்டு

கேடதான் யோனிக்குள் விட்டுப் பின்பு
நாளடா வில்களால் கருப்பைசின் வாயை

நன்மையுடன் மெதுவாக விலாசந் செய்து
வாளடா கருப்பைக்குள் கையை விட்டு

வளமான சிசுவைத்தான் திருப்பி வைப்பாய்
தேளடா இச்செய்கை செய்வ தற்கு

தெளிவான பொறுமையுடன் சாமந்தியஞ் செய்யே. (1395)

செய்கின்ற பவிக்குடத்தான் உடைந்து கொஞ்சம்

சீராக நோந்தான் சென்ற பின்பு
உய்கின்ற சிசுவைத்தான் கருப்பை யப்பா

உள்ளபடி மெதுவாக அணைத்துக் கொண்டு
டையான கருப்பைதான் சுருக்கிப் போய்

பாங்கான இடைக் குழிக்குள் மெத்த
மையான மருமஸ்தானம் உலர்ந்து குடாகி

மகிப்பனே பகர்புண்ணிய இறக்குமீனே நானே. (1396)

வேளைதலில் வைத்தியர்தான் கையை யப்பா

விதமான கருப்பைக்குள் விட்டால் கேளு
முனையுள்ள கருப்பைதான் கிழிந்து போகும்

முக்கியமாய்ப் பெண்ணுந்தான் இறந்து போவான்
கனையுள்ள வேளைதலில் கையை யப்பா

கண்டிதமாய் விடாதே கருவுக் குள்ளே
கோனையுள்ள அவ்வேளை தன்னில் நீதான்

குறிப்பான அவிழ்தந்தைக் கொடுத்துச் செய்யே (1397)

கொடுத்திடில் அவிழ்தந்தான் எது செய்யும்

குணமான கருப்பையை மிருது வாக்கி
அடுத்திட்ட பிரசவ வேளைகள் தன்னை

அப்பனே கிறுத்தி நிமிப்பு சேர்த்து
படுத்திட்ட பெண்ணுக்கு அழிவி யோடு

பண்பான வாந்தியுப்பு எண்டுஞ் சேர்த்து
சுடுத்தமுடன் கொடுத்திட்டால் குணமே வேக்கும்

சன்னார்க்க முடனே நிசெய் வாயே. (1398)

செய்துவாய் பொறுமையுடன் சாந்த மாக
 செயலான கடவுளுட பாதத் தன்னை
 மெய்யாக நீம்பிச் செய்வாயானால்
 மைந்தனை உத்தனுக்கு மகிமை தோன்றும்
 தையான பிரசவத்தின் பெரும் பாட்டுக்கு
 தங்கபடி சிக்கிமாய் வேலை செய்வாய்
 கையான உலகத்தில் உன்னை யாரும்
 கனமாக நம்பியே கருதிப் பாரே.

(1399)

சிசுவைத் திருப்புகிற விவரம்.

நம்பியே குழந்தையைத்தான் திருப்பும் நேர்மை
 நலமாக மூன்றுவிதம் உண்டு பாரு
 அம்புலியின் பிரவேச திரஸ்கிரியை யென்றும்
 அப்பனே ஆகர்ஷணம் என்று மூன்றும்
 தெம்பாக இதல்பிரசைப் பிடித்துத் தானும்
 திருப்புகின்ற விதமொன்றும் பின்பு கேளு
 கம்பிரமான காலைப் பிடித்து நீதான்
 கடிசாகத் திருப்புகிற விதந்தா னொன்றே.

(1400)

ஒன்றான சிசைத்தான் திருப்பும் நேர்மை
 உரைக்கிறேன் நியதிய உறுதிப் பாரு
 பன்றான முதன்மையின்தான் பாவை யர்க்கு
 பாங்கான மலம்முத்திரம் தன்னை நீக்கி
 நன்றாகப் பெண்ணைத்தான் சிகிச்சை யப்பா
 நன்மையுள்ள வசமாகப் படுக்க வைப்பாய்
 குன்றாக மல்லாக்க வேணும் வையப்பா
 குறையாத இடதுபக்கம் படுக்க வையே.

(1401)

வைத்தபின்பு சொல்லுகிறேன் வளமை கேளு
 வண்மையுள்ள வைந்தியர்தான் வலது கையில்
 கைத்தபின் புறத்துக்கு எண்ணெ யிட்டு
 கனமான உள்ளங்கைக்கு எண்ணெய் வேண்டாம்
 கைத்தசிசு தனையிடிக்கும் வேளை தனில்
 நலமான கையப்பா நழுவிப் போகும்
 கைக்கவால் தனைக்குவித்து யோனிக் குள்ளே
 கனமாக மெதுவாய்த்தான் விரிவாய் நியே.

(1402)

வீடுவாய்தீ கயங்கன் தோன்றி டாமல்
 விவாஸமீட பின்பு கருப்பையின் வாயை
 தருவாக நீக்குநின்று விலக்கித் தான்
 கண்டிப்பாய் உன்னுக்கு விட்ட பிறகு
 படுவான் வெதனைதான் நின்ற போது
 பக்குவமாய்க் கைச்செட்டை செய்த பின்பு
 முருவான் வெதனைநான் உண்டாமானால்
 முண்டி அப்போது செய்யா தொன்றே. (1403)

செய்யாமல் சும்மாதான் இருப்பா யப்பா
 செயலான கருக்குழிக்குள் கைசென்ற பின்பு
 உய்கின்ற சிசுவினுட சிாசை நிதான்
 உள்ளபடி சிாமப்படுத்த வேண்டிய தாயின்
 பையவே அதைப்பிடித்து திருப்பி அப்போ
 பக்குவமாய் புல்லாட்ட மாகத்தாலும்
 நையவே முதல்இரண்டாம் ஸ்திதியில் வைத்து
 நற்செய்கை செய்தின்பு கையை வாங்கே. (1404)

வாங்கியபின் பிரசவந்தான் தற்செயலா யப்பா
 வளமாக வந்திடவே செய்து போட்டு
 தங்கியே செய்தின்பு சிகத்தான் நோய்
 தாரணியில் பிறக்காவிட்டால் சொல்லக் கேளு
 ஒங்கியே குறடைவிட்டு சிசுவைத் தானே
 உள்ளபடி வெளியேறச் செய்வாய் நிதான்
 பாங்கிக்கு வருத்தமின்றி செய்வாய் நிதான்
 பக்குவத்தை ஒன்றும்நீ தப்பி டாதே. (1405)

காலைப் பிடித்துத் திருப்புதல்.

தப்பாத கால்பிடித்துத் திருப்பும் மேமை
 தாரணியில் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
 ஒப்பிதமாய் சிசுவப்பா குறக்காய்த் தானும்
 உள்ளபடி விழுந்து கைவெளியே தோன்றல்
 அப்படியே சிசுவினுட கையைத் தானே
 அறிந்திடவே குறிப்பாய் வைத்துக் கொண்டு
 ஒப்பிதமாய் முன்செய்யும் விதமாய்க் கையை
 உயிரான கருப்பைக்குள் பிரியாகிப் பாயே. (1406)

பிரயோகித்து குழந்தையின் முன்புறமா யப்பா
 பிரியாத மார்புமேலும் வயிற்று மேலும்
 கரமதனைக் கொண்டுபோய் சிசுவின்பாதத்தைத் தொட்டு
 கண்டுகொண்டு அதைப்பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு
 உரமாக முன்புறமாகத் தானே
 உள்ளபடி இழுத்துமே வெளியே தள்ளு
 சிரமாக வைத்தியன் கைக்குப் பைக்குள்ளே
 சீராக இருக்கின்ற போது கேளே. (1407)

கேளடா பிரசவனோய் கண்டா ஸப்போ
 கெடியான ஹஸ்தத்தை விசித்துக் கொண்டு
 நாளடா சிசவினுட உடம்பு மேலே
 நன்மையுடன் அசையாமல் வைத்துக் கொள்வாய்
 ளாளடா அப்படித்தான் செய்யா விட்டால்
 வளமான கருப்பைதான் கீழிந்து போகும்
 தேளடா கையிறுகி அதிக மான
 தெளிவான வேதனைதான் உண்டாம் பாரே. (1408)

பாரடா சிசவினுட பாதத் தன்னை
 பற்றியே பிடித்ததின் முதுகுப் பக்கம்
 சீராகத் திருப்பியே இழுக்க லாகா
 சிறப்பாக அவ்விதமாய் இழுத்தால் கேளு
 வாரான பூட்டுகள் விலகிப் போகும்
 வண்மையுள்ள இருபாதத் தன்னைப் பற்றி
 சீராக இழுப்பதுவே நல்ல தீர்மான
 சிறப்பான இருபாதம் அகப்படா தன்றே. (1409)

அன்றான இருபாதம் அகப்படா விட்டால்
 அப்பனே ஒருபாதத் தன்னைப் பற்றி
 நன்றாகத் திருப்பிவிடு குழந்தை தன்னை
 நலமான கையொன்றும் காக்க ளொன்றும்
 குன்றாமல் தெரிந்துகொண்டு இழுப்பா யப்பா
 குடிகெடுத்த வேதனைதான் இல்லாத வேளை
 கன்றான குழந்தையைத்தான் திருப்ப வேணும்
 காலேத்தான் கீழுக்கு இழுக்கக் கேளே. (1410)

கேளடா இழக்கஇழக்க கைதா லப்பா
 கெடிதாக நெலுக்கு ஏறிப் போதும்
 காளடா சிசுவைத்தான் திருப்பிக் காலை
 கன்மையுடன் வெளித்தொன்றச் செய்த பின்பு
 பாளடா போர் வரும்போது கேளாம்
 பக்குவமாய்க் குழந்தைதனை இழக்கச் செய்வாய்
 தேளடா குழந்தையைத்தான் செம்மை யாக
 தெளிவாக வைப்பதுவே நல்ல தாமே. (1411)

ஆமேதான் இச்செய்வை தன்னி லப்பா
 அழகான தாய்க்கும் சிவவுக்குத் தான்
 நாமேதான் அபாயமுண்டு சொன்னேன் பாரு
 நலமான கையைத்தான் கடுமை யாக
 ஒமேதான் என்னுக்குப் பிரியா கீத்தால்
 உத்தமனை கருப்பைதான் கீழிந்து போதும்
 தாமேதான் களைப்புண்டாய் மாண மாகும்
 தன்மையுள்ள குழந்தையுட மாணங் கேளே. (1412)

மரணமடா வருவதற்கு விவாக் கேளு
 மகத்தான பஞ்சுக்கொடி இரத்தம் நசுங்க
 விரைமுள்ள ஓட்டத்தான் தடையே பட்டால்
 விச்சான குழந்தைதா விறந்து போதும்
 தருணமுள்ள தாய்க்கு தக்க தான
 நன்மையுள்ள மருந்துகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு
 காரணமுள்ள கீத்திரையை வருகச் செய்து
 கண்டதமுள்ள அழுக்குவகை விசாரிப் பாயே. (1413)

ஆயுத விவரம்.

விசாரிப்பாய் ஆயுதத்தின் விவாக் தன்னை
 விரைமுடன் சொல்லுகிறென் விவாக்க் கேளு
 பசாதிக்கும் பிரசவத்தில் குழந்தை தன்னை
 பாங்கான சிரம்போண்டு வெளியே போக
 விசாசரமாய் கஷ்டமா யிருக்கும் போது
 சிங்கிசை சிலிப்பதுடன் கிமிர்த்திக் கொண்டு
 பிராசுருவாய் வந்தசிசு தன்னைக் கொல்லாமல்
 பின்பெய்க்காய் மூலிந்து உதவுகின்றோம். (1414)

போன உதகருசி ஆயு தத்தை
 பெலமான உருக்கதினால் செய்வா யப்பா
 சீரான சிரசு தடைபட்டுக் கொண்டு
 சீர்தவெளிக்கு வாங்காம லிருக்கும் போதும்
 போன பிரசவமேய் அற்ப மாக
 நின்றிருக்கும் வேளைதன்னில் ஆயு தத்தை
 சீராக உள்ளுக்குப் பிரயோ கிப்பாய்
 சிறப்பாக அதிர்ச்சித்தைச் சொல்லக் கேளே. (1415)

சொல்லுகிறேன் பிரசவத்தினை தன்னை யப்பா
 சுகமான கட்டிலின்மேல் படுக்க வைத்து
 புல்லுகின்ற ஆயுதத்தை வெந்நீரில் தானே
 போட்டெடுத்து எண்ணெயிட்டுக் கொள்வாய் நீதான்
 செல்லுகின்ற யோனிக்ஞள் இடது கையின்
 செயலான இருவிசை முதலில் புக்கு
 தொல்லுலகில் அதன்வழியாய் ஆயுதத்தை விட்டு
 தோய்த்தசிசு தானிருக்கும் பக்கம் பாரே. (1416)

சிகலிவிடம் தலைப்பக்கம் தன்னி லேனும்
 திரமான முகத்திவிட மேலே யேனும்
 தசைகளு மமையும்படி செய்வா யப்பா
 தப்பாமல் வலதுகையால் பிடியைத் தானே
 பசையுறவே நழுவாமல் பிடித்துக் கொண்டு
 பக்குவமாய் இடக்கைமேல் ஆயு தத்தை
 நிசமாகச் சுமந்தியே பெண்ணுக் கப்பா
 நிச்சயமாய் உறுத்தாமல் செய்வாய் நீயே. (1417)

செய்வாய்நீ வெகுசாக்கிரதை யோடு அப்பா
 செயலான தலையதனை கிளப்பிரேய் தான்
 மெய்யாக எடுக்கின்ற நேர் தன்னில்
 மெதுவாக இழுத்துமே உதவி செய்வாய்
 பையான கதப்பையின் வாய்தா னப்பா
 பாங்கான விசாலமாய் விளிந்து கொண்டு
 உய்கின்ற பிரசவமேய் இருக்கும் போது
 உள்ளஇந்த ஆயுதத்தைச் செலுத்து வாயே. (1418)

சேலுத்துகின்ற வேளைதனில் கோமீஸ்லா விட்டால்
 செயலான பிரயத்தினந்தான் முடியா தப்பா
 பிலுத்தமுள்ள சிாகமெத்த உயாந் தன்வில்
 பிளமாகத் தாவிருந்தால் சொல்லக் கேளு
 உலுத்தமுள்ள இக்கருவி தன்னை விட்டு
 உள்ளபடி சரிப்படுத்த உதவா தப்பா
 கிஷுத்துவரும் சிரசப்பா இடைக்குழியில் தோன்றி
 சிாக இநக்கின்ற வேளை தானே. (1419)

தாலுன வேளைதனில் இக்கருவி தன்னை
 தக்கபடி ஒருபக்க மாக விட்டு
 மானு மற்ருரு பக்கத்தி லப்பா
 மகத்தான விலக்கித்தான் சேலுத்திப் பின்பு
 தேனுன இவ்விரண்டின் உதவி யாலே
 தெளிவான தலையைத்தான் வெளியே தள்ள
 ஊனுன சாமர்த்தியஞ் செய்வாய் நிதான்
 உள்ளபடி இன்னமொன்று சொல்லக் கேளே. (1420)

கேளடா இத்தவிதந் செய்ய வென்றால்
 கேட்தான கைப்பழக்கம் ரொம்ப வேணும்
 நாளடா அனுபேகி தன்னை வைத்து
 நன்மையுடன் முதல்தாந்தான் பார்த்துக் கொள்வாய்
 வாளடா வழக்கத்தை அநு சரித்து
 வண்மையுடன் செய்கைமுற்றும் செய்ய வேணும்
 தேளடா முாடாகச் செய்தா யானால்
 திரேகத்திற் கரையந்தான் காணும் பாரே. (1421)

குறடு.

கேளடா கஷ்டப்படுசன காலத் தன்வில்
 கனமான சிசுவைத்தான் இடுக்கிக் கொண்டு
 சிாக வெளியில்தான் இழுத்துக் கொண்டு
 சிறப்பாக வருகின்ற ஆயுதத் திற்கு
 கோள குறடுளன்று சொல்ல லாகும்
 நிச்சயமாக இவ்விரண்டு வித்தா னுண்டு
 கூராக ஒன்றப்பா நிண்டிருக்கும் பாரு
 குணமாக மற்ருன்று குறுகியிருக்கும் தானே. (1422)

தானு சிவவந்தலை இடைக்குழியி ஸ்பபா
 நப்பாமன் உயர்ந்திருத்தும் போது கேளாய்
 மானு நீண்டகுறடு தன்னைக் கொண்டு
 மகிழ்வே சிவவந்தலை இழப்பாய்
 நெடுஞ் சிவப்பா இடைக்குழியை விட்டு
 தெளிவாக இறங்க 'சமீபத் தன்னிலை
 ஊனுக் வந்திருத்தும் போது கேளு
 உள்ள சிறுகுறடைத் தாக்கர வாயே. (1423)

நாக்குகின்ற குறடுதான் அனேக முண்டு
 தன்மையுள்ள பிரசவந்தான் தாம் தீத்தால்
 போக்குன்ற மாயப்பெண்ணுக்கு உபத்திரவிம யாகும்
 பொங்கமுள்ள வேதனைதான் கொஞ்ச மாக
 சகக்கியா விருக்கின்ற வேதனை தன்னில்
 சங்கையுடன் குறடைத்தான் உபயோகிப்பாய்
 துக்கியே குறடதனுள் சிவரை யப்பா
 துப்புலா யழுத்தியே பிடித்துக் கொள்ளே. (1424)

பிடித்துக் கொண்டபின்பு வெளியே யப்பா
 பின்பாக இழுத்தினாய் சிவனைத் தானும்
 கடித்த இரத்தசுயுத்தத் தவக்குத் தானும்
 களமான சிவந்தான் வெளித்தோன்று விட்டால்
 துடித்த நிலைதனைத் துடைத்துச்சிவனை நீதான்
 துள்ளவெளி தன்னிழுத்து விடுவாய் நீதான்
 படித்த இரத்தவிதனைத் தீ கவயமாக
 பக்குவமாய் எப்போதும் செலுத்த லாமே. (1425)

ஆமேதான் இந்தவிதம் தன்னுள் கேளு
 அப்பனை பிரணவாய் ஒன்று மல்லே
 தானேதான் அழகிக்கிரையாய் செய்தா ஸ்பபா
 தாய்க்குத் சிவவுக்கும் கெடுதி யாகும்
 உடொன்ற சிவனிலுடசிக இடைக்குழியில் தானே
 உள்ளபடி துருக்கிக்கொண் டிருத்தும் போது
 உடொன்ற குறடைத்தான் ஏட்டி டிதே
 உழவையுள்ள சிவக்குற எழும்புக்கும் கேளே. (1426)

கேளடா மத்தியின்தான் இடமே தோன்றில்

கெடநான் குறடைத்தான் போடலா மப்பா
நாளடா அக்குறடை பியோ கிக்கும்

நலமான மார்க்கத்தை நவிலக் கேளு
வாளடா முதலில்தான் பெண்ணுக் கப்பா

வளமான மலஜலத்தைப் போக்கி விட்டு
தேளடா பெண்ணினிட பிட்ட மப்பா

தெளிவாக ஓரமா யிருக்கச் செய்யே. (1427)

செய்யடா பிட்டத்தின் ஓர மாய்

நிரமான கட்டிலின்மேல் இருக்கும் போது
நையவே கட்டிலின்மேல் இடது பாகம்

நலமாகப் படுக்கவைப்பாய் பெண்ணை ந்தான்
துப்பவே குறட்டினிட ஒருஅலகை ந்தான்

தோய்த்திருவாய் நெந்நீரில் கொஞ்ச நேரம்
ஐயமில்லா விளக்கெண்ணெய் தடவிக் கொண்டு

அப்பனே வேலைக்கு ஆம்பிப் பாயே. (1428)

ஆம்பிப்பாய் நோயில்லாச் சமயந் தன்னில்

அப்பனே இடதுகையில் இருவிரல்கள் தன்னை
கூறப்பா சிசுவின் தலைமார்க்க மாக

கொப்பனவே க நப்பையின்வாய்க்நள் விட்டுக் கொண்டு
நோம்போம் மேல்அலகை விரலுக்கடியில் வைத்து

நிச்சயமாய் இடைக்குறி மத்திய மார்க்கமாக
பேரம்பாய் மெதுவிலசைத் துள்ளந் கேற்றி

பிலமான அலகினிட பண்மை தானே. (1429)

தானான பண்மையடா சிசவுக்கே தான்

தலையில்வைத்துப் படும்படியாய் செய்து கொண்டு
ஊனான சிசுவப்பா நழுளாமல் தான்

உள்ளபடி பந்திரமாய் பிடித்துக் கொள்ளு
மானான ஒருவனிடம் கொடுப்பாய் ந்தான்

மற்றுமொறு கீழ்அலகைச் சூடே எற்றி
தேனான கொழுப்பிட்டு முதலில் விட்ட

தெளிவான அவருக்கு நேர்எதிராய்த் தானே. (1430)

எதிராக முன்விரித்தபடி செலுத்திப் பின்பு
 இதுமான பக்குவங்கள் ஆன பின்பு
 கதிரான இரண்டலகின் பிடியைச் சேர்த்து
 கண்டியாய்ப் பூட்டிக்கட்டிச் சுருக்குப் போட்டு
 முதிரான முடிபோட்டு விடுவாய் நீதான்
 முக்கியமாய்ப் பிடுகளைத்தான் பூட்டு தற்கு
 சதிரான பிரயாசை இருக்கு மாகில்
 சங்கையுடன் ஓலகை இழுப்பாய் நீயே. (1431)

இழுத்தபின்பு மறுபடியும் அகத்தில் விட்டு
 இதுமாகக் கிரமப்படுத்திக் கொள்வா யப்பா
 பழுத்ததொரு குறடப்பா ஆன பின்பு
 பண்பான பிரசவனோய் உண்டாம் வேளை
 தழுத்தபிடி தனையிரண்டு அலகு களாலும்
 தான்பிடித்து மெதுவாக அசைத்துமே தான்
 பழுத்த இடைக்குழி மத்திமார்க்க மாக
 பண்பான சிரசைநீ இழுத்தி டாயே. (1432)

இழுக்காதே தோய்நிற்கும் நேர்மை தன்னில்
 இதுமாக விட்டுவிட்டு அப்பா நீதான்
 தழுகாமல் இவ்விதமாய்ப் பிரசவ ரூலை
 தலைப்பார்த்து முயற்சியுடன் வலிக்கச் செய்வாய்
 பழியாகத் தாறுமாறாய் இழுக்க லாகா
 பாங்கான குறடைத்தான் இழுக்கும் போது
 பழுத்த இடைக்குழி மத்தியமார்க்கத் தன்னை
 பண்பாக எப்போதும் அனுசரித்துக் கொள்ளே. (1433)

கொள்ளவே சிசு வெளிகண்ட பின்பு
 கொடியான மற்றதொறு உறுப்பு முற்றும்
 தள்ளவே தற்செயலாய்ப் பிரிந்து போகும்
 தாமதத்தான் ஒருவேளை நெரிட்டாக் கால்
 மெள்ளவே உடலையுந்தான் பிடித்து அப்பா
 மெதுவாகப் பிடித்துமே இழுத்துப் போடு
 கள்ளமே இல்லாமல் கெஞ்சில் நீதான்
 காப்பாற்றி விட்டாக்கால் புண்ணிய முண்டு. (1434)

உண்டான பெண்ணுக்கு ஆயுதத்தான்
 உத்தமனே உண்டாதான் அபாயம் கேளு
 நன்னுன் யொலிவப்பா கிழிந்து பொருள்
 னொன் உறுப்புகளின்தான் காயத் தோன்றும்
 பண்டான படுக்கிழியும் பாடு பாடு
 பண்பான குழந்தையுட செந்நி பாடு
 செண்டான பிசில்தான் காயத் தோன்றும்
 சீமான எழுப்பொழிந்து இறந்து போமே. (1435)

மோமடா இந்தவிதம் பிரியோ கித்தால்
 பொங்களென்ற பெண்ணுக்கு ஆயாசம் உண்டாம்
 நாமடா அந்நுத்தான் சாரா யத்தை
 னாட்டியே ழலம்விட்டுக் கொடுத்துப் போடு
 ஒமென்ற அறிவித்து குணத்தைச் செய்வாய்
 உள்ளபடி பெண்ணைத்தான் தூங்கச் செய்வாய்
 ஆமென்ற மர்மத்தின் ஸ்தானத் திந்து
 அப்பனை வெந்தினாய் பிச்ச வாயே. (1436)

சேதிக்கும் வகை.

பிச்சுவந்த கர்ப்பத்தான் தாய்க்கு அப்பா
 பிலமான மாணந்தான் வந்த தென்று
 போச்சுதென்று உத்தனுக்குத் தெரிந்த பொது
 பெய்லபு சிசுவைத்தான் கொல்ல வேணும்
 பாச்சியே செய்யாவிட்டா ஸ்பா கேளு
 பாங்கான தாய்ப்பா மாண மாவள்
 தாச்சியாய்த் தாயைத்தான் பட்சிக்க வேண்டி
 தகாந இச்செய்கை செய்வாய் நீயே. (1437)

செய்கின்ற சிசுவைத் செய்யுங் காலை
 செயலான ஆண்டவரின் பாதத்தைப் போற்றி
 உத்தின்ற சிசுவைத்தான் கொல்லும் பொது
 உத்தனுக்கு வெகுபாவம் வந்து தோன்றும்
 பையனே பாமசினம் தன்னைப் பார்த்து
 பாழான இச்செய்கை செய்யவே தான்
 ழயனை எத்தனுக்கு வாச்ச தென்று
 அவாழையைத் தொழுதுபிடி வேலை செய்யே. (1438)

வேலைசெய்து முடிந்தபின்பு சொல்லக் கேளு
 விதமான தீர்த்தங்கள் தான மாடி
 ஞானமதில் தோன்றிருக்கும் சிவ தலத்தில்
 நாற்பத் தேட்டுகள் நீதான் மய்யா
 கோலமுள்ள அர்ச்சனைகள் செய்து வைத்து
 கோடியருவு பஞ்சாட்சாந் தன்னை நீதான்
 காலையிலே செய்துகொண்டு வந்த பின்பு
 கனமான விளக்கதனைப் போடு வாயே. (1439)

போடுவாய் லட்சத்தான் விளக்கே அய்யா
 பொங்கமுள்ள புரந்தனுக்கு அன்ன மிடுவாய்
 நாடுவாய் சிவபதத்தை அனுதினமும் நீதான்
 நாட்டிலே நிசெய்த பாவந் நீர
 கூடுவாய் பெரியோர்கள் திருக்கூட் டத்தில்
 கொற்றவனே நியுந்தான் சேர்ந்து கொண்டு
 பாடுவாய் அவர்கள்தான் எனக்குச் சொன்ன
 பக்குவத்தை நானுனக்குப் பாடு வேனே. (1440)

பாடுவென் சிசுஹத்தி தான் அய்யய்யா
 பண்பாக ரட்சிக்கும் பொருட்டு நீதான்
 சாடியே சிசுவைத்தான் கொல்லு கின்ற
 சண்டாள கிருத்தியத்தைச் செய்யா விட்டால்
 வாடியே தாய்பிள்ளை இரண்டு மப்பா
 வண்மையுடன் மரணந்தான் அடைந்து போகும்
 கூடியே இடைக்குழி சிறுத்துக் கொண்டால்
 கொற்றவனே சிசுதான் பிறக்கா தன்றே. (1441)

பிறக்காத வேளைதன்னில் சொல்லக் கேளு
 பெலமாகக் குறடநனல் சிரசை நீதான்
 சிறக்கவே இழுப்பதற்கு சேரா விட்டால்
 சிரசை நீதுளைத்துத் தள்ளி ஸுளைபோக்கி
 பெருக்கியே வந்த சிரந்தனை யப்போ
 பெரிதன்றி சிறிதாக்கி சிசுவை யப்போ
 துறக்கவந்த வெளிவழியாய் இழுப்பாய் நீதான்
 துப்புரவாய் இதன்கருவி நான்கு கேளே. (1442)

கேளடா ஆயுதத்தின் பீர்தான் சொல்வென்
 கெடதான சித்திக் கத்திதா னென்று
 நாளடா அதற்கெற்ற அங்குசந்தா னென்று
 நாடியே வரங்கிவரும் மொட்டைக்குறடோ எனவும்
 பாளடா கபாலத்தைச் சேதிக் கின்று
 பாங்கான குறடுதான் ஒன்றே யாகும்
 தேளடா இந்நான்கு ஆயுதத்தை
 தெளிவாக நால்படியே செய்து கொள்ளே. (1443)

கொள்ளவே ஆயுதங்கள் செய்த பின்பு
 கெடதான இச்செய்கை செய்யுங் காலம்
 மெள்ளவே சொல்லுகிறேன் உந்த றுக்கு
 மெதுவாக அதனுடைய விவரங் கேளு
 நள்ளவே கெடிறந்து போச்சு தென்று
 தான்உனக்கு இச்சயமாய்த் தெரிந்த பின்பு
 கள்ளவே கஷ்டப்பிரசவம் கெடும் போது
 கனமான இச்செய்கை செய்ய லாமே. (1444)

ஆமடா ருபந்தான் குதா மாகி
 அதன்விவரம் பின்னேளவு அங்குலம்முன்றுக் கப்பா
 போமடா குறைந்துமே சிந்தா வப்பா
 பொங்கமுடன் தற்செயலாய் வரக்கூடாமல் தான்
 நாமடா குறடுந்தான் உள்ளே செல்ல
 நலமான சந்திந்நி இருக்கும் போது
 யேமடா கூபத்தின் அடிபுறந்தான் பாகு
 உள்ளபடி குறுக்களவில் குறுக் கேளே. (1445)

கேளடா "மழிகளமெத்த கெருங்கிக் கொண்டு
 கெடியான குறடப்பா பீரவே சிக்க
 நாளடா பக்குவங்க விஸ்வாத போது
 நலமான இச்செய்கை செய்வாய் நிதான்
 தேளடா இடைக்குழியில் ஏதேனு மப்பா
 தெளிவாகக்; கட்டிகள்தான் உண்டாகிக் கொண்டு
 வாளடா அசையாமல் பிடுவே யற்று
 வன்மைமுள்ள இடைக்கலிவை அடைந்தால் பாடு. (1446)

பாரடா தற்செயலாய் சிந்தா வப்பா

பண்பாக இறங்கிடவே கூடாமெ யாயும்
கூறடா குறடைத்தான் உபயோ கிக்க

கொடுத்தான் பக்குவங்கள் இல்லாத போதும்
கோடா இச்செய்கை செய்யலாம் நிதான்

கிலுமன ஐலமஸ்தகம் நேரும் வேளை
சீரடா சிபு இடைக்குழியி லப்பா

சிறப்பாக இறங்காத வேளை செய்யே. (1447)

செய்யடா பிரசவவலி தன்னி லப்பா

சிக்கிரத்தில் சிகவைத்தான் வெளியே தள்ள
மெய்யாக வேண்டியே இருக்கும் போது

மேலான பூர்ணகர்ப்பம் ஆவதற்கு முன்
பையான பெரும்பாடு கண்டு கொண்டு

பாழான ரத்தோட்டம் அதிக மாக
வையவே காணுகின்ற வேளை தன்னில்

நலமான சிகவைத்தான் சொல்லக் கேளே. (1448)

சிகவினா. சிரசைத்தான் துளைத்து அப்போ

சீரான அங்குசத்தால் இழுத்துத் தள்ளு
பகப்போலே நீபார்த்துக்கொண் டிருப்பா யாகில்

பாங்கான தேகத்திற்காசை உன் டாகும்
ககவான கபாலத்தை சேதிக்கும் நேர்மை

கண்டுநான் சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க் கேளு
முகவான இச்செய்கை செய்வ தற்கு

முக்கியமாய் கருப்பையின் வாய்தான் கேளே. (1449)

வாய்ப்பா பூணாமாய் விரிந்து கொண்டு

வண்மையு ன் இருங்கிடவே வேண்டிய தில்லை
காய்ப்பா கொஞ்சமாய் விரிந்திருந் தாலும்

கண்டநமாய் அவ்வளவே போதும் பாரு
பையப்பா பிரசவஸ்திர தனக் கப்போ

பக்குவமாய் மலுஸத்தைப் போக்கச் செய்து
தாய்விருட்டம் ஓமாய் இடுப்ப தற்கு

டோலிஎன்ற கட்டிலின்மேல் படுக்க வையே. (1450)

கட்டிலின்மேல் இடதுபக்கம் படுக்கச் செய்து
 கனமான சித்சிசைகள்தான் செய்யக் கேளு
 மட்டமுள்ள இடதுகையின் விரலின் இரண்டை
 மகிபனே யொவிக்குள் விட்டுக் கொள்வாய்
 துட்டகிருத்தியமாக அப்போது தூலிக்கப் போகும்
 துய்ய ஸ்தானத்தின் மேலே தான்
 சுடமுள்ள சிந்தரிக் கத்திரியை யப்பா
 சதிரான உள்ளங்கை மார்க்கந் தானே. (1451)

மார்க்கமாய் விரல்களுக்கு உட்புறத்தி லப்பர்
 மகத்தான தாய்க்குக் காய மின்றி
 சேர்த்தியே செலுத்தியபின் எலும்பின் மேலே
 செயலான சித்தரிக்கத்திரி தன்னை வைத்து
 தீர்த்துமே திருப்புஅதைத் துளைத்து அந்த
 துய்யான ஆயுதத்தின் தடைவரையி லப்பா
 யேத்தியே எலும்புக்குள் விட்டுப் பின்பு
 இதமான பிடுகளை விரித்துக் கேளே. (1452)

விரித்த பின்பு எலும்புகளைக் கத்தரித்து
 விதமான ஆயுதத்தை திருப்பிப் பின்பு
 குறுக்காக வைத்துமுன் செய்த மேரை
 கொற்றவனே செய்தாக்கால் எலும்பு அப்பா
 கருக்கான எலும்பப்பா குறுக்கும் நெடுக்குமாக
 கண்டப்பாய் பிளந்துவிடும் பின்பு கேளு
 தநியான சித்தரிக்கத்திரி தன்னை யப்பா
 தனியான கபாலத்துள் விடுவாய் நியே. (1453)

விடுவாய்பின் முனையைத்தான் சின்னஞ் செய்வாய்
 விதமான முள்ளந்தண்டுக் கொடியி னப்பா
 படுவான சிகரத்தை குறுக்காய் வெட்டி
 பண்பான ஆயுதத்தை வெளியே வாங்கு
 முடுவான கபாலத்தின் ரேகை தன்னில்
 முண்டிநீ துளைக்காதே எலும்பையே தான்
 கடுவாகத் துளைத்துமே திரிப்பா யப்பா
 கண்டப்பாய் மறுபடியுந் சொல்லக் கேளே. (1454)

மறுபடியும் இடதுகைவிரலில் மூன் போல்
 மகிபனே செலுத்தி அம்மார்க்க மாக
 குறக்கிருக்கும் அங்குசத்தை கபாலத் துள்ளே
 கொப்பவே விட்டுமுனை தன்னைக் குத்தி
 திருக்கியே அவ்விதமாய்ச் செய்யா விட்டால்
 தெளிவாகச் சிலவேளை சிகதா என்பா
 மருவியே உயிரோடு பிறக்கும் பாரு
 மகிபனே அதினுலே வருத்த மாமே. (1455)

ஆமேதான் பிறகப்பா சொல்லக் கேளு
 அங்குசத்தை கபாலத்துக் குள்ளே யேனும்
 ஓம்பா வெளியேயேனும் நழுகவொட் டாமல்
 உள்ளபடி மாட்டியே இடைக்குழி மத்தியாக
 தாமப்பா சிரசைத்தான் மெதுவாய் நீதான்
 தக்கபடி வெளிக்கிழுக்க வேணும் பாரு
 நேம்பா வெளிக்கு இருக்கும்போது கையை
 நீளடுத்துப் போடாதே கசமாய்த் தானே. (1456)

தானான சிரசிவிட சரும மதனிலே
 தனிஎலும்பு தான்ஈடி மிருது வாக
 னான உறுப்புக்கு காய மின்றி
 உள்ளபடி செய்திடுவாய் உலகத் தோர்க்கு
 தேனான தெளிவாக மெதுவாய்த்தான் நிதாவித்து
 ....
 மானான சிரசைத்தான் இழுப்பாய் நீயும்
 மகிபனே இன்னமொரு விதந்தான் கேளே. (1457)

கேளடா சிரசிருக்கும் பிசுவுக் குள்ளேநீ
 கெடிதாகத் தக்கபடி பெலமே போட்டு
 நாளடா இழுத்திடுவாய் சிசுவை யப்போ
 நன்மையுடன் ஒருவேளை சிகதா என்பா
 ளாளடா வந்திடவே கஷ்ட மாகில்
 ளளமாக கபாட்சேதக் குறடே கொண்டு
 தேளடா எலும்பைத்தான் துண்டித்துப் போடு
 தெளிவான பாகத்தான் கிழியாமல் பாரே. (1458)

பாரடா சிசுதான் வெளித்தோன்று விட்டால்
 பக்குவமாய் உடல்முற்றும் இறுகும் பாரு
 சீடா அப்படியுந் தோன்று விட்டால்
 சிறப்பான மார்புடனே வயிற்றையுந் தான்
 போடா பிளந்து உறுப்புதன்னை நீக்கு
 நிச்சயமாய் சிசுவைத்தான் இழுப்பா யப்பா
 வாரடா ஆயாசம் இருந்தால் கேளு
 வன்மையுடன் பெண்ணை மதியாய்ச் செய்யே. (1459)

செய்தபின்பு அசையாமல் படுக்க வைப்பாய்
 திறமான அபிவிருதல் உஷ்ண மான
 துய்யதொரு மருத்துகளை கொடுப்பா யப்பா
 தோகையுட யோனியைத்தான் பார்வை யிட்டு .
 பையவே வெந்திரால் கழுவச் செய்து
 பாங்கான சிகிச்சைகள் செய்வாய் நீதான்
 உய்யவே அவளுக்கு வேண்டிய நல்ல
 உணவுகளை உணவுகளத்தில் கொடுக்கச் செய்யே. (1460)

கருப்பாசய சேதனம்.

செய்துவரும் கோரகிருத்தியம் ஒன்று கேளு
 செயலான தாய்க்கும் சிசுவுக்குந் தான்
 பையவே எமன்வந்து தோன்றும் போது
 பாங்கான கருப்பையைக் கீழிக் கேளு
 தொய்யவே குழந்தையைத்தான் வெளியே தூக்கில்
 துப்பான குழந்தைதான் சீவ னோடு
 நையவே ஜீவனோ டிருக்குஞ் சொன்னேன்
 நாட்டிலே இச்செய்கை மோசந் தானே. (1461)

மோசமுள்ள இச்செய்கை தன்னு லப்பா
 முடிவிரண்டில் ஒன்றப்பா பிழைக்கும் பாரு
 நாசமுள்ள சிசுவை கருப்பையி னின்று
 நன்மையுடன் வெளிப்படுத்த உபாய மின்றி
 பாசமுள்ள தாய்க்கும் சிசுவுக்குந் தான்
 பலமான மரணந்தான் வந்த தென்று
 நேசமுடன் நிச்சயித்துக் கொண்ட போது
 நிசமாகக் கருப்பையை சோதிப் பாயே. (1462)

சோதிக்கும் வேளைதனைச் சொல்லக் கேளாய்
 செயலான இடைக்குழிதான் மெத்தத் தானும்
 போதித்து கருநுபந்தான் அடைந்து கொண்டு
 பொல்லாத வாய்பிலும் அடிவசத்திலுந் தான்
 சோதித்த எண்ணெண்டு அங்குலமே தோன்றி
 சொகுசான சிகுவெடுக்க அசாத்தியமான போதும்
 வாதித்த எலும்பினின்று கட்டிகளே அப்பா
 வளர்ந்துகுழியை அடைந்துக்கொண் டிருக்கும்போது பாரே.
 (1463)

பாரடா கருப்பை கிழிந்து ஆனரின்பு
 உண்பான வழியைத்தான் குழந்தை யப்பா
 சீராக வாராம லிருக்கும் போதும்
 சிறப்பான கர்ப்பா சயத்தை விட்டு
 நேராக வேறிடத்தில் வளர்ந்த தான
 நிசமான கருவுக்கும் தாய்க்குந் தான்
 பேரான சடுதியில்தான் மரணங் கண்டால்
 பெலமான இச்செய்கை செய்வாய் நீயே. (1464)

கருப்பாசய சேதன முறை.

செய்வாய் பெண்ணுக்கு முன்பு நீதான்
 செயலான மலமுத்திரத் தன்னை நீக்கு
 பையவே பெண்ணைத்தான் கட்டிலின் மேலே
 பாங்காக மல்லாக்காய் படுக்க வைப்பாய்
 பையவே தேகத்தைச் சேதித்துக் கொள்ளு
 பாங்கான நஞ்சு முன்புறுத்தி லப்பா
 பையவே ஒட்டிக்கொண் டிராத நேர்மை
 நலமாகத் தெரிந்துகொண்ட பின்பு கேளே. (1465)

கேளடா சுக்கிலரேகை யென்று சொல்லும்
 கெடிதான வரிகீறாமல் நீண்ட தாக
 வாளடா வாட்டமாய் ஏறு மப்பா
 வளமான சதைக்குவெளியே தன்னி லேனும்
 நாளடா மூலவட்ட மாக வேனும்
 நலமான நாபிக்குக்கீழ்க் குறுக்கே யேனும்
 தேளடா சருமத்தைக் கீழ்க் கொள்வாய்
 தெளிவாக அதுஎட்டு அங்குலமே செய்யே. (1466)

அங்குலத்தின் நளம் கீழ்க் கொள்வாய்
 அழகான நீண்ட வசந்தான் நீதிரில்
 தங்கியிருக்கும் தொப்புளுக்கு கொஞ்சம் மேலே
 நாளிருந்து ஆம்பன் செய்து கொண்டு
 சங்கையுடன் ஸனாந்து அங்குலமே கீழி
 சதிரான கத்தியினுல் குடல்சவ்வு மட்டும்
 சங்கையுள்ள சதைகளைத் தான் துண்டித்துப் போடு
 சதிரான அச்சவ்வைப் பின்பு கேளே. (1467)

கௌடா சவ்வை வெருபத்திமாய்க் குத்தி
 கெடதாக அதற்குள்ளே விலை விட்டு
 நாளடா குடல்களில்தான் காய மின்றி
 நன்மையுள்ள சவ்வை சேதித்து விட்டால்
 பாளடா கருப்பைதான் தோன்றுந் சொன்னேன்
 பண்பாக அதைச்சிறியதாய்க் கீழ்க் கொண்டு
 தேளடா சவ்வை அறுப்பா யப்பா
 தேவிவாக அதற்குப்பின் சொல்லக் கேளே. (1468)

சொல்லுகிறேன் சவ்வுகளில் சிறதாய ரத்திரம்
 ககமாகச் செய்துமே பஞ்சு போல
 வல்வினையாய்ப் பனிநீதான் வயிற்றி லப்பா
 வளமாக விடாமல் எடுத்துப் போடு
 தொல்லுலகில் பனிக் குடத்தை முன்னதாக
 ககமாக உடைத்துவிட்டால் மெத்த நன்று
 புல்வினை செய்கிறேனா ரத்திரத்தைத் தானும்
 புகழாக விசாலப் படுத்திக் கொள்ளே. (1469)

கொள்ளடா குழந்தையைத்தான் வெளியில் தூக்கி
 கொடகட்ட நஞ்சுடனே சவ்வு போக்கி
 தள்ளவே கருக்குழியில் நிறைத் திருக்கும்
 தனிப்பனிநீர் ரத்தத்தை நீக்கிப் போட்டு
 அள்ளவே அழுக்கு வெளிப்படவே வேண்டி
 அப்பனே கருப்பையின் வாய்தான் பாரு
 மெள்ளவே திறந்திருக்கும் கண்டு கொள்ளு
 மேலான கருப்பையைத் தைத்தி டாதே. (1470)

தைக்காதே தற்செயலாய் கூடித் கொண்டு
 தாங்கிவதோர் கர்ப்பாதான தினத் தன்னில்
 மைய்போல் இாண்டு அங்குலமே யாக
 மழிபோலே காங்குவிடும் மகிமை பாரு
 கைப்பரன் வயிறதவில் விழுந் திருக்கும்
 சதிரான ரத்தத்தை மெதுவாய் நீதான்
 தைப்போலே துவட்டியதை எடுத்து விட்டு
 தனிப்பின் துடைத்தான் எதாஸ்தானத்தில் வையே. (1471)

வைத்தபின்பு வெளிப்புறத்தின் காயம் முடி
 வளமான காற்று அதின் உள்ளே போகாமல்
 கைத்தலத்தில் நெருக்கமாய் தைய லிட்டு
 கனமான பிளாஸ்திரியைப் போடு போடு
 நைத்தநென்ற ஈரத் துணியை மேலே
 நலமாகப் போட்டபின்பு பெண்ணை நீதான்
 மெத்தைதவில் அசையாமல் படுக்க வைத்து
 மேலான மருந்துதனைக் கொடுத்தி டாயே. (1472)

தன்னைத்தா னறியாத பண்டிதர் களுக்குத்
 தான்இந்த விதம்முற்றும் சாற்றினேன் நூலை
 பின்னைத்தான் தேகத்தில் இருந்து வாழும்
 சூரிவான அட்சாத்தின் விவரத் தன்னை
 முன்னைத்தான் அறிந்தவர்க்கு இந்தத் திமை
 முற்றுந்தான் வேண்டார்கள் முடிவைக் கண்டு
 அவ்னத்தின் பாதத்தை வணங்கிக் கொண்டு
 அப்பனே அவர்கள்செய்யும் வித்தைக் கேளே. (1473)

கேளடா சிவசமுதல் பாதம் மட்டும்
 கெடியான அட்சாத்தால் நிறைந்திருக்கும் பாரு
 நாளடா அவ்வெழுத்தை திருப்பி பாரில்
 நலமான கருவெல்லாம் அழிந்து போகும்
 தேளடா பவனமுதல் வாச லெல்லாம்
 தேளிவாகத் திறந்துமே கருதா வப்பா
 பாளடா தாய்க்கும் தோன்றாமல் தான்
 பக்குவமாய் பிறக்குமடா பாரில் தானே. (1474)

தானு அன்வெழுந்தைச் சொல்லக் கெளு
 தனியான அகாமுதல் ஓகாரம் முற்றும்
 ஊனு அட்சாத்தால் தனைத்திருக்கும் சொன்னேன்
 உள்வருக்குத் தாவிருக்கும் கருவுக்கே அப்பா
 தேனு ஓங்காரம் மகார மாகும்
 தெளிவான அன்வெழுத்தின் நிலையைக் கண்டு
 மாறாக மாறிநீ விட்டா யானால்
 மகிபனே கருமுற்றும் மடித்து போமே. (1475)

வடிந்துபோம் ஊன்முதல் எலும்பு எல்லாம்
 வளமான தசையுடனே — —
 மடித்துபோம் தேகத்தில் ஒன்று மின்றி
 பாங்கான இம்முறையை அறியா தோர்க்கும்
 முடிந்தமுடிந்த தன்னைக்கண்டு எடுக்கா தோர்கள்
 முன்சொன்ன முறைப்படியே போக வேணும்
 இடிந்தகவர் போல்கிறதும் உலகத் தோர்க்கு
 இன்னிதமாச்சி செய்து இயம்பி. (1476)

இயம்பிடேன் எந்நாஜிக்கு கரும காண்டம்
 இதமான ஆயித்தை நீதா னப்பா
 சுயமாக உட்கார்த்து பார்த்தா யானால்
 கருக்கமுள்ள வரீயெல்லாம் தோணும் தோணும்
 தயாக்கமுடன் திரியாதே நூலைவிட்டுத் தான்
 போன பேர்களாகப் போகாமல் தான்
 மயங்குமற்ற பெரியோரை வணங்கிக் கெட்டு
 மைத்தனே சமுதாயத்தைத் தித்துக் கொள்ளே. (1477)

திந்தநீ கோண்டாங்கால் சண்டாளக் கிருத்தியம்
 திறமாகச் செய்யாமல் பெண்ணைப் பார்த்து
 சேர்த்துமே உந்தவிட ஆகு தார
 செயலான பக்கத்தை கடுவே நாட்டி
 பார்த்துமே கண்ணுலே அட்சாத்தை
 பவிச்சென்று ஓட்டிவிடு உடனே நீதான்
 ஆர்த்துமே கொடுமைதான் அரைநாழிகைக் குள்ளே
 அப்பனே போய்விடும் அனைகமாய்த் தானே. (1478)

அருமையுள்ள அட்சாங்கன் தன்னை யோத
 அப்பனே உத்தனுக்கு வாசி வேணும்
 பொறுமையுள்ள பெரியோரை காக்க வேணும்
 பொல்லாத குணம்மற்றும் தள்ள வேணும்
 கருமையென்ற கருத்துடனே கடவுள் தன்னைத்
 கண்டுநி நிசித்தால் எல்லாத் துன்பமும்
 சேருமியே ஓடிவரும் அப்பா சொன்னேன்
 செய்யடா இப்பாகம் மூன்றே தானே. (1479)

தூனுன கர்ப்பவந்திரி தனக்கு அப்பா
 தக்கவலி நான்எடுக்கும் வேளை தன்னில்
 மானாகப் பிறந்துபின் கர்ப்பத் தன்னை
 மகிழ்ச்சியுடன் பிறப்பதற்கு வகையைக் கேளு
 தேனுன தோள்வளையல் எண்ணெய் பந்து
 தெளிவான மூலிகையும் எல்லாம் எந்தன்
 னுனுன மாத்திரிக சாஸ்திரத்தில்
 உள்ளபடி வகுத்திட்டேன் உற்றுப் பாடு. (1480)

உற்றுப்பார் வளையடை நேர்மை தன்னை
 உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன் உண்மை யாக
 கற்றுப்பார் கருமலி தன்னை யப்பா
 கணக்காக கிரகணத்தில் அடைத்துப் பின்பு
 நற்றிப்பார் நகராமுதல் சிகர மட்டும்
 நலமாக லட்சுமரு ஓதி நிதான்
 வெற்றியுள்ள விளக்கெண்ணெய் தன்னை யோதி
 விதமான வளையலை நீகையில் போடே. (1481)

போட்டின்பு எண்ணெயைந்தான் வயிற்றின் பேசில்
 போங்கமுடன் பூசினிடு வயிறு முற்றும்
 ஆட்டமுள்ள குழந்தையைத்தான் அப்பா கேளு
 அழுதுகொண்டு பிறக்குமடா அவனி தன்னில்
 வாட்டமுள்ள தாய்க்குக் கொஞ்ச மேறும்
 வருத்தங்கள் தோன்றுது வளமை யாக
 நாட்டமுடன் சொல்லினிட்டேன் இந்தப் போக்கை
 நன்னாயுள் துள்ள வெறுவித்தைக் கேளே. (1482)

கிரமாதீதப் பிரசவங்கள்.

தேளடா ஆசனந்தா இநய மானால்
 கேடதான சிசுவப்பா இண்ணுவிதமாய்க் காணும்
 நாளடா சிசுமுதுது முன்னுக்கு வந்து
 நலமான நாய்வயிற்றைப் பார்த்துக் கொள்ளும்
 நாளடா இதுவப்பா வுக்க மாகும்
 வளமான சிசுமுதுகு பின்னுக்கே தோன்றி
 தேளடா நாய்முதுகைப் பார்த்துக் கொள்ளும்
 தேளிவான முந்திர் விவரங் கேளே. (1483)

விவாழள்ள சிசுவப்பா முன்னும் பின்னும்
 விநமாக இருக்காது மூலவாட்ட மாக
 அவினிதனில் அமைந்திருக்கும் இந்தத் தோற்றம்
 அப்பனே உருண்டு மிருதுவாகத் தோன்றும்
 நவணையுள்ள ஆசனத்தினு லப்பா
 தப்பாத பிட்டத்தின் மத்தி தன்னில்
 கவலைகொண்ட விடவுனால் குதம்தா னப்பா
 கண்டிப்பாய் மற்றுமுள்ள குறிப்பால் காணே. (1484)

காண்டா சிறுகஇறங்குந் தன்மை யாக
 கவமான ஆசனந்தா னிறங்கும் பாரு
 பூண்டா சிசுவினுட கைதா னப்பா
 பொங்கமுடன் சிசுமேல் விந்திருக்கு மாகில்
 நாளடா பிரசவந்தான் தாமதமே யாகும்
 நலமான ஆசனத்தின் உதயத் தன்னில்
 தோணுது நாய்க்கு துர்க்குணந்தா னப்பா
 நொல்லலகில் சிசைப்போல் ஆசனந்தான் கேளே. (1485)

தேளடா மம்மஸ்தான மார்க்கத்தை யப்பா
 கணிதமுடன் செர்மையாய்ப் பெரிதாக் காது
 நாளடா அதினுலே சிசுவுக்கே தான்
 நன்மையுள்ள அபாயர்வருதும் சொன்னேன் பாரு
 மாளடா தோப்புள்ளிக்கொடி நசுங்கி யப்போ
 பண்ணான சிசுதான் இறந்து போகும்
 தேளடா இறங்குத்தான் சிகிச்சை கேளு
 தேளிவாகத் சொல்லுகிறேன் திறமை பாடு. (1486)

திறமையுள்ள ஆசனந்தான் வெளித்தோன்றுத் தன்னில்
 தீவிரமாய்க் கையைத்தான் போட லாகா
 பெருமையுள்ள பாகத்தைத்தான் தாங்கிக் கொள்வாய்
 பக்குவமாய் ஆசனந்தான் வெளிவந்த பின்பு
 செருமையுள்ள சிசுவைத்தான் வலது கையால்
 செயலாக எற்றிக்கொண் டிருந்தா யாகில்
 அருமையாய் தற்செயலாய் வெளியே தோன்றும்
 அப்பனே நஞ்சுக்கொடி வெனிதொன்றுங் காலைதானே. (1487)

தானை சிசவுக்கு அபாயத் தோன்றும்
 தக்கபடி அதைக்கொஞ்சம் கீழ்க்கே தான்
 மானாக இழுத்துவிட்டு நஞ்சுதா வப்பா
 மகிபனே நசுங்கிடவே ஒட்டாமல் செய்வாய்
 தேனான நாடிநடை தூயாய்த் தோன்றில்
 தெளிவான சிசுவைத்தான் மெதுவாய்த் தோன்ற
 ணனாக இறங்கிடவே விடுவா யப்பா
 உள்ளபடி குறைந்திருந்தால் சொல்லக் கேளே. (1488)

கௌடா பிரசவத்தை துரிதஞ் செய்வாய்
 கெடாதான நோயிருக்கும் வேளை தன்னில்
 காளடா சிசுவைத்தான் வெளிஇழுத்துத் தள்ளா
 நன்மையுள்ள மாட்டி வெளித்தோன்றும் காலை
 பாளடா கைகொண்டும் நெருங்கிஇருந்தா லப்போ
 பண்பான சிகச்சைக்கு நோந்தாலே யில்லை
 தேளடா சிசுவைத்தான் அகைந்திருக்கு மாகில்
 தெளிவாக விரலைவிட்டு மெதுவாய்வெளியே தள்ளி. (1489)

தள்ளி விடும்போது அநலில் பெலமதாக
 தானிழுத்தால் எலும் பொடித்து மிருதுவாய்
 உள்ளதொரு உறுப்புகளில் காயத் தோன்றும்
 உறுதியுள்ள கைகள் வரும்போது கொஞ்சம்
 மெள்ளவே தாமதங்கள் ஆகும் பாடு
 மெதுவான கொடியில் நாடியிருக்குத் தன்னில்
 கள்ளவே கைவிடவே ஆகா தப்பா
 கனமான சிசுஇடைக் குழியில்இறங்கும்போது பாடு. (1490)

மாரடா இடதுகையின் இருவிரலைத்தா வப்பா
 பண்பான சிகவினுட வாயில் விட்டு
 சோடா வலதுகை விரலை நீதான்
 நிச்சயமாய் பிட்டுமேல் வைத்திழுத்துக் கொண்டு
 கூரான மருவாய்க்கட்டை தன்னைக் கேளு
 கொப்பவனவே மாரோ டனைத்துந் கொண்டு
 பேரான தலையை வெளிக்கிழப்பா யப்பா
 பெரிதாக இவ்விதமாய்ச் செய்தால் கேளே. (1491)

செய்தாக்கால் சிகவினுட அளவு குன்றி
 சேயான கோஷ்டமின்றி வெளியே தோன்றும்
 உய்கின்ற பிரசவம் முடிவாகும் தன்னில்
 உறுதியுள்ள பெண்ணினுட வயிற்றை யப்பா
 பையனே பிடுத்து அழுத்திக்கொண்டிருப்பாயாகில்
 பாங்கான மஞ்ச வெளிப்பட்டே போகும்
 ஐயமில்லா விதியைான் உடைத்தென் பாரு
 அப்பனே இன்னமொரு விதத்தைக் கேளே. (1492)

விதமான பிரசவத்தின் வேதனைதா வப்பா
 விவாக நின்றவிட்டால் சொல்லக் கேளு
 பதமான வேறுதா ரணங்கள் தன்னால்
 பக்குவமாய் சிகவை யப்பா நீதான்
 இதமாக வெளிப்படுத்த வேண்டு மாயின்
 சீரான விலக்களைத் துடைச்சத்தில் விட்டு
 சதமான பிரசவவேதனை யெடுக்கும் பொது
 சகுதியாய் இழுத்திடவே உதவி செய்யே. (1493)

செய்யாத செய்துறைந் திருக்கு மாகில்
 செயலான மருந்தியிந்து நோயைத் தாக்கு
 மேய்யான சிகவாய் இறந்து போகில்
 மேதுவாகப் பிரசவிக்க கஷ்ட மாகில்
 பையனே சிகவைத்தான் சேதித்து நீதான்
 பக்குவமாய் வெளிப்படுத்தி விடுவா யப்போ
 நையல்கள் தனக்குவரும் வேறு மார்க்கம்
 தக்கபடி சொல்லுகிறேன் இன்னும் கேளே. (1494)

இன்னும்பிகள் முழங்கால்கள் பாதம் ரெண்டும்
 இதமாக உதயங்கள் ஆகும் வேளை
 பன்னுகின்ற தாய்க்கு வெகுஉபத்திரவிம யாகும்
 பாங்கான உபாயமொன்று சொல்லக் கேளு
 பின்னழள்ள ஆசனத்தின் உதயத் திற்
 பெலமாகச் செங்கின்ற தன்மை போலே
 சொன்னபடி செய்துவைத்தால் பிரசவ மப்பா
 சுகமாய்ப் பிறக்கும்டா சொகுசாய்த் தானே. (1495)

தானுன தொப்புள்க்கொடி நகங்கிய பின்பு
 தனியான ரத்தோட்டந் தடையே யாகில்
 கொலுக் விலக்கியதை சிசுவுக்கே தான்
 கொப்பனவே அபாயமின்றி செய்வாய் நீதான்
 தேனான கைஉதயம் ஆகும் போது
 தெளிவான குழந்தைதான் குறுக்கே காணும்
 ஊனான முதலில்தான் தானே வந்து
 உள்ளபடி பிறகுக்கைகள் வருகும் பாரே. (1496)

பாரடா குழந்தையுட முதுகு அப்போ
 பக்குவமாய் முன்புறமாய் திரும்பியிருக்கும் பாரு
 கூறடா தாயினுட வயிற்றுப்பக்க மேலும்
 குணமாக பின்புறமாய் திரும்பி யேனும்
 மேடா முள்ளந்தண்டுப் பக்க மேலும்
 நிச்சயமாய்த் தானிருக்கும் நிலைமை சொன்னேன்
 வாராக இப்படியே இருந்த தென்றால்
 வன்மையுள்ள குழந்தையைத்தான் திரும்பிக் கேளே. (1497)

திருப்பிவி வெளிக்கு இழுக்காம லப்பா
 திறமாக விட்டுவிட்டால் சிசுதான் பாரு
 கருப்பையைவிட்டு ஜலிப்பதுதான் அசாத்திய மாகும்
 கடினமாய் சிசுமடங்கி ஒருவெளைபிறக்கும் பாரு
 வருத்தத்தைப் பார்த்துக்கொண் டிருக்க லாகா
 வளமான சிசுவினுட வலக்கை யேனும்
 பருத்ததொரு இடக்கை யேனும்
 பாங்காக வெளிக்கு வரும்போது கேளே. (1498)

கேளடா குழந்தையுட உள்ளங்கை தான்

கேட்காத முன்னுக்குத் திருப்பியிருக்கு மாகில்
நாளடா சிகவியா முன்புறமே யாதும்

நலமாகப் பின்னுக்குத் திருப்பியிருப்ப தாலே
வாளடா பின்புறமாய்த் திருப்பியிருக்குஞ் சொன்னேன்

வளமான பெருவிரலால் வலமிட மென்ற

தேளடா வித்தியாசம் தெரிந்து கொள்வாய்

தேவிவான குழந்தையுட வலதுகை பாரே. (1499)

பாடா சிகவியுட வலதுகை தான்

உத்தமனே மருது வலங்கையி னோடு

பாதுயிள்ள இடதுகை இடதுகையி னோடும்

பாக்காகப் பொருத்துமடா சொன்னேன் பாரு
நுதுதியுள்ள கைக்கும் காலுக்கும் தான்

செச்சயமா யுள்ளதொரு பேதல் காண்பாய்

குருதியுடன் கைகள் வரும்போ துப்பா

சுதிர்பாகக் கழந்தையைச் சர்க்கவிட்டால் கேளே. (1500)

கேளடா அப்போது தாய்க்கும் பிள்ளைக்குந்தான்

கேட்காத ஆபத்து வந்து தோன்றும்

நாளடா சிலவேளை சிரி னோடு

நலமான கைகள்தான் வருவ துண்டு

தேளடா சிலவேளை பாதுரடன்கையுந் தோன்றும்

தேவிவாக இப்படிக் காணும் வேளை

வாளடா வைத்தியர்தான் மடித்த முன்னோர்

வண்ணையுடன் தானேடு விடுவான் பாரே. (1501)

கரும சூலை.

பாடா மாத்நுக்குத் தான்

பாக்கான கருமசூலை வருகும் கீர்மை

கூறடா சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு

கொற்றவனே தேகத்தில் பித்தம் மிஞ்சி

கோக இத்தத்தொரு புத்தி தன்னை

கிலைகெட்டுப் போதும்படி செய்யு மப்பா

வாளடா சொப்பனத்தில் விகாரக் காட்டும்

வளமாகப் பின்வரும் விதத்தைக் கேளே. (1502)

கேளடா சொப்பனங்கள் ஆன பின்பு
 கடிதான தேகத்தில் கீல்கள் யாவும்
 நாளா நானுந்து நானே யப்பா
 நலமான வலிகண்டு குத்தல் கானும்
 நேளடா ஒதுவாம் அப்படியே கண்டு
 தேளிவான மறுவாரம் அதிகங் காட்டும்
 வாளடா மூவைந்து நானுந்து மேலே
 வளமான தேகத்தைக் குறுக்குந் தானே (1503)

தானாக நடக்கின்ற னேன்மை தன்னை
 ஸ்தம்பித்துக் கோல்பிடித்து நடக்கச் செய்யும்
 மானாக அதன்பின்பு சொல்லக் கேளு
 மைத்தனை படுக்கையில் உட்காரச் செய்யும்
 தேனுன திங்கள்தன்னி லப்பா கேளு
 தேளிவான தேகத்தை எழுந்திருக்க வொட்டா
 ஊனுன தேகமெல்லாம் குடைச்சல் கண்டு
 உள்ளதொரு நித்திரைதான் அற்றுப் போமே. (1504)

அற்றுகின்ற ரோகத்தான் தீர வென்றால்
 அப்பனை வகையொன்று சொல்லக் கேளு
 பற்றிவந்த ரோகத்தான் கண்ட நாளில்
 பாய்கான இருமாதத் தனக் குள்ளாக
 முற்றிலுந்தான் எடுக்காவிட்டால் பின்பு கேளு
 முயலாது பின்புதா இன்று மாகா
 நந்தியே பேதிமுதல் அவிந்த மப்பா
 நாட்டியே த்தின்றுல் போகா தன்றே. (1505)

அன்னுன நோஷதான் எவன்பைப் பற்றி
 அப்பனை வருவதிலுல் சொல்லக் கேளு
 பன்னுன பலமருந்து தனக்கு அய்யா
 பளிச்சென்று தீராது சொன்னேன் பாரு
 குன்னுன பாவத்தால் இன்னொ யப்பா
 குயிலென்று கானுவதால் அதற்கு தீதான்
 நன்றாக கருமசாந்தி முதலில் செய்து
 நாட்டி ஒள்ளோர் மருந்துண்டால் திரும் பாரே. (1506)

திருகிவ்ற சாந்தியைத்தான் சொல்லக் கேளு
 திறமான தங்கமது கழஞ்சி யொன்று
 உருக்குகின்ற உலையில்வைத்து ஊதிக் கொண்டு
 உத்தமனே தகட்டித்துப் பின்பு கேளு
 தெருக்கிவ்ற ரோகியுட தேகம் போலே
 திறமாக உருவத்தை யடித்துக் கொண்டு
 மருக்கிவ்ற ரோக மாரணத்தின் மூலம்
 மைந்தனே அதிலெழுதிப் பூசை செய்யே. (1507)

செய்யடா பதினைந்து நாளே நீதான்
 செயலான மூலத்தை மாநி மாறி
 பையவே உருவேற ரோக மப்பா
 பரப்படியா யிறங்குமடா சொன்னேன் பாரு
 வையவே அதன்பின்பு மருந்து கேளு
 நாட்டிலுள்ள சொர்ணரசம் ஆறு வேளை
 உய்யவே நிகொண்டால் அப்போ பாரு
 உத்தமனே திருமடா உறுதி பாரே. (1508)

உறுதியாய் மருந்துண்ணும் போது கேளு
 உத்தமனே குடைச்சல்முதல் யாவும் சாந்தமாகும்
 அறுதியாய் விட்டபின்பு ரோக மப்பா
 அப்பனே திருமடா உறுதி சொன்னேன்
 பருதியாய் சாந்திசெய்து மருந்து துண்ணாவிடில்
 பாலகனே தீராது பண்பாய்ப் பாரு
 குருதியென்ற ரத்தமடா ஓட்டங் காட்டி
 குடிலென்று நடந்திடுவான் குணமாய்த் தானே. (1509)

குணமாகு மென்றுதான் மூன்று மாதம்
 குப்பென்று இருந்துவிட்டால் அப்பா கேளு
 பிணம்போலே செய்துவிடுந் தேகந் தன்னை
 பின்பு ஒருநாளும் தீரா தப்பா
 பண்பான மருந்தை மூன்றுதினங்களுக்கு மேலே
 பண்பாக வாரிந் இறைத் திட்டாலும்
 தணல்போலே தேகமெல்லாம் கொப்பளமே கண்டு
 தானிறப்பான் பூமிவிலே தன்மை பாரே. (1510)

தன்மையுள்ள நலைவிதி தான் கெட்டியாகத்
 தானிருந்தால் அப்போது சொல்லக் கேளு
 உண்மையுள்ள மவிதெந்தான் ஒருவெலைக்குத் தான்
 உத்தமனே உதவா நீதான் உறுதியாக
 பண்டிதமும் சாந்தியுந்தான் திங்கள் மூன்றில்
 பக்குவமாய்ச் செய்திட்டால் தீரும் சொன்னேன்
 உண்மையுள்ள சொர்ணாசம் என அறுநூற்றுள்ளே
 உத்தமனே உரைத்துவிட்டேன் உறுதி தானே. (1511)

நூல் விவரம்.

தானான புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
 கெட்தான நான்சொன்ன சாஸ்திரங்கள் யாவும்
 வாளப்பா வாதத்தில் லட்சம் காப்பு
 வளமான வைத்தியமோ இரண்டு லட்சமாகும்
 கேள்பா பலக்கோளின் சோதி டங்கள்
 கொட்தான ஏழுலட்சம் காப்புச் சொன்னேன்
 விளப்பா போகாமல் அஷ்ட கர்மம்
 விதம்விதமாய் அறுநூறு காப்புத் தானே. (1512)

தானான ரேகை சாஸ்திரமோ கேளு
 தக்கபடி சொல்லிவிட்டேன் ஐந்து லட்சம்
 மானான மாந்திரிகம் மௌன யோகம்
 மகத்தான யோகநூல் ஆயிரமும் சொன்னேன்
 தேனான கருவில் ஐநூ றப்பா
 தெளிவாக நிராவி யந்திரங்கள் செய்யும்
 ஊனான சாஸ்திரந்தான் ஏழு காண்டம்
 உள்ளபடி சொல்லிவிட்டேன் உண்மை கேளே. (1513)

உண்மையுள்ள சாஸ்திரத்தில் மாந் தருக்கு
 உரித்தான வைத்தியந்தான் உண்மை யாகும்
 தன்மையுள்ள மாந்திரிகம் அஷ்ட கர்மம்
 தக்கபடி யோகிக்குப் பலிக்கும் பாரு
 வண்மையுள்ள வாதநூல் குருவே காட்டில்
 வளமாக அவ்வளவும் நிஜமே யாகும்
 திண்ணமுள்ள சோதிடமே சொல்லக் கேளு
 திறமாக குருசாபம் பெற்ற நூலே. (1514)

நூலான சோதிடமோ நடந்த தெல்லாம்
 நுணுக்கமாய் சொல்லிவிடும் கேட்ட பேர்க்கு
 மேலாகப் பின்னிட்டு நடக்கும் நேர்மை
 மேன்மையுடன் ஐந்துக்கு இரண்டே யாகும்
 வாளான சாஸ்திரத்தை ஐபித்த நாலே
 வளமாக அநற்குஞ் குறை வுண்டாச்சே
 பாலான கருவிநூல் யாவு மப்பா
 கைமுறையாய்ப் பலிக்குமடா கண்டு பாரே. (1515)

பாரடா நூலொன்றும் பொய்யே அல்ல
 பக்குவமாய் ஆத்தானைப் பணிந்து சொன்னேன்
 கூறடா மாந்தருக்கு பின்னே காணும்
 குறிப்பான விதம்முற்றும் தெரிந்து கொண்டால்
 வாரடா அக்கிரமங்கள் சொல்லா நென்று
 வளமான சோதிடத்தைச் சபித்தார் சித்தர்
 நேரடா கருத்தொட்டு ஆடும் வேளை
 நிச்சயமாய்ப் பலிக்குமடா நீதான் பாரே. (1516)

பலிக்காது நூல்களைத்தான் ஏன் சொன்னொன்று
 பக்குவமாய்க் கேட்டாயே அப்பா கேளு
 சலிக்காதே என்பேரில் நீதா னப்பா
 சண்டாளர் வெகுபேர்கள் உலக மீதில்
 பலிக்குமென்று சொல்வார்கள் அநேக வித்தை
 பாபங்கள் நேருமடா பாடி நோர்க்கு
 நலிக்காத பெரியோர்கள் அறிய வேண்டி
 நாட்டிலே பாடிவைத்தேன் நூல்கள் பாரே. (1517)

பார்த்தாக்கால் தொனும்பா நூலின் நேர்மை
 பண்பாக உந்தனுக்கு விளங்கும் பாரு
 எர்த்தாக்கால் எந்நூல்போல யாரும் சொல்வார்
 எடுத்துவிட்ட விளக்கதுபோல தொணுந் தொணும்
 வார்த்தையுவு தனைப்போலே விளக்கிச் சொன்னேன்
 வண்மையுள்ள கருமான சூத்திரத் தன்னில்
 தீர்த்துவிட்டேன் உருக்கினங்கள் யாவும் சொல்லி
 திறமான பன்னாயிரத்தைத் தானே. (1518)

பனிரெண்டு ஆயிரத்தில் அப்பா கேளு
 பாங்கான மூலிகையின் போக்கைச் சொல்லி
 உன்னிதமாய் பற்பவகை செந்தூ ரங்கள்
 உள்ளபடி லோகத்தின் சத்து முற்றும்
 நன்னிலத்தில் விளைகின்ற முப்பூ மார்க்கம்
 நாட்டியே அதையெடுத்துச் செய்யும் பாகம்
 சொன்னபடி அத்தனையும் சொல்லி விட்டேன்
 சுருதிகொண்டு நீசெய்து கொள்வாய் தானே. (1519)

காணவே இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 கனமான முப்பூவின் நேர்மை தன்னை
 தோணவே அறியாத மாந்தர் கட்கும்
 தொல்லுலகில் சொல்லிவிட்டேன் ஐயாயிரந் தான்
 பேணியே அந்நூலைப் பார்த்துக் கொண்டு
 பிசகாமல் வைத்தியங்கள் செய்து வந்தால்
 ஆணவே ரோகமது மெள்ள மெள்ள
 அப்பனே தீருமடா அகிலத் தோர்க்கே. (1520)

அகிலத்தோர் தனக்குவரும் நேர்மை பார்த்து
 அப்பனே இன்னதென்று அறிய வேணும்
 உகமைசொல்லும் வாயாடி பேச்சைக் கேட்டு
 உத்தமனே ஒருநாளும் போக வேண்டாம்
 தகைமையுள்ள இந்நூலைச் சாங்க மாக
 தப்பாமல் படித்துவந்தால் உனக்குத் தோணும்
 ஜெகமதிலே வைத்தியன் என்று பேருமாகி
 ஜெயமான பேரிகையும் அடிப்பாய் நீயே. (1521)

அடித்துவிடு சுரமதுதான் இருநூற்றிளமுபதுமே யாகும்
 அப்பனே அதற்குள்ளே அறுபத்தி நாலு
 படித்துவிட்டேன் பெரிதென்றும் சாஸ்தி ரத்தில்
 பாங்காக அதற்குள்ளே பாரி னோர்க்கு
 பிடித்துவரும் பதினொன்று சுரமே யாகும்
 பெலமான சுரமதுதான் சன்னிபாத மென்றேன்
 கெடுத்துவரும் அச்சுரத்தின் நேர்மை தன்னை
 கேள்மகனே விவரமதைச் சொல்வேன் கேளே (1522)

கேளப்பா அச்சுரந்தான் வருகும் நேர்மை
 கெணிதமுடன் முன்னாடி சுரமே காணும்
 வாளப்பா பின்னாடி தோஷ முண்டாய்
 வண்மையுடன் இரண்டாம்நாள் சன்னி தோன்றும்
 நாளப்பா அப்போது நாடி நேர்மை
 நன்மை சுரந்தனக்கு வாத பித்தம்
 தேளப்பா தாண்டியே ஓடும் பாரு
 தெளிவான தோஷத்தின் நாடி கேளே. (1523)

நாடிதான் தோஷமது கண்ட பேர்க்கு
 நளினமாய் நாடிமுற்றும் அழுந்திக் காணும்
 சாடியே சன்னிதான் தோன்றுங் காலை
 சாதகமாய் நாடிமுற்றும் படபடத்தே போகும்
 வாடியே அந்நாடி பின்னுக்கே சென்றால்
 வளமான மருந்தொன்றும் ஏறு தய்யா
 தேடியே நாடிதான் முன்னோக்கு மாகில்
 தெளியுமென்று மருந்துதான் செய்வாய் நீயே. (1524)

செய்வதற்கு இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
 செயலான நாடியுட நேர்மை தன்னை
 உய்வதற்குச் சொல்லுகிறேன் உண்மை யாக
 உயர்வான கரத்திலது நாடி பத்தாம்
 வெய்வதற்கு வாதத்தில் வாத மென்றும்
 வெளியான வாதத்தில் பித்த மென்றும்
 தோய்வதற்கு வாதத்தில் சிலேற்பன மென்றும்
 செயலான வாதத்தில் மூன்று மாச்சே. (1525)

ஆச்சடா இப்படியே மூன்றுக்கு மாகும்
 அப்போது குருநாடி முன்னே தோன்றும்
 வீச்சடா இதைக்காணும் விதமே தென்னில்
 விதமான உன்விரலை மூன்று பங்காய்
 காச்சடா வைத்துநீ பார்த்தா யானால்
 கனமான வாதமது முன்புறமே நிற்கும்
 பேச்சடா பித்தமது மத்தி பத்தில்
 பொங்கமுடன் நிற்குமடா சிலேத்துமம் பின்னே (1526)

பின்னேதான் இப்படிக்கு விரலைத் தானே
 பெலமாகப் பார்த்திட்டால் எல்லாந் தோணும்
 முன்னுலே சொன்னதொரு வாத பித்தம்
 முக்கியமாய்த் தணியாது எப்போதுந் தான்
 தன்னுலே அமுந்திருக்கும் சேட்டும மப்பா
 தாரணியி ல்துதாண்டி ஓடு மாகில்
 சொன்னோமே எம்புரிச் சேர்வா ரென்று
 செப்புவாய் உறுதியுடன் செப்பு வாயே. (1527)

செப்புகின்ற சிலேட்டுமந்தான் எழும்புங் காலை
 செயலான வாதந்தான் ஒடுங்கும் பாரு
 அப்பனே சேட்டுமந்தான் தாண்டும் வேளை
 அய்யனே பித்தந்தான் ஆறிப் போகும்
 இப்படியே மாந்தருக்கு நடக்கும் வேளை
 விதமான பேச்செல்லாம் ஒடுங்கிப் போகும்
 அப்போது சுவாசமது கண்டு கொண்டு
 ஆண்டவரைத் திருவடியை அடைவான் பாரே. (1528)

அடைவான சன்னி பதின்முன்றுக் குள்ளே
 அப்பனே ஏழுசன்னி தீரா தப்பா
 முடையான சன்னியது தோன்றுங் காலை
 முக்கியமாய்க் குறியொன்று சொல்லக் கேளு
 சடைவான தேகத்தில் வியர்வை கண்டு
 சடுதியிலே அந்நீர்தான் பிசிற்போ லாகும்
 நடையான இருக்கலுங் குளிர்ந்து காணும்
 நாச்செவிதான் கறுத்தலுடன் தொங்கல் காணும்
 விடையான இக்குறிகள் கண்ட தானால்
 விடமாட்டான் எமன்தான் இவனைத் தானே. (1529)

தானான நாக்குடனே பற்கள் முற்றும்
 தனியான நகங்களுடன் உதறுந் கண்ணும்
 தேனான குறியெல்லாம் கறுத்துக் காணும்
 தெனியாது இக்குறிகள் யாருக்குந் தான்
 மானான கடுந்தோஷங் கண்ட தென்றல்
 மகத்தான நாக்குத்தான் கறுத்துக் காட்டும்
 ஊனான நாடியது ஒடுங்கா தப்பா
 உள்ளபடி பின்னோக்கிச் செல்லும் பாரே (1530)

